

॥ ஸ்ரீ: ॥

திருவ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ।
ஸ்ரீமதே வகுளபூஷண மஹாதேசிகாய நம: ॥
॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥
॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸகல வேதாந்த தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

இது
எல்லோரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டியதற்காக
எளிதான தமிழ் நடையில்
[illegible] கோட்டூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
[illegible]

சென்னை, கோமளீச்வரன்பேட்டை,
[illegible]
[illegible] செய்யப்பட்டது
1[illegible]9

உபோத்காதம்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ ... தே ... பரமாசார்யாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ந்யாயஸார ... தேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார மென்னும் இந்த க்ரந்தத்தை அருளிச் செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்தமஹாதேசிகன் திருவவதாரம் கலி 4370 வது விபவ (கிறிஸ்து 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசி-மீ ச்ரவண நக்ஷத்ரத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் தூப்புல் என்றும், திருத்தண்கா என்றும் சொல்லப்படுகிற க்ஷேத்ரத்தில் (தீபப்ரகாசர்) எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யதேசத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமித்த எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளில் ஒருவராய் விச்வாமித்ரகுல திலகரான அநந்த ஸோமயாஜியாருடைய திருப்பௌத்திரரான அநந்தஸூரியாருக்கும் தோதாரம்பையம்மைக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினார். இவருடைய அவதார வைபவத்தையும் ப்ராபவத்தையும் கணிசித்து இவர்குமாரரான அப்புள்ளார் நயினார்

[1]வேங்கடேசாவதாரோ(அ)யம் தத்கண்டாம்சோ(அ)தவா பவேத்।
யதீந்த்ராம்சோ(அ)தவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம்॥

என்னும் அநுஸந்தேயமாகத் அருமபொருளால் விதித்து** பின்னும் வென்றிபுகழ் திருவேங்கடநாதனென்னும் குருவாயினர் நிகழ்ந்து என்னும் அருளிச்செய்தார். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதார விசேஷம் என்பது ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமாக அறியப்படும் இக்கதை கணிசித்து ... 'ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய:' ... திருவேங்கடமுடையான் தம்முடைய ஸ்வாமிகளுடைய இவர்து

1 वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवा भवेत्।
यतीन्द्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम्॥

२ 'श्रीमद्वेङ्कटनाथार्य ...'

நாயகரை நோக்கத் தொடங்கினார். அவர் தன்னுடைய அந்த
வயோதிக நிலையில் இவர் அடிக்கடி தன்னை நோக்கி வந்து
1 'தத்குணதாஸ:' என்று ஸ்வீகரித்துக் கொண்டார்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதரித்த பின்பு தம் வாழ்நாளில் சங்கல்பித்த
நிர்வாஹங்களைப் பார்த்து, வேதாந்த ப்ரவர்த்தகராகிய பெரிய
ஜீயர் ஆசார்யர்களின் நியமனங்களைக் கைக்கொண்டு, அவர் திருவடிகளை
அடைந்த அபிமான சிஷ்யர்களுள் ஒருவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திரு
வடிகளைப் பற்றினவர்களுள் ஒருவரும் ஆவார். அவர் அவர்கள் கூடி
விட்டார்கள். அதைக் கேட்டு மணவாள மாமுனிகள் என்னுடைய தம்பி
வாதிருப்பது அதனுடைய ப்ரதாபம் பிரதிபத்தி உள்ளதே என்று கூறியவர்
கூடி, அதனைச் செவியுற்று பட்டர் கவியரசர் ஒருவர் சென்று
அழுதழுது கட்டிவிட்டு, அவர்கள் மறுபடியும் மீண்டு வந்து,
தங்களுக்கு ஏற்ற நியமனங்களைக் கேட்டு இருந்தார். அப்போது
தீர்த்தப் பிரசாதம் பெற்று விடைகொண்டு ஜாகைக்குச் செல்கையில் இவர்
அபிப்ராயத்தைப் புரிந்து அவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடம்
மிகவும் அன்பு கொண்டவர் என்றும்,
அவருடைய அந்தக் கூட்டத்தில் பாகவதர்களின் அபிமானத்துக்குரிய
ஒருவராக அறியப்பட்டவர் என்றும், இவர் கவிதை
இயற்றக் கூடியவர் என்றும், பாகவதர்களின் ஸதஸ்ஸில்
நின்று சொல்லத்தக்க ஸ்லோகங்களை இயற்றும் திறமை வாய்ந்தவர் என்றும் பிறர் சொல்ல,
கவிதையின் அழகை நோக்கியவர் 'நாமே இனி அவ்விதம்
செய்து காட்டுவோம்' என்று சொல்லி, அவைகளை ஒருமுகப்படுத்தி
அவைகளைக் கேட்டு உகந்து போனோம்' என்றும்
அபிப்ராயத்தைக் காட்டி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக் கொண்டாடினார்.

2 'சிரந்தன ஸரஸ்வதீ சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா:'
என்னும் ஸ்லோகத்தை அருளிச்செய்தார். 3 'யதீந்த்ராசோऽயதா' என்று
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

---

1 'तद्धण्दाशः'

2 'चिरन्तन सरस्वती चिद्युरवन्ध मेरन्त्रिकाः'

3 'यतीद्राशोऽयया'

1 ‘ ஆப்ராதுர்பாவ ப்ரகடித பரப்ரஹ்மபாவ: ’
என்கிற ஸ்ரீ [illegible]
அவதாரவைபவம் போல் ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

2 ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த: ப்ரதிக்ஷிப்த பஹிர்மத: |
பூயாஸ் த்ரைவித்யமான்யஸ்த்வம் பூரிகல்யாண பாஜநம் ||

([illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible])

இவர் வேதாந்த [illegible]
[illegible]
விஷயபாஸம் [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீபாத [illegible] ஸ்ரீ [illegible]

---

1 ‘ आप्रादुर्भावप्रकटितपरब्रह्मभावः ’ .
2 प्रतिष्ठापितवदान्तः प्रतिक्षिप्तबहिर्मतः ।
भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरि कल्याणभाजनम् ॥

இல் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் அறுபத்து நாலு நாட்களில் அப்யஸித்தாப்போலே, இருபது வயதிற்குள்ளே ஸகல சாஸ்திரங்களையும் அதிகரித்தார் என்பதை 1 'விம்சத்யப்தே விச்ருத நாநாவித வித்ய:' என்றவர் தாமும் 2 'ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந்மாதுலாத்மகலா: கலா: | அவாப விம்சத்யப்தே' என்று தாமே அநுஸந்தித்தார்கள்.

குணாதிசயம்

இதற்குப் பிறகு தம் ஆசார்யனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருடமந்த்ரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்வதற்காக மஹாநதி, கெடில க்ஷேத்ரம் பாவகம் இவ்விரண்டும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்த மஹாவிசேஷமான திருவஹீந்த்ரபுரத்தை நாடி வசித்தபோது, ஸ்ரீகருடன் உபதேசித்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹ ஸந்நிதியில் ஓர் அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஆவ்ருத்தி செய்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலே 'அருள் தரும் அடியவர்பால் மெய்யை வைத்துத் தெருள் தரநின்று தெய்வநாயக' என்னவாரும், 3 'துரகவதநதேஜோப்ரும்ஹிதாச்சர்யசக்தி:' என்று பின்புள்ளாரும் அநுஸந்திக்கும்படியே அபரிமித ஜ்ஞாந சக்தியுக்தராய், விச்வாமித்ரோபதேசத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீராமாவதாரத் திருமகனுக்கு அஸ்திர தேவதைகள் நேரில் நின்று 4 'இமே ஸ்ம பரமோதார கிங்கராஸ்ம ஸமுபஸ்திதா:' என்று விண்ணப்பம் செய்ததுபோல் வித்யாபிமானி தேவதைகளெல்லாம் தாங்களே வந்து வரித்தபடியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பெற்றார். இதை ஹயக்ரீவஸ்தோத்திரத்தில்

1 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः'

2 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्मकलाः कलाः ।
अवाप विंशत्यब्दे'

3 'तुरगवदनतेजोबृंहिताश्चर्यशक्तिः'

4 'इमे स्म परमोदार किंकरास्समुपस्थिताः'

1 "மநோகதம் பஶ்யதி ய: ஸதா த்வாம் மநீஷிணாம் மாநஸராஜஹம்ஸம் |
ஸ்வயம் புரோபாவவிவாதபாஜ: கிங்குர்வதே தஸ்ய கிரோ யதார்ஹம் ||

என்றருளிச் செய்தார். இதைக் கேட்டுத் திருவுள்ளமுவந்த ஸ்ரீரங்கநாயகியும் பின்பு 'ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்' என்று இவருக்குத் திருநாமம் ஸாதித்தார். இப்படி இவருக்கு அஸாதாரணமான ஜ்ஞான வைபவத்தை

2 "தூஷணாதௌ தார்க்கிகாக்ரேஸரத்வம் த்ருஶ்யம் ஶ்ரீமத்வேங்கடேஶஸ்ய ஸூரே: |
அந்யாலப்யா சாதுரீ பத்யகும்பே
ஸர்வஜ்ஞத்வம் தத்த்வமுக்தாகலாபே ||"

(இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர் என்பதைச் சதூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞரென்பதையும் கவிதையில் பிறர்க்கு நிலமல்லாத சாதுர்யத்தையுடையவரென்பதையும் ஸ்ரீ தத்த்வமுக்தாகலாபத்திலும் அறியலாமென்று ஸப்ததிரத்நமாலிகையில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது)

இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானசக்த்யாதிகுணபூர்ணரான இவருடைய வைராக்யம் விஜயநகர மஹாராஜா ஸபையில் வித்யாரண்யருக்கும் அக்ஷோப்ய முனிவருக்கும் நடந்த விவாதத்தில் மத்யஸ்தராயிருந்த படிக்கும் அத்வைத விசேஷஜ்ஞராக ஸபாபதியாகவுமிருந்த பார்க்கத்தக்க காலத்தில் அதற்குப் பதிலாக ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் வைராக்ய பஞ்சகத்தின் அர்த்தானுஸந்தானத்தாலும், ஸ்ரீ கொட்டையாசார அநுஷ்டானம் 3'தநாநி' * 'ஸமலோஷ்ட்ருக்மம்'

---

1 ' मनोगतं पश्यति यस्सदा त्वां मनीषिणां मानसराजहंसम् ।
स्वयं पुरो भावविवादभाजः किंकुर्वते तस्य गिरो यथार्हम् ॥

2 ' दूषणयादौ तार्किकाग्रेसरत्वं दृश्यं श्रीमद्वेङ्कटेशस्य सूरेः ।
अन्यालभ्या चातुरी पद्यगुम्भे सर्वज्ञत्वं तत्त्वमुक्ताकलापे ॥

3 ' धनानि ※ ※ समलोष्टरुक्मम् '

[illegible]

திவயதேச பரதிஷ்டாதிகள்

[illegible]

கிரந்தங்கள்

[illegible]

1 ' ज्ञानवैराग्यभूषणम् '

உண்டாகும் ஸமஸ்தப்ராணிகளையும் ஸபாகனாக்கருளிச்செய்து அம
ந்தரத்தையும் பரக்க நிரூபித்து, தத்வ விவேகத்தை ஸூத்ரவாக்யங்
களைக்கொண்டு ஸ்தாபித்து ஸ்வாதீனமாக ஸாதித்தருளினார். இவ்விஷய
மான க்ரந்தங்கள் — ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்
தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ சதூஷணீ முதலியவை. நாராயணனே
பரதத்வமென்று அபராக்ருதமாக ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய
முதலிய க்ரந்தங்களினால் ஸாதித்தார். மற்ற அவதாரங்களைப்
பற்றி ஸ்ரீ தேசிகர் ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி,
ஸ்ரீ தத்த்வமுக்தாகலாபம் ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்
களில் நிரூபித்தருளினார். ஸர்வார்த்தஸித்தியாய ஸாவ ஸம்பூர்ண
மாயிருக்கும் பரபக்ஷ பரமஹிதமென்னும் வாதத்தைக் கொண்டு ஸ்ரீ நிக்ஷேப
ரக்ஷை, ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்
தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ தத்த்வடீகை முதலிய க்ரந்தங்களால் அரு
ளிச்செய்தார். பரிபூர்ண பரமபதாநுபவமும் அதின் பரிவாரமு
மான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னும் அர்த்தத்தை
ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ கத்ய பாஷ்யம், ஸ்ரீ தத்த்வமுக்தா
கலாபம், ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் வெளியிட்
டருளினார். ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ப்ரபந்நர்களுக்காக விசேஷ
மாக ப்ரதிபாதித்து அபாரக்ருபையால் ஸாதித்தார். ஸ்ரீ சது
ச்லோகீ, ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நபாஷ்யம், ஸ்ரீ ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீ
ந்யாயவிம்சதி, ஸ்ரீ அபயப்ரதானஸாரம், ஸ்ரீ பரமபதஸோபானம் முத
லிய க்ரந்தங்களால் ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைத் தெளிவித்த
ருளினார். ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ஸந்தேசம், ஸ்ரீமத் தத்த்வஸந்தேசம்,
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரக்ஷை ஸ்ரீமத் கத்யபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்
தங்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு அவருடைய
திருவுள்ளத்துக்கு அநுரூபமாக வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்
தார். ஸ்ரீ கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ரக்ஷை ஸ்ரீ சதுச்லோகீ வ்யாக்யா
நத்தை பாஷ்யமாக, இவையன்றி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தி
களுக்கு பாஷ்யமான வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார்.
ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அநுஷ்டானமான நியமங்களையும்,
திருவாராதனம், பகவத் பாகவத ஸமாராதனம் முதலியவை
யுக்தமான ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ரக்ஷை, ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷை
முதலியவைகளில் ப்ரதிபாதித்தருளினார். ஆகம ப்ராமா
ண்யத்துக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளினார். ப்ர

ஹிதமாகிய பரபக்தியின் உபாயங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் ஆக்ஷேபங்கள் எல்லாம் அநுவதித்து அவைகளை நிக்ஷேபரக்ஷையில் நிராகரித்தருளி ந்யாஸவித்யையின் அங்காங்கி விபாகங்களை ஸ்ரீமந் ந்யாஸவிம்சதி ஸ்ரீமந் ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீமந் ந்யாஸதசகம் இவைகளில் நிரூபித்தருளினார். இவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் சாஸ்த்ர பரிசயமில்லாதவர்களும் ஸுலபமாய் அறியும் பொருட்டு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்கள் புத்திக்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹங்களாயும் விஸ்தாரங்களாயும் முப்பத்தொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் கழி ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயமென்கிற நாடகத்தையும் அருளிச்செய்தார். அரங்கம் திவ்யதேசத்து எம்பெருமானுக்கு விஷயமாக ஸ்தோத்ர ரூபமாக தமிழ் ஸ்தோத்ரங்களை அருளிச்செய்தார். ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸுலபமாயறியும்பொருட்டு சிறுபிள்ளைகளுக்கு முதலிய தமிழ் ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ சரமச்லோகார்த்தத்தைப் பற்றி விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம் என்னும் காவ்யமருளிச் செய்தார். இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேசம், ஸ்ரீ ஸுபாஷிதநீவி முதலிய அநேக ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தார். திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவைகளின் ஸங்கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்திலும், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாட்டின் அர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி என்னும் க்ரந்தத்திலும் அருளிச் செய்தார். இப்படி மேற்கூறிய க்ரந்தங்களில் அங்கங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை எல்லாம் ஸ்வல்ப காலத்தில் அறியமுடியாதாகையினால் அவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாரத்தையும் ஒருங்கத்திரட்டி இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை ஸங்க்ரஹருசிகளுக்குத் தனியொரு க்ரந்தாந்தரமும் வேண்டாதபடி பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினார். தேசிகன் பெருமையை

1 அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ॥

1 अविज्ञात विजानता विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தவர்களுக்கு இதின் பெருமை அறியப்படாதது அப்படி அளவிட்டறியாதவா களுக்கு இது உண்மையாய் வியப்பட்டது, ஆகையால் இது பர மபதத்தைப்போன்ற பெருமையையுடையது இது எக்காலும் என் மனதை விட்டகலாமலிருக்கவேண்டும்) என்று பின்புள்ளார் கள் பிற்படிகளாலும் அனுஸந்திக்கத்தக்க இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகா ரர் முதலிய பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு காரக முகேந தாத் பர்யார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 1'ராமாநுஜதயாபாத்ரம்' என்று அனுஸந்திக்கிறார்கள்

ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதான கொள்கைகள்

இப்படிப் பஹுமுகமாக காரகத்திலும், அனுஷ்டானத்தி லும், வேதார்த்த ஸித்தாந்தத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கின இவருடைய ப்ரதானகொள்கை என்னவென்றால் — எல்லா ஜாதியரும் அவ ரவர் ஜாதிக்கு உரியதாய் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை பகவானுடைய கட்டளைகளாக எண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டு மென்பதும் அப்படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத் ப்ரீதியொன் றையே பலமாக உத்தேசித்துத் தன் சக்திக்கு அனுகுணமாகச் செய்யவேண்டும் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும் இப்படித் தங்கள் தங்கள் ஜாதிக்கு அனுகுணமான கர் மங்களைச் செய்துவரும் எல்லா ஜாதியாரும் சரணாகதியென்றும் ப்ரபத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து மறு ஜன்மமில்லாமல் பரமபுருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷமென்னும் பட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டவனாய் நடக்கவேண்டும், அப் படி நடக்கத் தவறினால் பகவந் நிக்ரஹமுண்டாகும் என்பதும், ப்ராயச்சித்தாதி முகேந அவைகள் நிவ்ருத்திக்கப்பட்டுவிடுமாகையால், பரமபுருஷார்த்த லாபத்திற்குத் தடையாகா என்பதும், பக வானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸம்மதமான கௌரவாதிகளில் குறைவு செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்தால் பகவானுடைய நிக் ரஹம் வரும் என்பதும் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாக நடந்து

---

1 ' रामानुजदयापात्रम् '

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிம்ஸாதிகளைச் செய்தால்
பகவத்ப்ரீதிக்குப் பாத்திரமாவான் என்பதும் இப்படிவேதார்த்தங்
களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாராதிசயத்தைத் திருவுள்ளம்
பற்றி 1'வந்தே வேதாந்ததேசிகம்' என்று அனுஸந்தித்தார்கள்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் தாராளமான மனத்தையுடையவரென்றும்,
அதை இவர் குறுக்கிவிட்டனர் என்றும்,
இவர் விஷயமான மதத்தில் இவர் ஆக்ரஹமுள்ளவரென்றும்,
சில மற்றும் இப்புடைகளில் இவரைப்பற்றிச்
அபிப்பிராயங்கள் சிலர் சொல்வது இவருடைய க்ரந்தங்களில்
பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும் வார்த்தை.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்துக்கும், க்ரந்தங்களுக்கும்
முற்றிலும் விருத்தமான கதைகளைக் கல்பித்து மூடர்கள் சொல்லும்
ஐதிஹ்யங்களைப் புத்திமான்கள் அங்கீகரியார்கள். இவ்விஷயங்கள்
இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ஒரு தரம் ஸேவித்தவர்
களுக்கு நன்கு புலப்படும். இவரைப்போலத் தாராளமான மன
முடையவர்கள் ஒரு [illegible]க்கத்திலும் இல்லையென்று திண்ணமாய்ச்
சொல்லலாம். அந்தணர் முதல் அந்திபர் வரையிலான ஜாதியர்
களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய சாமானுஷ்டானத்தினு
லும் உபாயானுஷ்டானத்திலும் பரமபுருஷார்த்தத்தை அடை
யலாம் என்று க்ரந்தமுகமாக நிரூபித்தவர் இந்த மஹான் ஒருவரே.
மற்றும் ஆபாதப்ரதீதியால் சாஸ்த்ரவிருத்தம்போலத் தோன்றும்
வாக்யங்களைக் கண்டு ஸம்மோஹியாகப் பரமிசகாமலிருக்கும்படி
அவைகளெல்லாம் எடுத்து அவைகளுக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்
களை நிரூபித்திருக்கிறார்.

இந்த க்ரந்தத்தில் பாஞ்சராத்ரம், இதிஹாஸம்,
புராணங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரையிலான பூர்வாசார்யர்களுடைய
ஸ்ரீஸூக்திகள், இவைகள் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்
றன. ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் இவர் தாமே 'ஸ்ரீ பாஷ்ய
காரருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் அர்த்த விரோத
மில்லை, போஜனபேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

1 'वन्दे वेदान्तदेशिकम्'

படியே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் முதலியவர்களுடைய வாக்யங்களில் சில மேற்பார்வையால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளத்துக்கு விரோதம் போலே தோன்றினபோதிலும், அவ்வாக்யங்களுக்குப் பரமார்த்தானுகுணமான அர்த்தங்களை இக்கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஆகையினால் இக்கிரந்தம் ஸர்வ சாஸ்திரங்களுக்கும் ஸாரமென்று பெரியோர்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டது. மணவாளமாமுனிகளும், டட்டருப்பத்தகாரர்களும் ஸாரசாஸ்த்ரத்தை உபஜீவித்ததும் எல்லாரும் அறிந்ததே.

இதில் முதல் இருபத்திரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய அர்த்தானுசாஸந பாகத்தில், ஆஸ்திகர்கள் சாஸ்திரங்களில் அவசியம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்தருளினார்.

க்ரந்த ஸங்க்ரஹம்

மேல் நாலு அதிகாரங்களடங்கிய ஸ்திரீகரண பாகத்தில், கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் நேரிடுகிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்தார். இதற்குமேல் மூன்று அதிகாரங்கள் அடங்கிய பதவாக்ய யோஜனா பாகத்தில், இப்படி நிரூபித்த ஸகல சாஸ்திரார்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை நிரூபித்தருளினார். முடிவில் மூன்றதிகாரங்களடங்கிய ஸம்ப்ரதாய பரகரிப பாகத்தில் இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனிருக்கும்படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இருக்கும்படியும் நாக நிகமனமும் முறையே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி முதலியவைகளை வ்யாக்யானத்தில் அங்கங்கே கண்டுகொள்வது. ஆக 'பரமார்த்தமொன்றை யறிந்தால் ஸர்வமும் அறியப்பட்டதாகும்' என்று ச்ருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போலே இக்ரந்தமொன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்.

இவர் விபவக்ஷையில் நூற்றொரு வருஷம் எழுந்தருளியிருந்து கலி 4471வதான ஸௌம்ய வருஷத்துத் திருக்கார்த்திகை ஸ்ரீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம் செய்து தம்முடைய அவதாரத்துக்கு வ்யாஜமான கண்டாக்ருதியை அடைந்தார் இவர்தரும்

அவதார ஸமாபனம்

1அப்தே ஸௌம்யே ச வாரே கதவதி தரணௌ வ்ருஶ்சிகம் க்ருத்திகர்க்ஷே ராகாயாம் வேங்கடேஶோ யதிந்ருபதிமதம் ஸர்வத꞉ ஸ்தாபயித்வா । வேதாந்தாசார்யவர்யோ விரசிதவிவிதாநேகதிவ்யப்ரபந்த꞉ ஶ்ரீஶைலாதீஶகண்டாக்ருதிவபுரபவத்தேஶிகேந்த்ரோ தயாலு꞉ ॥

என்று ஸ்ரீநைனாராசார்யரால் அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

நிகமனம்

இக்காலத்துக்கு அநேக வ்யாக்யானங்கள் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் சாஸ்த்ரங்களில் விசேஷ பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவைகளாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வ்யாக்யானங்களை எல்லாம் தழுவி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுஸரித்ததாய் எளிதான தமிழில் ஒரு வ்யாக்யானம் எழுதும்படி அநேகம் பெரியோர்கள் நியமித்ததை சிரஸா வஹித்து அடியேன் இந்த வ்யாக்யானத்தை எழுதத்துணிந்தேன். இந்த வ்யாக்யானத்தில் அக்ஷரப்பிழைகளும் அஜ்ஞானத்தினால் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடிய மற்றப் பிழைகளும் இருந்தபோதிலும் 2'தத்த்ரிணியேந டவியா' (உம்முடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உம்மை ஸ்தோத்ரம் செய்து நிற்க அவைகளின் நடுவில் மந்த புத்தியையுடைய அடியேன் ஸ்தோத்ரம் பரிஹாஸார்த்தமாக ஆகட்டும் என்று அருளிச்செய்திருந்தபடியேயும், 3'ஶுநாலீடா காமம் பவது ஸுரஸிந்துர்பகவதீ ததேஷா கிம் பூதா ஸ து ஸபதி ஸந்தாபரஹித꞉ என்று அருளிச்செய்திருக்கும்

---

1 अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिक कृत्तिकर्क्षे राकाया वेङ्कटेशो यतिनृपतिमत सर्वतः स्थापयित्वा । वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवद्देशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्थरिणयेन ठविया'

3 'शुनालीढा कामं भवतु सुरसिन्धुर्भगवती तदेषा किं भूता स तु सपदि सन्तापरहितः'

உபாயத்தினாலும் இந்த க்ரந்தத்தை அனைவர்களினால் ஸேவிக்க பூர த்தையும் வாரித்தனப்படைத்தையும் அப்பஜ்ஞனை அடியேனுடைய புத்தியும் வாக்கும் பரிசுத்தமானபடியையும் நினைத்து இதைக் கருணையுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்கள், ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமிகளினுடைய ப்ரமாணத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த ப்ரமாணத் திரட்டைக் கொடுத்து உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை உடையவனாயிருக்கிறேன்.

இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை அத்யக்ஷர் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீ கோபாலாசார்யருக்கும் இக்ரந்தம் பூர்த்தியாவதற்கு பரிச்ரமப்பட்ட காரியதரிசியான ஸ்ரீ உ. வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும் வனப்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யருக்கும், இந்த ப்ரசாரணமாகிய இக்கைங்கர்யம் ஸாத்விகமாய் நிறைவேறும்படி இந்த ஸபையின் மற்ற எல்லா காரியதரிசிகளுடன் ரக்ஷகையுடனும் உத்ஸாகத்துடனும் செய்து வந்த உதவி காரியதரிசி ஸ்ரீ உ. வே. கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும் எல்லோரும் நம்முடைய நன்றியைச் செலுத்தக் கடைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

ஸித்தார்த்தி ஷு
தை-மீ 28உ

டி. தே. நரஸிம்மன்.

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத் தனியன்கள்

[ஸ்வாசார்யன் முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆசார்ய பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்படி அனுஸந்தித்த பிறகு இந்த ச்லோகங்களை அனுஸந்திக்கவும்]

विगाहे निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्स्रोतसमकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विजानतां विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாதஸமுத்பவாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யாம் த்ரிஸ்ரோதஸமகல்மஷாம் ||
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ||

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷணமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரம்.

[குருபங்க்தி பஜனம்—பகவானுடைய ப்ரதமாசார்யத்வம்—ஆசார்ய பரம்பராக்ரமம்—ஆசார்யபக்தி அவச்யம் செய்யவேண்டுமென்பது—அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம்—நித்ய நைமித்திகங்களில் அதின் அந்வயம்—ஸுலபமாக குருபங்க்தி ஸ்மரணாநந்தரம் தத்ஸங்க்ரஹப்பாட்டு—விசேஷோபகாரக ஆசார்யவிஷயகாதாத்ரயம்]

குருப்யஸ்தத்குருப்யஶ்ச நமோவாகமதீமஹே ।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம்பதீ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமத்ஹேமாப்ஜநாயிகாஸமேத

ஸ்ரீதேவநாயகபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுளாபரணமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ॥

யம் ப்ராஜ்ஞா த்ராவிடேஷு ப்ரதிதமிஹ
ஸஞ்ஜிதம் லக்ஷணார்யம் ச ஸாவேத்ய
ஸ்ரீவேங்கடேஶாம்ஶஸம்பூதம்
ஸபரிவாதிக்ருத்வ்யாக்ரியாவ்யக்ரியாயா: ।
வேதாந்தாசார்யவர்யம் விதந்வ
ஶமிதே ஸம்ப்ரதாயே நவாப்தே
வந்தே ஸ்ரீவாஸராமாநுஜமுநிவரம்
காருண்யபூர்ணம் ஶ்ரிதாநாம் ॥
ஸ்ரீதேவாதீஶபாதாம்புஜயுகலரதிம்
ப்ராஜ்ஞாநாமக்ரகண்யம்
நாமஸ்ரீயாஶ்ரிதேய ப்ரதிதயதிபதி
ப்ரேமாஸ்பதத்வம் ப்ராமாணாம் ।
த்ரய்யந்தாசார்யவர்யாஶ்ரிதசரணதலம்
வாதிவர்யம் ஸமஸ்தம்
வந்தே ராமம் ஸுதர்மம் யதிவரசரணம்
ஶக்திம் ஸம்பத்ப்ரதம் ச ॥

வந்தே ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் ... ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத் ...
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநீந்த்ரம் ... ஸ்ரீதேவராஜம் ...
ஸ்ரீ... வாதிஹம்ஸாம்புவாஹம் ஸ்ரீஹஸ்திஶைலம் ...
... வேதாந்தாசார்யவர்யம் ப்ரணமாமி ॥

ய: ஸர்வம் ஸுப்ரஸந்நாய ...
ப்ராஜ்ஞாநாமக்ரேஸர:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அவதாரிகை

ஸ்ரிய:பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய்போல், பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குகிற சேதநர்களை ப்ரஸந்நராகிற ஜ்ஞானக்கை தந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யரூபேண தத்தத் காலங்களில் அவதாரம் செய்து, தம்மால் ப்ரதிஷ்டிதமான ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு பாஹ்யாந்தர குத்ருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலக்கங்கள் நேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்த க்ஷோபத்தை ப்ரசமம் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, இது நாவீறுடைய ஒருவனை முன்னிட்டல்லது முடியாதென்று கணிசித்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனவதாரம் செய்வதற்கு ப்ராயஸ்மென்கிற ஒரு வ்யாஜத்தை முன்னிட்டாப்போலே, தம்முடைய ஸ்வர்ண கண்டையை அதிஷ்டானம் செய்து, அதின் மூலமாகத் தாம் விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிக ரூபேண அவதாரம் செய்தருளினனென்பது 'வேங்கடேசாவதாரோऽயம்', 'உத்பத்ஸ்யதே [illegible] [illegible]' 'அன்றிவ்வுலகினையாக்கி', என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினால் ஸித்தம். இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷண்யத்துடன் கூடியவராய், பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளையெல்லாம் பரிமுகமாயருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் நிபுணராய், ஸ்ரீரங்கநாதனாலேயே அநிதராஜ்ஞ லப்யமான உபய வேதாந்தாசார்ய பிருதப்ரதானத்தாலும், தத் ஸஹ தர்மசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரென்கிற பிருதப்ரதானத்தாலும் விசேஷ கடாக்ஷம் செய்யப்பட்டவராய், ஆசார்யகவேர்பாபுக்க ஸகல கல்யாணகுண பரிபூர்ணராய், ஸுப்ரக்யாத வைபவரான நம் தேசிகன், முமுக்ஷுக்களான ஸர்வ ஜனங்களும் எளிதாகத் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை ஸம்சய விபர்யயமறத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபார காருண்யத்தினாலே ஸகல ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ, புராண, பாஞ்சராத்ர, ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்த்யாதிகளின் ஸாரதமார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்கிற ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

பஜன காத்தவ்யதா ஸங்க்ரஹமான ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இக் குரு பரம்பரா ஸார மென்னும் க்ரந்தம் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தோடே சேர்ந்ததா? தனிப்பட்டதா? தனிப்பட்டதாயிருந்தால் ஸ்வாமி எல்லா ஸ்ரீகோசங்களிலும் சேர்த்தே எழுதியருளப் பண்ணியிருப்பதும், காலக்ஷேபபரம்பராதிகளில் சேர்த்தே அநுஸந்திப்பதும் விரோதிக்குமே? மேலும் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார க்ரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்படும் அர்த்த விசேஷங்களை ஆசார்யர்களுடைய அருளிச் செயல்களினாலே தெளிவித்தோம் என்கிற உபகார ஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வார் விஷயமாக மங்களாசாஸனம் இந்த க்ரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் செய்தருளியிருப்பது விரோதியாதோ? மேலும், குரு பரம்பரா ஸாரத்தில் 'ஸ்வஸ்தி ஜயதாத் வக்ஷீ' என்று உபக்ரமித்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின் கடைசியில் 'ஸ்வஸ்த்யஸ்து' என்று பரஸ்தாவித்து, கடைசியில் 'ஸாரஜ்ஞ ஸ்வஸ்தி விதாந்' என்று உபஸம்ஹாரம் செய்திருப்பதினால் உபக்ரம உபஸம்ஹார ந்யாயத்தினாலே ஒன்றென்று தோற்றுவதற்கு விரோதமாகாதோ? மேலும், இவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்களுக்குத் தனித் தனியே கிரந்தஸம்பண்ணின பின்புள்ளவர்களாயார்கள் இதைத் தனித்து ஒரு க்ரந்தமாக கிரந்திக்கத்தும் விரோதியாதோ? என்றிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்கு உத்தரமாவது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்துடன் சேர்ந்ததென்னில், உபோத்காதாதிகாரத்தோடு ஏகாதிகாரமா? தனித்த அதிகாரமா? என்று விவேகிக்கவேணும். உபோத்காதாதிகாரத்தோடு சேர்ந்ததாயிருந்தால், இதின் கடைசியில் " ஸர்வம் ஸர்வாஸ்வஸ்ஸ்வஸ்தி ஸஹணஸ் " என்று அருளிச்செய்திருப்பதும், உபோத்காதாதிகாரத்தில் தனித்து மங்களம் அருளிச்செய்திருப்பதும், மற்ற அதிகாரங்களைப்போல ஆதியந்தங்களில் ஸ்லோகங்களும் பாட்டுக்களும் தனித்தருளிச் செய்திருப்பதும் விரோதிக்குமே? உபோத்காதாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே, இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரமாகிற க்ரந்தம் மோக்ஷமாகிற பலத்திற்குப் பரம்பரையாகக் காரணமாகையினாலே எல்லோராலும் அவஸ்யம் அறியத்தக்கது என்று ஸ்தாபிக்கிறதாகிற அர்த்தமும், ஆசார்யபக்தி பண்ண வேணுமென்று இதற்கு ஸமர்த்தனம் செய்கிற அர்த்தமும் அத

யந்தம் பின்னமாகையினாலே இவையிரண்டும் வெவ்வேறாக இருக்க வேண்டுமோ? கனித்த அதிகாரமாயிருந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தின் ப்ரதமாதிகாரத்தில் 'ஸ்வாஸ்வஸம்வஸாரஸார:' ஸ்து தம், 'உபேத்ர ஸ்தாபிதாகோர த்ரீய:' என்றருளிச்செய்திருக்க வேண்டாவோ? மேலும் 'முப்பத்திரண்டிவை' என்று முப்பத் திரண்டு அதிகாரங்கள் என்று அருளிச்செய்திருப்பதும் விரோ திக்காதோ? ஸஹ்ருதயர்கள் என்னும் பாரங்கத்தில் நிகமனாதி காரத்திலும், இக் குருபரம்பரா ஸாரத்தினர்த்தத்தை அனு வதியாதொழிந்ததும் விரோதிக்காதோ? அதிகார ஸங்க்ரஹப் பாட்டுக்கள் திருவுடன் என்றாரம்பித்து 'மொழிகதிருவே' என்கிறவரையில் அந்தாதியாகவருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதி லும் இந்த குருபரம்பராஸாரத்தில் பாட்டுக்கள் அப்படி அந்த அந்தாதியுடன் சேராமலிருப்பதினாலும் விரோதிக்குமே? என றிவை முதலிய சங்கைகள் உதிக்கலாம். இப்படி இது பின்னம், அபின்னம் என்கிற பக்ஷத்தில் உண்டாகும் சங்கைகளில் இது தனி ப்ரபந்தமல்ல என்று ஸ்தாபிப்பதில், உபக்ரம உபஸம் ஹார ந்யாய ப்ரபலமான பாதகமன்று, தனி ப்ரபந்தங்களிலும் அப்படி ஸங்கப்ரயோகம் காணப்படுகிறபடியினாலே ஆழ்வார்களும் உபகாரகாசார்யர்களாகையினாலும், அவர்களுடைய அவதாரங் களும் மேலே ஸங்க்ரஹிக்கப்போகிறபடியினாலும், அவர்களைப் பற்றி மங்களாசரணம் பண்ணியிருப்பது விரோதமாகாது. குரு பரம்பரையநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்கிற வேதார்த்தத்தை உபக்ரமிக்கருளினதாக ஆழ்வார்கள் விஷயமாக இங்கு மங்களம் அருளிச்செய்திருப்பது பொருந்துமாகையினாலே, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்தில் அருளிச்செய்யப்படும் அர்த்தவிசேஷங்களுக்கு அவதாரிகையில் உபகார ஸ்ம்ருதி இது என்பதற்கு விசேஷ ப்ரமாணமொன்றுமில்லை, நியமேந உபதேசமும் ஸ்ரீகோசங் களில் எழுதியருளப்பண்ணியிருப்பதும் ஸ்ரீசதுஶ்லோகி ஸ்ரீஸ்தோ த்ரரத்னங்களைப்போல உபப்ரபந்தமாகலாம் என்று சிலர் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். சிலர், 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின் றோமே' என்பதினாலே மேலருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தவிசே ஷங்களாக ப்ரதிபாதிதங்களாகிய உபகாரஸ்ம்ருதி 'பொய்கை முனி' என்கிற பாட்டில் வ்யக்தமாயருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினா லே, 'ப்ரபந்ந உபகாரஸ்மரணம் தூவக்' ஸங்கப்ரயோகத்

தினாலும், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்திருப்பது ஒரு க்ரந்தத்திலேயே அவாந்தரப்ரகரணங்களில் மங்களம் செய்கிற ந்யாயத்தினால் உபபந்நமாகும் அப்படியே ஸக்துஷ்ணீ முதலிய க்ரந்தங்களில் ஒவ்வொரு ப்ரகரணத்திலும் மங்களமருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்தது என்பதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் இக்குருபரம்பராஸாரம் தனிப்ரபந்தமானாலும் 'குருப்யஸ்தத்குருப்ய:' என்றும், 'ஆஹட்வத்த்' என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்ட குருபஜனம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம் என்று நிரூபிப்பதற்காக ஏற்பட்டபடியினால் உபோத்காதாதிகாரத்திற்கு விசேஷமாக இருந்துகொண்டு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்று ஸம்ப்ரதாய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் க்ரந்தம் நிர்விக்னமாக முடிவதற்காகவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், க்ரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேண்டுமென்று நைமித்திக காம்யமாகப் பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டு, இப்படித் தம்மாலருளிச்செய்யப்பட்ட மங்கள ஶ்லோகத்தையநுஸந்திப்பதனால் சிஷ்யர்களுக்கு விசேஷமான மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்கிற அனுக்ரஹவிசேஷத்தினால் அதைக் க்ரந்தாரூடமாக அருளிச்செய்கிறார் 'குருப்ய:' என்று தொடங்கி

[பதவுரை] குருப்ய: - ஆசார்யர்களின் பொருட்டும், தத் குருப்யஶ்ச அவர்களின் ஆசார்யர்களின் பொருட்டும் நமோவாகம் - 'நம:' என்கிற வார்த்தையை, அதீமஹே அநுஸந்தானம் செய்கிறோம், அதாவது அப்படிச் சொல்லுகிறோம், தத்ர - அந்த ஆசார்யபரம்பரையில், ஆத்யௌ - முதல்வர்களாகிய, அனைத்து மெல்லாவற்றையும் படைக்கும் காரணராகிய, ஜகதாம் - லோகங்களுக்கு பதீ - ஸ்வாமிகளான, தம்பதீ - பிராட்டியும் எம்பெருமானுமாகிய தம்பதிகளை வ்ருணீமஹே வரிக்கிறோம், அதாவது ஆஶ்ரயிக்கிறோம்

[illegible] பர்யாசார்ய, முதலிலே 'ஸ்வாமீ' என்று தம [illegible] ளையாகச் சொல்லி நிருபத்தை கொா [illegible] 'தஸ் ஸ்வாமீ' என்கிற இடத [illegible] நிருசுரூ பணமைமயாலெனில, அவருடைய ஆசாாயன [illegible] பரமான வரையிலுள்ள ஆசாயாகளைக குறிக்கிறது ' [illegible] தஸ்ய ஸ்வாமிநஸ்ய தஸ்மை ஸ்வாமி' [illegible] இவா கமமாலேயே உதாஹரித [illegible] வரனதை தயனுஸரிதது இங்ஙனபடி வயாக்யானம [illegible] நமஸகாரதைதச செயகிருஎம என்று மாகதி [illegible] 'நமஃ' [illegible] வாாதனதயை அதுப [illegible] நுபபது 'நமஃ' என்கிற [illegible] இநத ஆசாாயாகள விஷயத்தில [illegible] என்கிற தாதபாயததை வெளியிடுகிறது [illegible] விஷ்ணுபோலே [illegible] தெரிவிககபபடுகிறது 'சுபஸ்வ [illegible] பாடமே உபநதமா பரம [illegible] 'வுஞ்வஸ்வ என்பதோம் பாயா [illegible] (ஆாவு்சுவந, ஆாவகசுவந) [illegible] கொள்ளவேணடும ஆசாாயனைப்போல ஜஞான [illegible] பணணுகிறவாகளலல என்று தெரிவிபபகற [illegible] செயயபபட்டது இதால [illegible] கைஙகாயததிறகு உக [illegible] செயயபபட்டாகிறது ஏககதிற்கு [illegible] ஸகதஹததைப பரிஹரிபப [illegible] சேஷமாவையில் ஈமவாதவிதவ [illegible] தாதபாயம இநத மகலோகததிலே [illegible] குரு [illegible] பஜனம விஷயமென்றும, பரம [illegible] யோஜனமென்றும, அதில ஆசையுடைய [illegible] தெரிவிககபபட்டதாகிறது

[illegible] செய்தருளிய உபகாரதிமயங்களும அவா [illegible] அனுஸநதேயமென்று மமருதியில

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தண் பொருநல் வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்ய குலசேகரன் நம்பாணநாதன்
தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி
வையமெல்லா மறை விளங்க வாள் வேலேந்து
மங்கையர்கோனென்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடுஞ்
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாந்தெளிய வோதித்
தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே 1

சொல்லப்பட்டபடியினாலே அவர்கள் செய்தருளின உபகார ஸ்மருதியை முன்னிட்டு அவரவர்களுக்கு அஸாதாரணமான ப்ரபாவ விசேஷங்களுடன் அவர்களை அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு மங்களம் அருளிச்செய்கிறார்— 'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து. இங்கு '[illegible]' என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவர்களுடைய ஸூக்திகளை யநுஸந்தானம் செய்வதும் குருபக்தி பண்ண வேண்டும் என்கிற விதிக்கு தாத்பர்யமென்பது, அவர்களுடைய ஸூக்திகளாகிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அவர்களுடைய இடங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்ததினாலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியே பூர்வாசார்யர்களும் 'திருவழுதி நாடென்றும் தென் குருகூரென்றும்' என்றிவை முதலியன அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள். அனந்தரம் '[illegible]' என்று ஸ்ரீ [illegible] பாஷ்யத்திலும், '[illegible]' என்று ஸ்ரீ த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியிலும் இவர் தாமே யருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அத்யாத்ம விஷய ப்ரபந்தங்களில் த்ரமிடோபநிஷத்துக்கள் ஸ்வதந்த்ரங்களாகையினாலே அவைகளை உபகரித்தருளின ஆழ்வார்களை [illegible] மங்களம் அருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்— 'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து.

[பதவுரை] பொய்கைமுனி - கடாகத்தில் அவதரித்தவரும் முனியாயிருந்தவருமான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தார் - பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் - பேயாழ்வார், தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரித்தவரான, குருகேசன் - திருநகரி என்கிற திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வார், விட்டுசித்தன்-பெரியாழ்வார், தூய்ய - பரிசுத்தரான, குலசேகரன் - குலசேகராழ்வார், நம் - நம்முடையவரான, பாணநாதன் - திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் அவதரித்தவரான, சோதி - தேஜோரூபியானவர், அதாவது திருமழிசையாழ்வார், வையமெல்லாம் உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேதம், அதாவது வேதார்த்தம் என்று தாத்பர்யம், விளங்க - ப்ரகாசமாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வாள், வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு நின்றவரான, மங்கையர்கோன் - திருமங்கையாழ்வார், என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - ப்ரீதியுடன், பாடும் - பாடினவையான செய்ய - கபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது தன்னாத்தங்களை ஸந்தேஹ விபர்யயங்களில்லாதபடி எளிதில் தெளிவிக்குமதான, தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைபோல ப்ரீதி ஹேதுக்களாகிய த்ரமிட ப்ரபந்தங்களை, நாம், தெளிய - ஸந்தேஹம் முதலியவைகளில்லாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அத்யயனம் செய்து, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாத்பர்யார்த்தங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகிறோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' என்பதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பக்தியாகிற குண விசேஷமும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகின்றன. 'முனி' என்னும் பதத்திற்கு மனனசீலர் என்றர்த்தமாகையினால் இவர் எப்பொழுதும் பகவத் த்யானமே பண்ணிக்கொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது. 'பூதத்தார்' என்பதற்கு 'கடல் வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' இத்யாதிகளிற்படியே 'பூத' என்னும் பதம் நித்யஸூரியைச்

சொல்லுகிறபடியினால் அப்படிப்பட்ட நித்யஸூரியின் அவதாரம் இவர் என்று தாத்பர்யம் அந்திகே 'ஸ்ப்ருஹஸ்த்தாயாம்' என்று தாத்வர்த்தமாகையினால் 'பரம ஜ்ஞானமுடையவனே இருக்கிறவனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்கிற ஸந்தர்யாத்தத்தின்படி பரம ஜ்ஞானமுடையவர் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் 'பேயாழ்வார்' என்பதற்கு 'பேய்' என்னும் பதம் பெரிய என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும், 'மஹதாஹ்வய' என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்தேசம் செய்திருப்பதினாலும், மஹாயோகி என்கிற திருநாமத்தையுடையவர் என்று தாத்பர்யம் அந்திகே 'ஸூத்தஸ்ரோவேதாம்ஸாநு' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியை அநுஸரித்து 'பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர் பேயனே' என்கிறபடியே பகவதநுபவத்திலுண்டான ஆநந்தத்தினால் ஸம்ப்ரம நர்த்தனங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு பேய்பிடித்தவரைப்போலிருந்தவராகையினால் 'பேயாழ்வார்' என்று திருநாமமாயிற்று என்றாகவுமாம் இவர் 'தண்பொருநல்' என்று அருளிச் செய்திருப்பது அந்தத் தாம்ரபர்ணீ நதியின் சீதளத்வம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் குடி புகுந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே' என்றல்லவோ மதுரகவிகள் பாசுரம் 'பொருநல்' என்று தாம்ரபர்ணீ நதியை இங்கருளிச் செய்திருப்பது 'கலௌ வஹூ ஸவிஷ்யந்தி' என்றாரம்பித்து 'தாம்ரவர்ணீ நதீ யத்ர' என்று ஸ்ரீவ்யாஸ மஹர்ஷி முதலியோர் நிர்தேசிக்கான் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'விட்டுசித்தன்' என்பதினால் 'விஷ்ணு: சித்தே யஸ்ய ஸ:' (விஷ்ணு எவருடைய சித்தத்தில் இருக்கின்றாரோ அப்படிப்பட்டவர்) என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படி 'பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென் மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ' என்றும், 'அரவத்தமளியினோடு மழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப் பாவையுந்தானுமகம்படி வந்து புகுந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியாழ்வார் திருவுள்ளத்திலேயே ஸபரிவாரமாக பகவான் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அந்திகே 'விஷ்ணுச் சித்தம் யஸ்ய ஸ:' (எவருடைய மனது பகவானிடத்தி

லேயே இருக்கிறேன்)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே பகவானையே இவர் ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் என்றர்த்தமாகவுமாம். அன்றிக்கே ‘வித்தம்’ என்னும் பதம் ஹ்ருதய பர்யாயமாகையினாலும், ஹ்ருதயபத்மம் ‘கஹ்ரம் சேத ஹ்ருதயம்’ இத்யாதி ப்ரயோகங்களிற்போலே புத்ரன் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுமாகையினாலும் இவருடைய திருமகளாகிய ஆண்டாளைச் சொல்லி இவருடைய திருமகளான ஆண்டாள் பகவானிடத்திலேயே இருக்கிறாள் அப்படிப்பட்டவர் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இதனால் ‘ஸ்ரீஸ்வஸுர ஸ்வஸுரம் ரங்கநாயகஸ்ய ஸாக்ஷாத்’ என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. “இங்கு விப்ரபந்தமூர்த்தே உபகாரம் செய்தருளின ஆண்டாளைக் கணித்தருளிச் செய்யாதொழிந்தது, இவ்வாண்டாள் விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அதுகாண்டுமே’ என்றருளிச் செய்தபடியே தன்னுடைய பிதாவுக்கு அத்யந்தம் பரதந்த்ரையாயிருந்த உத்கர்ஷம் தோற்றுகைக்காகப் பெரியாழ்வாரை அருளிச்செய்தத்திலே அவளும் அந்தர்கதை என்கிற திருவுள்ளத்தினால்’ என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினீ வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுசித்த பக்கத்திற்கு கீழ்ச்சொன்ன மூன்றாவது யோஜனையைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஆண்டாள் கண்டோக்தமாளை என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ‘துய்ய’ என்பதற்கு ‘ஆரங்கெடப் பரனன்பர் கொள்ளாரென்று அவர்கட்கே வாரங்கொடு குடப்பாம்பில் கையிட்ட’ என்கிறபடியே பாகவதர்களிடத்தில் தோஷாரோபணத்தை ஸஹியாமையாகிய பரிசுத்தியையுடையவர் என்று தாத்பர்யம். ‘பாணநாதன்’ என்பதற்கு ‘பாண’ என்பது கானத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பகவத்விஷய கானத்தையே தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் ‘பாணநாதன்’ என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம். அந்த ‘நம’ என்று விசேஷித்திருப்பது தமக்கும் திருப்பாணாழ்வாருக்குமுள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது. அதாவது பெரிய பெருமாளுடைய அனுக்ரஹ விசேஷத்திற்கு அஸாதாரண பாத்ர பூதர்கள் தாங்களிருவர்களும் என்று தாத்பர்யம். எப்படியெனில் —ஸ்ரீரங்கநாதனே லோகஸாரங்கமா

முனிக்கு இவரைத் தோளின்மேல் ஏற்றிவரும்படி நியமித்து இவர் தம் ஸந்நிதி வந்தவாறே இவருக்கு முனிவாஹனர் என்கிற திருநாமம் சாற்றினார். அப்படியே தமக்கும் 'ஸூக்திக்ஷமிஷ்டம் யாசேந்தலோகா வ்யத்யவ்யஞ்ஜாந்த நிஹராஜாயப்யுக்ஷம் வேங்கடேசம்' என்றும் 'விப்ரநாராயணாரோப்யவாணை நாவிஹிதவதா க்ஷேத்ர ஷேவை ஹ்ருதாம் வேதாந்தாசாயப்யுஸஞ்ஜாய்' என்றும், இவர் தாமே யருளிச் செய்யும்படி உபயவேதாந்தாசார்யர் என்கிற திருநாமத்தைச் சாற்றினதும் அனுஸந்திக்கப்பட்டதென்பது 'வகாரஸ்ஸாஹேவிதாநாதே கர்யாங்' என்றும், பஞ்சஸம்ஸ்கார காலத்தில் ஆசார்யன் தாஸ்யநாமம் சாத்தவேணும் என்றும் சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை அனுஸந்தித்துக் கண்களிநுவந்தும் நாமகரணம் செய்தருளிப் பிதாவாகையினாலே ஜ்யேஷ்ட பாரதந்த்ர்யத்தை இந்த ஆழ்வாரிடத்தில் அனுஸந்திக்கப்படி தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது 'தொண்டரடிப்பொடி' என்பதினாலே தொண்டர் - பாகவதர்களுடைய, அடி - திருவடிகளிலிருக்கிற, பொடி - தூள் என்றர்த்தமாகையினாலே பக்தாங்க்ரிரேணு என்கிற இவருடைய திருநாமம் விவரிக்கப்பட்டதாகிறது. இவருக்கு விப்ரநாராயணயோகி என்று திருநாமமிருக்கச் செய்தே தொண்டரடிப்பொடி' என்று தனக்குந்த நாமத்தை ப்ரயோகிக்கிறது இதினாலேயே இவ்வாழ்வாருடைய பாகவத பாரதந்த்ர்ய முதலிய ஸாரமான குணங்கள் விவக்ஷிதமாகின்றன என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே 'மழிசைவந்தசோதி' என்பதினாலே இவ்வாழ்வார் பெரும்புலியூர் யாகஸதஸ்ஸில் எழுந்தருளினதைக் கண்டு அங்கேயிருந்த ருத்விக்கு முதலியவர்கள் பரிபவம் பண்ண அப்பொழுது யஜமானனுடைய ப்ரார்த்தனையினாலே அபராகந்த அவதார வைபவத்தைக் காண்பிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றித் தேஜோரூபமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு ஸேவை ஸாதித்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது அன்றிக்கே, இவர் சக்ரத்தாழ்வாருடைய அவதாரமாக ப்ரஸித்தராகையினாலே தேஜோமயமான அவ்வவதாரவைபவத்தை நினைத்து இப்படி நிர்தேசிக்கப்பட்டதாகவுமாம். திருமங்கையாழ்வாருடைய லோக ப்ரஸித்த விலக்ஷணமான ரூபஸத்வ ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் — 'வையமெலாம்' என்றாரம்பித்து லோகத்தில் மஹர்ஷி

களுநூப்பட்ட கங்காமுகத் தேவகாநகாரத்தம் ப்ரகாசிப்பதற்காக ப்ராணி ரக்ஷ பரிபாலனாதிகளைச் செய்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து கொண்டுமே ஸாவதானம் பண்ணிக்கொண்டும் நிற்கிறார்கள் இது மைத்ரேய ஜாதகாந்தயாதி வருத்தாந்தங்களில் ப்ரஸித்தம் இவரொருவரே லோகத்தில் ஸகலருக்கும் வேதார்த்தத்தைப் ப்ரகாசிப்பதற்காக வாளும் வேலுமேந்திக்கொண்டு ஆசார்யனுடைய ப்ரிய பக்ஷிலிட்டு நிர் ஸாரார்த்த க்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு ஸம்யக் ஜ்ஞானோபதேசத்தைப் பெற்றார் இது ஒரு சிஷ்ய வைலக்ஷண்யமிருக்கும்படி என்று விஸ்மிதராகிறார் அதாவது லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் பகவந் நியமனத்தினாலே ப்ராதுர்ப்பூதமென ஜ்ஜிதபஸத்திரிபின அபரமாக அவதரிக்க இவர் திறத்தில் எம்பெருமான் லோகோஜ்ஜீவனப் புக்கயா இப்படி உபதேசம் செய்தார் ஆசையினாலே உபகாரமென்று திருவுள்ளம் மங்கையார் கோன் என்பதால் மங்கை நன்பக இவ்வாழ்வார் அவதரிக்க திருநகரிக்குப் பெயரானதினால் அதில் வஸிப்பவர் மங்கையார், அதைக்கொண்டு இவர் கீர்த்தனா என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதாக்கள் 'இந்த மறை விளங்க' என்று விசேஷிக்கு கிரிகுஸ்திர நிருபப்பது 'யஜ்ஞோபவீதேஷண' இத்யாதிகளின்படியே ஸர்வ வேதார்த்தங்களையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமந்திரத்தின் அர்த்தத்தை இவர் ஸர்வேஸ்வரன் பக்கல் கற்றுத்த 'வாடினேன்வாடி' என்று உபக்ரமித்து ப்ரசக நிருபிக்கருளின விசேஷ உபகாரத்தைத் தெரிவிக்கிறது

இவர்களில் பெரியவையாழ்வார் காஞ்சிபுரத்தில் யதோக்தகாரி ஸந்நிதிமுன் இருக்கும் காஞ்சனக் கடாகத்தில் தாமரைப் புஷ்பத்தில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யாம்ஸராய் த்வாபரயுகம், 862901-வதான ஸித்தார்த்தி-(ஐப்) ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாய்க்கிழமை கூடின திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது முதல் திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது பூதத்தாழ்வார் திருக்கடல்மல்லையில் குருக்கத்திமலரில் த்வாபரயுகம் 862901-வதான ஸித்தார்த்தி (ஐப்) ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம், நவமி, புதன்கிழமை கூடின அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கதாம்ஸராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது இரண்டாம் திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வார் மைலாப்பூரில் ஒரு திருக்கிணற்றில் செவ்வல்லிமலரில் த்வாபரயுகம் 862901 வதான ஸித்தார்த்தி-ருஷ, ஐப்பசி-மீ, சுக்லபக்ஷம், தசமி, வியாழக்கிழமை கூடின சதய நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ நந்தகாம்ஸராய் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது மூன்றாம் திருவந்தாதி இது நூறு பாட்டு அடங்கியது. நம்மாழ்வார் திருக்குருகூரில் கலி 43-வது நாள், ப்ரமாதி-ருஷ, வைகாசி மீ, பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை கூடிய விசாக நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸேநேசாம்ஸராய்க் காரியாருக்கும் உடையநங்கையாருக்கும் திருக்குமாரராகத் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் நான்கு அவையாவன—திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்பன. இவை முறையே நூறு, ஏழு, எண்பத்தேழு, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாட்டுகள் அடங்கியவை. பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கலி 17-வதான க்ரோதந-ருஷ, ஆனி மீ, சுக்லபக்ஷம், ஏகாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின ஸ்வாதீ நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கருடாம்ஸராய் பட்டர்பிரான் குலத்தில் பதுமையாருக்கும் முகுந்தாசாரியருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது பெரியாழ்வார் திருமொழி. இது நானூற்றறுபத்து மூன்று பாட்டு அடங்கியது. இவருடைய புத்ரியாகிய ஆண்டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் துளஸீ வனத்தில் கலி 98-வதான நள-ருஷ, ஆடி-மீ, சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின பூர நக்ஷத்திரத்தில் பூமிப்பிராட்டி அம்ஸமாய் திருவவதரித்தருளினாள். இவளருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் இரண்டு. அவையாவன திருப்பாவை நாச்சியார் திருமொழி. இவை முறையே முப்பது, நூற்றுநாற்பத்து மூன்று பாட்டுகள் அடங்கியவை. குலசேகராழ்வார் கொல்லி நகரில் கலி 28 வதான பராபவ-ருஷ, மாசி-மீ, சுக்லபக்ஷம் த்வாதசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கௌஸ்துபாம்ஸராய் சந்திரகுலக்ஷத்ரியராகிய த்ருடவ்ரதருக்குப் புத்ரராகத் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது பெருமாள் திருமொழி இது நூற்றைந்து பாட்டு அடங்கியது. திருப்பாணாழ்வார் திரு உறையூரில் செந்நெற்பயிரில் கலி 342-வதான துன்மதி-ருஷ, கார்த்திகை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷம், த்விதியை, புதன்கிழமை கூடின

ரோகிணீ நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸராய் திருவவதரித்தருளி
னார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது அமல
னாதிபிரான் இது பத்து பாட்டு அடங்கியது தொண்டரடிப்
பொடியாழ்வார் திருமண்டங்குடி என்கிற க்ராமத்தில் கலி 289
வதான ப்ரபவ ௵ மார்கழி-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, சதுர்த்தசி, செவ்
வாய்க்கிழமை, கூடின கேட்டை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவநமாலிகாம்
ஸராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்
தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி,
இவை முறையே நாற்பத்தைந்து, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை
திருமழிசையாழ்வார் திருமழிசையில் த்வாபரயுகம் 862901
வதான ஸித்தார்த்தி-௵, தை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, ப்ரதமை,
ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்கும்
கநகாங்கியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார்
இவரருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் இரண்டு அவையாவன திருச்சந்த
விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி இவை முறையே நூற்றிரு
பது, தொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை திருமங்கையாழ்
வார் திருவாலி திருநகரி என்கிற திருக்குறையலூரில் கலி 398-
வதான நள-௵, கார்த்திகை மீ, பௌர்ணமி, வியாழக்கிழமை
கூடின க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீஸார்ங்காம்ஸராய் நீலன் என்
பவருக்குக் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார் இவர்
அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு
மொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு
மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுகூற்றிருக்கை இவை முறையே
ஆயிரத்தெண்பத்து நாலு, இருபது, முப்பது, நாற்பது, எழுபத்
தெட்டு, ஒன்று பாட்டு அடங்கியது இதற்கடுத்த பாட்டில் அரு
ளிச்செய்யப்படும் மதுரகவியாழ்வார் திருக்கோளூரில் த்வாபரயுகம்
863879-வதான ஈஸ்வர ௵, சித்திரை-மீ, சுக்லபக்ஷ, சதுர்த்
தசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைந
தேயாம்ஸராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ர
பந்தம் ஒன்று அதாவது கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு இது பதி
னொரு பாட்டுகளடங்கியது கீழ்க்கூறிய இருபத்துமூன்று ப்ரபந்
தங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயமாய் திருவரங்கத்தமுதனார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி என்கிற நூற்
றெட்டுப் பாட்டுகளும் சேர்ந்து ப்ரஸித்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யப்ரபந்தம். இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் க்ரந்தங்களின் வைபவம் முதலியவைகள் க்ரந்தம் விஸ்தரிக்கும் என்று எண்ணி இங்கு எழுதப்படவில்லை. மூவாயிரப்படி குருபரம்பரை, ஸ்ரீபார்க்கவ உபபுராணம், ப்ரபந்தஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றச்சிடப்பட்டுவரும் க்ரந்தம் முதலியவைகளில் பார்க்கக் கண்டுகொள்வது.

இப்படித் தனித்தனியே ஆழ்வார்களின் குணாதிஶயங்களை அநுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சேர்த்தியின் போக்யதையை அநுஸந்திக்கிறார் — 'என்றிவர்கள்' என்று. அன்றிக்கே, இவர்களுடைய குணாநுஸந்தானத்தினாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தினால் மறுபடியும் அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம். அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரத்னங்களின் குணங்களைத் தனித்தனியே யநுபவித்து ஹாரமாயக் கோர்த்துச் சேர்த்தநுபவிக்கும்பொழுது உண்டாகும் போக்யதை அத்யாஶ்சர்யமாயிருக்குமிறே. குருபாதத்யும், '[illegible]' [illegible] என்று இவர் [illegible] அநுஸந்திக்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீதேவநாதன் ஸந்நிதியில் திருவத்யயன உத்ஸவத்தில் திருமொழித்திருநாளில் ஆழ்வார் கோஷ்டியை ஸேவித்தவர்களுக்கு இந்த ஸமுதாயாநுஸந்தானத்தின் வைலக்ஷண்யம் தெரியவரும். 'மகிழ்ந்து பாடும்' என்பதற்குப் பக்த்யநுபவத்தினாலுண்டாகிய ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் அதினுடைய பரீவாஹமாய்க்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாகிற என்றர்த்தம். ஒரு க்ரௌஞ்சபக்ஷியை வேடன் அடிக்கப் பெண் பக்ஷியின் ஶோகத்தைக் கண்டு தம் காருணிகத்தன்மையினால் ஶோகம் மிகுந்து அதினாலே ஶோகவேக ஸம்ரிதராய்ச் சொல்லிய வார்த்தை ஶ்லோகமாய் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக நின்றது. அதைப்போலன்றியே பகவதநுபவத்தினாலுண்டான ஆநந்தத்தின் பரீவாஹங்களான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகள் போக்யதமமென்பது கைமு[illegible] 'ஶோகஃ ஶ்லோகத்வமாகதஃ' [illegible] ஸ்ரீஸ்வாமி [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம். 'செய்ய' என்பதற்கு 'இவர்த்தங்களை

வித்தராக்கதோர் ஸ்வஸ்வரூபமெளிதாக்கத் தெளிவிசும்பவற றில்' என்றிவர் தாமே யருளிச்செய்தபடியே தன்னாத்தங்களை எரிகில தெளிவிக்கருமதான என்றாத்தம் 'தமிழ் மாலைகள்' என்பதற்குப் பகவான் திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமர்ப்பிக்கக்கூடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயங்களுமான தமிழ்ப்பாசுரங்கள் என்று தாத்பர்யம் 'கலிகன்றி யொலிமாலை கொண்டு தொண்டீர் தூமணிசேர் பொன்னடிமேல் சூட்டுமின் நும் தூவுங்கையால் தொழுது நின்றே' என்றிறே திருமங்கை யாழ்வார் 'செய்ய சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன் சொன் மாலை', 'என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே' இத்யாதிகள் இங்கு விவக்ஷிதம் 'நாம்' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகளை அத்யயனம் செய்யப்பெற்ற பாக்யாதிஶயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'போற்றி யென்றே கைகளாரத் தொழுது சொன்மாலைகள் ஏற்ற நோற்றேற்கு இனி யென்ன குறை யெழுமையுமே' இத்யாதிகளிற்படியே தம் மைச் சேர்த்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் என்று தாத்பர்யம், அன் றிக்கே தம்மையும் தம்மோடொக்க ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்தி களை அப்யஸிக்க பாக்யசாலிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு அருளிச் செய்கிறாரவுமாம் தெளியவோதி என்பதற்கு வேதத்தைப் போல இதுவும் ஆசார்யோச்சாரணானுச்சாரணரூப அத்யயனத் தினாலே ஸாத்மிக்கவேணுமென்றும், அந்த அத்யயனவிதியி னாலேயே விதிக்கப்படுமென்றும் தாத்பர்யம் தெளிய என்பதற்கு அர்த்தஜ்ஞானபர்யந்தமாக அத்யயனம் செய்து என்று தாத்பர் யம் 'தெளியாத' என்பதற்கு இதற்கு முன் அநேக வ்யாக்யா னங்களிலும் உபபாதனங்களிலும் நிச்சயம் பண்ணப்படாத என்று தாத்பர்யம் 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளை' தேர்ந்து நிலமென்பது தாத்பர்யார்த்தத்தை, அதாவது - தாத்பர்ய பர்யவஸானபூமியைச் சொல்லுகிறது தெளிகின் றோம்' என்பதற்கு அஜ்ஞானஸம்ஶயவிபர்யயங்களற நிச்சயம் செய்கின்றோம் என்று தாத்பர்யம் வேதங்களில் அக்னீந்த்ராதி ஶப்தங்கள் ஸ்வரூபமாகக் காட்டுங்களும், ஜகத்காரணத்வாதி ஸ்வபா வங்கள் ப்ரதிபாத்யமாயும், ப்ரதிபன்னமாயிருந்தாலும், அவர் ப்ரதிபத்தி 'திருவிலாத் தேவரைத் தேறேலுமின்' 'திருக்கண்டேன்' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்

திலே ஸர்வகாமஸமாராதநன் ஸ்ரிய:பதி என்கிற அர்த்தம் நிஶ்சிதமாயிற்று. உபநிஷத்பாகங்களில் ‘அதுவே அக்னி’ என்றத்தகமுள்ள வாக்யமுதலாகவாரம்பித்துச் சொல்லும் வாக்யங்கள் ஸ்ரியபதி ஸர்வாத்மா என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அர்த்தம் நிர்ணயபர்யந்தமாயிற்று என்று தாத்பர்யம். ‘நாம் தேறி யாத மறை நிலங்கள் தேறினோமே’ என்றவர்கள், இதின் ‘நீண்ட பெரிய விரிதிரை நீர் வையகத்தோர் வேதாந்த வாரிய னென்றியம்ப நின்றோம்’ என்றிவர் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸகலஸங்கல்பனென ஸ்ரீரங்கநாதனாலே அநுக்ர ஹிக்கப்பட்டு ஸர்வலோகங்களும் அப்யுபகமம் பண்ணும்படியான உபயவேதாந்தாசார்யத்வ பிருதாங்கிதரான தமக்கு இவ்வாழ்வார் களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்தினாலே வேதாந்த தத்வார்த்தங்களை அறியவேண்டிற்றென்றால் மற்றையவர்களுக்கு இது கைமுதிக ந்யாயஸித்தம் என்பது திருவுள்ளம்.

இப்படி ஆழ்வார்கள் விஷயமாகப் பொதுவாக மங்களாசரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபக்தி அவஶ்யம் செய்யவேண்டுமோ? குருபக்தி செய்யாமற்போனபோதிலும் ‘ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோऽபி ஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே’ என்றும், ‘ஸாத்யஸாதந யத்ய ஸந்நிஹிதே’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்தி ஸாதனம், முதலியவைகளினால் ஜ்ஞானம் ஸம்பாதித்து மோக்ஷம் பெறலாமே என்னில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசார்ய பக்தியே செய்யவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, ‘யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ’ என்கிற ப்ரமாணத்தை ப்ரஸித்து சாஸ்த்ரஸாரமாகிற ப்ரமாணத்தை ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் அநுஷ்டான முகத்தாலே காட்டியருளுகிறார்—‘இன்பத்தில்’ என்றாரம்பித்து இதனால் இப்பொழுது நிரூபிக்கப்படுகிற குருபக்தி அவஶ்யம் என் கிற விஷயத்திற்கு அநுஷ்டானத்தினாலும் க்ரந்தமுகத்தினாலும் உபகாரம் செய்தருளினவராகையினாலே பரகால பரவாதக்கரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார் விஷயத்தில் ஸத்திருபமான மங்கள மும் செய்தருளினதாயிற்று அனந்தரமே ‘இன்பத்தில்’ என்னும் பிரபந்தம் பாட்டும் இப்படிப்பட்ட குருஸதுக்யாத்மக ப்ரபந்தம் சரணரூபம், ‘வாவிஷ்ணு:’ என்ற ஸ்ரீமத்ரத்தில் ப்ரபந்தார்த்த

இனபததி லிறைஞசுதலி லிசையுமபேறறி
விகழாதபலலுறவி லிராகமாறறில
தனபறறில விஜைவிலககி றகவோககத தி
றததுவததை உணாததுதலி றனமையாககி லீ
அனபாககே யவதரிககு மாயனிறக
வருமறைக டமிழசெயதான றளேகொணடு
துனபறற மதுரகவி தோனறககாட்டுந
தொலவழியே நலவழிக டுணிவாாகடகே 2

மாகவுமாம இபபடி இவா பாகானமான அாககககிறதுபா தாஜேபகாரகானதுபறறியே இவா விஷயமாகக கனிகது ஒரு மஙகளம செயயபபடடிருககிறது எனபதும ஸூசிதமாயிறறு எனறு நிாவஹிபபாருமுணடு இபபடி ஆசாாயபகதி செயய வேணடியது அவஸயமாறுலும, மோக்ஷததிறகுபாயமாகிய பகதி பாபததிகளுககு உபாயககமான ஜஞானபாககவமாகிய ஆகாரததைககொணடு காமே பகதி செயயவேணடுமெனகிற பகஷதகைகைய நிராகரிதது பாாபயகவபராபககவாகி ஆசாாயனுககே பகதி செயயவேணடுமெனறு நிரூபிபபதறகாக 'கணணிநுண சிறுததாமபு' எனகிற இநத ஸ்ரீ மதுரகவியாழவார அருளிச செயத பாபநததகின பததுப பாடடுகளின அாததஙகளைப பததுப பதஙகளினுல ஸஙகாஹிகத நருளுகிறா— இனபததில' எனறுரமபிதது

[ப-ரை] இனபததில - ஆனநததகில, இறைஞசுதலில ஆஸாயிககவேணடியதில இசையும - அஙகீகரிககககூடியதான, பேறறில - புருஷாாததததில, இகழாத - ஸாஸதிரஙகளில நிநதிககபபடாத, அனறிககே உபேக்ஷியாத அதாவது ஒரு காலத திலும விடாத, பலலுறவில - பலவிதமான பநதுககவததில, இராகம - இதர விஷயஙகளில ஆசையை, மாறறில - மாறறுவ தில, தனபறறில காமே வநது விஷயீகரிபபதில விஜைவிலக கில - பாபததைப போககுவதில, தகவு - கருணையின, ஓககத தில - உதகாஷததில, தததுவததை தததவஙகளை உணாததுத லில - தெளிவிககும விஷயததில தனமையாககில தனனுடைய ஸவபாவததை உணடாககுவதில அனறிககே ஜீவாதமாககளு டைய ஸவாபாவிகமான ஸவரூபததை உணடாககுவதில எனறுக

வுமாம், அன்பர்க்கே - தன்னிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுக்கா கவே, அவதரிக்கும் அவதரித்தவன், அதாவது கீழ்ச்சொல் லிய பக்தி விஷயமான காரியங்களைத் தன் பக்தர்களுக்குச் செய்கைக் காகவே அவதரித்த, ஆயன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், நிற்க - விச்வஸி க்கப்பண்ணியிருக்க அருமறைகள் - துர்ஜ்ஞேயங்களான வேதங்களை, தமிழ் செய்தான் - த்ராமிட ப்ரபந்தங்களாகச் செய்தருளிய ஆழ்வா ருடைய, தாளே கொண்டு - திருவடிகளையே ஆச்ரயித்து, துன் பற்ற - தோஷமில்லாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், தோன்றக்காட்டும் ஸ்வநந்த ப்ரகாசமாகும்படி காட்டின, தொல்வழி - அநாதியான ஆசார்யபக்தியாகிற மார்க்கமே, துணி வார்கட்கு - விச்வாஸமுடையவர்களுக்கு, அல்லது மோக்ஷோபாய மனுஷ்டிக்கவேணுமென்று அதில் ப்ரவ்ருத்திப்பவர்களுக்கு, நல் வழிகள் - நல்ல வழிகளான பக்தி ப்ரபத்திகள், 'காயெடு காரு ணாவயார்' என்கிற பாசுரத்தின்படி பக்தி ப்ரபத்திகளுக்குக் காரணமும் அவைகளுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய யோக்ய தையை யுண்டாக்கக்கூடியதும், அவைகளை வ்ருத்தி செய்யக்கூடி யதுமான ஆசார்யபக்தியை இதுவே பக்தி ப்ரபத்திகள் என்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

பகவத்விஷயத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாரங்களெல்லா வற்றையும் 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்கிற ப்ரபந்தரூப மாய ஆசார்ய விஷயத்தில் அனுஸந்தித்தார் என்பதை வெளியிடு கிறது 'இன்பத்தில்' என்றாரம்பிக்கும் இந்தப் பாட்டு. 'இன் பத்தில்' என்பதிலே பகவத் விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று 'எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமாலிருஞ்சோலை கோனேயாகி நின்றொழிந்தான்' என்றும், 'தேனும் பாலும் கன் னலு மமுதுமாகித் தித்திப்ப யானு மெம்பிரானையே யேத்தி னேன்' என்றும் ஆழ்வார் அனுஸந்தித்ததுபோல அந்த ஆனந்தா வஹத்வத்தை 'இவர் என்னைப் பண்ணிக்கொண்ட குருகூர் நம்பி யென்றக்கால் அண்ணிக்கு மமுதூறும்' என்று ஆசார்யவிஷ யத்தில் அனுஸந்திக்கிறார் என்பது காட்டப்படுகிறது. 'இறைஞ்சு தலில்' என்பதிலே முமுக்ஷுக்களால் ஆச்ரயிக்கவேண்டிய விஷயம் ஸ்ரீயப்பதியே என்று 'கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர் சரண்' இத்யாதிகளான அநேக இடங்களில் ஆழ்வாரால் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டதை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'மேவி

னேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே' என்று அனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இசையும் பேறில' என்பதி னால் வேறொரு காரணத்தினாலல்லாமல் ஸ்வயமாக லபிக்கக்கொள்ள வேண்டிய புருஷார்த்தம் ஸ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே என்று தனக்கேயாக வேண்டிக்கொள்ளுமிடத்தே 'நின்செம்மா பாதப் புத்தலை சேர்த்தொல்லை கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே அம்மா அடியேன் வேண்டுவதீதே' இத்யாதிகளில் அருளிச்செய்ததை இவர் அப்படி ஸ்ரிய:பதி திருவடி தனக்கு உபேயமாவதும் ஆழ் வாருக்கருளியதாகையினால் ஆழ்வார் திருவடிகளே தமக்கு ஸ்வத ஸ்வ புருஷார்த்தமென்று 'தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திரு வுருக்காண்பன் நான் பெரியவண் குருகூர் நகர்நம்பிக்காளுரியனே' என்று அனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இக ழாத பல்லுறவில்' என்பதினால் 'தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாயவை யல்லனாய்', 'என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்த் தந் தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா' என்றிவை முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஒருநாளும் அழியாத ஸம்பந்தத்தையுடையவன் ஸ்ரிய:பதியே என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'அன்னையாய் அத்தனாய்' என்றனுஸந்தித் தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இராகம் மாற்றில' என் பதினால் 'கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுழலும்' இத்யாதிகளில் இதர புருஷார்த்தங்களில் ருசியை நிவர்த்திப்பவன் ஸ்ரிய:பதியே என்கிற அர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர் நம்பிக்கன்பனாய் அடியேன் சதிர்த்தேன்' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படு கிறது 'தன்பற்றில' என்பதினால் தானே விஷயீகரித்துத் தன்னுடைய குணங்களை ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணுமளவாக க்ருபை பண்ணுவது ஸ்ரிய:பதியே என்று 'ஆமுதல்வனிவனென்று தற்றேற்றி என் நாமுதல் வந்து புகுந்து நல்லின் கவி தூமுதல் பத்தர்க்குத் தான்றன்னைச் சொன்ன என் வாய்முதலப்பனை' என்றும், 'யானாய்த் தன்னைத் தான் பாடி' என்றும், நிஷ்கர் ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'இன்று தொட்டுமெழுமையும் எம்பிரான் நின்று தன் புகழேத்தவருளி னான்' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வினை விலக்கில' என்பதினால் 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி

என்று ஸங்கல்பிப்பது ஸ்ரிய:பதியே என்று 'என்னைக்கொண்டு என் பாவம் தன்னையும் பாறக்கைத்து, சார்ங்க விருவல்வினைகளும் சரித்துமாய்ப் பற்றறுக்கத்' இத்யாதிகளில் நிஷ்கர்ஷித்த வர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்யன் திறத்தில் 'காரிமாறப்பிரான் பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினான்' என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தகவோக்கத்தில்' என்பதினால் 'எதிர்சூழல் புக்கெனைத்தோர் பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள் செய்ய விதிசூழ்ந்ததால்', 'அருளாழியம்மானை' இத்யாதிகளில் அபார கருணாவான ஸ்ரிய:பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்யன் திறத்தில் 'அருள்கொண்டாயிர மின்தமிழ்ப் பாடினா னருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில்' என்பதினால் 'மயர்வற மதிநல மருளினன்', 'அவனுடை யுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே' இத்யாதிகளில் தத்வஜ்ஞானோத்பாதனம் பண்ணுவது ஸ்ரிய:பதி என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்யன் திறத்தில் 'மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி யென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்' என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தன்மையாக்கில்' என்பதினால் 'தன்னைப்பெற்றதற்குத் தன் தாளிணைக்கீழ்க் கொள்ளுமப்பன்' இத்யாதிகளில் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுண்டாக்குமவன் ஸ்ரிய:பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்யன் திறத்தில் 'செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணி கொள்வான்' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இப்படி இந்தப் பத்துவிதமான உபகாரங்களைப் பகவான் தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்குச் செய்கிறான் என்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணமாக ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளே கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்டன. 'யத்க்ருத்யம் ச்ருதிமூர்த்நாம் ஸ்ம்ருதிஸஹிதமிதம் தத்வதோ தத்விஹா ரேஷ: வ்யாஸாம்சேண தத்ராவஸர ஸக்ஷ்வஸ்தை: ஸம்ஸஹிதா ஸாஸ்யஹ்ஸௌரீ' என்று ஸ்வ கார்ய இநக்க திருவாய்மொழியில் ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணாதிகளில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி யிருப்பதினால் ச்ருத்யாதிகளிலும் இவர்தம் ஸங்க்ரஹீதமானாலும் அந்த ப்ரமாணங்களை உதாஹரியாதது

காந்தவிஸ்தாப்யாத் என்பது அறியத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட பக்ஷு விதமான உபகாரங்களையும் ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுக்குப் பண்ணுகிறான் என்னுமர்த்தத்தை இவர் தாமே ஸ்ரீயஸ்ஸப்ப தியில் ஆசார்யலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்யுமிடத்தில் 'அஜ்ஞாநத்வாந்த ரோதாத் தாநாத் ஸம்ப்ரகத்தி அநர்ச்சிதச்சிபந்நிரபாகத்தரு இந்த காந்தமே ரூபமென்பது ஸூசிதம். இவ்விடத்தில் இன்பத்தில்' என்பதை 'நியதாலஸதயா' என்றும், 'இறைஞ்சுதலில், இசையும் பேறறில், இசழாத பலலுறவில்' என்பதை 'நித்யப்ரேஷ்கபோமாஸ்' என்றும், இராகம் மாறறில் தனபறறில், என்பதை 'நிவ்ருத்யஷ்டருமாயாக' என்றும், 'தகவோககததில்' என்பதை 'நிஷ்ட த்ருஸ்யாஸாந்த்யாஸ்யாக' என்றும், 'வினை விலக்கில் என்பதை 'அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாதவதாதிஷ்யானாக' என்றும், 'தத்துவததை யுணாததுதலில என்பதை 'ஜந்ப்ரபூர்வஜந்ம வ்ருத்தேர்த்தா' என்றும், 'தனமையாககில' என்பதை 'ஆத்மஸாத்ம்யாவஹாவாக' என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறார் அன்பாக்கே' இத்யாதி ஶ்லோகம் 'ஸ்வாமீ' இத்யாதி மிருதியினால் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஆக இதனால் 'தேவதையைப் போலவே ஆசார்யனை உபாஸனம் செய்யவேண்டும்' என்றதற்குள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தின் தாத்பர்யம் மது ரகவியாழ்வாரால் அநுஷ்டானத்தினாலும் ப்ரபந்தரூபத்தினாலும் வ்யக்தமாக்கப்பட்டது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அன்பாக்கே' என்பதற்கு இவ்விதமான உபகாரங்களைப் பக்தர்களுக்காகச் செய்யவே என்று தாத்பர்யம். அவதரிக்கும் ஆயனிறக' என்பதிலும் 'வஸிஷ்டாஸ்ய ஸாயம்ஜநாய' என்பதிலும் அவதாரத்தின் முக்ய ப்ரயோஜனம், ஆஶ்ரிதரக்ஷணமே என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தான் நின்று விலகும் அவாந்தர ப்ரயோஜனம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் என்பதற்கு 'வேதாந்தா ஸ்யாஷ்டாவளேஷு உத்யாஸ்கம் ப்ரபந்ய ப்ரபந்தரம் யம் என் றபடியே 'தமிழ் என்கிற பதத்தை 'மறைகள்' என்பதோடு அந்வயித்துக்கொண்டு த்ராவிட வேதாந்தத்தை ப்ரவசனம் செய்தவரான என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே ஒருவராலுமறிய

முடியாக வேதார்த்தங்களைத் தமிழ் பாஷையாகப் ப்ரவசனம் செய்தவர் என்று ஏற்பட்டபடியால் 'வேதமுடிகளில் சொன்ன ஸாரதமங்களை ஸங்க்ருஹித்து உபகரிக்கவல்லன ஸாமர்த்யமுடையார் ஸொல்த்தமிழ்நாட்டுப்பு என்றிவை தம்மா லேயே அருளிச்செய்யப்பட்டது இங்கனுஸந்தேயம் 'தாளே கொண்டு' என்கிற இடத்தில் அவதாரணத்தினாலே (ஏகாரத்தினாலே) பகவானை அநாதரித்து ஆழ்வாரை ஆச்ரயித்தபடி சொல்லப்படுகிறது 'துன்பற்ற' என்பதற்கு பரம விப்ரலம்பாதிதோஷங்களொன்றுமில்லாதவரான என்றர்த்தம், இத்தால் இவருடைய ஆப்ததமத்வம் (மிகவும் விச்வாஸம் செய்யக்கூடிய தன்மை தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினியின் நிர்வாஹம் பாகவத பக்தியுண்டாவதற்கு விரோதியான பாபங்களற்ற என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகையின் நிர்வாஹம் புருஷார்த்தங்களில் ப்ரதமபாவத்தை விட்டு சரமபாவத்தில் நிலைநின்றவராகையினாலே வாக்யத்தில் ஆக்ஷிப்தமாய்ச் சொல்லப்பட்ட 'க்ருதவ:' என்னும் பதத்திற்குப் பாத்ரபூதரான என்று ஸ்ரீஸார ஸங்க்ரஹத்தின் நிர்வாஹம் [அதாவது— கேவலபகவத்பக்தியோடு நிற்காமல் பாகவதபக்தி பர்யந்தம் சென்றவராகையினாலே 'க்ருதவ:' என்று சொல்லப்பட்டார் என்று தாத்பர்யம்] 'விஷ்ணுவக்தி வாரோக்தி வாசம்போர்ஜஸ்து ஸர்வாமுத ஸம்ஸ்யோர்த்து தக்ஷ வரிதயபூர்ணதாத்ரா' என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தியில் ஸம்சயத்தினாலுண்டாகும் துக்கமில்லாதவரான, அதாவது 'துன்பு' என்பது துன்பம் என்கிற பதத்தின் பர்யாயமாகையினாலே துக்கம் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் நிர்வாஹம் ஆயன நிறக' என்பதினாலே என்னப்பனில் நண்ணி' என்பதினால் தம்ம ஸம்ஜ்ஞிதம் 'தோன்றக் காட்டும்' என்பதற்குத் தன்னுடைய அனுஷ்டானத்தில் மாத்திரம் பர்யவஸியாமே க்ரந்தரூபமாய் வெளியிட்டபடியினாலே பின்புள்ள ஸகலகாலவர்த்திகளும் அறியும்படி ப்ரகாசமாகக் காட்டப்பட்ட என்றர்த்தம் 'தொல்வழி' என்பதினாலே இது கேவலம் மதுரகவிகள் தன்னுடைய புத்ரமூலமாகச் செய்ததுமாத்திரமன்

' வாவிஷஃ க்ஷுத்ருவாஸஸ்ய வால்மீகஸ்ய வாணி
கூஜந் | ஆஸ்வாத்யவக்த்ரோ ஊர்த்வோ தஸ்யாஸ்வாத்யவாஸு

திக்கே ஸுருதிஸித்தமாய், அதினாலே தக்கை உபப்ருஹ்மணம் பண்ண
வந்த ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானுடைய வ்ருத்
தாந்தமுகத்தாலே ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட மார்க்கம் என்பது தெரி
விக்கப்படுகிறது 'தோலவழியே நலவழிகள்' என்பதினால் இந்த
குருபஜனத்தைத் தவிர பகவத்ப்ராப்தியார்த்திகளுக்கு வேறு மார்க்க
மில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இக்கால பக்திப்ர
பத்திகளாகிற மோக்ஷஸாதனங்கள் குருபக்தியைத் தவிர வேறு
மார்க்காந்தரத்தாலே யதாவத்தாக முடிவுபெறாது, கார்யகரமு
மாகாது என்பது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாதினியில்
வ்யாக்யாதம் மோக்ஷோபாயங்களில் எதாவதொன்றை யவலம்
பிக்கவேண்டுமென்று ப்ரயத்னம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுர
கவி தோன்றக்காட்டும் ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படு
வது (அதாவது- ப்ரவர்த்திக்கப்படுவது) ஆசார்யாபிமான நிஷ்
டையே பக்திப்ரபத்திகள் செய்யும் பலத்தைக் கொடுக்கும் என்கிற
முன் யோஜனையில் ப்ரக்ர்யாதிஸாம்யமும், இந்த யோஜனையில் அவை
களைக் காட்டிலும் உத்கர்ஷமும் ஸித்திக்கிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபி
கையின் நிர்வாஹம் முன் ஆசார்யபரம்பரையிலே உபதேசபரம்
பரையாய் வந்தபடியினாலே, ஆசார்யர்களினாலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
ப்ரபத்தியாகிற ஆசார்யநிஷ்டையே மஹாவிச்வாஸமுடையவர்க
ளுக்கு நல்மார்க்கம் என்பது ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகை ஸ்ரீஸாரவிவர
ணிகளின் நிர்வாஹம் புருஷார்த்தகாஷ்டாபூதமான ஆசார்யஸ்து
தியில் ப்ரவ்ருத்தரானதுகொண்டு இவருக்கு 'மதுரகவி' யென்று
திருநாமமாயிற்று ஆகையினாலே நேரில் பகவதாச்ரயணத்தைவிட
ஆசார்யஸமாச்ரயணம் பகவானுடைய ப்ரீத்யதிசயத்திற்கு
காரணம் என்பது இதினாலேயே கத்யோதிதம் என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாபஜ்ஞஸமயமாகிற ப்ரமாணத்தைக் காட்டி
ஸ்ம்ருதியாகிற ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ப்ரபந்த வைபவ நிதிவாக்யத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார் —
'வாவிஷஃ' என்றுடங்கும் அனுஷ்டுப் ச்லோகத்தாலே
அருளிச்செய்யப்போகிற குருபக்திக்கு ப்ரதான உபகாரகரான
ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாகத் தனித்தொரு மங்களாசரணம்

ஹவேஷ' என்று ஆசார்யவத்தையே ஸ்வரூபத்துக்கும் மோக்ஷகாரணம் என்றறுதியிட்டார்கள் ஶாஶாக்ஷா

செய்தருளி, இனி குருபக்தி அவஶ்யம் செய்யவேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணத்தையுதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம் 'வாஸிஷ்டி என்றாரம்பித்து அதுவுமன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரகவிகள் நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்னையும், புன்மையாகக் கருதுவராதலின்' இத்யாதி ஸ்வவாக்யத்தாலே பாபப்ரசுரரானமையினாலே அவருக்கு குருபஜனநிரதமாயிருக்கப்படியும், "ஸாண்யம் ப்ரஜ்ஞாம் ஸம்யச்சதி" இத்யாதி ஶாஸ்த்ரங்களாலே உத்க்ருஷ்ட ஸாத்ருகாரிகளே ஜ்ஞானத்தை வருத்திப்பண்ணுமென்றிறப்படிகிறபடியினாலே அந்த உத்க்ருஷ்டஸாத்விகஸ்ஸாலிகளுக்கு குருபக்தி ஆவஶ்யகமில்லை என்கிற ஶங்கைக்குப்பரிஹாரமாக அப்படிப்பட்ட உத்க்ருஷ்ட ஸாத்விகஸ்ஸாலிகளுக்கும் குருபக்தி ஆவஶ்யகமென்று காட்டுவதற்காக ப்ரமாணத்தை உதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம்—'வாஸிஷ்டி' என்றாரம்பித்து. வாஸிஷ்டி - மிருந்த பாபியான, க்ஷத்ரபந்து - க்ஷத்ரியாதமன், ஸாணம் க்ஷீணாம் பாபங்களை செய்தவரென, ஸாலோகீகஷு புண்யாத்மாவ, ஆசார்யவத்தயா ஆசார்யனை ஆஶ்ரயித்திருப்பதால் ஶாஸ்த்ர ப்ரகாஶகமான ஜ்ஞானத்தை த்ருவோசர் ஆசையினால், ஆசார்யவான் ஆசார்யனை அடைந்தவனை ஹவேஷ ஆர்வான டும் இக்கால புண்யம் ஜ்ஞானத்தைப் வருத்திசெய்யும் என்று சொல்லி இருப்பதால் ஆசார்யனை அடைந்திருப்பவனுக்குப் புண்யம் உதவியாகும் என்பதில் தாத்பர்யம் என்று திருவுள்ளம்.

" க்ஷத்ரபந்துரிதி க்யாதோ ராஜா ப்ராணிவிஹிம்ஸகஃ '

" ஸஹ்ருதே பந்துவேஷே தஸ்மிந் உபஸ்ருத்ய தபஸ்வி ।

விஷ்ணும் அகார ஸ ஶாஸ்த்ரஃ க்ஷத்ரபந்துர் யயாவரீ ॥ ' என்கிற பாதமோக்ஷ வசனத்தின்படியே க்ஷத்ரபந்து என்கிற ஒரு ராஜா காட்டில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து அங்கிருந்த மஹர்ஷிமுதலியவர்களை ஹிம்ஸித்துக்கொண்டிருந்தான் இப்படிப் பல ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் அதிகமாயிருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு ஸுக்ருதம் பலிக்கும் காலத்

தில் நாரதமஹர்ஷியை ஸந்தித்தபடி நோக்கி இவன் தன்னுடைய வழக்கப் பிரகாரம் அவரை அடிக்கத் தடியை ஓங்கிக் கொண்டு அவரை நோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது என்னை அடிக்கவருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? பாபமாயிருந்தால் நம்பரக்ஷணிகளுக்காகச் செய்கிறாயாகில் நீ யாருக்காக இந்தப் பாபங்களைச் செய்கிறாயோ அவர்கள் இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா என்றறிந்துவா; நான் அதுவரையில் இங்கேயே இருக்கிறேன். நீ திரும்பிவந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்' என்று சொல்ல, இவனுக்குப் பாகவதோத்தமராகிய அவருடைய தர்சனத்தினால் கொஞ்சம் ஞானம் உண்டாகி வீட்டிற்குச் சென்று பார்யாதிகளைப் பாபத்தில் பங்கு பெறுவீர்களா என்று கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரதரிடம் திரும்பிவந்து 'நான் இதுவரையில் தெரியாமல் அநேகம் பாபங்களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து தப்புவதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லவேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, காருணிகரான அவர் இவனுக்கு உபதேசாதிகளைச் செய்து உபாயானுஷ்டானம் பண்ணி மோக்ஷத்தையடையும்படி செய்தார் என்று இவனுடைய சரித்திரம் உபதேசபரம்பரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. 'க்ஷத்ருவாஸோ' என்னும் பகத்திருத் ஸூத்திரியாசாரநா அதமன் என்றர்த்தம். இவன் ராஜாவாயிருக்கும்போதிலும் இவனுடைய நடத்தையைப் பார்க்கினால் இவனுடைய பந்துக்கள் ப்ரஷ்டன் என்று தள்ளிவிட இவன் காட்டில் வருபவர்களை ஹிம்ஸித்து அதனால் ஜீவித்தபடி நோக்கு. புண்டரீக வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீபாத்மோத்தர புராணத்தில் ஆறாவது பாகத்தில் எண்பத்தோராவது அத்யாயத்திலும், இதிஹாஸ ஸமுச்சயத்தில் முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயத்திலும் அடியில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புண்டரீகன் என்பவர் ஒரு தனிகனான ப்ராம்மணன் வேதாத்யயனம் முதலியவைகளை யதாக்ரமம் செய்து தர்மானுஷ்டானத்தில் நிலைநின்றிருந்தார். மாதாபிதாக்களுடைய சுச்ரூஷைகளை யதாசாஸ்திரம் நடத்திப் போந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார். அநேகம் புண்ய க்ஷேத்திரங்களில் வஸித்து ஸகல பாபங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டு பக்தியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஆயினும் பக

வுக்கு ஆசார்யவம்ஶம் ஈஶ்வரனளவும் செல்ல அநுஸ
ந்திக்கவேணுமென்றோதப்பட்டது 1

வத ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படவில்லை இப்படி இருக்கும்பொழுது ஒரு ஸமயத்தில் நாரத ஸாகம்ம இவருக்கு நேராகத் தோன்றி நாரதர் திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமையைப் பரக்க நிரூபித்து, அதை இவருக்கு உபதேஶித்து, அதில் நிஷ்டையையுடையவராயிருக்கும்படி நியமிக்க இவரும் அப்படியே அதில் நிஷ்டையையுடையவராய் அதினால் பகவானை ஸாக்ஷாத்கரித்து மோக்ஷத்தையடைந்தார் — என்று இந்த இரண்டு வ்ருத்தாந்தங்களினாலும் உத்க்ருஷ்ட புண்யம், பக்தி முதலியவைகள் மாத்திரம் மோக்ஷஸாதநமாகாது ப்ரபலமான பாபங்களும் தடங்கலாகாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று 'ஆசார்யவத்தையே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்தின் தாத்பர்யம் 'ஸர்வருக்கும்' என்பதற்கு புண்யசாலிகளுக்கும், பாபிகளுக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'அறுதியிட்டார்கள்' என்பதற்கு நிஶ்சயித்தார்கள் என்றர்த்தம் இந்த வசனத்தால் ஆசார்யனை அடையவேண்டுமென்பது ஏற்பட்டபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் “[illegible]” என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஆசார்யானுஸந்தானத்தின் ஆவஶ்யகதை ஏற்படவில்லையே? அப்படி ஆவஶ்யகதை ஏற்பட்டாலும் பழைய பரமாசார்யர்களின் அனுஸந்தானம் அவஶ்யமென்பதே ஏற்படவில்லையே? 'த்ருஷ்ட்வா' என்று அந்தக் குருபரம்பரையில் பகவானை முதலாக நிர்தேஶித்தது ஸங்கதமாகுமோ? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக இதின் மூலமான ஶ்ருதிவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை அனுவதிக்கிறார் — 'உஜ்ஜிஜீவிஷுவுக்கு' என்றாரம்பித்து 'ஆசார்யவம்ஶம்' என்பதற்கு ஆசார்யபரம்பரை முழுவதும் என்றும் 'ஈஶ்வரனளவும் செல்ல' என்பதற்கு ஸ்வாசார்யனிடமிருந்து ஆரம்பித்து பகவான்பர்யந்தம் என்றும் தாத்பர்யம் 'வம்ஶம்' என்பது இங்கு பரம்பரையைச் சொல்லுகிறது 'ஓதப்பட்டது' என்பதற்கு இந்த அர்த்தம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

1 ரஹஸ்யாம்நாயப்ராஹ்மணம்

1 ‘தஸ்மை ஸஸ்வுஸம்வஷ ஆசார்யாய விஷ்ணவே ந
பகவானுடைய மஹ:’ என்றும், 2 ‘ஆசார்யோ விஷ்ணு
பரமாசார்யத்வம் ஜோதகாநாம் ஜ்ஞாநதுராய
ணோ ஜ்ஞான:’ என்றும், 3 ‘கூஶைவ ஸஜ்ஞாஸு

என்று காத்யாயம் இந்த ப்ரஜ்ஞாவாக்யத்தை உதாஹரித்தரு ளாததினால் கருத்து இக்கிரந்தம் ஸந்நிரூபித்தாதி வ்யத்யாஸமில்லா மல் ஸகலருக்கும் உபஜீவ்யமாகவேணுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கும் பகவான் பரமாசார்யன் என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுர்முகப்ரஹ்மா முதலாக வரும் ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசார்யனாவான்? இப்பொழுதுள்ள நமக்குப் பகவான் பரமாசார்யனாவதெப்படி? இப்பொழுது மநுஷ்யஜாதியிலிருக்கும் நம்முடைய ஆசார்யர்கள் நாரதபராஶராதிகளைப்போலப் பஜனீயர்களோ? அவர்கள் பக்தி முதலிய குணங்களினால் சிறந்தவர்களாகையினாலும், பகவானு டைய அம்ஶாவதாரமென்று ப்ரஸித்தர்களாகையினாலும் பஜனீ யர்களாயிருக்கை ஸம்பவிக்கக்கூடும். இந்தக் காலத்திய ஆசார்யர் கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிக்காதே? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பாரதாதி வசனங்களினால் பகவான் ஸர் வருக்கும் பரமாசார்யன் என்பதைக் காண்பிக்கிறபடியினால் அவனாலே யே ப்ரவர்த்திதமாக ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரவசனம் செய்யப்பட்டிருக் கிறதென்றும், இதற்கு முன் நாரதாதிகளாலே செய்யப்படாத பாஷண்டிமத நிரஸனம் முதலிய உபகாராதிஶயத்தாலும், இவர் கள் பகவதவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும், இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜநீயதமர்களென்று ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் ‘தஸ்மை’ என்றாரம்பித்து ‘அவதரித்தருளினான்’ என்னுமளவாக. தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட திருக்க ஸஸ்வுஸம்வ ஸ்ம - அக்ரபூஜையை அடைவதற்குத் தகுந்த அவதாரங்களி னாலும் பூர்ணரான ஆசார்யாய - ப்ரஹ்மவித் அனன்ய உபதே ஶம் செய்தவராயும் விஷ்ணவே - கப்பனாராயும், ஜ்ஞானம் வேதார்த்தப்ரவசனம் செய்வித்தவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், ‘ஜ்ஞா

1 பா ஸ 41 21 [ஸஹதேவன் வார்த்தை] 2 வி பு 5-1-14 3 ஶ-க

ஶாஸ்தாஸ்ஸைவ என்றும் ¹ 'ஶாஸ்தாஸி ஶதிஷ்டாஸி ஜமதாம்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபோ க்தத்துக்கும் வாசாசார்யனை ஸ்வெப்ஶான ஸ்ஹுா வுநகடியிலே வெஷங்களைக் கொடுத்ததும், அவற் றிறகு ஸ்வஹாரம்பிறந்தபோது மீட்டுக்கொடுத்ததும், இவனுக்கவபாந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்ததும், இவனவதாரங்களான ஸத்க்ஷாராஷிகளை ² 'ஸ்வ ஶாமதவிஜ்ஞாநாநிவ்ருத்திம் யஶுசாஷிதா:' என்னும்படி பண்ணி அவர்களுக்கங்களாலே ஸிதஞுவதஙகம

ரா என்னும் பதம் ஸாமாந்யமாக விகேயாபதேஷ்டாவையும், 'ஆசார்ய' என்னும் பதம் பரஹமவிக்யோபதேஷ்டாவையும் சொல்லுகிறது ஸ்விஷ்டோகாநாம் என்ற லோகங்களுக்கும், ஶாஸ்தா - ஆசார்யனாகிய, நாராயண: நாராயணன் ஜகதி என்கிற ஶாஸ்தா ஆசார்யன், இங்கு 'ஸ்விஷ்டு' என்பதினால் ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சேராதவர்களும் ஸங்க ரஹிக்கப்படுகிறார்கள் ஸ்வஸைவ - ஸ்ரீமீ, ஸஸ்ஹாஸ்ய பந்துவும், ஸ்வஸைவ ஶி ஶாஸ்தா - ஆசார்யனும் ஜமதாம் லோகங் களுக்கு, ஶாஸ்தா: ஆசார்யனுக்கும், ஶதி: அடையவேண் டிய வஸ்துவாகவும் ஸ்வஸி ஆகிறாய் 'வாசாசார்யன்' என்பதற்கு இவர் தாமே ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே 'இவனொருவனுமே தனக்கொரு ஆசார்யனின்றிக்கே வாசாசார்யனென்றாக்கும் அடியிலே முதல்வனே அசாவழு ஆரம்பகத்திலே, 'ஸ்வஹாரம்பிறந்த போது' என்கிற இடத்தில் பதுமைபாதிகளிலுள்ள என்று சோதத்துக்கொள்ளவும் இங்கு பகவான் ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுத்தது நான்கு விதம்— (1) தானே நேரில் உபதேசம் செய்தது, (2) சில ஜீவர்களை சக்தியினால் அதிஷ்டானம் செய்து உபதேசம் செய்தது, (3) தான் ஸ்ருஷ்டித்து உபதேசம் செய்யும்படி சிலரைத் தூண்டி னது, (4) உபதேசம் இல்லாமல் கேவலம் அநுக்ரஹவிசேஷத் தினால் ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கினது அதில் ப்ரஹ்மா முதலிய

---

1 ஸ்ரீவைதோ-60 2 பாமா—349-72

பண்ணுவித்தும் இப்படியே மற்றும் நாரதவ்யாஸ ஸநகஸநந்தநாதிகளான பல மஹர்ஷிகளையிட்டு அஸ்த்ரத்வம்ஶாஸ்த்ரங் குலையாதபடி நடத்தியும், 1 'க்ருஷ்ண த்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் | கோ ஹ்யந்ய: புவி மைத்ரேய! மஹாபாரதக்ருத் பவேத்' என்றும், 2 'மஹர்ஷே: ப்ரதிநாதஸ்ய ஸ்ரீஷ: ப்ராஜ்ஞஸ்யாப்யவிச' என்றும் சொல்லுகிறபடி நிற்கிற வ்யாஸாதிகளை யநுவர்த்தித்து மஹாபாரதஶாஸ்த்ர காதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் ஸாக்ஷாத் ஹயக்ரீவ நர நாராயண ஸ்ரீதத்தாத்ரேயாத்யவதாரங்களாலேதானே

வாகனுக்கு முதலாவது செய்யப்பட்டது வ்யாஸாதிமுகேந செய்தது இரண்டாவது நாரதபராஶராதிகளை இட்டு உபதேசம் செய்வித்தது மூன்றாவது பராங்குஶாதிகளுக்குச் செய்தது நான்காவது என்று இங்கு பஹ்வாதயத்தில் பிரிவுகள் அறியத்தக்கது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம். ஸ்வயம் [illegible], ஆமத [illegible] விஜ்ஞாநா: [illegible] யுடைய [illegible], நிவ்ருத்திம் யக்ஷும் - [illegible], [illegible] தா: [illegible], 'நிவ்ருத்தியக்ஷு [illegible] பலஸங்க காதருகவாகி த்யாகத்தோடு பண்ணப்படும் கர்மங்கள் இப்படிச் செய்யாகத்து ப்ரவ்ருத்தி தர்மம் என்னப்படுகிறது அஸ்த்ரத்வம்ஶாஸ்த்ரம் [illegible], குலையாதபடி [illegible], க்ருஷ்ண த்வைபாயநம் வ்யாஸம் - [illegible], ப்ரபும் [illegible], நாராயணம் [illegible], வித்தி [illegible] மைத்ரேய [illegible] ஹ்யவி-[illegible] அந்ய: [illegible] மஹாபாரதக்ருத் - [illegible] பவேத் [illegible], மஹர்ஷே: [illegible] [illegible] - [illegible], ஸ்ரீஷ: [illegible], ப்ராஜ்ஞஸ்ய: [illegible], அப்யவிச [illegible] ஆசார்யாக

1 வி பு—3 4 5 2 பா ஆ—114-11

வெளிநின்று தத்வஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்ததும், தானருளிச்செய்த வசனங்களையெல்லாம் ஸ்ரீவ்யாஸர் முதலான ஜ்ஞாநாதிகரையிட்டு முதலிப்பித்ததும், [1] 'வங்காராத்ரூவஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய வஸு: நாராயண: ஸ்வயம்' என்கிறபடியே அடியிலே தானருளிச்செய்த ஸமஸ்தார்த்தத்தை '[2] ப்ராஹ்மணை: க்ஷத்ரியைர்வைச்யைச் சூத்ரைச்ச க்ருதலக்ஷணை: | அர்ச்சநீயஸ்ச ஸேவ்யஸ்ச நித்யயுக்தை: ஸ்வகர்மஸு || ஸாக்ஷாத் விஷ்ணோர் ... ஸ்ரீதஸும்

ருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லும்பொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக் கொண்டு சொல்லவேணுமென்கிற ஆசாரம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது. 'தானே வெளி நின்று' என்பதற்கு வ்யாஸாதிகளைப்போன்ற ஜீவர்களை அதிஷ்டானம் செய்யாமல் தானே ஸாக்ஷாத்தாக அவதாரம் செய்து நின்று என்றர்த்தம். முதலிப்பித்ததும்—இதுவே வாஸ்தவார்த்தமென்று அவர்கள் சொல்லும்படி செய்வித்ததும், அதாவது கீதோபதேசம் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாத்திரம் ஏற்பட்டதாகையினால் அர்த்தவாதம், தத்வார்த்தோபதேசபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டு அதுவே பரமார்த்தம் என்று நிரூபித்தது என்று தாத்பர்யம். அதாவது- யுத்தத்திற்குப் பிறகு தர்மபுத்திரர் பீஷ்மரிடம் தர்மங்களை ச்ரவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீகீதையில் உபதேசித்தருளின கர்மயோகஜ்ஞானயோக பக்தியோகாதிகளையே மறுபடியும் தத்வார்த்தங்கள் என்று உபதேசித்தபடியினால் பீஷ்மர் பகவானுடைய உபதேசத்தையே ஸமர்த்தித்தார் என்பதேற்படுகிறது. இத்தால் பௌத்தாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது அப்படிப் பெரியோர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப் படாமையால் தத்வார்த்தமன்றென்று ஏற்படுகிறது. க்ருஷ்ணஸ்ய எவை, வஸிஷ்டாத்ரூவஸ்ய பராசராத்மஜஸ்ய க்ருஷ்ணனுக்கும், நாராயண: நாராயணன் ஸ்வயம் தானே, வக்தா உபதேசம் செய்தவர். க்ருதலக்ஷணை: - செய்யப்பட்ட சங்கசக்ராதி லக்ஷணங்களை உடையவர்களால், ஸ்வகர்மஸு தங்கள் தங்கள்

1. பா மோ 359, 68   2 பா-ஷ 66-39, 40.

கீதஃ ஸங்கர்ஷணேந யஃ | த்வாபரஸ்ய யுகஸ்யாந்தே ஆதௌ கலியுகஸ்ய ச ' எனகிறபடியே அவஸரங்களிலே ஆவிஷ்க்ருதஞ்ச 1 'வஜ்ஜெவ்யாத்ஜ்ஞேஷு ஹஜ்ஜெதேஷு தேஷு தேஷு கலௌ ஹ்யாஹாஃ அநந்யாவிஸ்ய கார

வர்ணாச்ரமதர்மங்களில், நித்யயுக்தைஃ - எப்பொழுதும் நிற்கின்றவர்களான, ப்ராஹ்மணைஃ - பிராம்மணர்களினாலும், க்ஷத்ரியைஃ - க்ஷத்திரியர்களினாலும், வைச்யைஃ - வைசியர்களினாலும், யஃ எந்த (ஸாத்வதசாஸ்த்ரம்) த்வாபரஸ்ய யுகஸ்ய த்வாபரயுகத்தினுடைய, அந்தே - முடிவிலும், கலியுகஸ்ய கலியுகத்தினுடைய, ஆதௌ ச ஆரம்பத்திலும், ஸங்கர்ஷணேந ஸங்கர்ஷணனால் கீதஃ - சொல்லப்பட்டதோ (அப்படிப்பட்ட) ஸாத்வதம் விதிமாஸ்தாய - பாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியை யடைந்து, அர்ச்சநீயஸ்ச - பூஜை செய்யத் தக்கவர், ஸேவ்யஸ்ச - ஸேவிக்கத் தக்கவர் அவஸரங்களிலே - ப்ரகாசம் செய்யவேண்டிய ஸமயங்களிலே, ஆவிஷ்க்ருதஞ்ச - ப்ரகாசம் செய்தும் இங்கு 'கீதஃ' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸங்கர்ஷணனால் சொல்லப்பட்டது என்றர்த்தமாகையினால், அவராலேயே முதலிலேயே பாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரம் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லலாம்படி இருந்தபோதிலும், திருநாராயணீயத்தில் உபரிசரவஸுவின் சரித்திரம் சொல்லும்பொழுது பாஞ்சராத்திரசாஸ்திரானுஷ்டானங்களைப் பரக்க நிரூபித்து, அந்த உபரிசரவஸுவிற்குப் பின்பு, அந்த சாஸ்த்ரம் மறைந்துவிட்டுப் போகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால், கந்தயுகத்தில் அனுஷ்டானத்திலிருந்த வந்த சாஸ்த்ரமே பிறகு ஸங்கர்ஷணனால் வெளியிடப்பட்டது என்று ஏற்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆவிஷ்க்ருதஞ்ச' என அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஹ்யாஹாஃ - ஸாயம்ஸகத்தன, அச்யுதஃ பகவான், கலௌ - கலியுகத்தில், வஜ்ஜெவ்யாத்ஜ்ஞேஷு முன்னமே பிறந்திருக்கிற, ஹஜ்ஜெதேஷு - பராணிகளிடங்களில், அதாவது ஜீவர்களிடங்களில், அனேகரிடம் 'கடல

1, வி ந—108-50,

தே யத்ஸீஹிதவே ஜாத:' என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞஸர்வ காருணிகரானதாலே அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி ஜீவங்களை ஸம்ஸாரஜலதியை வாங்கி ஸவெட்ர

வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை அநுஸரித்து நித்யஸூரிகளிடங்களில், ஸுநாஷ்ருவிஷ்ணு-அநுப்ரவேசித்து, யத் - எது, ஸம்ஹிதம் - கலக்க இஷ்டமோ (அதை) கரோதி - செய்கிறார் இங்கு பராங்குசபரகாலாதிகளைக் குறித்து விசேஷியாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் கலியுகத்தில் விசேஷமாக உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆழ்வார்களாகையினாலே அவர்களை இதற்கு விஷயம் என்று திருவுள்ளம் இங்கு நம்மாழ்வார் கலியன் என்றிவை முதலிய பெயர்களினால் நிர்தேசியாமல் 'ஸர்வஜ்ஞஸர்வகாருணிகர்' என்று நிர்தேசித்திருப்பதினால் கலியுகத்தில் அவர்கள் செய்த விசேஷஉபகாரம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஸ்ரீபாகவதத்தில் நான்காவது ஸ்கந்தத்தில் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் புரஞ்ஜனோபாக்யானத்தில் நாரதர் ப்ராசீநபர்ஹிஸ் என்கிற ராஜாவிற்கு தத்வார்த்தத்தை ஒரு கதையாகச் சொல்லுமிடத்தில் "உவயெஃ வீயுவணாம் வெவஷவீயும் ஃஷயயுஜ: | யாமி நிர்ஜித்ய ராஜந்ந்ருநாம் ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஸாக்ஷய:' என்றும், "தத்ர ஸம்ஸ்ரேஷா நாமௌ த்ரௌ ப்ராஞ்சௌ நவோதிகா | தத்ரண்யஸ்யோதேவநிர்ஜித்ய ஷாமய த்ராதனோ ஸ்ருஜந்' என்று சொல்லியிருப்பதும் பராங்குசருடைய அவதாரத்தைக் குறிக்கிறதாகையினாலே, அதை அநுஸரித்து இந்த ஸ்லோகத்திற்கும் இப்படி அர்த்தம் சொல்லவேண்டியதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அங்கு 'ஸர்வஜ்ஞ:' என்பதை இங்கு 'ஸர்வஜ்ஞர்' என்றருளிச்செய்திருக்கிறார் 'அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி' என்பதற்கு 'சில ஜீவர்களை சக்திவிசேஷத்தாலும், விக்ரஹவிசேஷத்தாலும் அதிஷ்டித்து அதிசயித கார்யங்களை நடத்துகிறதும் விபவபேதம்' என்று தத்வத்ரயாதிகாரத்தில் இவர் தாமே அருளிச்செய்திருப்பதினால் ஆழ்வார்களின் ரூபமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி என்று தாத்பர்யம். 'அபிநவமாக' என்பதற்கு மத்ஸ்ய கூர்மாத்யவதாரங்களில் செய்யப்படாத உபகாராதிசயம் செய்யும்படியான என்று தாத

ஸஜீவமான தண்ணீரை உமிழுமாப்போலே வேதா
ந்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமாம்சத்தை ஸகலருக்
கும் பிரகாசிக்கலான ஸாரெஷயாலே ஸங்க்ரஹித்துக்
காட்டியும் இப்படித்தான ஸ்வதிருப்பித்த ஸத்யத்
திக்கு ஸ்கடராயும் ஸர்வஜ்ஞராயுமிருந்துள்ள ஸா
ணிகளாலுபஜீவ்யமாகைக்காக 1 “ஸாக்ஷா
ந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நா
நுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா”

பாயம் 'ஸ்கடராயும்' என்பதுக்கு பரசாஸ்த்ரப்ரஸக்திற என்
ரத்தம் அவர்களாகிற ஸாக்ஷாத்தாக வேதத்திற்கு அப்ராமாண்
யத்தைச் சொல்லி வேதஸவாதிஷ்காரளான பௌத்தசார்வா
காதிகர் 'ஸர்வஜ்ஞராயும்' என்பதுக்கு மறைந்தொன்று நச
ிற என்றர்த்தம் அவர்களாகிற வேதம் முதலியவைகளை ஒப்
புக்கொண்டு ஈஸ்வரஸ்வரூபாதிகளுக்கு அபலாபம் பண்ணும் பசுந்
தோல் போர்த்துப் புலிப்பாய்ச்சல் பாய்கிறபடியினாலே கோமுக
வ்யாக்ரமென்று சொல்லப்படுகிற பாஸ்கரயாதவாதிகள் அதா
வது— வைதிகமதஸ்தாபனமென்கிற வேஷத்தைப் பூண்டு வேதங்
களுக்கு அப்ராமாண்யத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பரச்சன்ன
ர் என்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில்
“ஶாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலப்ராபாகரீயைரபாஸ்தை:
ஶ்ரௌதம் ப்ரச்சந்நதந்த்ரம் வயமிஹ யதி சேத் பூஷ்யதே நூந
மத்ர | வைதேஶிக: ப்ரஸூதா ப்ரஶமிதபஹூபா
ஶாபிஷேகேந தத்ர ஶ்ருத்யா ஶ்ருத்யா ஜகத்யாம் ஸமுதகதி ந
ரத்நாகரஸ்ஸர்வதந்த்ர:” என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
தேவ:-திவ்யருப, நாராயண: நாராயணன், மிக்க 'திவ்ய'
என்ற தாதுவின் அர்த்தங்களாகிய ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற
இச்சை, காந்தி, லீலை முதலிய அர்த்தங்கள் அபிப்ரேதங்கள்
ஸாக்ஷாத் - நேராக மர்த்யமயீம் - மநுஷ்யரூபமான, தநும் -
ஶரீரத்தை, க்ருத்வா - செய்துகொண்டு அநேகசரீரத்துக்கொண்டு
என்றபடி காருண்யாத் சந்ததியினால் ஶாஸ்த்ரபாணிநா-
ஶாஸ்த்ரமாகிய கையினால், மக்நாந் - முழுகியிருக்கிற, லோகா

1 ஜயாக்யஸம்ஹிதை

என்றும் [1] 'பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தஶேஷித

கர்த்ருத்வங்களை 'ஹோகமட கப, இந்த ப்ரகாசத்தில் நக்ரும ஜாதங்களை உபலக்ஷிக்கிறது. உபாஸ்தே ப்ரக்ஞிடிநிரா இங்கு 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் ஜீவாத்மாக்களை த்வாரமாகக் கொண்டல்லாமல் நேராகவே என்பது பெறப்படுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம். உபஸ்ராயம் கடவ்யம், அதாவது இங்கு ஸங்கோசம், பீதகவாடை - பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, பிரானார் - உபகாரகனான பகவான். இதனால் 'வீதவாஸா ஜகத்தி:' என்கிறபடியே புருஷோத்தமத்வசிஹ்நமாயும், ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமாயுமிருக்கிற பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் என்று அர்த்தம். இங்கு பீதாம்பரம் மற்றைய சங்கசக்ராதி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 'ஶங்கசக்ரகதாபாணி: வீதவாஸா ஜகத்தி:' என்றல்லவோ சோதித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களைக்காட்டியும் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைக்கொண்டிருந்த வொன்றாக நீசனானேனுக்கு பிரமகுருவாகி வந்து நிற்குமடியாயிற்று என்று ஆசார்யர்களின் உபகாரவிஷயம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 'செய்தக்கீல்' என்கிற பாட்டு இங்கு அனுஸந்தேயம். பிரமகுருவாகி வந்து பரமோபதேஶஞ்செய்யும் ஆசார்யரூபேண அவதரித்து, 'ஸமஸ்தஶேஷித்வமான ஷேமத்திலே' என்பதினால் " கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா: " என்கிற வசனத்தில் கலியுகத்தில் பாகவதர்கள் கிடைப்பது அரிது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அப்படிப் பாஷண்டிகளினால் நிறைந்த தேஶத்தில் பகவான் அவதரித்தான் என்பதும், ஸத்வோத்தரர்களான ஆசார்யர்கள் அவதரித்தார்கள் என்பதும் விரோதியாதோ என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. எப்படியென்னில்? அகஸ்தியர் முதலிய மஹர்ஷிகளினால் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தேஶம் கலியுகத்திலுமுண்டு என்று

1 பெ-தி—5 2-8

மான தேசத்திலே ஸ்வதேசதேசிகாவதேசத்தாலே அவதரித்தருளினான் இத்தைக் கணிசித்து 1 "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா꞉ | க்வசித் க்வசின் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ꞉ || தாம்ரபர்ணீ நதீ

ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் கீழ்க்கூறிய வசனம் பெரும்பாலும் அப்படி இருக்கும் என்கிற அபிப்ராயத்தை உடையது ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் பகவானும் ஆசார்யனும் அவதரிப்பது உபபந்நம் என்று தாத்பர்யம். '**தேசிகாவதேசத்தாலே யவதரித்தருளினான்**' என்பதற்கு பகவானே ஆசார்யரூபமாக அவதரித்தருளினபடியினால் இவ்வாசார்யபக்தி ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைக் குறித்துப் பண்ணும் பக்தியைப்போல் பகவத்பக்திரூபமாயும் ஆகும் என்று தாத்பர்யம். அப்படியே ஸ்ரீஶததூஷணியில் அலேபகமதபங்கமென்கிற அறுபத்தைந்தாவது வாதத்தில் "க்ஷிதிஸ்தாஸு ஸந்ததமர்ச்சாவதீர்ணா நாதித்வாவதாரஶேஷா இதி பரவ்யூஹவிபவம் | தேந தேஷாம் ப்ரதிஷ்டாபநாதிகம் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாராணாமி வேதி ஸத்ப்ரதிஷ்டாஶாஸ்த்ராநுஸாரேண நிர்ணேதவ்யம்" என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **தேசிகாவதேசத்தாலே** - ஆசார்யர்கள் என்கிற வ்யாஜத்தினாலே இப்படி 'க்வசித் க்வசித்' என்று பொதுவாக இருப்பதை ஆசார்யர்கள் விஷயமென்று நிர்ணயிப்பது எப்படியென்னில் இதற்கு ப்ரமாணாந்தரஸம்வாதத்தை அருளிச்செய்கிறார் — '**இத்தைக் கணிசித்து**' என்றாரம்பித்து. '**இத்தை**' என்பதற்கு இப்படி ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அவதரித்து லோகோபகாரம்செய்யப்போகிறார்கள் என்கிற விஷயத்தை என்றும், '**கணிசித்து**' என்பதற்குத் தபோமஹிமையினால் இனி வரப்போகிறதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்றும் அர்த்தம். **கலௌ கலு** - கலியுகத்திலல்லவா, **நாராயணபராயணா꞉** பகவானையே ப்ராப்ய ப்ராபகமாக ஆஸ்ரயித்திருக்கிற, **மஹாபாகா꞉** - மஹாநுபாவர்கள், **க்வசித் க்வசித்** (மற்ற தேசங்களில்) சிற்சில இடங்

---

1 ஸ்ரீபா—11-5-38, 39

யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ" என்று மஹர்ஷியருளிச்செய்தான

இவ்வாசார்யர்களில் ஸம்ஸ்ர ஜநிகளபிள்ளை
ஆசார்யபரம்பரா நாயகர்கள் இவர் நாயகத்வமான
க்ரமம் கிற ஸாஷ்டாங்கமும் யோக ரஹஸ்யமும

களிலும், பவிஷ்யந்தி - அவதரிக்கப்போகிறார்கள், த்ரமிடேஷு ச - தமிழ்தேசத்தில் பூரிச: - அதிகமாக (அவதரிக்கப்போகிறார்கள்), (இது எவ்விடங்களில் என்னில்) யத்ர எந்த இடத்தில், தாம்ரபர்ணீ நதீ - தாமிரபர்ணி என்கிற நதி இருக்கிறதோ, க்ருதமாலா - வைகையாறு (இருக்கிறதோ), பயஸ்விநீ - பாலாறு (இருக்கிறதோ), மஹாபாகா மிகவும் பாக்யமுள்ள, காவேரீ ச - காவேரி நதி (இருக்கிறதோ), ப்ரதீசீ - மேற்கு ஸமுத்திரத்தைக் குறித்துப்போகிற, மஹாநதீ மஹாநதி இருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசார்யர்களின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்து இவ்வாசார்யர்களை அவரவர்கள் செய்த உபகாரங்களுடன் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்கிற க்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்று தொடங்கி. இதில் விஷ்வக்ஸேனர், பிராட்டி, நம்மாழ்வார் இவர்களை விட்டு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளை உபக்ரமித்து அருளிச்செய்திருப்பது உபபந்நமாகுமோ வென்னில்? 'ஸேநேச தேசிகாவேசத்தாலே யவதரித்தருளினார்' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்து, 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்று உபக்ரமித்திருப்பதினால் பிராட்டியும் விஷ்வக்ஸேனரும் அப்படி அவதாரம் செய்தருளவில்லையாகையினாலும், 'ஸுஷிநவதேசாவதாரமாக' என்று கீழ் நம்மாழ்வார் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்நமாகும் என்று திருவுள்ளம். அன்றியிலே 'பாஷண்டிகளினால் உபரோதம் வாராமைக்காக' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதினால் அப்படிப்பட்ட பாஷண்டிமத நிரஸனத்தில் ஸ்வாநுபவபரரான நம்மாழ்வார் இதம்பரமாக அவதரித்தவரல்லாமையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ப்ர

அருளிச்செய்தார் இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முத லாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தமும், திருவாய்மொழி ஈவதத்தாலும், யோகதசையிலே தானமாகையினாலே அவரை முதலில் நிர்தேசித்திருப்பது உபபந்நமாகும் [illegible] இவர் ந்யாய தத்வம் என்கிற ஸாஷூப்யம்' [illegible] ஆசார்யர் செய்தருளிய உபகாரங்களை அநுஸந்தானம் செய் யும் ப்ரகாரம் தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே மேலும் அவரவர் கள் கார்த்தத்தை நிர்தேசித்திருப்பதற்கு ப்ரயோஜனம் கண்டு கொள்வது ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு முன் ஸம்ப்ரதாய ப்ர வர்த்தகர்களை அருளிச்செய்யாததற்குக் காரணமென்ன? நம் மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஆசார்யரானார் என்னில் இவர் கள் இருவருடைய காலமும் வெகுதூரமாயிருப்பதினாலே பொருந்த நுடையதாகாதே? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமருளிச் செய்கிறார்—'இவருக்கு [illegible] 'ஸ்ரீமதுரகவி கள் முதலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தமும்' என்பதற்கு மதுரகவிகள் வம்ஶத்தில் அவதரித்தவ ரான பராங்குசதாஸரிடத்திலிருந்து 'கண்ணிநுண் சிறுத் தாம்பு' என்கிற ப்ரபந்தத்தை உபதேசிக்கப்பெறுகையால் அந்தப் பராங்குசதாஸருக்கு பிதாபிதாமஹாதி க்ரமத்திலே மதுரகவிகளும் அவருக்கு ஆசார்யனான நம்மாழ்வாரும் ஆசார்ய ரானார் என்று தாத்பர்யம் 'திருவாய்மொழி ஈவதத்தா லும்' [illegible] திருவாய்மொழி என்கிற ஶாஸ்த்ரத் திலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு உபகாரம் செய்தருளினபடியினா லும் என்றாகக்கம் இப்படி க்ரந்தமூலே உபகாரகரானார் என்னு மத்தப ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் 'ஆசார்யஸம்பந்தத்தில் ப்ரஹ்மநந்த்யாதிகளுக்குப் பின்பு நம்மாழ்வார் ப்ரவர்த்தகரானார்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது [illegible] 'யோகதசையில் ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும்' என்பதற்கு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆழ் வாரைக் குறித்துத் தபஸ்ஸு செய்யும்பொழுது பகவானுடைய நிய மனத்தினாலே நித்யஸூரியான நம்மாழ்வார் ஆவிர்பவித்து ஸர்வ வேதார்த் தார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கையாலும் என்றர்த்தம் அப்படியே 'காரிவிக்ஷேடிப் ஶடாரிர்வை ஸம்க்ஷேபாத் க்ஷாமிச

ஸாக்ஷாத்கர்தராயும், நம்மாழ்வார் ஆசார்யராக நாதமுனிகள் பிள்ளை ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவான ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவான பிள்ளை ஆளவந்தார் இவரருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் — ஆகமப்ராமாண்யமும், புருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி, ஈச்வரஸித்தி, ஸம்வித்ஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும் ஸ்ரீகீதார்த்தஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும் சது:ச்லோகியும், ஆக எட்டு. ஆளவந்தார் பிள்ளை ஏனாச்சான் ஏனாச்சான் பிள்ளைகள் நால்வர் இவர்களிலொருவர் பிள்ளையப்பர் பிள்ளையப்பர் பிள்ளை தோழப்பர் தோழப்பருக்குப் பெண் பிள்ளைகளிருவர் நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்த முதலிகள் — உய்யக்கொண்டார், குருகைக் காவலப்பன், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறு திருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் வானமாதேவியாண்டான் உருப்பட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், ஆக எண்மர் உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தை யாச்ரயித்தவர்கள் ஐவர் அவர்களாகிறார் — மணக்கால் நம்பி திருவல்லிக்கேணிப் பாண் பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள் நங்கை மணக்கால் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த முதலிகள் ஐவர் அவர்களாகிறார் — ஆளவந்தார், தெய்வத்

ப்ராசார்ய ஸாக்ஷாத்வி ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டாரோவஷே ஷாஸ்' என்பவர் வாரணிய ஸ்ரீஸங்க்ரஹ பாஷ்யத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய புத்ர பௌத்ராதிகள் ஆசார்ய பரம்பரையில் அவேயிக்காவிட்டாலும் அவர்களை அநுஸந்திக்கிறபடி, ஆசார்யனுடைய வைபவத்தை அறியவேண்டுமென்று ஸந்நிதியில் விதித்திருப்பது ஆசார்யர்களுடைய சிஷ்ய பரம்பரையையும் புத்ராதி பரம்பரையையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது என்கிற திருவாக்கினை 'ப்ராக்ருத ப்ராக்ருத வஸ்து வ்யாப்தி:' இத

துக்கரசு நம்பி கோட்டத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை ஆச்சி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் பதினைவர் அவர்களாகிறார் — பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலை நம்பி, ஈசாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன் திருமோகூர் நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர் நம்பி ஆள்கொண்டி பெரிய நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்தவர்கள் அறுவர் அவர்களாகிறார் — எம்பெருமானார், மலை குனிய நின்றார், ஆர்ய ஸ்ரீஸடகோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார் திருவாய்க்குலமுடையான் பட்டர் திருக்கச்சி நம்பி எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸமா

யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம். ஸ்ரீ ஆளவந்தார் குமாரர்கள் நால்வர் என்று குருபரம்பராதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போதிலும், அவர்களில் இருவருக்கு ஸந்ததி இல்லாமையினாலும், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி ஸந்ததியில், பெரிய திருமலைநம்பி குருபரம்பரையில் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஆசார்ய பரம்பரையில் சேராத குருபுத்ர பௌத்ராதிகளையும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படிப்பட்டவரான சொட்டை நம்பிகளின் திருவம்பாய மாத்திரம் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியத்தக்கது. ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்குப் பிறகு அப்படிப் புத்ர பௌத்ராதிகளை அருளிச் செய்யாதொழிந்தது புத்ராதி ஸந்ததியைக்காட்டிலும் ஜ்ஞான ஸந்ததி ப்ரதானமாய் அநுஸந்தேயம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக முதலிகள்' எ[illegible] ப்பட்டவர்கள், அ[illegible] [illegible] 'திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீவாத்ரத்திலே [illegible] உடையவர் [illegible] 'தாஸவர் [illegible] [illegible] திருக்கோட்டியூர் நம்பி [illegible] என்று தாத்பர்யம். அனதிகை 'ஸ்ரீவா

ஸூத்ரங்களை ஶிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியும் ஓதி ஸேவாக்ரமும் அருளிச்செயலும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டருளினார். இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் — ஸ்ரீபாஷ்யம், தீபம், ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம், சிறிய கத்யம், பெரிய கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம், நித்யம் ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகளைத் தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே கண்டுகொள்வது.

பாதத்திலே' என்பதோடு அந்வயித்து 'என்னும்' பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம். இப்படியே சிறியாத்தான் 'நாயனார் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்த முதலிகள்' என்கிற இடத்தில் யோஜிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இப்படியே பெரியார்கள் நிர்வஹிப்பர். 'ஸஹஸ்ராயுங்களை ஶிக்ஷித்தார்' என்பதற்கு முன்பு காலக்ஷேபம் ஸாதிக்க அர்த்தங்களையே பரிஷ்காரம் செய்துகொண்டார் என்று அர்த்தம். ஆகையினாலேயே இவைச் சிந்தனைச் சாரமாக அனுஸந்திக்கலாம். 'திருவாய்மொழியும் ஓதி' என்பதற்கு ஆசார்யர்களுடைய ஸந்நிதியில் அத்யயனம் செய்து என்று அர்த்தம். 'ஓதி' என்பதற்கு அத்யயனம் செய்து என்றாற்போல இதனால் இதை அத்யயனத்திலேயே காலக்ஷேபிக்க வேண்டும் என்பதாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானமாகிய ஶிஷ்டாசாரம் காட்டப்பட்டதாயிற்று. 'ஸேவாக்ரமும்' என்பதனை ஸ்ரீஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்நம், ஸ்ரீசதுஶ்லோகீ முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. 'அருளிச்செயலும் நல்வார்த்தை'களாவன — ஸ்ரீகோஶரூபமாய் அவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டவைகள். 'அருளிச்செயலும்' என்று பாடாந்தரம் ஆம்போது திருவாய்மொழியைத் தவிர மற்றைய மூவாயிரம் என்று அர்த்தம். 'தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே யறிந்து கொள்வது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் பிற்பட்ட ஆசார்யபரம்பரை அநேகவிதமாகப் பிரிந்துவிட்டபடியினால் அவர்

1 'ஶாஸ்த்ரம் ஶுஶ்ரூஷயேஜ்ஜ்ஞாநம் ஸ்வம் யதேஷ்டம் ஶ்ரா-
வயேச் | ஶுஶ்ரூஷாஶுஶ்ரூஷாஹ்யம் க்ஷீயேதே ஸம்ஶயா
ஆசார்யபக்தி யாவஷீ என்றாகில் ஶாஸ்த்ரவை
அவசியம் செய்ய ஒருவன் ஶுஶ்ரூஷிப்பிக்கிறதுவும் ஒரு
வேண்டுமென்பது ஸ்வ ஶுஶ்ரூஷிப்பியாதொழிகிறதுவும்
ஶாஸ்த்ரஹஸ்தியின் தாத்பர்யத்தை விட்டிறே ஸம்ஶயவிஷயத்
கள் எல்லாம் ஶாந்திஸித்தால் காக்கம் விலகிக்கும் என்பதி
னால் அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம்.

இப்படிக் குருபரம்பராநுஸந்தானத்துக்கு ஒரு நிதானம் அருளிச்செய்து, இப்படி குருபரம்பரையை அநுஸந்திக்கவிட்டால் ப்ராப்யமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இது நித்யமென்று அருளிச்செய்கிறார்—'ஶாஸ்த்ரம் ஶுஶ்ரூஷயேச் என்று ப்ரமாணித்த யேஜ்ஜாநு - புகதிமாறாயா ஶாஸ்த்ரம் ஆசார்யன், ஶுஶ்ரூஷயேச் பராமரிசைய்யும்படி ஸ்வம் பக்தர்க்கு, யதேஷ்டம் பரப்பக்கிறார், ஶ்ராவயேச் பயக்கசெய்யாமல் ஶுஶ்ரூஷாஶுஶ்ரூஷாஹ்யம் குருவை பரமாச்செய்யாதவர்க்கு, ஸ்தத்தை ப்ரகாசம்செய்கின்றார், ஸம்ஶயாமஷீ ஜ்ஞானஸ்வபத்துடன், ஸர்வாகக்கிரக்கிடயும் க்ஷீயேதே நுழைந்து போகின்றன. இந்த வசனத்தில் குருவை ப்ரகாசம் செய்யவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறதே ஒழிய குருவினிடத்தில் பக்திசெய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லையே? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஶாஸ்த்ரவை' என ப்ரமாணிக்கும் ப்ரகாசம் செய்வது பக்தியினாலாகையினால் ப்ரகாசம் செய்யவேண்டும் என்று விதித்திருப்பதினாலேயே அதற்குக் காரணமான பக்திசெய்ய வேண்டுமென்பதேற்படுகிறதென்று தாத்பர்யம். இப்படி ப்ரகாஶத்தைச் சொல்லுகிற வசனத்திற்குப் பக்திவிதியில் தாத்பர்யம் கொள்ளுகைக்கு ப்ரமாணமென்ன? அப்படி பக்திபண்ணுவிடில் ஸம்பத்து க்ஷயிக்குமென்று சொல்லியிருக்க, அதை ஜ்ஞானஸ்வபத்து என்றர்த்தம் பண்ணுவதற்கும் நியாமகமென்ன? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக குருபக்திக்கும் ஜ்ஞானத்திற்கும் கார்யகாரணபாவம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியை அதின் அர்த்தாநுவாதபூர்வக

1 சேஷஸம்ஹிதை 14–50

திறபோலே ஜ்ஞாநவிஷயத்திலும் வைசேஷியான ஶக்தி யுடையவனுக்கு அவிசேஷிதார்த்தங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்குமென்னுமிடம் ஜாபாலாதி ச்ருதிகளிலும் ஸஞ்ஜயாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் ப்ரஸித்தம். இங்ஙனல்லாதார்க்கு இப்படி ஜ்ஞாநஸம்வத்துண்டாகாதென்னுமிடம் ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாந தாரதம்யத்தாலே

பாக உதாஹரிக்கிறார் — ஜ்ஞாநவிஷயத்தில் [illegible] பித்து 'சடஹாருத்திட்டாவது எவனுக்கு தேவதையினிடத்தில் (பக்தி இருக்கிறதோ) அப்படி ஆசார்யனிடத்திலும் (இருக்கிறதோ) அந்த மஹாத்மாவுக்கே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம். ஜாபாலு' என்பது — ஆசார்யனிடத்திலிருந்து அறியப்பட்ட வித்யையே ஸாதுதமத்வத்தை அடையும்' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம். ஜாபாலாதி [illegible] 'ஆதி' [illegible] ஸந்தோக்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அன்றியும் — ஆசார்யனையுடைய புருஷனே ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகள். 'ஸஞ்ஜயவ்ருத்தாந்தம் [illegible] 'வ்யாஸப்ரஸாதாத் ச்ருதவாந் [illegible] ஆசார்யரா கிய வ்யாஸருடைய அநுக்ரஹத்தினால் திவ்யதருஷ்டி கிடைத்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இந்த அர்த்தத்தை வ்யதிரேகத்தினாலும் (எதிர்மறையாலும்) ஸமர்த்திக்கிறார் 'இங்ஙனல்லாதார்க்கு' [illegible] இங்ஙனல்லாதார்க்கு - [illegible] (அசேதனர்) [illegible] இராமாநுஜ 'கண்டுகொள்வது [illegible] ஆசார்யனிடத்தில் காலக்ஷேபங்கள் செய்த ஸம்பத்தியுள்ள ஶிஷ்யர்களுக்குள் ஜ்ஞானத்திலே தாரதம்யம் காணப்படுகிறபடியினாலும் அதற்கு வேறு காரணமில்லாமையினாலும், அது குருபக்தியின் தாரதம்யத்தினாலே வந்ததென்று ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றாகம். இந்த 'ஶுஶ்ரூஷயா ததா ஸேவயா' என்பது உபப்ருஹ்மணமாகும். ப்ருஹூதிசரான ஶிஷ்யர்களுக்கு அர்த்தங்களை உப

கண்டுகொள்வது மிகவும் ஞானாதிகரான ஶிஷ்யர்களுக்கும் கடுக அர்த்தவிஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பியாதார்க்கு நிஷ்டை குலையாதென்னுமிடம் ஸௌக்ஷ்மி வ்ருத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம் பெற்றது ஞானமாக உபதேஶித்ததால், 1 ஶிஷ்யஸ்வாவம் ஞானேநாபி' என்கையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷ்டை குலையும்படியா மென்னுமிடம் வருவது விசாரியாதே ஶிஷ்யனுக்கு உபதேஶித்துத் தானும் ப்ரஹ்மவித்யையைப் பெறந்து

தேசிக்காவிட்டார் 'வாத்ஸ்யாத்ரவிஜ்ஞானம்' என்கிற முதலிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேஶியாதவனை ஜ்ஞானவலன என்று நிக்ஷித்திருக்கிறதுக்கும் விரோதமாகாதோவென்னில் அதற்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்– மிகவும்' என்று தொடங்கி 'ஸெக்ஷ ... ஸம்பாதிக்க ... ஸ்ரத்தை' என்னும் ஒரு ராஜா ஹம்ஸங்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு ரைக்வா என்கிற ப்ரஹ்மநிஷ்டரிடத்தில் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேஶம்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பத்துக்களில் பாதி பாகத்தை ஆசார்யனுக்குத் தக்ஷிணையாக எடுத்துக்கொண்டு போன பொழுது உபதேஶியாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்தபொழுது அவைகளை பரிக்ரஹியாமலே உபதேஶித்த வ்ருத்தாந்தம் சாந்தோக்யத்தில் (4- 2- 5) சொல்லப் பட்டிருப்பது 'ஆஜி ஹாரதகத்ஜ்ஞ உபேஸோவாதகதாநே' முதல் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது அதாவது— அநேகவருஷகாலம் காத்திருக்கும்படி செய்து அவனுடைய பொறுமை முதலிய குணங்களை அறிந்து, பிறகு ஶிஷ்யனுக்கு உபதேஶம் செய்தாரென்பது 'பெற்றது ஞானமாக' என்பதற்குத் தனக்குக் கிடைத்த ஶிஷ்யனை எல்லாக் குணங்களையுமுடையவனாக நினைத்து என்றர்த்தம் அன்றிக்கே ஶிஷ்யனைத் தான் பெற்றதே தனக்குக் காஷாவஹம் என்று நினைத்தென்று தாத்பர்யமாகவுமாம் ஶிஷ்யஸ்வாவம் ஞானேநாபி-ஶிஷ்யனுடைய பாபம் குருவையும் சேரும் வருவது விசாரியாதே-மேலே வரப்போகிற பலத்தை

1 மநுதர்மஶாஸ்த்ரம்

தன் ஶிஷ்யனை நாதமுனிவரையிட்டு ஸர்வேஶ்வரன் உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படியிருந்த வதர்ச்பூர்வன் பக்கலிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி 'ஸப்ரகாஶப்ரகாஶாஹ்யாத்' என்கிற இரண்டுக்கும் 'க்ஷீயேதே ஸம்வஷாயாஷ்' என்கிற ஹேதுக்களை ஔசித்யத்தாலும் ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலும் க்ரமத்தாலே உதாஹரித்த

அநுஸந்திக்காமல் 'ஶிஷ்யனுக்கு உபதேஶித்து' என்பதினால், ப்ரஹ்மா, இந்த்ரன் தனக்கு ஶிஷ்யனாகக் கிடைத்ததையே விஶேஷமாக நினைத்து அவனுக்கு ஶிஷ்யலக்ஷணம் பொருந்தியிருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் உபதேஶித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸப்ரகாஶப்ரகாஶாஹ்யாத்' என்பதில் சொல்லப்பட்ட அபரகாஶம், பரகாஶம் இவைகள் இரண்டும் ஜ்ஞாநநிஷ்டைகள் குறைவதற்குக் காரணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்க அபரகாஶத்தினால் ஜ்ஞானம் குலையுமென்றும், பரகாஶத்தினால் நிஷ்டை குலையுமென்றும் தனித்துப் பிரித்து அந்வயம் சொன்னது ஸங்கதமாகுமோ? இதரேதரயோக த்வந்த்வஸமாஸமாகையினால் இவை இரண்டும் சேர்ந்து இரண்டு பலத்திற்கும் ஸாதனம் என்று ஏற்படும் ஆகையினால் அபரகாஶத்தினாலாவது பரகாஶத்தினாலாவது தனியாக ஒரு ப்ரயோஜனம் சேரிடாது என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இப்படி' [illegible] 'ஔசித்யத்தாலும்' என்று [illegible] 'ப்ரகாஶ்யயக்ஷ', '[illegible]' என்று தனித்தனியாக விதிவாக்யமிருக்கிறபடியினாலே ஒவ்வொரு விதியும் தனித்தனியே பலத்தை எதிர்பார்க்கிறபடியினாலும், ஸமமான கணக்குடைய வஸ்துக்களுக்குக் கார்யகாரணபாவத்தைக் குறிக்குமிடத்தில் முறையே அந்வயிப்பது ந்யாயம் என்று ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதினாலும், இங்கு சொல்லியிருக்கும் இரண்டு பதங்களையும் இரண்டு வாக்யங்களுடன் முறையே அந்வயிப்பது உசிதமென்று [illegible] 'ப்ரமாண ப்ரஸித்தியாலும்' என்பதற்கு ஸஞ்ஜய வாக்யம், கடஜாபாலஶ்ருதிகள், சதுர்முகவாக்யங்கள், இவைகளினால் என்று அர்த்தம். 'க்ரமத்தாலே உதாஹரித்த விதத்தை' என்பதற்கு முறையே அபரகாஶபரகாஶங்களுக்கு ஜ்ஞானஸம்பத்தின் க்ஷயமும், நிஷ்டாஹானியும் ஆகிய இரண்டு பலன்களும் தனித்தனியே

விததை இரணடிலும இரணடு ஹேம அனவயிததா
லும வாககியததில வருமம விரோதமிலலை ஆகையால
ஸவரூபஸ்ரேயஸ்ஸிலும ஸாமருததியின ஸர்வஸவமாக
ஸௌவரணயவ வயகாஸிபபிககவும உஜஜாரநததுககுடலான
மாணிககச செபபுபபோலேயிருககிற திரு[illegible]
டைய மேனியையும தன விஷயக ருசியாமையும காகக

[illegible] இரணடிலும [illegible]
திககு உததராககததில இருககும சுவாரசய ஸமாஸஙகளினு
டைய ஸவாரஸயததை அநுஸரிகக அபராசயததிறகும இரணடு
பட, பராகசததிறகும இரணடுபடம எனறு தாதபாயம சொனன
போதிலும வாககயஙகளில அனவயததிறகு விரோதமிலலை எனறாத
தம இககாலக்ஷேப ஆகஷேபிககபபடடதைபபோல அபராகாசபரகா
சஙகள இவை இரணடிலும சேராது இரணடு அநிஷடபலஙகளுககுக
காரணமாகையாலே அபராகாஸமமாகாரததிலையாவது பராகாஸம
மாததிரததிலையாவது பராதானயமிலலை எனறு சொலலில பூர
வாதததிலுதுநபராகாஸபாசையுபமாகாரததின அபராகாசததையும
தனிததனியே விசேஷிருபடுகு விரோதமாகும எனறு தாதபா
யம ஸவரூபவிஷேயிலும [illegible] முனபும,
ஜஞானம உணடானதறகுப பினபும இததால குருபகதி செயத
வனுககு ஜஞானமுணடாகும எனறு கடஸருதியில சொலலியிருகக
கிறபடியினால ஜஞானமுணடாவதறகு முன குருபகதி செயய
வேணடியிருநதபோதிலும ஜஞானமுணடான பிறகு செயயவேண
டியதிலலையே எனகிற ஸஙகை பரிஹரிககபபடடதாகிறது எபபடி
யெனனில? உணடான ஞானம குருபகதி செயயாவிடடால
குறைநதுவிடும எனறு கீழ உதாஹரிககபபடட வசனததில
'ககஷீயதே' [illegible] ஸாமா
ஸததியின ஸரவஸவமாக' [illegible]
மே எனறு விதிககிறபபதறகும அதறகுக காரணமான பகதி
செயயவேணடுமெனபதில தாதபாயம எனறு கீழ நிருபிககபபட
டது [illegible] உஜஜாராநது' [illegible]
திருவததிருமநதர ஸமபநதததினாலும ஆததததிலும ஸாதகய

சில்வான ப்ரயோஜனங்களைப்பற்ற ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாத அவர்களுக்கு வெளியிடாதே ரஹஸ்யத்தை மிகவும் சேமிக்கவும் ப்ராப்தம் இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரம் வ்யாக்யாதாக்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ஸாரோ

மென்பது [illegible] 'சீர்மை யாவது உத்கர்ஷம் அதாவது [illegible] 'தன் நினைவும்' என்பதற்கு [illegible] சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரத்தில் நிஷ்டையும் [illegible] குலீநமைக்காக ப்ரியமாயிருப்பதற்காக, சில்வான ப்ரயோஜனங்களைப் பற்ற அப்ரயோஜனங்களுக்காக, அதாவது- 'பரக்கும் புகழ்வரும்' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீ அமுதனார் திருப்பாட்டின்படியே க்யாதிலாபபூஜாதிகளான [illegible] 'ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாத [illegible] 'வாத்யாசஸ்ரூஷாஸேவீ' என்று ஆரம்பித்து ஸ்ரீ [illegible] நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் குணங்கள் [illegible] அவர்களுக்கு - சஞ்சலபுத்தியுடையவர்களுக்கு, சேமிக்க - மறைக்கவேண்டுமென இவ்விடத்தில் ஶிஷ்யகுணபூர்த்தி யில்லாதவர்களுக்கு மந்த்ரோபதேசம் செய்தால் மந்த்ரத்தின் சீர்மை குலையும் சபலபுத்திக்கு உபதேசம் செய்தால் தன் நிஷ்டை குலையும் என்று தாத்பர்யம் என்பது ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் நிர்வாஹம் இப்படியாகிலும், 'ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத்' [illegible] ஜ்ஞானப்ரதானம் பண்ணின குருவை ப்ரகாசம் செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம் என்று விதிக்கிறதே ஒழிய, குருபரம்பரையை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதற்கு ப்ரமாணமாகுமோ? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் [illegible] — 'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து அதாவது- ஶ்ருதியில் ஆசார்யவம்சத்தை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே அதை அநுஸரித்து இங்கிருக்கும் 'ஶாஸ்த்ர' ஶப்தமும் பகவானை வரையிலான குருக்களை உபலக்ஷிக்கிறது என்று தாத்பர்யம் இப்படி 'ஶாஸ்த்ர' ஶப்தத்திற்கு வ்யாசார்யனை மாத்திரம் அர்த்தமாக அங்கீகரித்து வசனத்தை யநுஸரித்து உபலக்ஷணப்ரம் என்று சொல்லுவது விளம்பிதப்ரதீதிகமென்று நினைத்து கல்பாந்

க்ஷாத்க்ருதமானவுமான ஊர்த்வம் ஊர்த்வாயமும் முதலான ஸர்வ ஸத்வங்களுக்கும் ஹேதுபூதவரான தான் இந்த ஸர்வ யங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்போதெல்லாம் அவ்வாயுக ஸம்வெளியை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையும் விபிவநுஷ்டாவும் இவ்வாசார்யர்களுடைய ஸாக்ஷாத்காரம் [1] 'ஸம்ஹாஷ்

த்ரம் அநுஸந்திக்கிறார் — 'ஸாக்ஷாத்க்ருதமானவுமாம்' என்று அதாவது — குருசப்தத்தினுடைய அஜ்ஞானத்தை நிவ்ருத்தி செய்கிறவன் என்று அர்த்தமாகையினாலே நேராக உபதேசம் செய்தாவது பரம்பரையாக உபதேசம் செய்தாவது அஜ்ஞானத்தை நிவ்ருத்தி செய்கிறவர்கள் இங்கு குருசப்தத்தினாலே சொல்லப்படுகிறார்கள் ஆகையினாலே பரமகுருக்களும் குருசப்தத்துக்கு நேரில் அர்த்தம் ஆகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் மந்த்ரசப்தமும் அப்படியே மந்த்ரரத்னம் முதலிய ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று அநுஸந்திக்கிறார் — 'ஊர்த்வமும்' என்றாரம்பித்து இப்படி ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தை அநுஸந்திக்கிறது இனி ஓது நைமித்திக பாசம் கூடினமை அநுஸந்திக்கிறார் — 'தான் இந்த' என்றாரம்பித்து 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்போதெல்லாம்' என்பதற்குத் தன் ஸாந்நித்யத்திலும், சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் காலத்திலும் என்று அர்த்தம் 'விபிவநுஷ்டாவும்' என்பதற்கு 'ஸ்ருஷ்டாராணாம் ஸமிஷ்டிவ்யஷ்ட்யோஃ வ்யாவஹாரம் ஸாக்ஷாத்காரம்' என்று ஆதிஸம்ஹிதாவசனத்தில் ஸூத்ரமாய ப்ரகாசிப்பித்தொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது' என்று சிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் வசனத்தினாலே ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இப்படி உபாகஸ்நாந ஜாதேஷ்ட்யாதிகளைப் போன்ற நைமித்திகம் என்று நிர்ணயித்துவிட்டுப் பிறகு ப்ராயச்சித்தரூபமான நைமித்திகப்ராயம் என்று அநுஸந்திக்கிறார் — 'இவ்வாசார்யர்களுடைய' என்று ஆரம்பித்து 'ஸம்ஹாஷ்) வாணஞக்ரு தஃ ஜிதயாதி — 'நஷ்டே ப்ராயச்சித்யாதிஷ்வேகஃ ஸம் ஸாவ்யேத' என்று இதற்கு பூர்வபக்ஷம் அதாவது பதிதர்கள், அபிசஸ்தர்கள், அதமிஷ்டர்கள் இவர்களுடன் பேச்சு

1 கௌதமதர்மசாஸ்திரம், 9-18.

வர்ணாஶ்ரமதோ ஜ்ஞாநா ஸ்ராயேச் என்கிறபடியே ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாம்

என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கி
யானடைவே யவர் குருக்களிரை வணங்கிப்
பின்னருளாற் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென் றிவரை முன்னிட்
டெம்பெருமான் றிருவடிகளடைகின்றேனே 3

கூடாது, அப்படிப் பேசினால் புண்யம் செய்தவர்களை மனத்தினால் நினைக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சேர்க்காத கா 'ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாம்' என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் பேசக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டவர்களுடன் பேசினதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக ஸாமாந்யமாய்ப் புண்யம் செய்தவர்களை த்யானம் செய்யும்படி விதித்த இடத்தில் மஹாநுபாவர்களான பூர்வாசார்யர்களை த்யானிப்பது விசேஷமானது என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி நித்யமாகவும், நைமித்திகமாகவும், ப்ராயச்சித்தரூபமாகவும் அவஶ்யம் செய்யவேண்டியதாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட குருபரம்பராநுஸந்தானத்தை ஸம்ப்ரதாயச் செய்வதற்காக ஒரு ப்ரயோகம் அருளிச்செய்கிறார்— 'என்னுயிர் தந்தளித்தவரை' என்றாரம்பித்து குருபரம்பராநுஸந்தானத்திற்கு வாக்யகுருபரம்பரையைப்போலவே இந்தப் பாட்டும் மந்த்ரமாகலாம் என்பது திருவுள்ளம். இவ்விடத்தில் கீதை பதினேழாவது அத்யாயம் பத்தாவது ஶ்லோகவ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யதாத்பர்யசந்த்ரிகையில் 'ததா ஹோமாவஸாந [illegible] 'தத்ஸவித்ருர்வரேண்யம்' இதி மந்த்ர [illegible] ப்ரதிபாத்யதே' என்றிவர் ஸம்ப்ரதாயம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம்.

ப-ரை] யான் - நான், என் உயிர் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை, தந்து - உபதேசம்செய்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, சரணம்புக்கு -

ஶரணமாக அடைந்து, அடைவே - க்ரமமாக, அவர் குருக்கள் அவர்களுடைய ஆசார்யர்களின் நிரை - வரிசையை, இது பராசர்யன் முதலாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறது வணங்கி, பின் - பிறகு அதாவது இப்படி ஆசார்யர்களை ஸேவித்த பிறகு, அருளால் - க்ருபையினால், பெரும்பூதூர் - ஸ்ரீபெரும்பூதூர் என்கிற திவ்யக்ஷேத்ரத்தில், வந்த-அவதரித்தவரான, வந்த' என்பதினால் அடையாளமல்லாதது' என்கிற தாமறாகாகிய பாசுரப்படிக்கு 'வஸுதேவ வம்சஸிரா [illegible] என்கிற பக்ஷிராஜஸ்டகத்தி சரிமாகப் படிக்கும் இவர் நித்யஸூரியின் அவதாரம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது வள்ளல் - பரமோதாரரான எம்பெருமானார், பெரிய நம்பி - மஹாபூர்ணர், ஆளவந்தார், மணக்கால் நம்பி - ஸ்ரீ ராமமிஶ்ரர், நன்னெறியை - நல்ல மார்க்கத்தை அதாவது— ப்ரபத்திமார்க்கத்தை, இது தத்துவ புருஷார்த்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் அவர்க்கு - அந்த மணக்கால் நம்பிக்கு, உரைத்த - உபதேசித்தவரான, உய்யக்கொண்டார் - ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷர், நாதமுனி, சடகோபன், சேனைநாதன் - ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேனர், இன்னமுதத் திருமகள் - போக்யமான அம்ருதம் போன்ற லக்ஷ்மீ, அதாவது— பகவானுக்கு அம்ருதம் போல போக்யமான பெரிய பிராட்டியார் என்றபடி அன்றிக்கே, இன் - தேவதைகளுக்குப் போக்யமான, அமுத - அம்ருதத்தில் உத்பவித்தவளான, அதாவது— 'அமுதில் பிறந்த பெண்ணமுது' என்கிறபடியே அம்ருதம் சக்கைபாய அதின் ஸாரமாய அவதரித்த திருமகள் - பெரிய பிராட்டியார் என்று அர்த்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே இன் - ஸர்வருக்கும் போக்யமான பகவானுக்கும் போக்யமாகையினாலே நிருபாதிகபோக்யையான, அமுத - அம்ருதஸ்வரூபையான, இத்தால் தேவதைகளுக்கு மாத்திரம் போக்யமான அம்ருதம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது ஆராவமுதாகிய பகவானுக்கும் போக்யமான இன்னமுது இவள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் என்று இவரை - என்று சொல்லப்படுகிற இந்த ஆசார்யர்களை, அதாவது— ஸ்வாசார்யன் முதல் பெரிய பிராட்டியார் வரையிலான ஆசார்யர்களை, முன்னிட்டு முதலில் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு,

ஶாந்தே க்ஷேமே ஜ்ஞாநஸுப்ரோ ஜ்ஞாயாய நாயாஷய:
த்ரய்யந்த வ்ருத்தி நடீ ய விவிதோக்ஷா: ஸ்வஜ்ஞாபிஹ |
ப்ரஜ்ஞாதவ்யாபாராண்யம் ஷந்தி யாஷிவ்யாப மாவ்யாபகா:
ஸ்வஜ்ஞா விப்ரம விப்ரலிப்ஸா வடவீ வைதேஶிகா தேஶிகா: ||

எம்பெருமான் - ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருவடிகள் - திருவடிகளை, அடைகின்றேன், 'ஏ' என்பது பாட்டின் பூரணார்த்தம்.

இப்படி குருபரம்பராநுஸந்தானம் அந்தக் குருக்களிடத்தில் பக்தி பூர்வகமாக இருக்கவேண்டுமென்று முந்தி அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால், அந்த குருபக்திதானும் ஸம்ஸார தசையில் காமக்ரோதாதிகளினாலே கலங்கின மனதையுடையவர்களுக்கு உண்டாவது அஸம்பாவிதமாகையினாலே அந்த குருபக்தி உண்டாவதற்கு விரோதியான காமக்ரோதாதி நிவ்ருத்தியும் அந்த ஆசார்யர்கள் கடாக்ஷத்தினால் உண்டாகவேண்டும் என்று அவர் ப்ரார்த்திக்கிறார் — 'ஶாந்தே' என்றாரம்பித்து காமக்ரோதாதிகளினாலே கலங்கின சிஷ்யர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காகத் தாமருளிச்செய்த ப்ரார்த்தனை இங்கு ஸாரார்த்தமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் இப்படியே ப்ரார்த்தித்து பக்தியை அடையவேண்டும் என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே.

பதவுரை] த்ரய்யந்த - வேதாந்தங்களினுடைய, வ்ருத்தி நடீய- கொண்டாட்டக் கூத்தையுடையவான, விவித - அநேகம் விதங்களான, உக்ஷா:-சாக நிர்வாஹமுடையவர் ஸ்வஜ்ஞா-ப்ராமாண்ய ஸித்தமான அர்த்தம் அயலாரால் சொல்லப்பட்டதினால் அதை அங்கீகரிப்பது, அயலாரை அவமானம் செய்யவேண்டும் என்கிற அபிஸந்தியாகவுமாம் விப்ரம - அந்யதாஜ்ஞானம், விப்ரலிப்ஸா - வஞ்சனை, அதாவது தான் ஸரியாக அர்த்தத்தை கண்டிருந்த போதிலும், அயலானுக்கு அப்படிச் சொல்லாமலிருக்கும்படி பண்ணுதல், இவைகளின், வடவீ - வழிகளுக்கு, வைதேஶிகா:- ஜ்ஞாநதேஶத்தில் நசரிப்பவர், ப்ரஜ்ஞாதவ்ய - நம்பக்கூடிய

வார்காரிய, ஸாரண்யா - ஸாரண்யர்களான, அதாவது— ஸா ஞுக்கிருத் உகந்தஸ்பாகாரான, தம்பதி - தம்பதிகளின் ஷயா கருணையாகிற, ஷிவ்ராவமா - கண்ணசையை, வ்ராவகா: - தங்க ளிடத்தில் வ்யாபிக்கச் செய்கிற, அப்படி - ஸிஷ்யர்களிடத் தில் பரவும்படி செய்கிற, ஸதே இந்த, நாதாதய: - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலிய ஆசார்யர்கள், மஹ்யம் - என்பொருட்டு அதாவது— எனக்கு ஸ்வொஜ கொள்ளப்பட்ட, உத்ய - மனத்துடைய, ஸர பாபங்களினுண்டாகிய, உத்தாய பீடையை உடையவனுக்கும்படி, அதாவது— மனத்துடைய பாபங்களினால் உண்டான பீடையை நிவ்ருத்திசெய்து என்று கர்ப்பாப, ஊஹ இந்த ஸ்லோகத்தையில் ஸூஷ்ஸ்ரம் ருசிக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கின

இந்த 'ஸதே' என்பதினால் இவர்களுடைய போக்யத்வம் பரஸிக்கம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மஹ்யம் என்பதற்கு பால பிக்ஷோபஹததுக்கு போக்யமாகாததுபோலக் காமாதிகளினால் கலங்கிய மனத்தை உடைய எனக்கு இவர்கள் போக்யமாகத் தோற்றுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும், அந்தப் பாலே பித்தரோகத்தையும் ஸமிப்பித்துத் தன்னுடைய போக்யதையைத் தெரிவிப்பதைப்போல இந்த ஆசார்யர்கள் காமாதிகளினுண்டான காலுஷ்யங்களை நிவ்ருத்திசெய்து தங்களுடைய போக்யதையை அனுபவிப்பிக்கவேண்டும் என்றும் கருத்தாப்யம் 'உத்யஸ்ரோதாந்தாய' என்றது க்ரோதாதிகளினால் உண்டாகும் பீடைக்கும் உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே 'காம ஏஷ: க்ரோத ஏஷ:' என்று தனித்து ஸ்ரீகீதையில் அருளிச் செய்திருக்கச்செய்தே 'காமாத் க்ரோதோऽபிஜாயதே' என்று க்ரோதத்திற்கும் காரணமாகக் காமத்தை அருளிச்செய்திருப்பதினால் ஸர்வதோஷங்களுக்கும் காரணமான மனத்ஸ்ரோகமாதம் நிவ்ருத்திக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கத்தினாலேயே ஸர்வதோஷ நிவ்ருத்தியும் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதாயிற்று என்று திருவுள்ளமாகவுமாம் இதரவிஷயங்களில் வைராக்யம் உண்டாகி, அதனால் மோக்ஷம் பெற வேண்டுமென்கிற ஆசை உதித்து,

அதினால் குருவை ஆஶ்ரயித்து, அதற்குப் பிறகு குருபக்தி வர வேண்டியதாகையினாலே குருபக்தியை அவஶ்யம் ப்ரார்த்திக்கப் பொழுதே காமாதி நிவ்ருத்திகள் முன்னமே இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டிருப்படியினால், இங்கு 'ஶுத்தம்' என்ற சொல் ப்ரயுக்தமாயிருப்பது ஸாத்விகமான மனப்பான்மை ஆகையினால் 'ஸாக்ஷாத்க்ருத ஶுத்தம்' என்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டபடியான சொல்லப்படுகின்றன அவனுடைய குணங்களாவன— அவனுடைய கல்யாணகுணங்கள் அவைகளின் மீதே நிவ்ருத்திக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதாயிற்று அதாவது— பரமபாவமாகிய பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபாடு அவனிடத்தில் கைங்கர்யத்திற்கே விரோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 'ஸாஸ்மி ஶ்ரோஷ்யம் ஶா காங்க்ஷே: வாஸுதேவ ஶ்ருணு' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசார்யபக்த்யாதிகளுக்கு விருத்தம் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம். இப்படி ஆசார்யகைங்கர்யத்திற்கு விருத்தமான பகவத்பக்த்யாதிகள் நிவ்ருத்திக்கவேண்டுமென்கிற ப்ரார்த்தனை இங்கு செய்யப்பட்டதாகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் டீகாகாரர் 'நாதோதய:' என்பது 'நாதோ வஞ்சம் ஶுத்தம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீநாத முனிகள் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர் என்பதை அருளினார்.

'ஶ்ருத்யந்த ஸூக்தி நிகர்ஷணீய விவிதோக்தகோ:' என்பதினால் தைத்திரீயோபநிஷத்தில் 'யோக்யர்களாயும், ஶ்ரேஷ்டத்திலும் பக்ஷபாதமில்லாதவர்களாயும்' என்பது முதலாக அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நம்மாசார்யர்களுக்கே பொருத்தமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவர்களையே குறிக்கின்றன என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே நம் பூர்வாசார்யர்கள் 'நாயாஶ்லேஷ ஸநாதந ஶ்ருதிவ்யபதேஶ வேதாந்தம்' என்று ஆரம்பித்து ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்தபடியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமான அர்த்தங்களை நிரூபித்து 'கவிராவிர்பவாது ஶ்ருதௌரவாயநாது' என்கிறபடியே கெட்ட அர்த்தங்களை நிரஸனம் செய்ததினாலுண்டாகிய உபகார ஸம்ருத்தியினால் வேதாந்தங்கள் பகவானுடைய குணங்களை ஸ்துதித்திருப்பதுபோல ஸ்ரீமந்நாதமுனி ப்ரப்ருதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கப் பொருந்தும்.

எனறு திருவுளளமாகவுமாம அதுவுமனறிககே வேதாநதங களிலும ஸதுதிககத தககவைகளை யனறி இவாகளின பெருமைகள உளளபடியாகச சொலலமுடியாதெனறு தாதபாய பாகவுமாம ‘உகதாஃ’ எனபது குணாநநதயம உபல க்ஷணம இதினால பகவானைபபோல அஸஙகேயய கலயாணகுண மஹோததிகள நம ஆசாாயாகள எனபது தெரிவிககபபட டதாகிறது ‘ஸ்ரூஙாதவ்’ இதயாதிபபடி ருததிரன கங கையைத தன ஜடையில அடககிவைததுககொணடிருபபது போல பகவானுடைய கருணையாகிற ஒரு கஙகையை நம ஆசாாயாகள தஙகளிடததில அடககி வைததுககொணடிருக கிறாகள ஆகையினால இவாகளுடைய பரஸாதததினாலேயே பக வானுடைய கருபையை நாம அடையமுடியும எனபது தயோ திதம அனறிககே கமலையுககுத கடறகிடைக கடல கருணை உயாததிடாசசொருககினா’ எனறு பரமதபஙகததில இவா காமே அருளிசசெயதிருககிறபடியே பகவானுடைய கயையா கிற கஙகையை அது எதிபபாயவதறகு பரஸகதி இலலாத மேடடு நிலமான நமமிடததில பாயுமபடி செயகிறவாகள எனறு தாதபாயமாகவுமாம இதனால இவாகள செயத உப காராதிஶயம தயோதிதமாயிறறு மேலும இவாகள ஸகலகல யாணகுண பரிபூாணாாயிருநது மாததிரமனறியே இவாகளு டைய கலயாணகுணஙகள நமமளவில பாயவஸிதமானபடி தெரி விககபபடடதாயிறறு ஆகையினால ஆழவார ‘உயாவறவுயா நலமுடையவன எனறு அநநதகலயாணகுணதவததை முதலில உபபாதிதது, அது தனககும உபகாரமாகப பாயவஸான மானபடியை ‘மயாவற மதிநலமருளினன’ எனறு அருளிச செயத கரமம இதே விவகஷிதம ‘வபஸூா’ இதயாதியா லோபாதயககதவம சொலலபபடடிருபபது ‘வஹ்வீவெவெஷ மிகாஃ’ எனபதறகு இவாகளுடைய பரமபராபடடதரும உடையவாகளிடததிலும அபபடிபபடட தோஷஙகளிலலாமை யினால அவைகளுககு வெகு தூரததிலிருபபவாகள எனறு அாத தம ‘ஸஹ ஸூஷஙகாஃ’ எனபதினால முகதி ஸமயததில அட போகிறமஹாபலமாகிய குருபகதி இலலாமலாககையில தனககுக கிடைககவேணடுமெனறுபராாததிககிறாா அனறிககே எலலோரும

ஸாந்த்ரா ஸாந்த்ரத்த ஸிம்ஹாஸநஸ்த
ரஸிக ஹயக்ரீவ ஹேஷாஹேஷா
க்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தி த்ருப்த ஜயதி
பஹு [illegible] ணா: |
ஸ்லேஷாயதே ஜனத் ஸுஜனவ்யபகத
ஸ்லாக்கி நிஸ்துட தத்த்வ
ஸித்தாந்த ஸ்ரோதஸ் தடீஷு ஸஸ்பக
விமதா ஸ்ப்ருஷ்டி ஸம்பத் தடீகா ||

தன்னை யாஶ்ரயிக்க அவதாரம் பண்ணி அஹிதானுஷ்டான சேஷ்டிதங்களைச் செய்து மனுஷ்ய ஸஜாதீயனாக ‘தன் தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்கு மம்மான்’ என்கிறபடியே தன்னுடைய ஶக்தி முதலியவைகளை ப்ரகாஶம் செய்துகொண்டிருக்கச் செய்தேயும் ‘அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் | பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஶ்வரம்’ என்று ஸ்ரீகீதையில் பகவான் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸஜாதீயத்வ ப்ரமத்தைப் பண்ணுகிற இந்த லோகத்தில் அப்படி பகவானென்பதற்கு அடையாளங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் கேவல ஸௌலப்யத்தையே நடத்துகிற ஆசார்யர்களிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுண்டாவது மிகவும் அஸம்பாவிதமாகையினாலே, அப்படிப்பட்ட இந்த இடத்திலேயே விஶேஷபக்தி உண்டாகவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாராகவுமாம்.

இப்படி குருபக்தியை ப்ரார்த்திக்கத் தொடங்கினதினாலேயே இவர் ப்ரார்த்தித்த ப்ரகாரம் ஆசார்யர்களுடைய கடாக்ஷத்தினாலே குருக்களிடத்தில் நிரவதிக பக்தியுடையராய் அந்த பக்தியின் பரீவாஹமாகத் தாம் செய்த அநுஸந்தானத்தை ஶிஷ்யர்களுக்காக [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— ‘ஸாந்த்ரா’ என்று ஆரம்பித்து [illegible] ‘க்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தி [illegible]’ என்று ஆரம்பித்து [illegible] ஸூசிப்பதாகப் போலிருக்கிறது என்று நம் பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி அந்த ராக்ஷஸர்களை ஜயிக்கத்தினால் உண்டான ஹர்ஷாதிஶயம், இங்கு காமக்ரோதாதிகளான முகதிகண்டாபத்தத்தில்

தஸ்தோத்ரங்களைப் போன்ற பரபல விரோதிகளை சிரஸ்தித்த ஸ்தோத்ராதி ஸமயம்

[பரமா] ஸூர்யஸ்ய நிகமட ஆர்த்தருபாடிரகுத நிகரனாய் ஸுரகஸ்வஷ்டு - சாபமை புணயமய்பாளிருக்கும் ஸூர்யமய மென்று சொல்லாநின்றிய ஸதானஷ்ரமஸரீஷமாகிய ஸிம்ஹா ஸந ஸிம்ஹாஸனத்தில், ரவிக மிகவும் ஆசையனவுடை யாராகி, அப்படி மிகவும் ஆர்த்தத்வத்துடையவர்களில், ஸூர ஸ்ரீவ பயகாரபயுடைய ஹெஷ்ஷோரிதுஷோஷ ஸப்ரதிர்த திரா அவசியமான கர்மத்திலே ஆனமசக்கவப்புகளிறுவ ககஷிவூ- ம்பாரசசபமாட்டபட்ட, ஆதரஸ்யிதுஷ்ரஷ்டு8 - பகநசசமிக கொடுடாப்படி பத்து ஸஹஸ்ரமண்ணா அநேகவிதமான ருசிகளையுடையதுமா, ஷிகு ஜைகநசகாரத்து ஸலரய - பரதந்த்ரவர்கள், ஜுவஸ - சட்டப்பட்ட, தெஜக் ஜயக்கைக் கொண்ட விசேஷப்படிமகா அப்படி ஜயத்தைச் சொல்லக் கூடியவராய், யுஜவட - நிமானகாட கட்டப்பட்ட தும்பிகள்ருத்ரா, ஸவந சாமரவுடைய ஸ்ராதி வாகநித்ர நியூக்த ஷட்டு, தத்தஜ அநர்த்தக ஸிஜாஸ - விக்ராந்தரயுடைய, வெஸ்ரஜ ருமபர்கள் கிய தட்ருஸ்வக - பஞ்சவர்ணமாக்கள் விமநா - மரிந்ரு வ்ருக பகாமாப் நீக்கி, ஸஜதூதிகா - தில் மரகதமாகப் பட்டமாக அப்படி பெரியோர்களின் மாசகுதையும் தடட்டமான, அப்படிப்பட்ட அராதிப்ராய விதமான மாராசக்கு யுடையமாம், ஸஸ்மூம்ருணாம் மு ஆசாரா - வஷ்ஷ்: யப்ப ஜயதி - என்னை பெரும் வி பக்த்யவானபோதத்து

இதனால் ஆசார்யபரம்பரையினால் செய்யப்பட்ட பரமத நிரஸனமும், ஸம்ப்ரதாயஸ்தாபனமுமாகிற உபகாரம அநுஸந் திக்க ப்படுகிறது. 'ஸூர்யஸ்ய' என்கிற 'ஸ ஹஸ்ர ரண' மென்று ஸிகரமான கருத்தின்படிக்கு இவர்கள் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே மஹா ஆசார்யரான பகவதனுபவத்தைக் காட்டியும் இவ

வாசார்ய பரம்பரானுஸந்தானம் மிகவும் ஆஸ்தாவஹமானபடி. கல்யாதிகள் 'ஹ்ருத்வ' இத்யாதியிற் சொல்லப்பட்ட க்ஷீராப்தி முதலிய ஸ்தானங்களைவிட நம் பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஹ்ருதய கமலம் பகவானுக்கு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸ்தானம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும் புல்லென்றொழிந்தனகொல் ஏ பாவம் வெல்நெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான் அடியேனதுள்ளத்தகம்' என்கிற பெரிய திருவந்தாதிப் பாசுரமும் 'பனிக்கடலில்' இத்யாதி பெரியாழ்வார் திருமொழிப் பாசுரமும் இங்கனுஸந்தேயங்கள். நம் பூர்வாசார்யர்கள் பரவாதிகளை நிரஸனம் செய்வதற்காக அருளிச்செய்கிற வாக்யங்களை ஹயக்ரீவனுடைய ஹேஷாஸ்பதமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஹேஹேஷாமிருவோஷ' இத்யாதி அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதினால் வாக்யங்களை அவர்கள் உச்சரிக்கும்பொழுது உண்டாகும் காம்பீர்யமும், தடங்கலின்றி ப்ரஸரிப்பதும் ஶ்ரமமில்லாமல் உச்சரிப்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஸ்ரீஹயக்ரீவன் இவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் வஸிக்கப்பெற்றேனே என்கிற ஸந்தோஷத்தின் பரீவாஹமாய ஹேஷாஸ்பதத்தைச் செய்ய வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் ப்ரதிவாதிகள் தாமே நிரஸ்தராகா 'ஸூர்யம் தமிஸ்ரம்ப்ரும் ரவஸ்ரு காலீக ஜஹ்ருஹிரா:' என்கிறபடியே ஸூர்யன் ஸ்வபாவம் செய்ய வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் பூர்ணம் காண்கிற காரியம் நடக்கப்போவது என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதா. 'ஹேஷாமாணா:' என்பதினால் ப்ரதிவாதி நிரஸனம் செய்கிற ஸாமர்த்ய ஸாதனத்திற்கும் உபயுக்தங்களான ஜ்ஞானசக்த்யாதிகள் மாத்திரமின்றிக்கே மற்றும் ஸகலகல்யாணகுணங்களிலும் நிறைந்தவர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தீக்ஷ்ணயாவஸவெஜத்ருஷ்யஜ்' என்றது அரங்க இடங்களில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற 'வைனதேயப் ப்ரதிவேட்டாக்களென்று சொல்லப்பட்ட ... தமையாமயோனறம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அவர்களுடைய 'வடநகரானன் ஸ்ரீகவம்ஸ, ஸ்ரீசதுஸ்ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய ... கள் அப்படியே 'யதிவதிஸோவோ ஹாஷ்யஸ்யாஷ்ள பரா ப்ரஸ்தவிகம்பூவயக வியாவஷ்டாவிம்ஸெ ஜாயஜவழ்கா'

என்று ஸ்ரீ கந்தாடையப்பனார், 'வ்யஸந ஸமுத்ரோர்மிஷ்வத்யா ஜா
ஜ்வல்யஷ்டிகா' என்ற ஸ்ரீசதுஶ்லோகீ பாஷ்யத்திலும் அநுஸ
செய்யப்பட்ட நடந்து ஒவ்வொரு தேபட என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வதா
திருமேனி வடிவங்கள் ['வ்யஸநஸமுத்ர ... ரசட்டும்
பொழுது சான்றிட ஸ்ரீ கோசகன் விட்டு போய் நகர்கிறது]
அவைகளின் 'வவ்ந' ... அன்று ஸ்ரீ ... விஷ
யங்கள் அநுபவித்த 'ஹ்ருதி' ... அநுபவிப்பது
உகந்தெடுத்துப் புகட்டிச் ... 'தத்த்வஜ்ஞாநஸ்வரூப என
பதில் 'ஸத்வஸ்த ... தத்த்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநாட ...
உபதேஷ்டவ்ய தத்த்வ ஸம்பந்த ...
... ஸ்ரீ ...
... 'ஸ்வரூப
என்பதற்கு ஒவ்வொரு யுகத்தில் அநேக அபஸித்தாந்தங்களை
கிளப்பக்கூடிய ஸக்தியுடையவர்களிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.
எப்படியென்னில், ஆகமா ஜ்ஞாதா என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம் செய்த
தினால் ஞானகுவிக வெளிக்கா மூன்றுவித அத்வைதிகள்
இவர்களின் கிரஸனம் ஏற்பட்டதைப்போல ஆதும் அவைகளைப்
பலுக்களின் துட்பலாக நிரூபிக்கிறபத்தினால் தன்னுடைய மக்க
ளைத ஸ்வகாபிசுருப்பொழுது அவைசாஸ்வயமே கழிந்துவிடுகின்றன
என்பது நமாதிசர் 'ஸ்வதந்த்ரீகா ...
போதாயநதிகளிருவேல பரதிபாதிக்கப்பட்ட மார்க்கம் இப்பொ
ழுது பரகாஸம் செய்யப்பட்டதென்று இது புதிதாய உண்
டாக்கப்பட்டதன்று ... 'நிஸ்ஸாரேஜ்ஞாம் பஆ
நிஜசந்திரஸ்யபால விட்டோஷிலாதநாஷ்டக ... ஸ்ரீ
ஸூக்தயஃ' என்று பகிராணபக்கிப் அநுஸந்தித்திருப்பது
இங்கு அநுஸந்தேயம்.

இப்படி பொதுவாகக் 'குருபங்க்தியை அநுஸந்தானம்
செய்து, விதத்தைக்கத்திற்கு அதிகமாக உபகாரம் செய்த ஆசா
ர்யர்களைத் தனித்தனியே அநுஸந்தானம் செய்கிறார் இப்படி
அவர்களைத் தனித்து விசேஷ கௌரவத்துடன் அநுஸந்திக்க
வேண்டுமென்பது வாசயகுருபரம்பரையிலுள்ள 'ஸ்ரீ' 'ஸ்ரீமத்',

ஆரணநூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடும் ஐதுகக்கோள்
வாரண மாயவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான்
ஏரணி கீர்த்தி யிராமாநுச முனி யின்னுரைசேர்
சீரணி சிந்தையினோம் சிந்தியோமினித் தீவினையே 3

'ஸ்ரீமதே' என்கிற ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையின் ஸ்வாரஸ்யத்தைத் தெரிவிக்கப்புகுகிறது அதில் முதலில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்விஷயமாக அருளிச்செய்கிறார் — 'ஆரணநூல்' என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] ஆரணநூல் - வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தின் அதாவது உபநிஷத்பாகத்தின், செவ்வை - ஸ்வாரஸ்ய அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மையை, அழித்திடும் - கெடுக்கிற ஐதுகக் - ஹேதுவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, ஓர் அத்விதீயமான, வாரணமாய - யானையாய், அவர் அவர்களுடைய, வாதக்கதலிகள்- வாதங்களாகிற வாழைகளை மாய்த்த - நசிப்பித்த, பிரான் - உபகாரகரான, ஏர் அநுரூபமான அணி - பூமிக்கு அலங்காரமான, கீர்த்தி கீர்த்தியையுடைய, இராமாநுசமுனி - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, இன் - போக்யங்களான உரை - ஸ்ரீஸூக்திகளை, சேர - சேர்ந்திருக்கிற, சீர் - குணங்களினால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, சிந்தையினோம் சிந்தையையுடைய நாம், இனி - இதற்குப்பிறகு, தீவினை - பாபத்தை, சிந்தியோம் நினைக்கமாட்டோம்.

'செவ்வை யழித்திடும்' என்பதால் வேதங்கள் தானே ஒருவிதமான கடங்கலுமில்லாமல் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சில பாகங்களை ப்ரமாணங்களன்றென்றும், ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணையாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்றும், எல்லா வேதங்களும் அவித்யா கல்பிதமென்றும், இவை முதலிய வாதங்களினால் வேதத்தின் ப்ராமாண்யத்தை யழிக்கிற என்றபடி. 'க்ஷ்வேளாஹோ: க்ஷ்வேட் நிஹிதஹ்ருதயஸ்ஸம்சரேத்' என்கிற ஸ்ரீமத் தத்வஸார ஸ்லோகம் இங்கு அநுஸந்தேயம். அன்றிக்கே ஆரணநூல் என்பது வேதாந்த ஸூத்ரமாகவுமாம். அதின் வழியாவது உபநிஷத்தின் அர்த்தங்களை யுக்தி [illegible] விசாரிப்பதாய், 'ஸ்வல்பாக்ஷரமஸந்திக்தம்' என்றிவை முதலிய லக்ஷணத்தோடு கூடியதாயுமிருப்பது. அதின் 'செவ்வை

யை யழித்திடு’கையாவது ஸூத்திராக்ஷரங்களுக்கு அநுகுண மான அர்த்தங்களைச் சொல்லாமல் தாங்கள் மனம்கொண்ட அர்த்தத்திற்கநுகுணமாக ஸூத்ரங்களை கௌணமாக அர்த் தங்களைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகை. அப்படியே ‘யதாவாயஶ்ச ஸம்யுஷ்டோ வேதார்ணம் தயாவயசேஸ்வரா மாரீசகர்த்தவ்யாம் ப்ரூஷயிஷ்யதி:’ என்று ஸங்க்ஷ பாஷ்ய அவதாரிகை. ‘ஐதுகர்க்கு’ என்பதற்குக் கேவலம் யுக்தி யையே தங்கள் மதத்திற்கு ப்ரதானஸாதனமாகக் கொள்ளுமவர் களுக்கு என்றர்த்தம். ‘வாரணமாய’ என்பதிலே ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாமையும், அதிக தீக்ஷ்ணபாவமும், எதிரிகளை அநாத ரித்திருப்பதும் விவக்ஷிதம். இந்த ‘பண்டருமாறன் பசும் தமிழ்’ என்றாரம்பிக்கும் நூற்றந்தாதிப்பாசுரம் அநுஸந்தேயம். ‘ஏரணி கீர்த்தி’ என்பதற்கு நம் இராமானுசனுடைய கீர்த்தி ப்ரசாரத் தினாலே பூமி முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகிறது என்று திருவுள்ளம். இவ்விடத்தில் ‘அலர்ந்த வம்புயத்திருந்து’ என்றாரம் பிக்கும் அமந்தாஸவாதிதிப்பாசுரம் அநுஸந்தேயம். ‘இனனுரை’ என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ராரம்பத்திலே ‘ஸ்ரீமான் விஜயதே’ என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீஸூக்தியாக அருளிச்செய்த அநுபாவ்யம் என்று தாத்பர்யம். ‘சோர் சீரணி சிந்தையினேம்’ என்பதற்கு ‘நிவிஷ்டம் பதி வாஸ்யமானோ வஸ்வாத்ய த்ரிசிஷ்யதந்த்ர’ என்று ஸ்ரீமான் திகாசார்யஸ்தோத்ரத்தில் அருளிச்செய் திருக்கிறபடியே அநவரதம் அதிலேயே ஊன்றியிருக்கிற புத் தியையுடைய நாம் என்று தாத்பர்யம். ‘சீரணிசிந்தையினேம்’ என்பதிலே ‘ஸம்ஸ்ருஷ்டவத்ஸ்ய ஸஹஸ்ரி வாதாவஸ்தேஷு தஸ்பூர்ஸ்யாத்வோத்ஸர்வாயிக்ருதேதாம்ருதாஷீஷ்டரஷ்ட என்றிவை கடல் ஸ்ரீபதிராதிஸ்ததியிலும் ‘ஸ்வாஸ்ருஸ்வத் லஸ்ருத்ருஷ்ணமஸ்த்ரி யதூதவெல’ என்று ஸ்ரீவங்கபஸூத்ர ஸ்தோத்ரத்திலும், ‘தத்வத்ருஷ்டிபூஷ்டிர்வாதஸஹிதஹ்ருதவேஷு யவேத்துவா’ என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த தாத்பர்ய சந்திரிகையிலும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பூர்வாசார்யர்களுடையவும் ஸூரிய புதியினுடையவும் அநுகாரஹவிம்ஸஷத்திலும், அவர்களுடைய க்ரந்தங்களில் அவர்க பரிசயத்திலும் உண்டாகிய குணவிசே

நீளவந்தின்று விதி வகையால் நினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்தின்னும் வினையுடம் பொன்றி விழுந்துழலா
தாளவந்தாரென வென்று நடந்து விளங்கிய சீர்
ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி யல்வழக்கே 4

ஷங்களையுடையது தம்முடைய சிக்ஷை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'சிந்தியோமினித் தீவினையே' என்பதற்குக் கீழ்ச்செய்த பூர்வபாபங்களைப்பற்றி இனி வ்யஸனப்படமாட்டோம் என்றதாம். அதாவது எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம், கத்யம் முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ப்ரபத்தியின் ப்ரபாவத்தை யதாவத்தாக அறிந்தபிறகு, பூர்வபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று தாத்பர்யம். இக்கால ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திபரிசயத்தினால் நன்கு ஸர்வஶோகநிவ்ருத்தி உண்டானதைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி செய்யப்பட்டதாயிற்று. அன்றிக்கே, எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் தம்முடைய ப்ரீதி சென்றபிறகு இனி பாபத்தைப் புத்தியினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அதாவது உத்தரார்த்தத்திலிருந்து மனது நியந்த்ரிதமானபடி அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

இப்படியே விசேஷ உபகாரகரான ஸ்ரீஆளவந்தார் விஷயமாகவும் ஒரு மங்களமருளிச்செய்கிறார் — 'நீளவந்தின்று' என்றாரம்பித்து.

[பரை] நீளவந்து - நெடுங்காலமாக ஸம்ஸாரத்திலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்து இன்று இந்த ஜன்மத்திலே, விதி வகையால் - பாக்யவசத்தினாலே, நினைவு ஒன்றிய - நல்ல எண்ணத்தை அடைந்த, நாம், இன்னம் இதற்கு மேலும் மீளவும் - திரும்பவும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே வந்து, வினையுடம்பொன்றி - கர்ம ஸம்பந்தமுடைய ஶரீரத்துடன் சேர்ந்து, விழுந்துழலாது - கீழே விழுந்து ஸம்ஸாரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிராமல், ஆள்வந்தாரென - நம்மை ரக்ஷிக்க வந்தவர் என்று சொல்லும்படி, வென்று - ஜயித்து, விளங்கிய - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாணகுணங்களையுடைய ஆளவந்தாரடியோம் - ஸ்ரீஆள

வந்தானுக்குத் தாஸபூதர்களானோம், இனி - இதற்குமேல் அல்வழக்கு அல்லாத வழக்குகளை அதாவது அபஸித்தாந்த ந்யாயங்களை, படியோம் வாசிக்கமாட்டோம்.

'ஈளவந்து' என்பதற்கு ஸம்ஸாரம் அநாதியென்றும், 'விதி வகையால்' என்பதற்கு 'ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:' என்றபடி பகவானுடைய கடாக்ஷத்தை ஏதோ ஒரு பாக்யயோகத்தால் பெற்றோம் என்றும், 'நினைவொன்றிட' என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு அது பகவானுக்குச் சேஷபூதமானது என்கிற ஜ்ஞானத்தைப் பெற்று என்றும் தாத்பர்யம். இக்கால மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க யோக்யதையுள்ளதென்பது ஆத்மாத்த ஸித்தமாகிறது. 'வினையுடம்பு' என்பதினால் கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டதாய் மேலும் கர்மங்களுக்குக் காரணமாகையினால் காமக்ரோதாதி சேர்ந்தது சரீரம் என்பது த்யோதிதம். 'ஒன்றி' என்பதற்குத் தேஹாத்ம ப்ரமம் முதலியவைகளையடைந்து என்றர்த்தம். 'விழுந்து' என்பதற்கு 'க்ஷிபாமி' என்னும் ஸ்லோகபதத்தின்படி விஷய ப்ரசாரம், 'க்ஷயோட்டு தாமஸோ:' என்கிற ஸ்ரீகீதாஸ்லோகத்தின்படியே கீழே விழுந்து என்றர்த்தம். 'உழலாது' என்பதற்கு அந்த நரகாதிகளிலே அதிதீர்க்ககாலம் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிராமல் என்றர்த்தம். அதாவது இப்படி ஸ்ரீஆளவந்தார் நம்மைக் கடாக்ஷிக்காவிடில் இந்த யாதனையிலேயே உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம். 'ஆளவந்தாரென வென்று' என்பதினால் 'யாமுநார்ய ஸமஜ்ஞ ஸம்ஜ்ஞா ச்சித்து விஜயார்யோ:' என்றபடியே மிச்சமும் துரம்பானக்கதாம் கூடிய நம்முடைய மனைவியும் தனக்கடிமையாகக்கொண்டபடியினால் நம்மை ரக்ஷிக்கவந்தவரென்று எல்லோரும் கொண்டாடும்படி அவதரித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே இந்த ஆளவந்தார் ராஜஸபையில் ஆஸ்தான பண்டிதனைத் தோற்கடித்து அதினாலே தன்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றினபடியினால் தனக்கு அடிமைவேலை வராதபடி தன்னைக் காப்பாற்றினார் என்று ராஜபத்னியே 'ஆளவந்தீரோ' என்று இவரைக் கொண்டாடின வருத்தாந்தம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறதாகவுமாம். அவ

சீராம வழிபாயனன் நறுகாதலடி யவாகருத்
தாராம வழங்கித் தமிழ்மறை யினவிசை தந்த வாளரை
யூர்ந்தவ நெறிமுட்டிய நாதமுனி கழலே
நாந்தமொதாழ நெஞ்சே வா நமசகார நிசாநானில் நந்த

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீகுருபரம்பராஸார: ஸம்பூர்ண: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||
சீராருந்தூப்புற் றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

விகமாகச் சொல்லும்படி 'வென்று - பண்டிதரை வாதத்தில் ஜயித்து விளங்கிய - அதனாலே பரகாலிகை, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய என்றாத்தம் இவர் அடியோம்' என்பதற்கு அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தைச் செய்து அதினாலே அவருக்கு காஸ்பூர்த்திகாரரான நாம் என்றாக்கம் படியோமினி அலவழகே' என்பதற்கு குருவாக்யமுதலியவா கவின் மதகாகதகள் படிக்கமாட்டோம் என்றாத்தம் இவருக்கு புறம்பாகி நின்ற புகலெதிர் சமயமெல்லாம் கலங்கக்கற்ற கர்த்தா காணப்போர் கேட்டிரோதான்' என்கிற திருமங்கைப்பாட்டிலே, 'கற்றார் சென்றோர்' என்கிற திருப்பாவை பாசுரமும், ஸ்ரீஹரிஸேவ நமோபத ஸ்தாயீ ஸுமுக து நிஷ்ட வித்தாந ஸ்ஸ்ரீஸ்ய ப்ரயோ ... யாயின்' என்று ராஜஸபத்தி ஸலோகம் முதலியவைகளும் அனுஸந்தேயமான நிகமே பரதம்பாவமர்ய பகவத்கானயத்திலிருந்தவர்கள் ஏதிலிருந்து திருமங்கையும் திருமங்கும் ஆசார்யதாஸ்யமாகிய பாரம்பர்யம் வரையில வந்தவர்களுக்கு ஸவஹேஸ்த அல்ப ஹேரத்து நகளிலே திரும்ப வழியில்லை, ஆகையினால் இவர் 'அலவழகே' ... 'ஸம்ஷ்டு விதிருமம்படியான மிதயார்த்தமான வழக்கில, படியோம் - மாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம்'' என்று ஸ்ரீஸார லிகையில் வ்யாக்யாதம்

ரஹ-8½

இப்படியே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் விஷயமாக ஒரு பாட்டு அருளிச்செய்கிறார்— 'காளம் வலம்புரி' என்று ஆரம்பித்து

[பதவுரை] காளம் - காஹளவாத்யம், வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்கு, அன்ன - இவைகளுக்கு ஸத்ருசர்களான, நற்காதல் - ஸ்நேஹயுக்தமான பக்தியையுடைய அடியவர்க்கு - தாளப்ரதர்களான மேலைப்பக்கத்தாழ்வான், கீழைப்பக்கத்தாழ்வான் என்பவர்களுக்கு தாளம் வழங்கி - கானப்ரஸ்தாரத்தை உபதேசித்து, தமிழ்மறை - த்ராவிட வேதம் என்று சொல்லப்படுகிற திவ்யப்ரபந்தங்களினுடைய இன்னிசை - இனிமையான கானத்தை தந்த வள்ளல் - உபதேசித்த பரமோதாரரும், மூளும் - எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான தவநெறி - பக்தி ப்ரபத்திகளாகிய மார்க்கங்களை, மூட்டிய - ப்ரவர்த்திப்பித்தவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருவடிகளையே நாளும் - தினந்தோறும், தொழுதெழுவோம் - ஆராதித்து உஜ்ஜீவிப்போம் நானிலத்தே - நாலு விதமான பூமியில் நமக்கு ஆர் நிகர் - ஸமானர்கள்

காளம் வலம்புரியன்ன இத்யாதிக்கு காஹளம் முதலியவைகள் எப்படி ராஜாவின் விஜயத்திற்கு ஸூசகங்களோ அப்படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் கல்யாணகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'காளம்' என்றால் சக்ரம். திகிரி வட்டம் காளம் ஸங்காரம் என்று சக்ரத்தின் பெயர்த்தொகை என்று நிகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வதீபிகையில் வ்யாக்யாதம். இந்த பக்ஷத்தில் பகவானுக்கு சங்கசக்ரங்கள் எப்படி அந்தரங்கர்களோ அதைப்போல ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு இவர்கள் என்று திருவுள்ளம். 'அடியவர்க்கு' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸமாச்ரயிக்கவர்க்கு [illegible] மூளும் தவநெறி மூட்டிய' என்பதினால் [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ[illegible] விவக்ஷிதம். 'கழலே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்திற்கு ஸகல அபீஷ்டங்களை [illegible] அனுஸந்தேய 'நாயமுநம்'

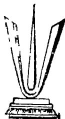
சுது வாது உாவி நித்ய்ம யதீய உரணை ஶரணம் ஜகீயப்' எனகிறபடியே உபாயதசையிலும பராபயதசையிலும உததேசய தவம சாதபாயமாகவுமாம 'நானில'மாவது மருதம, குறிஞசி, நெயதல, முலலை என்று நானகு விதமாகப பிரிககபபட்ட பூமி, பாலை யெனனும ஐநதாம வகுபபு மருகாநதாரமாகையினாலே மனுஷயஸஞசாரமறறதால இஙகு எடுககபபடவிலலை

இபபடிக கீழ மூனறு பாட்டுககளிலும சிநதியோ மினித தீவினையே எனறு பரிஶுதத மனோவருததியும, படியோமினி யலவழககே எனறு பரிஶுததமான வாகவயாபாரமும, 'தொழுதெழுவோம' எனறு பரிஶுததமான ஶரீரவயாபாரமும தனித தனியே அருளிசசெயயபபட்டிருநதபோதிலும ஒவவொரு ஆசாரயாளிடததிலும இநத மூனறும சேரநதிருகசேயம எனபது திருவுளளம ஆக இததால ஸதாசாரய ஸமபநதததினாலே கரிசணஙகளினாலும பரிஶுததமான வருததியைச செயயபபெறறோம எனறு அவரகளிடததில உபகாரஸமருதி செயயபபட்டதாயிறறு இபபடியே ஒவவொரு ஆசாரயாகளிடததிலும செயய வேணடுமெனபதும இதினாலேயே ஸூசிதம

மஹாமஹோபாதயாய திருவஹீநதிரபுரம சேட்லூர விதவான பகவதவிஷயம ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிமமாசாரய ஸவாமிகளினால செயயபபட்ட

ஸ்ரீ குருபரமபராஸார வயாகயானம

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ||
ஸ்ரீமதே வகுளாபரண மஹாதேசிகாய நம: ||
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

உபோத்காதாதிகாரம்.

[மங்களாசரணம்— போதகாசார்யபங்க்தியில ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூப போக்யதை— ததுபாயப்ரதிபத்தி க்ரமம்— ஈதவிஷயமபாவ்யம்— ஆசார்யபரம்பரை— வைதிகப்ரஸித்தவாதத்மாக ராஜகுமாரதருஷ்டாந்தம்]

ஆலம்பநீ: ஆஶ்ரிதாநாம்
சாரயத்வஶக்திம் வஹதே |
ஶ்ரவணி ஸஸ யக்ஞபுமாம்ஸ:
வஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸாரோத்யம் ||

॥ ஸ்ரீ: ॥

தாஜ்ஞாவசம்வதீ ... ஸுசேத
ஸ்ரீவேங்கடாரம்யவர ... நம: ॥
ஸ்ரீமதே ரங்கலக்ஷ்மணமஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமதே ... நம: ॥
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி ... ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரமென்னும் காரத்தில் 'ரஹஸ்யார்த்தங்களை அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் குருபரம்பராநுஸந்தானம் விதிப்படி பண்ணப்படும்' என்றும் அப்படி அநுஸந்தானம் செய்வதற்கான ஜ்ஞான முண்டாகுமென்றும், ஸம்ப்ரதாய ... ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்னும் இக்ரந்தத்தை அருளிச்செய்ய ஆரம்பிக்கும் ... குருபரம்பராநுஸந்தானமாகிய மங்களத்தைச் செய்தருளி அதனால் தனக்கு அந்த ரஹஸ்யத்ரய ... ஜ்ஞானம் விஸ்ரதமாய் உண்டாயிற்று என்று ... — 'ஸ்ரீமத்வத்:' என்று ஆரம்பிக்கிறார்.

... ஆஸ்ரிதாம் ... , ஸாதவாரம் - ... ஸ்வாசார்ய ... மிகைத்துமான ஸ்வாசார்யஸம்ஸக்திம் ஆசார்யபரம்பரையை ... ஆசார்யர் ... ஆசார்ய ... பரம்பரையை, ஸ்ரீமத்வத்: ... வந்த ... அல்லது — ஸ்ரீமத்வத்: ... ஸ்வாசார்யஸம்ஸக்திம் ஆசார்யர் ... யக் ஆவா ... ஆசார்ய ... 82 என்னுடைய உதவி ... , ஸ்ரீமஹாபூர்ணர் ரஹஸ்யத்ரய ... ஸுயம் ... , ஸாற: - ... தகமானது, வஸதி ...

... 'ஆஸ்ரிதாம்' ... , 'ஸாதவாரம்' ... ஸ்ரீ குரு

பரமபதா [illegible] 'ஸூ[illegible]', '[illegible]' [illegible] அாகதா [illegible] 'ஆஜமவதூ' [illegible] ராஜமயாட ரமபதமண ஸ்ரூகண்ட [illegible] ராம இவந்து அதனை [illegible] [illegible] 'ஸஹஸ்ர[illegible]' [illegible] காரகதத்தை விட்டா ஸஹாஸய [illegible] அாத அாதகரனை அறியவேணடும் என்கிற அரை[illegible] காரி எனபதும, அாத அாதகரனை அறிவது பரபோஜனம் [illegible] 'அயூ' [illegible] 'தூவ[illegible]' [illegible] மீகியஷாஷி ராமவ நகதாநதனகை நமீபயஷிமாஷிறை பாகம் கதீகரிகதா மோமே ஆசாரயபதா நகவிருல ராகதும் இநத அாதசாகள பரகயக்ஷமாயக காநஷிடபடி தெரிவிககபபடடது "[illegible]" எனறு மோர கிநாரகதாதிராகதில அருளிசசெயயபபடடது இநது அநுஸநமேகபட வலதி' எனறுமொரகயாக பிரமேயமாக (ஸிகழ்சாலாயாம) அருளிசசெயதிருபபதை யதிஙரிஜை சவிபபிசகமுடியாமல் ஸமேபமிஷடி [illegible] வெரிஷிாரமயாக கிடக்க [illegible] 'டவ[illegible]' [illegible] [illegible] படுகிற அாதகம் ஸமீபமேக [illegible] எனனவென எனனில? இநத ஸ்ரீ சரணமயகாயஸமாா எனனும கதகம அாகதாது ஸாவணபாகம, ஸகிரீசரணமபாகம, பாவாயயபோஜனபாகம, ஸாயுஜ காய பரகரியாபாகம எனறு நானகு பாகஙளாக பிரிககபபடடி ருககிறது அதில முதலாவது பாாகதில ஙுமுகஷுவாந அவயயம ஜஞாதவயஙகளாய ரஹமயஙளமபதகளில அதிகாரிகளாய அாத கஙகள இருபததிரணடு அதிகாரஙகளில விஶதமாக அருளிசசெயயபபடு கிறன இரணடாவது பாாகதில பிரயதமமகத [illegible] அாகதா

—சஙாபமுமிய ஆகியஙாலைடைசு ஹமாநர[illegible] அதிகாரஙகளில அருளிசசெயயபபடுகிறது மூனறாவது பாாகதில பரமயகரயாக ஙுககு பகவரகயபோஜன மூனறு அதிகாரஙகளில [illegible] திகபபடு கிறது நானகாவதுபாாகதில இதை உபதேசிககும ஆசாரயன உப

கஶ்சிதுவ்ரா ஹாதூகெ ஸாமெஷு
களதஸாதநிவதத்யுகாறு |
ஸமெ ஸமஸ்திமிஸீஸமஸ
வீரீரொரயசகிஷூராறு ||

தேஸம் பெறும் ஸிநயன இராசாவுடைய காரியமும் நிகழ்ணமும் [illegible] அதிகாரங்களில் செலுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் 'ஸமஸ்து ஸ்பர்ஸேராடயு' என்கிற [illegible] ஸா[illegible]பாசகங்கின அர்த்தமும் [illegible] 'ஸமஸ்தி' என்கிற [illegible] 'யஜ்ஞஸாதாஸ்' என்கிற [illegible] அப்படிப்பட்ட [illegible] ஸ்ரீ [illegible] காரியங்கள் [illegible] செய்யவேண்டும் [illegible] செய்யப்பட்டதாகிறது

இப்படி [illegible] செய்ய [illegible] செய்ய [illegible] அப்புள்ளார் [illegible] மகளார் அருளிச்செய்கிறார்— 'கஶ்சிதுவ்ரா தூகெ' என்று ஆரம்பித்து இந்த [illegible] இவ [illegible] திருவாய்மொழியில் [illegible] செய்கவராகிய [illegible] தூதிக்கிறது என்று [illegible]

[illegible] கஶ்சிதுவ்ரா தூகெ [illegible] ஸாமெஷு [illegible] [illegible] ஸமஸ்திமிஸீஸமஸ [illegible] வீரீரொரயசகிஷூராறு [illegible] ஸமெ [illegible]

[illegible] 'சஉ்வ ஹாவமேவடியூமவ [illegible] ராகஸ் [illegible] அநுசசெய [illegible] 'கஉபெ ஷுா நகெ ஸாவெஹு' என பதிறை கூறுபகப [illegible] கிறபடியிலும் இது ஸ்ரீ அபபுளளார விஷயமான பகாகம எனறு திரு அபிபபிராயபபடுகிறாகள [illegible] 'ஹவிர்ஸ்வ வீயிமொயகக்ஷுராறு' எனபதறகு ஸரிய பதியிலை பரவாதகிசசபபட்ட பக்ஷபாத யாதி ஸாாசகககளை கருஷதிகளைபோல மறைகளுக்கொண்டி ருக்கிற பரமதகளை நிரஸநம செயது அநத மாாககஙகளை மறு படியும பாகாமம செயவதாகவம் ஙகாயதிருடயான எனபதகம [illegible] 'ஷுரஹுஷுதஷுஜ்ஷாவஸ' [illegible] 'திஙளாய' [illegible]

'வீயீமொயகக்ஷுராறு' [illegible] செயகிறபடியிலை கடகூதத கிருவாயமொழியை அதயயநம செயவித்த ஆசாரயன ஸ்ரீகெவபம்பெருமாள ஸூக்திவில 'கடைகுகல ரீயககபபெறறல' 'ஊன ரீசாவில ரீயகாற' இகபாகிரணிய பாஷியவனமான திருவலகு போாககைகராய செயதுகொணடிருககபடியிலை அவரைக [illegible] 'வீயீமொயக கிஷுராறு' [illegible] " உதாயககரவிருவெ ஆவாரூடாமா [illegible] " என கிறபடியே பகவதகுணஙகளை பாதிபாதிககிற திவயஸூகதிகளாக குமாகங்களாயக கூடிபபாடுகிற கவிகள்ஹேவுககிறைல பகவான எழுநதருளுகிற வீதியிலை உளள அமஙகளஙகளை நிரஸனம செய்து [illegible] 'ஈடதங்கூ ஸதிஷ்ஹுதி ஜீர்ஹு' [illegible]

பாஷணடயாதி ஜனஙகளுடைய ஸஞசாரததிறைல பகவான எழுந் தருளுவதறகு அநாஹஙகளான பாகஙகளைத தமகளுடைய ஸஞ சாரததிறைல பரிஸரத்ம செயகிறபடியிலுமம எனறு காதபா ம இவவிடததில 'நீரககலகளாயிரதரணிவையுமொரு பத மலலாகளைத தேவா வைகல தீரததகைகளேயெனறு புசிக க

...மபடைககலமெனறு நாம யபடயததாககணவன
...ராணசோதகமசசத மவைததகதகவுடையார
...டகளா... புயனெறிதியஙனறிஞுளளம
... பூககவிககெ நமககோாவிதிவாபககனறநத

...தியுரைபபா கமதெவியாககெ ’ எனகிற நமமாழவாருடைய
..., ஸ்ரீஸூகதி ஸதவ்யத யதமிசி ...
... ...திஷ்ட திவ்யாஙிவ்யக்தி...
...பரஸ்தாத... ...வஸவாபிவயாசவிஷிகடாதாமத
...டாண ...யுடு ... ...வலி ...தகஷாதவெ: ’
...று ஸ்ரீஸககபஸமரோயாதயவாசயமப அநுஸந்தேயங்கள
...நத ஸலோசகதில அவ்வியா ஆசாரயாகளின திருநாமஙகளை
...டாவென அருளிசசெயயாமைககும், பஹுவசனததில
பரஸ்பததிறகும இநத யோஜனை பொருததமுடையதாகிறது

...ப்படி இநத பரபநததகிறல சோாகவும பரமபரையா
... உணடாககூடிய பரயோஜனஙகளை விஶதமாக அருளி
...செயதுகொணடு இபபடி ரஹஸயதரயஙகளின அரததாநுஸந்த
...ததிறல ஆநதாநுபவம செயயுமபடியான தனககுணடான
...பரயாதிபராயததைக குறிகது விஸிகாாகிறுா— ‘ஆளும’ எனறு
...மபிகது

பரை] எமமை நமமை, அமபுயததாள கணவன-தாமரைப
...பநதில வசிததுககொணடிருககிற லக்ஷ்மியின பாததாவாகிய
...ன அடைககலம - ரக்ஷகவஸதுவாக(ககொணடு), ஆளும
...பன, எனறு விசுவசிததது, தாளிணை சோநது - (அநத
...ததா கணவனுடைய) திருவடிகளிரணடையும ஆசர
... எமககும - கமமை யாசரயிததவாகளான நமககும, அவை
... அநத திருவடிகளிரணடையும உபாயமாகவும உபேய
...மும ...டிக கநத தகவுடையாா - கருணையையுடையவாக
... ம பூாவாசாாயாகள, மூளும வயாபிததுககொணடிருககும,
...றாகள அஜஞானாநதகாரஙகள, விளள - நசிபபதறகாக,
...று பாடததினைபசெயது, ஓதிய அபயாஸம செயத, ...
... ...பததரயஙகளின, உளளம - காதபாயாாததததை,
... ...திளநததாறும உககக ஸநதோஷிகக, அதாவது
... ...ததககளை அநுஸநதானம செயது அதிறல ஸநதோ

க்ஷிக்க என்று காட்டப்பயம் இங்கே - இந்த பாகந்திமண்டலத்தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்ற, விதி பாக்யம், வாய்க்கின்றதே ப்ராப்தமாகிறது

‘இங்கே’ என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்கு விரோதமாக பகவத்ஸ்வரூபத்திற்குத் திரோதானத்தை(மறைப்பு முதலியவைகளை)ச்செய்கிற இந்த பாகந்திமண்டலத்திலே என்றதாய் ‘உகக்க’ என்பதற்கு ‘கூனுள் நெஞ்சுகளாய் குறைமெண்ணி’ என்கிறபடியே அஸூயாதிகளினால் ஆவாரஸாபா வத்தையடைந்து பகவானுடைய குணவிபூதியாதிகளில் பொருந்தாமல் கொண்டிருக்கிற இந்த லோகத்திலே இதைக் கேட்டு உகக்கும்படியான பாக்யம் பெற்றீர் என்று காட்டப்பயம் ‘ஸுவக்த்ரா [illegible]’ என்று ஸ்ரீநம்பிள்ளை [illegible] குணமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படித் தோஷாபாவம் மாத்திரத்தில் நின்று விட்டால் உகக்கும்படியான குணவிசேஷம் சொல்லப்படுகிறது இதற்குக் காரணம் ‘ஓர் விதி’ என்றருளிச்செய்கிறார் இங்கு ‘ஓர் விதி’ என்றது பகவானுடைய அனுக்ரஹவிசேஷத்தைக் காட்டியும் மிகவும் விலக்ஷணமான ஆசார்யகடாக்ஷத்தைக் குறிக்கிறது நமக்கு - அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருக்கிற நமக்கு, வாய்க்கின்றதே’ என்பதினால் கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்றவா என்றாலும் மின்னியே வர்த்தியலுமாறு என்றும் ‘வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்’ என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸ்வரூபமான ஹேது இன்னதென்று தெரியாமலிருக்க பெரிய லாபம் தானே வந்து கிட்டாநின்றது என்பது தோதிதம் ‘ஏ’ என்பது ஸந்தோஷாதிசயத்தைக் காண்பிக்கிறது ‘மூன்றினுள்ளும் நாலு முக்கக’ என்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயத்தின் அர்த்தஜ்ஞானமும் அதின் வழியாக அம்புயத்தாள் கணவன் தாளிணை சேர்வதும், அதிலே அவன் உகப்பை யடைக்கலமாக ஆசைப்படுவதும், இந்த ப்ரபந்தப்ரயோஜனமென்று [illegible] ‘[illegible]’ என்று [illegible] ரயங்களின் அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்து ஆநந்தாநுபவம் செய்கை ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம் என்பது ‘நாலு முக்கக’ என்பதினால் காட்டப்படுகிறது

உணிவார உவ ஸளரோதிநித்யஸூர்ஷெட்ரஸ்வி ஜீவ:
கருணாஷ்டித்ரவிஹ்நு நிஷ்ரவஸாம்ராஜ்யே |
வியிவ்விணதிஹெஷாஸ் ஸ்திதவெஸ்ரு கருளெ
மாவிஷ்வஜ்ஞும் ஹாவ்ய ஸௌவாயதி ஸ்வயே||

இப்படி இந்த சாந்த ஸந்திபந்த பரம்பரையாக மோக்ஷம் பரமோப ஜாமம் என்றருளிச்செய்தது கூடுமோ? காப்பா வசாகளான நமக்கு அது எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடும்? மேலும் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த ... 'ஸ்டாப்' வற... ... அபர்ஜுகத ஸம்பட்டிருக்கை த்யக்தவ்யமாகக் காணப்படுகிறதல வா? ஸ்வரூபப்ராப்தமான கைங்கர்யமே அது புருஷார்த்தமாகலாம், ஸம்பவிக்கவும் கூடுமென்னில் இதற்கு ஒப்பு அநாதிகாலமாய் நம் மால் ஒருநாளும் அநுபவிக்கப்படாத பகவதநுபவ கைங்கர்யங்கள் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்றால் அதற்கு விருத்தமாய் அநாதியாக அநுபவிக்கப்பட்டு வருகிற ப்ராக்ருதியமாகம் வாதமென்றும் சொல்லுவது ஸங்கதமாதோ? அதைவிட்டு மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனம் ஸித்திப்பதற்காக இந்த ச்ராந்த அநாதிகாலம் என்கிற ஸாதனைக்கு ஸமாதானமாக, நாமால அநுபவிக்கப் படாதது ஸ்வாபாவிகமென்று, அநுபவிக்கப்பட்டு வருவது ஔபாதிகமென்றும் நிரூபிப்பதற்கு ருந்தி முகலிய ப்ரமாணங்கள் இருக்கின்றனவென்பதைக் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு, அது ஸம்பாவிக்குமென்று ப்ரகதிராட் காட்டுவதற்காக ஒரு ராஜ குமாரவருத்தாந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்ற அருளிச்செய்து இந்த சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறபடியினால், இந்த அதிகாரத்திற்கு உபோத்காதாதிகாரமென்று பெயர் 'பிரா ஸ்ருதப்ரியு ... வொரு... விசேஷ்பா:' என்று ப்ரகருதகாரியம் ஸித்திப்பதற்காக விசாரிப்பது உபோத் காதம் என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக உப ... கிரகப்போகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபமாக அறிவிப்பதற்காக ஒரு ச்லோகமருளிச்செய்கிறார்— 'உணிவார:' என்பதால்

... ஜீவ: ... உணிவாரஉவ சொல்லுப ... ... , நித்யஸூர்ஷெட்ரஸ்வி-... பொருளும் ...

[illegible] ஸுஷுப்தி [illegible], [illegible] ஸ்ங்கல்பாத்ஸ்வாமி [illegible] ஸவித்ரு [illegible] அடையாதவனுக்கு [illegible], காமு - [illegible] விஷ - [illegible] ஹ்ருதய [illegible] வஸ்யதிக்காதி [illegible], ஹ்ரீ - [illegible] ஸம - [illegible], உபநீதம் [illegible], ஜ்ஞா [illegible], ஆராதநம் - [illegible] ஸதாசாரி [illegible]

[illegible] ஸ்ரீமந்நாராயணனே [illegible] உள்ள பதங்களிலே இவன் [illegible] அதிசயங்களைச் செய்யக்கூடியவனென்பதும், இவைகள் [illegible] விசேஷங்களான ஆகாரங்கள் [illegible] அதாவது இப்படிப்பட்ட [illegible] [illegible] யாதியிலே இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸார [illegible] திகட ஸாதியான அவித்யையின் [illegible] உண்டான தாம், என்கிற ஸ்வாதந்த்ரிய [illegible] [illegible] ஸ்வாமி [illegible] பிதாவினிடத்தில் புத்திராதிகளுக்குப்போலே [illegible] [illegible] ஸ்வதந்த்ர [illegible] என்பதற்கு யாதருச்சிக [illegible] முதலிய ஆசார்ய [illegible] குக் காரணங்களான காமங்களின் பரிபாகதிகளிலே என்று தாத் பர்ய [illegible] [illegible] யில் [illegible] காரணமான பகவத்கடாக்ஷத்திற்குப் [illegible] என்று [illegible] ஹேது' என்பதற்கு ஆசார்ய [illegible] [illegible] களைத் தெளிந்தாலல்லது மோக்ஷோபாயமாகாது என்று ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துப ஸ்தாநீயனாய்க்கொண்டு ஶரீரபூதனாய் ஜ்ஞாதாவென்ன

ஜீவாத்மாவின ஸ்வரூப யோக்யதை

ரூப கர்த்தாவென்னும ஶிஷ்யன என்னும, ஶுஶ்ரூஷுவென்னும, ஶேஷபூதனென்னும, தாஸபூதனென்னும, அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும ஜீவாத்மா, இவன தனக்கு

ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில இவர தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப பட்ட வாக்கம விவக்ஷிதம அதற்கு மூலமான ஶ்ருதியும கண்டுகொள்வது 'ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீஸ்ஸ' என்ப தற்கு ஆசார்யபரம்பரையை முன்கொண்டு வருகிற பகவத்கைங் கர்யமாகிற தன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங் க்ரஹத்தில வ்யாக்யாதம [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஶ்லோகத்தில ரஹஸ்யாம்நாயங்களுக்ஷு தேப [illegible] கௌஸ்துபம [illegible] விசேஷம [illegible] மல இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம [இத்தால ஸ்வ ரூப ப்ராப்தமான புருஷார்த்தத்திற்கு ப்ரதிபந்தகம அநாதியான அவித்யாதிகளின ஸம்பந்தம அதற்கு உத்தேஜகம யாத்ருச்சிக ஸாக்ருதாதிகளடியாக குருபரம்பரையாலாக வரும பரிபாகங் கள என்பது தோன்றிற்று ப்ரதிபந்தகமாவது தானிருக் கும பொழுது கார்யமுண்டாகாமல தடுத்துக்கொண்டிருப்பது உத்தேஜகமாவது அப்படிக் கட்டங்களிருக்கும்பொழுதே அந்தக் கட்டங்களின ஶக்தியை அடக்கிக் கார்யத்தையுண்டாக்கக்கூடியது] இப்படி ஶ்லோகத்தில ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்த அர்த்தங் களை விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்கிறார்—'ஸ்ரீயஃபதியான' என்று தொடங்கி 'ஸ்ரீகௌஸ்துப ஸ்தாநீயனாய' என்பதற்குக் கௌஸ்துபம ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானி தேவதையென்று ப்ரஸித்தமாகையாலே அந்தக் கௌஸ்துபத்தினிடத்தில பண் ணும ப்ரீதிவிஶேஷத்தை அதினால அபிமானிக்கப்படும ஜீவாக்களி டத்திலும பண்ணுகிறான என்று தாத்பர்யம அந்தந்த ப்ரமா ணங்களில ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும விதங்களை நிர்தேஶிக்கரு ளுகிறார—'ஜ்ஞாதாவென்னும' என்று தொடங்கி ப்ரமாணங் களாவன— 'ஜ்ஞாதா கர்த்தா' 'ஶ்ருதேஶ்வர....'

வகுத்த சேஷியாய் அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியாய், உயர்வற உயர் நலமுடையவனாய் நமக்குப் பூவின் மிசை நங்கைக்கு மின்னனாய் ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமானான ஸர்வேச்வரன் 'வெ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸாக்ஷம் ஜகத்பதி: |

வாயனார், 'ஸிஷ்ட்ம் ஸம்ஸாயிதம்' 'வ்ருஷ்டி: ஸ்வயா [illegible]' [illegible] [illegible], '[illegible] ஸூ[illegible]' [illegible] [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களிலே [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும் [illegible] [illegible] 'ஜீவாத்மா' [illegible] யதாவஸ்த்ரகாரமாக [illegible] நிற்க [illegible] [illegible] ஜீவாத்மா ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], 'இவன் தனக்கு' என்பதற்கு இட்டபட்ட [illegible] [illegible] முழுச்சொல்லாக ஆத்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது [illegible] [illegible] [illegible] 'இவன் தனக்கு' [illegible] [illegible] அசுவயிக்கஸக சொள்ளவேண்டியது அப்பொழுது 'இவன்' என்பது 'இட்டப் பிறந்து' [illegible] அசுவயிக்கிறது. இவ்வன்வாயல் பக்ஷத்தை [illegible] புருஷார்த்த ஸ்வீகாரமென்பதற்கும், அது புருஷார்த்தம் என்பதற்கும் காரணம் [illegible] வகுத்த சேஷியாய் - [illegible] [illegible] [illegible] சேஷியாய் அயர்வு - [illegible], அறும் - [illegible], [illegible] [illegible] அமரர்கள் - [illegible], அதிபதியாய் - [illegible], உயர்வற [illegible] [illegible] [illegible], உத்கர்ஷம் [illegible] [illegible], உயர் - [illegible] [illegible], நலமுடையவனாய் - [illegible] [illegible] ஞாலத்தாரவர்மாத்மாவென்னருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இப்படி அவன் பரனில் நமக்குத் தாலப்பருமையால் புருஷார்த்தவேண்டிய படித்தப்படி என்கிற ஸங்கையுண்டாகாமைக்காக அவனுடையவை [illegible] அருளிச்செய்கிறார் - 'நமக்கும்' [illegible]

[illegible] 1 [illegible] திருவடிகளை [illegible] நிறைந்த [illegible] சொல்லுகிறபடியே [illegible] பிராட்டியாரோடேகூடத் தெளிவிசும்பில் [illegible] ஆறுவாழி [illegible]

[illegible] ப்ருவிஷயங்கள் [illegible] நமக்கும் [illegible] இனப்புலவர் [illegible] தமக்கும் [illegible] வான் [illegible] பெரு [illegible] அவைகளுக்கு [illegible] [illegible] அவர்களிடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] தெளிவிசும்பு [illegible] தெரிவிக்கப்படுகிறது [illegible] [illegible] தெரிவிப்பதாக [illegible] [illegible] வெகுமதி [illegible] வெகுமதியும் [illegible] [illegible] ஸ்ரீய [illegible] ஆழ்வார் [illegible] திருவடிகளை [illegible] திருப்பத [illegible] நியமே நிறைந்த [illegible] நிலாநிற [illegible] தெளிவிசும்பு [illegible] அதாவது [illegible] இடமாகிய

1 திருவாய்மொழி 4 9 10
2 [illegible] 23

ஷீதா [illegible] னகிறபடியே ஸ்வயோஜ்யாதிஸ்ஸ்வரூபமான கலங்காப் பெருநகரிலே [illegible] ஷாட்குணாதிவாக்யங் களாலே [illegible] திருமாமணிமண்டபத்திலே சௌஷ்டிகஜராஷ்ணாதிகள் மேலே [illegible] படுகிற வயது

[illegible] தெளிந்தவிசும்பு - [illegible] ஸ்வயோஜ்யோதி - [illegible] ஸ்வராஜிதேதி [illegible] விஷிதா - [illegible] நாகவைரணை [illegible], ஷீதா [illegible] 'விஷிதா [illegible] கலங்காப் பெருநகரிலே - [illegible] பட்டணத்திலே இத்தால் யுக்திகளிறுல இத்யபாரருகலோகசகோ உதாஹரணமாகச்சொண்டு [illegible] அதிசயம் என்பது [illegible] [illegible] ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட நகரம் [illegible] [illegible] 'ஷாட் குணாதிவாக்யங்களாலே' [illegible] ! '[illegible] ணங்களையுடையதாகவும், அதிகவிமல காமமான காயும், உதயா யும், மிகவும் பாகாமய்மாகிய எந்த மண்டபத்தில் நித்தியஸூரி களுக்குத் தேவனை பகவான் இருக்கிறுரோ' என்றாகதமுளள [illegible] திருமாமணி மண்டபத்திலே [illegible] [illegible] 'திருமா' [illegible] அப்பொழுது மிகவும் அழகுனளதும், விமாசமானதும், [illegible] இழைக்கப்பட்டதுமான மண்டபத்திலே எனது

---

1 தலவகார உபநிஷத்து

ஷவிசேஷத்திலே ¹ சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காதனமாம் என்றும் ² 'நிவாஸசய்யாஸந' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவித்தேசகாலாவஸ்தா வஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் ஸர்வவித ஸரீரங்களாலே பரிக்ஷித்து சேஷத்வமே தனக்கு நிரூபகமாகையாலே சேஷனென்றே திருநாம மாம்படியான திருவநந்தாழ்வானும் திருப்பள்ளி மெத்தையிலே வாஸிஸ்வராயக்கொண்டு நாவாழ

ஆத்மா, 'கௌஷீதகீப்ராஹ்மணா ³ த்தில் 'அநந்த புக்கனான ஸர்வ அரவிந்தப்ராகாரத்தையுடைய ஸிம்ஹாஸனத்தைக் கிட்டுகிறான் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் பர்யங்கமா இருக்கிறான்' என்று ... வ்யூஹவிசேஷத்திலே ஸிம்ஹாஸனத்தில், சென்றால் ... , குடையாம் ... , இருந்தால் ... சிங்காதனமாம் ... , நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்அணையாம் திருமாற்கரவு என்று பூர்வாசார்யர்கள் பணிக்கு ஆதிசேஷனி றக்கும்போது பாதுகையாகவும், ஸஞ்சரிக்கும்போது ... மணிமய மானதீபமாகவும், அமுதுசெய் ... பட்டாகவும், பள்ளிகொள்ள ... 'நிவாஸ ஸய்யாஸனபாதுகாம்ஸுகோபதாந வர்ஷாதபவாரணாதிபி꞉ | ஸரீரபேதைஸ்தவ ஸேஷதாம் கதைர் ... நிவாஸ இருப்பிடம், ஸய்யா ... ஆஸந - ஸிம்ஹாஸனம், பாதுகை, பீதாம்பரம், தலையணை, மழை வெயில் இவைகளைத் தடுக்கும் குடை இவை முதலியவைகளாக மாறியிருக்கிற ஸரீரங்களைக்கொண்டு (பகவானுக்கு) கைங்கர்யம் செய்கிறபடியினாலே அந்தந்த தக்கபடி ஜனங்களினால் சேஷனென்று சொல்லப்படுகிற ... வாஸிஸ்வராய ... யுவ

---

1 முதல் திருவந்தாதி 53

2 ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர 40, 3 கௌஷீதகீ 4-1-5

கிற வார்த்தை ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களும் ஸங்க்ரஹித்துக் கூற தாத்பர்யங்களென்று ஸஹ்ருதயராயிருக்கிற விருப்படியாக நித்யஸேவ்யப்பணணுகிற அந்தமில் பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளோடொக்கத் தானும் ஸ்வாதிசேஷ்யத்துக்கு ஸாரூப்யயோக்யதை யாலே யிட்டுப் பிறந்து வைத்து ஸம்ஸாரிகளைப்போலே

[illegible] ‘இளவரசு’ [illegible]
[illegible]
‘வி[illegible] வைராவதிர[illegible] [illegible]
ஷாரவீக்ஷ[illegible] [illegible]
வாகளின் அபிமதப்படி விருத்திகளை நடத்துகிறனை என்பது விவ க்ஷிகட் அனதிக்கு நித்யபுவாவாயிருக்கும் அவஸ்தை தெரிவிக்கப் பட்டதாகும் [illegible], ‘ஸஹ்ருதய [illegible] ‘ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களும்’ என்பதிலே நிகமுக்தர்களுள்பட எல்லா ஆசார்யர்களுக்கும் பொதுவாக அவர் ஸங்கல்பித்தபடியிலே அவதாரம் போல இவனும் இட்டுப்பிறந்தவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகி றது. அந்தமில் — [illegible], பேரின்பத்து [illegible] அடிய ரான [illegible] சோடிருந்தமை’ என்று ஆழ்வார் தாம் திருவாய்மொழியாகக்கோடு ஸம மான அநுபவம் பெற்றமையைத் தனக்கு என்று [illegible] யாமல் பொதுவாக அருளிச்செய்திருப்பதிலே ஸர்வாத்மாக்களும் [illegible] தியமாகப் பகவதநுபவம் செய்ய யோக்ய [illegible] இட்டுப்பிறந்து வைத்து [illegible], [illegible] ‘இட்டுப் பிறந்தை [illegible] புக்கிரை பிதாவினுடைய தனத்தை அடைவதற்குக் கான பிறந்தபொழுதே யோக்யதையுடையனாகிறானோ, அதைப்போல ஜீவாத்மாக்களும் பகவதநுபவத்திற்கு ஸ்வரூபத்திலேயே

ஸாஹஸ்ய | "ஸமேதகஜ்ஞாநவாஹஸ்ய ஸம்ஸாரவக்ஷ தகபராபிகதக ஷ்ம் வ்ருஜிநம் | கோரஜ்ஞம் வ்யா காரம [illegible] வாஸநாரேணுகுண்ணீத: என்கிறபடியே ஸூக்திமாத்ரம் பாழிலே விழுந்து ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து தடித் தாவற்று அழுந்தடைந்து ஒளியழிந்தபடியாலே, தத்ஸஹிதவிஷயமாய யதாவத் வ்யாக்ராஹிதமுப

[illegible] ஸநாதிகாரமாயபடியாலே - [illegible]
ஸாஹஸ்ய - [illegible], [illegible]
[illegible] 'ஸமேதகஜ்ஞாநவாஹஸ்ய [illegible]
[illegible] அதாவது [illegible]
[illegible] பார்லவன [illegible]
[illegible] ஸமேதகஜ்ஞாநவாஹஸ்ய - [illegible]
[illegible], ஸம்ஸாரவக்ஷம் [illegible], வ்ருஜிநம்
[illegible] வாஸநாரேணுகுண்டிதம் - [illegible]
[illegible], ஸஞ்ஜீவ - [illegible]
[illegible], கோரஜ்ஞம் [illegible] வ்யாதம்
[illegible] பாழிலே [illegible],
[illegible], ஓடியோடி
[illegible] பல பிறப்பும் பிறந்து
[illegible], தடித் - [illegible]
[illegible] தாவு அற்று [illegible]
[illegible] 'கோரஜ்ஞம் வ்யாதம்
[illegible]
அழுக்கடைந்து [illegible]
ஒளியழிந்து [illegible]

1 விஷ்ணுபுராணம் 6 7 19

நிற்க ஒருராஜா அச்வத்துடனே வேட்டைக்குச்
சென்று விளையாட்டிலே வ[illegible]றுவைவிலே வாரத
தையறிவதற்கு முன்பே வழிக்கப்பின் ராஜகுமாரன்
எடுத்தாற்றையிப்பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச்
சியிலே வளர அவன்தன்னிலவிலாத ஸபரத்வாதி

[illegible] வாஸ
நாரோபாகோஞ்த்தில்' [illegible]
இந்த ஜீவியழிவை [illegible]
[illegible]
[illegible] 'தத்வஹிதவிஷயமாய' [illegible]
[illegible] 'தத்வ' [illegible]
[illegible] 'ஹித' [illegible]
[illegible]
[illegible] யதாவஸ்த்ரகாரஹிதமாய [illegible]
[illegible] உபகாரஹிதமாய'
[illegible] 'வேறுமொருகொண்டு நிற்க [illegible]
[illegible] 'உபகாரஹிதமாய நிற்க' என்றபடி
[illegible]
[illegible] 'ஒருராஜா' [illegible]
[illegible] அச்வத்துடனே [illegible],
எடுத்தாற்றையில் பிள்ளையாய் [illegible]
[illegible]
[illegible] குறிச்சி - [illegible]
[illegible] அவன்தன்னிலு'
[illegible]
[illegible] ஸபரத்வ
ாதி [illegible] ஏறிட்டுக்கொண்டு - [illegible]
யுண்டு இது ஸாத்விகஸஹவாஸாதியோகமத்தை இல்லாமைக்கும்
லக்ஷிலாத தேஹத்தின் ஆகாரங்களான தேவத்வம், மனுஷ்
யத்வம் இவைகளை ஆரோபித்துக்கொண்டதற்கும் கருஷ்டாந்தம்
படி இந்தப்போதிலும் ஸம்ஸாரத்திலும் தன் ஸ்வரூப

ஜாதிக்ஷோபாதிடபெபொண | 'ஊதாவெக்கா ஷிதா வெகிமா ௩௨ அபை வபெரக்ஷிணாஃ | அஹம் ஊநிஷிடா தீகவூவ ஸிதா பபாமிக க்ஃ || அஹம் ஊதீதாம் வவ கம் ஹாதெயி வைமடாதாம் வ வசஸ்ராணோதி | ஒதகவெயமி தலூ டாவவீ உரகேஷும் ஸாவவஜ்ஜா தெரஷு யணா ஸவா கை ஸிஙதா வெசிவசகோயில

'பூசீதம் டாஜி ... ரபாசவசாக ... ஜெஹா ... ஸ்ரீ ... ணெரங்க ... ஹவிப ... ராஜா ... ராஜ ... வாகமேயண ... வேடாகணுக்குரிய ... தைகக்குப பரிஹாரம் ... 'ஊதாவெக்கா ... ஷீஙதிக ... ஊரககமாகச ... ஸினி ... ஞ்கோஹந ... ருடைய கணாக அபஹரிதது ... ஆபாதாரா ... ஸன்பது முகலாச ... ஒவதகொண்டிருக்கும ... உடராக்ஷிருக்க ஸினி 'பாஹம ... பாகபாக ஸாபவி ... ஹ்னை வெசாவலதைக் கேட்டு மிக ... ஷினி ... சொல்லுவாரதை ... ௨௨ எனக

... வ வக்ஷிணஃ ... ஊதா சடார ... ஷிகாஷி ... வனகஃ ... அஹம் ... ஷேஷிஷிஃ ... ஆதீதஃ ... மவாஸ ... வெதஃ - ... ணோ, ஆதீ தஃ ... அஹம் - ... ஊதீதாம ... வவகம் - ... ஸ்ரூணோதி - ... வாஃ ... மவாஸதாம - ... வவஃ ... ஸ்ரூணோதி

கிளிபோல அவர்கள் பக்கலிலே வைத்த பாசுரமே தனக்குப் பாசுரமாய் அவர்களுக்குப் பிறந்த வார்த்தைபோலே அவர்களுடைய வ்ருத்தியே தனக்கு உண்டான வ்ருத்தியுமாய் தன் பிறவிக்குரிய ஜன்மங்களிலும் ஆசார ஸம்ஹாராதிகளிலும் புதிப்பதுணையோடே, ராஜமஹிஷியான [illegible] ஜ்ஞானவிஷயங்களிலே தனக்குப் பேறுமிருவும் ஸம்ஷ்டிமோக்ஷங்களுமாய

[illegible] தொஷமணா: [illegible], ஸம்ஸம்ருஜ்ஜா: [illegible] லவணி - ஆக்ஷ்னா, வாதக [illegible] லவநாவி - [illegible], வ்ருக்ஷம் [illegible] ஆஸ்ஷ்ம் [illegible] ‘வ்ருக்ஷாதிட பாகி’, ‘ப்ரக்ருதீ ஞானம் பாக்ஷ்யதி’, [illegible] முதலியவைகள் [illegible] பதுவிகது புகதி உண்டாகிறது என்பதை [illegible] படியிருணும், பாசுரமாதி வருகதாக்கை [illegible] பரபகோரணக்கிற உண டானபடியிலே [illegible] விபோ [illegible] என்பது தெரிவிக்கப்படுட்கா [illegible] பாசுரமே [illegible] ஊனா [illegible], வ்ருத்தி [illegible] வழுகை [illegible] மாதகிய [illegible] தகிறது [illegible] புருஷார்த்த [illegible] பிறவிக்குரிய [illegible] ஆசாரம் [illegible] ஸம்ஹாரம் - [illegible] புதிபதுணைமே [illegible] செய்யா [illegible] ஜ்ஞாவிஷயங்கள் [illegible] பேறு - [illegible], இருவு [illegible], ஸம்ஷ்டிமோ க்ஷங்களும் - [illegible] பெறாத கிடைத்தபோது ஸந்தோஷமும், அப்படிக் கிடைக்கா [illegible] துக்கமும் என்று காரியகாரணபாவம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. [illegible] ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தினுடைய லாபாலா

[illegible] தன்பிறவியறிவார் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர் [illegible] கிட்டவொண்ணாதபடி [illegible] இப்படி ஸ்ராஜ்ஞவிஷயமான [illegible] யாவஜ்ஜீவம் நடக்கில் உத்தர [illegible] பெருமைகளை பெற விரகில்லாதபடி [illegible] நிற்குமாப்போலே, இவனும் [illegible] தன்னுருக்கொடுத்து

[illegible] ஸ்வரூபவிருத்தமான [illegible] உண்டாயிற்று என்று தாத்பர்யம் அன [illegible] போகமும், கிடைக்காத பொருள் [illegible] அது மாறி வந்திருக்க [illegible] தன் பிறவியறிவார் [illegible] தன்னடியறிவார்கள் [illegible] இப்படி இவனுக்கு பரமபாகவதர்கள் வசத் [illegible] என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸார [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவர் [illegible], அதா [illegible] கிட்டவொண்ணாத [illegible] காலம் [illegible] கெரிக சாரணங்களாக கெரிக்க [illegible] இந்த இராசகனுக்கு [illegible] யோக்யதையில்லாமைக்கு நிதான [illegible] செய்யக்கூடிய இந்த [illegible] அனுபவிக்கக்கூடிய அவித்[illegible] நிதானமாக இருக்கக்கூடுமோ? [illegible] இது [illegible] பரிஹாரம் செய்யாவிடில் யாவ[illegible] ஆகக்கூடுமென்று ஸமாதானமருளிச் [illegible] — 'இப்படி' [illegible] அதாவது அர[illegible] அனைவிட்டு [illegible] பெருமை [illegible] பெற [illegible] விரகில்லாதபடி — [illegible], தடுப்பட்டிருந்தாப்போலே — [illegible] 'ஜைவாத்ராஹிதாத' [illegible] 'குறிப்பட்டதி[illegible] குறிக்கப்படுகிறது 'தன்னுருக

வேறுருக்கொண்டு நிற்க, அந்த ராஜகுமாரனு
டைய லக்ஷணாதிகளாலே ஜாதிவிசேஷத்தை யறி
ஸாத்விகஸம் வார் சில ருஷிகள் ஒரு விரகாலே
பாஷணம் யிவனை மீட்கப்பெற்று ஸஹிஜாநிக்க,
இவனுக்கு வந்தேறியான ஜாத்யஹங்காரத்தை

கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு நிற்க என்பதற்கு தனக்கு ஸ்வாபாவிகங்களான பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வரூபத்வாதிகளை இழந்து அதாவது அறிந்துகொள்ளாமல், தன்னைவிட வேறுபட்ட சரீர முதலியவைகளுடையனவாகிய அசேதனத்வாத்யாகாரங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டிருக்க என்று தாத்பர்யம். இவ்வளவால் அநாதியாக அநுபவிக்கப்பட்ட ஆகாரம் ஸ்வாபாவிகமானதன்று என்று அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இனி இந்தத் தசையிலிருக்கும்பொழுது இவனுக்கு உபதேசாதிகளாலே இந்த ப்ரமம் நிவ்ருத்தியாய் ஏத விபரீதவாஸனை இருக்கும்பொழுதே ஸ்வரூபப்ராப்தமான புருஷார்த்தங்களில் ருசியும் அதற்குத் துணையான குணங்கள், நடவடிக்கைகள் முதலியவைகளும் உண்டாகலாமென்பதற்கும் இந்த ராஜகுமாரனையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு [illegible] — 'அந்த' என்று ஆரம்பித்து. லக்ஷணாதிகளாலே - ராஜகுமாரனுக்குரிய [illegible] முதலியவைகளினாலே. 'ருஷிகள்' ஆவார் அவனுடைய நன்மையையே தன் ப்ரயோஜனமாக எண்ணுமவர்கள். இதனால் ஸத்துக்கள் இவனுடைய துக்கத்தைக் கண்டு ஸஹிக்கமுடியாமல் இவன் கேட்காமலிருக்கும்பொழுதே சில ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரவசனங்களை உபதேசிக்க [illegible] 'ஒரு விரகாலே' என்பதற்கு [illegible] தன்னுடைய வார்த்தையி[illegible] [illegible] மீட்கப்பெற்று ஸஹிஜாநிக்க இவனைக் குதிரையிலிருந்து தங்களுடைய அருகில் வரவழைக்கும்படியான ஸமயத்தை அடைந்து, அப்பொழுது இவனிடத்தில் அபிமானத்தைச் செய்ய. வந்தேறியான ஜாத்யஹங்காரத்தை [illegible] ஆரோபிச்சு [illegible] வுடையவன் என்கிற ப்ரமத்தை, வழி விலக்கி - வேறு

வழிவிலக்கி, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே உத்தரோத்தரமோக்ஷோபாயங்களுக்கு யோக்யமாம்படி விரகு செய்து, இவனுக்கு ஸ்வஜாத்யாச்ரமோசிதமான ஞானவ்ருத்தங்களைத் தந்த்ர உபதேசாந்தரங்களாலே குடிப்புகிரவிட்டு இவனுக்கு அநேகதோஷதுஷ்டங்களான ஶப்தாதிபோக்யக்ஷுத்ரவிஷயங்களை அருவருப்பித்து, ராஜாதிபோக்யங்களான அதிசயித

வழியில் விலக்கி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவர்த்திப்பித்து, அனர்த்திக்கைவழியினும்மேல் விலக்கி, அதாவது அதற்கு உசிதமாகத் தகைக் காணபிக்கு நிமித்தம். 'த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே'- என்கிறவிடத்தில் 'த்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கார'மாவது தேஹத்தை அலம்புவது முதலியது 'அத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கார'மாவது— உபநயனம் முதலியவை 'ஆதி' ஶப்தம் மேல் சொல்லப்படுகிற உபதேச ஸாத்ருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தர ... மோக்ஷோபாயங்களுக்கு - ஸாக்ஷாத்தாகவும் அநந்தர உபாயங்களுக்கும், 'மோக்ஷ'மென்பது உத்க்ருஷ்டஸாதகங்களைப்போல் 'உபாய' என்பது அதற்கு உபாயமான ஆத்ருஷ்டாதிகளான ஸத்கர்மங்களையும் குறிக்கிறது. 'உத்தரோத்தர' என்பது ராஜ்யஸாகம் முதலியதும், ஸ்வர்க்கம் முதலியதுமான த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸாதகங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வஜாத்யாச்ரமோசிதமான - ஸ்வகீயஜாதிக்கும் ஆச்ரமத்துக்கும் உசிதமான, 'ஞான'ங்களாவன ஸாந்தி, ஆர்ஜவம், ஸீலம் முதலியவைகள். உபதேசாந்தரங்களிலும்மேல் - உபதேசத்திலுள்ள அந்தரங்கத்தினுடைய ... 'உபதேச'மாவது இவனுக்கு ஹிதமான ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கை. 'அநுஷ்டா'மாவது இவன் இப்படிப்பட்ட நல்ல தசையை அடையவேணுமே என்று பகவத்ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கை என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகையில் ... குடிப்புகிரவிட்டு புத்ரராக இவனிடத்தில் பக்ஷபாதம் செய்து, அநேகதோஷதுஷ்டங்களான - அநேக தோஷங்களோடு கூடினவைகளான, ஶப்தாதிபோக்ய - ஶப்தம் முதலிய தாழ்ந்தவைகளுக்கு போக்யமான, க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அல்பவிஷயங்களை, அருவருப்பித்து-

ஸாம்ராஜ்யங்களை ஆய்ந்தெடுக்கவல்ல வளவுடைமையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாப்போலே, இவ்வாத்மாவுக்குச் சில் யாசிகள் விசித்ராதிவேஷேண நொடித்து,
1 "புமாந் ந தேவோ ந நரோ ந பசுர் ந ச பாதப:|
ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து பூபைதே கர்மயோநய:
என்கிறபடியே உருவியந்த விந்நிலைமையையுணர்த்தி அதுக்கு அஸாதாரணமான ஸாம்ராஜ்யதஶாவாப்பங்களிலே அந்வயிக்கலாம்படி விரகுசெய்து உடம்புதின்ன

அவைகளில் ஐச்வர்யத்தை உண்டாக்கும்படி செய்து இது அநேக காலம் போக்யமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விஷயங்களிலும் அவைகளின் தோஷங்களை நிரூபித்து ஹேயத்வபுத்தியையுண்டாக்கலாம் என்பதற்கு உதாஹரணம் அதிசயிதஸாம்ராஜ்யங்களை உத்க்ருஷ்டமான ஸ்தாநங்களை ஆய்ந்து - ஸாராஸார விவேகஞ்செய்து, எடுக்கவல்ல - பரிக்ரஹிக்கக்கூடியதான அளவுடைமை - ஞானத்தையுடைத்தாய் நிற்கை, நிறுத்துமாப்போலே என்பது 'நிறுத்தினவளவிலே' என்பதைக் காட்டுகிறது இவ்வாத்மாவுக்கு கீழ்ச் சொல்லியபடி ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஆகாரங்களிலிட்டு ஔபாதிகமான ஆகாரத்திலிப்பட்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு விசித்ராதிவேஷேண - பிதா முதலியவர்களாயிருந்து 'சூழ்'ப்பதம் மறைந்து ஹிதை-ஷிகளாகக் குறிக்கிறது அன்றிக்கே, தங்களை நேரில் உபதேசித்தால் அங்கீகரிக்குமென்று பிதா முதலியவர்கள் மூலமாக உபதேசிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமாகவுமாம் நொடித்து - சொல்லி, புமாந் ஜீவாத்மா ந தேவ: - தேவனாகவுமல்லன் ந நர: - மனுஷ்யனுமல்லன், ந பசு: பசுவுமல்லன் ந ச பாதப: மரமுமல்லன், பூப - ஓ ராஜரிஷியே ஏதே இவைகள், கர்மயோநய: கர்மங்களைக் காரணமாகவுடைய ஶரீராக்ருதிபேதா: - சரீரத்திலுண்டான ஆகாரத்தின் வ்யத்யாஸங்கள் உருவத்தையுடைத்தாகிய சரீரங்களைக் காட்டியும், வியந்த - விலக்ஷணமான (வேறுபட்ட), இந்நிலைமையை-

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 2 13 98

ஞாபடியன்றிக்கே ஒரு வெளிச் சிறப்புடையாராகக் வரும் மாணவகத்துக்கு உண்டாகில் ஹேயோபாதேய விபாகஜ்ஞானமாகத் திருத்தினவனாகிலே, இவனுடைய அடியுடைமையையும் சில யாத்ருச்சிகாதிகளா

இப்படிப்பட்ட ஸத்தி[illegible] உணர்த்தி அறவிட்டு அதுக்கு நாமரூபமான [illegible] ஆபாதவிமத் அநுகுண[illegible] ஸாம்ஸ்பர்ஷிக த்ஷ்டவ்யங்களிலே [illegible] கரத்தில் உண்டாக்கும் [illegible] அநுஷ்டவ்யமு உபாய[illegible] அநுஷ்டிக்கலாம்படி விரகுசெய்து அநுஷ்டிக்கக்கூடியதான உபாயத்தைச்செய்து இத்தால் க்ஷேமா இச்சிக்கத்தக்க ஞானமில்லாதவனை லோகாங்காரத்தில் அநுபவிக்கக் கூடிய புருஷார்த்த தத்துபாயங்களில் ஆசைப்படமாட்டான் என்பது ஸாபேக்ஷமது உட்பட்டுதின்றாபடி ஸம்பந்தத்தாலே தின்னப்பட்டவர்களின் பக்ஷமாம் அதாவது ஸரீரத்தைவிட்டுவேறு ஆத்மா இல்லை என்று கிளர்ந்தபடியின்றி ஸரீரத்திலேயமைதைக்கப் பட்ட ஆத்மாவோடுகூடிய தேஹாத்மாபிமானிகளின் பக்ஷமாம் என்றதாம் ஆனறிநதே [illegible] ஒருவெளிச்சிறப்பு - ஒரு [illegible] சிறப்பு, அதாவது ஜ்ஞான விகாஸம், அதை உடையவர்கள் அதாவது தேஹாதிரிக்த ஆத்மஜ்ஞானமுடையவர்கள், ஹேயோபாதேயவிபாகஜ்ஞானமாகத் திட[illegible] இவைகளைப் பிரித்தறியக்கூடிய போதமுடையவனாகச்செய்து அநாதியான பாதிபக்ஷமாகிய அவித்யாதிகளையும், அகற்றும் காரணமான பகவானுடைய லீலாரஸத்திற்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மையும் அறவாக்கித்துக்கொண்டு நிற்க, நடுவில் ஆசார்ய உபதேசம் முதலிய உத்தேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில் பூர்வ பூர்வ கர்மங்களின் விசித்ரமான பரிபாகத்தினாலே யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகள் ஸம்பவித்தது அதினாலே பகவானுடைய நிக்ரஹ ஸங்கல்பம் ஶாந்தமாயிருப்படியினாலே உத்தேஜகம் ஸம்பவிக்கலாம் என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து அடியுடைமையையும் [illegible]டையவனாயிருக்க

வந்த யோக்யதையையும் அளவுடைமையையும் ஆசார்யபரம்பதி நேராகக் கண்டு வாஉசகாரணீசனுல வாஉசௌஷியாலே ஹ்ருஷ்டராய் நாங்களும் காரு ணிகோத்தரராயிருப்பார் சில தேசிகர். 1 'ஸம்ஸாரஸ் வ ஸஸஹாதுஃகம் யத்ருஜ்ஞா ஸாக்ஷாத்தமா | விஷ்ணோ: கடாக்ஷஸம்வேஷதோஹிஜாவ்ருஷ்ய வார்த்திகேக: || ஸம்ஹாஷ ணம் ஷடதாநி ஹ்ராவாயுஹ்ராஷ்திமெதவ:' என்கிற படியே நேரபட்டு அந்த ராஜகஜோரனுக்குச் சில

கையையும், அதாவது ஸவாபாவிகமான சேஷத்வமும், பகவா னுடைய ஸஹஜகாருண்யத்திற்கு விஷயமாயிருக்கையையும் சில யாதிருகா அடியாக வந்த யோக்யதையையும் சில காமிகாகளின உபதேசாதிகளாக காரணமாகக்கொண்டுண்டான போகயதையையும் யோக்யதை - ஆஸ்திகம் ஸாஸ்திர வஸ்ய நகை முதலியவை அளவுடைமை - ஹேயோபாதேய விவேகத்தை உடையனாயிருக்கை நேராகக் கண்டு விஸ தமாக அறிந்து, அனுபிக்கை, சேராச்சு காங்கள் இவன்விஷயத்தில் செய்யப்போகிற உபதேசங்களுக்கு யோக்யங்களாக அறிந்து வாஉசௌஷியாலே - ஏ... ... ... ருக்கும் ஸௌஷியான ... ஹ்ருஷ்டராய் அ...யாபி யாயிருந்து ...பயிச்சப்பட்டவராய், இருப்பார் ...ந்கிற தேசி கா ஆசார்யர்கள் ஸம்ஸாரஸ் - பகவானுடைய ஸஸஹா துஃகம் - கநகை தயா அப்படியே, யத்ருஜ்ஞா ஸாக்ஷாத்தம் யாகநுசரிகமாக நிகழ்கிற ...ணவர் விஷ்ணோ: கடாக்ஷம் பகவா னுடைய கடாக்ஷம் அத்வேஷம் - பகவானிடத்தில் த்வேஷமில் லாமை, ஆஜிமுக்யம் - பகவானிடத்தில் ...டைபவரு யிருக்கை, ஸாத்விகை: - ஸாத்விகர்களுடன், ஸம்பாஷணம் ஸம்பாஷிப்பது, ஷடதாநி ...ந, ஷட் - ஆறும், ஆசார்ய ஹ்ராஷ்திமெதவ: ஆசார்யனை அடைவதற்குக் காரணங்கள் என்கிறபடியே' என்பதற்குச் சூ உதாஹரிக்கப்பட்ட ப்ர மாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தும் வரிசையாக என்றாக்கும் நேரபட்டு - பாரதந்த்ர்ய இப்படி ...கவனுள முண்டா

1

ராஜாங்கனா நேர்பட்டுப் பிறவியை யுணர்த்தி மே லுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையுந் தெளிவித் தொரு விரகாலே அந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகுமார னுக்குப் பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையை உத்தம்பிக்கு

ற அத்யுத்க்ருஷ்டமான பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் தன்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்துத் தான் அநர்ஹன் என்று நினைத்து அந்தப்புருஷார்த்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்காமல் போகும்படி ஸம்பவிக்குமே என்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அந்த ராஜபுத்ரனையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு புருஷார்த்தத்தின் ஆநந்தரூபத்வத்தையும், அது லப்ய ப்ராப்தம் என்பதையும் உணர்த்தி அதில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறார்கள் என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்- 'அந்த' என்றாரம்பித்து 'நேர்பட்டு' என்னுமளவிலே 'இவனுக்கும்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. 'நேர்பட்டு' என்கிறவளவில் தாம் அருளிச்செய்கிறதற்கு 'சில ராஜாங்கனா நேர்பட்டு' என்கிறவளவிலும் உதாரணம் பண்ணப்படுகிறது. இதுபோல் மேலும் 'இவனுக்கும்' என்பதற்கு உதாஹரணம் 'உத்தம்பிக்குமாப் போலே' என்கிற 'தத்ரைவ்யாப்யங்களிலேமுயன்று' என்பதாம் அந்வயம். பிறவியையுணர்த்தி - இவனுடைய ராஜகுமாரனென்கிற பிறப்பைத் தெரிவித்து, இது அநர்ஹத்வ சங்கையை நிவர்த்திக்கிறது. ப்ரியதமங்கள் - ஐச்வர்யம் பட்டாபிஷேகம் முதலியனவைகள். ஹிததமங்கள் - இப்படிப் பிதாவான ராஜாவைக் கிட்டுவதற்கு உபாயங்கள், பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையை - ஒருவரையொருவர் அந்யோந்யம் சேரவேண்டுமென்கிற ஆசையை, அதாவது, பிதாவுக்குப் பிள்ளையை அடையவேண்டுமென்கிற இச்சையையும் பிள்ளைக்குப் பிதாவைச் சேரவேண்டுமென்கிற இச்சையையும் உத்தம்பிக்குமாப் போலே வருத்திசெய்யுமாப் போலே. இக்கால் பிதாவிற்கும் புத்ரனுக்கும் ஒருவரையொருவர் சேரவேண்டுமென்கிற ஆசை இதற்கு முன்பே இருக்க அதை ராஜாந்தரங்கர்கள் வருத்திசெய்கிறபடியாலே பகவானுக்கு ஸர்வஜீவர்களைக் குறித்தும் பொதுவாக இருக்கும் ஸஹஜ காருண்யம் இவனுடைய கர்மங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருந்தபடியாலும், இஜ்ஜீவாத்மாவுக்கு தத்வ

மாபபோலே, இவனுக்கும் 1 "நாயம் தேவோ ந மர்த்யோ வா ந திர்யக் ஸ்தாவரோऽபி வா । ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும், 2 'தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:' என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரிய:பதி நாரா

ஜ்ஞானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையிருந்தபோதிலும் அது அஹங்காரஸந்தானத்தினிலே தடுக்கப்பட்டிருந்தமையாலும் இவ்விரண்டு பாதிப்பந்தங்களையும் நீக்கி பரஸ்பராகாங்க்ஷையை ஆசார்யர்கள் வருத்திசெய்கிறார்கள் என்பது கயோதிதம். இதை பாகருத்தில் விஸ்தாரமாக நிருபித்தருளுகிறார் — 'இவனுக்கும்' என்றாரம்பித்து.

இவனுக்கும் - இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வயம் இந்த ஜீவாத்மா, ந தேவ: - தேவனாயுமல்லன், ந மர்த்யோ வா - மனுஷ்யனுமல்லன், ந திர்யக் - திர்யக்குமல்லன் ந ஸ்தாவரோऽபி வா - ஸ்தாவரமுமல்லன், ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஜ்ஞாநாநந்தமய: - ஜ்ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் ஸ்வரூபமாக உடையவன் பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, ஶேஷ: ஶேஷபூதன் ஆத்மா தேஹங்களைத்தவிட வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் இங்கு பரமாத்மாவுக்கு ஶேஷபூதன் என்பதை உபதேசிக்கிறார்கள் என்பதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்தருந்த தாத்பர்யம். ஸர்வே ஆத்மாந: எல்லா ஆத்மாக்களும், ஸ்வத: - ஸ்வாபாவிகமாகவே, பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, தாஸபூதா: - தாஸர்கள், பொங்கு வந்து அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் ஸமுத்திரத்தினால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட புவனியும் - பூமியும், இது லீலா விபூதிக்கு உபலக்ஷணம் விண்ணுலகும் - பரமாகாஸஶப்திதமான ருக்கும் லோகமும் அழியாவது நித்யவிபூதி, அங்கு இந்த இரண்டு விபூதிகளிலுமுள்ளவர்களை, ஆதும் கொஞ்சமும்,

1   2 மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரம்.

யனுடனே கூடல்துவக்கைத் தெளிவித்து, இவனுக்கு தஸ்யூவாவ்யவாயங்களிலே முயன்று இவன் பெறுகிற பேறு தங்களுக்குப் பொன்னுலகையும் புவனி முழுதையும் ஆளுகையாக உகந்து, அதடியாக அன்றன்று கன்றுக்கிரங்கிச் சுரக்கும் தேனுவைப்போலே இத்தேசிகர் இவ்வாத்மாவுக்கு அஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களை தீரவேணும் என்று மிகுதி குறைவறச் சுரக்கும் பாசுரங்களைச்

சோராதே - விடாமல், ஆள்கின்ற - நியமிக்கத்தக்க செங்கோல், செங்கோலுடைய - ஆஜ்ஞையையுடைய, 'செங்கோல்' என்பது [illegible] ஆஜ்ஞை செய்யப்படும் ஆஜ்ஞை [illegible] கூடல்துவக்கு [illegible] ஏற்பட்ட [illegible], முயன்று - அபிநிவேசம் செய்து அதாவது [illegible] பக்தனைச் செய்து இவன் பெறுகிற பேறே - இவனடைகிற பலமே [illegible] பொன்னுலகையும் - நித்யவிபூதியையும் புவனி முழுதையும் - லீலாவிபூதியையும், ஆளுகையாக - [illegible], உகந்து - ஸந்தோஷித்து அதாவது இவன் புருஷார்த்தத்தை அடைவதையே தங்களுக்கு உபயவிபூதியினுடைய கிடைத்தாற்போலே ஸந்தோஷித்து என்று அர்த்தம். இத்தால் 'பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டில் ஆசாரியர்களுக்கு உபயவிபூதியும் பரதந்த்ரமாகையினாலே கேவலம் க்ருபையினாலே செய்யவேணுமென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பது தமோத்தாரகர் இருவரும் பெறுகிற என்று பாட்டர்த்தம் அப்பொழுது மோக்ஷ மோக்ஷிகளிருவரும் பெறுகிற என்றர்த்தம் அதடியாக - [illegible] மூலமாக, அன்றன்று கன்றுக்கு - அப்பொழுது பெற்ற கன்றுக்கு, இத்தால் ஆசார்யர்களின் வாத்ஸல்யம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. 'தேசிகர்' [illegible] சுரக்கும்' [illegible] அஜ்ஞாநம் - அறியாமை, ஸம்ஶயம் - ஸந்தேஹம், விபரீதம் - தப்பான ஞானம், தீரவேணும் - நீங்கவேணும், என்று - என நினைத்து, மிகுதி வேண்டாத அம்சங்க

கொண்டு 1 "தத்த்வேந யச்சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ' இத்யாதிகளின்படியே ஈஶ்வரனுடையவும் ஈஶிதவ்யங்களுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவஸம்பந்தங்களும், போகாபவர்க்கங்களின் விஸ்தாரம் குறைவுபடாதபடி அர்த்தங்களின் சுருக்கம் அற இந்த க்ரந்தத்தில் இருக்கிறது. ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸபுராணாதிகளும் மற்றப் பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும் அர்த்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாமே? ஆகையினால் ஆசார்யோபதேசத்தினாலேயே அறியவேண்டும் என்கிற நியமம் கூடுமோ? என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்படுகிறது எப்படியென்னில்—ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி க்ரந்தங்கள் மிகவும் விஸ்த்ருதங்களாகையினாலும், பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்கள் மிகவும் சுருக்கமாக நிரூபிப்பதனாலும், இவைகளையெல்லாம் அல்பஜ்ஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினாலே, சீக்ரத்தில் தத்த்வஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசார்யோபதேசமே மிகவும் ஆதரணீயம்—என்று அப்படியே ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தியில் "ஸத்ஸம்ப்ரதாயரஹிதைர் ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸம்ப்ரதாயநிர்ணயம் உஜ்ஜ்வலம், ஸகல ஶாஸ்த்ரஜ்ஞைரபி உபயாந்தாகாது" என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஆசார்யர்களினால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை எளிதில் தெளிவிப்பதினால் இந்த க்ரந்தம் ஆதரணீயம் என்பது திருவுள்ளம். முமுக்ஷுவுக்கு இவ்வளவு அர்த்தங்கள் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளினார்—'தத்த்வேந யஃ' என்று ப்ரதீகம் 'தத்த்வேந யச்சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவபோகாபவர்க்க ததுபாயகதீருதாரஃ। ஸந்தர்ஶயந் நிரமிமீத புராணரத்நம் தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஶராய" என்று பூர்ணமாயிருக்கும் இந்த ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையே அநுவதிக்கிறார்—'ஈஶ்வரனுடையவும்' என்று தொடங்கி. 'ஈஶிதவ்யங்களினுடையவும்' நியமிக்கப்படும் வஸ்துக்களினுடையவும், அதாவது பகவானால் நியமிக்கப்படுகிற சேதநாசேதநங்களினுடையவும் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் தத்த்வத்ரயங்களும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. 'ஸ்வபாவஸம்பந்தங்களும்'

1 ஆள—ஸ்தோ—4

ஸ்வரூபங்களும், த்யாஜ்யோபாதேயங்களான இவற்றி னுடைய உபாயங்களும், இவற்றின் ப்ரதிபந்தகங்களும் உக்தாநுக்தங்களான மோக்ஷவிரோதிகளுமாகிற இவ்வர்த்தங்களை முமுக்ஷுவான இவ்வாத்மாவுக்கு[8]

என்கிறார். 'தத்த்வ' என்று முன்பு விவரிக்கப்பட்டது 'ஸ்வரூப'மாவது அந்தந்த வஸ்துக்களின் அஸாதாரணமான காரணங்களாயிருக்கும் தர்மம். 'ஸ்வபாவ'மாவது அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களின் நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்கள். 'ஸம்பந்த'மாவது சேஷிசேஷபாவம், சரீரசரீரபாவாதிகள். இந்த ஸம்பந்தத்தில் 'ஸ்வபாவ' என்கிறதால் மற்றுமுள்ள உபலக்ஷிதங்கள் ... 'போக்ய'மாவது வாச்யவாசகாதி ஸம்பந்தம் ... 'ஸ்வரூப' ... 'த்யாஜ்யோபாதேயங்களால்' என்பதால் ... அதிசாரிக்கும் போகங்களும் அவைகளின் உபாயங்களும் எதற்காக அறிய வேண்டும் என்கிற சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. அதாவது போகங்களை த்யாஜ்யங்களென்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக அவைகளில் வைராக்யத்தை உண்டாக்க வேண்டியபடியினாலே அவைகளும் அறியத்தக்கவைகள் என்று தாத்பர்யம். அப்படியே உபாயம் முதலியவைகளை அறிவதற்கும் ப்ரயோஜனம் அறியத்தக்கது. ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று சொல்லப்படும் அர்த்தபஞ்சகங்களில் சேர்ந்த ப்ராப்திவிரோதி ஸ்லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப் படாமையினாலே அவைகள் குறிக்கப்படுகின்றன என்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'உக்தாநுக்த மோக்ஷவிரோதிகளும்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆனதிகமே, இந்த ஸ்லோகத்தில் மோக்ஷவிரோதி என்று அருளிச்செய்யப்படாவிட்டாலும் அசித், போகம், தத்பாயம் என்கிற சில விரோதிகள் அருளிச்செய்யப் பட்டிருப்பதினாலே அவைகளையும் இங்கு அருளிச்செய்யப்படாத அவித்யாகர்மவாஸனைகளையும் சேர்த்து அபிப்ராயத்தில் கொண்டு 'உக்தாநுக்த' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதாகவுமாம். உக்த - சொல்லப்பட்ட, அநுக்த - சொல்லப் படாத. இப்படி ஸம்ப்ரதாயஸாரார்த்தமான இவைகள் ஆசார்யோபதேசத்தினாலே முமுக்ஷுவுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா

ஜ்ஞாதவ்யங்கள் இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் ஸங்க்ஷேபேண விஷயஸ்வரூபாதியில் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஆகிதஞ் ஸாரஸாரேண ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது

ஞ்ஞய அவைகளைப்பற்றி ஸம்ப்ரதாயார்த்தஸாரம் என்றருளிச் செய்யாமல் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்கிற இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பித்திருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அருளிச்செய்கிறார் - 'இவ்வர்த்தங்களெல்லாம்' என்று ஆரம்பித்து. இதற்குக் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் என்று தாத்பர்யம். மற்ற ஶாஸ்த்ரங்கள் இவைகளையெல்லாம் பூர்ணமாகவும், விஸ்தாரமாகவும் நிரூபிக்கையினாலே அப்படி ப்ரதிபாதிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயமும் அதின் வ்யாக்யானரூபமான இந்த க்ரந்தமும் அவஶ்யம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். ஜ்ஞாதவ்யவிஷய [illegible] நிரூபிக்கும் ஶாஸ்த்ரராஶியில் - ஶாஸ்த்ரரூபமான பரமார்த்தங்களின் ஸமூஹத்தில், ஸாரதமமான - மிகவும் ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே - திருமந்த்ரம் த்வயம், சரமஶ்லோகம் என்கிற மூன்று ரஹஸ்யங்களில், 'ஆகிதஞ்' [illegible] அர்த்தங்களான அர்த்தங்கள் [illegible] 'ஸார' [illegible] அவைகளின் 'உத்தார' [illegible] ஸப்தமீபஞ்சமீ சொல்லுவது அதாவது நால் வித ஸாரத்தைக்காட்டிலும் அதிஸாரமான அர்த்தங்களில் ஸாரமான அர்த்தங்களை நேரில் பதங்களிலேயே சொல்லுகிறது. இப்படித் தம்முடைய க்ரந்தத்திற்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயங்களும் அவைமூலமாக ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களும் ப்ரதிபாத்யங்களாகையினால் இக்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். இந்த ராஜகுமாரனை த்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்திருப்பதினால் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸமந்வயாதிகரணஸித்தாந்தத்தில் "யதா ச க்வசித் ராஜகுமாரோ பாலக்ரீடாஸக்தோ ந்ருபபவநாத் நிஷ்க்ராந்த: மார்க்காத் ப்ரஷ்டோ நஷ்ட இதி ராஜ்ஞா விஜ்ஞாத: ஸ்வயம் சாஜ்ஞாதபித்ருக: கேநசித் த்விஜவர்யேண வர்த்தித: அதிகதவேதஶாஸ்த்ர: ஷோடஶவர்ஷ: ஸர்வகல்யாணகுணாகரஸ்திஷ்டந் 'பிதா தே ஸர்வலோகைக

திருவுடன் வந்த செழுமணி போல் திருமால் இதயம்
மருவிடம் என்ன மலரடி சூடும் வகை பெறு நாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகாது
[illegible] நந்தம் வாரருள் செய்த வண்மை நந்தம் [illegible]

[illegible] வளஸீ [illegible] நஷ்டம் [illegible] இதி [illegible] ஸஹஸ்ரம் தாவக [illegible] இதி [illegible] விதித [illegible] [illegible] ” என்று அருளிச்செய்யப்பட்டபடி நம் பக்ஷின் காகபாயம் விஸ்தாரமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இப்படிச் சீர் அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களைப் பெல்லாம் ஸுஸம்க்ஷேபமான ஸ்ரீமந்த்ரம் அநுஸந்திக்கும் ப்ரகாரத்தை எளிதில் எல்லாரும் விசதமாக அறியும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பாட்டிலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—திருவுடன் என்று ஆரம்பித்து. திருவுடன் – பிராட்டியுடன், வந்த உண்டான க்ஷீராப்தியில் என்று காகப்யம், செழு – ஸ்லாக்யமான, மணிபோல - கௌஸ்துபரத்நம்போல், திருமால் இதயம் – ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருமார்பு, மருவிடம் – வஸிக்கும்படியான ஸ்தாநம், என்ன – என்று சொல்லப்பட்ட, மலரடி – புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளை, சூடும் – ஸிரஸா வஹிக்கும், வகை பெறு நாம் – ப்ரகாரத்தை அடைந்திருக்கிற நாம், கருவுடன் வந்த – கர்ப்பத்தோடே வந்ததான, கடு – க்ரூரமான, வினையாற்றில் – கர்மப்ரவாஹத்திலே, விழுந்து ஒழுகாது – அந்தப்ரவாஹத்தின் வழியிலேயே ஓடாமல், அருவுடன் – ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவுடன், அதாவது ஸ்ரீமத்மப்ரவஸ்யமாநத்துடன், ஐந்து ஐந்து அர்த்தங்களையும் அதாவது அர்த்தபஞ்சகத்தையும், அறிவார் – அறிந்த ஆசார்யர்கள், அருள் செய்ய – ஈமக்கு

கருணை செய்ய அதாவது இவ்வாக்கியங்களை உபதேசிக்கும்படி கருணை செய்ய அமைந்தனரே அவைக்காக.

'திருவுடன்வந்த' என்பதினால் கவியார்க்கிற காரணமாத்திரத்தைக் கைக்கொண்டு பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பண்ணமுடைத்தாம், பிராட்டி பரிக்ரஹமாகையினால் ஸ்ரீயபதிக்கு மிகவும் அபிமானபாத்ரபூதர்கள் என்பது கருத்து அதாவது பிராட்டியுடன் கூட உண்டானதென்று [illegible] பகவானால் திருமார்பில் தரிக்கப்படுகின்றதோ, அதைப்போல பிராட்டியை முன்னிட்ட நம்மிடத்திலும் ஸ்ரீபோஷணத்தைச் செய்வான் என்று தாத்பர்யம் 'பாகவினை நீக்கிக் கொண்டனை யினி யிப் பாலபட்டது யாகவங்களும் [illegible] புருஷ திருக்கு' இத்யாதி திருவாய்மொழிப் பாசுரம் இங்கு ஸ்மர்த்தவ்யம் 'செழுமணிபோல' என்பதினால் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனாகையினாலே ஸ்லாக்யமென்பது விவக்ஷிதம் இக்கால மென்னும் நம்ப ஜீவாத்மாக்களின் அபிமானி தேவதாசயனத்திலிருந்து அரிய பரனும் பரிதியை அதிலே அபேக்ஷையான ஸ்ரீசாரியனிடத்திலும் பண்ணுகிறான் என்பதைக் காட்டுகிறது 'திருமால்' என்பதினால் பிராட்டி பரிக்ரஹமான நம்மிடத்தில் கருணை பண்ணுவதற்குக் காரணம் 'அலர்மேல் மங்கை பேராமைக்குக் காரியம் நிரூபமான' [illegible] [illegible] 'பல [illegible] வீக்ஷ) [illegible] தவளாயீ [illegible] [illegible], பிராட்டியினிடத்திலுள்ள வ்யாமோஹாதிசயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இக்கால [illegible] புருஷகாரத்தின் விசேஷ ஸம்யோகம் 'மலரடிசூடும்' என்பதினை அந்த ஸ்ரீய பதியின் திருவடிகளின் போக்யதாதிசய ஸம்பந்தம் இது ஸர்வ [illegible] "யாவள் [illegible] பாயிவவ்ருநாந்தகள் | [illegible] [illegible]" [illegible] செய்யக்கூடியவை அந்தத் திருவடிகள் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே மலர் - புஷ்பங்களை அடி - திருவடிகளிலே, சூடும் - சூட, வகை - ப்ரகாரத்தை என்று அர்த்தமாகவுமாம் அதாவது திருவடிகளில் மாலைகளைச் சூட்டும்படியான பாக்யத்தையுடைய என்று அர்த்தமாகையினால் மற்றைய கைங்கர்யங்களும் உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால் 'நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்தன் வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டின் அர்த்தமும் 'க்ஷ்மாஸ்வாம்யாதிராஜ்யம் ராகிறபக்தின் அர்த்தக்ரம ஸூசிகங்கள் நாம்' என்பதிலே ஸூசிக்கப் போலே இந்த அம்சத்தில் போக்யதையுடைய ஸகலஸுகமாக கங்களோடே சேர்த்துச்சொல்லப்படுகின்றன. அன்றிக்கே இப்படிப் பட்ட போக்யதையைத் தம்மிடத்தில் கண்டு தம்மையே பஹு மானித்துப் பேசுகிறாராகவுமாம். 'கருவுடன் வந்த' என்பதற்குக் காப்பவாஸத்திற்குக் காரணமாயும் கார்யமாயுமித்துடன் சேர்ந்து வந்த என்றாக்கம். அன்றிக்கே அநாதியாக கர்மத்துடன் சேர்ந்தி ருப்பதிலே நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்ந்திருக்கிற என்றாக்கம். 'கடு' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷார்த்தத்தைக் கெடுத் துக்கொண்டு நிற்கிற ராகாசர் அன்றிக்கே "யஸ் ப்ரஹ்மஸூ மியாதாரமவேவ்நாஸ்ஸ்" என்றும் 'நான் நாவைத்தர கம் புகும் பாவம் செய்தேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே நம் மால் பரிஹரித்துக்கொள்ள முடியாமை அர்த்தமாகவுமாம். 'விழுந் தொழுகாது' என்பதிலே இப்படி ஆசார்யர்கள் க்ருபைசெய்யா விடில் அந்தக் கர்மபரம்பரைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப் போம் என்பது விவக்ஷிதம். ஒருகாலத்திலும் அழிந்து உத் தாரணம் பிறவாது என்றுகாகப்பாயம். 'அருவுடன்' என்பது ப்ரா ரப்தகர்மபரமாக ஸ்விகாரத்திற்கு ப்ரதானம் என்பது மேலே அநேக காரணங்களைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் திரு வுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்தபடி. இது நம் ஸ்விகாரத்திற்கு தவிர மற்றவர்களின் அறியப்பாட்டாமையிலே 'அரு' என்றருளிச்செய்த படியாகவுமாம். 'அமைந்தனரே' என்பதிலே அந்தக் கலையில் அந்த ஆசார்யர்களுடைய உபதேசத்தால் நம்முடைய அஜ்ஞாநாதி களைப் போக்கடிப்பதற்குப் பர்யாப்தமானது, மற்றவைகள் அபர்யா ப்தமானவை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆனாலும் ஈஶ்வரன் காமத்திற்குத் தக்கபடி பலன்கொடுப் பவனாகையாலே அநாதியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத ஆசார்யப்ராப்திக்குக் காரணமான காமங்களும் ஈஶ்வரானுக்ரஹ மும் இப்பொழுது உண்டாயின என்பது அஸங்கதமாகாதோ? அப்படி விஷகாரணமாக உண்டாகும் பக்ஷத்தில் ஸர்வருக்கும் உண்

கஉபூாவிஷ்ாஷிவக்ரு ஷுதிவாாஷ
ஜிஹாநாஷிவிதருஷுவாஹெ
தத்த்வாஜெ விவக்ஷுஹவுவத்தி ஷி
விவியா வவபூவிலாஜவிலா ।
தறுஷ்ஷாவகாஸவஷுயசஜாா
கூவாஜஹாணாஃ கஷாவிக
சாஜெதஸ்யபூாஜவஸ்ரவவ்ரியிாவி
ஹவிதா கஸ்ரிதிஸுஂ விவஸ்ஜிக ॥

உதி ஸ்ரீகவிதாகி-கவமிஂஹஸ்ய வவஷுதருஷுதஜுஸ்ய
ஸ்ரீவெஙடநாயஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீஜூஹஸ்ரருயஸாரெ உபொஷ்காதாயிகாாஃஷுயசஃ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ ॥
ஸ்ரீராதுபபுல திருவேங்கடமுடையார் திருவடிகளே சரணம்

டாகவேண்டாவோ வென்னில் ? இதற்கு ஸமாதானமாகச் சொல்லு
'உணிவாஃ' [illegible] ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அர்
த்தங்களை விஸ்தாரமாக [illegible] அதிகாரத்தை [illegible]
கட்டுகிறார் — 'கஉபூாவிஷ்ாஷி' [illegible]

பதம்] ஹஹ - [illegible], ஷுதிவாஷஂ -
[illegible], கஷாஷிவிதருஷுவாஹெ அநாதி
[illegible] விசிதமாயிருந்த [illegible], கஉபூ-
[illegible], கவிஷ்ா [illegible]
[illegible] ஆஷி [illegible]
[illegible], வக்ரு - [illegible]
[illegible]
[illegible] வவபூவிலாஜவிலா [illegible]
[illegible], தத்த்வாஜெ [illegible]
[illegible] விவியா - [illegible], விவக்ஷுஃ - [illegible]
[illegible], ஹவத்தி ஷி - வருகிறதல்லவா, தக - ஆகையினால்,

[illegible] ஸ்வ [illegible], அவகாசம் - இடமாக [illegible] ப்ரயோஜன [illegible] [illegible], ஸூஹ்ருத் [illegible] - [illegible] கஸ்ஸீதி [illegible], வகஸ்ஸீதி [illegible] ஸ்வஸம்ருத்தி, [illegible] [illegible] [illegible] கஷாவிதி [illegible] ஸவிதா [illegible]

[illegible] 'கஷாவிக்ருதிவத்' [illegible] அவித்யை, கர்மம், ருசி, பரதந்த்ரஸம்பந்தம் இவைகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று காரணமாகவும் காரியமாகவும் இடைவிடாமல் சுழன்று கொண்டு வருகின்றன என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸூதிவா [illegible] [illegible] போல ஒருவனுக்கிருப்பதைப்போல மற்றொருவனுக்கும் உண்டாக்கிறதிலேயாகையினால் ஒருவனுக்கு உண்டாகா [illegible] உண்டாகலாம் என்கிற பரிஹாரம் அரு [illegible] 'ஸுதாஷி' [illegible] [illegible] 'வித்ருஷ்வாஹே' [illegible] [illegible] 'ஷ்வாஹ' [illegible] [illegible] இவைகளையும் அதைப்போன்ற [illegible] விடாமல் வந்துகொண்டேயிருப [illegible] 'தத்தாஹ' [illegible] பல [illegible] 'ஸ்வியா ஸ்வத்தி ஹி' [illegible] கட்டு [illegible] அதிகாரிகளுக்கு கக்கப்பு அநேகர் விதங்களான பரிபாகங்களை [illegible] என்பது [illegible] படுகிறதுபோல என்று தாத்பர்யம் அல்லது ஒரு குறைமே குறைவில்லை வயது பருவம், உடலுக்கை முதலிய வயத [illegible] அநேகவிதமான பரிபக்ஷிகளுக்குக் காரணமாயிருப்பதைக் கண்டிருக்கிறோமல்லவா என்று திருவுள்ளம்

'ஸர்வ ஸித்தாந்த ஸித்தா' [illegible] என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸித்தாந் திகள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவஶ்யம் அப்படிக்கொள்ளாவிடில் அவர்களாலே ஸித்தாந்தங்களில் சொல்லப் படும் மோக்ஷங்களும் தது பாயங்களும் இவ்வளவு காலமில்லாமல் இப்பொழுது உண்டாவதற்கும் சிலருக்கு இல்லாமல் சிலருக்கு உண்டாவதற்கும் காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாத்பர் யம். இங்கு 'ஸித்தா' என்பதற்கு [illegible] என்றர்த்தம் அதாவது பரலோகமென்றொன்றை ஒப்புக்கொள்ளாத சார் வாகனும் அவனால் மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுமதைச் சிலர் அநுபவிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், காமம் என்றே சொல்லித் தீர வேண்டுமாகையினாலே அவனும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கும் [illegible] 'ஸுஷ்வாவ காஶ' இத்யாதிக்கு [illegible] களையும் உஜ்ஜீவிக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணத்துடனிருந்த போதிலும் அநாதியான கர்மமாகிற [illegible] கொண்டுவந்த தினால் அவகாஶம் ஏற்படாமலிருந்தது, ஒரு ஸுக்ருதபரிணாமகாலத் தில் கொஞ்சம் அவகாஶம் ஏற்பட அதின் வழியாக விஷயீகரித் தது என்று தாத்பர்யம் அதாவது அநாதியான பகவந்நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தை யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகள் விலக்க பகவானு டைய ஸஹஜ காருண்யத்தினாலே விஷயீகரிக்கப்படுகிறான் என்று [illegible] [illegible] 'ப்ராப்தவாரவஸ்ஸ்ரீ ப்ரஹ்மா: | ஸ்ரு ஷ்டத [illegible] ஸுக்ருதக்ஷணே [illegible] [illegible] வாதி [illegible]' என்று ஸகல [illegible] யத்தில் இவர் தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டி ருப்பது இந்த அநுஸந்தேயம் 'க்ஷாவிச' என்பதற்கு [illegible] ஸுக்ருதாதி பரிணாம விஶேஷத்திற்கு இதுகாலம் என்று நிய மிக்க முடியாதாகையினாலே எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று [illegible] '[illegible] ஸம்வத்ஸரே' [illegible] 'க்வசி' [illegible] [illegible] '[illegible]' [illegible] லோகத்தினபடியே அத்யந்த நிஹீனரான நமக்கும் மனத்தினால

என்னாமுடியாத போக்ய ஸாம்ராஜ்யமும் கிடைக்கும் என்று [illegible] 'ஐத்ரம்' [illegible] விக்கப்படுகிற [illegible] ஸ்வதந்த்ர உச்சாரணமாக வாடுகிறது அகா லத்து இக்ஷ்டம் இல்லாதவர்களுக்கு அத்யந்தம் அஸம்பா விதங்களான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் [illegible] சினக்காதிநாக்க செய்தே சாஸ்திரங்களில் விடப்படுகை இந்த லோகத்தில் [illegible] [illegible] ஒட்டிநிருக்கும் [illegible] என்று காக்காயம் அன்றிக 'ஐத்ரம் வ்யஷ்டிக்' [illegible] நிருபிக்க பட்டபடி ஆசார்யகடாக்ஷத்தைப் பெற்று ஸ்ரேயோபாதேய விவேக பூர்ணனான [illegible] என்றாக்கமாக்கும் எப்பொழுது 'ஐத்ரம்' [illegible] எனப்படுகிற 'அவி நாபத்துப்பற ஸாம்ஸாரிக பலன்களையும் மோக்ஷத்தைச் சொல்லு கிறது அது கருஷ்டாந்தமாக அந்தக்க சாம்பரிபாகங்களி னால் ஸாம்ஸாரிக பலன்களை அனுபவிப்பது போல மோக்ஷ ஸாம ராஜ்யத்தையும் அனுபவிப்பான் என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

மஹாமஹோபாத்யாய

ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்

உபோத்காதாதிகாரம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ:॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹஸ்யாம்நாயங்களின் உபயோக விசேஷம் — மோக்ஷ ததுபாயங்களில் ஶப்தமே ப்ரமாணம் — அகில ஸாரதமமாம் உபாதேயம் — ரஹஸ்யத்ரயம் மிகவும் உபாதேயம்]

ஶ்ருதிபதவிபரீதம் க்ஷ்வேலகல்பம் ஶ்ருதௌ ச
ப்ரக்ருதிபுருஷபோகப்ராபகாம்ஶோ ந பத்ய: ।
ததிஹ விபுதகுப்தம் ம்ருத்யுபீதா விசிந்வ
ஹம்ஸவந்நிஷ்க்ருஷ்டதாதேய்யம் ஸாரம் ஸாரஜ்ஞாயுர: ॥

ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களை விசாரிக்கும் ஸாரஸ்கர் ஆரம்பணீயம் என்று விதித்ததும், ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யானரூபமான இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்பது எப்படி பொருந்தும்? வ்யாபக மந்த்ரங்களாகிய மேவும் மந்த்ரங்களும் உபநிஷத்துக்களும் ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ப்ரகாசிக்கும்படியிருக்கே அவைகளைவிட்டு ரஹஸ்யத்ரயங்களை மாத்திரம் பரிக்ரஹிக்கைக்கு நியாமகமென்ன? உபநிஷதாதிகளும் ஸாரதமங்களாயிருக்க 'ஸ்வயமாத்மவிஷய ஶப்தப்ரமாணத்தில் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே' என்று அருளிச்செய்யக் கூடுமோ என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அந்த அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து ஒரு ஶ்லோகமாய் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஶ்ருதிபதவிபரீதம்' என்று ஆரம்பித்து.

பதவுரை] 'ஶ்ருதிபதவிபரீதம்' - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற மார்க்கத்திற்கு விருத்தமானது, க்ஷ்வேலகல்பம் விஷத

[illegible] , **ஶ்ருதஶ்ச** [illegible] **ப்ரக்ருதி** – [illegible] **வாஸுதேவ** – [illegible] **ஹோம** [illegible] **ப்ராவகாமஸ்** [illegible] மான பாகம் அதாவது அடைவதற்கு உபாயங்களை [illegible] **நவமூ:** [illegible] **தஸ்** [illegible] **விபவம்** [illegible] **உபநிஷத்** **தாவேஷு:** [illegible] **உத்தமம் வாஸம்** [illegible] **தாம:** [illegible] **சூயதாம்** [illegible] ஸாமர்த்திக்கிறார் அதாவது பரமகரணப [illegible] சொல்கிறார் என்றபடி

[illegible] அநாதிகாலத்திலே [illegible] **ஶ்ருதஶ்ச** [illegible] **அலி** [illegible] ஸ்வபாவமும் [illegible] (அநாதியாக இடைவிடாமல் வந்துகொண்டிருப்பதான ஜீவாத்ம உண்டாவதற்கு ஸ்வபாவமே இல்லாத) என்று சொல்லப்பட்ட [illegible] ஸ்வரூபத்தினால் [illegible] படியே முமுக்ஷுவுக்கு அநுபாஸ்யமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று காட்டி **ப்ரக்ருதி ஹோம** [illegible] **வாஸுதேவ ஹோம** [illegible] அபவர்ப **ப்ராவகாமஸ்** [illegible] களையும், அவைகளின் உபாயங்களையும் சொல்லுகிற பாகம் என்று காட்டியும் **'நவமூ:'** என்பதற்கு அவைகள் [illegible]

காலங்களில் ஸாரமாகக் கோறுமினபோகிலும், புனர் ஜன்மா
ங்களுக்குக் காரணமாகையினாலே பின்னை ஸாரத்தைக் கொடுக்க
கூடும் [illegible] காட்டுபவர் 'தஸ்' என்பத் நீழ் செ
வியவைகள் காரணம் என்பதைக் குறிக்கிறது 'விவாய
ஸ்ருதம்' என்பதற்குப் பரிகாரான அமுருதம் கேவலத்தக்கவை
ளை ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த அமுருதம் 'வாபிவஹ்ரவ
யதி ஸாஸ்ருக்ஷிதாம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீ நாதமுனிகள் முத
லாக ஸ்ரீ அப்புள்ளார் வரையிலான ஆசார்யர்களினால் ரக்ஷிக்கப்
பட்டது என்று தாத்பர்யம், இதனால் ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு
விபரீதமாகளான பூர்வாசார்யர்களின் பரிக்ரஹ விசேஷமாகிய
ரேனவை சொல்லப்பட்டதாகிறது. இந்த வேதாந்தொடய ந
ஸம்ஸ்ருதாய ஸம்யாம் 'பந்தவர்தா ரண்டப்பளவர் வங்கமணம்'
ரிகாரிவிபரீதக ஊரதம்ஷீதாஃ' என்கிறது ஸாத்
ரணமான அமுருதம் கேவலம் மரணத்திற்குப் பயந்தவர்களினால
அங்கீகரிக்கத் தக்கது, இந்த அமுருதம் ஸம்ஸாரமாகிற மரணத்
திலிருந்து பயந்தவர்களினால் அங்கீகரிக்கக் கூடியது என்று தாத்
பர்யம் ரொம்பிசரீர 'ஸம்ஸாராத்ரிநீவந் வ்யவஹந்ரோ
ணாதுவஸம்ஜீவிநீம்' என்ன ஸ்ரீ பராசர ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் செய்யப்பட
ட்டருப்பது ஸ்வாமிகள் 'விவிகஷி' என்பதற்கு அவர்கள்
பிருந்த ஸம்பந்தப்பட்டு ஸாரமிக்காதவர்கள் என்று அர்த்தம் இங்கு
ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பக்கலிலே அனேக
ஆவருத்தி உபஸன்னம் பண்ணி ரஹஸ்யார்த்தங்களை சிக்ஷித்த
பாசுரம் அனுஸந்தேயம் 'உபநிஷத்ரதாஸேஷு:' என்ப
தற்கு உபநிஷத்து மிகவும் ஸாரம்ஸமாகையினால் அமுருதமய
மான ஸமுத்திரம் அதிலுள்ள ஸாரம்ஸமானவை இந்த ரஹஸ்யத்ர
யங்கள் இது அபூர்வம்,அதாவது- க்ஷீரஸமுத்திரத்திலிருந்து
அமுருதத்தைக் கடைந்தெடுத்தாப்போல், அமுருதமயமான ஒரு
ஸமுத்திரத்திலிருந்து அதின் ஸாரம்ஸத்தைக் கடைந்தெடுப்பதைப்
போலிருக்கின்றன இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்கள் என்று தாத்பர்யம்
இங்கு உபநிஷத்தை அமுருதஸமுத்திரமாக நிரூபித்ததினாலே உப
நிஷத்துக்கள் அர்த்தங்கள் என்பதும், அதிலும் பரப்ரஹ்மத்துக்கு அனு
ரூபங்கள் உண்டென்றும் தோற்றுகிறது 'உத்தம் ஸா
ரம்' என்பதற்கு இதைவிட மேம்பட்ட ஸாரம்ஸம் இல்லை

என்று தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் 'விஶ்வாமுநயோஷ்டம்', 'உத்தமம் ஸாரம்' என்கிற பதங்களிலே மற்றவைகளான வ்யாக்யாநாந்தரங்களிலிட ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ஸாரம் ஸாரப்பட்டது 'ஶ்ருத்யாதிஷீதாஃ' என்பதினால் ஸாரஸாரத்தில் திருந்த முகத்துடன் குறைப படுகிறவர்கள் என்று ஏற்படுகிறபடியினாலே உபதேஷ்டாக்களுக்குத் வ்யாக்யானம் பண்ணுகைக்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்டது 'ஶுயூராஃ' என்பதால் ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸாரத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்கள் என்கிறதால் 'ஶாஸ்த்ராணி யாதா வ்யாக்ருதி யேஷாம் தே ஶுயூராஃ' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே கிரமப்ராப்தமானதாகையினாலே பரமோ ஜனமில்லாத அம்ஸங்களிலிருந்து வேறுபாடும் விலகின புத்தியை உடையவர்கள் என்று கருத்து. ஆகையினாலே அநுபவிக்கத் தக்க மற்றைய விஷயங்களான அவர்களுக்கு அநுபாதே யங்களாகையினாலே அவைகள் இந்த வ்யாக்யானம் பண்ணப்பட வில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஆக இதனால் வேதம் ஸமுத்ரம் என்றும் உபநிஷத்துக்கள் அதில் கடைந்தெடுக் கப்பட்ட அம்ருதமென்றும் அதிலும் அநுபாதேயங்கள் கலந்து இருக்கும்படியானால் அவைகளை ஸமுத்திரங்கள் ஸாரதீயமாய் அதிலிருந்து கடைந்தெடுத்த உத்தமமான ஸாரம் ரஹஸ்யத்ரயமென்றும் ஏற் படுகிறது. ஆகையினால் அதற்கு வ்யாக்யானமான இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இப்படி இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் இந்த ப்ரபந்தம் ஆரம்பணீயம் என்கிற அர்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறபடியினாலே இவை இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு பேடிகை என்பது கவ்யாதிகம். இப்படியே மேல் பர்கான பாஞ்சராத்ர, அர்த்தபஞ்சக தத்வத்ரய பரதேவதா பார மார்த்யாதிகாரங்கள் நான்கும் சேர்ந்து தத்வநிரூபண பரமாகை யினாலே அவைகள் ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் ஆறு அதிகாரங்கள் அங்கங்களுடன் கூடிய உபாய விசேஷத்தை நிரூபிக்கிறபடியினாலே ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் பத்து அதிகாரங்கள் புருஷார்த்தத் தை நிரூபிக்கிறபடியினாலே ஒரு பேடிகை. ஆக இந்த நாலு பேடி கைகளுமாகச் சேர்ந்து ப்ராரம்பம், தத்வநிரூபணம், உபாய நிரூபணம், புருஷார்த்த நிரூபணம்—என்கிற நாலு அர்த்தங்களைப் பற்றியதாகையினாலே இவை நான்குமான முதல் இருபத்திரண்டு

இநத ரஹஸ்யத்ரயததில திருமந்த்ரம [1] 'ஸர்வ உஷ்டாக்ஷராக்ஷேஷு' எனகிறபடியே கனனயத்தை ரஹஸ்யத்ரயங்களின பற்றிய வெலலா வஸ்துக்களையும உபயோகவிசேஷம அறிநது தருமபடியாயிருக்கையா லும சரமஸ்லோகம [2] 'ஸர்வதர்மாந பரித்யஜ்ய மாமே கம சரணம வ்ரஜ' எனறு தான சொலலுகிற உபாய மொனறையுமே யவலம்பிக்க ஸர்வோபாய ஸாஹவிஸி யுண்டாமெனறு ஸ்தாபிக்கையாலும, மயமும் கம

அதிகாரஙகளுமாகச சேர்ந்து அர்த்தாநுஸந்தானமாகிறது எனபது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இபபடிக கீழ ஸ்லோகததில அருளிசசெயதிருக்கும அரத் தஙகளை விஸ்தரமாக நிரூபிக்கபபோகிறவராய, ஸாரதமமான வயா பக மந்த்ராதிகளி [illegible] இநத ரஹஸ்யத்ரயஙகளை வயாக்யானம பணணுவதற்குக காரணம எனன? எனகிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸம்ஸ்லோகத்தி [illegible] உத்தம ஸாரம' [illegible] செய [illegible] இநத ரஹ ஸ்யத்ரயததில [illegible] ஸர்வம [illegible] அர்த்தஙக ளையும அஷ்டாக்ஷராக்ஷேஷு [illegible] திருமந்த்ரம [illegible] அறிநது தருமபடியாயிருக்கையாலும - அப்படி [illegible] நிற்கும, 'சரமஸ்லோக இதயதிக்கு ஸாக்ஷாத்ஸுரேண மாநவேந்த்ரிய யெந யெ நஷ் டைத நராஸ ஸ தஷ்யா ஸாம்ப்ரதி சரமஸ்லோகஸம்ப்ரதா:' எனறிவை காரிகையே அருளிசசெயயபபடடிருக்கிறபடியே அர்த்தப பலனகளுககுத தனிததனியே விதிக்கபபடட உபாயங களை விடடு ப்ரபத்தி ஒனறையே அனுஷ்டித்தால அவைகளினால வரககூடிய பலனகளெலலாம வரும எனறு சொலலுகிறபடியி னாலே எனறு தாதபர்யம. இஙகு தவயததிறகு முநதி சரம ஸ்லோகததை எடுதத்தது அனுஷ்டானம உணடாவதறகு முநதி

1 நாரதீய கலபம 10   2 கீதை 18-66

ச்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவானை யொருகால் உச்சரித்தவனை ஸஸ்ருஹகாரத்தாலும் க்ருதக்ருத்யனாக்க வல்ல வைபவத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமே முமுக்ஷுக்களுக்கு ஆதரணீயம்.

அஸாரமல்பஸாரஞ்ச ஸாரம் ஸாரதரம் த்யஜேத் |
பஜேத் ஸாரதமம் ஸாஸ்த்ரே ரத்நாகர இவாம்ருதம் ||

விதிவாக்ய விசாரம் இருக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'கம் பூர்த்தியானது ஒருதரம் ஜபம் செய்யப்பட்டதாகில் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்கிறது என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் க்ருதக்ருத்யனாய் தன்னால் செய்யப்படவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவன், அதாவது— த்வயத்தைக் கொண்டு ப்ரபத்தி பண்ணினவன் தான் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவனாகையினாலும், அதற்குமேல் மோக்ஷத்திற்காகத் தான் செய்யவேண்டிய கார்யம் ஒன்றுமில்லாமையினாலும் 'க்ருதக்ருத்யன்' என்று சொல்லப்படுகிறான். 'ரஹஸ்யத்ரயமே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்தால் பலவைகளான வ்யாபகமந்த்ரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் முதலியவைகள் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயமே ஆதரணீயம் என்று நிஷ்கர்ஷிக்கை கூடுமோ? வேதங்களிலும் அநுபாதேயாம்ஸங்கள் கலந்திருந்த போதிலும் உபாதேயாம்ஸங்களும் இருக்கிறபடியினாலே அவைகளை அறிய வேதார்த்த விசாரம் பண்ணலாமே? என்கிற ஸங்கைகளுக்கு உதாஹரணத்தைக்கொண்டு ஸாரதமமே க்ராஹ்யம் என்று அருளிச் செய்கிறார்— அஸாரம் என்று ஆரம்பித்து. அஸாரம் - ஸாரமில்லாததையும், அல்பஸாரம் - கொஞ்சம் ஸாரமுள்ள பாகத்தையும், ஸாரம் - ஸாரபூயிஷ்டமான பாகத்தையும், ஸாரதரம் - மிகவும் ஸாரமான பாகத்தையும், த்யஜேத் - விட்டுவிடக்கடவன், ரத்நாகரே - ஸமுத்ரத்தில், அம்ருதமிவ - அம்ருதத்தைப் போலே, ஸாஸ்த்ரே - ஸாஸ்த்ரத்தில், ஸாரதமம் - இதற்கு மேற்பட்ட ஸாரமில்லையென்று

வாசோவிஷயமுமாய் தத்த்வாயமுமாய் ப்ரத்ய-க்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதபடியான மோக்ஷ தது உபாயங்களில் [illegible] இவற்றிற்கு [1] ஶாஸ்த்ராஜ் ஜநார்த்தநம் வேத்தி [2] தஸ்மாச் சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ [3] ஸர்வவ்யூஹாணி நிஷ்ணாதஃ வாசம்

செய்யப்படுகின்ற [illegible] ஹேதுக்கள் - அவையே வேண்டுமே [illegible] இதற்கு காரிகையின் ஆகமத்தை விஶதமாக மேலே உபபாதிக்கப்போகிறவராய் மோக்ஷ தது உபாயங்களை அறிவதற்கு ஶாஸ்த்ரமே அவஶ்யம் அபேக்ஷிதமென்பது விகல்பித்தாலல்லவோ ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாரமேயாம் உபாதேயம் என்பது விதிக்கு [illegible] என்று ஶாஸ்த்ரத்தைப் பரிகரிக்கிறார் — ‘வாசோ வாசோவிஷயமுமாய் [illegible] ‘ப்ரத்யக்ஷாதி’ என்கிற இடத்தில் ‘ஆதி’ ஶப்தம் அநுமானத்தைக் குறிக்கிறது. அறியவொண்ணாதபடியிலே - அறிய முடியாதபடியிலே. ஶாஸ்த்ராத் ஶாஸ்த்ரத்தினின்று ஜநார்த்தநம் பகவானை, வேத்தி - அறிகின்றான். தஸ்மாத் - அதனால், தே-உனக்கு, ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரமே, கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ - செய்யத் தக்கது, செய்யத் தகாதது என்பதை நிச்சயிப்பதில், ப்ரமாணம் - [illegible] ஸர்வவ்யூஹாணி [illegible] உண்டாக்கப்பட்ட [illegible], நிஷ்ணாதஃ மிகுந்த ஸாமர்த்தியமுடையவன், வாசம் வ்யூஹ விவேகங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டு [illegible] ஞானத்தை, ஸ்ம்ருதி [illegible] ஸர்வவ்யூஹம் [illegible] வாசம் வ்யூஹ விவேகங்கள் என்று விவரிக்கிறபடியே [illegible] விவேகாதிகளினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானம் என்று அர்த்தமாகிறது. இதனால் ப்ரத்யக்ஷாநுமானங்களினாலே காரகிகாதிகளைப் போல யாகத்தினுடைய பரமதத்தை அறிந்தாலும் அது காரணமாகாது என்பது ஏற்பட்டது.

1 பார உத் 69 5   2 கீதை 16 24   3 பார ஶாந்தி 276 2

வ்யாப்யஸ்திதி:' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வே பூர்ணம் அவ்விடத்தில் 1'அநந்தபாரம் பஹு

அதில் ஸாரதமாம்ஸம் உபாதேயம்

வேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா: | யத் ஸாரபூதம் ததுபாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில்

'ஸர்வம்' என்பதற்கு 'அநாத்யநந்தவாக்ய ஸஹிதம் யத்யத் விஜ்ஞாநம் தத் பூர்ணம்' என்று ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அநாப்தர்களினால் சொல்லப் படாததும், அர்த்தஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி முதலியவைகள் என்று தாத்பர்யம். இப்படியானால் 'ஜ்ஞாநி வேதாஸ்ஸர்வா:' என்கிறபடியே பதினு வித்யா ஸ்தானங்களும் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லு கின்றனவே, அவைகளில் க்ரமமாக எல்லாவற்றையும் அப்யஸித் துக் கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாம்ஸத்தை நிஷ்கர்ஷித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாமாகையினால் முதலில் ஸாரதமாம்ஸங்களையே அறிய வேண்டும், மற்றவைகளை விட்டுவிட வேண்டுமென்பது விருத்த மாகாதோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு வசனபூர்வகமாக ஸமாதா னம் அருளிச்செய்கிறார் — 'அவ்விடத்தில் என்று ஆரம் பித்து. அனந்தரம், கீழ் அருளிச்செய்த காரிகையில் ஶாஸ் த்ரத்தில் ஸாரதமாம்ஸம் உபாதேயம் என்றருளிச் செய்யப்பட்டி ருப்பது சில ப்ரமாணங்களில் ஸாராம்ஸம் க்ரஹிக்கத்தக்கதென்று சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதியாதோ? என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — அவ்விடத்தில் என்று ஆரம்பித்து 'அவ்விடத்தில்' என்பது ஸாஸ்த்ரஸர்வ ஸ்வாஷேயம்' என்பதைக் காட்டுகிறது. அநந்தபாரம் — நிஶ்சயிக்கமுடியாத கரையையுடைய. பஹு — அநேக ஶாஸ்த் ரம். வேதிதவ்யம் அறியவேண்டியது, காலஶ்ச — காலமும் அல்ப: அல்பமானது, விக்நா: கஷ்டங்கள், பஹவ: அநேகங்கள், (ஆகையினால்) யத் — எந்த, ஸாரபூதம் ஸாரமாகிய அர்த்தம்,

1. உத்தரகீதை — 3 — 1.

'ஸாரஹ்ருத்' என்கிற பதத்தாலே ஸ்ருதிவசமான நிர்வாஹிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதம ஸஷ்டம் உபாதேயம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்கள் அத்யஸாரங்களாகையாலே அநுபாதேயங்கள்

அம்புமிஶ்ரம் – ஜலத்தோடே கலந்த, க்ஷீரமிவ – பாலைப்போலே, (இருக்கின்றவைகளை), தத்வத் – அதுபோல, ஹம்ஸோ யதா – ஹம்ஸம்போல, அனுஷ்டிக்கைக்கு, ஹம்ஸோயதா – ஹம்ஸங்களைப்போலே க்ரஹிக்கிற புருஷன், உபாதீத – ஸ்வீகரிக்கவேண்டும். ஸ்லோகத்தில் 'ஸாரஹ்ருதம்' என்று சொல்லியிருப்பது தூசாரிகளும் இருக்கும் 'ஸாரதம' பாகங்களையே குறிக்கிறது என்று நிச்சயம் செய்கிறார் – 'ஸாரஹ்ருதம் என்கிற' என்ற பாடமிருக்க இங்கு ஸம்ஹ்ருத தத்வே த்ருஷ்டி என்கிற பாதத்தைச் சேர்த்து 'ஸாரீஹ்ருதம்' என்று சொல்லாமல் 'ஸாரஹ்ருதம்' என்றிருப்பதனால் எல்லாவற்றையும்விட உத்க்ருஷ்டமான ஸாரமே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் ஸாரஹ்ருதம் என்பதற்கு 'ஸாரதம' ஸாரமாகிய ரஹஸ்யத்ரயம் ஆதலால் என்று கொள்ளவேண்டும். ஸ்ருதிவஶமான என்பது ஸாரத்வப்ரகா ஶோதக அம்ஸமிதத் 'நிர்வாஹிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஸஷ்டம்' என்பதற்கு ஸாரதமம் என்பது அதின் அர்த்தத்தைப்பற்றியாகையினாலே நிருபாதிக ஸாரமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ரஹஸ்யத்ரயமே 'ஸாரதமஸஷ்டம்' என்று தாத்பர்யம் அனுசந்திக்க, இங்கு 'ஸாரஹ்ருத்' ஸபதமும் நிருபாதிகஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லுகிற ஆசார்யனை; 'அஸாரம்' என்று ஆரம்பிக்கும் காரிகையில் உபாதேயமாகச் சொல்லப்பட்ட 'ஸாரதம' என்று நிரூபிக்கப்பட்டதை இங்கு 'ஸாரஹ்ருத்' ஸபதத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அப்போது 'ஸாரதமஸஷ்டம்' என்பதற்கு 'அஸாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஸாரதம' என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் என்று கருத்து. 'உபாதேயம்' என்பதற்கு அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்றர்த்தம். கீழ்ச்சொன்ன 'அஸாரம்' முதலியவைகளை நிரூ

வைதிகத்தில் வ்யவஹாரத்தில் வைதிக ரஹஸ்யத்ர ப்ரதிபாதகமான ப்ரஷேபம் ஸத்ருஶமானதையாலே ஸம்ப்ரதாயபூர்வ ஆசார்யர்க்ஷிக ரஹஸ்ய ப்ரதிபாதகங்களும் வைதிகரஹஸ்யத்தோடே ஸதிஶயித ரஹஸ்யத்தை உடைத்தாகையாலே சிலர்க்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் ஸர்வஜ்ஞ ஸகலாதி ஷோடஷ்ஷ்டமானமையாலே ஸம்ப்ரதாயம் ஆத்தஸங்ராஹித்தாயுஷோ ஆத்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் ஸம்ப்ரும ஸாரதமாயிருந்

பிக்கிருக்கிறார் - 'ஸாஹ்ய ஸர்வஜ்ஞஷி' என்பதற்கு 'ஸ ஹ்ய' என்றது ஸர்வஜ்ஞருடைய பொருளான ஆகமங்கள், சாராக பொருக்க, ஜைன, பௌத்த பாசுபதாதி மதங்களில் 'ஸர்வஜ்ஞஷி' என்றது பூர்வமீமாம்ஸைக் அத்தைவிட்டு மூதலியவர்களின் மதங்களை 'அத்ருஷ்ட ஸாரங்கள்' என்று சொல்வது ஸ்வேப்ஷயோனமே ஸ்வை மாதகிரமண்டிக்கே அதிஷடபலத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய தாயிருந்தால் "பா வேதவாஹ்யாஃ ஸ்ம்ருதயஃ யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டயஃ | ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலாஃ ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தாஃ ஸ்ம்ருதாஃ" என்று மநுஸ்ம்ருதி ஸர்வ வேதவாஹ்யம் ஸர்வ ஸமாந பாரலௌகிக பலங்கள் இருக்கும் பாசுபதாதிகள் 'வைதிக ரஹஸ்யம்' போலே ஆகம தந்த்ரங்களிலே அநுபவிக்கக் கூடிய பலன்களுக்கு உபாயங்களான சாமங்கள் 'அத்ருஷ்டஸாரமானதையாலே' என்றது இதைப் பற்றியது இதே என்பனத்தைத் தெளிவாக்குகிறார் 'ஆத்மஷிக ரஹஸ்ய ப்ரதிபாதகங்கள்' என்றது யாகங்களில் அநுபவிக்கக்கூடிய ஸ்வர்க்காதி பலன்களுக்கு உபாயங்களைச் சொல்லுகிற பாகம் சிலர்க்கு - ஸாரஸார விவேகமில்லாதவர்களுக்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் ஸாரமென்று சொல்லத் தகுமேயல்லாமல் பிறந்தது, 'ஸர்வஜ்ஞஸகலாதி' என்றது ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாக ஸாரமாக உடைத்தாயிருக்கை, அதாவது கஷ்டப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய உபாயங்களினால் உண்டாக்கப்படுகின்ற 'ஆத்மஷிக ரஹஸ்யத்திலே மேலே முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்பத்வம், அஸ்திரத்வம், து:க்கமிஶ்ரத்வம், து:க்கோ

ததேயாகிலும் அதிலும் ச [illegible] திஷ்டமானவர்க த்தானுஹவஸாபேக்ஷர்க்கு சரமவாக்யம் [illegible] தத்வ ரஹஸ்யவாக்யங்களை வெளியிட்ட ஆசார்ய ஸார்த்தராகைப்போலே விவேகிக்க உபாதேயம் அவ [illegible] வம்சத்திலும் வ்யாக்யாதித்தங்க மிகவும் உபாதேயம் [illegible] தத்வவிந்யங்களை [illegible] மாகையாலே மிகவும் ஸாரதமமாயிருந்தது [illegible]

தாத்பர்ய [illegible] ஸ்ரீகாமிபான முமுக்ஷுக்கள், ஸ்வாபாவிக [illegible] வி [illegible], [illegible] ஆத்த தத்வ ஷ்டி [illegible] தத்வ [illegible] ஸாரதமமாயிருந்த ததேயாகிலும் [illegible] ஸாரஸாரதி கண்ட காட்டிலும் மேம்பட்ட காரணத்தை மிகவும் ஸாரமானது என [illegible] 'சரமவாக்யம்' [illegible] [illegible] [illegible] ஷ்மாகையாலே [illegible] பட [illegible] ஸம்ஹபுண டான [illegible] செய யப்பட்டிருப்பதினாலே [illegible] அனுப [illegible] கோஷ்டிகளில் சிலவற்றை [illegible] அவைகள் இரண்டும் இது அனுபாதேயம் என [illegible] செய்கிறபடிக்குக் காரணமாகிறது [illegible] விவேகிக்கு [illegible] பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை பகுக்கறிகவனுக்கு அதாவது இழ அதிகாரத்தில் அநுஸந்தேயக்கப்படியே சில காமிகாடியாக [illegible] [illegible] விட [illegible] அவ்வம்சத்திலும் பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை பாதிபாதிக்கும் உபநிஷத்பாகத்திலும் இக்கால அல்பகாலவர்த்திகளாய அநேக விக்னங்களை உடையவர்களான நமக்கு முமுக்ஷுக்களை தெளிவிக்கும் திருமந்த்ராதிகளே மிகவும் ஸாரதம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது [illegible] 'ஸ்வாரம்' என்ற [illegible] பதிப்பட்டிருப்பதினாலே, பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை பாதிபாதிக்கிற உபநிஷத்பாகம் ஸார

த்ரயம் ஆகையால் ¹அணுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்ய: குஶலோ நர: | ஸர்வத: ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத: என்கிறபடியே ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரஜ்ஞரான இவ்வதிகாரிக்கு மிகவும் உபாதேயமாகக் கடவது

தமம் என்று இந்த அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஸாரதமமான உபநிஷத்பாகமும் உபாதேயமென்று ஸித்திக்கிறபடியால் ரஹஸ்யத்ரயமே ஸாரஜ்ஞர்களுக்கு அநுஸந்தானீயம் என்று இங்கு அருளிச்செய்ய வேண்டியதென்? என்கிற சங்கைக்கு எல்லாவற்றிலும் ஸாரதமம் எதுவோ அதுவே உபாதேயம் என்று ஸமாதான வசனபூர்வமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஆகையால்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஆகையால்' என்பதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே என்றர்த்தம். அதாவது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யத்ரயம் அத்யந்த ஸாரதமமாகையினாலே என்று கருத்து. இது மிகவும் உபாதேயமாகக்கடவது என்பதற்கு அநுகூலமான ஒரு வசனத்தை உதாஹரிக்கிறார்— 'அணுப்யஶ்ச' என்று ஆரம்பித்து. உதிரும்-பக்கிப்பாலுள்ள அத்யாத்மஸார விசேஷம் உடைய, குஶல: நர: பண்டிதன், அணுப்ய: அணுக்களாயும், மஹத்ப்ய:-பெரியவைகளாயுமிருக்கிற, ஶாஸ்த்ரேப்ய: ஶாஸ்த்ரங்களிலிருந்து, ஸர்வத: எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதாவது ஸாரமான என்று சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்துக்களைக் காட்டிலும், ஸாரம் ஸாரமானதை, ஷட்பத: வண்டு புஷ்பேப்ய இவ - புஷ்பங்களிலிருந்து போல, அதாவது வண்டு புஷ்பங்களிலிருந்து மதுவை எடுப்பது போல, ஆதத்யாத்-எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 'ஸாரஜ்ஞரான இவ்வதிகாரிக்கு' இதனால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனாய் தன்னையோடு கூடின ஜீவாத்மாவிற்கு அதற்கு அபேக்ஷிதமான அர்த்தங்களைத் தெளிவிப்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயமே மிகவும் உபாதேயம் என்று தாத்பர்யம். இதனால் 'ஸாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஸாரதமம்' என்று சொல்லியிருப்பதும் உத்தம ஸாரமாக இங்கு உதாஹரிக்க

1. பார மோக்ஷ 176—63

அமையா இவையென்னும் ஆசையினால் அன்று மூன்றுலகில்
சுவையான கல்விகள் சூழ வந்தாலும் தொகையிவையென
இமையா இமையவர் ஏத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய நம்
சமயாசிரியர் சதிர்க்கும் தனிநிலை தந்தனரே

க்கப்பட்ட வசனத்தை அநுஸரித்து ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்பது த்யோதிதம்.

இப்படி அத்யந்த ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயம் உபாதேயம் என்று ஸ்வல்பமாய் நிஷ்கர்ஷம் செய்து அஸார அல்பஸாராதிகளிலே அலையாமல் இருக்கும்படியான ஸ்திதியை நம் பூர்வாசார்யோபதேசத்தாலே பெற்றோமென்று அவர்கள் செய்தருளின உபகாராதிசயத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயங்கள் பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதங்களாகையினாலே உபாதேயதமங்கள் என்பதையும் அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — 'அமையாவிவை' என்று ஆரம்பித்து.

[பதவுரை] இவை-நம்மால் அப்யாஸம் செய்யப்பட்ட சாஸ்த்ரங்கள், அமையா - போதா என்னும் ஆசையினால்-என்கிற ஆசையினாலே, உலகில் - ப்ரபஞ்சத்தில், சுவையான - [illegible], [illegible], அறுமூன்றுடன் கூடிய, கல்விகள் வித்யாஸ்தானங்கள் சூழ முழுவதும் வந்தாலும்-நம்முடைய ஸ்வாதீனங்களாய்க் கிடைக்கப் பெற்றாலும் இவை - இவைகள், தொகை-எண்ணிக்கை, அதாவது கேவலம் கணக்கிடுவதற்கு மாத்திரம் உபயோகம், என்று - என்று நினைத்து, இமையா - இமைக்கொட்டுதலில்லாத, இமையவர்-தேவர்கள் அதாவது ஜ்ஞானஸங்கோசமில்லாத நித்யஸூரிகள், ஏத்திய-ஸ்தோத்திரம் செய்த, எட்டு - திருவஷ்டாக்ஷரம் இரண்டு - மந்த்ர ரத்னமாகிய த்வயம், இது சரமச்லோகத்திற்கும் உபலக்ஷணம் ஆனதுக்கே இரண்டு - மற்றை இரண்டாகிய த்வயம் சரமச்லோகம் என்றாவது பொருள் கொள்ளலாம் (இவைகளை) எண்ணிய - அநுஸந்தானம் செய்பவர்களான நம் சமயாசிரியர் - நம்முடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகர்களான ஆசார்யர்கள், (சமயம் ஸித்தாந்தம்), சதிர்க்கும் சதுரமான, அதாவது சா

தனாதிலே ... ஸதி ... தந்

தனா ...

அறுமூன்றுலகில் சுவையான கலவிகள் ...

... ஞானசங்கோசம், அகற

... அடங்கிய ரஹஸ்யத்ரயங்களுடைய அடங்கியவையாகையிலே

... சுவையான கலவி ...

... அறுமூன்று ...

... சுவையான

... ஸப்யமாய

சுவையான என்று ... ஸ்ரீ ஸாரா

... டெணணிய ... ரஹஸ்யத

... அருளிச்செயத்திருப்பதிலே கலவிகள

...

... உலகில் சுவையான ...

...

...

... ரூபமாதலும்

அவைகளில் ... தொகுத்துக்கொண்டு வருதலும் என்றார்தம

... சதிக்குட ...

... அப்படி ... ஸ்ரீ ஹயக்ரீவகடாக்ஷ உண்டான

...

...

...

... ஸ்ரீ சகா

வாதகிக கிருமக்ஙா வந்தகாபபோல, தமமை எலலா விதயா

வதாணக ... வரிதகன என்றும், அப்படியிருந்தபோதிலும்

அவைகள தொகைமைபென்று ...

... லைவை எட்டியணிடெணணிய ... பூர்வாசார்யர்களுடைய

அநுகரஹத்திலே பெறுகிற எனறும் தாதபர்யம் இதத

யோஜனையில 'இவையாயிமையவர ஏகதிய எட்டிரணிடெணணிய

ரஹ ... ஸ்ரீ, அவையா இவை யென்னுமாகையிலே அறு

மூன்றுலகில் சுவையான கலவிகள் சூழவாதாலும் தொகையிவை

யென சதிகதும தனிநில தந்தனர்' என்று அதையும் இதரர்

ஶாகாநாமுபரிஸ்திதேந
மநுநா மூலேந லப்தாத்மக:
ஸத்தாஹேது ஸக்ருஜ்ஜபேந
ஸகலம் காலம் த்வயேந க்ஷிபந் |
வேதோத்தம்ஸவிஹாரஸாரதி
தயாகும்பேந விஸ்ரம்பித:
ஸாரஜ்ஞோ யதி கஶ்சிதஸ்தி புவநே
நாத: ஸ யூதஸ்ய ந: ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ த்விதீய: ||

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

அல்பஜ்ஞர்களான நமக்கு ரஹஸ்யத்ரயங்களை ஆதரணீயங்களென்று பஹு ஸங்க்ரஹ [illegible] ஆசையினால் என்பர்தாம் அப்யஸிக்கப்பட்ட என்னும் ஒரு பதத்தைச் சோதித்துக்கொள்ள வேணும். இப்படி உலகத்தினரால் ஆசைப்பட்டு அப்யாஸபூர்வகமாகக் கற்கப்படும் வித்யைகளானவிடத்தில் அத்தன ஸம்பந்தங்களாக வந்தபோதிலும் அவைகளைத் தாம் அநாதரித்தமை தெரிவிக்கப்பட்டதென்பது அப்படிப்பட்ட 'தர்கவ்யாக்ருத [illegible] நாந்த [illegible] ஸாயிக்கவல்லராய் [illegible] நாம ஶ்ரீ [illegible] ணாடபபோ [illegible]' [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால் [illegible] வந்ததாலும் என்னுடைய அஸம்பாவிதமானதை ஸம்பவிக்கிறதாக வைத்துச் சொன்ன [illegible] தொனியை [illegible] 'வித்யாநாம் ஶிக்ஷிதேநவாணம்' [illegible] படியே [illegible]

பூர்ணமாகச் சொல்லக்கூடியவைகள் என்றாக்கம் அல்ப
ப்ராப்யத்திற்கு அதிக பலனை அடையாது 'சதிர்' (சாதுர்ய),
அப்படிப்பட்ட கீழ் 'சதிர்க்கும் நிலை' 'தனி நிலை' என
பதின்று இந்நிலை வாழுமாதவர்க்கு ... வந்த நிலை
... ஆப்பதாது என்பது விசேஷிக்கப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயங்கள் ஸாரதமங்களானாலும் இவை மற்ற
தவன ஸாரதமத்ரயார்த்தங்களில் கருத்தைக் கவனித்தாகக் கூடியவையோ?
என்கிற ஶங்கையையும், எல்லா ஆகமங்களுடையும் ஒவ்வொரு ரஹஸ்
யங்களிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதோ? என்
கிற ஶங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்
தங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தையுடையவர்களைக் கொண்டாடுகிறார்—
ஸாவாதம்' என்று ஆரம்பித்து.

[ட-ரை] ஸாவாதம் - வேதஶாகைகளுக்கு, உபநிஷ
த்பாகத்தில், ... உபநிஷத்பாகத்தில், ஶ்ரீஶுக ஶ்ருக
ங்கள், அவையும் ... ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, ஶ்ருதமுத உபா
ஸா - பூர்ணமானவென சொல்லப்படுகிற திருவஷ்டாக்ஷரத்தி
லும், ஶ்ரேஷ்டகாதி அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீகாஸவரு கதை உடைய
தாயும், ஸத்துவ பதிகிறது, ஸத்தா ஸாரமாகிய ஸங்க்ஷே
பேண - சுருக்கமாக உபதேசிக்கப்பட்டது, ஸ்வயத
... ப்ரதிபாதித்திறதே ஸகலம் ... காலம் -
எல்லாகாலமும், ஸர்வது - ஸர்வகாலாதி சம்பவங்களும், வே
தாந்தம் வேதாந்தங்களுக்கு ஸாரமாயிருக்கிற, அகா
... ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டு, விஹாரஸாரஷி
... ஸ்ரீ சரணையுடைய, ஶ்யாமம்
ஸத - ... காதப் பதிறை, அதாவது
... ஸம்பந்தத்திலும், விஸ்ம
ஸ்து: விஶிஷ்டா ... உபதேசிக்கப்பட்டவையும், ஸாரஜ்ஞ:
ரஹஸ்யத்ரயங்களின் ஸாரார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்
யும், கஶ்சித் ஒருவன், ஸாவதே இந்த லோகத்தில், ஸ்வஸ்தி

யத் - இருக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், ந: - நம்முடைய, யஜ்ஞஸ்ய - குப்பஹுமானது, அதாவது பகவத் ஸமாராதநத்திற்கு, நாய: பலமானது

'ஸர்வாநாசேஷவர்ஜித:' என்பதினால் அதர்வ ஶிரஸ்ஸு முதலிய உபநிஷத்துக்களில் அக்ஷரஸங்க்யையுடன் இவ்வஷ்டாக்ஷரம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸர்வார்த்த:' என்பதினால் திருமந்திரம் ஸை ருப்ய ப்ரதிபாதிப்பதால் தான் விவக்ஷிதர் 'ஸத்தா ஸெத்து' என்றவிடத்தில் 'ஸெத்து' என்பது ஸ்வரூப பரமாத்மாவும் 'ஸர்வார்த்த:' என்று சொல்லப்பட்டபடியினால் அதின் அர்த்தஸ்வரூபமான ஸத்தியைச் சொல்லுகிறது அன்றிக்கே ஸுக்ஷ்மணியாக ஸ்வரூபானுரூபமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அன்றிக்கே 'ஸெத்து' என்றது வேதங்களின் ஸாரம், அதாவது 'ஸர்வவேதேஷு ஸஹஸ்ரம் ஸுக்ஷணஸ்' ஸ்ம்பாத்ய நம:' என்று ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டபடியே பகவத் கைங்கர்யம் என்றாக்கமாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே 'ஸெத்து' பாவம் ப்ரமாணம் காட்டிய ஞானம் இருக்கையாலே அவனை இருப்பவனாக அறிகிறார்கள்' என்ற அர்த்தமான ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவதனுபவமாவுமாம். 'ஸத்தா ஸெத்தா ஸக்ருஜ்ஜபேத்' என்று ஒரு தரம் பாதி செய்யும்பொழுது காரணாந்தரமாகையினால் ஒருதரம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு கீழ்ச்சொல்லிய மோக்ஷத்வஸ்வரூப பாதுவருத்தி, பகவத்கைங்கர்யம், பகவதநுபவம் இவைகளால் உண்டாகுகிற என்றாக்கம். 'தவ்யம் ஒருதரம் உச்சரிக்கவினை ஸம்ஸாரத்தைக் தாண்டுவிக்கிறது' என்றாக்கமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் இங்கு விவக்ஷிதர். 'ஸக்ருதுப காமும்' என்பதினால் 'அயஃ யத்ரா ஸாரோத்ந ஸஹஸமேஷவம் வக்தா இதயாதிர விசு ஜிதேசா 'வெஷொத்தம்' இத்யாதியினால் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற பரம்புருஷனை தன்னுடைய லீலைக்காக ஸாக்ஷியாக வக்தா என்பதினால் பரமவிப்ரலம்பாதி தோஷமில்லாமையும், ஆசாரியர்களிடத்திலுள்ள வாத்ஸல்யாதிஶயமும் சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஆப்ததமத்வம் அருளிச்செய்யப்பட்ட

காரியத்தை ஸ்ரீ [illegible] ஸஹஸ்வாநு வர்ஷோக்ஷா
த்தூ: ஸர்வேஷ்வப்யபராதேஷு க்ஷமைவேக்ஷ்யதே ச்ருதிதவாக்ஷ
ஷு விஸ்வ: ஸாயுஜ்யமதிநாதாநாம் ஸாமாநம் ஸஹஸ்ரேக்ஷ
ஸாக்ஷிகோபகாரா' [illegible] இங்கு
[illegible] விசேஷாத்தைவ [illegible], விஹார-
விஹாரத் [illegible] வருகி, அவர்களு [illegible] ப்ரசித்திசப்பட்ட,
ஸாரஜ்ஞ [illegible] (லீலோபசார)
[illegible] ந கஷ்டி ப்ரஜாநாதி என்று
சேட்ட அபராதானுசந்தி, 'காமோதரவர் மோக்ஷயக்ருஷ் ப்ரேஷ்ய:
மோகாது ஸஹாஸத-ம்ஷிஷ ப்ரவ்ருத்த:' [illegible] கானை
கையில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ப்ரகாரதிவார
ணமாகிய விஷேசங்க [illegible] என்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.
'விஹாரஸாரதி' [illegible]
போல [illegible] செய்யார் [illegible]
னை "ஸ்ஸ்ஷம்ஸ்தெய வஸ்ரஸஸ்ய தாதயீஷ்வெஹாத்த: ஸ்ஸ! ஸம
வக்ஷத் சஷேவ்லித்ய' [illegible] அருளிச்செய்யப்
பட்டிருக்கிறபடியே [illegible] ஆசார்யர்கள் [illegible]
வஹிக்கிற [illegible] 'ஷயாமாஹெக' என்ப
தற்கு அஜ்ஞானிடத்தில் உண்டான நிரவதிகக்ருபை காரணம்
இந்த சரமச்லோகரூபமாகப் பரிணமித்தது என்று தாத்பர்யம்.
இந்த அர்த்தம் மேலே சரமச்லோகாதிகாரத்தில் வ்யக்தமாயரு
ளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பகவானை ஸகதாவாசையிலே ஸகத்ரு
லைலக்ஷணத்தாலும் க்ருபையின் பரிவாஹமாக வஹித்தகானை
யிலே வசனவைலக்ஷண்யத்தாலும், இது மிகவும் விஸ்வஸநீயம்
என்பது தாத்பர்யம். இக்காரண ரஹஸ்யங்கள் ஒவ்வொன்றிலும்
எல்லா அர்த்தங்களுமிருக்கப்போகிலும், ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தை உண்
டாக்குகை, ஒருகால் உச்சரிக்கப்படுகிறவிலே ஸம்ஸாரத்தைத்
தாண்டிவைக்கும் சக்தியுடன் காலக்ஷேபார்த்தமாக ஸர்வதா
அநுஸந்தேயமாயிருக்கை, மஹாவிச்வாஸத்தை உண்டுபண்ணுகை
ஆகிய ப்ரயோஜனவிசேஷங்கள் தனித்தனியாக இருப்பதினால்,
இவை மூன்றும் அநுஸந்தேயங்கள் என்று ஸமாதானம் அருளிச்
செய்யப்பட்டதாகிறது. ஸாராஜ்ஞோ:' என்பதினால் இப்படி

ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவன் க்ருதஸாவித்தாக இல்லாமற்போனபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தவிசேஷங்களை அறிந்தவனாகையினாலே ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனதுரந்தரனாவான், அஸாரமான அர்த்தங்களைத் தெரியாததினால் ஒரு ந்யூநதையும் வாராது என்று ஸமாதானம் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. 'பஹிஷ்க்ருதோ' என்பதற்கு இப்படி ஸாரார்த்தங்களைப் பற்றிய அநுஷ்டானபர்யந்தமான ஜ்ஞானத்தை உடையவன் தூரஸ்தன் என்று தாத்பர்யம். 'தாஸ்யஸ்ய ஸ்ஸ்வஸ்ய நஃ' என்று பாடாந்தரம். அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ்ஞன் அவனுடைய பரிஜனங்களோடுகூட நமக்கு நாதன், அதாவது அவனும் அவனுடைய பரிஜனங்களும் நமக்கு நாதர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'நஃ' என்கிறது பூர்வாசார்யர்களையும் போன்றவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
மஹாமஹோபாத்யாய
ஸ்ரீ-உ வே நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்த்ர ஶப்தார்த்தம்—ஶரீரஶரீரி லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாதி நிருபணம்—நிருபாதிகஶேஷித்வாதிகம்—ரஹஸ்யத்ரயத்தில் இந்த அர்த்தங்களை கிடைக்கும் ப்ரகாரம்—திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸந்தாநார்த்தம் அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விதம்—சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தின் விஶேஷமான தாஸத்வஸ்வாமித்வ நிருபணம்]

ஆதேயத்வப்ரப்ருதிநியமைராதிகர்த்துஶ்ஶரீரம்
ஸத்தாஸ்தேமப்ரயதநபலேஷ்வேதஷாயத்தசேதஸ் |
விஶ்வம் பஶ்யந்நிதி பகவதி வ்யாபகாதேஸ்ஸமஸ்தே
ஸங்கீர்ணாநேகஶ்ருதகமிதம் ஶாஸ்த்ரமேதே விதத்வ்ருத்தி: ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: |

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யாநரூபமான இந்த ஶாஸ்த்ராரம்பணீயம் என்கிற இரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிகையினால் ஸங்க்ஷேபித்தருளி, இனி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய் அதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்க ஆரம்பித்து, அதில் உத்தேஶக்ரமத்தினால் தத்துவங்களை முதலில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ப்ரதானமாயும், ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாயுமிருக்கிற சரீராத்மபாவத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபித்தருளுகிறார் என்று மேல்பேடிகையோடு இந்தப்பேடிகைக்கு ஸங்கதி சொல்லிக்கொள்ளவும். 'ப்ரதிதந்த்ர' என்னும் பதம் 'ப்ரதிவாதி' இத்யாதி ப்ரயோகங்களைப்போல விருத்தமான அர்த்தம் என்பதைச் சொல்லலாமானாலும், மேல் அதிகாரத்தில் 'அஸ்மத்ஸித்தாந்த ப்ரதிதந்த்ரங்களான தத்வஹிதங்களுடைய ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியை மிகவும் ஸாரதமமாயிருக்கும் ப்ரகாரம் அருளிச்செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ? அதில் சில அர்த்தங்களை ப்ரதானம் என்று சொல்லி

யிருக்கிறபடியினால் நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு அநேக ப்ரதிதந்த்ரங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் சில ப்ரதானம் என்று ஏற்படுகிறதே? நம் ஸித்தாந்த அர்த்தங்களெல்லாம் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா யிருக்க, அவற்றுள் சில ப்ரதானமாவதற்குக் காரணமென்ன? இத்யாதி ஆக்ஷேபங்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் என்று கீழ் அதிகாரத்துடன் இந்த அதிகாரத்திற்கு ஸங்கதி அறியத்தக்கது.

[பதவுரை] ஹம்ஸவதி - பகவான் வ்ராவகாஷஸ்ப்ருஷ்டே,வஸதி) ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய் இருந்து பார்க்கப்பட்ட ... ஸ்வரூப வஸ்தா ... , ஸ்வேச்சா அது ஸ்வேச்சி ருக்க ப்ராயதந ப்ரவ்ருத்தி ... - பாதிப்பதனால், இவை சகல, வஸ்தூயத்தா - இந்த ஸ்வரூபத்து ஏற்படுத்தப்பட்ட காரிய வஸ்தூக்கள் - இந்த ஜீவர்கள், ஆதேயஸ்வரூபஸ்திதி - ஆதேயம் முதலியவைகளையுடைய, நியமனம் - ஒருபொழுதும் இருப்பதில்லை, ப்ரசாவது — எப்பொழுதும் ஆதேயமாயும் விதேயமாயும் சேஷமாயும் இருக்கின்றவை; ஆதிகர்த்ரு - முக்கியமான காரணமாயிருக்கிற ஸரீரம் - சரீரம், ஈதி - என்று, விஜ்ஞம் ... வஸ்து - பார்க்கிறவர்கள், மஹீநாணாம் ... அறிவாளர், சக்ரதக்ஷிணா - ... , விதுவ்ருத்திம் - ... பரிபாகதசையை, மாஹதே - அறிகிறோம்

இங்கு 'ப்ரவ்ருத்தி' என்ற பதத்தினால் விதேயத்வமும், சேஷத்வமும் குறிக்கப்படுகின்றன. இக்காலத்திலும் இந்த ப்ரபஞ்சம் ஆதேயமாயும் விதேயமாயும் சேஷமாயும் இருக்கும் என்றதாயிற்று. எந்த சேதநனுக்கு எந்த வஸ்து காணிருக்குமளவும் ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், சேஷமாயும் இருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட வஸ்து அந்த சேதனனுக்கு ஸரீரமென்று கொள்ளப்படுகிறது. 'ஆதேயத்வ'மாவது அவனால் தாங்கப்பட்டிருக்கை 'விதேயத்வ'மாவது அவனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கை 'சேஷத்வ'மாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கை லோகத்தில் ஸரீரம், ஸரீரம்,

என்று சொல்லப்படுகிற தசையுடன் இருக்கும்பொழுதெல்லாம் ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ஸுகதுக்கங்களாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறது. அதைப்போல ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால் தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கும்படியினால் அவனுக்குச் சரீரம் என்று திருவுள்ளம். 'ஸ்வதஷாயத்தம்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்கும் ஸங்கல்பத்திற்கும் அதீனப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றர்த்தம். இது கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதேயத்வப்ரப்ருதித்ரயங்களையுடையது என்று சொல்லுவதற்கு காரணம், பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால் ஆதேயம் என்கிறது. அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்தித்திப்ரவ்ருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாம்யம் என்கிறது. பகனிலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டிருப்பதினால், அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு ப்ரயோஜனமாகவுடையதாகையினால் சேஷபூதம் என்கிறது. ஆக இக்கால ஸத்தா ஸ்தேம ப்ரயத்ந பலன்களில் பகவானுக்கு அதீனப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இந்த ப்ரபஞ்சம் எப்பொழுதும் பகவானுக்கு ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், சேஷமாயுமிருக்கிறதாகையினால் ஶரீரமென்னப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இதற்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் — 'ஸமவத்தி வ்யாவகாஷஸூஷ்ரவெஷ' என்று 'வ்யாவகாஷஸூஷ்ரவெஷ' என்பதற்கு வ்யாபகமந்த்ரங்களான திருவஷ்டாக்ஷரம், ஷடக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரம் இவைகளில் நாராயண விஷ்ணு வாஸுதேவ பதங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகளைக் கண்டவர்கள் பகவானுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கும்பொழுது தெரியாத சில ஸூக்ஷ்மமானவைகள் பூதக்கண்ணாடியில் பார்க்கும்பொழுது தெரிவதைப்போல— ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரமாகத் தோன்றும் இப்ப்ரபஞ்சங்கள் வ்யாபகமந்த்ரங்களினால் பார்க்கப்படும்பொழுது பகவானுக்குச்சரீரமாய்த் தோன்றுகின்றன என்று தாத்பர்யம். 'ஶம்ஸீராணாம்

ஶ்ருதிதநபாவது பரமுள்ள ஆஜ்ஞைகள் ஒரு
வருமிசையாதே தனனுடைய ஆஜ்ஞைக்கே
பாதிதநதராபதாரதநம அஸாதாரணமான அயூம
இஙகு வேதாஙகளான நமமுடைய ஶமஷ்டதநதததுககே
அஸாதாரணமுமாய ப்ரதாநமுமான அயூமெதென

எனபதினால இவவாககய அமபாகவுடைய ஶ்ருதியின அாததம அறியபபடியாது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது 'அகரு தகஸிரா:' எனபகிறா பபரபபாகவசனம பரமாணதமாக ஙாகையினால தனககு விருததஙகளான சில ஶ்ருதிகளை அபரமாணம என்று சொலலுவது அஸஙகதம எனபது கயோதிதம 'மாஹபெதெ விததவர்ததிம்' எனபரா நூ படி பூபுனாபும பரமாணஙகளாய இதராகாலே அறியமுடியாதவைகளுமான ஶ்ருதிகளின தாதபாயாரததம ஒரு ஶ்ருதிககும அபராமாணயகலபனை பணணாமல மிகவும ஸாவபமாய அறியபபடுகிறது என்று ஆத தம இததாங்கத ஶஹ ஙயதரயததில ஸாராமஶததைத தெரிநத வன கிஞசிஜஜ்ஞனாயிருநதபோதிலும ஸமபராதாயததின ஸாராாத ததைை அறிநதவனாகையினால ஸமபராதாயதுரநதரனாவான என்று கிழ அதிகாரததின ஸஙகரஹஶலோகததில அருளிசசெயயபபட டது விவரிககபபடடதாகிறது எபபடியெனனில— ஸாவஶ்ருதி தாதபாயாாததமான ஶரீாகபாவம திருமநதரததில பரதி பாதிககபபடுகையினால இதை அறிநதவன ஸகலாாததஙகளை யும அறிநதவனாகிறான—என்று பாதாநபாதிதநதரம எனகிற பகததிறகு அாததம அருளிசசெயகிறா— 'ஶ்ருதிதநதரமா வது' என்று தொடஙகி ஸ்ரீபாஷயபரியோதத தியில "ஸ்தந்தரணவ ஶமீஷட் வாதஞ்சுத்திலவ ஶ்ருதிதஜ வமிஷாஶ, யதா வெயாகரணஸ்யஷோட: ஸஹ தஸ்ய ஜ்ஞேமஸ்ய, ஶிடாவெரஸ்ய ஸமுதம், கணோரிமாயதிஃ ஸவெ ஸரவநாமிததயக்தா, தயஜ்ஜ்விராம் ஸாமிதா: ஸவஸ்மரீர தர்மி ஶ்ரீ ஶமிசாகதாஸராஷ்ஸ்யைவயசிதிவிஷ்யாபரொவ ஶ்ருதிதஜ்ராஃ' என்று அருளிசசெயயபபடடி நபபொ இதின வயாகயானமாகிய பருதபரகாசிகையில 'ஸ்தந்தரேதஜமிஷஸ்ய ஶ்ருதிதநதர ஶமிஷயதெ' என்று அருளிசசெயயபபடடிருப

னில்-சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள் அதில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரித்வமாவது, சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களைப் பற்ற நியமேந ஆதாரனுமாய் நியந்தாவுமாய் ஶேஷியுமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களுக்கு ஶரீரத்வமாவது, நியமேந ஸர்வேஶ்வரனைப் பற்ற ஆதேயமுமாய், நியாம்யமுமாய், ஶேஷமுமான

ஶரீரஶரீரிலக்ஷணம்

பதம் அநுஸந்தேயங்கள் ப்ரதானப்ரதிதந்த்ரம் என்று சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்திற்கு பாரார்த்யம் ஸ்வஸ்ருதிகளுக்கும் விரோதமில்லாமல் அர்த்தம் சொல்லுவதற்குக் காரணமாயிருக்கை, நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கை, வாதிகளை ஜயிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கை ஆகிய மூன்று இவைகளில் முதல் காரணம் கீழ் ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது. கடைசி காரணம் மேல் அதிகாரஸங்க்ரஹஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்படப்போகிறது. மற்றொன்று அதிகாரவாக்யங்களில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது. **இசையாதே** - ஒப்புக்கொள்ளாமல். 'வைதிகர்களான நம்முடைய ஸித்தாந்தத்துக்கே' என்பதினால், த்வைதம், அத்வைதம், விஶிஷ்டாத்வைதம் ஆகிய மூன்றும் வேதார்த்தங்களையே ப்ரமாணமாகக்கொண்டு அதிலிருந்து உண்டானவையாயிருக்க மற்றவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் நமக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமான அர்த்தம் இருக்கக்கூடுமோ? அப்படி இருந்தாலும் அவைகளுக்குள் ப்ரதான அப்ரதான விவக்ஷை எப்படி? என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம் த்யோதிதம். 'ஆஜ்ஞாபகத்தினால் ஸ்வஸ்வத்வாச்ரயத்வம், ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம், ஸர்வபலப்ரதத்வம் முதலியவை விவக்ஷிதங்கள். **த்ரவ்யங்களைப்பற்ற** ஸாமான்யமாகக் கூறியது. **நியமேந** அந்த வஸ்து உள்ளவரையிலும் இவ்விடத்தில் ஆத்மாகிறதுக்குத் தாரகனாயிருக்கையும் ஶரீரத்திற்கு நாஶ்யமாயிருக்கையும் லக்ஷணம் என்று சொல்லில் சுமைகளுக்கும் அவைகளைத் தரிக்கிற மனுஷ்யாதிகளுக்கும் ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடும், இப்படியே நியாம்யத்வம் மாத்ரமும் ஶரீரலக்ஷணமன்று, ஏனெனில் யஜமானன் வேலைக்காரனை நியமிக்கும்பொழுது ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடுமாகையினால்

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும் சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று. வஸ்த்ராதிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ்திரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாகையினால், இவைகளைத் தடுப்பதற்காக 'நியமந' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸரீரலக்ஷணத்தில் 'த்ரவ்ய'மாயிருக்கை என்கிற விசேஷணத்தை எல்லாவற்றுடனும் அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும். ரூபம் முதலிய குணங்கள் அவ்வோ வஸ்துக்களினால் தரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், க்ரியைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களின் ஸங்கல்பப்படி நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கீழ்க் கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், ரூபம் க்ரியை முதலியவைகள் த்ரவ்யங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமாகையினால் அதை விலக்குவதற்காகச் 'த்ரவ்ய'மாயிருக்கை' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை மூன்றும் தனித்தனியே மூன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம் முதலிய க்ரந்தங்களிலே பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதெப்படியென்னில்— எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தன் அந்த அவஸ்தையோடு கூடியிருக்குமளவையிலும் அவனால் தரிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம்; அப்படித் தரிப்பவன் ஆத்மா என்றும், எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸாத்யங்களான கார்யங்களில் அந்தச் சேதநனால் நியமிக்கப்படக்கூடியதாகையே ஸ்வபாவமாக உடையதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும், எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ, அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேர்ந்து ஸரீரத்திற்கு லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்கள் என்று சொன்னால் 'ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வாதி ஸரீரஸம்பந்தவ்ருத்திர் நாஸ்தி' என்று மூன்றும் சேர்ந்து ஸரீரஸம்பந்தத்திற்கு ஆகமம் என்கிற ஸ்ரீபாஷ்யவாக்யத்திற்கு விரோதமாகும், மூன்றும் சேர்ந்து லக்ஷணமென்னில்— ப்ரயோஜனமில்லாமையினால் கௌரவம் வருகிறது, ஆகையினால் எந்தச்

த்ரவ்யமாயிருக்கை. வேதாந்தவேத்யங்களைப்பற்ற யாவ [illegible] தாத்மபாவியாய் [illegible] நியந்தாவுமாகையாவது [illegible] ஸங்கல்பத்தாலும் ஸம்பந்தத்தாலும் யதாஸம்பவம் ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜக னாயிருக்கை. அதெங்ஙனேயென்னில் — ஸம்ஸாரி கள ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நித்யஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திவிசேஷங்களான ஸம்பந்தங்களுக்கும் போலே

சேதனனுக்கு எந்த ஆகாரத்தோடு கூடின த்ரவ்யம் அப்ருதக் ஸித்தவிசேஷணமோ அது அவனுக்கு சரீரம், இந்த அப்ருதக் ஸித்தமாயிருக்கையானது ஸர்வ அவஸ்தைகளிலும் அந்த ஸம ம்பந்தமுடைமை [illegible] ஆதேயத்வ விதே யத்வ சேஷத்வங்களைச் சொல்லுகிற அப்ருதக்ஸித் தமான [illegible] ஆகாரங்களாகையினாலே விசேஷண ங்களென்று [illegible] பாஷ்யத்தில் ஸாரமாக அநுஸந்திக்கப்படுகிறது [illegible] ஸம்பந்தம் ஆதாரமென்னும் [illegible] ஆஜ்ஞாபிக்கிறதாகிய நியமனமும் [illegible] ஆதேயத்வமுத [illegible] — 'வேதாந்தவேத்யங்களை' [illegible] யதாஸம்பவம்' [illegible] என்றாக்கால் அதாவது ஸங்கல்பத்தாலே ஸத்தாஸ்திதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை காரணத்வமென்றும், ஸம்பந்தத்தாலே ஸத்தா ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை நியந்த்ருத்வம் என றும் [illegible] இப்படி [illegible] ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபா களுக்கு இவன் ஆதாரமென்னில், ப்ரகாசத்தில் ஸ்வதந்த்ரா ளாக அவைகள் தோன்றுகிறபடியினாலே விரோதமாகாதோ? ஸ்வ யமேவ [illegible] ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஆதாரமென்னில், 'ஸம்பந்த [illegible]' [illegible] விரோதியாகாதோ? அப் படிக்கில்லை என்னில் ஸர்வப்ரதீதமாயிராநின்றதே? என்றிவை முதலிய ஸங்கைகளைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவை களுக்கு ஸமாதானம் அநுஸந்திக்கிறார்— 'அதெங்ஙனே என்னில்' [illegible] எங்ஙனே - [illegible], 'ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திவிசேஷ' [illegible] — [illegible] நித்யத்வம், [illegible], அந

ஸ்வ்ருதிஸித்தஸ்வேதரவ்யாவ்ருத்தங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வாத்மனைவ ஆகாரமாயிருக்கும் அவையோ வ்யாவ்ருத்திக்கு ஆச்ரயித்திருக்கும் ஜ்ஞானாதிகளுக்கு அவையோ

கள்வார், அபஹ்ருதவார், ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜர் ‘நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணம்’ என்கிறார் — அப்படியருளினார், ஸாமர்த்திகளர், கருணை முதலியவைகளை இதர சேதநாசேதனவஸ்துக்களை விபூதிகளோடு கூடிய ப்ரஹ்மத்தை அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபகமென்றும் ஸ்வகதஸ்வரூபத்தை அறியும்பொழுது நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமென்றும் சொல்லாமென்று திருவுள்ளம். அப்படியே ‘ஸர்வஸ்வாஸ்யம் தஸ்ய தேஜஸ்த்ரிவிக்ரமேணாக’ என்றும் ‘தானுமானை யறிவிலென் கண்டாய் காரணனை நீ என்னை யறிவிலே’ என்றும், ‘காரணன் மூவேழுலகுக்கும் நாதன்’ என்றும் விபூதிகளும் ஸ்வரூபநிரூபகாம்சங்களாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ‘ஸத்யமாயும் ஜ்ஞானமாயும் அநந்தமாயும் இருக்கிறது ப்ரஹ்மம்’ என்றாற்போல ஸ்ருதியிலும், ‘உணர்முழுநலம்’ இத்யாதிகளிலும், ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்பொழுது விபூதிகளில்லாமலும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அந்த நிரூபித ஸ்வரூபவிசேஷணங்கள் என்று திருவுள்ளம். இப்படியே ஸ்ரீமத் அபிநவதாஸாசார்யர் “யாவத்ஸ்வாபாவ்யம் யதுவம்சதிலகா லக்ஷணம் தத்விசேஷ்யம் யஸ்ய பாவாதேர் வஸ்துவ்ருத்திம் ஸ்ப்ருசதி கேசனாபுக்ஷ்யி | தஸ்மாத் ஜாயதே ஸாத்யாஸ்ஸ்வாத்மபூதேகத்ராஸ்யாத்ஸ்வ்ய வாச்யம் ஸர்வாவஸ்ஸரீரவிசேஷ ஸ்வாமித்ய க்வசித் ஸம்ஜேத் விசேஷ்யாவிசேஷ்யாக:” என்று விபூதிகளுக்கு ஸ்வாத்யஸ்வரூபத்வம் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமாயும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்யவஹிதமாக — நேராக ‘ஸம்ஸ்தஸ்வஸம்ஹம்’ இத்யாதிகளில் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமித்வம் என்கின்ற ஸ்வாகாரத்வம் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்கள் நேராகவும் பரம்பரையாகவும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆகாரம் என்கின்றன ஆகையினால் விரோதம் இல்லை என்று திருவுள்ளம். ஸ்வ்ருதிஸித்தஸ்வேதரவ்யாவ்ருத்தங்களுக்கும்’ என்பதினால் கூடாதிகள், அதாவது ஜ்ஞானமொழிய மற்ற த்ரவ்யங்களுக்கு என்பது தம்

த்ரவ்யத்வாரா ஆஶ்ரயமாயிருக்கும் ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆஶ்ரயமா யிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள், ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டும் ஸ்வரூபத்தாலும் ஆஶ்ரயமா யிருக்குமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள் இப்படி ஸர்வமும் ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற ஸ்வரூ

அவ்வோ த்ரவ்யங்களை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் - அந்தந்த வஸ்துக்களை ஆதாரமாக உடைத்தாயிருக்கும் குணாதிக ளுக்கு ஸாக்ஷாத் ஸ்வரூபேண ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்துக்கு 'ஆஶ்ரயம்' க்ரியையைக் குறிக்கிறது அவ்வோ த்ரவ்யத்வாரா - அந்தந்த வஸ்துக்களை த்வாரமாகக்கொண்டு ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படும் ஶரீரங்களுக்குப் பரமாத்மா ஆதாரமாயிருக்கிறபடியை அபிப்ராயம்பற்றி (கஷர ச்ருதிகளுடைய) — 'ஜீவத்வாரா' என்று ஆரம்பித்து 'சிலர் சொல்லுவர்கள்' என்பதற்கு 'இந்த ஜீவர்களின் வழியாக அநுப்ரவேஶித்து' என்றாக்கமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஜீவாத்மாவை த்வாரமாகக்கொண்டு அநுப்ரவேஶித்திருப்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டே ஆதா ரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 'ஸ்வாரஸ்யஹேதுமாக' இத்யாதி அநுப்ரவேஶம் செய்திருப்பது ஜீவர்களால் அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஶரீரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபி ப்ராயம் 'ஜீவனை த்வாரமாக' இத்யாதி 'சில ஆசார்யர் கள் சொல்லுவர்கள்' என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரத்திற்கு ஆரம் பங்களான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களும் தனித்தனியே பகவா னுக்குச் ஶரீரமென்று 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ' என்றாக் கமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து ஶ்ருதியில் சொல்லப்படு கிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கல்பித்தது, அந்தத் தேஜஸ்ஸானது ஸங் கல்பித்தது' என்றாக்கமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திற்கு அப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரினாலே "தேஜோப்ஹன்னானாமேவ வாயோர்தேவதா தேஜ:ப்ருஷ்டயோரேவ ஸர்வா: வாயோர்த்ஸ ஸவ வாசகா:" என்று நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதனாலும்

தக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் ஸ்வரூபஸ்திதிகளுடையவும் தத்ஸங்கல்பாதீநமாகையாலே அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே உத்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை இவ்வர்த்தத்தை

‘அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்’ என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்திலும், ஸாக்ஷாத்தாக ஆதாரத்வமும் ஜீவத்வாரா ஆதாரத்வமும் ஸித்திக்கின்றன என்று ஆகூதம். இந்த இரண்டுவிதமான தாரகத்வமும் ப்ரஸித்தமாகையினாலும் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு நேரில் ஆதாரத்வம் சொல்லுவதைப்போல ப்ரத்யக்ஷவிரோதமில்லாமையினாலும் இரண்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன என்று திருவுள்ளம். இப்படி - மேற்கூறியபடி ஸாக்ஷாத்தாகவோ, பரம்பரையாகவோ, ‘ஸத்தாதிகள்’ என்கிற இடத்தில் ‘ஆதி’ பதத்தினால் ஸ்திதி ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் - ஆஶ்ரயமான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு வசப்பட்டவைகள். ஆகிலும் ஸாவயவஸ்துக்களின் ஸ்திதி ஈஶ்வரேச்சாதீனமென்பது பொருந்துமோ? ஸங்கல்பாதீனமென்பதற்கு ஸங்கல்பத்தினால் உண்டானதென்று அர்த்தமாகையினால் நித்யவஸ்துக்களுக்கு உத்பத்தி இல்லாமையினாலே அவைகளில் ஈஶ்வரேச்சாதீனத்வம் அஸம்பாவிதமாயிற்றே என்னில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்-‘ஸ்வரூபஸ்திதிகளுடையவும்’ என்றாரம்பித்து ‘அநித்யேச்சையாலே’ என்பதற்கு அந்தந்த ஸமயங்களில் உண்டாகிற இச்சையாலே என்பதர்த்தம். ‘நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை’ யாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இந்த வஸ்துக்கள் இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதையுடையவைகளாயிருக்கை அதாவது ‘ஸங்கல்பாதீநம்’ என்பதற்கு ஸங்கல்பமில்லாவிட்டால் இவைகளுமில்லாமல் போகவேண்டிய யோக்யதையுடையவைகளாகும் என்று தாத்பர்யம் இது நித்யம் அநித்யம் ஆகிய இரண்டிலும் துல்யம் இப்படியாகில் நித்யமாய் இருக்கிற வஸ்துவிஷயத்திலும் பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் அநித்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமே என்னில் அதற்குப் பூர்வர்களின் ஸ்ரீஸூக்தியை

1 ஜ்ஞாதனைத் தன் விஶ்வஸநீயவஸ்த்தா என்கிற ஶ்லோ-
கத்தாலே ஸூரிகள் விவேகித்தார்கள் இத்தாலே
ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திரூபமா
யான வ்ருத்தியும் ஸம்ஶ்லேஷாயத்தமானபடியாலே
ஸர்வமும் ஸம்ஶ்லேஷஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லு

உதாஹரித்து ஸ்தாபனம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வர்த்
தை' என்றுபக்ரமித்து. தன் - ஸ்வாமியான, ஜ்ஞாதா வான
ஈச்வரனுடைய, விஶ்வஸநீயவஸ்த்தா ஸர்வஸங்கல்ப
டையவும் ஸ்வரூபம் (ஸ்தவத்து) "நித்யம் வியாவ்ருத்த தா நிக
ஸ்ந்தே த்வ நித்யா: । நித்யம் கவிகவர தத் நிஜஸம்ப
பாம் ஸாவகாஶம் ஸ்டேஷணா ஸர் நிஜபாத்ரம் நி: என்று
ஶ்லோகத்தின் ப்ரக்ருதி பாகம் ஸாத வஸ்துக்களுடைய எப்பொழு
தும் பரிபூர்ணமாயிருக்கின்றனவோ அவைகள் நித்யங்கள் இவ்விஷ
யத்தில் உம்முடைய ஸ்வரூபத்திலேயே இருந்துகொண்டு நித்யங்
களாயிருக்கிற கல்யாணகுணங்கள் உதாஹரணமாகின்றன என்று
அர்த்தம். இங்கு கல்யாணகுணங்களை ஸ்தாபனமாக அருளிச்
செய்திருப்பதினால், நித்யவஸ்துக்களை அழிக்கவேணுமென்கிற
ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதில்லை என்று இந்த ஶ்லோகத்தில் விவ
க்ஷிக்கப்பட்டது என்று கருத்து. ஸூரிகள் என்று
ஸ்ரீபட்டரைச் சொல்லுகிறது. விவேகித்தார்கள் - ஸர்வப்ரவ்ருத்திஸங்கல்பமுடையனுடையவும்
ஸ்வரூபஸ்திதி ஸங்கல்பாதீனமென்று ஸமர்த்தனம் செய்தார்கள்.
இத்தாலே - ஸர்வ ஸத்தையும் ஸ்வரூபம் ஸங்கல்பத்தி
னாலல்லபடியாலே, ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்தியாலே - ஸ்வரூப
ஸ்தாப்யமாகும் 'ஸம்கல்பாஶ்ரிதம் என்று சொல்லு
கிறது' என்பதற்கு ஸ்வரூபமட்டும் ஸங்கல்பாதீனமாக ஆகாமல்
இருப்பதினாலல்ல ஸங்கல்பாதீனமாக இருக்கிறபடியையே ஸங்கல்
பாஶ்ரிதமென்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்
யம் ஆகில் ஓ காரகியே, இந்த அக்ஷரத்தினுடைய வியவஹாரத்திலே
ஸூர்யசந்த்ரர்கள் தரிக்கப்பட்டவர்களாய் நிற்கிறார்கள்' என்று
அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஸூர்யன் சந்த்ரன் முதலிய

கிறது. ஶாஸ்த்ரஶ்ரவ்யர்கள் ஸஜ்ஜத்தாலே யூதங்க ளென்று ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுமது [1]த்ருணஸஹஸ்ரா க்கு ரக்ஷித்ராவம் ஷிஶோ ஸஹஜௌஷதயீ:। வாஸ தேவவாத்வ வீர்யேஷு விபூதானி ஸஹஸ்ரஶ: என்கிற படியே ஒரொரு தேவவிஶேஷங்களிலே விபூதப்படி

வஸ்துக்கள் ஸங்கல்பத்தினால் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுவது விரோதியாகாதோ என்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் 'ஶாஸ்த்ரஶ்ரவ்யர்கள்' என்று. ஶாஸ்த்ரஶ்ரவ்யங்கள் சந்த்ராதித்யர்கள், த்ருணா: - புல்லுகள், ஸஹஸ்ராக்ஷ ரக்ஷித்ரா சந்த்ரன் ..., சந்த்ரிகை முதலியவைகளோடு கூட, வா ... , ஷிஶோ: ..., ஸஹஜௌஷதயீ: - ..., ஸஹஸ்ரஶ: ..., வாஸதேவஸ்ய ..., வீர்யேஷு ..., 'விபூதானி ... ' என்கிறபடியே என்கிற வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் இந்த வசனத்தில் 'விபூதானி' ... அவஶ்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் திக்குகள், ஸமுத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே விழுவதற்கு ப்ரஸக்தமே இல்லாமையினால் ... 'விபூதானி' ... எல்லையை மீறாமலிருக்கும்படி செய்யப்படுகின்றன என்றாகும். ... 'வீர்யேஷு விபூதானி' ... ஸ்வரூபம் போலாகாமலிருக்கும் ... வஸ்துக்களைத் தங்கள் நிலைகளிலே நிற்கும்படி செய்கிறது என்றாகும். ஆகையினால் அதைப்போலவே ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் தரிக்கப்படுகிறார்களென்று ... சொல்லியிருப்பதும் ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் ... தேஜஸ்ஸுகளில் விபூதப்படி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற ... சொல்லுமது' ... தேவவிஶேஷங்களிலே' ... அதில் ... 'த்ருணா:' ... னால் காணபிக்கப்படுகிறது. அதாவது இந்த வசனத்தில் எப்படி

---

1 பார— அனு— 254—136

நிறுத்துகைப்பற்ற. இப்படி ததாயீந ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூபம் என்செய்கிறதென்னில்? பரமாத்மாவினுடைய இச்சை இவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாச்ரிதங்களாக வகுத்து வைக்கும். இப்படி வ்யுத்பத்தியும்

‘வியூததாதி’ என்கிற [illegible] ‘வியூதகள்’ [illegible] என்று ஸ்ரீபாஷ்ய[illegible] ‘வீயெழுண’ [illegible] படியைச் சொல்லுகிறது. இந்த ச்லோகத்தில் ஸங்கல்பத்தினாலே தருக்களை என்று சொல்லியிருப்பதற்குக் கீழ்ச்சொன்ன ந்யாயத்தினாலே ஔபசாரிகமாக அர்த்தஞ் சொல்லவேண்டுகையினாலே மற்ற இடங்களில் ஸங்கல்பத்தினால் தருதம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கும் ஔபசாரிகார்த்தத் தாத்பர்யம் சொல்லவேண்டும் [illegible] சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டது’ [illegible] ‘த்ருஷ்’ [illegible] வசனம் வியக்திகளாலும் இது ஸ்பஷ்டமாகக்கூடுகையினாலே இதைக் கருஷ்டாந்தமாக்கி இதைப்போல மற்ற இடங்களிலும் இப்படிச் சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம் இப்படி [illegible] ‘ததாயீநஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு’ இங்கு [illegible] வஸ்துக்களும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையுடையது என்பதினாலேயே பகவானுடைய ஸாமானாதிகரண்யம் ஜகத்துக்குத் தத்தாத்மத்வமும் ஏற்பட்டி[illegible] ‘பரமாத்மஸ்வரூபமென்செய்கிறதென்னில்’ [illegible] ஸ்வரூபத்தினால் ஸ்வப்படிருக்கின்றன என்று ஏற்றாக ஒப்ப வேண்டும், பகவானுடைய ஸ்வரூபம் இவைகளினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகளுக்கு என்ன விசேஷத்தைச் செய்கிறது என்று தாத்பர்யம். ‘இச்சை - [illegible] ஸ்வரூபாச்ரிதங்களாக வகுத்து வைக்கும்’ ஸ்வரூபத்தின் ஆச்ரிதமாகவும், அதற்கு சேஷபூதமாகவும் பிரித்துவைக்கும் அதாவது சேதநாசேதந வஸ்துக்கள

ஸம்ஸ்லாஸ்லா ஸ்வாஶ்ரிதமுமாய ஸம்ஸ்லேஷாயீநமுமாய இருக்கும், லோகத்திலும் ஶரீரம் ஶரீரியினுடைய ஸ்வாஶ்ரிதமுமாய ஸக்வாஶ்ரிதமுமாயிருக்க காணாநின்றோம் ஜீவனிருந்த காலமிருந்து இவனை விட்டுப்போகாமையாலே ஸ்வாஶ்ரிதம் இவ்வழியும் ஸக்வமில்லாத ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களிலே

அவனுக்குச் ஶரீரமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலே இவைதனக்கு ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வமும் ஸங்கல்பாதீநத்வமும் ஸித்திக்கிறதாகையினாலே பகவானுடைய ஸங்கல்பம் இவ்வஸ்துக்களை ஸ்வரூபத்தினாலே தாங்கப்பட்டு நிற்கும்படியே வைக்கிறது இத்தால ஸ்வரூபத்திற்கு வையர்த்யம் ப்ரமாணஸாரங்களினாலே சொல்ல முடியாது ப்ரமாணஸித்தமாகையினாலே யுக்திகளினாலே சலிப்பிக்கவொண்ணாது என்பது கருத்து. இதனை நிகமனம் செய்கிறார்— 'இப்படி [illegible] சொன்னதினாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வம் ஸித்திக்குமோ என்னில், அதற்கு ஸமாதானமாக லோகத்ருஷ்டாந்த ஶரீராத்மபாவத்தை உதாஹரிக்கிறார்— 'லோகத்திலும்' என்று ஆரம்பித்து 'காணாநின்றோம்' [illegible] றோம் அவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பாதீனத்வம் மாத்திரம் போதுமே, ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வம் எதற்கு என்ன ப்ரயோஜனம் என்னில், [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— 'ஜீவன்' என்று ஆரம்பித்து அசேதனமையிலும் ஸங்கல்பம் கூட இருக்கிறபடியினாலே ஸங்கல்பாதீனம் என்று சொல்லலாமே என்னில், அதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வழியும் [illegible] இவ்வழியும் [illegible] ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறதா [illegible] ஸக்வமில்லாத [illegible] 'ஆதி' [illegible] தாகக்கொள்ளப்படுகின்றன ஸ்வப்னதஶையில் மனது இருந்தபோதிலும், ஸ்வப்னதஶையில் ப்ராப்தமாகிற ஶரீரத்தை அதிஷ்டானம் பண்ணுகிறபடியினாலே தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஶரீரத்தை அதிஷ்டானம் செய்யவில்லை என்கிற காரணத்தினாலே ஸ்வப்னதஶையும்

கொள்வது ஜந்மாதி தோஷங்களாலே ஸ்வரக்ஷணத்தாலே விரோதப்படி தாங்கும்போது ஸ்வரக்ஷணாச்ரிதமென்னப் படுவது. இதில் ஸ்வார்த்தவாச்ரிதயாயிருக்கிறபடியை ஆத்மேயத்வமென்றும் ஸ்வரக்ஷணாதீநமாயிருக்கிறபடியை தியாஜ்யத்வமென்றும் சொல்லுகிறது ஸம்ப்ரதாய

[illegible] கொள்வது – [illegible] கொள்ளாது இப்படியாகில் ஸர்வஜ்ஞத்த ஸங்கல்பத்தை ஸ்வாமி ஏற்றுக்கொள்ளவேணுமோ? அப்படி ஏற்றுக்கொண்டோமாகிலும் இந்த ஸர்வஜ்ஞ இவனுடைய இச்சையின்றிக்கே ரக்ஷணமுடைகிறபடி யினால் ஸ்வரூப ரக்ஷணம் ஸங்கல்பத்தாலேயாகவேண்டுமே? என்கிற ஸங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஜந்மாதி தோஷங்களில்' என்று தொடங்கி. ஜந்மாதிதோஷ நிவ்ருத்தி கொண்டிருந்தும் தான் அதாவது — நிவ்ருத்தியைக்கொண்டு ஈச்வர பொழுது உடலாகவும் உபாயம் இவனுக்கு முகமிய காரியங்க ளில் தன்னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடத்துகிறார் ஸங்கல்பத்தினால் என்றிசொல்லுகிறது இது ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யமென்று சொல்லவொண் ணாது, அது எல்லாச் சேதநர்க்கும் பொதுவாகையினாலே ஸாத் த்யாதிகர்த்ருத்வகாரணமாகாது என்று திருவுள்ளம். இத்தால் ப்ரா ணம் தன்னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடக்காமல் போனாலும், அதாவது தான் செய்யாள இருக்கவேணுமென்று நிச்சயிக்கச் செய்தே ப்ராணம் போகத்தேறிலும், தனக்கு ஸுக்யமான விஷயத் தில் ப்ரவ்ருத்திக்கக் கூடியதாயிருக்கையை ஸ்வபாவமாக உடையது என்று சொல்லியிருப்பதினால் தோஷமில்லை என்பது ஸித்தம். இப்படி ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யமும் ஸங்கல்பபாரதந்த்ர்யமுமிருக்குமிடத்தில் ஆத்மீயத்வமும் ஆத்மேயத்வமும் என்று பிரித்துக்காட்டியருளுகிறார் — 'இதில்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஸ்வார்த்தவாச்ரிதயாயிருக்கிற படியை' என்பதற்குத் 'ஸத்தாவ்ருத்திகள்' என்று சேர்த் துக்கொள்ளவும். 'ஸங்கல்பாச்ரிதமாயிருக்கிறபடியை' என் ற இடத்தில் ஸத்தாஸித்தி ப்ரவ்ருத்திகளென்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ப்ரவ்ருத்திகளைக் குறித்து [illegible] — 'ஸம்ப்ர

ஸ்வஶேஷியாகையாவது 1 'உபாத்தே ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யைச் சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஸ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ| உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம் ந து குணௌ அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம்||' என்கிறபடியே தன் ப்ரயோஜநத்துக்காகவே

ரன் ஸ்வஶேஷியாகையாவது என்று ஆரம்பித்து இதால் அசேதநவஸ்துக்களைப்பற்றி ஶேஷியென்பது உசிதமானாலும் சேதநன் புத்திபூர்வகமாக ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ப்ரவர்த்திக்கிறானாகையினால், அப்படி புத்திபூர்வகமாக ப்ரவர்த்திப்பவன் 'ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே' என்கிற ந்யாயத்தினால் ஸ்வப்ரயோஜநமாகவே ப்ரவர்த்திப்பான் என்றேற்படுகிறபடியினால் சேதநனைப் பற்றப் பகவான் ஶேஷி என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும் என்பது ஶங்கையின் தாத்பர்யம். இந்த ஶங்கைக்கு ஶாஸ்த்ரயுக்திகளில் இருக்கும் ஸமாதானத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஶ்ரீரியென்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே இது ஸித்தம்' என்றுகொண்டு ஸாம்ப்ரதாயிகமான ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'உபாத்தே' என்று ஆரம்பித்து. **ஶ்ரீமாந்** ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன், **சிதசிதௌ** சேதநாசேதநவஸ்துக்களை, **ஸ்வம்** தன்னை **உத்திஶ்ய** உத்தேசித்து அதாவது தன் ப்ரயோஜனத்திற்காக, **ஸத்தா** ஸ்வரூபம் **ஸ்திதி** - அதின் இருப்பு, **நியமந** உள்ளிருந்து நியமிக்கை **ஆத்யை:** - இவை முதலியவைகளினால், **உபாத்தே** அங்கீகரிக்கிறான், **இதி** - என்று **ஔபநிஷதீ** - உபநிஷத்துக்களைச் சேர்ந்த, **வாக்** வாக்யம், **வததி** சொல்லுகிறது **தத்** ஆகையினால் **இஹ** இந்த ஜீவாத்மாக்களிடத்தில் **உபாயோபேயத்வே**-உபாயமாயும் உபேயமாயுமிருக்கை **தவ** உனக்கு, **தத்வம்** ஸ்வரூபம், அதாவது ஸ்வரூபத்திலேயே ஏற்பட்டவைகள் **ந து குணௌ** குணங்களினால் வந்தவைகளல்ல **அத:** - ஆகையினால், **ஶ்ரீரங்கேஶய** ஶ்ரீரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பகவானே! **த்வாம்** - உம்மை, **அவ்யாஜம்** - வேறு வ்யாஜமில்லாமல் அதாவது ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமல், **ஶரணம்** உபாயமாக,

---

1 ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் உத—37

வாத்ஸல்யாதி ஸுஹாவஹங்களான விஶேஷணங்களையுடை யனாய் பண்ணின ப்ரபத்தியாலே யதிஶயவானாகை இ, ஆசார்யாதிகளாலே ஸச்சேதநனுக்கு ஸஹி நிரூபண ப்ரயோஜனம் என்னென்னில் ஆசார்யோ பாவத்தாலே அவனுடைய ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளுக்கு போலே ஸ்வரூபஸ்திதிஸ்ஸார்த்தம் ஞாநமும், ஸௌ ஶீல்யத்தாலே ஆத்மாஹிதார்த்தமான ஸ்வா த்யாய வ்யவஸ்தையின்படியே ஸார்வபௌம

ஸஹஜம் ஸ்வாபாவிகமென்ன 'உபகாரிஷு யஃ ஸ்வாமீ ஸ்வா மேதஸ்ய கொண்டாணஃ' இத்யாதிகளிலே ப்ரணம்ப ப்ரமேயமையச் சொல்லுகிறபடியன்றோ 'ந து ஸ்வாமீ' என்பதற்கு ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டதல்ல என் ஆதம் என்று ஸ்ரீஸாரவிவரணியில் வ்யாக்யாதம் 'தன் ஸ ம்பந்தமுடைய ஸர்வஸ்வாமியானவனுடைய என் ஆதம் வாத்ஸல்யகல்யாணகுணங்களான' என்பதற 'வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதி குணாநாம், ஸெ ஷாம் ஸாவஃ வாத்ஸல்யம்' என்கிறது ஆயலானுடைய பரமே ஸ்வரனாகிய ப்ரபாவத்தையுடைய ஸகலாபிமதத்தை வார யித்ரு, இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடைய ஸ்வபாவமாகவுடையனா னாக என்றாற்போல் உபாஸ்தமபண்ணி அங்கீகரித்த அதிஶயவானாகை - அதிஶயத்தையுடையவனாயிருக்கை இ ப்படிச் சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலே அவனுக்கு அதிஶயம் ஸி த்திக்கும்போதில் இதைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதிலே சேதநனுக் கென்ன அதிஶயம் ஏற்படுகிறது? அப்படித் தனக்கு ஒரு அதிஶய முமில்லாத இந்த அர்த்தப் ஜ்ஞாநத்தையறிகிறதில் ப்ரதானம் என்று சொல்லுவது ஸங்கதமாகுமோ என்னில், இதனால் இவனுக்கு ப்ரீதியுண்டாகிறதைப் பற்றிச் செய்கிறார் — இந்த என்றபடி ப்ரதான ஆசார்யோபஹாவத்தாலே என்றான ஆகாரம் புர இவன் ஆத்மயாத்ரைகளைப் பண்ணுகைக்கு, ஸார்வஜ்ஞ்யமும் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய ஞாநத்தின் லாபமும், ஆத்மாஹிதார்த் தனென்னு அபிமானித்துக்கொள்ளுகைக்கு, ஸ்வாமித்வம் கத்ருத்வ வாஸ்தவஸ்வாயத்தாபேக்ஷையில்லாத வ்யவஸ்தையின்படியே,

மான வாத்ஸல்யாதிகளையும் ஶேஷஶேஷிபாவத்தா லும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தாலும் ஸ்வாமித்வாநுரூ பமான வாத்ஸல்யத்துக்கநுரூபமாய நிர பேக்ஷமுமாயிருந்துள்ள உபாயவிஶேஷத்தையறி கையும் மஹிசயும் ஆகவிவற்றில் ஸம்வேதநன கந் த்ருயாரன கந்த்ரு ஆயோஜநன கந்த்ருஶரண

பகவானை ... ... 'கஜேந்த்ர மோ க்ஷம் த்ரௌபத்யாஸ்த்ராணம் காகஸ்ய ஶிரஸாசனம் । ஸ்ரவண விபூஷணாஹாரஸ்ய வஸ்ஸ்தா யாம ஸ்வஸ்ய ஜீவனம்' என்று சொல்லி யிருப்பதை யனுஸரித்துக் கஜேந்த்ராதிகளைத் தீர்க்கக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி புருஷார்த்தமும் இன்னதென்று ஏற்படுகிறதென்ற அதைப்போல என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வாமித்வாநுரூபமான ... ... னுக்குச் சேஷப்ரகாரிய தன ஸம்பந்தம் ... ..., 'ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தா லும்' என்பதனால் சேஷத்வ ப்ரஸித்த ஶேஷி பாரதந்த்ர்யத்தாக யினாலும், தான் செய்கிற வ்யாபாரங்களில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய மில்லாமையினாலும் பகவானை உபாயமென்கிற அத்யவஸாயரூப மான ஸாத்ருஶ்யத்தியாகிற உபாயமாக ஏற்படுகிறது என்று தாத் பர்யம். வாத்ஸல்யத்துக்கநுரூபமாய் ... ... த்தைக் கொண்டிருக்கும் ... ..., நிரபேக்ஷமா யிருந்துள்ள - ... ... அபேக்ஷிக்காமலிருக்கிற, உபாயவிஶேஷத்தை ... ..., அதாவது 'நிரபே க்ஷம்' ... ... மாக அபேக்ஷிக்காமை இப்படி அறிந்துகொள்ளுகிற இது ர்வாதமாயிருக்கக் கன ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஏற்படும் விஶேஷங்களை நிஷ்கர்ஷித்து அநுஸந்திப்பர் — 'ஆக இவற்றால்' என் பதற்கு ஆக இவற்றால் - இப்படி தெரிந்துகொண்ட வற்றால், கந்த்ருயாரன ... ... த்தைக் கொண்டு ஆகாரங்களையுடையவர்களான, கந்த்ருஆயோஜநன பகவானுடைய ப்ரயோஜனத்தைத் தவிர வேறொன்றைத்

ரஹஸ்யத்ரயத்தில் முக்ய அர்த்தங்கள் ளென்றதாயிற்று. இவ
நிற்கும் ப்ரகாரம் வர்த்தம் ஆசார்யஹ்ருதயத்
தில் நிற்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில் — நாராயண
சப்தத்தில் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலு
முண்டான தாரகத்வவ்யாபகத்வாதிகளாலே அநந்யா
தாரகத்வாதிவிசிஷ்டஸ்வரூபமும், வாராயஜ்ஞவார
தஜ்ஞமஹுமான ஷீழில்வஷயத்தாலே அநந்யார்ஹயோ

தனக்கு ப்ரயோஜனம் ஸ்வாத்யந்த ஸ்நேஹமுடையவனல்லன், அநந்யசரண
னன் - பரமாத்மாவைத் தவிர வேறொருவனை உபாயமாக உடையவ
னல்லன், என்றதாயிற்று என்று ஸ்வாபதேசமாக தெரி
விக்கப்பட்டதாயிற்று இப்படி இவை மூன்றும் ரஹஸ்யத்ரயங்
களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை விஸ்தரமாக நிரூபிக்
கிறார் — ‘இவ்வர்த்தம்’ என்று தொடங்கி. ‘நாராயண
சப்தத்தில்’ ‘நாராணாம் அயநம் (நாரங்களுக்கு இருப்பிடம்)’
என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் சேதநாசேதநவஸ்துக்களுக்கு
இவன் ஆதாரன் என்று சொல்லுகிறபடியினாலே அவன் தாரகன்
என்றேற்படுகிறபடியினாலும், ‘நாரா: அயநம் யஸ்ய (நாரங்கள் யா
வனுக்கு அயனமோ)’ என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் சேதநா
சேதநவஸ்துக்கள் இவனால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்
றேற்படுகிறபடியினாலே இவனுக்கு ஸர்வாதாரத்வமும், ஸர்வவ்யாப
கத்வமும் ஏற்படுகின்றன என்றபடி. ஆகையினாலே ஸர்வாதா
ரஸ்யாதாரன், அந்தர்யாமகன் என்றேற்படுகிறது. இது
‘ஸுஷி’ சப்தத்தாலே அந்தர்வ்யாப்யத்வம் குறிக்கப்படுகிறது,
வாராயஜ்ஞ வாரதஜ்ஞ மஹுமான பாரார்த்த்யஹேது
பாரதந்த்ர்யத்தையும் தாதபர்யத்திலுடையவைகளான அதாவது
நமஸ்ஸப்தத்தில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று மாத்திரம்
சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாரதந்த்ர்யம் தாத்பர்யத்தில் ஏற்படு
கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘மஹுமானது’ என்று நிரூபிக்
கப்படுகிறது கீழில் வஷயத்தாலே, ஸர்வஸ்வாமி
ஸ்வாமியான பரமாத்மாவுக்கே முக்யம் சொல்லப்படுகிறபடியி
னால் ‘அநந்யார்ஹயோஜநத்வமும், நமஸ்ஸப்தத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்ய

ஜநகத்வமும் ஸந்த்ராணத்வமும் ஹேதுக்கும் ஆவத்தோபஷ்டாநப்ரகாசகமான உத்தரத்தில் வச்வச்வணத்தாலே ஸந்த்ராணத்வமும் உத்தரவணத்தாலே ஸந்த்ரப்ரயோஜநத்வமும் உபயஹாமத்தாலும் ஸந்த்ராயாரத்வமும் ப்ரகாசிக்கிறது இப்படி ஸாவயாகவும் ஆசூயமாகவும் வாக்யஶ்லோகத்திலும் மிவ

கிவந்தகதி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே அநந்யஸாதனத்வம் தாத்பர்யத்தினாலே ஸித்திக்கிறது என்றாதல் இப்படியே த்வயத்திலும் இவ்வர்த்தங்கள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஆவத்தோபஷ்டாந' [illegible] 'ஆவத்தோபஷ்டாநப்ரகாசகமான' [illegible] த்திக்கு காரணமாகிறாப்போலே, காரணமாகிறாம் அப்பொழுது அநுஷ்டிக்கப்படுகிற க்ரியையை ப்ரகாசிக்கிறது என்று அதற்கு லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலும், அப்பொழுது அநுஷ்டிக்கப்படுகிற பாகத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்றாதல் உத்தரத்தில் [illegible], [illegible], ஸ்வதந்த்ர [illegible] 'உத்தரம்' என்று [illegible] 'வச்வச்வணத்தில்' [illegible] 'வணய' [illegible] கொள்ளவேண்டுமென்று மேலே நிரூபிக்கப் போகிறபடியினாலே அநந்ய ஸாதனத்வமும், ப்ரயோஜன பரமான உத்தரகண்டத்தில் ஸம்பத்தம் இருக்கிறபடியினால் அதற்கு ஸ்வார்த்த கர்த்தவ போக்த்ருத்வ நிவ்ருத்தியினாலே தாத்பர்யமாகையினாலே அநந்ய ப்ரயோஜனத்வமும், இரண்டு கண்டத்திலும் நாராயணபதமிருக்கிறபடியினால் திருமந்த்ரத்தில் நிரூபித்திருக்கிறபடியே அநந்யார்ஹத்வமும் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இந்த மூன்றாத தத்தின் சரமஶ்லோகத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று அருளிச்செய்கிறார் — 'இப்படி [illegible] இவ்வகுப்பு- [illegible], அநந்யார்ஹத்வம், [illegible] ஸாணை [illegible] ஸாதனமாகவும், [illegible] கிறது பலமும் உபாயமும் ஒன்று என்று ஆகையினாலே அர்த்த [illegible] த்திலும், ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி

வருமபடி கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸர்வேச்வரனுக்
[illegible] விஶேஷ வஶீகரணமுமாக விஹிதமான
ஸாக்ஷாதுபாய விஶேஷத்தை அயத்தாலே யநுஷ்டிக்
கும்போதைக்கு அங்கங்களாய்க் கொண்டு அவ
ஶ்யாபேக்ஷிதங்களான வழிகளையெல்லாம் சிறிய

[illegible] 'ஸங்ஙம [illegible]
[illegible] அநுபக்கசாபு என [illegible]
கண்டுகொள்வது' என்பதற்கு [illegible] இப்படி அநு
[illegible] முதலான மூன்று அர்த்தங்களை இந்த ரஹஸ்யத்
ரயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதாயிருந்தால் ஓரொன்றே போதுமே என்
கிற ஶங்கைக்கு, ஸ்ரீ அதிகாரத்தில் இவைகளுக்கு தனித்தனி
[illegible] விசேஷமிருக்கிறபடியினால் மூன்றும் ஆசார்யர்
களால் ஸாதரமாய் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது
அர்த்தத்திலும் ப்ரயோஜன விசேஷமிருக்கிறபடியினால் இவை
[illegible] — 'இப்படி' [illegible]
[illegible] 'இப்படி [illegible] தெளிவிக்கும்' [illegible]
[illegible] விரோதவாயவஶீகரணமுமாக [illegible]
[illegible] விஹிதமான —
விதிக்கப்பட்ட ஸாக்ஷாதுபாயவிசேஷத்தை — [illegible]
[illegible] அநுஷ்டிக்கும்போதைக்கு — [illegible]
[illegible], சுருங்க — [illegible], ஸ்ருஜங்க [illegible]
[illegible] இத்தால் ஸாம்ப்ரதாயிகத்திற்கு ப்ரபத்தியை விரோ
தோபாய வஶீகரணமாக விதிக்கிறது என்கிற ப்ரயோஜன
விசேஷமும், தவப்ரயத்த காரணமந்த்ரமாகையினாலப்பொழுது
அநுஷ்டிக்கிற அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்செய்கிற ப்ரயோஜனவிசே
ஷமும், திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரபத்தியையநுஷ்டிக்கும்போது அநு
ஸந்தேயங்களாய், அதற்கு முன்பே அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான
ஸ்வாத்ம பரமாத்மஸ்வரூபம், ஸம்பந்தம், முதலியவைகளை ஸம
ஶயாதிகளில்லாமல் நிஷ்கர்ஷித்துத் தெளிவிக்கிறதாகிற ப்ரயோ
ஜந விசேஷமும் இருக்கிறபடியினாலே இவைமூன்றும் அறியத்
தக்கது என்பது ஏற்படுகிறது. இப்படித் திருமந்த்ரம் அவஶ்யம்
[illegible]ங்களான அர்த்தங்களை சுருக்கமாக ப்ரதிபாதிக்கதாலும்
அது [illegible] சுருக்கமாகையினாலே ஸம்ஶயம் முதலியவைகளில்

கண்ணாடி பெரியவுருக்களைக் காட்டுமாப்போலே
சுருங்கத் தெளிவிக்கத் திருவுள்ளம் இதில் ஹ்ருத்ஸம்புடத்
திருமந்த்ரார்த்தானுஸந்தா- தில் அர்த்தங்கள் ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தி
னூர்த்தமாக அப்புள்ளார் லும், [1] ஸத்தஃ ஹ்ருதயாளாஃ'
அருளிச்செய்த விரகு என்கிற ஶ்லோகத்திலும் கண்டு

ளாமல் ப்ரதிபாதிக்கிறது என்பது கூடுமோ? அப்படி ப்ரதிபா-திக்காலும் மந்தமதிகளான நமக்கு அது ஸுகமாய் அறியக்கூடிய-தாக இருக்குமோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக, இது இவ்வர்த்தங்களைத் தெளிவிக்கிறது என்பது ஸம்ப்ரதாய பரம-பரையிலே ஏற்பட்டதென்றும் இது உதாஹரணங்களாகக்கொண்டு மந்தமதிகளுக்கும் ஸுலபமாய் அறியத்தக்கது என்றும் பூர்வாசாரி-யர்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அருளிச்செய்கிறார்- 'இதில்' என்றபடிக்கு ஹ்ருத்ஸம்புடத்தில் பரன்வகுக்கு, 'அர்த்தங்களை' என்பதற்கு ஶேஷன் ஶேஷி, இருவர்களையும், ஶேஷியினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், ஜகத்காரணத்வத்தை-யும் தன் ப்ரயோஜனத்திற்காகத் தன் இஷ்டப்ரகாரம் ஸங்கல்-பத்தினால் நியமிக்கிறான் என்பதையும், ஶேஷன் ப்ரதானனாகத் தோன்றினபோதிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் ஶேஷியே ப்ரதானனா-யிருக்கிறபடியையும் என்றாக்கால் ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திலும் பாரதந்த்ர்யத்தில் அஜ்ஞானம் இருந்தக்காலும், அதாவது ஶேஷி முன்பும் ஶேஷபூதன் பின்புமாக இருப்பதை மேலெழுந்-தவாரியாய்ப் பார்க்கும்போது ஶேஷபூதனுக்கு ப்ராதாந்யமே தோற்-றின போதிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் ப்ராதாந்யம் முதலில் சொல்லப்-பட்ட ஶேஷிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், இவர்களிருவரையும் தவிர தேவதாந்தரவஸ்துக்களின் ஸம்பந்தமில்லாமையினாலும் ப்ரண-வத்தின் அர்த்தம் த்ருஷ்டாந்தமாயிற்று என்றாக்கம் இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்தில், இப்படிக்கு முன்னாலாவது ளாசார்யர் 'ஸத்யாயிந்த்ரஜம் ச ஸ்வயம் ச ஸக்ஷுந்யதாயா-ழுதெ தஸ்யதிஷ்ட பத்தா । த்யஜ்ஜவிஷ்டாதிரவெக்ஷீஶஃ த்ராந்த-ஸம் தத்வவிஹாமஹாத்மா ॥ வாஸஃஸ்ஸித தொவரி விஸ்வெஷ தஸ்ய வஸ்தாதவஸ்தாயிநி தஸ் ப்ரவதெத்ரு। ஸநந்த யொபாக

---

1 யாதவா ஸ 1—11

கொள்வது த்விதீயவாக்யத்தில் ஸ்பஷ்டத்தாலும் அம்ருதஸ்ய
ஶாவதத்தாலும் வரும் அம்ருதங்களை ஸ்ரீ ஹரிதா · வாரத்து
டையவும் ஸ்ரீமத்பாஷ்யகாரருடையவும் வ்யாக்யாநங்க

ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டாஹம் அம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச ॥'
என்று விஸ்தாரமாய் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு [illegible] 'ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டாஹம்
அம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச' [illegible]
டிருக்கிறபடியே கைவல்யத்தின் ப்ரிவுகளும், பகவானுடைய காரண
த்வங்களும், ஸர்வஜ்ஞத்வமும், ஜீவாத்மா தன்னை அநுஸந்
திக்கை என்பதும், அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திலிருந்து ஏற்பட்ட
வன் என்பது முதலிய ஆத்மஸ்வரூப ஜ்ஞானத்திலும் ஆஜ்ஞாந
த்தத்திலும் அபிப்ராயங்களைக்கொண்டு பாதிக்கப்பட்டதாகிறது
என்று ஸ்வாமி உதாஹரணம் அவதாரணத்தைச்சொல்லுகிறது என்கிற
யோஜனையில் இந்த உதாஹரணம் நிரூபிக்கப்பட்டது. உதாஹ
ரணம் ப்ராசீனர்களாலும் யோஜனையாகத் திருவுள்ளம்பற்றியபடியே ந
[illegible] 'ஸுகஸ்ய' [illegible] 'ஸுகஸ்யை
காந்திகஸ்ய' என்கிற ஶ்லோகத்திலும் [illegible]
'ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்ய ஶாஶ்வதஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி தத்த்வஸ்ய
ப்ரதிஷ்டா' [illegible] ' [illegible]
யத்தின்படி பகவான் எழுந்தருளும்பொழுது முதலில் பகவானுடைய
பிறகு பிராட்டியும், அதற்குப்பின் இளையபெருமாளோடு கூட மோ
க்ஷத்தை ப்ராப்தியை அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும்
ப்ரயோகத்திலும் என்றாக்கும் இங்கு மோக்ஷிகள் இருவருடை
யனாயும் மோக்ஷமென்பதிலும் இருப்பது முதலாக மற்ற ஆத்
[illegible] த்விதீயவாக்யம் - [illegible]
ஸம்பந்தத்தால் வரும் ஆத்மபாவம் பகவானுக்குப் பரதந்த்ரனென
பது ஆத்ம ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்படுவதாகுமாவது பாரதந்த்ர
[illegible] 'அம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய' என்பதால்
குப் பகவான ஸ்வதந்த்ரனும் மோக்ஷியாயும், ஜீவாத்மா பரதந்த்ர
னும், மோக்ஷப்ராப்தியைப் பெறுகிறவன் என்பது ஸ்வபாவம் என்றாகு
தல் அதாவது அவன் ஸ்வதந்த்ரனும் மோக்ஷியாயிருப்பதினாலே
தன் இஷ்டப்ரகாரம் இவைகளை நடத்துகிறதையால் பாகவத

களிலே யறிவது ¹'நானுன்னையன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னை யன்றியிலை' என்னும்படி பிறக்கிற நாராயணஸம்பந்தத்தை கோஸலஜநபதத்தில் ஜங்கமங்களையும் வர்த்தித்த திருமங்களையும்

ஶேஷத்வம் விசதம். இவ்வர்த்தம் மேலே புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரம் முதலியவைகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனைக் கண்டுகொள்வது. இவைகளுக்கு உதாஹரணம் காட்டிப்படுகிறது. **'ஸ்ரீ பரதாழ்வான்'** என்றுமுதலியது, **அறிவது'** என்பதற்கு ஸ்ரீ பரதாழ்வான் பாரவச்யபாரதந்த்ர்யத்தில் நிஷ்டையை உடையவரானார் என்பது பகவான் நியமிக்கவுடனே ராஜ்யத்திற்குத் திருவடி நிலைகளை ஸிரஸா வஹித்துக்கொண்டு திரும்பினபடியிலும், அவ்விடத்திலும் ஸ்ரீ பாதுகைகளை முன்னிட்டு ராஜ்யம் நடத்தினபடியிலும் ப்ரஸித்தம். அப்படியே ஸ்ரீஸத்ருக்நாழ்வான் 'ஸதஸ்யாபி ஸத்ருக்நோ லக்ஷ்மணாவரஜோஷிவஸ:' என்கிறபடியே பெருமாளுக்கு லக்ஷ்மணனைப்போலே பரதனுக்கு ஸத்ருக்நன் இருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாகவதசேஷத்வத்தில் ஸத்ருக்நாழ்வான் ப்ரதிஷ்டிதனாயிருந்தபடி சொல்லப்படுகிறதென்றறியத்தகும். **நான்** ஜீவாத்மவாச்யனான நான், **உன்னையன்றி** ஆச்ரயபூதனான உன்னைத் தவிர்ந்து, **இலேன், நாரணனே'** என்று வடசொல்லாயான டாகும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **நீ**—நாராயணஸப்தத்திற்கு அர்த்தபூதனான நீ, **என்னையன்றி** என்னை ஒழிய, **யிலை** அதாவது நாராயண பதார்த்தம், புருஷோத்தம ஸம்பந்தங்களினாலே பரமாத்மஸ்வரூபத்தைச் சேதநாசேதந வஸ்துக்களைவிட வேறாக நிரூபிக்கும்பொழுது ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் காரணத்வம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வாதிகளைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டுமாகையினாலே அப்பொழுது இந்த வஸ்துக்கள் இல்லாமல் அவனை நிரூபிக்கமுடியாது என்பது தாத்பர்யம். **'நானுன்னையன்றியிலேன்'** என்பது ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தின் அர்த்தத்தையும், **'நீ யென்னையன்றியிலை'** என்பது பரமாத்மஸ்வரூபத்தின் அர்த்தத்தையும் விவரிக்கின்றன. **கோஸலஜநபதத்தில் ஜங்கம**

---

1 நான்முகன் திருவந்தாதி—7

உதாஹரணமாகக் கண்டுகொள்வது. வஸுவக்ஷ யத்திலே தோற்றின காஷ்டாஷ்டாவு வானராருக்ஷ ங்கள் பேரணியாக க்ருதீயவக்த்திலே வதாயமிஷ்டி யில் கருத்திலே ஹ்ராயுதீயமான ஸௌஷியுகந்த செக்ஷ யுத்தை யிளையபெருமாளுடையவும், இவருடைய

களையும் சேர்ந்துகொண்டு நிற்கும் சராசரங்களையும், அவதா வதார அவதாரன் ஸ்ரீராமனுடையபிரிவை ஸஹிக்கமுடியாமல் வாடிப் போனதைச் சொல்லுகிறது இந்த விஷயத்தை 'ஹாராஜ ராஜ்யவ்யஸநகர்ஷிதா: | ஸவிவ்ருக்ஷா: ஸஸிந்தநா: ஸவை ஷ்ரோ கானாசோசகா: ||' என்கிற ஸ்ரீமத்ராமாயணஸ்லோகம் விவரிக்கும் 'வசுவதிருத்திருமகனையும்' என்பதினால் ராம னுடைச் சேர்த்திச்சேர்ந்தருளுகிற பொழுது சராசரங்களான ஜந்துக் களெல்லாவற்றையுங்கூட அழைத்துப்போன வருத்தாந்தம் விவ க்ஷிதம். 'அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி' இத்யாதிகளை ஸேவனுஸந்தேயம். இளையபெருமாளுடைய விஸ்லேஷத்தைத் த்ரிக்காமல் உடனே தனனுடைச்சேர்த்திக்கு எழுந்தருளினமை ஸூசிக்கப் ராமாயணவ்யாக்யானத்தில் வ்யாக்யாதம். 'வஸுவக்ஷ யத்தில்' - பரமாவாஸமான நகரங்களாகிற இரண்டு பக்கங்களில் 'காஷ்டாஷ்டாவு' உபாத்த தனயையடைந்த, பேரணி - பூர்வ பாஸ்த, அதாவது முதல் சாதனமாக. வதாயமிஷ்டியில் கருத்தி லே ராஜ்யபாலநத்தில் நந்துட்டு ராமனே வேறுமுனை காத்தய மென்கிற மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதாயிருக்கப்போகிலும், இம் ப்ராணவத்தில் மோக்ஷத்வம் சொல்லப்பட்டபடியினாலே, அதினகார்ய பான கைங்கர்யத்தில் இதற்குத் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளவேண்டும். ஸௌஷி உகந்த - ஸௌஷிகரான பகவான், பாகவதர்கள், இவர் சந்நிதி பரிதிஜனங்களான முதல் இரண்டு பதமாகிய ப்ராணவங்கம ஸ்வங்களில் ப்ராப்யப்ராப்தங்களான உயர்ந்த தலைமையை யடை யும்பொழுது பாகவதபாயுக்தமாக வளருகிறபடியினால் சதாதகி லே ப்ராப்தகத்தீயமான கைங்கர்யமும் பாகவதபாயுக்தமாக வளருகி றதென்று கருதித்தவாதயாதகம் இளையபெருமாளு டையவும் ராமனுடையவும் இவ்விடத்தில் இளையபெரு மாள் 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி' என்று நிர்பந்தித்துச்சொண்டு

அவதாரவிசேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடைய வும், ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது. இது திரு

கைங்கர்யம் செய்தமை விவக்ஷிதம். 'இவருடைய அவதார விசேஷமான' என்பதற்கு இவர் ஆதிசேஷனுடைய அம்சம் என்று புராணாதிகளில் ப்ரஸித்தமாகையினால் அந்த ஆதிசேஷன் பகவானுக்குப் பாதுகாதிகளாயிருக்கிறார் என்று 'நின்றால் மரவடியாம்' 'நிவாஸஶய்யாஸந' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தமாகையினாலே ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவதாரவிசேஷம் என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'ஸந்தஸ்ஸிரஸி த்ருஷ்டம் வாத்வகே த்ரோதஸ்தோ ஸூத்ரநாவேஷி வலயஃ க்ஷணஶேஷஹ-ரிதஃ | ஸ்திதிதிஸம்விதீரும் நித்யாத்மஷ்ஷேவ தஸராத்மஜநயஸ்து ராஜ்ஞாயஃ ஸ்வேவ ||' என்றும், 'ஹத்ரு பாஹ்வேஶயிதவ்ய பரஸ்யவாஸஃ' என்றும் ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் ஶேஷ பக்ஷத்திலே அருளிச்செய்திருப்பது அநுஸந்தேயம். **திருவடி நிலையாழ்வாருடைய** - ஸ்ரீ பாதுகைகளுடைய, '**ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே**' என்பதை இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும், திருவடிநிலையாழ்வாருடைய நிவ்ருத்தியிலுமென்று பிரித்து அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும். பாரார்த்யத்தைக் காரணமாகவுடைய பகவத்கைங்கர்யத்தை இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலே கண்டுகொள்வது, பாரதந்த்ர்யத்தினாலே அவனுடைய நியமனப்படி செய்யவேணுமென்கிற கைங்கர்ய விசேஷத்தை திருவடிநிலையாழ்வாரின் நிவ்ருத்தியிலே கண்டுகொள்வது என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகாதிகளில் வ்யாக்யாதம். இந்த யோஜனையில் 'ஸஹ்யாவைத விநிவ்ருத்திஸாஹஸா தேவி ராஜவதி ப்ரபுத்வா த்வகே | ஸத்யஸந்தவதீ ஸ்வயஸா வாரதஸ்யவிஶவேந ஸஞ்சயிஷ்யஸி || யத்ருக்ஷிதிஸாரதோவி வடாரவிந்தம் ரக்ஷ்யம் யயா ரவாவ தேவிதி ஸாவயஸ்யா | நிஸ்ருஷ்டேவ ஸஹஸா யேணிவாஹஸ கேஷு நிஷ்ணகம் ஜமதிடம் விஷயே ஸவஸ்யா ||' என்கிற பாதுகா ஸஹஸ்ர ஶ்லோகங்கள் அநுஸந்தேயங்கள். பாரார்த்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பகவத்கைங்கர்யத்திற்கு உதாஹரணம் இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியும் சேஷ்டாபராபத்தங்களான பாரார்த்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பாகவதகைங்கர்யத்

சிபத்த நஷ்டர்கள் திருவடி நிலையாழ்வாருடைய நிவருத்தியும உகாரணர் ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவருத்திக்கது பாகவதரான பரதனுடைய கைங்கர்யமல்லவோ, என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதிநி ஸ்ரீ ஸாரபாகாஸ்ரீகைகளில் வ்யாக்யாதம் ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவருத்தி, தது பாகவத கைங்கர்யமென்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ? [illegible] ஸ்வாமிசேஷஜடதாபயிஸ்ஷம் ஹாயபாதி ஸூரதாய [illegible] । கஹ்ஜகூரதாதி [illegible] ஸ்லயகாராய [illegible] வடிரவநிகாழ்' [illegible] ஸ்ரீ [illegible] செய்கிறக்கிறபடியே பரதனுக்கு ஆராதய கைவதமாக அன்றோ எழுந்தருளினது இவர் தாமும் பகவதாராதனத்திறகு நிர [illegible] வியக்தி [illegible] வ்யாக்ருத்தி [illegible] என்றருளிச்செய்கிறு [illegible] வரஹுமராவகாவெ [illegible] வகாரகஹ, வா [illegible] விராயமில்லை என்று [illegible] ஸம்பவகா யாவஜ்விய [illegible] சக்ஸயாதம் [illegible] சக்ஸயாயாயக [illegible] திருநக்ஷ சேஷகவ்ருத்தா [illegible] சக்ஸய [illegible] ஸரயமா [illegible] வடிக்காலே திருவடிக்குட சேஷிகவ்ருத்தா டாக்க குறையில்லை என்றிவர் தாமே மேலே புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரத்திலருளிச்செய்திருக்கும் ந்யாயத்தினாலே ஸ்ரீபரதாழ்வார்க்கு ஸ்ரீராமபவாதத்தினாலுண்டான அஸாந்தியைத் தீர்த்து விசேஷ பாஸாந்தியை உண்டாக்கி அதினாலே பரதனுக்கு அதி ஸ்யாதாவகரானபடியினாலே பாகவதகைங்கர்யம் ஏற்படுகிறபடியி [illegible] ஹாதவெஸ்வ [illegible] விஸ்ரவ [illegible] வார [illegible] தா' [illegible] வரவதி வஸிஷ்டஹ்ரு [illegible] ரத்தாவஸரம் [illegible] ஸ்ரீ ஸ்ரயத் । [illegible] வாயா [illegible] ஸாதக்ருதஸேஷகஷ்டோ ஹரத் [illegible] ஸ்ரீ பாதுகா [illegible] ஸ்ரீ [illegible] கதிலே இங்கு விவக்ஷிதங்கள் அன்றிக்கே இங்கு கைங்கர்யம் இரண்டுவிதம்—பாரார்த்தய மூலமானது, பாரதந்த்ரய மூலமானது என்று இவைகள் தனனிலும் கேவலம் பாரார்தய மூலமானது, காஷ்டாப்ராப்த பாரார்தய மூலமானது, கேவலம் பாரதந்த்ரய மூலமானது, காஷ்டாப்ராப்தமான பாரதந்த்ரயமூலமானதென்று, இரண்டுவகை ஆக்க கைங்கர்யம் நானகுவிதமாயிறறு இதில

ஸஹோதர ஆக்கைக்கு ஒப்பானகவல்புமாரருடே
ஸேவையும் ஜீவித்வமும் ஜீவிதமூல்யம்

கேவல பாரார்த்ய ரூபமான
காயம் இருக்கிற கைங்கர்யங்களுக்கு உதா
ஹரணமாம் இளைய பெருமாளுடைய
வ்யாவ்ருத்தி. கேவல பாரதந்த்ர்ய
ரூபமான காயமும், காதந்த்ர்ய ரூப
மான காயம் இருக்கிற கைங்கர்யத்துக்கு
உதாஹரணமாம் திருவடி திருவயா
ழ்வார்களுடைய நிவ்ருத்தி என்னார்த்
தமானமாம் அதாவது "ஸதாம்
வைச்சம் கஹிஷ்யாமி ஜாயதாம் ஸ்வஸ்தி துல்யதே"
என்று ப்ரார்த்தித்துப் பெற்றுக்
கொண்டு பாரதந்த்ர்ய ரூபமான
ஸ்ரீபாத கைங்கர்யம் ஸாதிக்கும்.
அப்படிப் பார்த்ததுக்கு இன்னம்
ஸம்பந்தம் இருக்கும் செய்யும்
"ஸ்வஸ்திஸம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
என்கிற ஸமஸ்த [illegible]
[illegible]
[illegible], காதந்த்ர்ய

[illegible]

கைங்கர்யம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] கேவலம் பாரதந்த்ர்யமே [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாரதந்த்ர்ய ப்ரதானமான கைங்கர்யம்

ஸித்திக்கிறதென்று தாத்பர்யம் "

இத்தால் திருமந்த்ரத்தில் பாகவத கைங்கர்யம்

ப்ரதானமாக [illegible] " மற்றுமோர்

தெய்வம் உளதென்றிருப்பாரோடு உற்றிலேன்,

உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை " [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இவற்றில் ப்ரஸ்தாநுசபேதகாம்ஸித்த வேதஷேம
ஜெகநாதஜெகந்நாதராமானந்யாசே

பூர்வோத்தர கண்டங்களின் அர்த்த
த்தை - "ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸ்துரணம மாலை"
"ஷாரதம் ஸஹஸ வைவேஷஷ்ய" என
கிற ப்லோகத்வயங்களிலும், மற்ற
ஞ்ஞா சக்தின அர்த்தங்களை "இத்
யாவெந ஸம்ப்ரதாயம்", "ஸக்ருதேவ
ப்ரபந்நாய' இத்யாதி ச்லோகங்
களிலும் கண்டுகொள்ளு ஜைமாத்தம்
இங்கேயும் "வேத வேதாந்தஞாநக்ர
மே ஜ்ஞாநஸ்த ஸர்வ உபாஸநாயஸ்
ஸ்வஸ்வயிந பத்யிசேல ஸ்ரேஷ்
டபரணவ உபாய உபாஸநாயஸ்
ஸாதியம்" என்றுஸ்ரீ ஸ்வயத்தின
க்ருபரகோன? வேதஞானத்தை வேதிக்
கு ஸ்ம்ருத்தி அதிசயம் பண்ண
வேண்டுமென்று ஸ்ரீதோஷ சேதனசேகு
ஞானத்தை ஸ்ரீதேவி' அப்படியே
"வேதங்களை நன்றோதி' என்று
ம் ஸங்கதமாதோ' சேதயுத்தில்
லகே அதிசயம் இந்த அதிகாரமில்
கண்டுகொள்வது போல சேதனர்க்கே

[illegible]

ஸை(ஶா) ஶேஷத்வரூபம். ஸாக்ஷாத்மாகையாலே ஶாஸ்த்ர
யமிது விஶேஷத்திலே விஶ்ருபித்தகாலத்திலேவ
ஆம். இவற்றில் ஸாக்ஷாத்யமான ஶேஷஶேஷிபா
வம் ஆபேக்ஷிகத்தில் வந்தேயிருக்கையாலே ஔகாலோபம்
இதினை விஶேஷமான ஶாஸ்த்ரவ்யுத்பத்திகளாலும் இருவ
ரும் வேதமாயத தோற்றுகையாலே அஷ்டவிஷம்

[illegible] தன்னுடைய - [illegible] ஸாக்ஷாத்மாகையாலே - [illegible] விஶேஷித்தது [illegible] ஶ்ரவணமில [illegible] அஷ்ட விஷம் [illegible]

[illegible] அவனுக்கு [illegible]

[illegible]

[illegible] வத்ஸமயமேபாமமும் [illegible] அவனுக்கு

[illegible] மறுக்கிறது [illegible]

ஸ்ரீமந்நாது வேதாந்தங்களுடைய லக்ஷணைந்தில ப்ரஸ்தாவம் ஆதாரனுமாய் சேஷனுமாய், சக்ஷ்யந ஆவரு க்தியை ப்ராப்ய வேதாந்த ஸ்ஹாவனுமாய் அஸக்தனுமா ப்ரந்தகைந்த நிவேசநம் ஸம்ப்ரஜனுடைய நிரவா யிக வைஷிஷ்யம், நிரவாயிக ஸ்யக்ஷம், இவ ர்களுடைய நிரவாயிக வேஷஷ்யம், நிரவாயிக வியாஜ்யம் உடையவனுடைமையை லக்ஷிக்கை

[illegible] வேதாந்தங்களுடைய [illegible]

[illegible] நிரவாயிக [illegible]

[illegible] உடையவன [illegible]

[illegible] ரக்ஷிகதுமபோது [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] நடையவும், இவ நடைய கூவதாரவிஶேஷ [illegible] நடையவும், ஓவரூத்தி நிவரூத்திக [illegible] இது [illegible]

[illegible] இவநடைய கூவதாரவிஶேஷமான [illegible]

[illegible]

[illegible] திருவடிங்க யாடிவாருடைய- [illegible] ஓவரூத்தி நிவரூத்திகளிலே [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீமத் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

ஈஸ்வரத்தைக் கதாக்ருத தழிப்பாக வப்புஜானா ர ரு விச
ரியாததவிர த இதினபடியே வேபத்திலும் உபதேசம்
கழிப்புள்ள வழக்ஙகள தெரிந்துகொள்வது இவ

பரமார்த்த பாராயண, மோக்ஷார்த்தம் பரமாத்மா
கைங்கர்யம் ருசிப்பேறு உபாஸநா
ப்ராப்ய ப்ராப்தி பாரதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்ய
ஸ்வரூப ஸ்வரூபம் பரதந்த்ர ப்ராப்ய
ஸ்வரூப ஞான ஸ்வரூப உபாயமான கிருபையே ப்ராப்யம்
பரதந்த்ர ஸ்வரூபம் அதாவது ‘ஸமோ
ஸர்வபூதேஷு’ ஸர்வ ஸ்வ தத்வ ப்ராப்ய ப்ராப்தி
ப்ராப்ய ப்ராப்தி ப்ராப்ய ப்ராப்ய உபாயமான ப்ராப்த
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்யத்தைத் தரும்
ஸ்வரூபம் ப்ராப்ய ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸமர்ப்பணம்
ஸம்ஸாரிகள் ஸம்ஸாரம் ப்ராப்தமாகிற ஸ்வரூபம் ஸாத்ய
ஸ்வரூப ஞான ப்ராப்ய ப்ராப்தியாகிற ப்ராப்யத்தை
ப்ராப்ய ப்ராப்தி ப்ராப்யம் ப்ராப்ய ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்தத்தை
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ‘ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்க
ஸர்வ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி
ஸம்ஹார ஸம்ஹார ஸம்ஹார ஸர்வதோமுக ।
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரம்
ப்ராப்ய ப்ராப்யமான ப்ராப்ய ப்ராப்தத்துடைய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்யமான
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்யமான ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய
ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய குறிப்பு-
ப்ராப்ய இதினபடியிலே - ப்ராப்யத்தை ‘தேஹிநந
சொல்வது’ ப்ராப்ய ப்ராப்ய ப்ராப்ய

[illegible] ஆகாசம் [illegible]
[illegible] வேத [illegible]
[illegible] வேதத்தை [illegible]
[illegible]
வாயுவும் [illegible] இப்படி [illegible]

[illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible]
[illegible] ஆகாசாதி [illegible]
[illegible]
[illegible] அதிசய [illegible]
[illegible] லோகங்களும் [illegible]
[illegible] இந்த [illegible]
[illegible] ஆகாச
[illegible] வேதங்களை வேதத்தோடு கூடியதாக வியாக்யானம் பண்ணுகையாலே -
[illegible] வேதத்தை [illegible]
[illegible] விசேஷத்திலே வாயுவும் [illegible] முறையிலே [illegible]
[illegible]

1 'குணைர் விரூருசே ராம:', 2 'தமேவம் குண ஸம்பந்நம் அப்ரத்ருஷ்ய பராக்ரமம்', 3 'பஹவோ ந்ருப கல்யாண குணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே', 4 'ஆந்ருசம்ஸ்யம் அநுக்ரோச: ஶ்ருதம் ஶீலம் தம: ஶம: । ராகவம் ஶோபயந்த்யேதே ஷட்குணா: புருஷோத்தமம்', 5 'விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகத வத்ஸல:', 6 'ஶரண்யம் ஶரணம் ச த்வாமாஹுர் திவ்யா மஹர்ஷய:',

---

ஞையில், விரூருசே ப்ரகாசித்தார்; ஏவம் குணஸம்பந்நம் - இப்படிப்பட்ட கல்யாணகுணங்கள் நிறைந்தவனையும், அப்ரத்ருஷ்ய பராக்ரமம் - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனுமிருக்கிற, தம் - அந்த ஸ்ரீராமனை (பூமி ஆசைப்பட்டாள்) ந்ருப - ஓ ராஜாவே, தே - உம்முடைய, புத்ரஸ்ய - பிள்ளைக்கு, பஹவ: - அனேகங்களான, கல்யாண குணா: - கல்யாண குணங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன; ஆந்ருசம்ஸ்யம் - அஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றும் தன்மை, அநுக்ரோச: - தயை, ஶ்ருதம் - ஶாஸ்திரம், அதாவது அகில ஜ்ஞானம், ஶீலம் - அஜ்ஞானத்திற்குத் தகுந்த நல்ல அனுஷ்டானம், தம: - வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல், ஶம: - மனதை அடக்குதல், ஏதே - இந்த, ஷட்குணா: - ஆறுகுணங்களும், புருஷோத்தமம் - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனாகிய, ராகவம் - ஸ்ரீராமனை, ஶோபயந்தி - அலங்கரிக்கின்றன; ஸ: - அந்த ராமன், தர்மஜ்ஞ: - தர்மங்களைத் தெரிந்தவன் என்றும், ஶரணாகதவத்ஸல: - ஶரணாகதி பண்ணினவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவனென்றும், விதித: ஹி - ப்ரஸித்தனல்லவா, அதாவது எல்லோராலும் அறியப்பட்டவனல்லவா என்று தாத்பர்யம்; த்வாம் - உம்மை, திவ்யா: - உயர்ந்தவர்களான, மஹர்ஷய: - மஹர்ஷிகள், ஶரண்யம் எல்லோராலும் ஶரணமாக அடையத்தக்கவராயும், ஶரணம் - அப்படி அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவராகவும், ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்; [illegible] - உபாஸனம் செய்கிறவர்

---

1 ராமா-அயோ-2-47
2 ராமா-அயோ-1-84
3 ராமா-அயோ-?-26
4 ராமா-அயோ-38-12
5 ராமா-ஆர-21-20
6 ராமா-யுத்த-120-18

1 'நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாமாபந்நாநாம் பரா கதி:', 2 'தேஜோ பலைச்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்ய சக்த்யாதி குணைகராசி:', 3 'ஸர்வபூதாத்மபூதஸ்ய விஷ்ணோ: கோ வேதிதும் குணான்', 4 'யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக | ததா குணா ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்யேயா மஹாத்மந: ||', 5 'வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குணா ந சக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வதேவை: | சதுர்முகாயுர்யதி கோடி

ஸாதுக்களுக்கு, **நிவாஸவ்ருக்ஷ:** - வசிக்கும்படியான வ்ருக்ஷம், அதாவது ஆச்ரயிக்குமிடம், **தேஜ:** - தேஜஸ்ஸு, **பலம்** - பலம் **ஐச்வர்யம்** ஐச்வர்யம், **மஹாவபோத** உயர்ந்த ஞானம், **ஸுவீர்யம்** - வீர்யம், **சக்தி**-சக்தி, **ஆதி குணைக ராசி:** முதலிய குணங்களின் குவியல் **ஸர்வபூதாத்மபூதஸ்ய** எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவான, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **குணான்** - குணங்களை **வேதிதும்** - அறிவதற்கு, (**ஸமர்த்த:** சக்திசாலியான) **கஸ்யு:** [illegible], **க:** - எவன், **புத்ரக:** - புத்திரனே [illegible] **புத்ரக** ஓ புத்ரனே, **ஜலதே:** - ஸமுத்ரத்தினுடைய **ரத்நாநி** ரத்னங்கள், **யதா** - எப்படி, **அஸங்க்யேயாநி** - கணக்கிடமுடியாதவைகளோ, **ததா** - அப்படியே, **மஹாத்மந:** - சராசரங்களை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிற, **அநந்தஸ்ய** பகவானுடைய, **குணா:** - குணங்களும், **அஸங்க்யேயா:** - எண்ணிக்கையிலடங்காதவைகளாம் **யஸ்ய** - எந்த பரமாத்மாவினுடைய, **குணா:** - குணங்கள், **ஸமேதை:** - ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற, **ஸர்வதேவை:** எல்லா தேவதைகளினாலும், **வர்ஷாயுதை:** - பதினாயிரம் வருஷங்களிலும், **வக்தும்** - சொல்லுவதற்கு, **நசக்யா:** - முடியாதவைகளோ **கோடி** - கோடிக்கணக்கில், **சது:** - [illegible] **சதுர்முகாயு:** பிரமனுடைய ஆயுள்

---

1 [illegible] 1-19
2 வி-பு-6-5-85
3 பாத்மபுராணம்
4 வாமனபுராணம்-74-40
5 [illegible] 83-15

வக்த்ரா ஹவேஷு காஷி விமலசேதா: | ஸ தே கு **ணாநாமயுதைகமம்ஸம் வக்தும் நவா தேவவர ப்ரஸீத||',** 1 '**தஸ்யாநந்த குணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: | யைஸ்ஸ்வயமேவ ஜமக் ஸாக்ஷாதநந்தாநந்த நிரூபிதா:||**', 2 '**ஸ்வேக்ஷயா நிவர்த்தகே நாநந்த கக்ஷ்யாதிக்ஷ** **யாஸ் | ஸாதிக்ஷயா நிவர்த்தகே ந ஜோவிதகுணக்ஷ** **யாஸ்||**', 3 'வலவினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை

ஸாக்ரு ஸமமான பலதையுடைய வனுமு **கொடிவக்த்ர:** - கோடி முகங்களையுடையவனும், **விமலசேதா:** - பரிசுத்தமான மனதையுடையவனும், **ஹவேஷு** - இருந்தாலும், **ஸ:** - அவன், **தே** - உம்முடைய, **குணாநாம்** - குணங்களினுடைய, **அயுதைகம்** - பதினாயிரத்தில் ஒன்றாகிய, **அம்ஸம்** - பாகத்தை, **வக்தும்** - சொல்லுவதற்கு, **நவா** - மாட்டான், ஆகையினால், **தேவவர** - தேவஶ்ரேஷ்டனான பகவானே **ப்ரஸீத** - அனுக்ரஹம் செய்யும் **அநந்த குணஸ்யாபி** - எண்ணிறந்த குணங்களையுடையவனாயிருந்தபோதிலும் **தஸ்ய** - உனக்கு, **ஷடேவ** - ஞானம், ஸக்தி, முதலிய ஆறு குணங்களே, **ப்ரதமே** - முதன்மையான, **குணா:** - குணங்கள், **யை:** - எவை ஆறு குணங்களால், **ஜமக்** - இந்த லோகமானது, **ஸ்வயம்** - தானாக **ஸாக்ஷாத்** ஸ்வ... அதாவது ... நிர்வகிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே, **அநந்தாநந்த** - மற்ற குணங்களும், **அநந்த நிரூபிதா:** - உள்ளனவாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, **ஸ்வேக்ஷயா** - ... பாணங்களைச் செலவழிக்கப்படுகின்றனவோ, **நிவர்த்தகே** - திருப்பு கிறாசள், **அநந்த கக்ஷ்யாதிக்ஷயாஸ்** - ஆராமத்தில் இடமில்லாமையினாலே, **ந** - இல்லை, (அதைப்போல) **ஸாதிக்ஷயாஸ்** - புத்திக்குறைவினாலே, **நிவர்த்தகே** - திரும்புகிறார்கள், **ஜோவிதகுணக்ஷயாஸ்** - பகவானுடைய குணங்களின் ... மையினாலே, **ந**-இல்லை **வலவினையேனை**-பலபாபங்களையுடைய என்னை **ஈர்கின்ற**-வசீகரிக்கிற, குணங்களை யுடையாய-... குணங்களையுடையவனே இது விரஹியான பிராட்டி

யாய 1 'உபாவற வ்யாப்தமுடையனான' என்கிற படியே ஆவ்ருக்கு ஆவகமேவாவயாக்கதகளான ஜ்ஞானங்களாலே விசிஷ்டமாக வசாஸத்ரயம் 2 'வஸ கேந்தரவை ஏவாய' 3 'நித்யஸிதை தக்ஷாகாரை

ஸ்வயமங்ராய ராஹு தத்ஸ்வசெ வ வாஷ்கல |
பர்ஷ்டசூவர யஸ்யாஷ்ஷி வஸ்தா ஸங்கூ வெய

... இந்த வார்த்தையாலையிறை இப்படி பருரீர ... ப்படுத்துகிறது 'உயாவற' இத்யாதி ... வ்யாப்தி ... பராபயகவோபயுக்த குணங்கள், பராபர ... நாங்கள், இவை இரண்டுக்கும் உபயுக்தமான ... என்று நுதகள் பிரிக்கப்பட்டுநதினவை ... பாடங்கங்களான எல்லாவற்றிலும் மேஷியா யிருக ... ஆகத்த ஸ்வரூபத்தையிருந்தை முதலியான பக்ஷ்ப்யுக்த குணங்களான தயை, வாத்ஸல்யம், ... இரண்டுக்கும் உபயுக்தங்களான ... முதலியவைகள் விசிஷ்டமாக - இவைகளோடு ... த்யா ... சேர்ந்திருப்பதுபோகிற நியமமில்லாமல் ... நிரிபதற்கு ... பல ... எந்நயம், ஓ ஔதார்யம், வாத்ஸல்யம், முதலிய ... அவைகள் ... நிருபித்தற்கு ... விசேஷங்களை நிரூபிக்கிறது—'வஸேஷக' என்று ... வஸ்த-எப்பொழுதும், வகாரவெ - ஒரே ஸமயத்தில் ... பதுபெருக்கம், சந்தம் முதலிய ... ரூபியாய - விகாரங்களையுடையவற்றில் வெறாஷ்டா - காட்டாப்பூவிவ அவகரிக்கவனுரிய பருமமோவை நித்யஸிதை - எப்பொழுதுமிருக்கிற, தக்ஷாகாரை - அ... ... யுடைய ஸ்பக்தியும், தத்ஸ்வஸெவ வ - அந்த ... தன்மையும், ஆகவது அவனுடைய ஸாரோமா ... யஸ்ய - எவனுடைய, ஸங்கவெய - ... வஸ்தா - ... என்கிற எண்ணம், ஸஷ்டீ - இருக்கிறதோ, ...

---

1 ... 1 1-1 (79 ... பக்க பாகம் ... ஷ்டகம் ... மதிதை 2 வி பு-1-2-1

ரஞும பாவாதிகளும அவைகட்பபாகாரய நாக பாதேஹும
ந்தவஹிந்தாகிய ஒருவன அவாசஹாடைப ராசாபச ர வந்ரதி
செய்ய ஸாதி உடையவன என்பது கபாதிடிம ஆசார்ய
'தலெத்ருக்து' என்பதின இந்தபாகம பாகிரசிர
ததை அபிநத ஒருவை அசதத ஆபாசநநா நநதி ரபடக
கூடியவனை யொழிய மேறிருநபாதுர டிபாது ஏ
காசபாபமாகவுமாம அந ஹேமதாவாநய ரபக்பாரககநடை
ாதநதகவ ஷீராதகாதகரரென்பதும, ஸபதாடபாசநிற
ாதகிரம ஆயவாமை ாமபதகதகூப பவாவநா ரனபதும 'கலா
கஷேூூாளு' என்பதற்றத தாதபாயம 'உவகரணயலெஜ்ஞதை
வாஜிரநாஜெரு கரந்தெஹஸா நாவஜுநிகாரஷ்ராவ ஜுாெெ
பாவந்யஸநக்ஷெஃ । ஸாகேஷாவந்யாஸமிக்ஷாவபுகேடாஸ
ப ஞெஆஸிலிஙக' இதயாதி ஸ்ரீஸபாரப்ஸ ாபாஹபஸ ா
கா இந்த விவரிதட இந்த பாதாந பாதிகாதிபாாதா
ாபபிரதவை அசந மபாகதயாா ஸபதாடபாபாரிறை
ாயஙகாபடடான என்பதும தாதபாபம

திருவஹீந்திரபுரம சேட்லூர் ஸ்ரீவத்ஸாங்கசார்ய புத்ர
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யத்ரய-ஸார வ்யாக்யானத்தில
ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ராதிகாரம
முற்றிற்று

❋

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு மஹாமுநயே நம: ||

அர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்.

[... ... அபேதம்—அர்த்தபஞ்சக நிர்தேசம்—
... ... பதத்தில் ... பதிதவம்—அநந்த கல்யாண குணாகரத்
... ... விஶிஷ்டத்வம்—உபய விபூதியோகம்—
... ... ஸ்வபாரதவம்—ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் பதங்களுக்கு நிர்த்ய
... ... உபாய பல ஸ்வரூப ஸங்க்ரஹ நிரூபணம்—ப்ராப்தி
... ... பரநதி ப்ரகாரம்]

ஆத்மா ப்ராப்யம் பரம் ஸ்வம் ப்ராப்தாரம் ப்ரத்யகாத்மா
விரோதாவாப்யம் உபாயம் ... ... தாயஞ்ச விதா
... ...
... ... ||

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

... ... பரதான பரதந்திரமாகிய ஶரீராத்மபாவமே
... ... ஞாதவ்யங்களான அர்த்தங்களில் ப்ரதா
... ... செய்தது ஸங்கதமாகுமோ? சில உபோத
... ... உத்யாதிகளில்
... ... இவ்வர்த்தங்களுக்கு
... ... நிரூபணம் செய்திருப்பது விரோதியாகாதோ?
... ... பாதிபாதிக்கப்படுகின்ற
... ... இந்த அதிகாரத்தில்
... ... அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ர
... ... அநுஸந்தானம் செய்கிறார்—' **ஆத்மா**
ப்ராப்யம் ... ...

... ... நிலவாக்குதும், **பரம் ஸ்வம்** –
... ... **ப்ராப்யம்**–
... ... பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை,
ஆத்மா – ... ... அக்ஷரம் முதலிய பதங்களிலும்,
ப்ராப்தாரம் ப்ரத்யகாத்மா – ... ... ஜீவாத்மாவின் ஸ்வ
... ... பதங்களிலும், **விரோதி**
உபாயம் – ... ... உபாயத்தை, **...**

வேத:- முறையே அயநஸப்தத்திலும் நமஸ்ஸப்தத்திலும், **ஸம்ஸ்லிஷ்டதாதர்த்யம்**-ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட ப்ரயோஜனத்தை, **வதாதர்த்யம்.** (நாராயண ஸப்தத்திற்கு மேல் இருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையிலும், **தன்வுராவாதம்** - ஆக்க ப்ரயோஜனமாகிற விரோதியை, இந்த விரோதத்தைச் சொல்லுகிற பக்ஷம் விரோதியைச் சொல்லுகிறது, **88 க்ஷு திமிரி** - '88' என்பதின் ஆர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸப்தத்திலும், அதாவது 'ந8:' என்கிற பக்ஷத்திலிருந்தும் '8:' என்பதிலும் **வ்யஞ்ஜயஸ்ஸம்** - ப்ரகாஸம் செய்கிற, **ஜம்** - அந்த, **8ரும்** - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், **தஸ் வுராயம்ச** - அதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற, **த்வய மந்த்ரம்** - இரண்டையும், அதாவது த்வயத்தையும், சரமஸ்லோகத்தையும், **விதுஷ** - தெரிந்துகொண்டவன், **ஸர்வவேதீ**- எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாக, **ஸம்மத:** - எண்ணப்பட்டான்

'**ஆதவ**' என்பதற்கு 'க: ஆதி: யஸ்ய அகாரத்தை முதலாவதாக உடைய' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால், ப்ரணவத்தில் இருக்கும் அகாரம், நாராயணஸப்தம், இவைகளில் ஒன்றாகக் '**வாச்யம் சதுர்த்யம்**' என்பதற்கு மேற்பத்தான் களிலாதவைதோனும் தானா: ஸித்திகள் இவ்வாக்யத்தில் ஸாவோராக நஷ்டமென்றும் ராகபாபம் **8ரதவ** என்பதற்கு ப்ரணவத்திலிருக்கும் மகாரம் நாமஸப்தம், இவைகளில் ஒன்றாகும் '**ஆஷ்ரவாயம் சவயம நஃவெளா:**' என்பதற்கு விரோதியாகிய பகவான் அயநஸப்தத்திலும், ஸாதனோபாயமாகிய ப்ரபத்தி நமஸ்ஸப்தத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**தன்வுராவாதம் 88 க்ஷு திமிரி**' என்பதற்கு நமஸ்ஸப்தம் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற யோஜனையில் '8:' என்பது அநிஷ்டங்களாகிற விரோதிகளைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**88 க்ஷு தி மிரி**' என்பதற்கு மகாரத்திலுடைய ஸப்தம், அதாவது மகாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற '8:' என்கிற ஸப்தத்தில் ஒன்றாகும் '**ஜம் 8ரும்**' என்பது பாலிதமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை இந்த '**த்வயம்**' என்றது மந்திரத்தினமாகிற த்வயத்தை '**சவி** என்பதினால் சரம

நாராயணாதி ஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்த விஶேஷத்தை ஸித்தத்துக்கு [illegible] **இ**[illegible] அர்த்தபஞ்சகத்தை **யதாவஸ்திதமாக** [illegible] **வழுக்கத்தை** சில **விவா**[illegible]

[illegible] கப்[illegible]து அனுஸந்[illegible] **அயக்ஷி'** [illegible] ஆகிய இரண்டையும் [illegible] **தத்வத்ரயம்** [illegible] என்பது [illegible] இந்த அர்த்த பஞ்சகத்தை முறையாக [illegible] ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கி[illegible] ஆதிகாரத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்[illegible]கி[illegible]து

இவ்விடத்தில் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தமும், இந்த அர்[illegible] [illegible] அவஶ்யம் அறியவேண்டியதாயிருக்க[illegible] [illegible] அறியவேண்டுமென்று [illegible] [illegible]ணத்தை நிரூபிக்கிறார் — **நாராயணாதி'** — [illegible] **ஆதி** ஶப்தத்தினால் [illegible] **'விவக்ஷிதமான'** என்பதற்கு [illegible] [illegible] போனபோதிலும் [illegible] **ஸம்பந்த விஶேஷத்தை**-ஶரீ[illegible] **தளமாக்கி** - ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, [illegible] விஸ்தாரத்தில் சொல்லப்படுகிற [illegible] இதுவே காரணமாகிறபடியினாலே [illegible] வைத்துக்கொண்டு என்றார்த்தம். **இத்தை யதாவஸ்திதத்திருக்கும்** - இதை அநுஸரிக்கிறதும், அதாவது [illegible] பின்தொடர்ந்திருக்கும் என்றார்த்த[illegible] அநுஷ்டித்தே செய்யப்படுவே ஶரீராத்[illegible] ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம் [illegible] [illegible], அவன் திருவடிகளில் [illegible] [illegible] அவனுடைய கைங்கர்யம் [illegible] [illegible] பரமாத்மா [illegible] **வழுக்கத்தை** - [illegible] இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்க[illegible] சிலர் **விவாதித்தார்கள்'** என [illegible] பரம்பவேண்டும் என்று சில ஆசா[illegible]

ரித்தார்கள் இவ்வம்ஸத்தோடேகூட ஷஷ்ட்யர்த்த க்கினென்று சிலர் அநுஸந்தித்தார்கள். இவ்வம்ஸம் போலே மோக்ஷார்த்திக்கு விசேஷித்தறியவேண்டுவதாகச் சொன்ன வஸ்துக்கள் ஏதென்னில் — ¹ ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யக்

பார்; அநுஸரித்துச் செய்திருப்பதும் ஒரு ஸங்கையில் ப்ரஸ்துத மான உபோத்காதங்கிதார வாக்யத்திலும், ஸரீராத்மபாவ ஸம் பந்தத்தைச் ஸித்தாந்த வைத்துக்கொண்டு அதைத் தொடர்ந் திருக்கிற அர்த்தபஞ்சகங்கள் அவஸ்யம் அறியவேண்டுமென்பதாக தவே ஒழிய ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ர ஜ்ஞாதவ்யமல்ல என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமில்லை யாகையினாலே விரோதமில்லை என்று ஸாதிப்பர் ஆசார்யர். ஆறாகக்கும் அறியவேண்டுமென்று சொன்னவர்களுக்கு இந்த ஸம்பந்தத்தைச் சேர்த்து ஆறாகக் கூறி அறியவேண்டுமென்று தாத்பர்யமேயல்லது இதைத் தவிர மற்றொரு அர்த்தம் ஜ்ஞாதவ்யம் என்பதில் தாத்பர்யமில்லை ஆகை யினாலே ஸ்வதந்த்ரமாக அறியவேண்டும் என்பவர்களுக்கும் ஆறா கக்கூறி அறியவேண்டும் என்பவர்களுக்கும் விரோதமில்லை என்று அநுஸரித்துச் செய்கிறார் — ‘இவ்வம்ஸத்தோடேகூட’ என் றருளிச்செய்து ‘மோக்ஷார்த்திக்கு விசேஷித்தறியவேண்டியதாக’ என்பதற்கு அப்ரதானமான அர்த்தங்களைப்போலப் பொது வாக அறியவேண்டியதாக இல்லாமல் மோக்ஷோபயோகிகளாகை யாலே ஸரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைப்போல விசேஷித்தறிய வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட என்றாகிறது. **சோத்ய** - ஸரீராத்ம பாவத்தோடு ஸத்ருஸமாகச் சேர்த்த இதனால் இஸ்ஸம்பந்தமே இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரதானமாகையினாலே விசேஷித்தறிய வேண்டியதாக ஏற்பட்டபோதிலும் மற்ற அர்த்தங்களை அவ்வளவு விசேஷித்தறியவேண்டியதில்லை என்கிற ஸங்கை பரி ஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. இந்த அர்த்த பஞ்சகங்களையறிய வேண்டுமென்பதைப் ப்ரமாண பூர்வகமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘**ப்ராப்யஸ்ய**’ என்றாரம்பித்து **ப்ராப்யஸ்ய**-அடையவேண் டிய ப்ராப்யஜனாகிய, **ப்ரஹ்மண:** பரப்ருஹ்மத்தின, **ரூபம்**- ஸ்வரூபத்தையும், இதனால் ஸ்வபாவம், ரூபியவைகள் உப

---

1 ஹாரீதஸம்ஹிதை

த்மந: | ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் சைவ ததா ப்ராப்தி விரோதி ச | வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸ புராணகா:’ என்று சொல்லப்பட்டன.

இவற்றில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்திலும் நாராயண பதத்திலும், த்வயத்தில் ஸவிசேஷணங்களான நாராயண பதங்களிலும், சரமச்லோகத்தில் ‘மாம்’, ‘அஹம்’ என்கிற பதங்களிலும்

-த்தை, ப்ராப்து: - அடைகிறவனுடைய, ப்ரத்யகாத்மந: - ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், ப்ராப்த்யுபாயம் - அடைவதற்குபாயத்தையும், பலம் - பலத்தையும், ததா - அப்படியே, ப்ராப்தி விரோதி ச - அடைவதற்கு விரோதியையும், ஸேதிஹாஸ புராணகா: - இதிஹாஸ புராணங்களோடு கூடிய, ஸகலா: - எல்லா, வேதா: - வேதங்களும் வதந்தி சொல்லுகின்றன. இதில் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பாகங்களை நிரூபிக்கத் தொடங்குகிறார்—‘திருமந்த்ரத்தில்’ என்றாரம்பித்து. ப்ரதமாக்ஷரத்திலும் - அகாரத்திலும். ஸவிசேஷணங்களான - ‘ஸ்ரீமத்’, ‘ஸ்ரீமதே’ என்கிற விசேஷணங்களோடு கூடின இரண்டு பதங்களிலும் நிரூபிக்கப்படும் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை அநுபவிக்கும்போது ஸ்வரூபம், குணம், விக்ரஹம், விபூதிகள், இவைகளோடு சேர்த்து ஸந்திக்கவேண்டும் என்று ஸப்ரமாணமாக உபபாதிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ஸ்வரூபத்தை ப்ரமாண பூர்வமாக நிரூபித்தருளுகிறார் அதில் ‘விசேஷஜ்ஞாய ஸகல்யாண விக்ரஹ விபவாய | ஸர்வஸம்பத் ஸேவ்ய ப்ராப்யம் ஸ்ரீநிகேதநம் ||’ என்றிவர் தம்முடைய ஸ்ரீமத் சரணாகதி சந்த்ரிகையில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ஸகல வேதாந்தார்த்தங்களிலும் விசேஷணமாயிருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூப ரூபங்களுக்குப் ப்ரதானமாயிருப்பதினால் அதை முதலில் அருளிச்செய்கிறார் அதிலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் இவருக்கு பரிசுத்தமாக சேர்த்தி உண்டென்பதற்கு பர

ட ப்ரவ்ருத்யம் அவ்விடங்களிலே ப்ரவ்ருத்திக்கும்போது
ஸ்ரிய:பதித்வம் [1] 'ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:', [2] 'ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந்', [3] 'பவாந் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாம்ஶ்சக்ராயுதோ விபு:', [4] 'ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீ:', [5] 'விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ', [6] 'ஸீதா

ப்ரமாணங்களை க்ரமேண உதாஹரிக்கிறார்—'ஸ்ரியா ஸார்த்தம்' என்றாரம்பித்து. ஜகத்பதி: - லோகநாதஸ்வாமியான விஷ்ணு, ஸ்ரியா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடு கூட (இருக்கிறார்) இது பரத்வத்தைப்பற்றியது. ஏஷ: - இந்த ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடிய நாராயண: - நாராயணன், இந்த ஸ்லோகத்தில் க்ஷீராப்தியில் இருக்கிறவன் என்று சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், க்ஷீராப்தியில் வ்யூஹங்களைத் தப்ரவிருத்தியாகையினாலும் இது வ்யூஹதசையைக் குறிக்கிறது. பவாந் - நீர், ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடியவராய், சக்ராயுத: - சக்கரத்தை ஆயுதமாகவுடையவராய், விபு: - பரவியவராய் அங்கிங்கே எங்கும் நிறைந்தவராகிய, தேவ: - தேவனாகிய, நாராயண: - நாராயணனான, இது விபவதசைக்கு உதாரணம் அந்த ஸ்லோகமுகத்தில் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமும் மற்று இராமாவதாரனவனென்று 'தேவ' பதப்ரயோகத்தின் ஆதாரமாகிய நிதயபோகமும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:- ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன், நித்யஸ்ரீ: - எப்பொழுதும் வைபவத்தைச் சரித்திரசொண்டிருப்பவன் இது ஸகல அவஸ்தைகளையும் குறிக்கிறது. அங்கிங்கே பகுப்பின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறதாகவுமாம். ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மியானவள், விஷ்ணோ: பகவானுக்கு, அநபாயிநீ - விட்டுப்பிரியாதவள் இதனால் நித்யயோகம் வ்யதிரேகத்தினாலும் ஸாதிக்கப்படுகிறது. ஸீதா ஸமக்ஷம் - ஸீதைக்கு முன்னிலையில், காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமனை 'குறித்து', இதம் - இந்த வசநம்-

---

1 லைங்கபுராணம் 2 ஹரிவம்சம்-54-50
3 ராமா-யுத்த-120 13 4 ரா-அ-14-1
5 வி-பு-1 8 17 6 ராமா-அ-15 ...

ஸசக்ஷம் காகுத்ஸ்த்தம் வசநமப்ரவீத்', [1] 'வீதாசோ வ்யாதியஸா ஸாவஸம்ச உதாவ்ருதம்', [2] 'அநுஜேஷு ஸ்வதாதம் ஸாவஸாநுக்ஷஸம்மணம்', [3] 'ஹவிஷ்யம் ஸரணம் ஸாவஸா:', [4] 'ஹவ்யஸ்து ஸஹ வெங்கேஷெஷூ', 'தயா ஸஹாஸநக்ஷோமிதி', 'காஷ்டெஷு

[illegible] அப்ரவீத் - சொன்னார் இது புருஷகார [illegible] [illegible] வ்யாதிபரா: - மிருந்த [illegible] [illegible] தொப்பெருமாள் வீதாசோ - ஸுதந்த்ர [illegible] உவாச - சொன்னார், உதாவ்ருதம் - உதாருதமட [illegible] ஸம்ரக்ஷண வாக்கதை யுடைய, ஸாவஸம்ச - [illegible] தந்தநுசொன்னார் இது உபாய [illegible] [illegible] வஷா இந்க [illegible] ஸாவஸாத் - ஸ்ரீ [illegible] ஸாக்ஷஸம்மணம் - [illegible] [illegible] ஸ்வதாதம் [illegible] அநு - [illegible] [illegible] வ: - [illegible] ஸரணம் - [illegible], ஹவிஷ்யம் ஆவன, இவை இரண்டில [illegible] [illegible] ஹவ்யஸ்து - [illegible], வெங்கேஷெஷூ - [illegible] 'ஸ்ரீவஸா நா ஷ்டேஸ்யதே। ஸஹம் ஸவபும் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஸ்ச தெ' [illegible] [illegible] திருவாண்டியில் [illegible] [illegible] தாங்களெல்லாவடிநாளும் பொழுதாம், [illegible] நாளும் பொழுதும் எல்லாக் கைங்கர்ய [illegible] செய்யப்போகிறேன், ஆகாவது செய்ய வேணுமென [illegible] பார்த்தார் தயா ஸஹாஸநம் - அப்படிப்பட்ட [illegible] அநக்ஷோமிதி - ஆதிஸேஷன் [illegible] [illegible], கூஷம் - உடசாரத [illegible] 'ஜுஷாஸமிகாஷ்டிக நிக்ஷ கிம் கர: ஆஹஷயிஷ்யாமி ஸநாதநிக:' [illegible] இந்த ப்ரமாணத்தில [illegible] [illegible] இவை இரண்டும் பலத்வமாகு

1 [illegible] அயோ-81 2
2 ராமா ஸு-58-87
[illegible]-58 90
4 ராமா அயோ-81-27
5 [illegible] 39
6 ஸ்ரீ ஸ்தபஸ்லோகி-1

வாஞ்சாஶேஷாத்த:', 1 '**ஸ்வவரிவஸ்யணஹோமஹேஶ: ஶ்ரீஶக்தி வீர்யஸாரணே',** 2 '**ஶ்ரீமதே நிர்மலாநந்தோதந்வதே விஷ்ணவே நம:',** 3 '**ஶ்ரிய: காந்தோ(அ)நந்தோ வரகுணகணைகாஸ்பதவபு:',** 4 '**ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே'** 5 '**ஶ்ரிய:பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந**

ப்ரமாணம் **தே** - உகந்த, **காங்க்ஷ:** - ஆஶ்ரிதர்களுடைய பாரங்களை, **வாஞ்சாஶேஷாத்த:** புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனான விபூதி ஶேஷித்வத்திற்கு ப்ரமாணம் ஸ்ரீ... அந்த ஸ்ரீயைச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாமித்வம், உபாயத்வம், உபேயத்வம் இவற்றுக்கு ப்ரயோஜனம், இவைகள் இங்கு விவக்ஷிதங்கள் **ஸ்வவரிவஸ்யணஹோமஹேஶ:** - தன்னுடைய கைங்கர்யபரர்களாகிய ஸூரிகளினாலே, **ஶ்ரீஶக்தி** - லக்ஷ்மியுடன் கூடிய பகவானால், **வீர்யஸாரணே** - ப்ரீதி அடைந்து கொண்டிருந்த பொழுது இது ஶ்ரீயப்பதித்வப்ரமாணம். **ஶ்ரீமதே** - ஶரணாகதர்களுக்கு உகந்த ஸம்பத்தை உடையவனும், **நிர்மலாநந்தோதந்வதே** - குற்றமற்ற ஆநந்தக்கடலை யுடையவனும், **விஷ்ணவே** - ஸர்வவ்யாபியான எல்லாத ஆநந்தத்திற்கும் ப்ரகாரியாய விஷ்ணுவான பொருட்டு, **நம:** - ஶேஷத்வமான **ஶ்ரிய: காந்த:** லக்ஷ்மியின் ப்ரியனாயும், **அநந்த:** - (அளவில்லாத) ... ஆநந்தனாயும், **வரகுணகணைகாஸ்பதவபு:** - உயர்ந்த குணக்கூட்டங்களுக்கு முக்கியமான இருப்பிடமான திருமேனியை உடையவராகிய **ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே** - லக்ஷ்மீநாதனை ... இருப்பிடமாகிய பரப்ரஹ்மமாகிறவனிடத்தில், **ஶ்ரிய:பதி:** - ஶ்ரீ, ஶ்ரிய:பதியாயிருக்கிறவனும், **நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக** - எல்லா ஹேயகுணங்களுக்கும் எதிர்தட்டானவன், **கல்யாணைகதாந** - நல்ல குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், **அநந்த** - அளவில்லாததாயும், **ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப:** - ஜ்ஞானம், ஆநந்தம், இவைகளாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உடையவனாயிருக்கிற இவைகள் ஸ்வரூபத்வாதிகளாலுண்டான ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மம் என்பதற்கும், அவ்வ ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மம் என்பதற்கும் ப்ரமாணம் ...

1 ஆத்மஸித்தி
2 வேதாந்தஸாரம்
3 வேதாந்ததீபம்
4 ஸ்ரீபாஷ்யம்
5 கீதாபாஷ்யம்

...கைங்கர்ய ப்ராப்தியை வசீ', 1 'நீயுந் திருமகளுநம் நின்
...., 2 '...அடியாள் திருமகளுநம் நீயுமே ம
..., 3 'கோலத்திருமாமகளோடுனைனை',
... பங்கயத்தாள் திருவருளும்',
... நீ...', 6 'அகலகில்லேன்'

... ஸ்ரீ ... பரமாணமாக ... அடியருள
... திருமகளும் ... பதியுமா...,
... பரத்வ ... திருப
... காட்டுகிறது. திருப்
... முதலாழ்வார்களுக்கு ... ஸேவை ஸாதி
... பரத்வமையப்புறி அனுஸந்தித்த
... ஒண்டொடியாள்' இத்யாதி ...
... போகயத்தில் ... சொல்லுகிறது.
... ரூபமயைக் குறிக்கிறது. கோல - உனை
..., திருமாமகளோடு ... உனைனை,
...ன்று மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிரு
... இனனும் இந்த ஸம்ஸாரத்த
... என்றதனால் நின்திருவருளும்-உம்
... பங்கயத்தாள் ... திரு
..., 'கொண்டுனை கோயிலேசிய தது' என்று
... உம்முடைய ஸந்நிதியில் திரு
... பண்ணத்தைச் செய்தது என்றதனால்
... நம்முடைய கருணையினால் உண்
... இது உபாயத்வத்திற்கு
... உண் - அவளுக்கு அஸாதாரணமான பதனியான,
... நீயும், 'பூவுக்கு கொழுவிருக்கு
... இது பராப்யத்வத்தில் ப்ரமாணம்
... பங்கயத்தாள் திருவருளும்'
... வாஸ்யுக்தவைஷியை உபாயத்வம் சொல
... ப்ராப்யத்வம் சொல்லுகிறது' என்று

... 8 2 81-ம் பக்கம் பார்க்க
... 13 4 திருவாய்மொழி-9-2-1
... 923 6 திருவாய்மொழி-6 10-10

ணிறையும்', 1 'உணர் முழுநலம்', 2 'நந்தா விளக்கே அளத்தற்கரியாய்' என்றும் ஆழ்வார்கள் சொல்லு கிறபடியே **ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வாவஸ்தையி லும் ஸஹதர்மசாரிணியான** பெரிய பிராட்டியா ரோடு பிரிவில்லாத முழுநலமான **அநந்தஜ்ஞாநஸ்வ**

இருப்பது நாலாயிரப்படியில் வ்யாக்யாதமாயிருப்பது அநுஸந்தேயம். **இறையும்** க்ஷணகாலமும், **அகல** - பிரிவதற்கு, **கில்லேன்** - ஸக்தியுடையவனல்லேன். இது உபாயத்வத்திற்கு உதாஹரணம். **உணர் முழுநலம்** - 'முழு' என்பது காகாக்ஷிந்யாயத்தினால் இரண்டு பக்கத்திலும் அந்வயிக்கிறது. **முழு உணர்** - முழுமையும் ஜ்ஞான ஸ்வரூபம், **முழுநலம்** - முழுமையும் ஆநந்த ஸ்வரூபம், **நந்தா** - நசிக்காததான, இதனால் ஸத்யத்வமும், **விளக்கே** - தீபமே, இதனால் ஜ்ஞாநத்வமும், **அளத்தற்கு** - அளப்பதற்கு, **அரியாய்** - அஸக்யனானவனே, இதனால் அநந்தத்வமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது. '**ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்**' என்பதற்கு '**மாஹாநகே**' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீசதுஸ்லோகி ஸ்லோகத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஸ்வரூபம் விக்ரஹங்கள், விபூதிகள், முதலிய எல்லா விதத்தாலும் என்றர்த்தம். '**ஸர்வாவஸ்தையிலும்**' என்பதால் பரம், வ்யூஹம், விபவம் முதலிய எல்லாத் தசைகளிலும், உபாயத்வோபேயத்வ தசைகளிலும் என்றதாகிறது. '**பிரிவில்லாத முழுநலமான**' என்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபம்போலப் பிராட்டியின் ஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**அநந்தஜ்ஞாநஸ்வரூபை**' என்பது ஸ்ரீபத்நியினுடைய ஸ்வரூபத்தில் அநந்தத்வாதிகளைக் குறிக்கிறது. '**முழு நலமான**' என்பது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபையான பிராட்டியோடு சேர்ந்திருக்கையாகிற ஆநந்தத்தைக் குறிக்கிறதாகையினால் புனருக்தி இல்லை. இப்படி ஸ்வரூபம் அநுஸந்தேயம் என்று நிரூபித்து ஸேஹப்ராப்யர்க்கத்வத்தை முன்னிட்டு மேலே கல்யாண குணாத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார் துணைகா ஹேய ப்ரத்யநீகங்களாய் எல்லாவிடத்தும் ப்ரதிஸம்பந்தமான ஸப்ப விஸ்தாரமாயிருப்பது அது முதலில் அருளிச் செய்யப்படுகிறது—

ரூபமாக அநுஸந்திக்கவேணும். இப்படி 1 'ஸமஸ்த ஹேயரஹிதம் விஷ்ண்வாக்யம் பரமம் பதம்' 2 'பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேசாதயஸ் ஸந்தி பராவரேசே' என்கிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாக அ

அநந்தகல்யாண குணாகரத்வம்

நவதிகாதிசயம் 3 'தேஜோ ... ஸ்ய தாம் ...,' 4 'தமேவம் குணஸம்பந்நம்,' 5 'ஜ்யேஷ்டம் ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்', 6 'ஸர்வம் ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்,'

'இப்படி' என் றுபமபித்து விஷ்ண்வாக்யம் - விஷ்ணு என்று பெயருடைய, பரமம் - மிகவும் உயர்ந்ததாகிய, பதம் - அடையப்படுவதான வஸ்துவானது, அதாவது பரம ப்ராப்யமான பகவத் ஸ்வரூபமானது ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் - ஒரு ஹேய தோஷமும் இல்லாதது. பராவரேசே - உயர்ந்த வஸ்துக்கள், தாழ்ந்த வஸ்துக்கள், இவைகளுக்குப் ப்ரபுவான, யத்ர - எந்த பகவானிடத்தில ஸகலா: - எல்லா, க்லேசாதய: - கர்மஹேம முதலியவைகள், 'க்லேச' சப்தத்தினால் அவித்யை, ராகம், த்வேஷம், முதலிய பரப்பு கேட்ட துணங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, ந ஸந்தி - இல்லையோ (அவன்), பராணாம் - நம்மைவிட்ட உயர்ந்தவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பர: - உயர்ந்தவன். அநந்த கல்யாண குணாகரத்வத்தினால் பூர்ணனாக நிரூபிக்கிறார்— தேஜ: என்றுபமபித்து தேஜோயுக்த: - அநந்த கல்யாண குணங்களோடு கூடிய, கஸ்ய - யாருக்கு, ஸ்யதாம் - கேட்கப்படட்டும், அதாவது அப்படிப்பட்டவனைச் சொல்லுகிறேன், தமேவம் குணஸம்பந்நம் - இப்படிப்பட்ட குணங்கள் நிறைந்தவனாகிய, தம் - அந்த ஸ்ரீராமனை, ஜ்யேஷ்டம் - மூத்தபிள்ளையும், ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம் - பாத்ய குணங்களோடு கூடினவனுமான அந்த ஸ்ரீராமனை ஸர்வம் - இப்படிப்பட்ட, ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம் - ஶ்ரேஷ்டமான குணங்களோடு கூடிய ராம: - ஸ்ரீராமன் குணை: குணங்களி

1 வி-பு-1-22-53
2 வி-பு-6 5-85
3 ராமா-பால-1-7
4 ராமா அயோ 2-48
5 ராமா-பால-1-20
6 ராமா அயோ-1-32

தஸ்யாமலா ஸக்திம் வ்யஞ்ஜக:॥ 1 ஸமஸ்தா: ஸக்தயஸ்சைதா ந்ருப யத்ர ப்ரதிஷ்டிதா: । தத்விஸ்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர் மஹத்॥ 2 ஜ்ஞா ஸ்ருஷ்டா ஸ்ரீமதோருதேஹ: 3 ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோ தேஹோऽஸ்ய பரமாத்மந: 4 ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:

தஸ்ய - அவனுடைய, ஸக்திம் - ஸக்தியை, அமலா - அந்த பகவான, வ்யஞ்ஜக: - அடையவான, அதாவது அவனுடைய அடையத் தகுந்தவனான அனுஷ்டிப்பு, தஸ்ய - அந்த பகவானுடைய, ஸக்திம் - ஸக்தியை, அமலா - இந்த பரமாத்மா, வ்யஞ்ஜக: - அடையவான [illegible] ந்ருப - ஓ ராஜாவே, ஏதா: - இந்த, ஸமஸ்தா: - எல்லா, ஸக்தய: - ஸக்திகள், அதாவது அசேதன ஸக்தி, க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸக்தி என்று நிரூபிக்கப்பட்ட மூன்று ஸக்திகளும், யத்ர - எந்த ரூபத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா: - (அஸ்திர பூஷணாதி ரூபங்களாக) ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, விஸ்வரூபவைரூப்யம் - ப்ரபஞ்சத்தில் பார்க்கப்படுகிற ரூபங்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாயும் அதாவது அமைப்பினால் அவைகளிட வேறானதாயும் அந்யத் - வேறா [illegible]யமாயுமிருக்கிற ஹரே: - பரமாத்மாவுடைய ரூபம் - ரூபமானது, மஹத் - மிகவும் பெரியது ஜ்ஞா - ஸங்கல்பத்தினாலே ஸ்ருஷ்டா - அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாயும், ஸ்ரீமத்- (ஸ்ரீ பகவானுக்கும்) மிகவும் இஷ்டங்களாயும், அப்ராக்ருத ஆமோதங்கள் அமைந்தவைகளாயும் உரு - பெரியவைகளாயும், அதாவது உத்க்ருஷ்டங்களாயுமிருக்கிற, தேஹ:- தேஹங்களையுடையவன் அஸ்ய - இந்த, பரமாத்மந: - பரமாத்மாவினுடைய, தேஹ: - தேஹம், ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாந: - பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டான அமைப்பையுடையதல்ல தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, மாம்ஸமேதோஸ்தி ஸம்பவா - மாம்ஸம் கொழுப்பு எலும்பு இவைகளின்

1 வி பு 6 7 70 2 வி பு 6 5 84
3 பாரத ஸா 206-60 4 வராஹ புராண 34-40

ராணாம் நித்யஸம்ஹவா, 1 ஸாதேஜஸ்த்ரயாஸ்பத விசிஷ்டம் தீவி ஸம்ஸ்திதம், 2 ... வ்யூஹரூபம், 3 தத்ரஸ்தம் ஜநக ... 4 ... தேவ தேவ தேவ ', 5 ' ... ஹிரண்மய ... ', 6 ' ஸ்ருஷ்ண ... ஸாது ... 7 ' தமஸ: பரமோ ... ' என்கிறபடியே ஸுஜ ...

... - ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய, ... - ... ஸாதேஜ: - ... ஸுகமேதும் - ரூபமாயிருக்கிற, ... - விசிஷ்டம் - மிக ... தீவி - பரமபத ... ஸம்ஸ்திதம் - ... ... - ... ஜநக - ... ஸகலம் - ... தேவ - ... தேவ - ... ஸ்ருஷ்ண ... - ... ஜநக - ... ஸாது - ... - ... ... - ப்ரக்ருதிக்கு, பரமோ - ... ... - ...

- 5 31
- [1] 13
- [1]-22 ...
- 11 4 15

2 மஹாபாரதம் -12 123
4 கீதை 11-15
6 வி-பு 1 22 66

மான அப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டமாக ஸ்ரீ ஸௌந்தர்யம் இவ்விக்ரஹம் பர வ்யூஹ விபவ ஹார்த்த அர்ச்சாவதாரரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்கும்படியும், இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும், ஸமஸ்தசாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயத்தாலே யறியப்படும் 1 'விஷ்ணோரேதா

களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞமாச்ரயமான - பூஷணாஸ்த்ரரூபமான ஸர்வஜகத்துக்கும் ஆச்ரயமான. அப்ராக்ருத - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத அதாவது சுத்தஸத்வ ஸ்வரூபமான, திவ்ய - ஆச்சர்யகரமான அமைப்பையுடைய, மங்கள - த்யானம் செய்பவர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் ஸுகமாக த்யானம் செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிறபடியினாலே சுபாச்ரயமாயிருக்கிற. இவ்விக்ரஹம் - ஸ்ரீ நிரூபித்தருளினபடியே ஜகத்காரணத்வாதி விசிஷ்டமான விக்ரஹம். 'பர' இத்யாதி - பர, வ்யூஹ, விபவ, ஹார்த்த, அர்ச்சை என்கிற ஐந்து விதமான ரூபங்களுடைய பேதங்களை மேலே த்ருதீயாதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களாவன — இவற்றின் உபயோகங்கள், வர்ணங்கள், கருத்துக்கள் முதலியவைகள். ஸமஸ்தசாஸ்த்ரம் - ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர சாஸ்திரம், ஸம்ப்ரதாயம் - பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள். மேல் விக்ரஹங்களுக்கும் பஞ்சோபநிஷந்மயமான விபூதிகளுக்கும் ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார் — 'ஏதா:' என்று ப்ரயோகித்து ஏதா: - இவைகள், அதாவது சில 'ஸஹஸ்ர ரக்ஷார்த்தா: காரணா:' என்று ப்ரயோகித்துச் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்கள் எல்லாம். விஷ்ணோ: - பக வானுடைய விபூதய: - விபூதிகள், அதாவது அவனால் நியமிக்கப்படுமவைகள். ஒரு வஸ்துவுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் 'விபூதி' என்கிற பதத்திற்கு நியமிக்கப்படுகிற வஸ்து என்று அர்த்தம், அப்படி இல்லாவிடில் 'விபூதி' என்னும் பதம் ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சாதிரிகையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இக்கருத்தை

---

1 வி பு-1-22-82

விலக்ஷணமாய் 1 லீலாவிபூதிஸம்ஸ்தாநம், 2 [illegible] உபய விபூதியோக ... 88 [illegible] விபூதி ... வாக்ய ... ஸம்ஸ்தானமா 3 ... என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ... விபூதிவிஶிஷ்டமாக ... இரு விபூதிகளில் ... களாயு ... களாயுமுள்ள இரண்டு ... ஸ்ரீராமாயணங்களாயும், ஸௌமாயணங்களாயும், விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் ஆகாசமும் பொது

லீலாவிபூதி ஸம்ஸ்தானம் - [illegible] ... (இந்த [illegible] ... வாக்யம் ... 88 - ... விபூதிகாரம் - ... ஸம்ஸ்தானமான - ... [illegible] ... ஸம்ஸ்தானம் ... [illegible] ... - ... - எதுவோ, ... ஸம்ஸ்தானம் ... [illegible] ... விபூதியும், முக்தர்களாலும் ... ஸ்ரீராமாயணங்களாயும் - பகவானுடைய ... களாயும், ஸௌமாயண ... விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் - [illegible] ... விஶேஷங்களோ ...

1 [illegible] 56 2 [illegible]-10 40 3 ஆளவந்தார்-17

வாயிருக்க ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ரீராமவிஹாரம் யதேஷ்டங் கண்டுகொள்வது அப்படியே

பிந்தா யுக்த ஸண்டேஷ்ராதநம் பரமீசுப்படி பண்ணுகை, அப்படியே பாத ஶாஸ்திரங்களில் ப்ரஸித்தமாகையினால் ஆத்மாக்களிலாக ஸ்வாதந்த்ரி ஆசார்யராய் யுபடாதி எல்லாரையும் பரமேச்சுப்படி செய்விக்கையினால் இதை லீலா விபூதியென கிறது இப்படிக்கில்லாமல் கேவல ஆநந்தமாத்திரத்தை யனுபவிப்பிக்கைக்கு போக விபூதி என்கிறது எல்லா வஸ்துக்களும் பரமாத்மாவுக்கு அனுகூலமாயிருந்தால் வைஷம்யம் சொல்லுவதற்குக் காரணமென்னே? பகவான் ஸாவஸமன என்று சொல்லுகிற **‘ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய:’** இத்யாதிகளான விரோதிப்ரேமங்கள் என்ன? அருளிச் செய்கிறார்— **‘ஸுகதுக்கயோஸ்’** என ப்ரஸித்த **ஸுகதுக்கங்கள்**-பகவானுக்கு அனுகூலமாயிருந்தாலும் பொதுவாயிருக்க-இந்த உபய விபூதிகளுக்கும் ஸாமான்ய இருந்தசெய்தே, **ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே**-லீலாரஸம், போகரஸம் என்கிற போகத்தாலே லீலையினுடைய ஆநந்த ப்ரார்த்தியோகிறை உண்டாகிற ஆநந்தமும் தாய்மையுமாலும் ஆநந்தந்திருந்தா காரணம் வேறுமையினால் வைஷம்யம் சொல்லுகிறது இந்நால் **‘ஸமோஹம்’** இத்யாதிக்கு ஸகல வஸ்துக்களும் பொதுவில் தனக்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றன என்பதில் தாத்பர்யமே யொழிய அவைகளினால் உண்டாகும் ரஸத்தில் வைஷம்யமில்லை என்பதில் தாத்பர்யமில்லை என்பதேற்படுகிறது ஆகையால் சில வஸ்துக்களினால் உண்டாகும்பொழுது லீலையென்றும், சில வஸ்துக்களினால் உண்டாகும்பொழுது போகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது என்று **‘ஸ்ரீராமவிஹாரம்’** என்பதற்குத் தாத்பர்யம் **‘யதேஷ்டம்’** என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜகுமாரர்களுக்குத் தோட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம் அனுகூலமாயிருந்தாலும் சில பாகங்கள் கந்துகாதி விளையாட்டிற்காக இருப்பதுபோல் விநோதகாரணமென்றும், அந்தப்புர ஸ்திரீ ஜனங்களோடு ஸம்போகத்திற்கு இடமாகையினாலே போகோபகரணமென்றும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் என்று தாத்பர்யம் இந்த விபூதிகளில் அவன் செய்யும் வ்யாபார விசேஷத்தை வெளியிடுகிறார் இதனால் பரமபத லக்ஷணமும் ஸம்ஸார

• ஜந்மாத்யஸ்ய யத: , 2 ' க்ஷேத்ரஹரேஷிதம் ஸர்வம் ', 3 [illegible] ஸார்ங்கஸேஷ்வ , 4 ஸாஸ்த்ர க்ஷேத்ரகேலீ வ 5 மஹேர விஹாரலீ க்ஷேத்ரகர்மகேலீவ ஜகதா ஷீ; 6 லோகவத்து லீலாகைவல்யம் ' என்கிறபடியே ஸ்ரீராகவஜதஸ்யாவாரக்ஷணமாக வர்ணவிஷயம

[illegible] - இந்த லோகத்
யத: - [illegible] பகவானிடத்திலிருந்து, ஜந்மாதி - உத்
[illegible] பவர் கடாக்ஷினர்போர் (அது பருமட்டம்)
[illegible] - ஸர்வம் - எல்லாம், ஹரே: - பகவானுக்கு,
[illegible] - [illegible] க்ஷேத்ரவாரகலேஷ்வ - விளையாடு
[illegible] பாபாராதனைப்போல (ஆகப் பரவா
[illegible] ஸாஸ்த: - குழந்தை,
க்ஷேத்ரகேலீவ - விளையாடும் கருவிகளாலேபோல (பருமம்
[illegible] விளையாடுகிறீர்) ஹரே:-பகவானே,
க்ஷேத்ரகர்மகேலீவ - விளையாடுவதற்கு காரணமான
[illegible] போலிருக்கிற, ஜகதாஸீ: - ஜகத்துக்
விஹாரலீ - விளையாடுகிற லோகவத் - லோகத்தி
லீலாகைவல்யம் - ஜகவல் விளையாட்டு மாத்
[illegible] அதாவது வேறொரு பிரயோஜன
[illegible] 'அப்படியே' என்பது 'ஸ்ரீரா
[illegible] அப்படியே - ராஜ நிறை
[illegible], அதாவது, நிரபேக்ஷனான ராஜா
[illegible] யாபாராதங்களைச் செய்வதுபோல
[illegible] பகவான் ஸ்ரீலீதாக ஜகத் ஸ்ருஷ்ட
[illegible] என்று தாத்பர்யம் ஸ்ரீரா
[illegible] ஜ்மஸ்யாவாரக்ஷணமாக -
[illegible] ஸ்ருஷ்டிப்பது, ரக்ஷிப
[illegible] உடையதாக
[illegible] அருளிச்செய்யப்ப
[illegible] உபாதிகத பரம்பய ஸ்வரூபத

1 [illegible] 12   2 [illegible] 206 58.   3 விஷ்ணு-1-2 18
4 [illegible] 12 57   5 ஸ்ரீ [illegible]   6 ஸா-ஸ-ஒ ? 1-33

இப்படி முமுக்ஷுஸ்வரூபமாய், அவிச்சிந்நஜ்ஞாநாநந்தமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், ஜ்ஞாநசக்த்யாத்யநந்த கல்யாணகுணவிசிஷ்டமாய், நித்யமுக்த ஸ்வரூபமாய், ஶரீரஸம்பந்த விமுக்தியையுடைத்தாய், ஜந்த்ராதி ஸ்வாராதநஸ்ரீமாயக்கொண்டு ஸ்வரூபமான ஸ்வரூபத்தை ஸாதிக்கும் ஸ்வாத்மாவினுடைய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில ஸஞ்சக்த நித்ய ஸாதாரண பந்த முகந்திய விப்ரம ஶேஷத்வம் ஸ்வாராதிகாரியான தன்கீபோ ஸாதாரணமான ஶேஷத்வம் மறியவேணும் இவர்களில ஸர்வர், அநாதிக்கு ஸ்வாமித்தாலே பகவத்கைங்கர்ய ஸம்ஸார

ஸைத ஸம்பமாயறிவதபார் அதை ஸங்க்ரஹித்த கருத்து—'இப்படி' என்று தொடங்கி 'ஸ்ரீமாயக்கொண்டு ஸ்வரூபமான' என்பதினால இவ்வாக்யங்களால் ஸ்வரூப பரமயதமாய் அயுபா வயவரை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸாதிக்கும்-அடைகிற, ஸ்வாத்மாவினுடைய - ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வாராதிகாரியான - முமுக்ஷுவாய ஆகிறானைப் பற்றுகிற ஸாதாரியான, ஸாதாரண ஶேஷத்வமுமறியவேணும் என பதத்தை மற்றவர்களாகிய முக்த நித்யர்களுக்கு இராமா கண்ணுக்கு மாத்திரம் இந்தும ஸ்வரூபத்தைக் தெரிந்துகொள்ள வேணுமெல் என்றாத்தும் எதற்காக வென்னில், நித்யர்களைப் போலத்தான புருஷார்த்தத்தையுடைய ஸ்வரூபமாயின்னா றபிக்க, அப்படி இருந்தும இப்பொழுது அடையப்படுப்ப தற்குக் காரணத்தைத் தெரிந்துகொண்டால் அதை நிவர்த்திக் கச்செய்து பரமநற்கதிப்பதற்காக என்று தாதபரியம். இது மேலே அதிகார ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகத்தில அநுஸந்திக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் ஸாதகமாக்க ப்ராப்தியில் ஸா இப்பாதி வாசகத்தில் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருந்தது. அவதாரஶ்ரமாத்தா ஆராதநத்தை நிர்த்தேசத்தாள்—வொளியில் என்று ஸாதிக்கும் அநாதிஸம்ஸார் ராயிந்தவப ஸாதாரண லக்ஷணம் ஆதாரம் தொடர்ந்து பற்றுகொண்டு நிற்கு ஸம்ஸாரத்தை உடையவர்களாயிருப்பார் என்றுதத்தம் 'அநாதி கர்ம ப்ரவாஹத்தாலே' என்பது சொற்குறிப்பார்

[illegible] ஸம்பந்நராய் விஹாமஹாமிகளான [illegible] ஸாயுஜ்ய மோக்ஷங்களான [illegible] விசேஷங்களாலும் [illegible] ஹமவ ஸ்வரூப [illegible] அத்யந்தநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் ஸஜ்ஞ [illegible] நிரதிசய ஆநந்தமாயிரு [illegible] நித்ய [illegible] யத்தாத [illegible] 1 'ஸ்வயம் ஐவ [illegible] நித்யநிர்தோஷ [illegible]' என்கிறபடியே அவஸ்ரூப [illegible]

[illegible] ஸ்வராஷி' இத்யாதி [illegible] ஷ்யம்' [illegible] விஹாமஹாமிகளான - [illegible] ஜ்ஞா' என்று அதை [illegible] க்ஷேத்ரஜ்ஞ [illegible] ஹாஹம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ [illegible] அத்யவஸாயம் [illegible] இந்த [illegible] உபாயவிசேஷ [illegible] அத்யந்தநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்' என்ற [illegible] ஸம்ஸாரஹேது [illegible] அநுபவ [illegible] ஸ்வயம் ஐவ - [illegible] நித்யநிர்தோஷ [illegible]

ஸம்ஸாரராய்க் கொண்டு நித்யேச்சையடியாகப் பண்ணுகிற அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகள் இவர்களெல்லாராக ரும் ஸாயுஜ்யமான நேசம் அனார்ஜவஜ்ஞாநாநந்தா திக்குசாரிகளும், ஸமஸ்த்ருஷ்ண பாரதந்த்ர்யாதிகளும் உசக்ஷவான நாக ஸாயுஜ்யமாக ஸாம்யவேண் டுமோக்ஷாங்கள் உவோஷ்யத்திலே ராமேறும், மேலும் கண்டுகொள்வது இப்ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபம் ஆணவ மஹ்வாதிகளில் உகாரங்களிலும், காரஸ்வங்களிலும், 'ப்ரவிஷ்'ரா நிற உத்தரனிலும்,

---

தும் நாஷத்தின் ஸாபஷ்யேசதபானோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்தபஸ்ரீகள் பம்பாமுதல் தசஷர பரிபதா ரான ரா ஸ்ரீராக, ஷஷ்ரஷ்ட ஸம்ஸாரராய-த் ரஹ்னதத்திலும் ஸ்பஷ்டார ஸம்பந்தமிராசாகவாசாய இதராட்டு முதல் ரஉதராபடுத்தவ பேசுமே தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அநந்தகருட' இருவாதிருடர ஆகாமம் இப்படி புனருக்தமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பதத்துக்க தபாசமான த்ரவ்யமாகின போதுவான ஆகாரத்தைய ரசிசெய்கிறார்— இவர்கள் என்றதுக்கு ஜீதாநஷம்-ஸம்பம் பாதாராயிருக்கை, ஆநந்தம் ஆனூகூல்யமாயிருக்கை, அசேஷம் பரகந்தியில்படாட விசாராதிக ஸம்பந்தத்தில் லாப மஸிருக்கை இவ்வாசார்யர்கள் தாம் ஆராய்ந்தனவாகும் அநாமம் பெருக்கிறதற்கு உபயாரகள 'அசேஷ்சாரி' என்கிற இடத்து 'ஆதி' ஸப்தத்தினாலே ஸ்தயகாமத்வம் தலைக்கப்படுகிறது 'வாரதஞ்ஞாதி' என்பதில், 'ஆதி' ஸப்தத்தினால் ஸாஸ ரா செராபப்படுகிறது இவ்வாசார்யர் புருஷார்த்தத்தை யடைய போக்யன் என்கிற என்னமுண்டாவதற்கு காரணம் என்பதைத் தெரிவிப்பதாக தனித்தனியாக பருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது மேலும்-முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்திலும் அதிகாரி விபாகாதிகாரத்திலும் இப்படிப்பட்ட பரபதாவின ஸ்வரூபம் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் பரிஷ்காரிக்கப்பட்ட இடங்களை நிரூபிக்கிறார்— 'இப்ப்ராப்தாவினுடைய' என்று ரம்பித்து 'காரஸ்வங்களிலும்' என்பதிலே நாராஜாதாதி தமாதி, 'நாராணாம் ஸமூஹ:' இத்யாதிகளில் ப்ரஸ்வ ரூபம் விவரிக்கப்படுவது அபிப்ராயம் 'ப்ரவிஷ்' என்கிற

வ்ரஜ' என்கிற ச்லோகத்திலும், 'ஏகா' என்கிற வடிதகி ...ா, சரமச்லோகம்' என்கிற வாக்யத்திலும் மஹாவ்யாம

ப்ரபந்நவாமப் பிரிவினை வசீகரங்களிலும், வேத ...ரிதமாயிருக்கும், மேலே ப்ரபந்நாஸ்தஹங்களி ... பரகத்சொல்லக் கடவோம் இவற்றில உவா ... ரிந்தத்தில் சகலதிலும், அபராதகத்திலும்,

உத்தரீயும்' ... கடயத்திலிருக்கிற என்றா ... உத்தமனிலும் - உகதம் ப்ரஷ்யனை ... காதுவினமேல் இராசுப பா ... ஆடைகி ... எனபதில் தெரிகிறது ... 'வ்ரஜ' என்ப ... ரராதுககொள்ளவும் ச்லோகனிலும் ... அகில ... 'சரமச்லோக' என்கிற வாக்யத்திலும்' ... ஸ்வகார்யமான ... அதிகாரிபான தன்னுடைய அவஸா ...

வசீகரங்களும் பரம 'ஏகோ வாஸுதேவ: வாஸ 87 ... அநுஷ்டி செயப்பபட்டி ருக்கிறது ... ப்ரபக்காகையிலே, அநுஷ்டி ... பெசப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியப்படுத்த ... மதத்தைப்ப ... அநுஷ்டிச் செய்யாட ... 'வருஷாதேவ' மிருக தடையும் ... அநுஷ்டி செயபபப்பட்டிருக்கிறது 'இருக்கட்டி ... அபரிச்சின்னமாயிருக்கிறது என்கிற ...

... ப்ரபந்நாஸ்தங்களிலே - ... இடங்களிலே, பரகக-விஷய ... ஒபவக்கிலே ஸங்கதி ... ப்ரபத்தி ... தனித்தனியே ... இந்த ஒரு அதிகாரத்தின் ... நிருபிப்பது அவஸ்ரம்பவித் ... ப்ரதிக்கப்போரி ... ... பரிகாரியும் இந்த உபாயம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில

அயத்தில் **ஸர்வஜ்ஞத்திலும், ஸர்வேஶ்வரத்தில் ஸர்வாதாரத்திலும் ஸர்வஸ்வாமித்வம் ஸர்வஶக்தித்வம் வேதாந்தவாக்யங்களிலும்,** அயத்தில் **ஸர்வஜ்ஞிலும், 'ஸர்வோவா ஏஷஹ்யோ ஶோக்ஷயிஷ்யதி'** என்கிற இடத்திலும் ஸர்வஶேஷித்வம்.

பாகிர்தகிஷப்பப இடங்களை நிரூபிக்கிறார்—'திருவத்தில்' என்றருளிச் செய்தது '**ஸர்வஜ்ஞியும் ஸர்வஶக்தித்திலும்**' என்பதைத் தன் ஸாத்யமாய் ... ஸர்வஸ்வாமித்வம் '**ஸர்வஜ்ஞத்திலும்**' என்பதால் ஸர்வஶேஷமான ... ஸர்வஶேஷித்வமும், '**ஸர்வம் ஹ்யவதே**' என்கிற ஸாத்யமும் சொல்லப்படுகிறது என்றதாம். 8ரம் என்கிற ஸர்வஸாமர்த்யமும், '**ஸர்வம் ஹ்ய**' என்கிற ஸாத்யமும் ஸர்வலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. பரத்வ ப்ரதிபாதிக்கும் இடங்களை நிரூபிக்கிறார்—'**ஸர்வஜ்ஞவான்**' என்றருளிச் செய்தது '**வேதாந்தவாக்யங்களிலும்**' என்பதால் திருமந்திரத்திலும் த்வயத்திலும் என்று சொல்லுகிறார். ... நான்கு வேறுபாட்டை முடிவில் உடைய பதங்களில், அதாவது திருமந்திரத்தில் 'நாராயணாய' என்கிற பதத்திலும், த்வயத்தில் '**ஸ்ரீமதே நாராயணாய**' என்கிற பதங்களிலும் என்று தாத்பர்யம். ஆத்மபதங்களின் ... நாராயணத்தின் காரணம் வேற்றுமையினால் ஸாத்யமான ஸம்பந்தமும், ப்ராணிகளுக்கும் பதார்த்தங்களுக்கு ஸித்தப்ராப்யமான ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் ஸித்த ஸாத்யரூபமான இரண்டு ஸம்பந்தமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. த்வயத்தில் விஶேஷமருளிச்செய்கிறார்—**த்வயத்திலும்** என்றருளிச் செய்தது '**ஸர்வஜ்ஞியும்**' என்பதால் உத்தரார்த்தத்தில் இருக்கும் சதுர்த்தீ விபக்தியில் உண்டாகக்கூடிய ஸ்வாதீன ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் ப்ரகிருதியைக் கழிக்கிறபடியினால் பரத்வத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஸர்வோ வா ஏஷ ஹ்யோ ஶோக்ஷயிஷ்யதி**' என்கிற இடத்திலும்' என்பதால் ஸர்வப்ரவ்ருத்தியைச் சொன்ன இடத்தில் ஸ்வாபாவிகமான பகவத்அனுபவ கைங்கர்யங்கள் ஆத்மாத்த ஸித்தங்கள் என்று தாத்பர்யம்

ப்ராப்திவிரோதியாவது அவித்யாகர்மவாஸநாருசி [illegible] ... அதில் ப்ராப்தி விரோதி [illegible] ... வாஜ்ஞாதிலங்கநம்படியாகப்பிறந்த [illegible] இது சேஷத்வஜ்ஞாநஸ்வரூபமான [illegible]

[illegible] ப்ராப்திவிரோதியாவது [illegible] அவித்யை [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமணாத்தக ஆக்ருதிஸம்ஸ்தாந விசேஷத்தை யுடைத்தாகியும், **ஆக்ருதி வர்ணாதி விசேஷங்களான ஸரீரேந்த்ரியாதிகளோடே** துவக்கி 1 'திணை மழுந்தக் கட்டிப் பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புணைமறைய வரிந்து என்னைப் போரவைத்தாய் புறமே' என்றும், 2 'அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே **ஷட்வேஷியாதி**

கரமான - மிகவும் ஜ்ஞானஸங்கோசத்தைப் பண்ணுகிற **ஸ்ரீமணாத்தக** - ஸாமாந்யஸத்தையைப் பற்றாக்க புருஷ தனகாரமும் உடையதான **ஆக்ருதி ஸம்ஸ்தாநவிசேஷத்தை'** என்பதிலே ஸ்ருஷ்டிக்குத் தானாகவும் விபாகங்களாகவும் ஸரீரம், இங்கிருப்பது த்ருப்பமைக்கப்பட்டவையாய் பார்த்திபார் எரிபத்தித்து மிறைசையாகிற ஸமாசம் சொல்லப்படுகிறது ஸ்ருஷ்டி தசையில் பண்ணும் விபாகத்தை ப்ரதிபாதிப்பது — '**ஆக்ருதி**' என்றாரம்பித்து '**வர்ணாதிவிசேஷ**' மென்பதிலே ஸ்ருஷ்டி தசையில் உண்டாகும் யாதுபாதி சொல்லப்படுகிறது **துவக்கி**-ஸம்பந்தப்படுத்தி **திணைமழ**-கட்டி பல-பலவகைப்பட்ட, **செயவினை** - பண்ணின புண்ய பாபங்களாகிற **வன்** - உறுதியான, **கயி-று** உன்னை நீ தவிர மற்றொருவராலும் விடுவிக்க முடியாத **கயிற்றால்** - பாசத்தினால், **அழுந்தக்கட்டி** - மிகவும் இறுகும்படி கட்டி **புணை** - வாசத்தை, **மறைய** - மறையும்படி **வரிந்து** - சூழ்ந்து, அதாவது ஸரீரத்தை நிர்ப்பந்தமாக பாப ஸம்பந்தமாக மேன்மேலும் மூடப்பட்டதாகச் செய்து என்றபடி **என்னை** - ஆத்மாவான என்னை **புறம்** - பாஹ்ய விஷயங்களிலே, **போரவைத்தாய்** - போக்கும்படி செய்தாய் **அந்நாள்** - அந்த ஸ்ருஷ்டி காலத்திலே **நீதந்த** - நீ கொடுத்த திவ்யமான படைத்தவன்' என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்ட ஸம்பந்தமான ஸரீரத்தை, **ஆக்கையின்வழி** - ஸரீரத்தின் வழியிலே, **உழல்வேன்** - ஸுழன்று சுழன்று திரிபவனான **ஷட்ஞ்ஞக்கியும்** - அக்கத்து வரும்பட்ட ஜ்ஞானம், பலத்தைகள், இவைகளையுடைய ஷட்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் ஸாஸ

---

1 திருவாய்மொழி-6-1-5 2 திருவாய்மொழி-3-2-1

வாதத்துக்கு நெகிழ்கியும், அவ்வவர் வெறுப்பிலும் ஸாத்த்வ வஸ்யதை படாத குயுக்திகளிலே நிறுத்தி யும் ஸாத்த்வ போத்யங்களான தர்க்கோக்தி ஜல்பங்களில ஸாமர்த்யுக்த்யுத்தேஜகங்களாலே கலக்கியும், அவற்றி [illegible] 1 'ஹேதுவத் ஸத் பைதி ஸோபாதகாம் விபரீதஜாதகஜகாம் வ்யாவிஷயாத்யா ஹோதூர்ணவேசு ஜல்பகாம்' என்கிறபடியே இந்திரஜாலப்ர க்ருதி முதலான சோதனவித்தைகளாலே தக்க

[illegible] — அவ்வவர் வெறுப்பிலும்' [illegible] ஸாத்த்வவஸ்யதைகூடாத ஸாஸ்த்ரங்களிறந்து [illegible] குயுக்தி - [illegible] யுக்தி' [illegible] ஸாஸ்த்ரவஸ்ய [illegible] — ஸாத்த்வபோத்யங்களான' [illegible] ஸாத்த்வபோத்யங்களான - ஸாஸ்த்ரங்களிறந்து [illegible] தர்க்கோக்தி' என்கிற இட [illegible] 'யுக்தி' [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களிலே பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது கலக்கியும் [illegible] - இதற்குப்பது ஹேதுவத் - [illegible] ஸத்பைதி - ஸமந்தபாதிக்கிறது, ஸோபாதகாம் [illegible] விபரீதஜாதகஜகாம் - [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், வ்யாவிஷயாத்யா - [illegible] ஹோதூர்ணவேசு - இது [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், இவை [illegible] முதலான [illegible] காரணங்களாகிய [illegible]

---

1 [illegible]

ராஜ்ஞாம் விபரீதஜ்ஞாந விஷயஸ்ராவணங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக [1] 'ஆவி திகைக்கவைவாருமைக்குந் தோற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ' என்கிறபடியே ஸர்வவஞ்சகமான அக்ருத்யகரணாதிரூபமான ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தைப் பண்ணுவித்தும், [2] 'பாபம் ப்ரஜ்ஞாம் நாஶயதி க்ரியமாணம் புந: புந: | நஷ்ட ப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ

ஶோகமோஹவிவஶரென்கை யாவது இந்த்ரிய விஷய ஸம்பந்தத்தாலும் பாபகர்மங்களுடைய புத்தியை மயக்கச்செய்வ மாத்திரம் புறப்பட்டவனை உச்சரிக்குமளவாக்கி ஸ்தாவரம் முதலியவர்களை ஸாமான்யம் கொள்ள அதைப் பெரிய பாபசரிகரமும் தேஹமாத்திரத்தில் உபகாரகமாக அவகதாரோராவி இவர் புத்தியை மயக்குகிறது என்று சொல்லப்படும் தக்ஷாஜ்ஞாந' மாவது உண்மையைப் பிரதிபத்திகொள்ளாமை இது ஜ்ஞாநவைஷம்யத்தாலே யாயத்தின் காரணம். 'விபரீதஜ்ஞாந' மாவது இது உண்மையான ப்ரதிபத்திக் காரணம். 'விஷயஸ்ராவணங்களை' யாவது ஸ்வவிஷயாயா:' இதன் அர்த்தம். 'ஸ்ராவணம்' பாவநாதிகளாலே ஸ்தாவரமும் பெற்ற அர்த்தம் பண்ணுவிக்குமது. ஆவி திகைக்க - ஆத்மாவானது நிலைகுலையும்படி ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்கள், குமைக்கும் - வருத்தும் பல-அநேகவிதங்களான சிற்றின்பம்-அல்பஸுகங்களை, காட்டி - காட்டி, ஸர்வஜ்ஞனான நீ, பாவியேனை - பாபியான என்னை, படுப்பாயோ-ஹிம்ஸிப்பாயோ. ஸர்வவஞ்சகமான - அப்பலாக்கத்துக் காரணமான 'க்ருத்யாகரணம் குறிக்கப்படுகிறது. அக்ருத்யகரணம் - செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்கிறது. க்ருத்யாகரணம்-செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமை. புந: புந:-அடிக்கடி, க்ரியமாணம் - செய்யப்படுகிற, பாபம் - பாப

[1] திருவாய்மொழி 6-9-9 [2] பார. உத்யோ. 35-73,74

ஸாகராஹிதே ரதா:॥' என்கிறபடியே மேலும் அவ
ராய ஸம்ஸாரிகளிலே முடிய நின்ற ...
1 'சக்ஷிவாஸ் ஸ்ரஜம்' இத்யாதிகளிற்படியே மஹாஜநஜ
ராஜ்ஜாதிகளில் வக்ருவிவ்ருத்தியிலே வர்ஷிஹி ...
தம், க்ஷாத்ரஸர்வாதிகளுக்கு ஸாதநமான ராஜஸ
தாஸஸா ஹ்ராயமங்களைக் கொண்டு 2 'யக்ஷரக்ஷாம்ஸி
ராஜஸா: । ஜெத்தாரு ஸாத்தமணாம்ஸ்சாநெ யஜந்தே
தாமஸா ஜநா:॥' என்கிறபடியே தனஞ்சொட்டாக
... ப்ரதங்களைக் கட்டிநிற்கு கிற க்ஷேத்ரஜ்ஞ
... கைப் பயனைவிட்டு, அவர்கள் கொடுத்த ஜ

ஹேலம்-... ஸாமயதி ராமையெயகிறது,
க்ஷேத்ரஜ்ஞ- ... புத்தியைப் புடைபண்ணிய, ரா: -
... வாவிசெய- ... ஸாதா: ..., ஆர
ஸதே ... ஸம்ஸாரங்களிலே-ஸம்ஸாரங்களிலே ஸஜ
ஹ ... சக்ஷிவாதி - ... பகளிலேயே
... மஹா- ... ஜநா-..., ஜரா-...
... வக்ருவிவ்ருத்தியிலே - ... ,வர்
ஹிபிரதம் - ... செபதும் 'ராஜஸஸாஹ்ராய
ங்க ... ஸாதநமான காம
... கரஹிக்கவேண
... செசால்லப்பட்ட காமங்கள் அப்படி
... தாஸஸாஹ்ராயமங்க' என்பது மிகவும் அல்பமாய இஹ
... ஸாதனமான காமங்கள் ராஜஸா: -
... , யக்ஷரக்ஷாம்ஸி யக்ஷர்களையும்,
...) யஜந்தே-..., தாமஸா: -
... ஜநா: - ஜனங்கள், ஜெத்தாரு - ப்ரே
ஸாத்தமணாம் - பூதங்களின் கூட்டங்களையும்,
யஜந்தே ... செய்கிறார்கள் தனஞ்சொட்டாக -
... ழுத்துசங்கிலியிலே - ... சங்கிலியிலே,
... வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரியதான ...
... கட்டுண்டிருக்கிற

1 ... 16 19
2 ... -17 4

ஶார்ங்காவஹ ஶக்ஷ்ணஆவலலாஷாய்ங்களைப்போலே கூர்மிகளைப
போலே கூர்தாயங்களாகவுமாகியும், வெளமஆவரத்தரான
வாகளையும் ஶக்ஷ்ணஆதெவதாபொமங்களைப்போலாதல
காசாதிஹெதனெசாவாஸங்களைப்போலாதல ஶ்ரீ ஸ ப
பண்ணி ரிலவான்ங்களான மஞங்களைப்போல் வெயமத
தைக்க நல்லசாமாபாடிக்கும், ஆத்த ஆவணரையும் ஆகூர
திவஸம்வஸ்ரஷ்டம ஆகூரகிவியாக்கமெனவிற விவெவிரண
டுபடியிலும் ஶ்ரீ ஹஷ்ரஷிப்பாபோலாதல ஸ்ரீ வெசாஆ

பாகாரில ஒருவன அபராடிபாடட மறுபெயருவன ஆராயிடாது
போ யிருக்கிறது எனபதா தான் ராஸராயணை எனபது கயோதிகம
ஶார்ங்கவஹ-அந்நடுராசகூடிய, கூர்மிகளைபபோல- விஷ
லைகளில இருக்கும் புழுககளைப்போல கூர்தாயங்ாகமயககி
யும் - கந்தாரதனுைதனனை மிளாகது அதிநிய தாளையா
துமபடி செயதார இவவிடததில பெயரனதனைக நிமித்து
கிவமினிதநதாகம் செலவிய பொருறுமுள்ளதபெனகாலும’
எனசில கிருவிநததபபாசுர கிவணடும வெளமஆவரத்தா
களையும’ எனபதறகு ‘தெலாநாம வக்ஷ்யகாணம வொமாதிருஞ
விதுஷெ எனறு துகசநிபநதகிதது ஸாதாமாபாககா வொானன
பொருள ஜெயய ஆராமபிதவராயுட எனறு காதபாபட
காசாதிஹெதனெசாவாஸங்கள் கராயா சாநதாரபகதில
வழராது பரபாடசததில பூமிகளையில செசாயாபபபெ
ராபம, முதலிய அசெதனனா எனப நமபெனறு உபாஸிக
தல தலைசாயபபிதது-போசக நடைய க கரமநது வாநுடபபட
செயபாமை பாதிபிரிபட ககிரஞ ஆத்தஆவணரையும் -
ஜீவாதமெரபாராஸகளையும அநாவது அபாரநதது ஆவ செரவா
மட விஷய பரவணபாகிகுறும அரெரநது மலனபசநுபம திர
ஆலப எனசிறஙகளை கயோதியட ஆகூரதிவஸம்வஸ்ரஷ்டம ஸரீ
ரநமெதாரிரநதது, ஆகூரகிவியாக்கம ஸா ஸமபநதட இல
லாதது இவவிருவரை பாவனகளில பநமய சநதபாச
உபாஸிககிறது, கேவலம ஸவநபய ராககிரகமா - ஸவீ
கிறது ஆா அநவாக, ஆக தூக உபாஸனமய ரனாதுளிகய
ஶ்ரீ ஹஷ்ரஷிபபாவது வாஸநயநதில பநமயமாதத மலது ரம

[illegible] உபாஸிக்கக்கூடி அவை [illegible]
[illegible] ஆநுகூல்யாதிகளைக் கொடுத்துப்
ப்ரவ்ருத்தியைப் பண்ணியும், ஸஹாத்மவ்யாத்தி
[illegible] ப்ரவ்ருத்தரானவர்களையும் [illegible]
[illegible] வாத்ஸல்யத்தா
[illegible] [illegible] ஸித்திகளாலேயாதல் வஸ்வாதி
[illegible] ஸ்ரீஹகாய நிஷேவணாதிகளாலேயாதல்

[illegible] ஆநுகூல்யாதிகளை [illegible]
[illegible] ப்ரவ்ருத்தியை [illegible]
[illegible] ஸஹாத்மக [illegible]
[illegible]

அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச் சிறையிலே யெடுத்துக் கைநீட்டின வெடிமார் பக்கலிலே கண்ணோட்ட முண்டாமாப்போலே ஆரருக்ஷுவுமான க்ஷேத்ரியங்களிலும் தக்ஷிணவத்திநான வளிக்ருஹங்களிலும் தத்ஸம்பந்தி ஹோமங்களிலும் காலதாழப் பண்ணியாகிலாவது ஸாவாராகியும், இப்படி பலமுகங்களாலே ஸம்வகஸ் ஆரக்ஷித்த விலக்கா

என்றது ஸங்க்ஷேபமாகச் சொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்—அபிஷேகத்துக்கு' என்று தொடங்கி. அபிஷேகத்துக்கு - பொருந்த ராஜ்யாபிஷேகம் நிச்சயித்த. சிறையிலே - [illegible] 'எடுத்துக்கை நீட்டின' என்பதற்கு [illegible] வெடிமார் - [illegible] கண்ணோட்டம் - [illegible] 'ஆரருக்ஷுவுமான' [illegible] தக்ஷிணவத்திகளான வளிக்ருஹங்கள் - [illegible] தத்ஸம்பந்தி ஹோமங்கள் - [illegible] காலதாழப்பண்ணி - [illegible] ஸாவாராகி யும் [illegible] பல ஸம்வகங்களாலே - [illegible] விலக்காயிருக்கும் - [illegible] ஆகிலும் புருஷார்த்தத்தை [illegible] ஜனங்களுக்கும், [illegible] டாயிருப்பார்களுக்கு [illegible]

ர்நதம ப்ரபத்திரண்டடியான த்வயத்துக்கு
முன்னடியிலே விழுந்தோதி முப்பதாமடியிலே
விழுந்தோதி வாசியிலவைதாமபோலே யேதேனு
மொருவகுத்திலே யத்யாய முண்டாகிலும் இவன
வைமாறதைக் கடந்தாகான கத்யையொமாழிகளில்
தேவரத்துனுக்கு ‘ மஹாஸிக மாபெரமாஸ்ரு ஊதநாழி
கரிபபுமோ பிட்டபடை கறபடையாயெனறேனு
மொருகால் வதுவிஸியாணடாமெனற விதுவும் கலு
ஆர் உருகரு பரமாரு ஐருாரு மாழிகளிலேலே

[illegible] முப்பத
திரண்டு [illegible] த்வயத்ததுவா [illegible]
[illegible] முன்னடியிலே [illegible] வாசி
[illegible] வாதாமபோலே [illegible]
[illegible] விஷயத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ரதேனுமொரு வகுத்திலே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கஹிகருணைகளுக்கு ‘, இங்[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கத்யையொமாழிகளில’ என்[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] எனறேனு மொருநாள’ என[illegible]
[illegible]
[illegible] ‘தேரியாது’ எனபது[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மென்று தெரியாது. **ஜ்ஞாநத்திலும்** மிகவுமுண்டா யிருக்க வஸிஷ்டாதிகளுக்கு விளம்பங்காணா நின்றோம்; **வ்யாதிகளிலும்** மிகவுமுண்டாயிருக்க **வ்ருத்ரக்ஷத்ரபந்து ப்ரஹ்லாதிகளுக்குத்** தத்க்ஷணம் **மோக்ஷமுண்டாகக்** காணா நின்றோம். ஆகையால் விளம்பாவிளம்பித மோக்ஷஹேதுக்களான **ஸுக்ருதவிசேஷங்கள்** ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்று தெரியாது; **விளம்பஹேதுவான நிக்ரஹத்துக்குக் காரணங்களான துஷ்க்ருதவிசேஷங்களும்** ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்று தெரியாது. இப்படி

ஈச்வரசக்தி ப்ரகாரம்

யநிஷ்ட பரம்பரைக்கு ஹேதுக்களான **ஆஜ்ஞாதிலங்கநங்களாலே வந்த ஸவநிக்ரஹவிசேஷமாகிற ஆயாஸ விரோதிகளைச்** செய்யும் **பரிஹாரத்தை** 1 '**தஸ்ய வசீகரணம் தச்சரணாகதி ரேவ**' என்று 2 **ஸர்வஸ்ய வசீகாராய பரம்பரையை**

ஸ்வாப ஹேதுவாகக் குறையாயில்லை என்று தாத்பர்யம். இப்பொழுதிருக்கும் ஆசாரம், முதலில் பக்கத்தில் சொன்ன உதவிக்க முடியாதபடி செய்யும் அவைகள் காரணமாகச் சொல்லுமது ஸர செய்கிறார் — '**ஜ்ஞாநத்திலும்**' என்று ஆரம்பித்து **ஜ்ஞாநத்திலும்** — பரமாத்மாவைப் பற்றிப் பக்தி நடப்பது **வ்யாதிகளிலும்** — அதற்கு விரோதமாக நடப்பது ஆசையினால் தகாத பர **ஸாம்ஸாரிகங்களின்** காரணம் என்று தாத்பர்யம். வ்ருத்ராஸுரன் என்பவன் விச்வகர்மாவினுடைய பிள்ளை. இவன் தேவதைகளையும் தேவர்களையும் மிகவும் பீடித்தவனான **ஸஞ்செவ வ்ருத்ர ஜகதி வ்யாப்தஃ பாபஃ பரமதாருணஃ**' என்று **ஸ்ரீ**பாகவதத்தில் ஆறாவது ஸ்கந்தத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **விளம்பாவிளம்பித** காலதாமதம் **ஆர் பக்கலிலே** - யாரிடத்தில். இப்படி அநிஷ்டங்களாக அநேகமாயிருந்தாலும் கூட அவைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமான பாபத்தின் **ஸங்கல்பம்** விவ்ருத்தியடைந்தால் பிறவைகள் எல்லாம் நிவ்ருத்திக்கும் என்று நிச்சயிக்கிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து **தஸ்ய** அத்தப பகவானை, **வசீகர**

---

1 **ஸ்ரீ**பாஷ்யம் 1 4-1   2 கடவல்லி 1 8-10 11

வந்த விடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்தார். இவ்விரோதி வர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரய த்தில் விவரிக்கிற வர்க்கங்களுடைய வ்யவச்சேதஸக்தியாலும், ரஹஸ்யங்களில் ஷஷ்டிகளாலும், ஸ்வபாவஸித்தத்தாலு ம் அநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்திலடிச் சூட்டாலே பேற் றுக்கு உபாயமான வழிகளிலே கூவிக்க ஆர்வம்

பொருளொன்றென நின்ற
பூமகளுந்தனவனடிசேர
தருவொன்று மனம்பெறவன்
கொடுபாய மமைந்த பயன்
மருவொன்றிய வினை வலவிலங்
கென்றிவை யைந்தறிவார்
இருவொன்றிலா வகை
யெனமனந் தேற வியம்பினரே

ண௦ - [illegible] உபாயம், தன்னூ ணா ம தீரௌவ - [illegible] செய்வதே 'வஸீகாயபூர்வம் வ ரையை வகுத்த விடத்திலே' என்பதற்கு 'இந்திரியங்களை விட [illegible] விஷயங்களை சிறந்தவை [illegible]' என்ற்ருமபித்துச் சொல்லப் [illegible] வ்யாக்யானம் பண்ணுமிடத்தில் [illegible] வகுக்கை - பிரித்துச் சாட்டுகை 'வ்யவச்சேதஸக்தி யாலும்' [illegible] ப்ரணவம் முதலிய இடங்களில் மோக்ஷத்வ [illegible] பாரதந்த்ரியாதிகளைச் சொல்லுகிற இடங் [illegible] அதற்கு விரோதியாகிய மோக்ஷ [illegible] ஜடத்வம், ஸ்வாதந்த்ரியம், முதலி [illegible] அவைகள் எல்லாம் விரோதி [illegible] ரஹஸ்யங்களில்-திருமந்திரம், த்வயம், [illegible] ஸம்பந்தங்களில் ஷஷ்டிகளாலும் - 'ஸ்ம்ஸ' [illegible] ஆரம்பவேறுமையினாலும் அடிச் சூட்டா லே - [illegible] அதாவது வெயிற்காலங்களில் [illegible] பூமி சுடுகிறதைப் பொறுக்காமல்

தவரிபபதைபபோல ஸமஸாயததிலுணடாகிய தாபதரயததின மிகுதியினால கஷடததை ஸஹிககாமல தவரைபபடுமதது சொலலபபடுகிறது பேறறுககுறுபபான - பரம பரயோஜனமாகிய மோக்ஷததுககுககாரணமான, வழிகளிலே-பசதி பரபததியாதி மாாககஙகளிலே, ஸூராஷ்டும் உசிதம

ப-ரை] பொருள ஒனறு-இவன ஒருவனுமே பரயோஜனம, என - எனறு சொலலுமபடி, நினற - நிறகிற, பூமகள நாதன - லக்ஷமிககுப பாததவாகிய பகவான, அதாவது தனககு ஸதருஶம இலலாத புருஷாாததமாயும, நிதயவிததனுயும, சேதனு சேதன விஶிஷட வேஷததால ஒரே ததவமாயுமிருசகிறஶரிய பதி எனறு தாதபாயம அவனடி - அநத ஶரிய பதியினுடைய திருவடிகளை, சோநது - ஶரணமாக ஆஶரயிதது, அருள-அவனுடைய கருபையோடு, ஒனறும - சேரும, அதாவது கருபையை அடையும, அனபன - அவனிடததில பரீதியையுடைய ஜீவாதமா, அனறிககே 'சோநது' எனபது பராபதியையும, 'அருளோன றும்' எனபது நிதய கைஙகாயததிலுணடான பகவானுடைய கருபையையுமசொலலுகிறதாகவுமாம இது இபபடி கருபா பாதரமாவதறகு ஸவரூபயோகயதையுடையவன எனபதைக காடடுசிறது அவன கோள - அவனுல அஙகீகரிசகபபடட, அதாவது தனககு ஶகயமெனறு அஙகீகரிககபபடட, உபாயம, அமைநத ஶேஷபூதனுன தனறுடைய ஸவரூபததிறகு அனுகுணமான, பயன-பரயோஜனம, மருள-அஜஞானததுடன, ஒனறிய - சோநத, அதாவது காாயமாயும காரணமாயும எனறு தாதபாயம,வினை - காமஙகளாகிற, வல விலங்கு - உறுதியான விலஙகு, அதாவது தனனுடைய பரயததினததினால கழறறிககொளள முடியாத விலஙகு எனறாததம, என்றிவை - எனறு சொலலபபடட இநத ஆததஙகள, ஐநதறிவாா - ஐநதையும அறிநத பூாவாசாாயாாகள, ஒன்று - ஒருவிதமான, இருள - அஜஞான மும, இலாவகை - இலலாதிருசகுமபடியாச, அதாவது இநத ஆததபஞசகஙசளில அஜஞான ஸமஶய விபாயயஙகள ஒனறு மிலலாம லிருககுமபடியாக, எனமனம - என்னுடைய மனது, தேற - தெளிவாயறியுமபடி, இயம்பினா - உபதேஶிததாாகள.

ப்ராப்யம் ப்ரஹ்ம ஸஹஸ்ரஶீர்ஷி
பரமம் ப்ராப்தாஹமஸ்ம்யுசித:
ப்ராப்திஶ்சாயமநந்யபோகமஹிமா
தத்ப்ராப்த்யா ஸ்வதஸ்ஸமீஹிதவத் ।
ஸம்பந்தாதிவிரோதிவர்க்கஹநம்
ஸம்ஹ்ருத்ய விஶ்வாஶ்ரய
ஸ்வேச்சாஸம்ப்ரதி ஶேஷிதம் வதி
ஸாகல்யாவஸ்தா ஸதே ஶிஷ்யதே ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அர்த்தபஞ்சகாதிகார: ஸப்தம:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமத் ...திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

... இவ பாதங்களால் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலே ... என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.

... அர்த்தபஞ்சகத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதினாலே ... ப்ரயோஜனரூபமான அநுஸந்தானம் ... கிறார் — 'ப்ராப்யம்' என்றாரம்பித்து.

... ப்ராப்யம் - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமானது, ஸஹஸ்ரஶீர்ஷி - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ... பரமம் - உத்க்ருஷ்டமானது, இதனால் ப்ரஹ்மத்தி ... னமயிலாவது, நமக்கு ஸம்பந்தமில்லாததினாலும் ... கிடைக்காமற்போகவில்லையென்பது த்யோதிதம். ப்ராப்தா - அடைபவனாகிய, அஹம் - நான், அஸ்மி - இந்த ... உசித: - தகுந்தவன், நிருபாதிக தாஸனாகை ... ஸ்வரூபனாகையினாலும் என்று தாத்பர்ய ... அடைவதற்கு உரியவனல்லாமையி

ணாலே இழக்கிறேனில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது **ஹார்த்த:** - ஆர்த்த பக்தனை அடைவது, **ஸூரிவத்** நித்யஸூரிகளைப்போல, **தாயமக்ரோஶ:** - தாயத்தைப்போல மிதாக்ஷரத்தில் வ்யவஹாரகாண்டத்தில் '**தத்ர தாயஶப்தேந யத்தநம் ஸ்வாமிஸம்பந்தாதேவ நிமித்தாதந்யஸ்ய ஸ்வம் பவதி தத்ருச்யதே**' என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது எந்த த்ரவ்யத்தில் யஜமானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே மாத்திரம் தனக்கும் அயலாருக்கும் பாத்தியதை ஏற்படுகிறதோ அப்படிப்பட்ட த்ரவ்யம் '**தாய**' மென்னப்படுகிறது என்றர்த்தம் **௨௨** - எனக்கும், **ஸ்வத:** - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, **ஹார்த்தா**-கிடைக்க வேண்டியது அதாவது பிதாவின் தனம் முதலியவைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்தம் மாத்திரத்தினாலேயே பாத்தி ஏற்படுகிறாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் நமக்கும் ஒரேவிதமான பாத்யதையுள்ளது என்று தாத்பர்யம் இதனால் அடைவதற்கு மற்றொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதில்லை இழக்கிறேனில்லை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது '**ஹந்த**' என்பது துக்கத்தைத் தெரிவிக்கிறது அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய பரமபதத்தை நம்முடைய குற்றத்தினாலே இழந்தோம் என்கிற துக்கத்தைக் காண்பிக்கிறது **தாம**-இப்படிப்பட்ட பகவானை அடைவதை, **விதத்யாஶ்ரய:**-விபரீதமான புத்திக்கு இருப்பிடமாகிய, **அஹம்**-நான், **அஹந்தா**-அஹங்கார மமகாரங்களினால், அதாவது நானே சேஷீ, நானே ஸ்வதந்த்ரன், என்கிற ப்ரமத்தினாலும் அஹம் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமில்லாத தேஹமே ஆத்மா என்கிற எண்ணத்தினாலுமென்றர்த்தம், **அதிவ்ருத்தவாந்**-இழந்துவிட்டேன், **ஸம்ப்ரதி**-இப்பொழுது, அதாவது அநாதியாக அவித்யாதிகளை அடைந்திருந்தபடியினால் அதிக பாபத்தை உடையவனாய், இவற்றாலே மேல் ஜன்மங்களிலும் நல்ல ஸித்தியை யடைவதற்கு யோக்யதையில்லாது இருக்கும் நிலைமையில், '**கநாமதாந்தகாரவேஸீக்ஷபாவ்யதீஷ்டஸஞ்சாரோபாய:**' என்று ஸ்தவத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம் இதனால் பாபத்திற்கு அஸாதாரணாதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யத்தை அடைந்திருக்கும் தன்மை சொல்லப்படுகிறது. **௨௩** - எனக்கு, **சேஷிணம்வதி ஹாத்ராவஸ:** - சேஷிகளான

ஈச்வரனும் பிராட்டியுமான இருவர்களிடத்தில் பரந்யாஸமானது, **ஸேதவ:** – (அந்தப் பலத்தை யடைவதற்கு) உபாயமாக, **ஸிஷ்டே தே** – (செய்ய வேண்டிய கார்யங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது. அனுஷ்டிக்க சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது '**ஸௌஷ ஸம்வஜி**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது மிகுதியான ஸம்பந்தத்தாகிய முகத்தை ஸ்வாயத்தில் என்றர்த்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகையிலும் '**ஸௌஷ்டிஸம்வதி**' என்பதே ஸ்வாரஸ்ய பூர்வ பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதினியிலும் வ்யாக்யானம்.

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பதவாக்யவிஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆத்தபஞ்சகாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

தத்த்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்.

[தத்த்வத்ரய நிருபண ப்ரயோஜனம்—தத்த்வத்ரய விபாகம்—ஜீவாத்ம நிருபணம்—பத்தஸ்வரூபம்—முக்தஸ்வரூபம்—நித்ய ஸ்வரூபம் — முக்தர்களுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி—தர்மபூதஜ்ஞான நிருபணம்—ஶுத்தஸத்த்வ நிருபணம்—த்ரிகுணத்ரவ்ய நிருபணம்—கால நிருபணம்—ஈச்வரதத்த்வ நிருபணம்—பர ரூபம்—வ்யூஹ ரூபம்—விபவரூபம்—அர்ச்சா ரூபம்—அந்தர்யாமி ரூபம்—அவதார ரஹஸ்யம்—லக்ஷ்மீதத்த்வ நிருபணம்—தத்த்வங்களில் ஏறவும் சுருங்கவும் பண்ணும் விபாகங்களின் தாத்பர்யம்]

ஆக்ஷ்ரு த்ராதஹ்ராணி ம்ருஜ்ஜதி விசித் விலக்ஷணயியா
ததா ஜீவேசயோ ஐக்ய ஹ்ருதிகனுஹஸஹஜதா: ।
அபேதா ஹோத்ரா ஹோத்ருத்வம் ததஷ்டய நியமேதி நிகமே
விப்ருஷ்டம் ஸங்க்ஷேபாத்ய ஸ்வாவதிஸங்க்ஷதயே: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிச் சில அதிகாரங்களில் ஆபாததப்ரஸக்தங்கள் ஜ்ஞாதவ்யங்க ளென்று நிரூபித்திருக்கச் ஶ்ருதி, ஸம்ப்ரதாயம் முதலியவை களில் தத்த்வத்ரயங்களே அறியப்படவேணுமென்று சொல்லப் படுகின்றனவே? இவைகள் தனித்தவைகளா? அவைகளுக்குத் உள்ளடங்கினவைகளா? தனித்தவைகளாயிருந்தால் ஐந்து தத்த்வங்கள் என்று சொல்ல வேண்டாவோ? உள்ளடங்கின வைகளாயிருந்தால் தனித்தருளிச் செய்வதற்குக் காரண மென்ன? என்றிவை முதலிய சங்கைகளுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்—'ஆக்ஷ்ரதி' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] விசித் விலக்ஷணயியா - சேதனங்கள், அசேதனங்கள், இவைகளினுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புத்தியினால், அதாவது அவைகளை அறிவதினால், ஆக்ஷ்ரு த்ராதஹ்ராணி: -

ப்ரக்ருதியே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம், அதாவது மூல ப்ரக்ருதி
யே ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் உண்டாகாதாகையினாலே அதனாலே
உண்டான தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் என்றாகதம், 'ஸாக்ஷி
ராத்ருஹம்' என்றருளிச்செய்யாமல் '**ஞகஜதாத்ஞஹம்**'
என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்த்ரியம், மனது, ப்ராணன், இவை
ஸம்பந்தத்தில் ஆத்ம ப்ரமம் ஸம்பவிக்கும் என்பதைத் தெரிவிப்ப
தற்காக அதாவது சேதனசேதன வஸ்துக்களின் அஸாதாரண
காரண ஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்து கொண்டால் அசேதனங்களா
கிய ப்ரக்ருதி பரிணாமங்களில் இதுவே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம்
உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், **மஜதி** - நழுவுகிறது, அதா
வது தானே நிவ்ருத்தித்துவிடுகிறது, **ஜீவெவெஸகஹஷு**
திகஷஷ - ஜீவாத்மாவும் பகவானும் ஒன்று என்பது முத
லான வார்த்தைகளைப்பற்றிய கலஹம், '**ஷுஹஜதி**' என்பதினாலே ஈஸ
்வரன் ப்ரம்மமென்பதும் குறிக்கப்படுகிறது **தவிஹஜஸாகஃ**-அவை
யைப் பிரித்துக்காட்டுவதினாலே, அதாவது அவைகளினுடைய
அஸாதாரணமான காரணங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபிப்ப
தினாலே, **தயா** - அப்படியே (நிவ்ருத்திக்கிறது), **ஃதஃ** - ஆகை
யினால் அதாவது கீழ்க்கூறிய ப்ரயோஜன ஸித்திக்கிறபடியினாலே,
ஸோக்தா - (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், **ஸோக்யம்** -
அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவாகிய அசேதனம், **ஃஷஹஸஸிய**
ஸா-இவைகளிரண்டையும் நியமிக்கும் ஈஸ்வரன், **ஜதி**-என்று,
நிசெஜஃ - வேதங்களிலே, இங்கு 'போக்தாவையும், போக்
யத்தையும் நியந்தாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனாலே அனு
க்ரஹம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்' என்
றாகத்தில் ஸ்ருதிவாக்யம் விவக்ஷிதம், **விஹக்தம்** - பிரிக்கப்பட
்டிருக்கிற, **தகஷ்ஷம்** - தத்வத்ரய ப்ரச்னமும், **ஃஃ** - நமக்கு,
ஃஃஷதயிஃ - தடுக்கப்படாமலிருக்கிற புத்தியை யுடைய
ஸம்ப்ரதாயங்கள், **உவஜிஸஷி** - உபதேசிக்கிறார்கள் இந்
தாப்பிலே கீழ்க்கூறிய அர்த்த பஞ்சகத்திலே இவைகள் அடங்கின
வையாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அவைகளின் அஸாதா
ரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேஹாத்ம ப்ர
மம் முதலியவைகள் நிவ்ருத்திப்பதாகிய கீழ்க்கூறிய ப்ரயோ
ஜனம் இருக்கிறபடியினாலே ஸ்ருதிகளும், பூர்வாசார்யர்களும்,

ஸம்ஸாரமும் அபவர்க்கமும் கூட வாற அறி யவேண்டியிருக்க விவற்றிலே **க்ஷேம**மான **தத்த்வ**

தத்த்வத்ரயநிரூபண ப்ரயோஜனம்

த்ரயத்தை **ஸாமாந்ய**ரூபேண **விசே**ஷித்தறியவேணுமென்று **ஸூத்ரகாரர்களும் வசி**த்துப் போருகைக்கடியென்னென்னில்? அதுக்கடி **தேஹாத்மப்ரம**மும் **ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரம**மு மிதுக்கு **நிதாந**மான **அநீஶ்வரவாதாதி**யுமாகிற **மஹாவிரோதி**களை முற்படக் கழிக்க **வேணு**மாகை இத்தை நினைத்து **ஸூத்ரஸூத்ரியர்**

இத்தைப் பிரித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியப் பட்டதாகிறது

இத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கிறார்—'**ஸம்ஸாரமும்**' என்றாரம்பித்து. **ஸம்ஸாரமும்** - ஶரீராத்மபாவ அபவர்க்கமு 'க்ஷேமமான' என்பதற்கு ப்ராப்யம் என்பதில் ஸ்வரூபம் ப்ராப்தா என்பதில் ஜீவாத்மாவும், விரோதிவாசகத்தில் அசேதனமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இதுக்கு-முன் கூறிய ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமத்திற்கு, **நிதாந**மான-காரணமான, **அநீஶ்வரவாதாதி**யும் - ஈஶ்வரன் இல்லை யென்று சொல்லுகை முதலிய வாதங்களிலுள்ள ஆசையும், **மஹாவிரோதி**களை - ப்ரபலமான போக்ய விரோதிகளை, முற்பட - அர்த்த பஞ்சகங்களை அறிவதற்கு முன், அதாவது தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று தெரிந்து அதற்கப்புறம் பரலோகத்தில் அனுபவிக்க வேண்டிய புருஷார்த்தத்தைப்பற்றி யோசனை உண்டாகி, பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞானத்தால் மோக்ஷமாகிய ப்ரயோஜனத்தில் ருசி பிறந்து, அதற்கு உபாயத்தை விசாரிக்கும்போது இஹலோகத்தில் விவரிக்கத் படி அர்த்த பஞ்சகஜ்ஞானம் ப்ரயோஜன ப்ரதானமாகிறபடி உபபடிக்கில்லாமல் தேஹாத்ம ப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமமும் இருக்கும்பொழுது '**ஹாவும் ஹூ**' என்கிற ஸ்தோத்ரத்தி லருளிச்செய்த அநுஸந்தானம் உண்டாகாது ஆகையால் அதற்குமுன் இது கழிக்கவேண்டு மாகையினாலே அர்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானத்திற்கு முந்தியே இந்த மஹா விரோதிகளைக் கழிக்கவேணுமென்று தாத்பர்யம் இப்படித் தத்த்வத்ரயங்களை அர்த்தபஞ்சகங்களுக்கு முன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயி

ஸர்வ[illegible]ந்தரீல ஸாஸ்த்ரங்களிலே தத்வ விவேகம் பண்ணுகிறது இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு 1 ‘அசேத்

[illegible]த்வத்ரயவிபாகம்

தநார்த்தம் பரார்த்தம் ச நித்யம் ஸததவிக்ரியம் । த்ரிகுணம் கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே ॥’, 2 ‘அநாதிமத்வாத் காலோ[illegible] காலஞாவஸ்ய விஜ விஷ்ணுதே’, 3 ‘காலஸ்ச பசதேதத்ர [illegible] காலோ [illegible] யஸிஹத்தே3 வசிணார

[illegible] ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாகவுடைய [illegible] ஸம்பந்தத்தை நிரூபிக்கவுடனே ஆத்த [illegible] நிரூபித்திருக்கிறது இத்தை நினைத்து-இப்படித் [illegible] நிவ்ருத்தி மூலமாக தத்வத்ரய ஜ்ஞானம் [illegible] ஸாதனமாகிறது என்பதை நினைத்து, **ஸாஸ்த்ரங்களிலே** - [illegible] முதலிய ப்ரமாணங்களிலே இந்த [illegible] நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு [illegible] இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு - இந்த [illegible] உள்ளடங்கியதாகிய நினைத்து **அசேதநா** - [illegible]தது **பரார்த்தா** - அயலாருடைய ப்ரயோஜனத் [illegible] யுடையது, **நித்யா**-நித்யமானது, **ஸதத விக்ரியா**-[illegible] பரிணாமத்தையுடையது, **த்ரிகுணா**-[illegible] குணங்களை யுடையது, **கர்மிணாம்** - புண்ய பாப [illegible] செய்பவர்களுக்கு, **க்ஷேத்ரம்** - அதினு [illegible] உண்டாகும் இடம் (என்று), **ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே**-ப்ரக்ருதியின் ரூபம் சொல்லப்படு[illegible] **விஜ**-[illegible] **காலஸ்**-காலஸரீரகனான பரமாத்மா, **அநாதி**-[illegible], **அவஸ்ய** இவற்றுக்கு, **அந்த**-முடிவான [illegible] **விஷ்ணுதே**-[illegible] இந்த காலஸரீரனை பரமாத்மாவைச் [illegible] விஸேஷணங்கள் காலத்திலேயே அநவ[illegible] **ஸர்வாத் காலஸ்**-என்றநவயித்து பக[illegible] [illegible] ஸ்யான காலம் என்றதாகவுமாம் **காலோ** - [illegible] **பசதேதத்** - [illegible]தம், **ஸர்வம்** - இவை முத[illegible] [illegible] யுடைய, **காலஸ்** - காலம், **யஸிஹத்தே** - [illegible] [illegible]பட்டான) விஷ்ணுக்கு, **வசிணார**

1 - [illegible]-2 2 வி பு-1-2 26 3 வி பு 4-1-84

ஶ்ரோதார:', 1 'ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஜ்ஞாதா', 2 'காருண்யை வவஸேத் தத்ர காருண்யாத் தேவிருஹ:' இத்யாதிகளிலே த்ரிகுணகாருண்யஸம்ஸாரிவ்யங்களான த்ரிவிதசேதநங்களுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று 3 'வாஸாஞ்ஸி ஜீர்ணாநி யதா', 4 'ஆயத்தேவோ நராணாம்', 5 'க்ஷரஸ்ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே', 6 'யஸ்மிந் பஶ்யந்தி ஸூரய:' இத்யாதிகளாலே த்ரிவியஜீவாத்மாக்களுடைய ப்ரகாரம் விவேகிக்கப்பட்டது 7 'ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வத்ருக் ஸர்வஶக்தி ஜ்ஞாநபலர்த்திமாந் | க்ரோத்தீ ஹயகோ

ஶ்ரோதார: - பரிஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமான, ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஜ்ஞாதா - ஜ்ஞானானந்த ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாதாவான தத்ர - அந்த விபூதியில், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மா, காருண்யகாலத்தை, வவஸேத் - பரிபாலனம் செய்கிறார், அதாவது நியமிக்கிறார், தத்ர - அந்த விபூதியில், காருண்ய: காலம், தேஹம் - பிறவு முதலிய மாறுதலுடையதல்ல க்ஷர: - க்ஷரமென்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து, ஸர்வாணி பூதாநி - ஸகலப்ராணிகளும் அதாவது பத்த சேதனர்கள் என்று தாத்பர்யம் கூடஸ்த: - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஜீவாத்மா, அதாவது முக்தாத்மா, அக்ஷர: - அக்ஷரமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது ஸூரய: - நித்யஸூரிகள், யஸ் - எந்த ஸ்தானத்தை, பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்களோ த்ரிவிய ஜீவாத்மாக்களுடைய - பத்த முக்த நித்யர்கள் என்கிற மூன்று விதமான ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸர்வஜ்ஞ: - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன், ஸர்வத்ருக் - எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறவன், ஸர்வஶக்தி ஜ்ஞாநபலர்த்திமாந் - எல்லா விதங்களான ஶக்தி, ஜ்ஞானம், பலம், இவைகளின் நிறைவையுடையவர், க்ரோத்தீ - ஸோமபல, ஹயம் - பயம், க்ரோத - கோபம், காமாதிபி: - காமம் முதலியவைகளோடு,

1 ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் 2 பார-மோ-196-9 3 91-ம் பக்கம் பார்க்க 4 95-ம் பக்கம் பார்க்க 5 கீதை 15-16 6 வி-பு 1-6 39 7 வி-பு 5-1 47.

ப்ரகாசாதிபிர்வஸ்யார்த:॥' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸ்ருஷ்
டவ ப்ருவஷிஷ்டமாயிறறு இவ்விசேஷித்வஸ்வரூபஸ்வ
[illegible]ான தத்த்வத்ரயம் நிறகும் நிலையை 1 'ஸ்வாயீந
த்ரிவியவேதகாவேதக ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபே
தம் [illegible]னறு சுருஙக வருளிச செயதார் த்ரிவியவேதக
[illegible] வஸ்துக்களையும் போக்தாக்களையும் நியந்தாவையும்
த்ரிவியவேதக[illegible]மெனறது த்ரிகுணத்ரவ்யத்தையும்
காலத்தையும் ஸத்வமயமான த்ரவ்யத்தையும் ஸ்வ
[illegible]வமெனறது ஸ்வாஸாதாரணமஹத்தாலே [illegible]
ஷிதமான ஸத்தையை ஸ்திதியாவது இதினுடைய
காரணாதீநவ்ருத்தி இதுதான நித்யவஸ்துக்களுக்கு
நிரவதிகமாயிருக்கும், அநித்யவஸ்துக்களுக்கு ஸம்ஸ்கார

அவஸ்யார்த: - [illegible] ஸம்ஸ - ஈஸ்வரன, ஸம்ஸ்ரி
தவ [illegible] [illegible]பபடுகிற சேதந சேதநஙகள
[illegible] - [illegible]ாமான ஸவரூபஙகளோடு வெவ
[illegible] அதாவது எல்லாம ஈஸ்வரனுககுப
[illegible] 'அருளிசசெயதார' எனபதோடு
[illegible] ஸ்ரீ ஆளவநதாரும சதயததில ஸ்ரீபாஷயகா
[illegible] சொளளவும இதில 'த்ரிவிய' எனனும
[illegible] அசேதனததிலும அநவயிககிறது எனறு
[illegible] த்ரிவிதசேதனஙகளை நிருபிததருளி
— த்ரிவியவேதக' எனறுபிதத அபபடியே அசேத
[illegible] எனறு நிருபிததருளுகிறார — 'த்ரிவிய
வேதகம்' [illegible]பிதத த்ரிகுணத்ரவ்யம் - ஸத்வராஜஸ
[illegible] உடையதான வஸ்து ஸத்வமயமான
த்ரவ்யம் - [illegible] அதனைகத்தையுடையதாகிய வஸ்து, அதாவது
[illegible] ப்ரக்ருதியின் பரிணாமஙகளா
[illegible] ஸ்ருஷ்டியிலிருககும வஸ்துககளெல்லாம
[illegible] ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவரு
[illegible] அருளிச செயகிறார — 'ஸ்வரூப'
[illegible] நிரூபிதமான ஸத்தையை - மறற வஸ்துக

1 [illegible], ஸ்ரீ[illegible]ணட ககயம.

ஸஜூத்துக்கீடாக ஏறியும் சுருங்கியுமிருக்கும் இங்கு ப்ரவ்ருத்தியாவது ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸாமாந்யமான வ்யாபாரம் இவையெல்லாம் வஸ்துக்கள்தோறும் ப்ரமாணப்ரதிநியதமாயிருக்கும் ப்ரமாணங்கள் வஸ்துக்களைக் காட்டும்போதவவோ வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களையும் நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களையும் வ்யாபாரங்களையுங்காட்டும் அதில் ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களாலே விசிஷ்டமாகவே காட்டும்

களை விட்டு வேறுபட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்ட வஸ்துவை **காரணாகாரணப்ரவ்ருத்தி** - மற்றக் காரணங்களிலும் விடாதே நிற்கை ஈடாக - அநுரூபமாக ஏறியும்-அதிகரித்திருப்பதாயும், சுருங்கியும் - கொஞ்சகாலம் இருப்பதாயும் ஸ்ரீபகவத்விஷயத்தில '**நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்திகரண ஸங்கல்பரூப ப்ரவ்ருத்தி விசேஷ:**' என்றிவர் தாமாலேயே வ்யாக்யானம் பண்ணப்பட்டிருப்பபடியாலே நிவ்ருத்தியும் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறதிலே என்றும் ஸங்கல்பரூப மநோவ்யாபாரமாகையினாலே ப்ரவ்ருத்தி என்பதற்கு அர்த்தமென்று திருவுள்ளமாக '**ப்ரவ்ருத்தி**' என்பதற்கு வ்யாபாரம் எல்லாம் பகவானுக்கு வசப்பட்டதென்று சொல்லும் ப்ரகரணமாகையாலும் இப்படியே அர்த்தம் கொள்ளவேணும் என்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸ்வரூபாதிகள் வஸ்துக்கள் தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் என்று நிரூபித்தருளினார்— இவையெல்லாம் என்றாரம்பித்து **ப்ரதிநியதமாயிருக்கும்**-ப்ரமாணத்தால் ஒருபடி வெவ்வேறாக ஏற்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களைக் காட்டும் ப்ரமாணங்களே அவைகளின் ஸ்வரூபாதிகளையும் காட்டுகிறது என்றருளிச்செய்கிறார்—'**ப்ரமாணங்கள்**' என்றாரம்பித்து ப்ரமாணங்களாவது ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் '**ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்க**'ளாவது மநுஷ்யன் பசு முதலிய வஸ்துக்களைப்பார்க்கும் பொழுது எந்த ஆகாரங்களை அறியாவிட்டால் மநுஷ்யன் பசு என்றறிய முடியாதோ அப்படிப்பட்ட ஆகாரங்கள் '**நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்க**'ளாவது மநுஷ்யன், பசு என்று வஸ்து நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கள் **விசிஷ்டமாகவே**-

அந்தஸ்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்போது அவ்
...ங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது
றவைக் கழித்துப் பார்க்கில் ஸவிஶேஷணத்வாத்,

ஆகையால் ஜீவஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநாநந்
...ணாதிகளான நிரூபகங்க
ஜீவாத்ம நிரூபணம் யிட்டு நிரூபித்து ஜ்ஞ
...த்வமென்றிவை ...வங்களாலே சொ
கடவது இஜ்ஜீவதத்வம் ஸ்வஸ்வாமிக்குச் செ
மாயேயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிரூ...

அவைகளோடு சேர்ந்ததாகவே ஸப்த ப்ரமாணமும் விஶ
மான வஸ்துவையே சொல்லுகிறது என்றருளிச்செய்கி(
'அந்த' என்றாரம்பித்து 'இட்டல்லது' என்பதற்கு அந்த
ரூபநிரூபக விஶேஷணங்களைக் கொண்டே சொல்லவேண
அப்படிக்கில்லாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாத்ப
இத்தால் வஸ்துக்கள் நிர்விஶேஷமானவை என்று சொல்லு
அஸங்கதம் என்பது தயோதிதம் அப்படிப் பார்ப
விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அவற்றை' என(
பித்து அவற்றை - ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களை, கழித்து
மிவைவிட்டு விலக்கி ஸவிஶேஷணத்வாத் - முயல (
புக்கு ஸமானம், அதாவது அப்ரஸித்தம் என்றா
ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது உருண்டை, நீளம், முத
ஆகாரத்தோடேயே பார்க்கிறோம் சொல்லும்பொழுதும் ம
யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வ்யவஹரிக்கிறோம் ஸ—
ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் ஜ்ஞானம் ஆநந்தம் முதலிய ப
க ளும் ஜ்ஞாத்ருத்வ ஆநந்தத்வங்களை யுடையவைகளெ
சொல்லுகின்றன. ஆகையினால் ஒரு விஶேஷணமுமில்லாத வ
என்று தெரிவிக்கக்கூடிய ப்ரமாணமில்லாமையினால் அப்ப
பட்ட வஸ்துக்கள் அப்ராமாணிகம் என்று தாத்பர்யம்

ஆகையால்—ஸ்வரூப நிரூபக தர்மத்தாலேயே ஸ்வரூபத்
நிரூபிக்கவேண்டியதாகையினால் ஶேஷத்வமும் ஜீவாத்மாவி
ஸ்வரூப நிரூபகதர்மமாகையினாலே அதை அப்படி அருளிச்செ
யாமைக்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இஜ்ஜீவதத்வம்',

ஶேஷமென்றும், **அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதங்**களாலே **ப்ரத்யக்ஷ**த்தில் தோற்றின **ஶேஷத்வம் ஸம்பந்த ஸாபேக்ஷ**மாகையாலே **ஸம்பந்திஸ்வரூபம் நிரூபித்**தாலல்லது அறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கிது **நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷண**மென்னலாம் **ஜ்ஞாநா ஶ்ரயத்வாதி வேதகம்**போலே **ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதி வேதகமும்** ஜீவ**லக்ஷண**மாக வற்றுகையாலே இச

ரூபித்து **'அயோகவ்யவச்சேத'**மாவது இந்த ஆகாரத்தின் ஸம்பந்தமில்லாமையை விலக்குகிறது **'அந்யயோகவ்யவச்சேத'**மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸ்துவினிடத்தில் ஸம்பந்தமிருப்பதை விலக்குகிறது **'ஶேஷமாயேயிருக்கு'** மென்றது அயோகவ்யவச்சேதம் **'அவனுக்கே * ஶேஷம்'** என்றது அந்யயோகவ்யவச்சேதம் **ஸம்பந்தஸாபேக்ஷமாகையாலே**-ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தமாகையாலே **'ஸம்பந்தி'** இத்யாதிக்கு இந்த ஸம்பந்திகளாகிற இருவரையும் தெரிந்தாலல்லது இந்த ஸம்பந்தத்தை யறியமுடியாது என்றர்த்தம் **'நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷண மென்னலாம்'** என்பதற்கு ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகில் இதைவிட்டுத் தனித்து ஸ்வரூபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸ்வரூபம் தெரிந்த பிறகு அறியவேண்டிய ஶேஷத்வம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகாது என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமன்றாகில் ஜீவாத்மலக்ஷணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் **'ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதி வேதகம்'** என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே லக்ஷணம் என்பதற்கு மற்ற வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரிவிக்கக்கூடியதென்றர்த்தமாகையினால் ஶேஷத்வமும் ஸ்வரூப நிரூபகமாகாதோ என்னில்? ஆகாராந்தரத்தாலே (அதாவது ஈஶ்வரனைவிட வேறுபட்டதாக) அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகலாம் என்றருளிச்செய்கிறார்—**'ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வாதி'** என்றாரம்பித்து **ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வாதி வேதகம்**- அணுபரிமாணமாகிற சேதனனாயிருக்கை **ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதி வேதகம்** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஶேஷபூதனுமாகிய சேதனனாயிருக்கை **லக்ஷணமாக** வற்றுகையாலே - லக்ஷண

சேஷத்வம் ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமென்னவு மாம். இப்படி விஹாஸ்த்வஸக்தி வேதநத்வமும், அகஸ்மாத்ருபாதிகசேஷித்வாதிகளும் ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷணம் ல்லா ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு ஸாதாரணமாகத் தகுதுக்கெல்லாம் பொதுவான லக்ஷணம் வேதநத்வமும் ஆத்மஸ்வரூபம் வேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை. ஆத்மஸ்வரூபமாவது தனக்குத்தான் தோற்றுகை. அப்போது ப்ரத்யக்த்வஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாக நான் என்று தோற்றமும். இப்படி வேதநத்வாதிகள் ஈஸ்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் பொதுவாகையாலே மற்ற காட்டில வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வ

[illegible] பத்யாபாயில ஈஸ்வரனைவிட வ்யக்யாஸத்தைத [illegible] ப்ரகாரத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கருளுகிறார் — 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து விஹாஸ்த்வஸக்தி வேதநத்வம் – [illegible] கவனுக்கிய மேதனுயிருக்கை அகஸ்மாத்ருபாதிகத்வம் – [illegible] வசப்படாதவனுயிருக்கை நிருபாதிகசேஷித்வம் – ஒரு காரணமில்லாமல் சேஷியாயிருக்கை [illegible] இருவருக்கும் பொதுவான [illegible] ஒருவனுக்கொருவா வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டு [illegible] நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஜீவேஸ்வர' [illegible] ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை – தாமஸூத ஜ்ஞாந [illegible] இருக்கை அப்போது – தனக்குத்தானே [illegible] போது 'நான்' என்பதற்கு வெளிவஸ்துக்களை [illegible] 'ப்ரத்யக்த்வம் ஜ்ஞாநாதி (இந்த வஸ்துவை நான் [illegible] உண்டாகிறபடியினால் அறிகிறவ [illegible] வஸ்துவும், அறிவும், வெவ்வேறாக [illegible] என்றறியும்பொழுதோவெனில் அறி [illegible] அறிவிக்கிற ப்ரமாணமும், அறிவுக்கு [illegible] தோன்றுகிறது என்று தா [illegible] பொழுது தாமஸூத ஜ்ஞாநத்தைக் [illegible] ஸ்வப்ரதம் ப்ரத்யக்த்வத்தைச் சொல்லு [illegible] வ்யாவ்ருத்தி – வ்யத்யாஸம் அவனிற்காட்டில – ஈஸ்வர

சேஷத்வாதிகள் சொல்லுகிறது **ஆத்யாக்ஷரத்தில்** **சதுர்த்தியிலே** தோற்றின தாதர்த்யத்துக்கு வாசியில்லா மையாலே **ஸர்வரக்ஷகனான** ஸ்ரிய:பதிக்கு ஜீவாத்மா **நிருபாதிகசேஷ**மாயே யிருக்குமென்றபடி **யாவத் ஸ்வரூபம் ஸம்பந்தஞ்** சொல்லுகை **அயோக்யத்வம்** **உகாரத்தில் அவதாரணார்த்தத்தாலே** அவனுக்கே **நிருபாதிகசேஷம்**, வேறு ஒருத்தருக்கு **நிருபாதிகசேஷ** மன்றென்கை **அயோக்யத்வம்** இச்**சேஷத்வம்** **பாகவதசேஷத்வபர்யந்த** மாக வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம் இப

ஜாத்யாட்டில் அயோக்ய அங்கீகாரம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது கருளுகிறார்—**'ஆத்யாக்ஷரத்தில்'** என்று தொடங்கி **சதுர்த்தியிலே** - அகாரத்தின் மேலே சேர்க்கப்பட்டு பிறகு லோபித்திருக்கும் தாதர்த்ய வேற்றுமையில் **'வாசியில்லாமையாலே** - காரணம் சொல்லப்படாமையாலே அதாவது ஒரு காரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் அக்காரணம் நீங்கின் காலத்தில் இல்லாமலிருக்கக்கூடும் அப்படியல்லாமல் இவ்விடத்தில் யாவத் ஸ்வரூபம் சேஷமாயிருக்கை விவக்ஷிதம் என்று தாத்பர்யம் **யாவத்ஸ்வரூபம்** - ஸ்வரூபம் உள்ளவரையிலும் **'சேஷமாயேயிருக்கும்** என்பதற்கு சேஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காலத்திலும் இராது என்று படுகிறபடியினாலே என்றாத்தம் **அவதாரணார்த்தத் தாலே** - 'உ' என்பது 'ஏவ' என்பதின் அர்த்தமாகி அவ தாரணத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே அந்ய சேஷத்வத்தைக் கழிக்கிறதாகில் பகவானைத் தவிர ஆபாதமான பாகவதா ருக்ஷைக் குறித்து சேஷத்வம் கழிக்கப்படுமே என்ற சங்கையைப் பற்றி தானருளிச் செய்கிறார்—**'இச்சேஷத்வம்** என்று தொடங்கி **'வளரும்படி'** என்பதினால் தனக்குப் பாடஸ்தானமான அந்ய சேஷத்வம் கழிக்கப்படுகிறதாகையினாலே தனக்கு உடையவருக்கு ஆகிற தனக்குள்ளடங்கிய பாகவத சேஷத்வம் அந்ய சேஷத் வமாகிறது அல்ல என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மேலே - புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரத்தில் ஸங்க்ஷேபத்தை

பாரர்த்யருகநிற வெதன்ருகநப வூவபத்தியாவது வாராயீ
ஈயப்பாய வாராய்முமான கத்ருசவமும ஹொக்த்ருகவ
பப ஸாமூரன தன ஹொக்த்ருகவாய்மாக விவாகளுந

பிறுமே அதின துடாசபொசிற ஸநிதியும
... திருவுபாமபறுமி மேமேல பாவ
... 'இப்படி' எனமுரமபிகதா இக
... இவாகளுககு ஒரு பாவருததி
... தயோகிதமாயிறறு 'வெதஅ
ருடைய ... தானுடைய பாமோஜனததை தருதா
... பாமோஜனததிறசாகவெ பாவருததிகளை
... தனனுடைய பாமோஜனததிறகாக
... எபபொழுதும திருபாகிச மேஷடிதன
... எனகிற ஸஙகை தயோகிதம
... அருளிச செயகிறா — 'வாராயீஅ' என
... வாராயீஅ' இதயாதியினால பாரதநாபத
... 'வாராய்மான' எனபதில
... எனபதும தெரிவிகசபபட
... கத்ருகவ - காமசஙகாச செயகை, ஹொக்த்ருகவ -
... ஜீவாதமாவின போகதருதவம
... ஸஙகதமாகுமோ? பசியின நிவருததி
... பாமோஜனததிறகாக ஸாபபிடுவது
... செயயக காணகிறோமே எனனில ஸமா
... 'ஸாமூரன' எனறாரமபிதது தன
ஹொக்த்ருகவாய்மாக-தான இவைகளாகசொணடு வீல முத
... இஙகு 'அவெதஅமான குழ
... * * வாசியிலலையிறே நிர
... எனகிற ஸஙகை பரபதனதிகார
... 'ஹொழுஃ ...
...
...
... தாறாதிதீபிகா ஸலோகமும அனுஸநதேயம
... பாமோஜனததை யடைகிறவன ஈமவா

க்குக் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை உண்டாக்குகையாலே
வை வாராசிங்கள ஸ்வவேதருக்கு நீக்கியுள்ளா
பத்தஸ்வரூபம் ரில் ஹேதும் அவித்யா கர்ம
வாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ரூபம் ருக்கை
இவர்களுக்கு கண்டாத்யம் வரும் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதி
ஹேதுத்தை ப்ரஹ்மாதிஸம்பந்தங்களான வந்த
புக்களிலே கண்டுகொள்வது இப்படி வேதா
ந்தத்தாமுக்குக் கர்மாநுகுணமாக விஷமமான
சரீரங்களைப் பரிக்ரஹித்ததாலும் ப்ரகாசத
ஜ்ஞாநத்தாலும் சரீரநிறபர்கள் பரிக்ரஹித்தால் வரு
கிற தாரணம் சரீரத்தினுடைய ஸம்பந்த
ப்ரயோஜகமாயிருக்கும் ஜாத்யாத்யவசேஷம் ப்ரக்ரு

க்கையினாலே ஜீவாத்மாவின் கர்த்ருத்வாதிகள் [illegible]
என்றது ஸங்கதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது [illegible]
ரனுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் [illegible]
கிறார் — 'ஸ்வ' என்று ஆரம்பித்து நீக்கியுள்ளாரில் [illegible]
முக்தநித்யர்களைக் காட்டிலும் 'கண்டு கொள்வது' [illegible]
பத்தர்களுக்குள் இருக்கும் பேதம் அவரவர் [illegible]
ஸ்வசாதிகளைக் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது, [illegible]
ஸ்வசாதிகளும் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களா [illegible]
ணடும் இதற்கு காரணம் விஸ்தரிக்க ஆசைப்படு [illegible]
படவில்லை, அவர்கள் நிரூபித்துக் கொண்டு [illegible]
மே என்றாகத்தம் இந்தப் பத்தர்களுக்கு [illegible]
வந்த காரணத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'இப்படி' [illegible]
ஆரம்பித்து அடைத்த-தனித்து ஸங்கல்பிக்க [illegible]
டைய ஸங்கல்பத்தினாலே அவரவர்களுக்கு [illegible] 'கர்மா
நுகுணமான' என்பதினால் [illegible]
யாதி சரீரங்களைக் கொடுத்தது [illegible]
அநுகுணமாக என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது [illegible] 'பரிக்ர [illegible]
மா இதில் தாமியார் வருகிற காரணத்தை [illegible]
திலே வரும் காரணத்தையும் பிரித்து [illegible] —
'பரிக்ரஹியால' என்று ஆரம்பித்து 'ப்ரயோஜகமாயிருக்கும்'-

ஸ்ரீதஜோபாதபுரேய வருகிற ஸரீரமானது வாசா வாயத்தாவாயாதாஷ்டாக்ஷர ஸத்ரக்கும், கூதாவாய ராபிறசிந்த ஹம்வத ரூஹவகெக்ஷவகை
[illegible] வாவகதுக்களுக்கு
[illegible] விவசீத்மறுததுக்கு ஹேதுவா
[illegible] இஜீவாகள் இசரீரத்தை விட்டா
[illegible] ஸரீரத்துக்குவா

[illegible] ஞானத்தில் [illegible]
[illegible] ஸ்வரூபத்தாலே
[illegible] வாஷா
[illegible] தத்வாயாதாஷ்டாக்ஷரம்
[illegible] முகலியவைகளை அனுஷ்
கூரித்தவாயனை [illegible] வா
[illegible] இதால் உபாயம்
[illegible] ஸரீர காரணம் என செய்ய
[illegible] உபாயத்திற்காக
[illegible] பாவகனுபவ
[illegible] மைகயினுலே
[illegible] பிரபவிப்பகற
[illegible] அபிப்ராயம் வாவ
[illegible] விவரீதமெறு
[illegible] ஜனமங்களில் செய்யப்படும்
[illegible] ஸ்வரூபத்திலை தரிக்கிற
[illegible] ஜீவாதம் ஸ்வரூபமிலையம்
[illegible] காணப்படுகிறதே என்னில்
[illegible] 'இஜீவாகள்' என்றாம்
[illegible] - ஸரீரம் என்று சொல்லப்
[illegible] ஜீவாதமாவிட்டவுடன்
[illegible] சில தாவ
[illegible] 'இததனை' என்பதற்கு
[illegible] என்றதத்தம் இத
[illegible] ஏகதேசம் இருப
[illegible] கப்படுகிறதே ஒழிய

நாதமான ஐஶ்வர்யங்களை ஈஶ்வர ஶரீரபாபங் கொண்டு கிடக்கும். பத்தசேதனராகத் தாரிறக்காட்டில் முக்தி ஹேதும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் யாவதாத்ம முக்தவத்திக்கை ஆவ்ருத்தி ஹேதும் யாண்ணுவாதாந்ஹயர்ப்பங்களா

முக்தஸ்வரூபம் ஸ்த்ரீயத்வ ஆவ்ருத்திகளும். ஈஶ்வரருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஹேதும் ஆத்மவஸ்த நிவ்ருத்தியாலே யாவிஶ்வந்த்யஸ்வபாவாயிருக்கை ஹேதும் ப்ரமேயாயிருடான பவிஶாவத்துக்கு உத்தரவயியனறிக்கேயிருக்கை இவர்

அது ஶரீரம் எனகிற பதத்திற்கு முராயான அர்த்தமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது ‘ஶரீரத்துக்குவாதார ஐஶ்வர்யங்க’ளாவது ‘ஸர்வாத்மதாந்த்ருஶ்யாக்காரோ பாஸிரவ்யத்வே ஹ’ என்று சொல்லப்பட்ட ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்கள், ப்ரக்ருதி மஹத், அஹங்காரம், என்பவை இந்த்ரியாதிகளும், பராவாயுவுமிருக்கையிலும் ஸஞ்சாரத்தோடுகூட்டது என்று தாத்பர்யம் அந்த ஸம்ஸாரத்துக்கு காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஸம்ஸார’ என்றாரம்பித்து பரவான ஸர்வாத்மாயாமி பரஸ்யாயாலே என்று பர்யம் பதார்த்தங்களின ஸ்திதியை நிரூபித்தருளுகிறார்— பத்தசேதனராக’ என்றாரம்பித்து யாவதாத்மபாவி- ஆயிருப்பவையில் ‘ஸ்வாபாவ’மாவது ஸ்வபாவிஷ்டமாயுள்ள நின்றுகொண்டு வந்து முதலிய ஸ்வபாவங்கள் முதலியவற்றுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்— ஈஶ்வரருக்கு’ என்றாரம்பித்து ஆத்மவஸ்த நிவ்ருத்தியாலே – நடமாயிருந்த ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியடைந்தப்பயிருந்தால் ஆவிஶ்வந்த்யஸ்வபாவராயிருக்கை - பரமாத்மனை அடைந்து அபஹதபாப்மத்வம் முதலியஸ்வரூபத்தை உடையவர்களாயிருக்கை ‘ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூப’ என்பதினால் பதத்தைக்காட்டில் ப்ரதமம் ‘ஆத்மவஸ்த நிவ்ருத்தி’ என்பதினால் நிதயரைக்காட்டிலும் ப்ரதமம் தெரிவிக்கப்படுகிறது ப்ரமேயாயுண்டான-உபயப்ரதிப முள்ள லக்ஷணயோடு கூடிய, அநாவ்ருத்தமுக்தர் ஆனந்த ஸ்வரூபமாவிர்ப்பவிப்பதற்குமுன் பின் எனகிற அனுபந்தமாயுள்ள ஸ்வாபாவிகம் உத்தரவயி

களுக்க ஸ்வேச்சாதோஷ் ஶ்ருஷ்டிஶேஷமாவிர்பாவத்தில் முற்பாடுபிற்பாடுகளாலுண்டான முன்புற்ற வேற்றச்சுருக்கம் ப்ரவ்ருத்திஶேஷம் ஸதாதிகாரும் மிழந்துபெற்ற வரிவஸ்யா ஸம்வர்த்தநஜநிதஸ்வீகாரிதமான யதாதிஷ்டகைங்கர்யவிஶேஷங்கள். நித்யருக்கு நீக்கி நித்யஸ்வரூபம் முள்ளாரில் ஶேஷம் ஸதாத்யாவிர்பூதஸ்வாபாவராய வர்த்தந்ராயிருக்கை இவர்களுக்கு நீக்கியுள்ளாரிற் காட்டில் ஸ்ருஷ்டிஶேஷம் ஸதாத்யாவ்ருத்தி

யணஜிசகே- மேல் எல்லை இல்லாபல இவர்களுக்குள் ஸ்வரூபத்நிலை பேதம் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டபடியே ஸித்தமான ஷ நயமாயப்பறு ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதங்களை அருளிச் செய்கிறார்— இவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து ஸதாதிகாரும்' என்பது 'இழந்த' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது வரிவஸ்யா - குணம், விபூதி, முதலானவைகளினால் நிறைந்த, ஸம்வர்த்தநஜநித - பகவானுடைய அநுபவத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட, ஸ்வீகாரிதமான - ப்ரீதியினால் செய்யப்படுகிற, யதாதிஷ்ட - தன்னிஷ்டப்படி செய்யப்படுகிற நித்யர்களுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'நித்யருக்கு' என்றாரம்பித்து ஸதாத்யாவிர்பூதஸ்வாபாவராய - அநாதியாய் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அபஹத பாப்மத்வாதிகளை உடையவர்களாய ஸதாதி' இத்யாதியினால் பத்தமுக்தர்களைக் காட்டிலும் பேதம் காண்பிக்கப்படுகிறது 'வர்த்தந்ராய' என்பதினால் ஈஸ்வரனைவிட பேதம் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஶேஷித்வாநுபவம் - ஶேஷிகளான ஸ்ரீ, ஸ்ரீய பதி, இவர்களை உள்ளபடியே ஸ்வாமியாக ஶேஷிகளாக அநுபவிப்பது இதனால் பிராட்டி பகவானைத் தனக்குச் ஶேஷியாக அநுபவித்தபோதிலும் ஶேஷித்வங்களாகிய இருவரையும் தனக்குச் ஶேஷியாக அநுபவிக்கையினால் அவளைவிட வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்பட்டது பகவானும் தன்னைத்தானே அநுபவித்தாலும் தனக்கு ஶேஷியாக இருவரையும் அநுபவிக்கவில்லையாகையினால் அவனைவிட வ்யதிரேகம் தெரிவிக்கப்பட்டது இதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே ஶேஷித்வாநுபவம்' என்றருளிச் செய்யா

மான **ஶேஷித்வாஶ்ரஹவம்** இது நித்யர்களுக்கெல்லாம் பொதுவானபடியாலே யிவர்களுக்கு ஸ்வரூப **ஸ்திதி** யில வைஷம்ய மில்லை. இவர்களுக்குப் **ப்ரவ்ருத்திஷு** **அநாதி ப்ரவாஹ நித்யங்களான கைங்கர்யவிஶேஷங்கள்.** **அநந்தகருடாதிகளுக்கு அதிகாரவிஶேஷங்க** நித்ய முக்தர்களுக்கு ளும், **தத்வித கைங்கர்யங்க** ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி ளும், **வ்யவஸ்திதங்களாயிரு** க்க நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் **ஸர்வவிதகைங்கர்யஸித்தி** யுண்டென்கிற வசனங் கூடுமோவென்னில்? **ஸ்வரூஸி**

மல **'ஶேஷித்வாஶ்ரஹவம்'** என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவானபடியாலே - ஒரே விதமாகையால். **அநாதி ப்ரவாஹ நித்யங்களான** - அநாதியாகவும், ப்ரவாஹரூபமாக நித்யங்களாயுமிருக்கிற இந்த கைங்கர்யம் சரீரம் பரமசரீரமான அது ஸ்வரமாகையினால் அநித்யமாகுமே என்கிற ஶங்கை பரிஹாரம். **'கைங்கர்ய விஶேஷங்க'**ளாவது ஆதிசேஷன் கருடன் முதலியவர்களுக்கு ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற படுக்கையாயிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவைகள். இந்த நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ரவ்ருத்தியில் பேதம் நிரூபிக்கப்பட்டது. நித்யஸூரிகளுக்குக் கைங்கர்யம் ப்ரதிநியதமாயிருந்தால் **'அஶேஷஶேஷைகரதிரேவ நித்ய கைங்கர்ய ப்ரார்த்தீ ப்ருஷ்வேக்ஷயா'** என்கிற கத்யவாக்யத்தினால் முக்தருக்கு முளப்பட ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தி உண்டென்று சொல்லப்பட்டிருப்பது ஸங்கதமாகுமோ என்று ஶங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் — **'அநந்தகருட'** என்று ஆரம்பித்து. **'அதிகார விஶேஷங்க'**ளாவது படுக்கையாயிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவை. **'தத்வித கைங்கர்யங்க'**ளாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பப்படி தனக்கென்று ஏற்பட்ட காரியங்களை அமைத்துக்கொண்டிருப்பது முதலியவைகள். **வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க** - பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க. **உண்டென்கிறவசனம்** - உண்டென்று சொல்வதற்கு ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தி உண்டென்று கத்யத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது என்றபடி. **'ஸ்வரூ'** இத்யாதிக்கு நித்யமுக்தர்களுக்குப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை

லு டைய வஷிஷ்டாயத்துக் கிட்டாகத தனக கஷிஷ்டங்க
ளான ஸெளக்ஷயங்களிலே நிலையாதவை யொன்று
மில்லாமையாலும், ஒவ்வொருத்தருக்கு வாவஷ்டங்க
ளான ஸெளக்ஷயங்களாத நாங்கள் ஸாக்ஷிக்கவேணு
மென்கிற வஷிஷ்டி வேறொருத்தருக்குப் பிறவாமை
யாலும், ஆரேனுமொருவர் ஸாக்ஷிக்கும் ஸெளக்ஷய
மும் ஸாதித்தப் ப்ரியமானபடியிலே தஷாவித ஸெளக்ஷ
யங்களும் ஸகலருக்கும் ப்ரியமாய ஸெளக்ஷயமுமொமா
னா ஸ்திரீ வார்த்திலாமையினாலும் ஸகலருக்கும்
ஸகலவிஷ ஸெளக்ஷயவிஷயமான னகயில விஷேசய
... மில்லை இவ்வார்த்தாக்கவெல
... ஸர்வாஸ்வமபோலே யஷ்கஷிதஜ்ஞாக

... படி ... அப்படி இருவருக
... காவஷி வகெ ...
... என்று சொல்லுகிற ந்யாயத்தினை
... எம்பெருமான
... நிதபமுமாருளும் அமேச
... ஸாவருக்கும் ஸாவவித
... விரோதி நாது என்று ப்ராக
... சேபாய விஷேஷங்கள
... லை நில ... ஸமாதான
... ரொருத்தருக்கு ' எம்பெருமானே இப
... தமயம் அதிகரிகக
... ஸாதாவம அருளிச் செய
... ஆக இப்படி
... கனகாபிமதங்க
... ஸாவவித
... பரி உண்டென்று
... தெரிவிசகப்பட்ட
... செய்பவர்களுக்கும்,
... வாசியயதயா
... சோதக்துளிச
... — இவ்வாதா'

மும் ஸுகரூபமாயிருக்க இதின் ஸ்வபாவத்தைத் தனித் திங்கருளிச் செய்யாதொழிந்தது 'வேத்தா'வென்றெடுத்த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச் சொருகி நிற்கை யடியாக. இத்தர்மபூத ஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாசநதசை யிலே ஸ்வாச்ரயத்துக்கு ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும்

என்றாரம்பித்தது 'இவ்வாத்மாக்கள்' என்பது 'யதிஸ்வாத்வம்' என்பதோடே தொடராய்கிறது. இத்தால் பத்ததசையில் அவித்யையினாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசம் உண்டாகிறது முக்தநித்யர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைத் தவிர ஜ்ஞாநம் என்று ஒன்றில்லை என்கிற அத்வைதிபக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது 'யதிஸ்வாத்வம்போலே' என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே தர்மிஸ்வரூபத்தை ஒப்புக்கொண்டு தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தை இல்லையென்னில் துல்ய ந்யாயத்தினாலே தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தை ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தர்மிஜ்ஞாநத்தையில்லை யென்னலாம், யுக்திகளும் யதாகதஞ்சித் ஸம்பவிக்கும், ஆகையினாலே ப்ரமாணஸித்தமான தர்மிஸ்வரூபத்தைப்போலே ப்ரமாணஸித்தமான தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸுகரூபமாயிருக்க' என்பதினாலே ஸங்கோச விகாஸாதிகளை யடைசிறபடியினாலே இது த்ரவ்யம் என்று ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நிரூபணம் செய்திருப்பது ஸித்தவத்கரிக்கப்படுகிறது. இங்கு 'ஸ்வாதீந' இத்யாதி வாக்யத்தில் 'வேத்தா' இத்யாதிக்கு சேதநனென்பதற்கு தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தையுடையவர்கள் என்றர்த்தமாகையினாலே அதற்குள் தர்மபூத ஜ்ஞாநம் விசேஷணமாய் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். சொருகி நிற்கை - உள்ளடங்கி இருக்கை. தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கத் தொடங்குகிறார்—'இத்தர்மபூத ஜ்ஞாநம்' என்றாரம்பித்து. விஷயப்ரகாசநதசையிலே - வெளி வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்யும்பொழுது, ஸ்வாச்ரயத்துக்கு - தனக்கு ஆதாரமான ஜீவாத்மாவிற்கு, ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும் - தானே தோன்றுவதாயிருக்கும், அதாவது அந்தந்த ஆத்மாவின் தர்மபூத ஜ்ஞாநம் அவரவர்களுக்கு வெளி விஷயங்களைக் காட்டும்பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாசம், ஒவ்வொருவருடைய தர்மபூத ஜ்ஞாநம் மற்றவர்களுக்கும், அவரவர்களுடைய தர்மபூத ஜ்ஞாநமும்

இது ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யர்களுக்கும் நித்யவிஹாரமாயிரு க்கும் பற்றுள்ளவராகத் ஸம்ஸாரவெல்லையில் கண்டூர க்ஷேபமாக ஸஹ்யஸஜ்ஜோவ விகாஸத்தாய ஸ்த்ராவஸ்தையிலே ஸங்கவிகாஸத்தாலே பின்பு பரம த்தாம விஹாரமிருக்கும் இதுக்கு வ்யுத்பத்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், ஆயத்தாவஸ்தையி லே ஸரீராதிகளை ஆஸ்ரிக்கையும், ஸஷுப்தியில ஸ ஜ்ஜோவ விகாஸங்களும், ஸுகதுக்காதிகளும் ப்ரகாசமாவத்தாலே ஹோமமென்கிற வெல்லையை யுடைத்தாய் ஹோமமாவது தனக்கு கர்மமாக

... ஸமாங்களிலும் அஸவ ... தாத்பர்யம் இந்த ஸ்வரூபத்தின் உடம்பி ...—'இது' என்று ப்ரதிபாதித்து நித்யவிஹாரவாயிரு க்கும் ... எல்லா வஸ்துக்களிலும் பரவியிருக்கும் ஸஹ்யஸஜ்ஜோவ விகாஸவத்தாய—அனேகவிதங்களான ... இவைகளையுடையதாய 'கரூரமஞ்சம்' ... குறிக்கிறது ஸங்கவிகாஸத் தாலே—... பாவுதலால், அதாவது முகத்தாகளுக்கெல் ... ஏகீபவித்தும் என்று தாத்பர்யம் 'ஸங்கவி காஸத்தாலே' என்று பாடாந்தரம், ஸ்வபாவத்திலேறபட்ட ... இது நியமமாகையினாலே ஸாத்தி ... பரவுக்திலை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இதுக்கு' ... ஆயத்தாவஸ்தை—காரப்ருத ... அதிஷ்டானம் செய்யும் ... அவஸ்தை இத்தாலே பாபத்தினம ... தாரகங்களின் பக்ஷம் நிராசிர ... 'ஸுகதுக்கம்' இதயாகியோடுவளைந்துக்கொண்ட ... 'ஹோமமாவது' இதயாதிக்கு அனுகூல ... ஸுகம், பாதிக்கமாட்டோமென்று ... தாத்பர்யம் இவைகளில் எல்லா ... அனுகூலமாயிருப்பதே ஸ்வபாவம் பரதி ... முக்கியது அவரவர்களின் நாமங்களு ... பாவனால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டதே ஒழிய

வாதல் ஆதிக்யமாகவாத லொன்றை யதாஸவிக்கை ஸம்ஸாரவிருத்தியான ஸ்வஸ்வத்வுக்கு மாத்ஸ்ர்யம் ஸ்வாபமாம்படி ப்ரீதாஸ்னும் நித்யரும் ஸித்ருமமாஹவியா திறக ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸாமுஷிதத்தாலும் வாராஷிஷித்தாலும் ஷேஷரிஷித்தாலும், ஸ்வாதாகஸ்ருமாயும் ஆதிக்யமாயு ஶுஷாஷீநமாயுமிருக்கிற விஷயங்களெல்லாம் இவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாபவஷிஞங்களன்று இது இவர்களுடைய ஸஞ்ஞகளுக்கிடாக ஸத்யஸங்கல்பனான ஈஶ்வரனிவர்களுக்கு ஸங்கல்பம் பண்ணின ப்ரகாரம் இக்கட்டளை மஸாஷிஷிகைக்கு வலருக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும் ஸஹகாரிவைலக்ஷண்யத்தையுமுண்டு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ஸ்வதஞ்சேதநத்வம் ஸஹகாரிவைலக்ஷண்யம் ஸாவராயத்வம் நித்யருக்கும் ஸித்தருக்கும் ஸ்வதஞ்சேதநத்தாலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரஸஹித விபரீதாஷாநமில்லாமையாலே ஸஹகாரிவைலக்ஷண்யமில்லை ஸம்ஸாரன ஸஸ்வ

அவைகள் ஸவாபாவிகமாக இல்லை ஆனாலிது ஒருவருக்கு சிலருக்கு அனுகூலமாயும் சிலருக்கு ப்ரதிகூலமாயும் தோன்றுவது விருத்தமன்றோ என்று அருளிச்செய்கிறார் — ‘ஸம்ஸார’ என்று ஆரம்பித்து ‘ஸ்வாதாகஸ்ருமாயும்’ என்பதினால் இந்த ஸம்ஸாரத்திலே சில வஸ்துக்கள் அனுகூலமாய்த் தோன்றினாலும் ஈஶ்வராதிகளுக்குப்போல் அவைகளுடைய ஸவாபாவிகமான ஆனுகூல்யம் தோன்றுகிறதில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது எல்லா ஆத்மாக்களும் ஸமானமாயிருக்க பத்தாத்மாக்கள் மாத்திரம் தாம் பலத்தை யனுபவிப்பதற்குக் காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார் — ‘இக்கட்டளை’ என்றாரம்பித்து ஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய — ஸ்வரூபத்தினாலேயே போகபதியிருக்கை ஸஹகாரிவைலக்ஷண்ய — ஒருகாரணத்தினால் போகபதிருக்கை ‘ஸ்வதஞ்சேதநத்வம்’ என்பதினால் ஈஶ்வரனும், அபேக்ஷணமும் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது ஸஸ்வரூபாநுஸாவிதாவாய — எல்லா

ஆஸ்ரிதாவாயத்த தானொருத்தருக்கு ஸாவதீயனன்
றிக்கே நிற்கையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வ
ரூபவிரோதமொன்றுமில்லை, ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாதிலங்கநமா
ன ஸஹகாரிவிரோதமொன்றுமில்லை ஜீவேஸ்வரர்களி
ரண்டு வஸ்துக்களொருடையவும் ஸ்வரூபம் ஸ்வ
ஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் இதரனிரூபவரூப ப்ரகாஶமு,
ஜ்ஞாநம் ஸ்வருசுக்கு மூபட வொருகாலத்திலும்
ஸங்கோசவிகாஸங்களில்லை ஸம்ஸாரிகளுடையவும்
முக்தருடைய ஜ்ஞாநம் விஷய ப்ரகாஶகவெல்லையிலே
ஸாரூப்யத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கும் ஜ்ஞாநஸ்வ
ரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமும் முக்தயர்களுக்கு ஸாதா
ரணம் முக்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயிகுவமேற்றம்.

நியமிக்குமவனுமாய், ஸாவதீயனன்றிக்கே -
... ‘ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாதிலங்கநமாகிற’ இ
... அபராதமென்பது ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவையீறி
... இவனுக்கு வேறொரு ஸ்வாமியில்லாமையாலே
... ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவைமீறி நடப்ப
... அபராதத்வம் இல்லை தன்னுடைய உத்தரவை
... அபராதமாகாது என்று தாத்பர்யம் காமி
... காமபூர்த்த ஜ்ஞானத்திற்கும் வ்யத்யாஸமுண்டு
... — ‘ஜீவேஸ்வர’ என்றாரம்பித்து ஸ்வேஷ்ட-
... ஸங்கோசமுண்ட - பத்தாத்மாக்களுக்குமுண்ட
... ஜ்ஞானம் தாமபூர்த்த ஜ்ஞானத்தைப்போல
... ஸாதிகளை அடைகிறதில்லை, என்பதும் நித்ய
... போலவே பத்தாத்மாக்களுக்குமஸமமானதென்பதும்
... காமபூர்த்த ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வபாவத்தை நிரூபித்த
... — ‘ஸம்ஸாரி’ என்றாரம்பித்து தாம தாமி ஜ்ஞா
... போதுவான ஆகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் —
ஜ்ஞாநமும்’ என்றாரம்பித்து கீழ ‘ஜீவேஸ்வர’ என
... வாக்யங்களினால் தாம காமிகளிரண்டுக
... ஸ்வபாவங்களை நிரூபித்தார் ‘முக்த
ஜ்ஞாநத்துக்கு’ என்றாரம்பித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் அஸாதா

யஷ்டியான ஆத்மவஸ்துவத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷமேற்றம்.
ஜ்ஞாநத்வமாவது ஸ்வஸ்மை ப்ரகாசத்வம், அதாவது
தன்னுடையவாகவுமாம், வேறொன்றினுடையவாக
வுமாம், ஏதேனுமொன்றினுடைய வ்யவஹாராநு
குண்யத்தைப் பண்ணுகை ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமாவது
தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரா
லபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாசிக்கை [illegible]

ரணமான தர்மங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் ஆகையினால் புன்
ருக்தியில்லை. ஏற்றம் - அஸாதாரணம். 'ஆத்மவஸ்துவத்துக்கு'
என்பதினால் இந்த ப்ரத்யக்த்வம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம் என்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது. கீழ் அருளிச்செய்த ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளை
நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜ்ஞாநத்வம்' என்றாரம்பித்து. 'ஸ்வஸ்
மை ப்ரகாசத்வம்' - ஏதாவதொன்றை ப்ரகாசம் செய்கை.
இத்தையே விவரிக்கிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 'தன்
னுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஜ்ஞாந
த்வமும், 'வேறொன்றினுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் தர்மபூத
ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞாநத்வமும் நிரூபிக்கப்பட்டது. 'வ்யவ
ஹாராநுகுண்ய'மாவது அங்கீகரிப்பது, தள்ளுவது, முத
லிய காரியங்களுக்கு யோக்யமாயிருக்கை. அதாவது ஜ்ஞானத்
தினால் ஒரு வஸ்து ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய
வ்யவஹாரம் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஜ்ஞான
ன்பதின் அர்த்தம் 'வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்
ணுகை' என்பது, மற்றவை வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கின்றன
ன்பது தாத்பர்யம். விஷயீகரிப்பது-ப்ரகாசம் செய்யக்கூடி
து. தர்மபூத ஜ்ஞானம் தனக்கு ஆச்ரயமான ஆத்மாவிற்கு
ரகாசிக்கிறபடியினாலே ஆதாரமாகிய ஆத்மாவை அபேக்ஷித்த
பாதிலும் அந்தத் தர்மி ஸ்வரூபம் இதை விஷயீகரிப்பதில்லா
மையினாலே இது 'ஜ்ஞாநாந்தராலபேக்ஷையறத்தானே
ப்ரகாசிக்கிறது' என்றது ஸங்கதம் என்று தாத்பர்யம். 'ஜ்ஞா
நாந்தரத்தால்' என்பதினால் தன்னைத்தானே விஷயீகரிப்பது
லக்கப்படுகிறது. 'விஷயீகரணம்' என்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றை
ரகாசம் செய்வது என்றர்த்தமாகையினாலே, அது தன்னையே
ரகாசம் செய்துகொள்ளுகிற ஆத்மாவிற்கும் ஸம்பவிக்கு

ஆஜ்ஞாதத்துக்கு விஷயிக [illegible]
தொன்றைக் காட்டுகை [illegible]
மாவது ஸௌ [illegible]
ஆகாரத்துக்கு [illegible]
படி [illegible]
மொழியெனகிற [illegible]
துக்குத [illegible]

[illegible] தனனை யொழி [illegible]
[illegible] ஸௌ [illegible]
[illegible]
[illegible]
உடையாரிய [illegible]
விக்கிறதில்லே, [illegible]
தோற்றுமொழு [illegible]
மன்று [illegible]
யும ஆக [illegible]
பிருக்கையாகிற [illegible]
நவதிறதும [illegible]
[illegible]
ஜீவா [illegible]
பரமாம [illegible]
[illegible]
ஆத்மஸ்வரூப [illegible]
அருளிச் செய் [illegible]
தோனறு [illegible]
கான என்று [illegible]
ரவா ஆத்மாக்க [illegible]
தோன்றுகிறபடி [illegible]
வேறு என்று [illegible]
பொதுவான ஆ [illegible]
தது விசேஷித்தால் [illegible]
ரவருடைய ஆத்ம [illegible]

க்ஷமாம். இவ்விசேஷமில்லாத வஸ்துவுக்கிவ்வாகா ரமொழிந்தது வ்யாவ்ருத்தமான சேதநத்வமுமில்லை இத யஸ்துயஷ்டிகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் நித்யஸ்வாஷி யஸ்து விசேஷ விசிஷ்டரூபங்களாலே ஜ்ஞாதாஜ்ஞேயவ்யூஹங்களுமாம் தன்னுடைய யஸ்து

யம் இப்படி ப்ரகாச பலித்வமும் ப்ராத்யக்த்வமும் ஸாமாந்ய விசேஷ ந்யாயத்தாலே விசேஷ தாமமில்லாத இடத்தில் ஸாமாந்ய தாமமிருக்கலாமோ வென்னில் அதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார் —'இவ்வாகாரம்'என்றாரம்பித்து கறுப்புக்குடமில்லை யென்று விசேஷணத்து இல்லை யென்று சொல்லுகிற இடத்தில் ஸாமாந்யமான குடம் இருந்ததேயோம், அதைப்போல அல்ல இங்கு என்று தாத்பர்யம் ஸூரியெ யாருயவும் தன்னைப் பிரிந்துகொண்டு நமக்கு ப்ரகாசிக்கும் சில வஸ்துக்களை அங்கீகரிப்பதும் வேண்டாதபடி ப்ராப்தியும் செய்யவேண்டு மாகை யிருந்தே தன்னைப்பிரியாத ஒருவஸ்துவுக்கு இவ்விரண்டும் ஸம்பந்திக்கா தாயிருக்கையும், இதர வஸ்துக்களிலும் உண்டாகும் ப்ரகாசத் தைத் தெரியும்பொழுது தன்னைத் தானே அறிந்துகொண்டே யாக வேண்டியதாகையினாலும் இந்த விசேஷம் ஸாமாந்யத்திற்குக் காரணமாயிருந்தால் விசேஷமில்லாத வஸ்துக்கு ஸாமாந்யமும் இல்லை என்பது தாத்பர்யம் இத்தோடேவ்யாவ்ருத்தமான — இது இருக்கிற ஜடத்திலே இருக்கக்கூடியதான இவைகளுக்குச் சில ஸாமாந்யங்களோடே சேர்த்தறியும்பொழுது அவ்வயம்பர தாமத்தையும் உண்டென்றருளிச் செய்கிறார் —'இதயஸ்து' என்று ஆரம்பித்து யஸ்துயஷ்டி - தாமஸ்த ஜ்ஞானமும், ஆத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞானமும் 'ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருந்தாலும்' என்பதோடு ஏகத்வம், அணுத்வம் முதலிய ஸ்வபாவங்களோடு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் 'நித்யஸ்வாஷி' என்கிற இடத்தில 'ஆஷி' பதத்தினால் தேஹாதிரிக்தத்வமும், அதீதத்வாதிக ளும் (முன்பு கூறினவை) குறிக்கப்படுகின்றன இத்தால் ஸாஸ்த்ரத்தாலே தேஹாதிரிக்த ஜ்ஞானம் பிறக்கவேண்டு மென்பதற்கு விரோதமில்லை யென்பதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்குத் தாமஸ்த ஜ்ஞானமும் ஒன்றேயாயிருக்க அதுஜ்ஞாநாந்தர வேத்ய மாகும்படியை நிரூபிக்கிறார் —'தன்னுடைய' என்று

ஸம்தஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாகாரவேத்யமாம்போது ஸ்வாவரணஹேதுத்வத்தாலே ஜ்ஞாநாகாரவ்யபதேசம் த்ரிவியாவேதனங்களும் வாருக்கே தோன்றக் கடவனவாயிருக்கும் அவேதனத்வமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரய அசேதன நிரூபணம் மன்றிக்கே யொழிகை பிற ருக்கே தோன்றுகையாவது தன் ஸ்வாகாரத்துக்குத் தான் ஸாக்ஷியன்றிக்கே யொழிகை இவையிரண்டும் யஸ்யஸம்தஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் ஸாம்யம் த்ரிவியாவேத நங்களென்றெடுத்தவற்றில் ஸ்வாஶ்ரயம் காலமும் ஸாத்தஸ்தலத்தின் ஜடங்கள் ஸாக்ஷாத்ஸ்வமான ஸ்வயம் பரகாஶத்வம் ஸ்வத்ததையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் ஜடத்வமாவது ஸ்வயம்ப்ர காஶமன்றிக்கே யிருக்கை ஹஸ்வஸூத்ராதிவரா

...த்து ஸ்வாவரணஹேதுத்வத்தாலே - இந்திரியங்களின் ...ரிபாரய பர புவதின் ...பதயாஸகதினாலே 'ஸாத்வத்தாலே' என்பதினால் ஜ்ஞானம் வெவ்வேறானதினாலல்ல, அதின் பாயத ... மாத்திரம் பேதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜ்ஞா நாகாரவ்யபதேசம்-ஜ்ஞானாகாரம் என்று சொல்லுகிறது

அசேதன ஸ்வரூபங்களை நிரூபிக்கிறார்—'த்ரிவித' ...ப்ரயத்த வாருக்கே - அபராருக்கே ...பாந்தினால் ...ராகந்ததாமுந்தஜ்ஞானத்தினால் பாகாஶமெய்யாக...ப ஆ.மாபி ...ப்பிக்கிறது எப்படி யென்னில்—அவைகள் பாரு ...க ...ாளிருடைய தங்கள் தங்கள் ஆத்மா ...ங்க...ந்ருக ...ானாகிறபடியினால் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமன்றிக்கேயொழிகை- ...த்த ...கிறகு ஆஶ்ரயமாகாமலிருக்கை இந்த அசேத ...த்வம், இரண்டும் தாமஸ்த ஜ்ஞானத்திற்குமில்லை ...ந்...சேபகிறார்—'இவை இரண்டும்' என்றாரம்பித்து ...டான ...ஸத்துவைப்பற்றி அபிப்ராயபேதத்தை யெடு ...கிறார்—'ஸாக்ஷாத்' என்றாரம்பித்து 'சிலர் சொல்லு வார்கள' ...பக்ஷத்து அப்படிச் சொல்லுமவர்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ் ...காராஸ்திரம் முதலியவை விரோதிக்கும் என்று தாத்பா ...ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கேயிருக்கை-தானே ஜ்ஞான ...

[illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸம்ஸாரி [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகா [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible]

[illegible] ஸம்ஸாரிகளுக்கு [illegible] ஸம்ஸாரங்களுடையவும [illegible]

யமில்லை 1 'யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம் ப்ரசக்ஷ்மஹே ॥' என்கிறபடியே யுகபத் ஸர்வஜ்ஞனாய்த் தானே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஸர்வஸாக்ஷாத்க்ருதத்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய

வம் பரோக்ஷமாயிருப்பதினாலும் இதற்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் அங்கீகரிப்பது வ்யாகதமன்றோ என்று ஶங்கித்துக்கொண்டு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'யோ வேத்தி' என்றாரம்பித்து. ய: - எந்த பகவான் ஸர்வம் - எல்லா வஸ்துக்களையும், யுகபத் - ஒரே காலத்தில், ஸதா - எப்பொழுதும் ஸ்வத: - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ப்ரத்யக்ஷேண - ப்ரத்யக்ஷமாக, வேத்தி - அறிந்துகொள்ளுகிறாரோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, ஹரிம் - பகவானை, ப்ரணம்ய - ஸேவித்து, ந்யாயதத்த்வம் - ந்யாயதத்த்வம் என்கிற, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, ப்ரசக்ஷ்மஹே - சொல்லுகிறோம். இதில் முதல் பாதி ஶ்லோகம் இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்திற்கு ப்ரமாணமாக எடுத்துக் காட்டப் பட்டது. இது இன்ன காரணத்தில் இவர்களால் அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று இதின் ப்ராமாண்யத்தை நிரூபிப்பதற் காக மேல்பாதியும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'எங்ஙனே யென்னில்' என்பதற்குப் பகவானுடைய ஸர்வஜ்ஞ ஜ்ஞானம் எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் விஷயீகரிக்கிறதாகையால், 'ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞானாந் தரத்தாலன்றிக்கேயிற ப்ரகாஶிக்கை' என்று கீழ் சொல்லியான அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதும் விரோதிக்கிறதாகையினாலே இது ஸங்கதமாகும்படி எப்படி? என்று கருத்து. பகவா னுடைய ஸ்வரூபம் ஸர்வத்தையும் விஷயீகரிக்கிற தன்னுடைய ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்க, அதற்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஶத் வம் ஒப்புக்கொள்ளுவதைப்போல இங்கும் ஒப்புக்கொள்ள வேண் டும் என்று ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து. அதாவது ப்ரயோஜனமில்லை என்கிற காரணத் தைக் கொண்டு ப்ரமாணங்களின் மேற்பட்ட ஸ்வயம் ப்ரகா

---

1 ஸ்ரீமந் ந்யாய தத்த்வம் - மங்கள ஶ்லோகம்.

தர்மபூதஜ்ஞாநம் திவ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸகலத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க இதர திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறபோலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யருக்கும் தாமும் விஷயப்ரகாசகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸ்வாஸ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமானாற்போலே ஜ்ஞாத்ருக்கும் அவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய

ஸத்வத்தை நிஷேதிக்கை அநுசிதம் என்று தாத்பர்யம். இவ்வாத்ம ஸ்வரூபம் வேறு சில தர்மங்களோடு சேர்ந்து தோன்றும் பொழுது தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தினாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதிலும், 'நான்' என்று தோன்றும்போது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்த் தோன்றுவதைப்போல இந்த ஜ்ஞாதத்ஸத்வமும் ஸ்வரூபேண தோன்றும்பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்த் தோன்றுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதம். இப்படிப் புருஷபேதத்தினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகவும் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமானாலும் ஒரே ஆத்மாவுக்கு பத்த தசையில் ப்ரகாசியாமல் முக்த தசையில் ஸ்வயம் ப்ரகாசமாவது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'விஷயப்ரகாச' என்றாரம்பித்து. அவ்வவஸ்தையிலே முக்தாவஸ்தையிலே இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் வஸ்துவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான தர்மமாக இருந்தால் சில காலத்தில் இருந்து சில காலத்தில் இராமலிருப்பது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் தானே தன்னைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடிய சக்தி இவனுடைய கர்மங்களினாலே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய' என்றாரம்பித்து. தர்மபூத ஜ்ஞாநம் பத்ததசையில் சில ஸமயங்களில் ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயச் சில காலங்களில் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் இருக்கிறபடியினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் ஸ்வபாவமென்றும், கர்மங்களினாலே சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஜ்ஞாதத்ஸத்வ தாவயமோ அப்படிக்கில்லாமல் பத்ததசை முழுவதும் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்,

ஸ்வாத்மப்ரகாசக ஶக்தியானது விஷயப்ரகாசமில்லாத காலத்தில கர்மவிசேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையாகிறாப்போலே ஸம்ஸாரத்திலுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாசக ஶக்தியும் கர்மவசத்தாலே ப்ரதிபத்தையாகையாலே ஸம்ஸாரத்தில ஸ்வாத்மாவுக்கு ப்ரகாசியாதொழிகிறது.

ப்ரியஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் முக்தௌ ஸ்வாபாவிகம் யதா |
ஸங்கே கதாசித் ஸம்ஸாரம் ததாத்ராபி நிருத்யதே ||

இவ்வளவு அவஸ்தாஞானவத்தி விகாஸிக்குந்து

முக்தத்தசையில மாத்திரம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய்த் தோன்றுகிற படியினாலே இந்த உதாஹரணம் அஸங்கதமாகாதோ வென்னில் அந்த ... மான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாரூபமாக அனுஸந்திக்கிறார் — 'ப்ரிய:' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **முக்தௌ** - மோக்ஷதசையில, **ப்ரிய:** - தாமஸ்ஸுக்ஞானத்தினுடைய, **ஸ்வாபாவிகம்** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதான, **ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம்** - ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமானது, **ஸங்கே**-பந்தஜீவாதிகாரத்தில, **கதாசித்** - சிலஸமயத்தில, **ஸம்ஸாரம்** எப்படி தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, **ததா**-அப்படியே, **அத்ராபி** - இந்த ஸம்ஸாரத்திலும், **நிருத்யதே** - நிரோதிக்கப்படுகிறது அதாவது மோக்ஷதசையில தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் உண்டானதற்குப் பிறகு அது ஒருகாலும் தடுக்கப்படுவதில்லை, அதுவே ஸ்வபாவத்தினின்று ... பட்ட பத்ததசையில அந்த ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமானது மறைக்கப்படுகிறது ஆகையினாலே ஸ்வபாவஸித்தமாயத் தடையற்ற ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் பத்தத்தசையில ஒருகாலத்திலும் உண்டாகாமல முக்தத்தசையில மாத்திரம் உண்டாவதுபோல ஸம்ஸாரத்தின ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும் பத்தத்தசையில ஒரு பொழுதும் உண்டாகாமல முக்த தசையில ஸம்பவிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம்

ஆகிலும் சில ஸமயத்தில ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருப்பதும் சில ஸமயத்தில அஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருப்பதாகிற விருத்தாகாரங்கள் ஸம்பவிக்குமோ வென்னில் ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு அவஸ்தாஞானவத்தி-

க்கு விரோதமன்று ஆகையாலே ப்ரமாணப்ரதிப ந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே யுபசாரத்தாலே நிஷ்க்ருஷ்டிக்கப் பார்க்கில் ஶுத்தஸத்வத்திலும் ஜ்ஞாநாதி ஶப்தங்களை யுபசாரத்தாலே ப்ரவ்ருத்தங்களாக்கலாம் ஸ்வயம் ப்ரகாசத்துக்கு ரூபரஸாதி குணங்களுமவையடி யாகவந்த வ்ருத்திஹ்ராஸமும் பரிணாமாதிகளுங் கூடுமோ வென்கிற சோத்யமும் தர்மிஜ்ஞாநத் துக்கும் தர்மஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான வைஷம்ய

அல்பமான இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறு அவஸ்தைகளையடைகை, **விகாரித்வத்துக்கு** - (மண்டபம், கோபுரம், முதலிய) மாறுதல்களையடையக்கூடிய ஶுத்தஸத்வ த்ரவ்யத்திற்கு இத்தால ஸ்வரூபத்திலேயே விருத்தங்களான பெருத்தல் சிறுத்தல் முதலிய மாறுதல்களையடையக்கூடியதான ஶுத்தஸத்வ த்ரவ்யத்திற்கு, நித்யவஸ்துக்களுக்குக்கூட ஸம்பவிக்கக் கூடியதான ஸ்வபாவத்தில் மாறுதலாகிய இந்த மாறுதல்கள் ஸம்பவிக்கலாமென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மேற்சொல்லிய அர்த்தத்தினைச் சேர்த்து நிகமனம் செய்தருளுகிறார்— '**ஆகையால**' என்றாரம்பித்து **சொல்லவழியில்லை**' என்பதற்கு யுக்தி விரோதத்தினாலே ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான அர்த்தத்தை அங்கீகரிப்பது அஸம்பாவிதம், அப்படி விரோதம் சொல்லுவதற்கு யுக்தியும் கிடையாது என்று தாத்பர்யம் **இங்ஙனன்றிக்கே**- மேற்சொல்லிய ந்யாயத்தினாலே ப்ரமாணங்களுக்கு அந்யதாஸித்தியும், யுக்தி விரோதமுமில்லாமலிருக்க **உபசாரத்தாலே நிஷ்க்ருஷ்டிக்கப்பார்க்கில்** - ஶுத்த ஸத்வத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வசனங்களுக்கு ஔபசாரிகமாக அர்த்தம் சொல்லில் '**ஸ்வயம்ப்ரகாசத்துக்கு**' என்றது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகையினாலே என்று தாத்பர்யம் அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமான தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கு ரூப ரஸாதி குணங்களும் பருத்தியாதி விபாகங்களுமில்லையே, இதற்கு மாத்திரம் ஸம்பவிக்குமோ என்று சங்கையின் தாத்பர்யம் '**வைஷம்யங்களை**' என்பதற்குக் தர்மதர்மிகள் இரண்டும் ஜ்ஞானமாயிருக்க ஒன்றுக்கு பரத

க்ஷோ ப்ரக்ருதிவ்யாப்தியாகக்கொண்டு ப்ரமாணவசத்தாலே வரிஹ்ருதம் இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஸம்ஜ்ஞாவ ச்வ த்ரவ்யத்தை ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே க்ரியா வேதனங்களென்று சேர்க்கோத்தது இவ்வசேதன ங்கள் மூன்றுக்கும் வ்யாப்தியாவது ஸம்ஸாரவைஷம்ய ஜாஸ்வங்களான விக்ருபரிணாமாதிகள்.

இவற்றில் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபவிசே ஷம் குணத்ரயாச்ரயத்வம் ஸத்தவபரிணாமாச்ரயமான த்ரிகுணத்ரவ்ய நிரூபணம் விகத்ரவ்யத்துக்கு ஸத்வரஜஸ் ஸ்ஸுக்கள் ஸமமானபோது ஸமாச்ரயம்

--- ---

ப்ரக்ருதி ஒன்றுக்கு பாரதந்த்ர்யம், விஷயித்வம், ஸ்வஸ்வைபாஸ கத்வம், ப்ரத்யக்த்வம் இத்யாதி வ்யத்யாஸங்களை என்றாற்போலே ப்ரக்ருதிவ்யாப்தியாகக்கொண்டு - பதில் ஸமாதானமாக வைத்துக்கொண்டு, ப்ரமாணவசத்தாலே-ப்ரமாணத்தில் சொல்லியிருப்பதினாலே ப்ரக்ருதி வ்யாப்தி விபாகம் அஸம்பாவிதம் என்கிற சங்கைக்கு ஸ்வயம் ப்ரகாசமான வஸ்துக்களுக்கே ஒன்றுக்கொன்று விபரீதமான ஸ்வபாவாதிக நிரூபணத்தைப்போல இப்படி அஸம்பாவிதம் ப்ரமாணங்கள் இந்த விபாகம் உண்டென்று சொல் லியிருப்பதினால் இவை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்று தாத் பர்யம் இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ஸத்த்வஸ்த்வத்தை யுடைய ப்ரக்ருதி, காலம், இவைகளோடு சேர்த்தருளிச்செய்யாமல் விசேஷித்து காரணமருளிச் செய்கிறார் - 'இப்படி' என்றாரம் பித்து ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே - ஜ்ஞானத்திற்கு ஆச்ரயமல்லாமையாலே இது ஜடமல்லவாகிலும் ஜ்ஞாத்ரு த்வமில்லாமையினால் அசேதனமென்கை குறையில்லை என்று தாத்பர்யம் அசேதனங்களென்று சொன்னதினாலேயே ஸ்வரூபமும், அது நித்யாநித்ய வஸ்துக்களுக்கு பரமாணப்ரதி பத்தியுக்கும் என்பதினால் ஸத்தியும் அருளிச்செய்யப்பட்டு விட்டதால் ப்ரவ்ருத்தியை யருளிச் செய்கிறார் - 'இவ்வசேத னங்கள்' என்றாரம்பித்து 'பரிணாமாதிகள்' என்கிற இப்ப குதி' ப்ரபத்தினால் உத்பத்தி விநாசங்களை க்ரஹிக்கப் படுகின்றன ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கிறார் - இவற்றில் என்றாரம்பித்து ஸத்தவபரிணாமசீ

விஷமமானபோது ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகள் குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே மஹதாதி விகாரங்கள் இதில் விக்ருதமல்லாத ப்ரதேசத்தையும் விக்ருதமான ப்ரதேசத்தையுங்கூட ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ர பூதேந்த்ரியங்களென்றிருபத்தினாலு தத்வங்களாக ஸாஸ்த்ரங்கள் வகுத்துச் சொல்லும் சில விவக்ஷா விசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே தத்வங்

ஞமான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மை யுடைய இத்தால் ப்ரளய தசையிலும் மூன்று குணங்களின் ஸாம்யத்தையுடைய அவஸ்தைகள் மாறிவருகின்றன என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது **விஷமமானபோது** - ஏதாவது ஒரு குணம் அதிகப்பட்டு மற்றவை குறையும்பொழுது '**குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே**' இத்யாதிக்கு எங்கும் நிறைந்ததான ப்ரக்ருதியில் எந்தப் பாகத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று பகவத் ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதோ அந்த இடத்தில் குணங்களின் வ்யத்யாஸமுண்டாகி மஹான் என்கிற தத்வம் உண்டாகிறது, இப்படியே மற்ற அஹங்காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம் ஆகையினால் ப்ரக்ருதி முழுவதும் மஹத்தாகமாறி, அப்படியே மற்றவைகளும் மற்றவைகளாக மாறிவந்தால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணாதிகளுக்கு ப்ரஸக்தி இல்லாமற்போவதுடன், தத்வங்கள் இருபத்தி நாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே தத்வமே நிற்கிறபடியினால் ஸம்பவிக்காதே என்கிற சங்கை கீழ்ச் சொல்லிய காரணத்தினாலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இதில்' என்றாரம்பித்து **தந்மாத்ர** - என்றது ஸப்த, ஸ்பர்ஸ, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை '**பூத**' என்றது ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், என ஐந்துவகை '**இந்த்ரியங்கள்**' என்றது கண், மூக்கு, நாக்கு, தோல், காது ஆகிய ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஐந்து, கால், கை, வாய், பாயு, உபஸ்தம் என ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்கள், மனது ஒன்று, ஆகப் பதினொன்று '**சில விவக்ஷாவிசேஷங்களாலே**' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸ்ஸு, என்று சொல்லப்படுகிற ப்ரக்ருதியின் அவஸ்தைகள் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான வ்யத்யாஸத்

களை யெறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லாநிற்கும் இத் தத்துவங்களில்வாந்தர வகுப்புகளுந் மவற்றிலஹிராதிசெ வதைகளுந் மவவோவுபாஸகாயிகாரிகளுக க றிய ரேவ ஹுழ ஆத்மாவுக்கவற்றிறகாட்டில் வ்யாவருத்தி யறிகை இங்கு நமக்கு அபேக்ஷிதம் இவையெல்லாம் ஸவெ்வஜ்ஞனுக்க கஷ்ஹேஷணாதி ஸம்பவங்களாய் நிறந்த நிலையை—

புருடன் மணிவரமாகப் பொன்றா மூலப்
பிரகிருதி மருவாக மானறண்டாகத்
தெருணமருள் வாண்மறைவாக வாங்காரங்கள்
சாரங்கள் ஙகாக மனந் திகிரியாக
இருடீகங்க ளைந்துஞ் சரங்களாக
விருபூதட ரீலவனமாலையாகக்
கருடனுருவா மறையின்பொருளாங் கண்ணன்
கரிகிரிமேனின்றனைத்துங் காக்கின்றானே 17

கோரி கூடினவைகளாகையினாலே அவையங்களோடு ஸ்ரீ ... சொல்லுவது, சொல்லாததாகிய தாத்பாய ரேத்யங்களாலே என் ... சொல்லாநிற்கும் - ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லும் அவாந்தர வகுப்புகளும்-உட்பிரிவுகளும் அவவோ உபாஸகாயி காரிகளுக்கு - அந்தந்த தத்வங்களை உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு ஆகிற இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணம் ... செய்கிறார்—'ஆத்மாவுக்கு' என்றாரம்பித்து நமக்கு - முமுக்ஷு க்களாய், அகிஞ்சனர்களாயாகையினாலே ப்ரபத்தியில் ... நமக்கு 'அபேக்ஷிதம்' என்பதற்கு அந்தரங்கங்களான ... னத்வாசேதனத்வாதிகளான ஆகாரங்களை யறிகை ஆவஸ்யகம் என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் அசேதனம், சேதனம், ... கிற விபாகம் பண்ணினதினாலேயே ஆத்மாவிற்கு ... விட பேதம் ஏற்படுகிறபடியினால் ப்ரக்ருதியின் ... நிரூபத்திரார் என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவைகள் பகவானுக்குச் அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும் ... கின்றன என்று அஸ்திர பூஷணாத்யாயங்களில் சொல்லப்படுகிற படியினாலே அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையை

அறிவத்தாக இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸங்க்ஷேபமாய் றிவத்தாக ஒருபாட்டாலே ஸங்கரஹித்தருளுகிறார்—' இவை யெல்லாம் ' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] புருடன் - ஜீவாத்மா, மணிவரமாக - கௌஸ்துப மணிரூபமாகவும், பொன்மூ-நஷிக்காத, மூல ப்ரக்ருதி, மருவாக-ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மருவாகவும், மான் - மஹத், தண்டாக-கதையாக, மஹத்தை புத்தி தத்வமென்றும் வ்யவஹரிப்பதுண்டு, தெருள் - ஜ்ஞானம், மருள் - அஜ்ஞானம், வாள் - கத்தியாகவும், மறைவு - அதின் உறையாகவும், ஆங்காரங்கள் - ஸாத்விகாஹங்காரமும், தாமஸாஹங்காரமும், சார்ங்கம் சங்காக - சார்ங்கமாகவும், சங்காகவும், இங்கு ராஜஸாஹங்காரத்தை யருளிச் செய்யாதது அது தனித்தொன்றுக்குக் காரணமாகாமல் இந்த இரண்டு அஹங்காரங்களுக்கும் ஒத்தாசையா யிருக்கிறதென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே 'ஸ்த்ராம்ஶஶ்வாவிஷ்டி யஸ்ய ஸ்ரோ:' என்கிற ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்ன ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளுமிடத்தில் 'ஸாத்விகோ தாமஸஶ்சைவ அஹங்காரோ த்விதா ஸ்ம்ருதஃ ராஜஸஸ்தூபகாரீ ஸ்யாத் ஸஹாயோ ஹ்யுபயோரபி' என்று நிரூபித்திருப்பது இங்கநுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகிரியாக - சக்கரமாக, ஈரைந்தும் - ஜ்ஞானேந்த்ரியமைந்து, கர்மேந்த்ரியமைந்து என்று பிரிக்கப்பட்ட, இருடீகங்கள் - இந்த்ரியங்கள், சரங்களாக - பாணங்களாகவும், இரு - ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மமாக இருவகையான, பூதமாலை - பூதங்களின் வரிசை, அதாவது தந்மாத்ரைகள் ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள், ப்ருதிவ்யாதிகள் ஸ்தூலபூதங்கள் என்று தாத்பர்யம், வனமாலையாக - வைஜயந்தி என்று சொல்லப்படுகிற வனமாலையாகவும், இதற்கு ' பொருளாம் ' என்பதோடன்வயம் கருடனுருவாம் - கருடனுக்குச் ஶரீரபூதங்களான, இவ்விடத்தில் 'ஸ்தோமாத்மா கருத்மாந் ... ' என்கிற ஸ்ரீ கருடபஞ்சாஶத் ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம் மறையின் - வேதத்திற்கு

என்கிற கட்டளையிலே யறிகை யுசிதம். இரு பத்திநாலு தத்வங்களுக்கு மஸ்த்ராபூஷணங்களான அவவோருக்ஷணங்களாலே வவிகமம். இவற்றில் காயபூ

போரோமம்-ஆரத்தமாகிய, அதாவது இப்படி ஸாரபூதவஸ்த்ரனு ... அஸாதாரணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனை ... ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறு என்றாகதம இப்புதால ஸர்வ ... ஆதாரமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடை ... ராஜும ஸாவபேவத மயமான வாஹனத்தை யுடைய ... ராஜும அவனே ஸாவேவாத க்ருஷ்டன என்பு ... ரூதிகம கண்ணன - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை, கரிகிரிமேல - ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியின் சிகரத்தில், நின்று - அவதாரங்களைப்போல் ... பரஸாதித்துப் போகாமல் ஸ்திரமாக நின்று, ... ஸாதும ஆஸ்ரயிக்கும்படி நின்று என்றுரைவுமாம அ ... நின்றவருள் வரதாசாதனுயாதங்களிறனை ... சாததளித்து வாதயா தேவகுருவுகரோங ... சோதியனந்தன சலியில தொழுதெழ நின்றனமோ ... ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மயப்பாட்டினபடி ஸாவநாலங்கனி ... தனனையும் தன்னை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி நி ...,

அனைத்தும - ஸாவலோகத்தையும், காக்கின்றனே - ... 'அனைத்தும்' என்பதற்கு அவனுடைய ரக்ஷணத்திரு ... விஷயபாகாதரில் என்றுதாதபாயம 'வெகஸூக்திவெதநாவலி ... க்ஷிதிஃ ... ஸங்கிருதி ... ஹஸ்திணை ... ஸாவெந ... யதே | ... வாநிதிஸாவலீ ... ஹ்ருபாநம ... ஸ்ரீ வத்ஸஃ ... ' என்றிந்த பாட்டின அர்த்தம் ... ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது இப்படி இத்தத்வங்கள பகவானுடைய திருமேனியில அஸ்திரபூஷணமாயும் நிற்கும பரகாரம ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில ... த்யாயத்தில பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ... தங்களான இருபத்து நானகு தத்வங்களுக்கும ஸவரூ ... பேதங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இருபத்து நாலு' என்று ... அஸ்த்ரபூஷ-என்றுசொன்ன அவவோருக்ஷணங்களாலே - அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு (ஸ்ரீமந் நயாய ஸித்தாஞ்ஜ

மான இருபத்துமூன்று தத்வங்களுக்கும் இவற்று லாச்ரயங்களான வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டியில் வருமேற்றச் சுருக்கங்கள் புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமானபடியே கண்டுகொள்வது 1 'ஸத்வாத்ப்ரகாசகம் ஸத்வம் குணைஸ்ஸர்வைர் விலக்ஷணம்', 2 'தத்வஸங்க்யாவிதோ யதா', 3 'அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்யம்' இத்யாதிகளாலே சுத்தஸத்வத்துக்கு

ஜனம் முதலிய சாஸ்த்ரங்களில்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்களாலே அங்கு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று திருவுள்ளம். இவற்றின் ஸ்ருஷ்டிபேதத்தை அருளிச் செய்யாத திருவுள்ளம்பற்றி மூலப்ரக்ருதி விஷயமாகையினாலே அதுக்கு ஸ்ருஷ்டி நியமம் என்பது ஸித்தம் என்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதிலிருந்து உண்டாகும் மற்ற இருபத்து மூன்று தத்வங்களின் ஸ்ருஷ்டியை நிரூபித்தருளினார் — 'இவற்றில்' என்று தொடங்கி. இவற்றில் - இந்த இருபத்து நாலு தத்வங்களுக்குள், கார்யமான - ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டான ஆச்ரயங்களான வஸ்துக்களுக்கும் - பஞ்சீகரணம் செய்த பிறகு உண்டாக்கப்படும் அண்டத்திற்கும் அதற்குள்ளிருக்கும் வஸ்துக்களுக்கும் புராணங்களிலே - விஷ்ணு புராணம் முதலியவைகளிலே. ப்ரக்ருதிக்கு அழிவில்லை, எவ்விடத்திலும் பரவியிருக்கிறது என்று சொல்லுவதால், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஸ்தானம் இருக்கிறதென்று சொல்லுவதால் விரோதிக்கிறபடியினால் ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களிலேயே ரஜோகுண தமோகுண ஸம்பந்தமில்லாத ஸாத்விகாஹங்காரம் முதலியவைகளைப் போல கேவலம் ஸத்வகுணத்திற்கு மாத்திரம் ஆச்ரயமான ஒரு த்ரவ்யமே சுத்தஸத்வம் என்னப்படுகிறது என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் — 'ஸத்வ' என்று தொடங்கி. ஸத்வாத்ப்ரகாசகம் - தானிருப்பதினாலேயே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமான, ஸத்வம் - ஸத்வமயமானது, குணைஸ்ஸர்வை: - ரஜஸ் தமோ குணங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஸத்வத்தைக் காட்டிலும், விலக்ஷணம் - வேறுபட்டது, அப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாக

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் 2 ராமா-யுத் 114 15 3 ஜிதந்தா-2-21

போல்லான தௌர்விசேஷ்ய விசிகைகளாலே 1 'அநந்த வ்யாந்தஸ்யாஸ்ய வ்யாப்திநைவாஸ்தி விதே', 2 'தத்வ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்ரிணாபி ஸெயத:' இத்யாதிகள ... வபூதியல்லாத ... தாலே ... சொல்லுகின்றன ... குணத்துக்கு ... ம்முடைய ஸ்ரீ ... வமாகவும் விஷமமாகவும் வாசிணர் ... யுடைத்தாய ... ஹவேர்யாதிகளையும் பண்ணுகை இது

- - -

... தேவதைகளிலே ஸேவிக்க ... பரசுக்தியிலிருக்கும் ... பரசுக்தியின் ... இல்லையென்றும் ... ஆயவிடத்திலும் பரசுக்தி ... விருக்கமாகும் ஆசையிலே ... மற்ற ஒரு தராயம் என்று ... என்று தாதபாயம் 'தலோஃ' என்பது ... ஆஸ்ரயமான பரசுக்தியைச் சொல்லுகிறது ... என்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிற, தஸ்ய - ... பராசுக்திக்கு, ஆஸ: - நாமமும், வ்யஞ்ஜம் வாபி - ... விதே - இல்லை, யத: - எந்தக் காரணத்தால், தத் - ... வஸ்து, அநந்தம் - நாமமில்லாததோ, அஜம் ... குணம் - ... அளவையுமுடையதோ ... வபூதியல்லாத - நித்ய விபூதி இருக்கும் ... பரசுக்தியை நிரூபிக்குமென்றிருக்கிற — ... என்று மதிக்கு ஸமமான-குணஸாம்ய ... விஷமமாயும் - ஏற்றத்தாழ்வை யுடையதாயும், ... தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது, ... வ்யாபாரங்களை ஒரே பரசுக்தி பாஸம் ... மோக்ஷத்திற்கும் காரணமாயும்

- - -

1 ... 2-7-25 2 வி-பு-2 7-26

ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு வளர்க்கு தத்த்வங்களிலுண்மையை மறைத்து விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகிறது ஹேயமாயமாக இது தானே மோக்ஷோபாயமாக ஸத்த்வவிவ்ருத்தியாலே தத்த்வங்களை யதாவத் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது இவையெல்லா மீச்வரனுக்கு க்ரீடா பரிகரமாயிருக்கும் ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கு ஸ்வரூப

ஶுத்த ஸத்வ நிரூபணம்

ஹேயம் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடு கலசாத ஸத்த்வமாத்ராஶ்ரயமாயிருக்கை இதின் ஸ்ருஷ்டி ஹேயம் நித்யமான ஜ்ஞாவகோபுராதிகளிலும் ஈச்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹவிசேஷங்களிலும் நித்யமாயிருக்கும் நித்யருடையவும் முக்தரு

ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜஸ்தமோகுணங்களைச்சொன்னது இதுதானே - இப்படி மோக்ஷத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமா யிருக்கிற ப்ரக்ருதியே, ஸத்த்வவிவ்ருத்தியாலே ஸத்த்வகுணத்தினுடைய விருத்தியாலே, ஸாக்ஷாத்காரணமான ஸத்த்வம் 'ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்' என்று ஸ்ரீகீதையிலருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ப்ரதாநமாகையினால் உத்கட ஸத்த்வத்தின் வ்ருத்தியே மோக்ஷகாரணமாகும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'விவ்ருத்தி' என்று வ்ருத்தியின் விசேஷம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஒரே ப்ரக்ருதி ஸத்த்வ விவ்ருத்தி முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங்களின் விருத்தியாலே ப்ரதிபந்தகமாயும் இருப்பது த்வாரபேதத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் இவையெல்லாம்-இந்த ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்தியெல்லாம் ஶுத்தஸத்த்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஶுத்தஸத்த்வத்திற்கு' என்றாரம்பித்து கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத ஸ்திதியை யருளிச்செய்கிறார்— 'இதின்' என்றாரம்பித்து நித்யமானஜ்ஞாவம்-ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணி மண்டபம் முதலியவை ஈச்வரனுடைய விக்ரஹவிசேஷம் - பகவானுடைய பரரூபம், வ்யூஹரூபம், முதலியவைகள் 'நித்யருடைய விக்ரஹவிசேஷ' ங்களாவது பரவாஸுதேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிசேஷனுடைய விக்ரஹம்

டையவும் ஈச்வரனுடையவும் அநித்யேச்சையாலே வந்த விக்ரஹாதிகளில் அநித்யமாயிருக்கும். இதின் ப்ரவ்ருத்தி பேதம் இவர்களுடைய விவக்ஷைக்கீடான வர்ணாகாராதிகளாலே புபுக்ஷுக்கு ஸம்ஸாரோபகரணமாயும் மோக்ஷஸித்தனுக்கு கைங்கர்யோபகரணமாயும் நிற்கை. காலத்துக்கு ஸ்வரூபபேதம் ஜடமாய் விபுவா

கால நிருபணம்

யிருக்கை. இதின் ஸ்வீகாரவிச்சேதமில்லாமையாலே நித்யமாயிருக்கும். ப்ரவ்ருத்திபேதம் க்ஷணகாஷ்டாதி விபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குபகரணமாயிருக்கிறபடியிலே கண்டுகொள்வது. இத்தத்வங்களெல்லாம் ஸர்வேச்வர

முதலியவை அநித்யேச்சையாலே அந்தந்த ஸமயங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பங்களினால் ‘அவன் பிதாக்களோடுகூட இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறானேயானால் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பித்ருக்கள் உண்டாகிறார்கள்’ என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற அந்தந்தக் காலங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பங்கள் என்றர்த்தம். ‘ஆதி’ பதத்தினால் சத்ரசாமராதி கைங்கர்யோபகரணங்கள் மண்டப கோபுராதிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ப்ரவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இதின்’ என்றாரம்பித்து. ‘இவர்களுடைய’ - நித்யமுக்தர்களுடைய. காலத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்—‘காலத்துக்கு’ என்றாரம்பித்து. ‘ஜடமாய்’ என்றது திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை விலக்குகிறது. ப்ரக்ருதியை விலக்குவதற்காக ‘விபுவாய்’ என்னும் பதம். **காரவிச்சேதமில்லாமையாலே** - காலம் என்கிற தத்வம் இல்லாத காலமில்லாமையினாலே, **க்ஷணகாஷ்டாதி** - விநாடி, நிமிஷம், முதலிய. ‘ஆதி’ பதத்தினாலே நாள், வாரம், பக்ஷம், முதலிய மற்ற விபாகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. **உபகரணமாயிருக்கிற** - ஆதாரமாயிருக்கிற. **இத்தத்வங்களெல்லாம்** - ப்ரக்ருதி, காலம், ஶுத்தஸத்வம், இவைகளெல்லாம் இதனால் கார்யவஸ்துக்கள் இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிற தார்க்கிகர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப

நித்யங்களாயிருக்கும் [Grantha] அவஸ்தா விசேஷவிசிஷ்டதையையிட்டு சிலவற்றை யநித்யங்களென்கிறது அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யக்திகள் மேலும் முழுக்க வருகைபாலே ப்ரவாஹ நித்யங்களென்று சொல்லுகிறது இப்படி .... உடையவும் .... ஸ்வரூபத்தையும் .... மொழிய விவற்றுக்கு .... கூடாதொழிகை ஆகையால ....களுக்கும் ....

படடது [Grantha] - வேறுபெயரை அடையத்தக்கதாக, அவஸ்தா விசேஷ - ஒருவிதமான அவஸ்தையோடு, விசிஷ்டதை - (சேர்ந்திருக்கல் ஜீவாதமாகளுக்குப் பதார்த்தமாக .... அவஸ்தை வந்தபோதிலும் அவைகள் .... அவைகளுக்கு நித்யம் .... அவஸ்தைகளுடைய .... வைகளாகையினால் .... அநித்யங்களென்று வ்யவஹாரம், என்று தாத்பர்யம் சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ்தையை .... அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யக்திகள் - .... ப்ரவாஹ .... முன் .... அவஸ்தைகள், அதாவது மஹத், அஹங்காரம், முதலிய பரிணாமங்கள் பூர்வகல்பத்தில் போல மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாத்பர்யம் இப்படி நித்ய வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமும் பரவசமென்னில் அவைகள் ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிறவைகளென்றேற்படுகிறபடியினாலே அநித்யத்வம் வருமேயெனனில்? அதற்கு ஸமாதானமாக '[Grantha]' என்றும் பதத்தின் ஆதத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இப்படிப்பட்டங்கள்' என்றாரம்பித்து ஸ்வரூப - ஸ்வரூபம், ஸங்கல்ப - ஸங்கல்பம் இவற்றுக்கு ஸத்தாதிகள் - இவைகளுக்கு ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள், அதாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இல்லாமற் போக வேண்டிவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம் .... ஸ்வபாவத்திலேயே

க்ஷ்ய) மீஶ்வரைஶ்வர்யத்தம் இத்தாலே மீஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வமும் மநோஜ்ஞமாயிருக்கும் ஸங்கருக்குக் கர்மாநுரூபமாகப் பாரதம்ய ஹேதுத்தாலும் காருணிகத்தாலு மிவற்றில் ஆஸ்திக்யங்களும் மற்ற கைங்கர்யங்களும் நடவாநிற்கும் இப்ரஸாதங்களுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வஷ்டாதக்ஷமாக வீஶ்வரைஶ்வர்யவிஶேஷம் இப்படி யதார்த்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே ஸ்வதஸ்ஸத்தாலும் கர்மவஶத்தாலுமிறே ஹேயமான ஶரீரம் ஜாதஙஷீணாக கஷ்டமாய்த் தோற்றுகிறது இவற்றுக்கு கர்மோபாதிகமான ஆதிகாரிகத்தாலே ரோகக்ஷைப்பற்ற த்யாஜ்யமும் ஸ்வாபாவிகமான ஸஙா

ஏற்பட்ட அனுகூலமாயிருக்குந்தன்மை ஸர்வைஶ்வர்யத்தம் - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானது, அதாவது பகவான் இந்த வஸ்துக்களை நித்யமாக இருக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்து வைத்திருப்பதினால் நித்யங்களாயிருக்கின்றன இப்படி ஸங்கல்பித்திருப்பதும் அனுகூலமாயிருப்பதினாலேயென்று தாத்பர்யம் **இத்தாலே** - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதியாகையாலே பகவானுக்கு அனுகூலமாயிருக்கிறபடியினாலே இப்படி ஸர்வ வஸ்துக்களும் பகவானுக்கு அதீனம் என்று தெரிந்து கொள்ளுவதின் ப்ரயோஜனம் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் அனுகூலமாய் அனுபவிக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது **'ஸங்கருக்கு'** இத்யாதியினால் காமத்தினால் சுருங்குவது பெருப்பது முதலியது தாமஸத ஜ்ஞானத்திற்கே ஒழிய ஆத்மஸ்வரூப ப்ரகாஶத்திற்கு ஸங்கோசாதிகளில்லை என்பது த்யோதிதம் **ஸ்வாதந்த்ர்யம்**- அவரவர்களின் ஆத்மஸ்வரூபம் **ஸ்வதஸ்ஸத்தாலும்** - தேஹமும் ஆத்மாவும் ஒன்றென்கிற ப்ரமத்தினாலும் **ஜாதஙஷீணாகக்கு**-தேஹாத்ம விவேகமில்லாதார்க்கு **'கர்மோபாதிகமான'** இத்யாதிக்குக் காமங்களினாலுண்டாகிய தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது முதலிய விரோதம் செய்கிற ஸ்வபாவத்தினாலே என்றர்த்தம் **ரோகக்ஷைப்பற்ற**-முமுக்ஷுவுக்கு இத்தால் மோக்ஷத்தில் இச்சையுடைய

கைங்கர்யத்தாலே உகக்கைப்பற்ற வவைதனக்கே **யுபாதேயங்கள். அஹங்காரமமகாரயுக்த**னாய்க்கொண்டு தனக்கென்று **ஸ்வீகரி**க்குமவையெல்லாம் **ப்ரதிகூல**ங்களாம் **ஸ்வரூபஜ்ஞானம்** பிறந்து **ஸ்வாமிசேஷ**மென்று காணப்புக்கால் எல்லாம் **அநுகூல**மாம் இவ்**வர்த்தம் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ**ஞ் சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம்.

ஈஶ்வரதத்வ நிரூபணம்

இப்படி **ஸ்வாமித்வ ஸ்வத்வாதி**களையுடையவனாயிருக்கிற **ஈஶ்வர**னுடைய **ஸ்வரூபம் ஸத்யாதி**களாகிற **ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்**களாலே **ஸத்ய**மாய **ஜ்ஞாந**மாய **அநந்த**மாய **ஆநந்**

வனுக்கு அப்பொழுது அவஶ்யம் வேண்டிய தத்வஜ்ஞானாதிகளுக்கு விரோதியாகையினாலே இதை த்யாஜ்யம் என்று சொல்லுகிறது மோக்ஷத்தை யடைந்தவனுக்குக் காமங்களை நசித்துவிட்டபடியினால் அஜ்ஞானாதிகள் ஸம்பவிக்காதாகையினாலே விரோதம் செய்யாது அப்பொழுது அநுகூலமாய்த் தோன்றுகிறது **இவ்வர்த்தம்** - சில அவஸ்தைகளில் ப்ரதிகூலமாய்த் தோன்றுகிறது, மற்ற அவஸ்தைகளில் அநுகூலமாய்த் தோன்றுகிறது என்கிற அர்த்தம் **பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவம்** சொல்லுமிடத்திலே - பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவாதிகாரத்திலே **பரக்க** - விஸ்தாரமாக, அதாவது யுக்திகளுடனும், த்ருஷ்டாந்தங்களுடனும்

ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கிறார் — '**இப்படி**' என்றாரம்பித்து '**ஸ்வாமித்வ**' இத்யாதிக்கு சேதநாசேதந வஸ்துக்களைத் தனக்குச் ஸ்வாதீனமாகவுடையவன் என்று சொல்லப்பட்ட என்றர்த்தம் '**ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களாலே**' என்பதற்கு அவைகளுடன் சேர்ந்து என்றர்த்தம் '**ஸத்யாதி**'களாலே என்று தனித்தருளிச் செய்திருப்பதினால் ஸத்யாதி பதம் கேவலம் அஸத்யாதி பதங்களைவிட வேறுபட்டதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அத்வைதி பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — '**இவ்வர்த்தத்தை**' என்றாரம்பித்து

ப்ராப்ய ஸம்பாதிநத்தை இவ்வர்த்தத்தை 1 'நந்தா விளக்கே அளத்தற்கரியாய்' என்றும், 2 'உணர்முழு நலம்' என்றும், 3 'சூழ்ந்ததனிற் பெரிய சுடர் ஞான இன்பம்' என்றும், 4 'அமலன்' என்றும் திவ்யஸூரிகளா [illegible] பாடினார்கள் ஸங்க்ருஹீதார்கள் [illegible] குணங்களும் திவ்யமங்கள விக்ரஹாதிகளுமெல்லாம் ஸ்வ[illegible] நிரவதிக ஸ்வரூப விசேஷணங்களாயிருக்கும். இக்குணங்களில் ஜ்ஞான பலைச்வர்ய வீர்ய சக்தி தேஜஸ்ஸுக்களென்னும் குணங்கள் ஸர்வகாலமும் [illegible]க்காயிருக்கும். ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌலப்ய[illegible]ங்களாயிருக்கும். இக்குணங்களெல்லாம் [illegible] ஸங்கல்பத்திலும் ஸ்வரூபாச்ரிதங்களாயிருக்கும் [illegible] திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களில் குணங்களுக்கு [illegible] எல்லா அவஸ்தைகளிலும் [illegible]

[illegible] ப்ராப்யமாயிருக்கும், அதனில் பெரிய [illegible] [illegible] பரமமான, ஞானம்-ஆநந்தம், அமலன்- [illegible] மறுவற்ற குணங்கள் - ஸ்வரூப [illegible] 'சூழ்' ஸப்தத்தினால் [illegible] [illegible] நிகழ்ப்பட்டிருக்கும் இக்குணங்[illegible] [illegible] விசேஷணங்களான குணங்களில் [illegible] [illegible] யுக்தமென்னில் இக்குணங்[illegible] [illegible] பரமாத்ம பரஸ்வரூபமல்ல [illegible] [illegible] ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — [illegible]லாம்' அனுபவித்து இப்படி பாவிக்கையும் [illegible] [illegible] த்வங்கள் உண்டென்று சொல்லுகிற ஸ [illegible] வாதத்தை என்னில்? ஸமாதானமருளி[illegible] [illegible] 'ஸர்வஜ்ஞாதி' என ப்ரமாணித்த 'சூழ்' ஸ [illegible] நித்யப்படுத்துகிறார் குணங்களுக்கு [illegible]லாம் - [illegible] குணங்களே அவஸ்தைகளால் [illegible] ஸர்வங்களையிட்டு - அநந்த

1, 2 1-3-[illegible]
3 [illegible] -10-10-10 1 அமலனாதிபிரான்-1

ஸ்ருஷ்டிப்பாருக்கு ஸௌஹார்த்தாவிஷ்கரிக்கும் குணவிசேஷங்கள் சொல்லுகைக்காக அத்தனை. ஔபநிஷத வித்யாவிசேஷங்கள்தோறும் மாஸஜ்யய குணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்போலே ஸாத்வதஶாஸ்த்ரோக்தமான ரூபவிசேஷாநுஸந்தாநத்துக்கும் குணவிசே

பரரூபம் ஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில் வாஸுதேவத்தில் ஜ்ஞாநாதி குணங்களாறும். வ்யூஹங்

வ்யூஹரூபம் கள் வ்யூஹங்கள் நாலென்றும் மூன்றென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும். நாலு வ்யூஹ

ரூபங்களை விசேஷணமாக்கி, **ஆவிஷ்கரிக்கும்**-ப்ரகாசம் செய்யும், அதாவது எல்லாக் குணங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்வது அஶக்யமாகையினாலே சில ரூபங்களை யநுஸந்திப்பாருக்குச் சில குணங்களை மாத்ரம் ப்ரசுரமான தன்னுடைய கருணையினாலே ப்ரகாசம் செய்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகைக்காக இந்த வாக்யம் என்று தாத்பர்யம். ‘அத்தனை’ என்பதினால் மற்றக் குணங்கள் அந்த ரூபத்தில் இல்லையென்பதில்லை என்பது தோற்றுகிறது. ‘ஔபநிஷத’ இத்யாதிக்கு பரமாத்மா ஸகல கல்யாணகுண விசிஷ்டனாயிருந்தாலும் ஸத்வித்யை, தஹர வித்யை, முதலிய உபநிஷத்தில் சொல்லப்படும் உபாஸநங்களில் அந்தந்த உபாஸகர்கள் ஸுலபமாய் உபாஸிப்பதற்காகச் சிற்சில குணங்களை விசேஷித்து அநுஸந்தேயங்களாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்திலும் பரவ்யூஹாதி ரூப உபாஸநங்களில் குணநியமம் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். பரரூபாதிகளில் வேத்யங்களான குணவிபாகங்களை நிரூபிக்கிறார்—‘அவ்விடத்தில்’ என்று ஆரம்பித்து. **வாஸுதேவத்தில்** - பரவாஸுதேவரூபத்தில் **ஜ்ஞாநாதி குணங்களாறும்** - ஜ்ஞானம், ஶக்தி, பலம், தேஜஸ், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், என்கிற ஆறு தன்மைகளும், **வ்யூஹங்கள்** - உபாஸ்யமாகிற ‘வ்யூஹங்கள்’ இத்யாதி - வஸ்து ஸ்திதியில் விகல்பம் அஸம்பாவிதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற பக்ஷங்களுக்குக் கதியை நிரூபிக்கிறார்—‘நாலு’ என்று ஆரம்பித்து. ‘வ்யூஹவாஸுதேவ’ இத்யாதிக்கு வ்யூஹ வாஸுதேவனுடைய உபாஸனத்திலும், பரவாஸுதேவனு

... வ்யூஹவாஸுதேவ ... ஸாங்கர்ஷணமெனக்ரஹமித
... த்ரிவ்யூஹமெனகிறது இப்படிக்கே
1 ... ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஷட்குணைர்
... ஷ்வாதிஷ்டாம் ... யுகளை ...
... என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார்.
... வ்யூஹங்களில் ஜ்ஞாநக்ரியாவிஷயங்கள்
... வாஸுதேவ: ... இதி ஸஹவார்
... ஷாட்குண்யம் ஹரி

... ஆறு குணங்களோ உபாஸகர்...
... வைத்துக்கொண்டு மற்ற ...
... சொல்லுகிறதென்று ...
... வ்யூஹமெனகிறபக்ஷத்தை ஸொதே:-
... ஜ்ஞாநைஶ்வர்ய:-குணங்களினால், ...
... - முதலாவது பரவாஸுதேவ ...
... - பரமாத்மாவது, தத: - பிறபாடு, த்ரி
... (ஆறு குணங்களை)யுடைய ...
... பரதயும் அநிருத்த, ...
... - அந்தந்த குணங்களினுடைய ...
... யுகளை: - இரண்டிரண்டுகளினால்,
... இரண்டு இரண்டு குணங்களா ...
... வ்யூஹாதிகளில் ...
... இப்படி வ்யூஹ
ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகள், க்ரியா -
... ஸஹவாது - அப
ஷாட்குண்யாத் - ஆறு குணங்களினால்,
... - பரவாஸுதேவனை ...
...) ... - முதலானவைகளினால் ...
... -அப்படி ஸஹவாது-பரவாஸுதேவ,
... வ்யூஹ:-வ்யூஹமாயிருந்த
... - பலகூடின ..., வொயாத் -

-1- 2 ஸ்ரீ ... -2-39

ஹரஸி விவ்ருணுஷே ஶாஸ்த்ரமைஶ்வர்யவீர்யே। ப்ரத்யும்ந ஸ்ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஶக்திதேஜோநிருத்தோ பிப்ராண: பாஸி தத்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ॥' என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹிக்கப

ஜ்ஞானத்தினால், **ஸங்கர்ஷண:** ஸங்கர்ஷணனாயிருக்கிற, **த்வம்** - நீர், **ஹரஸி** - (ப்ரளயத்தில்) ஸம்ஹாரம் செய்கிறீர், **ஶாஸ்த்ரம்** - ஶாஸ்த்ரத்தை, **விவ்ருணுஷே** - வெளியிடுகிறீர், **ஐஶ்வர்யவீர்யே** - ஐஶ்வர்யத்துடன் வீர்யத்தினால், **ப்ரத்யும்ந:** - ப்ரத்யும்னனாக இருந்து, **ஸர்கதர்மௌ** - ஸ்ருஷ்டியையும், தர்மத்தையும், **நயஸி** - நடத்துகிறீர், அதாவது ஸ்ருஷ்டி செய்கிறீர், தர்ம ப்ரவர்த்தனம் செய்கிறீர் என்றபடி. **ஶக்திதேஜ:** - ஶக்தி, தேஜஸ்ஸு, இவைகளை, **பிப்ராண:** - தரித்துக்கொண்டு, **அநிருத்த:** - அநிருத்தனாயிருந்து, **பாஸி** - ஜகத்தை ரக்ஷிக்கிறீர், **தத்வம் கமயஸி** - தத்வத்தையும் அறிவிக்கிறீர். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விசாலமண்டபமென்று சொல்லப்படுகிற ஒரு பெரிய அப்ராக்ருதமான ஸ்தம்பம் இருக்கிறது. அது நாலு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நான்கு பக்கங்கள். நான்கு பக்கங்களிலும் வாஸுதேவாதி ரூபங்களுடன் பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிறான். முதலில் ஜாக்ரத் ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் ஸ்வப்ந ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் ஸுஷுப்தி ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் துரீய ஸ்தானமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஜாக்ரத் ஸ்தானத்தில் இருக்கிற நாலு வ்யூஹரூபங்களில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபாரங்கள், ஆயுதங்கள், வாஹனங்கள், சின்னங்கள், முதலியவைகள் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோன்றுகின்றன. ஸ்வப்ந ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ரூபங்களில் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளில் இச்சாமாத்ரமுண்டு. மிகவும் மலினங்களான வர்ணம் சின்னங்கள் முதலியவை ஸ்பஷ்டமாகப் ப்ரகாசிப்பதில்லை. ஸுஷுப்தி ஸ்தானத்திலிருக்கும் ரூபங்களுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் இச்சையுமில்லை. ஸ்வாத்மாநந்தத்தையே மாத்திரம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வர்ணங்களுமில்லை. சின்னங்கள் கோடுகளாக இருக்கின்றன, ஆயுதங்களுமில்லை. துரீய ஸ்தானத்தில் ரூபங்களுக்கு ப்ரமம், சேஷ்டாதிகள், ஜ்ஞானமு

பட்டன. ஜாக்ரதாதிவ்யூஹங்களிலுள்ள விசேஷங்களெல்லாம் 1 'ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த துரீயப்ராய த்யாத்ருக்ரமவது பாஸ்ய: । ஸ்வாமிந் ததர்ஹகுணாவிர்பாவஸ் சாதுர்வ்யூஹ்யம் வஹஸி சதுர்தா ॥' என்று ஸங்க்ரஹீதங்களாயிற்று கேசவாதிகளான பன்னிரண்டு ரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள். விபவங்களாவன பத்மநாபாதிகளான முப்பத்துச்சின்ன ரூபங்கள். இவற்றில் [illegible]

விபவ ரூபம்

மிலே உபாஸனம் செய்கிறவனுக்கு புத்தியை ஸ்வரூபத்தில் லயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறபடியால் இந்த வரிசையை யநுஸரித்து ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமானதை ஸங்க்ரஹித்து நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜாக்ரதாதி' என்று ஆரம்பித்து வ்யூஹங்களில்—ஸ்தானங்களின் வ்யத்யாஸங்களில் ஸ்வாமிந் - ஸ்வாமியாகிய ரங்கநாதனே, ஜாக்ரத் - விழித்துக் கொண்டிருப்பவன், ஸ்வப்ந - ஸ்வப்னத்தை யடைந்தவன், ஸுஷுப்த - ஸுஷுப்தி தசையை யடைந்தவன், துரீய - மூர்ச்சையை யடைந்தவன், ப்ராய - இவர்களுக்கு ஸமானமான, த்யாத்ருக்ரமவத் - த்யானம் செய்பவர்களின் வரிசையைப்போல, உபாஸ்ய: - த்யானம் செய்யப்படுகிறவரான நீரும், ததர்ஹகுணாவிர்பாவ: - அதற்கு உசிதமான குணம், ஆயுதம், சின்னம், இவைகளை யுடையவராய்க்கொண்டு சாதுர்வ்யூஹ்யம் - நாலு வ்யூஹத்தையும், சதுர்தா - நாலுவிதமாக, வஹஸி - தரிக்கிறீர். உபாஸனம் செய்கிறவனுக்கு இந்திரியங்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் வ்யாபரித்துக் கொண்டிருப்பது ஜாக்ரத்தசை. ஸ்வப்னதசையில் வெளி இந்திரியங்கள் அடங்கி மனோவ்யாபாரம் மட்டும் இருக்கிறது. மனதின் வ்யாபாரமும் அடங்கித் தன்னிடத்திலேயே தான் லயிப்பது ஸுஷுப்திதசை. தன் தேஹம் முதலியவைகளையும் தன்னையும் மறந்து நிற்கும் தசை துரீயதசை. இப்படி உபாஸகனுடைய தசைக்கு அனுகுணமாக உபாஸ்யனான பகவானும் ரூபங்களைத் தரிக்கிறார் என்று ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்யம்

---

1 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-40

கேசவாதிகளான வ்யூஹாந்தரங்களொரு ப்ரயோஜநவசத்தாலே விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன. இவ்விபவங்களில் ஸ்வேச்சாவதாரகார்யவிசேஷங்களுக்கீடாகத் தான் வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும் வேண்டினபோது ப்ரகாசிப்பித்தும் நடத்தும். இவற்றிலவாந்தரபேதங்கள் 1 'க்ருஷ்ணரூபாண்யஸங்க்யாநி' இத்யாதிகளிற்படியே அநந்தங்கள். இப்படியே விபவாந்தரங்களும் கண்டுகொள்வது.

வ்யூஹாந்தரங்கள்-வ்யூஹத்திலிருந்து உண்டாகிய உட்பிரிவுகள் **கேசவாதி** பரவாஸுதேவன் என்கிற ரூபம் முதலான முப்பத்திரண்டு - முப்பதும் மேல் சிலவற்றையும் ஸம்ஹிதா பேதங்களில் முப்பத்தாறு என்றும், முப்பத்தெட்டென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில் அவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்ததற்குக் காரணத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து **ப்ரயோஜநவசத்தாலே** - ஆச்ரயண ஸௌகர்யம், ஸௌலப்யம், முதலிய ப்ரயோஜனங்களினாலே இந்த விபவ ரூபங்களில் வ்யூஹாவதாரங்களைப் போல் ந்யூனமில்லையென்றருளிச் செய்கிறார்— இவ்விபவங்களில்' என்றாரம்பித்து **ஸ்வேச்சா'** இச்சையாதிகளுக்குச் சில குணங்களைப் ப்ரகாசம் செய்வது, சிலவற்றை மறைப்பது, இவைகள் கர்மவசத்தினால் உண்டாகாதபடியினால் ஜீவாத்ம ஸாம்யம் ப்ரஸங்கிக்க வொண்ணாது என்பதற்காக ஸ்வேச்வரன் தன்னிஷ்டைகளினாலே அந்தந்தக் காரியங்களுக்குத் தக்கபடி குணங்களின் ப்ரகாசத்தையும், மறைப்பதையும் செய்கிறான் என்று தாத்பர்யம் '**கார்யவிசேஷங்க**'ளாவது ஸாதுக்களுக்குப் பக்தியை வ்ருத்தி செய்வதும் அஸுராதிகளை மோஹம் செய்வதும் இவற்றில் **அவாந்தரபேதங்கள்**-விபவாவதாரத்தில் உட்பிரிவுகள் **க்ருஷ்ணரூபாணி** - ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ரூபங்கள், **அஸங்க்யாநி** - கணக்கிட முடியாதவைகள் இப்படியே **விபவாந்தரங்களும்** - மற்ற அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம்.

[illegible] விரு ஷவிஷயஷத்தாலும் ஸத்விஷய [illegible] ஷிதமயிதக [illegible] ந நிற [illegible] தும விலவஷெடிம வாவஷ் [illegible] யாஷி தாககாக வவாக [illegible] ஸோ [illegible] என்கிறபடியே நிறநிறநில [illegible] வாவதாம் வவ ருடையவும் ஆஜ் [illegible] லே [illegible] வ ஷமாயிருப [illegible]

[illegible] சில ஸ்ரீவா [illegible] ஸ்ரீவாசன - ஹிரண்ய [illegible] வி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இங் [illegible] ருகிற [illegible] வாப ஷ்டா [illegible] ஆகி [illegible] வா [illegible] ங்கள் தானே - [illegible] அவர்கள் வெ ஷ்த [illegible] இ [illegible] விஷ்வா [illegible] ஆஸ்ரா [illegible] விஷெ- இங் [illegible] வஸ [illegible] ஷவ திஷ் [illegible] இருகி [illegible] வவ ருடையவும் [illegible] ஷபா [illegible] உபாஸன [illegible] ஹ தாகதிலேயே இங் [illegible] இ [illegible] பங்களிலே - அ [illegible]

1 [illegible]

ரூபவிசேஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிற நிலை அந்தர்யா மித்வம். இது ஸர்வவ்யாபியான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ஸமாஶ்ரயிக்க இழிவார்க்குத் துறையாக 1 'அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்யாகநிரதாத்மநாம் | யோகிநாமதிகாரஸ் ஸ்யாதேகஸ்மிந் ஹ்ருதயாலயே ||' இத்யாதிகளிலே சொல்லுகையாலே அந்தர்யாமிரூப

ஶ்ருதிகளில் எங்கும் நிறைந்து இருக்கும் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை அந்தர்யாமியென்று சொல்லியிருந்தாலும் இந்த ரூபத்தைக் அந்தர்யாமி என்று சொல்லுவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து **ஸர்வவ்யாபியான** - எங்கும் நிறைந்த தான, **ஸமாஶ்ரயிக்க** - உபாஸனம் செய்ய **இழிவார்க்கு** - ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு, **துறையாக** - மார்க்கமாக, அதாவது அந்தர்யாமியான ஸ்வரூபத்தை உபாஸனம் செய்வதற்கு த்வாரமாக இருப்பதினாலே இந்த ஹார்த்த ரூபத்தையே அந்தர்யாமி ரூபமென்று சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். இதில் ப்ரமாண மருளிச் செய்கிறார்— '**அஷ்டாங்கயோக**' என்றாரம்பித்து **அஷ்டாங்கயோக** - யம, நியம, ஆஸன, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, தாரணா, த்யான, ஸமாதி, என்கிற எட்டு அங்கங்களோடு கூடிய யோகத்தில், **ஸித்தாநாம்** - ஸித்தி யடைந்தவர்களாயும், அதாவது ஆத்மாவலோகனத்தை யடைந்தவர்களாயும் என்றபடி, **ஹ்ருத்யாகநிரதாத்மநாம்** - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற பகவானை யாராதனம் செய்வதில் ஆசையுடன் கூடிய மனஸ்ஸையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **யோகிநாம்** - யோகிகளுக்கு, **ஏகஸ்மிந்** - ஒரு மூர்த்தியாகிய, அதாவது ஒரு மூர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிற, **ஹ்ருதயாலயே** - ஹார்த்தனென்ற பகவானிடத்தில், அதாவது அவனை ஆராதிப்பதில், **அதிகார:** - அதிகாரம், **ஸ்யாத்** - உண்டாகும். இந்த ப்ரமாணத்தில் பரிஶுத்தனான பரமாத்மோபாஸனத்தைச் சொல்லி அதற்குபாயமான ஆசாரத்தோடு கூடிய பகவானை த்யானம் செய்யவேண்டுமென்று நிரூபித்து, அதை ஏகமூர்த்தி சதுர்மூர்த்தி என்று பிரித்து, ஹார்த்தரூபத்தை 'ஏகஸ்மிந்' என்று ஏகமூர்த்தியாகச்சொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

---

1 ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதை-2-7,8

[illegible] சொல்லப்பட்டது. இப்படி [illegible] வகைகளெல்லாம் [illegible] களோடு துவக்கற்றவருடைய [illegible] பெற்றிருக்கும். இவ்வ[illegible] காரங்களை [illegible] இவற்றில் [illegible] இவ்விரண்டு [illegible] ஸம்ப்ரதாயங்களை [illegible] இவற்றிற் [illegible] காரணமென்றாம்,

[illegible] பூர்வத்தில் அதிகாரமென [illegible] ரூபோபாஸனத்திற்கு [illegible] இப்படி அவதாரங்களை அருளிச் [illegible] ரூபங்களும் [illegible] ரூபமென்றருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' [illegible] களோடே – [illegible] அதின பரமான ஸங்கல்பத்தாலே [illegible], துவக் [illegible] ஸம்பந்தமில்லாமல் இவ [illegible] களையும், இவை அறி [illegible] விஸ்தாரமாக [illegible] பட்டிருக்கும் ஆத்மகளை [illegible] — இவ்வவதாரங்கள்' என்[illegible] '[illegible] என்பதுக்கு இந்த ஜாலத்தினை [illegible] இது 'ஸஹ்ஜ்ஞி ஜெயந்தீ கா[illegible]' [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் அதுக்கு 'ஸஹ்ஜ்ஞி' [illegible] ஸ்ருதியங்கள் [illegible] [illegible] ஸங்காதீதம் [illegible] குணங்களை [illegible] சொல்லப்படுகிறது 'இவ்விரு [illegible]' [illegible] அபத்து தனக்கு அஸாதா[illegible] செய்துகொண்டு அ[illegible] 'இவற்றிற்கு' இ[illegible]

தர்மரக்ஷணம் பண்ணவேண்டும் காருமே காருமென்றும், ஸாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநங்களென்றும், இவ்வர்த்தம் தெளிந்த அத்யவஸாயிப்பாராக ஏகஜந்மத்திலே ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸமீஹிதோபாயவ்ருத்தியாலே ஜந்மாந்தரம் ஸம்பவியாதே முக்தராகலாமென்றும் 1 ‘பஹூநி மே வ்யதீதாநி’ என்று தொடங்கிய ஞ்சு

‘ஸம்ஸ்தாபயிதா’ என்பது ஸங்க்ரஹார்த்தம். அங்கு ‘ஸ்தாபயிதா’ ஸப்தம் ‘ஸ்தாபநம் ஸ்தாநம்’ இத்யாதி நிகண்டுவின்படியே ஸங்கல்பமாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘தர்மரக்ஷணம்’ இத்யாதியினால் ‘யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி பாரத। அப்யுத்தாநம் அதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥’ என்பதினர்த்தம் ஸூசிதம். ‘ஸாதுபரித்ராணாதிகள்’ என்கிற இடத்தில் ‘ஆதி’ ஸப்தத்தினாலே துஷ்டர்களின் விநாஸம் குறிக்கப்படுகிறது. இத்தால் ‘பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம்। தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥’ என்பது ஸங்க்ருஹீதம். ‘இவ்வர்த்தம்’ இத்யாதியினால் ‘ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தேஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந ॥’ என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. ‘தெளிந்த அத்யவஸாயிப்பாராக’ என்றது ‘ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:’ என்பதின் தாத்பர்யம். ‘ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸமீஹிதோபாயவ்ருத்தியாலே’ என்பதினால் பக்தி ப்ரபத்திகளை விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள் வ்யர்த்தங்களாகாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவ்வவதார ரஹஸ்ய சிந்தனம் பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறாமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பாபங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறது. ஆகையினாலே ஒரே ஜந்மத்திலேயே உபாயம் பூர்த்தியாகிறதாகையினாலே அடுத்த ஜந்மமில்லாமலே மோக்ஷமுண்டாகிறது. ஆகையினாலே இந்த அவதார ரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுத்த ஜந்மத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய உபாயபூர்த்திக்குக் காரணமாகிறது என்றாயிற்று. ஜ-

---

1 கீதை-4-5

ஶ்லோகத்தாலே ஸ்ரீகீதாசார்யனருளிச்செய்தான இது ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஶரண்யகுணவிஶேஷஜ்ஞாநத்தாலே உபாயாநுஷ்டானக்ஷணத்திலே மஹாவிஶ்வாஸாதிகளை ஸ்வீகரித்து வைகாரிகமாம் இப்படியே ஸ்வப்ராவதாரம்பம் பிறக்கிற ஶோகத்தைத்

என்கிற, **பஹூநி** - அநேகங்களான (ஜன்மங்கள்), **வ்யதீதாநி** - முன்னாலே உண்டாயின இந்த அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞானம் ப்ராரப்த கர்மத்தையும் ஸ்வபாவத்திலேயே 'போக்க'டிக்கக்கூடிய ஶக்தியையுடைய ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்துக்கு எப்படி ஸஹாயமாகிறது என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — '**இது**' என்றாரம்பித்து **ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு** - பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாகவல்லாமல் நேராக மோக்ஷமாகிற பலத்திற்காக ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு **ஶரண்யகுணவிஶேஷஜ்ஞாநத்தாலே** - ஶரண்யனுடைய பரத்வானுபந்தியான ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்ய காருண்யாதி ஶரண்யத்வோபயுக்த குணவிஶேஷங்களையறிவதினாலே, **ஸ்வீகரித்து** - கைக்கொண்டு ததி, அதாவது ப்ரபத்தியையநுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விஶ்வாஸம் த்ருடமாயில்லையாகில் மஹா விஶ்வாஸம் வரும் வரையில் பலம் விளம்பிக்குமாகையினாலே ஜன்மாந்தராதி ஸாபேக்ஷதையுமுண்டு அப்படிச்சில்லாமல் பின்னாலே ஒரு ஸம்ஶயத்தாலும் கலக்க முடியாதபடியான மஹாவிஶ்வாஸத்தை ப்ரபத்தி அநுஷ்டான காலத்தில் உண்டாக்கி ஏகவிராமாக உபாயம் யத்தாவகத்தாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபர்யந்தமாவதற்கு), இது காரணம் என்று தாத்பர்யம் விபவாவதாரங்களில் இந்த உபகாரம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அர்ச்சாவதாரத்தில் இந்த ப்ரயோஜனம் ஸம்பவிக்குமோ? நம்மால் செய்யப்பட்ட ப்ராக்ருதமான அர்ச்சை தயாநுசக்த்யாதி விஷயமாய்க் கொண்டு நிர்வாஹகமாகுமோ? அதில் கலந்திருக்கும் அப்ராக்ருதமான ஶாஸ்த்ரைகவேத்யமாகையினாலே ப்ரூபாந் ப்ரதிபத்தியைவர்களுக்குத் துல்யமாகையினாலே நிஷ்ப்ரயோஜனமன்றோ? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இப்படியே' என்றாரம்பித்து **பிறக்கிற** - ப்ரயாஸமில்லாமல் தயாநுசக்த்யாதிகளுக்கு ஸுலபமாய விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை ¹ '**ஸுரூபாம் ப்ரதிமாம் விஷ்ணோ: ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம்| க்ருத்வாத்மந: ப்ரீதிகரீம் ஸுவர்ணரஜதாதிபி: || தாமர்ச்சயேத்தாம் ப்ரணமேத்தாம் யஜேத்தாம் விசிந்தயேத் | விஶத்யபாஸ்ததோஷஸ்து தாமேவ ப்ரஹ்மரூபிணீம்||**' என்று ஸ்ரீஶௌநக

பாகவதர் அருளிச்செய்தார்.

பராக்ருத த்ரவ்யமயமான ரூபமே அப்ராக்ருத த்ரவ்யத்தோடு கலந்திருப்பதினாலே அதுவும் ப்ரயோஜனத்தையும் கொடுக்கிறது என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ப்ரமாணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'**ஸுரூபாம்**' என்றாரம்பித்து **ஸுரூபாம்** அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், **ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம்** - ப்ரஸன்னமான முகம், கண், இவைகளையுடையதாயும், **ஆத்மந:** - தனக்கு, **ப்ரீதிகரீம்** - ப்ரீதியைக் கொடுக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய **ப்ரதிமாம்** - பிம்பத்தை, **ஸுவர்ணரஜதாதிபி:** - தங்கம் வெள்ளி, முதலியவைகளினால், **க்ருத்வா** - செய்து வைத்து **தாம்** - அதை, **அர்ச்சயேத்** - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும், **தாம்** - அதை, **ப்ரணமேத்** - ஸேவிக்க வேண்டும் **தாம்** - அதை (குறித்து), **யஜேத்** - யாகம் செய்ய வேண்டும், **தாம்** - அதை, **விசிந்தயேத்** - த்யானம் செய்ய வேண்டும், **அபாஸ்த** - போக்கடிக்கப்பட்ட, **தோஷஸ்து** - தோஷங்களை யுடையவனாய்க் கொண்டு, **ப்ரஹ்மரூபிணீம்** - பரப்ருமம் ஸ்வரூபமாகிய, **தாமேவ** - அந்த ரூபத்தையே, **விஶதி** - அடைகிறான் இத்தால் இதுவே பரமாத்ம ஸ்வரூபம் என்றனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்பது நயோக்திதம் அப்படியே ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் '**அப்ராக்ருதரூபஸ்ய ப்ரஹ்மவிஷயத்வமபி த்ருஷ்டம்| யதோக்தம்— 'தாமேவ ப்ரஹ்மரூபிணீம்' இதி**' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இங்கு '**ப்ரஹ்மரூபிணீம்**' என்பதற்கு அந்த அப்ராக்ருத ரூபமும் இதுவும் பிரிக்கவொண்ணாதபடி சேர்ந்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் பரபக்தி ஶாஸ்திரத்திற்கு விஶேஷ பரவாத்தகாக எம்ன ஆழ்வார்களும் இதையே விஶேஷமாக அனுஸந்தித்து

---

1 விஷ்ணுதர்மம்-13-16

ஹமவானருளிச்செய்தான். ஆழ்வார்களு மிவ்வவதார ரஹஸ்யத்தையு மவதார ஸௌலக்ஷண்யத்தையும் பூர்வமாக வக்ஷஸ்ஸ்தித்திற்குப் பேரணியாகப் வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு போந்தார்கள். இப்படியிருக்கிற விபூர்ண தனஞ்ஜத்துக்குப் பரீவாஹமாகப் பண்ணும் வ்யாபாரங்கள் ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரமோக்ஷ ப்ரதாநாதிகள்.

லக்ஷ்மீதத்வ நிரூபணம்

இவ்விபூர்ண 1 'நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ' உக்த்யாதிகளின்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹவர்த்திகளாகக் கொண்டே யிருக்குமென்னுமிடத்தை 2 'தவைவ

இது அப்ரப்பட்ட பரமாத்மாவினுடையது என்றதற்காக பர ரூபத்தையும் சில இடங்களில் அநுஸந்தித்திருக்கிறார்கள் என் றருளிச்செய்கிறார்—'ஆழ்வார்களும்' என்றாரம்பித்து. பூர்வமாக-அதிகமாக. பேரணியாக - மூலகாரணமாக ஸந்நிதி விசேஷம் என்று திருவுள்ளம் பற்றி பரவுருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்— 'இப்படியிருக்கிற' என்றாரம்பித்து 'தனஞ்ஜத்துக்கு' இத்யாதி யினால் பரிபூர்ணனான ஈச்வரன் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் களைச் செய்வதற்குக் காரணம் தயாதிகம். 'ஸூதி' பதத்தினால் அந்த பரஸ்பந்தமனா குறிக்கப்படுகிறது.

இப்படிப் பொதுவாக ஈச்வர தத்வத்தை நிரூபித்து அதின் உட்பிரிவாகப் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கவேண்டு மிடத்தில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட ஈச்வரதத்வத்தின் ஸ்வரூபாதி களைப்போலவே இவளுடைய ஸ்வரூபாதிகளும் என்று பொதுவாக அப்படிப்பட்ட தத்வம் உண்டு, அவள் ஸர்வப்ரகாரத்தா லும் ஈச்வரனுக்கு ஸமமானவள், என்கிற விஷயங்களில் ப்ரமாணங் களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்விபூர்ண' என்றாரம்பித்து. ஜகந் மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய, ஏஷா - இந்த, ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மி யானவள், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, நித்யைவ - எப்பொழுது மிருக்கிறாள், அநபாயிநீ - விட்டுப் பிரியாதவள் ஸர்வாவஸ்தையிலும் - உபாய தசை உபேய தசை, காரண

1 வி-பு-1-22-53 2 சது - ஸ்லோ-4

ஸ்ரீ', 1 '**தாதா விதா**' என்கிற ச்லோகங்களிலே பூர்வகார விசேஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்தாக விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்ட வாஸாஸ்வாஜ்ஞ ஸௌஹ்ருதங்களிலே தெளிந்து கொள்வது. இவ்விடத்தில் ஐஞ்யஸ்த்வமும், வாத்ஸல்ய காரத்வாதிகளும் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும்

தன்மை, அவதாரத் தன்மை முதலிய எல்லாத் தன்மைகளிலும் பராசர பராங்குசர்களின் ஆப்ததமத்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — '**தத்ஸ்வ ந**' என்றாரம்பித்து **உபகார விசேஷத்தாலே** - அவரவர்கள் செய்த உபகாரத்தினாலே, அதாவது அந்தந்த ச்லோகங்களில் அவரவர்கள் செய்த உபகாரமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஸௌஹ்ருதங்களிலே தெளிந்துகொள்வது**' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளில் இவ்வர்த்தம் விஸ்தாரமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அங்கு கண்டுகொள்வது என்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸாவதாரத்தாலும் ஸத்ருசை என்பது உபபந்நமாகுமோ ? பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும், எம்பெருமானுக்குத் தண்டதரத்வமும், அதற்கு உபயுக்தங்களான காருண்ய சௌர்யத்வாதிகளும் அங்கீகரிக்க வேண்டாவோ ? எம்பெருமானுக்குப் புருஷகாரத்வமும் பிராட்டிக்குத் தண்ட தரத்வமும் ஒப்புக்கொண்டால் அநவஸ்தாதி தோஷங்கள் வாராவோ என்னில் ? இதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் — '**இவ்விடத்தில்**' என்றாரம்பித்து '**வாத்ஸல்ய காரத்வாதிகளும்**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' பதத்தினால் மருதுத்வம், பதிசேஷத்வம், முதலியவை ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன கூறுக **விஹஜித்த**-அவரவர்கள் பாகமாகப் பங்கு பிரித்துக்கொண்ட '**விஹாமேஹ நாத் ஊ்வ்யஸ்ஊடிய விஷயாணாமநேகஸ்வாம்ய நாம் தத்தக்தேசேஷ வ்யவஸ்தாவ நம்**' என்று மிதாக்ஷரியில் வ்யவஹார காண்டத்தில் விபாக என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது சில த்ரவ்யங்களின் ஸமுதாயத்தில் அநேகம் பேர்களுக்கு ஒரே விதமான ஸ்வாமித்வம் ஏற்பட்டிருக்க, அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்வாமித்வத்தை அந்த த்ரவ்யங்களின் ஏகதேசத்தில் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுகை என்றர்த்தம் ஆகையினாலே

---

1 ஆ - ஸ்தோ-5

கூறுக விஹஜித்த வ்யாபாரங்கள் உபதிஷ்டோபகாராந்தத்திற் காட்டில் அதிதிஷ்டோபகாரத்துக்கு விசேஷம் ஸ்வத: ஸ்ராத்தமென்று உபரருளிச்செய்த

இங்கு எல்லாக் குணபரிவாரமும் பிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பாதியைப் இருந்தபோதிலும் இவர்கள் எங்கேயுத்தில் பாதியையைப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது '**விஹஜித்த**' என்றருளிச்செய்திருப்பதிலே புலப்படுகிறது. இத்தால் எல்லாவிதக் குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதிலும் ரஸானுபவத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தோன்றுகிறது. '**உபதிஷ்டமான**' இத்யாதி—வேதங்களில் ப்ரக்ருதி யாகத்தில் எல்லா அங்கங்களையும் நேரிலேயே நிரூபித்து விக்ருதியாகங்களைச் சொல்லும்பொழுது ப்ரக்ருதி யாகத்தைப்போலச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. எந்த இடத்தில் எல்லாத் தாமரைகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு '**உபதிஷ்டோபகாராம்**' என்று பெயர். அப்படியில்லாமல் கீழ்ச் சொல்லியதைப்போல என்று சொல்லியிருப்பதற்கு '**அதிதிஷ்டோபகாராம்**' என்று பெயர். இங்கு ப்ரக்ருதி யாகத்தைக் காட்டிலும் விக்ருதியாகம் வேறொன்று என்று ஸம்பந்தம் உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல இதைச் செய் என்று அதிதேசம் செய்திருக்கிறதோ அதினாலேயே ந்யாயாந்தரங்களை அபேக்ஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமுண்டென்பது ஸித்தம் என்று பூர்வமீமாம்ஸையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல '**யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு ஸ்ததைவேயம் த்விஜோத்தம**', '**நித்யைஷா அநபாயிநீ**' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அநுசரிக்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய குணங்களை நிரூபித்து பிராட்டி அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவளென்று சொல்லியிருப்பதினால் '**அதிதிஷ்டோபகாராம்**' பிராட்டி, '**உபதிஷ்டோபகாராம்**' பகவான் என்பதே புலப்படுகிறது. ஆகையினால் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் பரமாத்மாந்தர மன்றிக்கே ஸித்திக்கும். எல்லாக் குணங்களும் இருவர்களுக்குமுண்டு ஆனாலும் இவர்கள் கூறுகை விபஜித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்னில் ஸ்வரூபத்திற்கு ஸ்வதந்த்ரமான என்று ...

துக்கும்படி விலாஸத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம் இது [1] **'யாவக்ஷ்வாக்ஷன தாமரூபவி' என்கிற ஶ்லோகத்திலே நிர்ணீதம்** [2] **'இறைநிலையுணர்வரிது'**

மீமாம்ஸா ந்யாயத்திற்கு விரோதம் வருமே என்று ஶங்கை தயோதிதம் 'உவா' என்றது மதஸ்தரான ப்ரமாணிகர்கள் **'இப்படி விலாஸத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** இத்யாதிக்கு **'ஸ்வத: ஶ்ராவ்யம்'** என்பதற்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யமல்ல இப்படி அதிக்ரமம் செய்ததினாலேயே வேறு ப்ரமாணம் ந்யாயம் முதலியவைகளினால் நிரூபிக்காமல் பேதம் விதிக்கிறதென்பதில் மாத்திரம் தாத்பர்யம் ஆசையினால் இது இந்த விபாகத்தினால் வந்த பேதத்தையே குறிக்கிறது இந்த விபாகமும் இவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்டது என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் இங்கும் ப்ரமாணபராமர்ஶமில்லாமலே இந்தப் பேதம் விதிக்கிறபடியினால் **'ஸ்வத: ஶ்ராவ்யம்'** என்னக்குறையில்லை என்று திருவுள்ளம் **'வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** என்பதற்கு இந்த வைஷம்யம் ப்ரமாணநிரபேக்ஷமாக ஏற்படுகிறது என்று அர்த்தம் இப்படி இந்த விபாகம் இவர்கள் இருவரும் ஸம்மதித்துச் செய்து கொண்டதென்பதற்கு ஸாம்ப்ரதாயிகமான ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—**'யாவக்ஷ்வாக்ஷன'** என்றாரம்பித்து **'யாவக்ஷ்வாக்ஷன தாமரூப வ்யவஸ்தா ஸத்ருஶஞ்ச நஸ்ரிக்வாதீந் க்ருத்வா ஶமவதி ஶரண்யாஞ்ச வ்யவஸ்தாய ஸ்யாதி ஸ்ரீவைகுண்டாத்ருஶ்ய வதிவாராய க்ருபாணா க்ருஶாதீந்நா ஸ்ரோக்தம் ஸ்வதி யாவயோ ராத்ரிவிஹா!!'** என்று ப்ரானஸம்பந்தம் யௌவனம் முதலிய குணங்களெல்லாம் உங்கள் இருவருக்கும் ஸமானமாயிருக்க ஒருவருக்கும் கீழ்ப்படியாமை, ஸௌந்தர்யம், தைர்யம், முதலிய புருஷர்களுக்கு அவஶ்யம் வேண்டிய குணங்களைப் பகவானிடத்தில் வைத்து, ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வாபாவிகங்களான மார்த்தவம், தயை, பாரதந்த்ர்ய, பிறர்க்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும் தன்மை முதலியவைகளை, உம்மிடத்தில் வைத்துக்கொண்டபடி அனுபவிப்பதற்காக நீங்களிருவர்

---

1 ஶ்ரீ குணரத்னகோசம் - 34   2 திருவாய்மொழி-1 3 6

என்றுழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலேயே தேனுமொருவர்யா நிவர்த்யமாகாது 1 'க்ரூராண்யபி ஸந்து: கேவிக்ரூராம் ஸந்து கர்வந்தி கே' என்கிறபடியே தக்ஷ்வாண்ணிதர்த்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் ஆர்த்தணமாரணராய்ப் போருகிறது ஆகைபாலலிவவீர்யாதசவதையு மீமி

களுக்குள் ஏற்பட்ட பிரிவு இது என்று தாத்பர்யம் இறை - ஈஸ்வரனுடைய, நிலை - ஸ்திதியின், உணர்வு - அறிகை, அரிது - அஸக்யம் 'ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே' இத்யாதிக்கு 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே இவ்விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞனை ஆழ்வார் பரமான ப்ரதிபந்நமானபடியே யறியவேண்டிய தே தவிர யுக்திகளினால் ஸ்லபிக்கமுடியாது என்றருளிச் செய்த திருக்ருமம் இடத்தில் அஜ்ஞரான நாம் நிஷ்பரமோஜனமான ரிபாநதபகளைச் செய்பலாகாது என்று தாத்பர்யம் இந்தத் தத்வங்களில் யுக்திகளினாலே வாஸ்தவார்த்தை அங்கீகரிக்க ஸக்தியுடையவனாயிருந்தும் பரமாசார்யர்களைக் கொண்டே நிரூபிக்கிறோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'க்ரூராண்ய்பிரு' என்றாரம்பித்து அன்றிக்கே அப்படி வருதா நிரூபணம் பண்ணப்புத்தனிக்கால அதிலும் நமக்கு ஸக்தியில்லாமையினாலல்ல, நமமிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஸக்தியுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸ்து ஸ்திதியைச் சொன்னேம் என்றருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'க்ரூராண்ய்பிரு' என்றாரம்பித்து தத: - ஸ்வனங்கள் முடிந்த பிறகு, தத்ர - அந்தத் தாமபுத்திரருடைய யாக ஸாலையில் க்ரூராஹு - அல்பங்களான, ஸ்யஹ்ரு - ஆத்மங்களை, கேவிக்ஷ - சிலர், ஆக்ரூராஹு - பெரியதுகளாக, கூர்வந்தி - செய்கிறார்கள் நினைத்ததெல்லாம் - ப்ராமாணிகமாகவோ அப்ராமாணிகமாகவோ நினைத்த எல்லாவற்றையும், ஸாயிக்கலாயிருக்கச் செய்தே-ஸ்தாபிக்கக்கூடிய ஸக்தி உடையவனாயிருக்கச் செய்தே இப்படி ப்ரமாணங்களில் சொல்லியபடி ஈஸ்மித்வய தத்வங்களைத் தெளியவேண்டிய தவஸ்யமானாலும் புவனகோஸங்கள்,

---

1 பார ஸபா-39-5.

[illegible] இவ்விடத்தில் [illegible] வேண்டா, [illegible] போலே [illegible] வேண்டா, [illegible] மான [illegible] கோடுவார் [illegible] முதலாக வேண்டுவன [illegible] போலே [illegible] வளவு [illegible] இவ்[illegible] [illegible] [illegible] வற்றின் [illegible] [illegible]

[illegible] இவ்விடத்தில் [illegible] இவ்விடத்தில் - [illegible] ங்கள் - [illegible] வ்யாக்கியானங்கள் [illegible] முதலியவை [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கோவோ - [illegible] வேண்டுவன தெளியுமாபோல [illegible] [illegible]

இப்படி மூன்று தத்த்வங்களாக வகுத்தது விஶிஷ்டைக்யத்தாற்போலே வஸ்துவிஶிஷ்ட வேஷத்தாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஏக தத்த்வமாக வகுத்தருளிப் பாக

தத்த்வங்களில் ஏற்றமும் சுருங்கவும் பரப்பியும் ரும், ஸம்ஶயித்வங்கள் விபாகங்களின் தாத்பர்யம் ஆத்மாநாத்மாக்கள் உபயவே வேவ்யங்க ளென்றாற்போலே இரண்டு யும் ஜ்ஞாத்வமாக வகுப்பார்களும், ரக்ஷ்யம் ரக்ஷகன் ஹேயமுபாதேய மென்றிப்படிகளிலே அஸங்க்யாத த்வமஜ்ஞாத்வமாக ஸங்க்ரஹிப்பார்களும், முன்பு சொன்னபடியே அஸங்க்யங்களும் ஷடஸங்க்யங்களென்று விவேகிப்பார்களும், ஸஹஸ்ர ஶாஸ்த்ரங்களிற்படியே ஸ்வவஸ்தாபிஜ்ஞாதிகள் பண்ணுவார்களும், அவ் வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ப்ரதிஷ்டாந விஶேஷங்களான ப்ரயோ

'இது' என்றாரம்பித்து இது-இத்தத்த்வவிவேசம் ப்ரதிஷ்டிதமா கைக்காக - ஸ்திரமாய் நிற்பதற்காக, அதாவது பரதிவாதிகளி னுடைய யுக்திகளாலே அசைக்கப்படாமலிருப்பதற்காக என் று தாத்பர்யம். விரிவுகள் - விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கும் ஶாஸ் திரங்கள் தத்த்வங்கள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், அநேக மென்று நிரூபித்திருப்பதற்கும், இங்கு மூன்று தத்த்வங்கள் என்று நிர்த்தாரணம் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து வஸ்து விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே- அசேதன சேதனங்களைச் ஶரீரமாக வுடையவனாயிருக்கிற ஆகாரத்தி னாலே ஏகதத்த்வம் - ஒரு தத்த்வம் இது ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'அவ்வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந' இத்யாதிக்கு அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுகிறவை அத்தத்தற்குத் தக்க அநுஷ்டாநங்களும் அநுஸந்தாநங்களு மாகிற ப்ரயோஜன விஶேஷங்கள் உண்டென்று அறிந்துகொள்ள வும் என்று தாத்பர்யம் அதாவது தத்த்வம் ஒன்றென்று நிரு பித்திருப்பதற்கு ப்ரபஞ்சங்கள் எல்லாம் அவனுக்குப் பரதந்த்ரம், அவனொருவனுமே ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற ஜ்ஞானத்தின் ப்ரதிஷ் டையும், இரண்டென்று நிரூபித்திருப்பதற்கு சேதநாசேதனங்கள் ஆத்மாவாக, உபாயமும் ப்ராப்யமும் ப்ரணவம், (ப்ரு) தவ

ஜ்ஞ விஶேஷங்கள் கண்டுகொள்வது 1 '**ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் | உபதேஶாத்தரிம் புத்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு ||**' என்கிறது உபாயாந்தரமான **ஶாஸ்த்ரத்தைக்** கடுக **ஶ்ரவணம்** பண்ணி **க்ருஷி**பண்ணாதே யுண்ணவிருக்குமவன் **க்ருஷி**யை விடுமாபோலே விரிவுகறைக்கீடான

ஸ்வரூபாநுரூபம் என்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், நான்கு என்று நிரூபித்திருப்பதற்கு அநுபபத்தித்வ ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஹேயோபாதேயவிபாக ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஆநந்த பஞ்சாஷ்டாந்த நிரூபணங்களுக்கு சிறு அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், எழு பதார்த்தம் என்றதற்கு ஸ்வாதீந சாந்த்ருத்வ போக்த்ருத்வம், ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும் ப்ரயோஜனமாக என்று நாதபாயம் இப்படி தத்வத்ரயங்களை அவஶ்யமறிய வேண்டுமென்பதற்கும், '**உபதேஶாத்தரிம் புத்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு**' என்று சொல்லியிருப்பதற்கும் நாதபாய விரோதமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—
'**ஶாஸ்த்ரம்**' என்றாரம்பித்து **ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம்** - ஶாஸ்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல், **பஹுக்லேஶம்** - அதிகக்கஷ்டத்தைத் தரக்கூடியது, **புத்தே:** - புத்தியின், **சலநகாரணம்** - சலிப்பதற்குக் காரணம், (ஆகையினால்) **உபதேஶாத்** - ஆசார்யர்களின் உபதேஶத்தினாலே, **ஹரிம்** - பகவானை, **புத்வா** - அறிந்து, **ஸர்வகர்மஸு** - எல்லாக் காமங்களிலிருந்தும், **விரமேத்** - ஓய்வு பெறவேண்டும் இதற்கு அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான தத்வத்ரயங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டாமென்பதில் தாத்பர்யமல்ல ஶாஸ்திரம் முதலியவைகளில் பரிசயப்பண்ண இஷ்டமும் ஶக்தியும் இல்லாதவன் உபயுக்தமாய் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தங்களை சீக்கிரத்தில் தெரிந்துகொண்டு உபாயத்தில் த்வரைப்படவேண்டும் என்பதில் தாத்பர்யம் இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச்செய்கிறார்—
'**க்ருஷிபண்ணாதே**' என்றாரம்பித்து '**ஸர்வகர்மஸு**', என்பதற்கு எல்லா காமங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும் என்று

1

ஸாஹஸ்ராஹ்வாதிகளுங்களிலுவரதனுபக கடுக மோ க்ஷாவாயத்திலே மூள ஹார்த்தமென்றபடி

உபயுக்தேஷு வைஶத்யம் த்ரிவர்க நிரபேக்ஷதா |
கரணத்ரய ஸாரூப்யமிதி ஸௌஹார்த்ரஸாயநம் ||

தேற வியம்பினர் சித்துமசித்துமிறையுமென
வேறுபடும் வியனதத்துவமூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறுபடுங் கொடுமோகமுந் தானிறையாங் குறிப்பும்
மாற நினைந்தருளான மறைநூல் தந்த வாதியரே

த்தமல்ல புத்தியை ஸம்பாதிக்கக்கூடியதாகக் கீழ்ச் சொல்லப் பட்ட ஶாஸ்திராப்யாஸத்திலிருந்து ஏற்படவேண்டும் என்று தாத் பர்யம். ஆகையினால் உபயுக்தாம்ஸத்தில் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யாம் ஸத்தை ஸம்பாதித்தே விடவேணுமென்று அருளிச்செய்கிறார்—'**உப யுக்தேஷு**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **உபயுக்தேஷு** - உபயுக்தமான அர்த்தங்களில், **வைஶத்யம்** - தெளிவும், அதாவது ஸம்ஶயாதிகளற்ற ஜ்ஞா னமும், **த்ரிவர்க நிரபேக்ஷதா** - தர்மார்த்த காமங்களா கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களில் ஆசையில்லாமையும், **கரண த்ரயஸாரூப்யம்** - மனோவாக்காயங்களாகிற மூன்று கரண ங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதும், **இதி** - என்கிற இவை கள், **ஸௌஹார்த்ரஸாயநம்** - ஸௌஹார்த்தத்திற்கு ஸ்ரீ ரஸாய னம். '**இதி**' என்பதற்கு இதுவும், இதைப்போன்றவைகளும் என்றர்த்தம்.

கீழ்க் குறித்த தத்வத்ரயங்களின் ஸ்வரூபாதிகளை நம் பூர் வாசார்யர்கள் தமக்குத் தேஹாத்ம ப்ரமாதிகள் நிவ்ருத்திப்பதற் காக உபதேஶித்தார்கள், ஆகையினால் ஶாஸ்திரங்களில் பலவிதங் களாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இத்தத்வத்ரயங்களைப்பற்றி நிஷ்க்ருஷ்டமான ஜ்ஞானத்தைப் பெறவேணும் என்றவர்களிடத் தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானத்தையும், இதின் ஸாம்ப்ரதாயிகத் வத்தையும் ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**தேற வியம்பினர்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **மறைநூல்** - வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை, **தந்த** - நமக்கு உபதேஶித்தவர்களான, **ஆதியர்** - நம்பூர்வாசார்யர்கள், **அன்றிக**

ஶ்ரௌவோவோத்யாவதஸ்த்வா: கதிகதிகவியத்
வித்ருவத்தத்தேஷு
ஷ்வாந்த்யாத்யஸ்த்நாதேஸ்த்யாந்த்யவயிகைஷ்யநா
யக்தா: க்ருதார்த்தா: ।
தத்வாநோக்த்யா ஸோத்வாம் ஹ்ருஹவந்தி ஸஹஸா
நிஸ்ஸத்வாத் ஸத்த்வாத்
ஸாம்ஸ்க்ஷ தத்வாந் த்ருஷ்டா வாக்யவிந் வநா
ஹ்ராணீதா ஹ்யாணாந்தாஃ ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
தத்த்வத்ரயசிந்தநாதிகார: ஸப்தம:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராரு தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கே, வாதியர் - வாதலகாரரான நம்பூர்வாசார்யர்கள் என்றுகவுமாம், வினையுடம்பில் - கர்மங்களோடு சேர்ந்ததான ஶரீரத்தில், கூறுபடமே - கூறுகப்படும், அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும் என்றர்த்தம், தேஹேந்திரியாதிகளில் ஆத்மப்ரமம் ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமாகிய இவைகளுக்குள் தேஹமே ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் பெரும்பாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம் அன்றிகே, கூறுபடமே - அநந்தரதேஹத்தின் ஏகதேஶங்களில் உண்டாகும் என்றர்த்தமாகவுமாம், கோடு - க்ரூரமான, மோகமும் - அஜ்ஞானமும், இங்கு 'கோடு'மையாவது லோகாந்தரங்களில் அனுபவிக்கிற புருஷார்த்தங்களுக்கு உபாயங்களான வைதிகக் கார்யங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செய்வது தானிறையாம் - தானே ஈஶ்வரனாகும், அதாவது ஸ்வதந்த்ரனாகும், குறிப்பும் - எண்ணமும், மாற நினைந்து - நஶிக்கவேண்டும் என்று நினைத்து, அருளால் - க்ருபையினால், சித்தும் - சேதனமும், அசித்தும் - அசேதனமும், இறையும் - ஈஶ்வரனும், என - என்று

சொல்லப்பட்ட, **வியன** - விலக்ஷணமானவை, **தத்துவம் மூன்றும்** - மூன்று தத்வங்களையும், **தேற** - தெளியும்படி, அருளாலே பர வாதிகளின் யுக்தி முதலியவைகளினால் அசைக்கப்படாமலிருக்கும்படி, **இயம்பினார்** - உபதேசித்தார்கள்

இப்படி ‘அவபோதஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸ்திதிஷ்டாரெளான’ வென்றருளிச் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ? இதற்கு முன் ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து தத்வத்ரயங்களை ஸ்தாபித்ததினாலே இதற்குமுன் ஏற்பட்ட மதங்களைப் பரிஹரிக்கப் போதிலும் இனிவரப்போகிற மதாந்தரங்களினாலே ஸம்சயங்கள் உண்டாகுமாகையினாலே அவைகளினாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானத்திற்குக் கலக்கமுண்டாகுமே? என்கிற ப்ராஸங்கிகமான சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார் — ‘**ஆர்வாசீநைர்வத:**’ என்கிற பத்யம்

ப - ரை] **தத்வேஷு** - அந்தந்த வஸ்துக்களில், **அஸ்தி நாஸ்தி** - உண்டு, இல்லை, என்கிற பாதங்களில், **அநந்தாஸ** - எல்லையில்லாமையினாலே, அதாவது இப்படிப்பட்ட வாதங்களை அனேகங்களாகையினாலே, **ஆர்வாசீநைர்வத:** - சேர்த்துக் கொள்ளுதல், தள்ளுதல், இவைகளினாலும், **அநவதி** - எல்லை இல்லாத, **ஸம்ஹநாயந்தி** - பட்டயுத்தங்களினாலே, **காணா:** - அழகான, **கூதாணா:** - விசித்ரமான, **கவியூதிஸ்ருவத்** கவிகளினுடைய புத்தியில் தோற்றப்படுத்தப்பட்ட சித்திரங்களைப்போல, அதாவது விசித்ரங்களான வ்யாக்யானங்களைப்போல **கதிகதி** - எவ்வளவு, **ஸந்த:** - இருக்கப்போகும் (இனி உண்டாகக்கூடும் என்று தாத்பர்யம்), **நிஸ்ஸ:** - ஒருகுறைவும் இல்லாத, **தத்வாஸ்ரயஸ்தம்** - தத்வஜ்ஞானம், **ஸஹஸா** - சிக்கிரத்தில், **தாது** - அந்த, **ஸம்ஸ்தாநு** மெல்லாமறந்த யும், **ஹ்ராஸம்** - போகடிப்பதற்கு **ப்ரஸவதி** - ஸமர்த்தியுடையதாகிறது **வாங்மேஷ** - புருஷனாயிருப்பவர், **தத்வத:** - உண்மையாக, **ஸம்ஸ்லேஷவதி** - பாரச்சப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **ஸ்தாணுதாதி:** - கட்டை முதலியதாயிருப்பது, **வாந ஷி** - மறுபடியும், **ஸம்ஹ்ராணீதாவனு** - உயிரோடிருக்கப் போகிற நிச்சயமில்லை

‘கவியோவிதருவக்’ என்பதற்குச் சிலர் ஒரு அர்த்தத்தையே ஏற்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே சில விசேஷங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும், சில விசேஷங்களைத் தவிர்விட்டும் பலவிதமாக எழுந்து வகைப்போர் என்றதும் ‘கவிர்மாதேதூர:’ என்பதற்கு ஸர்வமுணர ஸம்சயம் என்பது, அஞ்ஞானமாத்திரம் உண்டு என்றும், இப்படி இருக்கிறது இல்லை என்று சொல்லுவது என்றாலும் ‘ஆவாரவொஷ்ாவஜு:’ என்பதிலே ஜ்ஞானம் என்ற ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு அது க்ஷணிகமென்றும், அது நித்யமென்றும் அது நிராஶ்ரயமென்றும் ஆஶ்ரயத்தையுடையதென்றும் சொல்லுவது நிரசிக்கப்படுகிறது ‘காஹாயாக்ஷீ’ என்பதற்கு விசாரிக்கும் இடத்தில் யுக்திகளால் வாமப்போகும் ராகி, முதலிய யுக்த்யாபாஸங்களையும், ப்ரத்யாபாஸங்களையும், யுக்திகளாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் ‘நிவஜ:’ என்பதிலே தனக்கு ஸமானத்துடன், ப்ரபடாட்டமில்லை என்று அர்த்தத்தை ஸித்திக்கிற படியினாலே ஸமனிட அதிகப் பலமுள்ள ப்ரமாணத்திலே விரோதமாகிற பாரமும், ஸமமான பலமுள்ள ப்ரமாணத்திலே தடுக்கப்படுவதாகிய ப்ரதிரோதமும் இல்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஸஹஸ்ரா’ என்பதிலே வேறொரு யுக்தி முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவைகளைத்தானே ஸாமம் செய்துவிடுகிறதென்று தாத்பர்யம் ‘வாம்ஷெவு’ இத்யாதிக்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இதின் கருத்தாவது— ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது பெருத்தது உயரமாய் நிற்கிற நிலையில் புருஷனோ, மரக்கட்டையோ என்கிற ஸம்ஶயம் உண்டாகிறது பிறகு கை கால் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்புகளைப் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்ததிலே புருஷனென்றுணருகிற பிறகு கட்டை என்றாவது, புருஷன் என்பதற்கு விரோதமான மற்ற வேறு எதுவாவது என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகாது அதைப்போலத் தத்வஜ்ஞானம் ஸரியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தால் இவ்விரும்போகிற ஸகல ஸம்ஶயங்களையும் நிவருத்தி செய்துவிடும் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே வேதாந்த ஸித்தமான மற்றொரு அர்த்தத்தை இங்கு உதாஹரித்தருளுகிறார் ஸ்வாமி—‘வாம்ஷெவு’ என்பது ஜகத்காரண வஸ்துவுக்குப் புருஷத்வம் உண்மையாக அறியப்பட்டதேயா

லே அக்ஷரங்கள் ருத்ரனிந்த்ரனை முதலிய ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சமும் உண்டாகாது புருஷன் என்கிற ஸப்தம் புருஷ ஸூக்தம், புருஷ நிர்ணயம், முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்ரிய பதியான பகவானையே சொல்லுகிறதென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ‘ஸர்வாநிதி ஸஞ்ஜாதம் ததா வா ரக்ஷ உத்பவிம் நிராவாஸி வஸிக்குதே வாஸுதேவ ஸநாதனே’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களிலே பகவத் ப்ரமேயமாயிருப்பதிலே ஜகத் காரண வஸ்து நாராயணனென்றும் முதலிய ப்ரமாணம் உண்டாகாது என்று காட்டியாயிற்று.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
தத்வத்ரயசிந்தநாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரம்.

பரதேவதா ஜ்ஞான ப்ரயோஜனம்—அபேக்ஷிதார்த்த ப்ரதானம்—ப்ரும்ம ருத்ராதிகளின் காரண பூதத்வம்—ஸர்வவ்யாபகத்வம்—பகவத் ஸ்வாமி பாதந்த்ரத்வம்—பகவத்கிங்கரத்வம்—ஸர்வாச்ரயத்வ மில்லாமை—பகவதேகாச்ரயத்வம்—விபூதித்வம்—பாரதந்த்ர்யம்—சரீரத்வம்—சேஷபூதத்வம்—பகவானுடைய ஸமாதிக தரித்ரத்வம்—பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம்—பகவானுக்கே முமுக்ஷு உபாஸ்யத்வம்—ப்ரும்ம ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா மோக்ஷோபகாரகத்வம்—பகவானுடையதும் மற்றவர்களினுடையவும் உபாஸனங்களில் வ்யத்யாஸம்—ப்ரும்ம ருத்ராதிகளின் பலப்ரதாத்ருத்வம் பகவதநுக்ரஹ விசேஷம்—தேவதாந்தர ஸேவையில் அபிஸந்திபேதேந பலதாரதம்யம்—பகவதேகசேஷத்வ பல ப்ரதத்வம்—ரீஷ ர்நுபிரநவைகளுக்கு அநுவாதரீன் ப்ரச்னோக்தி உதாஹரணம் ।

> த்ரைக்யம் தைவதைக்யம்
> த்ரிகவர்க்கமதா தந்த்ரைக்யம் த்ரயாணாம்
> ஸத்யேத்ரயம் ஜிதத்ராத்யாசிவாணாம்
> ஹணீதா ராஜ்யதே நவதே: ।
> த்ர்யந்தே ஜீவே வ்ருகக்ரேணு ப்ரதிமாணா
> ஸமாவாதவ ஸ்வேவாக்ஷிவிஜ
> ஸ்ரீமாந் நாராயணோ ந: பதிரகில
> தநுர்முக்திதோ முக்தபோக்ய: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி ப்ரதமத்தில் ஸ்வஸ்வரூபத்தை அறிந்தபோதிலும் அது இன்னதேவதை என்றறியவேண்டிய தவச்யமென்பதையும், அப்படி நிரூபிப்பதின் ப்ரயோஜனத்தையும் அதில் ப்ரமாணங்களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—

'ஆத்மைக்யம்' என்று ஆரம்பித்து அன்றிக்கே சிலர் 'வாம்ஶே தச்சைவ ந்ருபேஷு' என்றருளிச் செய்ததை விஸ்தாரமாய் அருளிச் செய்கிறாராகவுமாம் — 'ஆத்மைக்யம்' என்று ஆரம்பித்து

[ப-ரை] ஆத்மைக்யம் - ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம், இத்தால் ஶங்கர யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்க்ருஹீதம், அன்றிக்கே ஆத்மா ஒன்று என்பது என்றர்த்தமாகவுமாம் மற்றவைகள் மித்யை என்பது த்யோதிதம் தைவதைக்யம் - தேவதைகள் எல்லாம் ஒன்றென்பதும், த்ரிகஸம்ஸ்தைதா - த்ரிமூர்த்திகளை யடைந்திருக்கிற, ஸாம்யதா - ஸமமாயிருக்கை, ஐக்யம் - ஒன்றாயிருக்கை, த்ரயாணாமந்யத்ர - இந்த த்ரிமூர்த்திகளிரண்டிலும் மற்றொருவனிடத்தில், ஐஶ்வர்யம் - ஈஶ்வரனாயிருக்கை, அன்றிக்கே, த்ரயாணாம் - மூன்றுகளுக்குள்ளே, அந்யத்ர - பகவானைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில், என்றர்த்தமாகவுமாம், இப்படி த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமர், ஒன்று, அவர்களில் பகவானைத் தவிர மற்றொருவர் ஈஶ்வரன் என்கிற பக்ஷங்கள் ஸங்க்ருஹீதங்கள், இத்யாதி - என்றிவை முதலிய, 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் பர்யாயேஶ்வர பக்ஷம் (கல்பந்தோறும் ஈஶ்வரன் மாறிமாறி வருகிறான் என்கிற பக்ஷம்) குறிக்கப்படுகிறது, அநிர்வாணவாணீ: - புத்தி இல்லாதவர்களினுடைய வார்த்தைகளை, ஸந்த: - பெரியோர்கள், நாத்ரியந்தே - ஆதரிக்கிறதில்லை இதற்கு காரணம் நிரூபிக்கிறார் — 'த்ரய்யந்தா:' என்று ஆரம்பித்து ஏககண்டா: - ஒரே அபிப்ராயத்தை உடைய, த்ரய்யந்தா: - வேதாந்தங்களினுடைய ஸாமாந்ய விஶேஷ ந்யாயத்தினாலும், நாராயணானுவாகத்தில் சொல்லப்படும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தினாலும் நாராயணனே ஸர்வஶப்தவாச்யன் என்பது ஏற்படுகிறபடியினாலே ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இவர்களை ஜகத் காரணமாய்ச் சொல்லியிருப்பதும் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறபடியினாலே வேதங்கள் எல்லாம் ஒரே தாத்பர்யத்தை உடையவைகள் என்று தாத்பர்யம் தத்அநுகுணா - அந்த வேதங்களுக்கு அனுகுணங்களான, உபப்ரும்ஹணவ்யாஹ்ருதிஷு - மனு, வ்யாஸர், முதலியவர்களின் உக்தியிலும் இத்தால் வேதவிருத்தங்களான ஸாங்க்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸமந்வயாதிகரண ந்யாயம் முதலியவைகளினாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன 'உப-

வ்ராவஸ' என்று நிர்தேசித்திருப்பதினால் இவர்கள் ஶ்ருதியிலும் ஆப்தர்களாக ஓதப்பட்டிருப்பது விவக்ஷிதம். '**ஸர்வ**' என்பதினால் பராஶர ஶுகர், ஶௌநகர், வால்மீகி, முதலிய மஹரிஷிகள் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இக்காலத்து அனுகுணமான ஸம்ருதிகள் அநேகங்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் '**ஸந்திபஸாம்ஸ்யாச் வஶீயஸம்**' என்கிற ந்யாயமும் இதற்கு அனுகுணம் என்று தாத்பர்யம். **ஸர்வதநு:** - ஸகல வஸ்துக்களையும் ஶரீரமாகவுடைய, **ஶ்ரீகாந்த:** - ஶ்ரிய: பதியாகிய, **நாராயண:** - நாராயணனை, **ந:** - நமக்கு, **பதி:** - ஶேஷீ, **முக்தித:** - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன், **முக்தபோக்ய:** - முக்தர்களினால் அனுபவிக்கத்தக்கவன் (என்று சொல்லப்படுகிறான் என்று தாத்பர்யம்)

இங்கு '**ஸர்வதநு:**' என்பதினால் காரண வாக்யங்களிலும் உபாஸந வாக்யங்களிலும் இருக்கிற ப்ரஹ்மஶிவாதி பதங்கள் பகவானைச் சொல்லுகின்றன என்பதற்குக் காரணமும், அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணம், நாராயணாநுவாகம், மஹோபநிஷத் முதலியவைகளில் அப்படியே ஶரீரியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் த்யோதிதம். '**முக்தித:**' என்பதினால் புருஷஸூக்தத்தில் 'மோக்ஷத்திற்கு அவனே யஜமானன்' என்றும், 'அவனை அறிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை' என்றும் அர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள். '**முக்தபோக்ய:**' என்பதினால் ஸாந்தோக்யத்தில் 'அவன் அவ்விடத்தில் அனுபவிக்கிறான், அப்படி அனுபவிக்கப்படுகிறவன் உத்தமனான புருஷன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற புருஷோத்தமன் தானே என்று கீதையில் '**அதோஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம:**' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஶ்ரிய:பதியே என்று தாத்பர்யம். இதில் புருஷ ஶப்தவாச்யத்வமும் ஸித்தமாயிற்று என்று திருவுள்ளம்.

இப்படிப் பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்கர்ஷிப்பதின் ப்ரயோஜனத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார் — '**உக்திவைஷம்யங்களாலே**' என்றாரம்பித்து **வைஷம்யங்களாலே**-விரோதமான

உக்தவைலக்ஷண்யங்களாலே பொதுவிலே ப்ராக்ருத ஸாமாந்யேஷ்ட விவேகம் பண்ணினாலும் 1 'ஒன்றுந் பரதேவதாநுஸந்தானப்ரயோஜனம் தேவும்' இத்யாதிகளின்படியே பரதேவதாவிசேஷநிச்சயமில்லாதபோது 2'உன்னித்து மற்றொரு தெய்வந் தொழாளவனையல்லால்' என்கிற ஸாத்விகாதிக்யம் கூடாமையாலும், ஸாத்விகாதிக்கல்லது வ்யவஸாயஸஹிதமாக ரக்ஷகங் கிடையாமையாலும் மீமாம்ஸனின்ன தேவதாவிசேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும்.

அபேதாதி பக்ஷநிராகரணம்

அவ்விடத்தில் வேதவேதாந்தங்களுடைய வக்த்ருஹேசம் ப்ரமாணவிஷயமாகையாலே எல்லாம் ஸாத்விகதையாயிருக்கிற ஸு ஹ்ருஜ்ஜ்வ

ஸ்வாபதேசமாவது 'ஒன்றுந்தேவும்' இத்யாதிகளிற்படியே' என்ப து 'ஒன்றுந் தேவும்' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழி முதலிய ஸாத்விக ஸோக்தி இருக்கிறபடியே என்றாதல் 'சூழ்' ஸப்தத் தினை மடமினாற் சருக்கடல்வாய்', என்கிற பெரிய திருமொழி யும், 'திண்ணன்வீடு', என்கிற திருவாய்மொழியும் ஸங்க்ரஹிக் கப்படுகின்றன. அவனையல்லால் - அந்த ஸ்ரிய:பதியைத் தவிர, மற்றொரு - வேறொரு, தெய்வம் - தெய்வத்தை, உன்னித்து - (பல மாக) உத்தேசித்து, தொழாள் - ஆஸ்ரயிக்கமாட்டாள். இந்தால் பரமைகாந்தித்வமாவது பரயோஜனாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமை யும், தேவதாந்தரத்தை ஆஸ்ரயியாமையும் என்பது தெரிவிக் கப்பட்டது. அப்படியே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில் 'ஏகாந்தோ வாயோ ஏகஸ்மிந் ப்ரயோஜநே வாஸ்ரிதகாமிநி ஸாத்விகாதிக்ய ஸர்வ ஸாத்ராஜ்யாக்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதும் இங்கு அநுஸந்தேயம். வ்யவஸாய ஸஹிதமாக - வேறொரு உபாயத் தைச் செய்யத் வேண்டியதில்லாதது, வேறொரு பலத்தை யனுப விப்பதிற்றாதது விளம்பமில்லாமல் 'ஸாத்விகத்யம்' என்கிற ஸப்ராஜத்தினாதத்தை விஸ்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'அவ் விடத்தில்' என்றாரம்பித்து ப்ரமாணவிஷயமாகையாலே -

---

1 திருவாய்மொழி 4-10-1 2 திருவாய்மொழி-4-6-10

மென்கிற பக்ஷம் பொருந்தாது. ஸ்வாபாவிகமான ஜீவேஶ்வரபேதமும் அப்படியே தேவாதிதேவரான ஜீவர்களுடைய ஸ்வரூபபேதமும் ஸர்வஜ்ஞஸர்வேஶ்வரவ்யவஸ்தையாலே ப்ராமாணிகமாகையால் ஸர்வஶரீரியொருவனேயாகிலும் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதி ஸர்வதேவதைகளும் ஸ்வரூபபேதந்தன்னிலேதானும் ஈஶ்வரனென்கிற பக்ஷங்கூடாது. இத்தேவதைகளில் ப்ரதானராகச் சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு கார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வங்கள் ப்ராமாணிகங்களாகை

ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினாலேற்பட்டபடியினாலே, **ஸ்வாபாவிகமான** - பரமாத்மாவுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகத்வமும், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும், ஆத்மாவிற்கு ஹேயகுணங்களோடு ஸம்பந்தமுடையதாயிருக்கையும், அஜ்ஞத்வாதிகளும் ஆகிய ஸ்வபாவங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கிற **ஸ்வரூபபேதந்தன்னிலே தானும்** - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஈஶ்வரனும் அபின்னரென்றும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஒருவர்க்கொருவர் அபின்னர்கள் என்றும் **'ப்ராமாணிகமாகையால்'** என்பதற்கு 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவனுக்கு ம்ருத்யு ஶரீரமோ' இத்யாதி அர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், பரமாத்மாவைவிட வேறுபட்டவரென்றும், அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பின்னர்களென்பதும் ஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். இனி இத்தேவதைகளில் ப்ரதானர்களான த்ரிமூர்த்திகளுக்குள் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அவரத்வத்தை விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ஶ்ரிய:பதியினுடைய ஸர்வகாரணத்வத்தையும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வத்தையும், தன்னிச்சையினாலேயே விஷ்ணுவாக அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிச்செய்கிறார்—'**இத்தேவதைகளில்**' என்றாரம்பித்து. இந்த்ர 'ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்த்ரன், இவர்கள் எல்லாரும் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள்' என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் மற்றவர்கள் பகவானாலே உண்டாக்கப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு தானே உண்டாகிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். '**ப்ராமாணிகங்களாகையாலும்**' என்ப

யாலும், 1 'ஆபூத ஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந் | ஏகஸ்திஷ்டதி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு:||', 2 'ஆத்யோ நாராயணோ தேவஸ் தஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ததோ பவ:', 3 'பரோ நாராயணோ தேவஸ் தஸ்மாஜ் ஜாதஶ் சதுர்முக: | தஸ்மாத் ருத்ரோऽபவத் தேவி' இத்யாதிகளிலே 4 'ததஸ் த்வமபி துர்தர்ஷஸ் தஸ்மாத் பாவாத் ஸநாதநாத் | ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வ

ருத்து மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிறபடி என்றர்த்தம் **ஆபூதஸம்ப்லவே** - பஞ்சபூதம் வரையில் ப்ரளயம், **ப்ராப்தே** - வந்திருந்தபொழுது, **மஹாந்** - மஹத்தத்வம், இங்கு ஏழாம் வேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது **ப்ரக்ருதௌ** - மூலப்ரக்ருதியில், **ப்ரலீநே** - லயத்தை யடைந்திருந்தபொழுது, **விஶ்வாத்மா** - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகிய, **ஏக:** - ஒருவர், **திஷ்டதி** - இருக்கிறார், **ஸ து** - அவர், **ப்ரபு:** ப்ரபுவாகிய, **நாராயண:** - நாராயணன் **ஆத்ய:** - முதலாவதாகிய, **தேவ:** - தேவன் **நாராயண:** - நாராயணன், **தஸ்மாத்** - அவரிடத்திலிருந்து, **ப்ரஹ்மா** - பிரமனும், **தத:** - அந்த பிரமனிடத்திலிருந்து, **பவ:** - ருத்திரனும் (உண்டானார்கள்) **பர:** - உத்க்ருஷ்டனான, **தேவ:** - தேவன், **நாராயண:** - நாராயணன், **தஸ்மாத்** - அவனிடத்திலிருந்து, **சதுர்முக:** - பிரமன், **ஜாத:** - உண்டானார், **தேவி** - ஓ! தேவியே, **தஸ்மாத்** - அந்த பிரமனிடத்திலிருந்து **ருத்ர:** - ருத்திரன், **அபவத்** - உண்டானார், **துர்தர்ஷ:** - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, **த்வமபி** - நீயும், **தத:** - அதற்குப் பிறகு, **ஸநாதநாத்** - அநாதியான, **தஸ்மாத்** - அந்த, **பாவாத்** - நாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா ப்ரளய ஜலத்தில் படுத்துக்கொண்டு என்னை நாபீகமலத்திலிருந்து உண்டாக்கினீர் என்று கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடியினால் இங்கு 'தஸ்மாத் பாவாத்' என்பதற்கு அப்படிப

---

1 பார-மோ 210-24
2 வ-பு-25-6
3 வ-பு-90-8
4 ராமா-உத-101-26

ருபஜக்மிவாந் ||' என்கிறபடியே **ஸ்வாம்ஸாவதீர்ணருடைய த்ரிமூர்த்தி மத்யஸ்தரான விஷ்ணு நாராயணாதி சப்தவா**ச்யனான தானே தன்னுடைய **பூர்வாவஸ்தையாலே ஸர்வஜகத்துக்கும் காரண**மென்கையாலும், 1 '**நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி பூதம் ஸ்தாவரஜங்கமம் | ருதே தமேகம் புருஷம் வாஸுதேவம் ஸநாதனம்** ||' என்கிற படியே அவனே **நித்ய**னென்கையாலும், **த்ரிமூர்த்தி**களும் **ஸம**ரென்றும் **த்ரிமூர்த்திகளைக்ய**மென்றும், **த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீச்வர**னென்றும், **த்ரிமூர்த்தி**களுக்குள்ளே **ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதல் ஈச்வர**னென்றுஞ் சொல்லுகிற **ஸாம்யைக்யாத்யுத்தீர்ணவ்யக்த்யந்தரபக்ஷம் கடியாது**

ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸர்வேச்வரனுக்கு **கார்யபூத**

பட்ட நாராயணனாயிருந்து என்றபடி) **ஸர்வபூதானாம்** - எல்லாப் பிராணிகளையும், **ரக்ஷார்த்தம்** - ரக்ஷிப்பதற்காக, **விஷ்ணுத்வம்** விஷ்ணுவாயிருக்கையை, **உபஜக்மிவாந்** - அடைந்தார், '**ஸ்வாம்ஸாவதீர்ணருடைய**' என்பது '**விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்**' என்பதினால் சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே தானே உண்டானவன் என்பதைச் சொல்லுகிறது **பூர்வாவஸ்தையாலே** - இதற்கு முன்னிருந்த நாராயணனாகிய அவஸ்தையாலே, **தம்** - அந்த, **ஏகம்** - ஒரு, **ஸநாதனம்** - அநாதியான, **புருஷம்** - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிற, **வாஸுதேவம் ருதே** - வாஸுதேவனைத் தவிர, **ஜகதி** - இந்தப் பூமியில், **நித்யம்** - நித்யமாகிய, **ஸ்தாவரஜங்கமம்** - ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமுமாயுமிருக்கிற, **பூதம்** - ப்ராணியானது, **நாஸ்தி** - இல்லையல்லவா **ஐக்யம்** - ஒரேவஸ்து, **உத்தீர்ண** - மேற்பட்டவன், **கடியாது** - ஸங்கதமாகாது மேலே சொல்லிய வசனங்களில் மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் இவனே உயர்ந்தவனென்றும், இவனைவிட உயர்ந்தவன் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம் **கார்யபூதா** -

---

1 பார. ஶா-347 32

பருமம ருத்ராதிகளின ராாயபூநதவம

தரெனனுமிடம 1 ‘தத்விஸ்ருஷ்ட ஸ்வபுருஷோ லோகே ப்ரஹ்மேதி கீர்த்யதே’ ஐ த்யாதிகளாலும், 2 ‘ஸம்க்ஷிப்ய ச புரா லோகாந் மாயயா ஸ்வயமேவ ஹி । மஹார்ணவே ஶயாநோ(அ)ப்ஸு த்வம் மாம் பூர்வமஜீஜந: ॥’, 3 க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோ(அ)ஹம் ஸர்வதேஹிநாம் । ஆவாம் தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ॥’ 4 ‘அஹம்

அவனால ஸருஷடிககபபடுகிறவா தத்விஸ்ருஷ்ட:- அநதப பகவா னால ஸருஷடிககபபடட, புருஷ: - புருஷன, லோகே - இநதலோகததில, ப்ரஹ்மேதி- பருமமா எனறு, கீர்த்யதே- சொலலபபடுகிறான புரா - முனபு, லோகாந் - லோகங களை, மாயயா - தனனுடைய ஸஙகலபததினாலே, ஸ்வயமேவ - தானே, ஸம்க்ஷிப்ய - லயமசெயது வைததுககொணடு, மஹார் ணவே - பரளய ஸமுததிரததில, அப்ஸு - ஜலஙகளில, ஶயா ந: - படுததுககொணடு, மாம் - எனனை, த்வம் - நீா, பூர்வம்- முதலில, அஜீஜந: - உணடுபணணினீா, இது பருமமாவினு டைய வாககியம க இதி - ‘க:’ எனறு ப்ரஹ்மண: - பருமமா விறகு, நாம - பெயா, அஹம் - நான, ஸர்வதேஹிநாம் - எலலா பராணிகளுககும, ஈஶ: - ஈஸவரன, ஆவாம் - நாங கள இருவரும, தவ-உமமுடைய, அங்கே-ஶரீரததில, ஸம்பூ தௌ - உணடானவாகள, தஸ்மாத் - ஆகையினால, கேஶவ நாமவாந் - கேஶவன எனகிற பெயரை உடையவராக (ஆகி றீா) இது ருததிரனுடையவாாததை அஹம் - நான, தாத - ஓ! குழநதாய, கஸ்மிம்ஶ்சித்-ஒரு, காரணாந்தரே - காரணாந தின நிமிததமாக, தஸ்ய-அநதப பசவானுடைய, ப்ரஸா தஜ: - அனுகாஹததினால உணடானவன, த்வம்சைவ - நீயும், ஸநாதநே - அநாதியான, பூர்வஸர்கே - இதறகுமுந தின ஸருஷடியில (ஒருகாரணததின நிமிததமாக), க்ரோதஜ:- கோபததினால உணடானவன இது ருததிரனைபபாாதது பருமமா சொலலும வாாததை இஙகு ‘பூர்வஸர்கே’ எனபதினால

---

1 யஜு-1-11 2 ராமா உத-104-14 3 ஹரி-131-48 4 பார ஶா 352 62

ஶ்ராவஷ ஜஷுவா கவூம்ஷுக்காரணாஜெ | கூவெ
வ ெ கூ ராயஜுஷாத வூவெபுஷவெ மூஷ நாதமெ|| ' என
றெதிரிகையாலே விடுதிட்டானபடியே யவாகள தங
கள பாசுரஙகளாலும ஷிஜம இவாகள கஉபு வஶ்
கா்மவஶ்யஷ்வம் ராயபிசு கஉபுவிஶெஷஙகள்பேஷவெபு
ஷூணபாராயிததுதததாம வஷஙகள்பெறுராகளெ
னனுமிடம 1 'ஷவெபு ஷெவா வாஷஷெவம யஜுஜெ
ஷவெபு ஷெவா வாஷஷெவம நஉஜெ', 2 'ஷஷ ஹகா
ஷுராஷு ஷெஸஜூா ஷெவா உஷஷுபுயஃ | அவபுய
ஷாவெஷஷம ஷெவம நாராயணம ஹரிம்||', 3 'விஷய
ஜொஹி யம நிதூம் ஷ ஷெஹமாநாஷயஃ ஶ்ஹம் |

சிழ வசனததில பருமமாவினிடததில ருததிரன உணடானா
னெனபதும, இவவிடததில பரமனிடததிலிருநது உணடானான
னெனபதும வெவவேறு கலபஙகளைப்பறறியதாகையினால விரோத
மிலலையெனபது தயோதிதம விடுதிட்டு - விஙிகலைச ெ டு 'அவா
கள தஙகள பாசுரஙகளாலும ' எனபதறகு பதபஸதாத
மான மஹரிஷிகள வாககியஙகள மநதிரததிலுளளனவாமல அவ
ரவாகள வாகபஙகளிலுமென ற ராபயம வஷஙகள-ஸதா
னஙகளும அதிகாரஙகளும ஷவெபுஷெவாஃ - எலலாத தேவ
தைகளும, வாஷஷெவம - பரமனை, யஜுஜெ - ஆராதிக
கிறாகள, ஷவெபுஷெவாஃ வாஷஷெவம, நஉஜெ - சேவ
விககிறாகள ஷஷ ஹகாஃ - பருமமாவுடன கூடினவாகளா
யும, ஷுராஷூாஃ-ருததிரனுடன கூடினவாகளாயும, ஷெஷூாஃ-
இநதிரனோடு கூடினவாகளாயுமிருககிற, ஷெவாஃ-தேவதைகளும,
உஷஷுபுயஃ - மகரிஷிகளும, ஷாவெஷஷம - தேவதைகளுக
குள சிறநதவனாகிய, ஷெவம-தேவனாகிய, நாராயணம ஹரிம் -
ஹரி எனறு சொலலபபடுகிற நாராயணனை அவபுயஜி - ஆரா
திககிறாகள ஷ ஷெஹமாநாஷயஃ - பருமமா, ருததிரன, முத
லியவாகள, ஶ்ஹம் - பரமவாகிய, யம - எநத விஷணுவை,
நிதூம் - எபபொழுதும, விஷயஜஃ - தயானம செயதுகொண

நிஶ்சயம் ஜிகமிஷவ: தமஸ்மி ஶரணம் கத:॥', 1 'பத்மே திவ்யேऽர்கஸங்காஶே நாப்யாமுத்பாத்ய மாமபி। ப்ராஜாபத்யம் த்வயா கர்ம ஸர்வம் மயி நிவேஶிதம்॥ ஸோऽஹம் ஸந்ந்யஸ்தபாரோ ஹி த்வாமுபாஸே ஜகத்பதிம்।', 2 'யுககோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்மபூ:। புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும॥', 3 'விஶ்வரூபோ மஹாதேவ: ஸர்வமேதே மஹாக்ரதௌ। ஜுஹாவ ஸர்வபூதாநி ஸ்வயமா

புருஷம், **நிஶ்சயம்** - நிச்சயத்தை, **ஜிகமிஷவ:** - அடைய விரும்பியோர், **தம்** - அப்படிப்பட்ட பகவானை, **ஶரணம் கத:** - சரணம் அடைந்தவனாக, **அஸ்மி** - ஆகிறேன். **நாப்யாம்** - நாபியில், **திவ்யே** - சிறந்ததான, **அர்கஸங்காஶே** - ஸூர்யனைப்போல ஜ்வலிக்கிற, **பத்மே** - தாமரைப்பூவில், **மாம்** - என்னை, **உத்பாத்ய** - உண்டுபண்ணி, **த்வயா** - உம்மால், **ப்ராஜாபத்யம்** - ப்ரஜாபதி என்கிற அதிகாரத்துக்குச் சேர்ந்ததான, **ஸர்வம்** - எல்லா, **கர்ம** - காரியமும், **மயி** - என்னிடத்தில், **நிவேஶிதம்** வைக்கப்பட்டது, **ஸந்ந்யஸ்தபார:** - (இப்படி) வைக்கப்பட்ட பாரத்தை உடைய, **ஸோऽஹம்** அந்த நான், **ஜகத்பதிம்**-லோகத்திற்குப் பதியான, **த்வாம்** - உம்மை, **உபாஸே** - உபாஸிக்கிறேன். **பத்மபூ:** - ப்ரும்மா, **யுககோடிஸஹஸ்ராணி** - ஆயிரம் கோடி யுகங்களில், **விஷ்ணும்** - பகவானை, **ஆராத்ய** - ஆராதனம் செய்து, **புந:** - மறுபடியும், **த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம்** - மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ரும்மாவாயிருக்கையை, **ப்ராப்தவாந்** - அடைந்தார், **இதி** - என்று, **ஶுஶ்ரும** கேழ்வைப்பட்டோம். **விஶ்வரூப:** - விஶ்வரூபனென்று சொல்லப்படுகிற, **மஹாதேவ:** - ருத்திரன், **ஸர்வமேதே** - ஸர்வ ப்ராணிகளையும் ஹவிஸ்ஸாய் உடைய, **மஹாக்ரதௌ** - பெரிய யாகத்தில், **ஸர்வபூதாநி** - எல்லா ப்ராணிகளையும், **ஸ்வயம்** - தானே, **ஆத்மாநம்** - தன்னையும், **ஆத்மநா** - மனதினால், **ஜுஹாவ** - ஹோமம் செய்தார். **மஹாத்மா** - மஹாத்மாவாகிய, **மஹாதேவ:** - ருத்திரன்,

---

1 ராமா-உத்-104 7,8   2 பார-குண்டதரோபாக்யானம்
3 பார-ஶா-3-37

செய்தான் இவர்கள் உபயவிபூதி நாயகனான ஸர்வேச்
விபூதித்வம் ஸ்வரனுக்கு விபூதிமத்
ரென்னுமிடம் 1 'ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: கால:,' 2 'ருத்
ர: காலாந்தகாத்யாஸ்ச' இத்யாதிகளிலே மற்றுள்ளா
ரோடு ஸாம்யமாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படி வஸ்து
க்கள்போலேயிவர்களும் ஸர்வ ஶரீரியான ஸர்வேச்
ப்ரகாரபூதத்வம் ஸ்வரனுக்கு ப்ரகாரமத்
ரென்னுமிடம் வஸ்துக்களுக்கு மிவர்களுக்குஞ்
சேர நாராயணாதிஶப்த ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே
ஶரீரத்வம் ஸித்தம் இவர்கள் ஶரீரமா

விபூதிமத்தர் - நியமிக்கப்படுமவர் ப்ரஹ்மா - பிரம்மா, தக்ஷாதய: - தக்ஷப்ரஜாபதி முதலியவர்கள், கால: - காலம், ருத்ர: - ருத்திரன், காலாந்தகாத்யாஸ் - ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிற யமன் முதலியவர்களும், 'மற்றுள்ளாரோடே ஸாம்யமாக' என்பதினால் அவ்விடத்தில் 'விஷ்ணுர்பூதாதய:' என்று விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் கடைசியில் 'விஷ்ணோரேதா விபூதய:' என்று உபஸம்ஹாரத்தில் இவைகள் விஷ்ணுவின் விபூதிகள் என்று சொல்லியிருப்பதினால் விஷ்ணு அவதாரத்தைக் குறிப்பதற்காக ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றர்த்தம் கொள்ளவேண்டும் ஆனால் மனு, தக்ஷர், முதலியவர்களோடு எடுக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மம் ருத்திராதிகளுக்கும் விபூதித்வம் முக்யமாகச்சொல்லுவதற்குப் பாதகமில்லாமையினாலே மற்றவைகளைப்போலே இவர்களும் விபூதிகள் என்பது ஸித்திக்கும். 'நாராயண' இத்யாதிக்கு நாராயணானுவாகத்தில் 'இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் அந்த புருஷன்' என்று ப்ரபஞ்சத்தோடு ஸமாநாதிகரண்யமாகச்சொல்லியிருப்பதைப்போல, 'அவனே ப்ரம்மா, அவனே ருத்திரன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'ப்ரம்மாவும் நாராயணன், ருத்திரனும் நாராயணன், திக்குகளும் நாராயணன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களிலும் மற்ற வஸ்துக்களுக்குப்போலவே இவர்களுக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யம்

---

1 வி-பு-1-22 39 2 வி பு-1-22-38

யவனுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கிறபடியை 1 'த்வாமந்தராத்மா தவ சைவ யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: । ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோ(அ)ஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித் ॥' என்று ருத்ரனைக் குறித்துச் சொன்னானே. இவர்கள்

சேஷபூதத்வம்

சேஷபூதர் அவன் சேஷி யென்னுமிடத்தை 2 'தாஸபூதா: ஸ்வத: ஸர்வே ஹ்யாத்மான: பரமாத்மன: । அதோ(அ)ஹமபி தே தாஸ இதி மத்வா நமாம்யஹம் ॥' என்று மந்த்ரராஜ பதஸ்தோத்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞனான ருத்ரன் தானே சொன்னானே.

சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். மற்ற வஸ்துக்கள் அவனுக்குச் சரீரமென்று 'எவனுக்குப் ப்ருதிவீ சரீரமோ' என்றாற்போலுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லியிருப்பதைப்போல ப்ரும்மாதிகளும் அவனுக்குச் சரீரபூதர்கள் என்று ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'த்வாமந்தராத்மா' என்றாரம்பித்து. த்வ - உனக்கும், தவ - எனக்கும், அந்யே - மற்ற, யே - எவர்கள், தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: - ப்ராணிகள் என்று பேர் பெற்றிருக்கிறார்களோ (அவர்களுக்கும்), அந்தராத்மா - அந்தராத்மாவாகிய, அஸௌ - இவன் (இந்த நாராயணன்), ஸர்வேஷாம் - எல்லாவற்றிற்கும், ஸாக்ஷிபூத: - ஸாக்ஷியாயிருப்பவர், கேநசித் - ஒருவராலும், க்வசித் - ஓரிடத்திலும், ந க்ராஹ்ய: - அறியப்படாதவர். சரீரத்திற்கு லக்ஷணமாகிய அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணத்வம் இருக்கிறபடியினால் இவர்கள் சரீரபூதர்கள் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இவர்கள்' என்றாரம்பித்து. ஸர்வே - எல்லார், ஆத்மான: - ஆத்மாக்களும், ஸ்வத: - ஸ்வபாவத்திலேயே, பரமாத்மன: - பரமாத்மாவிற்கு, தாஸபூதா: - தாஸபூதர்கள், அத: - ஆகையினால், அஹமபி - நானும், தே - உனக்கு, தாஸ: - தாஸன், இதி மத்வா - என்று அறிந்து, நமாம்யஹம் - ஸேவிக்கிறேன். 'மந்த்ரராஜ' என்பது ஸ்ரீநருஸிம்மானுஷ்டுப் மந்திரம். அதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பதங்களுக்கும் வ்யாக்யானமான

---

1 பார-சா-361-4 2 ஈஸ்வரஸம்ஹிதை

இப்படி ஸர்வ ஶப்தத்தாலும் நாராயணனை ஸமாப்யதிகதரித்ரனென்னு மிடத்தை 1 'ந பரம் புண்டரீகாக்ஷாத் த்ருஶ்யதே புருஷர்ஷப |', 2 'பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாந் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி |', 3 'ந விஷ்ணோ: பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம', 4 'ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி மங்களம் ந வாஸுதேவாத்

பகவானுடைய ஸமாப்யதிகதரித்ரத்வம்

ரூபமாக இருக்கிற ஸ்தோத்ரம் 'ஶுத்ராஜவக்ஷோத்ரம்' என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சொன்னான்' என்பதற்குப் பரதேவதையென்று இதரர்களால் சொல்லப்படுமவர்களும் தானே சொல்லியிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். ஸர்வ ஶப்தத்தாலும் - கீழ்ச் சொல்லிய ஜகத்காரணத்வம், அகர்மவஶ்யத்வம், ஸர்வ ஶரீரத்வம், ஸர்வ ஶேஷித்வம், எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனாயிருக்கை, எல்லாவற்றையும் வியாபித்து உடையவனாயிருக்கை முதலிய எல்லாவற்றாலும், ஸமாப்யதிகதரித்ரன - தனக்கு ஸமமானவர்களும், மேற்பட்டவர்களும் இல்லாதவன். இப்படிக் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் மாத்திரம் ஸ்ரீயபதி எல்லாரையும்விட உத்க்ருஷ்டன் என்று ஊஹிக்கவேண்டியதில்லை, அவனே பரதேவதை என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களுமிருக்கின்றன என்று அவைகளை உதாஹரிக்கிறார் — 'பரம் ஹி' என்றுமுதலியது. புண்டரீகாக்ஷாத் - தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களை உடைய பகவானைவிட, பரம் - உயர்ந்தது, த்ருஶ்யதே - காணப்படவில்லை. புருஷர்ஷப - ஓ! புருஷ ஶ்ரேஷ்டனே, ஹி - ஏனெனில் காரணத்தினால், புண்டரீகாக்ஷாத் பரம், பூதம் - இதுவரையில் உண்டானதில்லை, பவிஷ்யதி - இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. ந்ருபஸத்தம - ஓ! ராஜ ஶ்ரேஷ்டனே, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவைக் காட்டிலும், பரம: - உத்க்ருஷ்டமான, தேவ: - தேவன், வித்யதே - இல்லை, வாஸுதேவாத் - வாஸுதேவனைக் காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்த, மங்களம் - ஶுபமான வஸ்து இல்லை, அதாவது நன்மையை

---

1 பார-பீஷ 67-2
2 பார-பீஷ-67-17
3
4

மஸ்தி பாவநம் | ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி தைவதம் ந வாஸுதேவம் ப்ரணிபத்ய ஸீததி ||', 1 'த்ரைலோக்யே தாத்ருஶ: கஶ்சித் ந ஜாதோ ந ஜநிஷ்யதே' 2 'ந தைவம் கேஶவாத் பரம்', 3 'ராஜாதிராஜஸ் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மமயோ மஹாந் | ஈஶ்வரம் தம் விஜாநீம: ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: ||' இத்யாதிகளாலே பலபடியுஞ் சொன்னார்கள் கருவிலே திருவுடையார்களாய ஜாயமாநதசையிலே ரஜஸ்த: ப்ரஶஸ்த தேஹ

பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநம்

கொடுக்கக்கூடியது, ந - இல்லை, வாஸுதேவாத் பரம், பாவநம் - பரிசுத்தமான, அதாவது அநிஷ்டத்தை நிவருத்தி செய்யக்கூடிய வஸ்து, நாஸ்தி - இல்லை, வாஸுதேவாத் பரம், தைவதம் - தேவதை, நாஸ்தி, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, ப்ரணிபத்ய - ஆஶ்ரயித்து, நஸீததி - தாழ்ச்சியடைவதில்லை த்ரைலோக்யே - இந்த மூன்று லோகத்திலும், தாத்ருஶ: - அப்படிப்பட்ட, கஶ்சித் - ஒருவன், நஜாத: - உண்டானதுமில்லை, நஜநிஷ்யதே உண்டாகப்போகிறதுமில்லை கேஶவாத் பரம் கேசவனைக்காட்டிலும் உயர்ந்த, தைவம்-தெய்வமானது, ந - இல்லை ப்ரஹ்மமய: - பரப்ருமமமாகிய, மஹாந் - மிகவும் சிறந்தவனாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணு, ஸர்வேஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாதிராஜ:' ராஜாக்களுக்கும் மேற்பட்ட ராஜா, தம் - அவனையே, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, விஜாநீம: - அறிகிறோம், ஸ: - அவனே, பிதா - தகப்பன், ஸ: - அவனே, ப்ரஜாபதி:-ப்ராஜாபதி பல படியும் - அனேகவிதமாக, அதாவது கீழ்க்கூறியபடியே அனேகவிதங்களாக சில இடங்களில ப்ருமமாதிகளை உபாஸ்யர்களாகச்சொல்லி இருக்கிற வசனங்களுக்கு ஔபசாரிகமாக நிர்வாஹம் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய அதற்குக் காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'கருவிலே' என்றாரம்பித்து கருவிலே - கர்ப்பத்திலே, அதாவது ஜாயமான தசையிலே திருவுடையராய - பகவானக் கடாக்ஷிப்பதற்குக் காரணமான யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி ஸம்பத்தையுடையவராய ஜாயமாநதசையிலே - பிறக்கும்பொழுதே ஜாய

---

1 2 நார-பு-18-33 3 பார-ஆய-43-13

வான மதுஸூதநனுடைய கடாக்ஷமுடையவர்கள் ஸாத்த்விகர்களாவார்களென்னுமிடமும் ப்ரஹ்ம ருத்ர கடாக்ஷ்டரானவர்கள் ராஜஸ தாமஸ ராவார்களென்னுமிடமும், 1 'ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந: | ஸாத்த்விகஸ் ஸது விஜ்ஞேயஸ் ஸவை மோக்ஷார்த்த சிந்தக: || பச்யத்யேநம் ஜாயமானம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோऽதவா புந: | ரஜஸா தமஸா சாஸ்ய மாநஸம் ஸமபிப்லுதம் ||' என்று விசதீகரிக்கப்பட்டது. இவர்கள் ஸாத்த்விகர்களுக்குப் பகவானுக்கே [illegible] ரென்னுமிடமும் முமுக்ஷூபாஸ்யத்வம் 2 'ஸம்ஸாரார்ணவ ஸம்மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் ||' என்றும், 3 'ப்ரஹ்மாணம் சி

ஜாயமானம்-பிறக்கிற, புருஷம் எந்தப் புருஷனை, மதுஸூதந:-பகவான், இங்கு 'மதுஸூதந' பதத்தினால் ரஜோகுண தமோகுண ஸ்வரூபிகளான மது கைடபர்களைக் கொன்றவனாகையினால் ரஜோகுண தமோகுணங்களை நிவ்ருத்தி செய்பவன் என்பது குறிக்கப்படுகிறது, பச்யேத்-கடாக்ஷிப்பனோ, ஸ: அவனை ஸாத்த்விக:-ஸாத்த்விகனாக, விஜ்ஞேய:-அறியத்தக்கவன், ஸவை-அவனே, மோக்ஷார்த்த சிந்தக:-மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்தை எண்ணுகிறவன், அதவா-அப்படி கூடல்லாமல், ஜாயமானம் பிறக்கிற, ஏனம்-இந்தப் புருஷனை, ப்ரஹ்மா ப்ரும்மாவாவது, ருத்ர:-ருத்ரனாவது, பச்யதி - பார்க்கிறானேயானால், ரஜஸா-ரஜோகுணத்தினாலும், தமஸா - தமோகுணத்தினாலும் மானஸம்-மனது, ஸமபிப்லுதம் வ்யாபிக்கப்படுகிறது ஸம்ஸாரார்ணவ ஸம்மக்நாநாம் -ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாயும், விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் - சப்தாதி விஷயங்களினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்கு விஷ்ணுபோதம் விநா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர, அந்யத் - வேறு, கிஞ்சித் - ஒரு, பராயணம் - ஆச்ரயிக்க வேண்டிய வஸ்து, ந-இல்லை ப்ரஹ்மாணம் - ப்ரும்மாவையும், சிதிகண்டம் ச - ருத்திரனையும், அந்யா: வேறு, யா: - எந்த,

த்ர்யக்ஷம் ச யாஸ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ருதா: | ப்ரதிதா-ஸ்தா ந் ஸேவந்தே யஸ்மாத்தந்நிஷ்டிதம் ஃபலம் ॥' என்றும், 1 '**ஹரிரேகஸ்ஸதா த்யேயோ பவத்பிஸ்ஸத்வஸம்ஸ்திதை:| உபாஸ்யோயம் ஸதா விப்ரா உபாயோஸ்மி ஹரே: ஸ்ம்ருதௌ ॥**' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலேயிவ ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா மோக்ஷோபகாரக மோக்ஷோபகாரகத்வம் ப்ராக்சொன்னவிடங்களும் ஆப்யாயிகளைப்போலே ஜ்ஞாநாதிஹேதுக்களாகை யாலே யென்று நிர்ணீதம். இவ்வர்த்தம் 2 '**ஸம்யக் ஸேவதே யோ ஹ்ருத் ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர:| தஸ்ய**

தேவதா: - தேவதைகள், **ஸ்ருதா:** - சொல்லப்படுகிறார்களோ (அவர்களையும்), **ப்ரதிதா:** - தெரிந்தவர்கள், **ந ஸேவந்தே** - ஸேவிச்சிறதில்லை, **யஸ்மாத்** - எந்த காரணத்தினால், **ஃபலம்** - (அவர்களினால் கொடுக்கப்படுகிற) பலம், **வர்ஜிதம்** - அல்பமோ, இங்கு '**ஸம்ஸாரதாரணேஷ்டார்தா:**' என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், கீழ் வசனங்களில் ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸம்ஸாரத்திற்கு அகப்பட்டவர்கள் என்று நிரூபித்திருப்பதினாலே அவர்களுக்கும் பகவானே பராயணம் என்பது த்யோதிதம். **ஸத்வஸம்ஸ்திதை:** - ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையையுடைய, **பவத்பி:** - உங்களால், **ஹரிரேக:** - பகவான் ஒருவனுமே, **ஸதா**-எப்பொழுதும், **த்யேய:** - த்யானம் செய்யத்தக்கவர், **விப்ரா:** - ஓ! ப்ராம்மணர்களே, **ஸதா**- எப்பொழுதும், **அயம்** - இந்த பகவான், **உபாஸ்ய:** - உபாஸிக்கத்தக்கவர், **ஹரே:** - விஷ்ணுவினுடைய, **ஸ்ம்ருதௌ** - த்யானத்தில், **உபாய:** – உபாயமாக, **அஸ்மி**- ஆகிறேன். **இத்தாலே** - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இல்லை என்று ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகிறபடியினாலே. **இவ்வர்த்தம்** - பரம்பரையாக மோக்ஷ காரணம் என்கிற அர்த்தம், **ய:** - எந்த, **நர:** - மனுஷ்யன், **ஸப்தஜந்மஸு** - ஏழு ஜந்மங்களில், **ஸம்யக்ஸேவ** -

---

1 ஹரி-182-8,14 2

வதா ப்ரஸாதேந ரூத்ர ஹஸ்த: ப்ரஜாயதே ‖ ஶங்கர ஸ்யதா யோ ஹஸ்த ஸ்வஜங்காகரம் நர:। தஸ்யைவ தா ப்ரஸாதேந விஷ்ணு ஹஸ்த: ப்ரஜாயதே ‖ வாஸுதே ‑‑வஸ்ய யோ ஹஸ்த ஸ்வஜங்காகரம் நர:। தஸ்யைவ தா ப்ரஸாதேந வாஸுதேவ ...। எனகிறவி டததிலும விவக்ஷிதம இபபா ஸம்ப்ரதாயிகள வாஸ்வயா ...களிலே ...வதும வாஸ

பகவானுடையவும் மற்ற ... வொ, பா வாகளினுடையவும உபாஸ ...முவ, ... புமலைய ஙங்களில வயதயாஸம ... ளிலே வரும மதிமயககஙகளும ...

ஸமாயநாபிக, ஹஸ்த: - பகதனாயிருககிற..., தஸ்ய - ... ஸமாயனுடைய, ப்ரஸாதேநைவ பரஸாதததினாலே இஙகு 'ஏவ' எனபதறகு ... வேறு பாயததை ... மேலே எனறாததம, ரூத்ர ஹஸ்த: - ருததிரனிடததில பாதி யுடையவனாக, ப்ரஜாயதே - ஆகிறான ய: நர: ஸ்வஜங்காகரம், ஶங்கரஸ்ய - ருததிரனுககு ஹஸ்த: தஸ்ய - ... ருததிரனுடைய பாஸாததினாலேயே, விஷ்ணு ஹஸ்த: - ... பகதனாக, ப்ரஜாயதே, ய:, நர:, ஸ்வஜங்காகரம் வாஸுதேவஸ்ய - வாஸுதேவனுககு, ஹஸ்த: தஸ்ய - அநத வாஸு தேவனுடைய, ப்ரஸாதேநைவ பரஸாததினாலே, வாஸுதேவே - வாஸுதேவனிடததில, ப்ரலீயதே - லயததைட ...கிறான வ்ருத்யவ்யாவ்ருத்தி - மாறுபாடடமுடைய புதத, அதாவது தாழநததவனதை பாததவமாயும, பாததவததைத தாழநதத வமாயும நினைபபது இபபுடைகளில-இநத பரகாரஙகளில ஒரு விஷயததில - பராவரததவஙகளில எதாவது ஒனறில, ... கருஷடாநதாாததம, அதாவது ஸமாய பாநபாதிரா ... பூதஙகளிலும தவேஷாதி புததிகளிலலாமல ... முதலியவை யுடையவனுககே பலததைக கொடுககும எனறு ஶாஸதிரஙகளில நிணிதமாயிருபபதுபோல கிழககூறிய மயகக மிலலாதவனுககே பலம கொடுககும எனபதும ஶாஸதிரஸிததம எனறு தாதபாயம அனறிககே ... ஆஸ ... பபாய ...

லேயொரு விஷயத்தில் ஏதேஷாதிகளு மன்றிக்கே ஸர்வாத்மாக்கள் பறறுமவாகளுக்கே யென்னுமிடத்தை 1 'யேத' ஸாசோந்நாவே ஊந்ஷெ வாரு ஷொத்தம் | தெவெ வாஷண்டோ ஜெஜுயவு கஉவஹிஷூதஃ ||' ஊதாதிகளிலே கண்டுகொள்வது இப்படி ஜிதாதிகளில் மாறுபட்டமுடையாரக்கு தேவதாந்தர ஸக்தியுண்டேயாகிலும் ஸம வத்ஸஹத்தாலே ஏதந்யாயமே ஸித்திக்கும் ஆகையால் '2 க்ஷம் ஹி ஈ ஸோவாஹோராணோ ஹமா க்ஷிகாத்ய | ஒமுகஷிகாரமாயவ ஹும் ஸீவும் ஏதமு' என்கிறபடியே சோஹசாஸ்த்ரங்களிலே த்ஷ்டமுஹிஷியை யுண்டாக்கினதுவு மவற்றையிட்டு

யை நிருபிக்குமிடத்தில் 'ஃஃஃ ஹவூாஷெஷொஷூ விஷிஷஷொஸுவாஹகாஃ' என்று ஸாவாநாபாமியான தன்னை த்வேஷிக்கிறாகள என்று சொல்லியிருப்பதினுல் இங்கும் 'ஒரு விஷயத்தில்' என்றது அப்படிப்பட்ட பகவான விஷயத்தில் என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். யேத - எவாகள், வாஷொத்தம் - புருஷ ஸ்ரேஷ்டனை பசவானை, ஸாசோந்நாவே - ஸமானம் என்கிற புத்தியினுல், ஊந்தே - எண்ணுகிறாகளோ, தெவெ - அவாகள், வாஷண்டிநஃ - பாஷண்டிகள், ஸவகஉ வஹிஷூதாஃ - எல்லாக் சாமங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டவாகளாச, ஜெஜுயஃ - அறியத்தக்கவாகள் 'கண்டுகொள்வது' என்பதற்கு அவாகள் சாம ஸாமாநயத்திலும் அதிகாரமில்லாதவாக ளாகையினுலே அவாகளினுல் செய்யப்படும் காரியங்களும் நிஷ்ப்ரயோஜன மாகையினுல் என்று தாதபாயம் 'ஏதந்யாயமே' என்பதினுல் அந்தப் பக்தியின் பலம் உண்டாகாது என்று தாதபாயம் ஸோஹோ - ஓ ருத்திரனே, க்ஷம் - நீ, சோஹசாஸ்த்ராணி - மோஹத்திற்குக் காரணமான ஸாஸ்திரங்களை, காய - செய்வி, க்ஷஹூம் - ஸவல்பமான, ஆயாஸம் - ஸ்ரமத்தை, ஒமுகஷிகா - காணபிக்கிறது, ஸீவும் - சீக்கிரமாக, ஹும் - பரயோஜனத்தை, ஏதமு - காணபிக்கி,

இயவையே சிவன் முடிமேல் தான் கண்டு பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை' என்றும், [1] 'வானவர் தம்மை யாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும் செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே' என்றும், [2] 'பேச நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே' என்றும், [3] 'ஒற்றைவிடையனும் நான்முகனும் உன்னையறியாப் பெருமையோனே' என்றும், [4] 'எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனும் இந்திரனும் மற்றுமொருத்தரும் இப்பிறவியென்னு

யே - அவைகளையே, **சிவன் முடிமேல்** - ருத்திரனுடைய தலை மேல், **தான் கண்டு** - தானே நேராகப் பார்த்து **பார்த்தன்** - அர்ஜுனன், **தெளிந்தொழிந்த** - விச்வஸித்துத் தீர்ந்த, **பைந்துழாயான்** - பசுமையான திருத்துழாயைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய, **பெருமை வானவர் தம்மை** - தேவர்களை **ஆளுமவனும்** - ஆளுகிற இந்திரனும், **நான்முகனும்** - ப்ரம்மாவும், **சடைமுடியண்ணலும்** - சடையை முடியிலே உடைய ருத்திரனும் **செம்மையால்** - கபடமில்லாமல், **அவன்** - அந்த ஸர்வேச்வரனுடைய **பாதபங்கயம்** - தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை, **சிந்தித்து** - த்யானித்து, **ஏத்தி** - ஸ்தோத்திரம் செய்து, **திரிவர்** - ஸஞ்சரிப்பார்கள் இது பகவதே ஸமாச்ரயணீயத்வத்திற்கு ப்ரமாணம் **பேசநின்ற சிவனுக்கும்** - நீங்கள் பரதெய்வமென்று பேசும்படி நிற்கிற சிவனுக்கும், **பிரமன் தனக்கும்** - ப்ரம்மாவுக்கும், **பிறர்க்கும்** - மற்றவர்கள் எல்லார்க்கும் **அவனே** - அந்த ஸர்வபதியே, **நாயகன்** - யஜமானன் **ஒற்றை விடையனும்** - ஒரு வ்ருஷபத்தை வாஹனமாகவுடைய ருத்திரனும், **நான்முகனும்** - ப்ரம்மாவும், **உன்னையறியா** - உன்னையறியாத **பெருமையோனே** - பெருமையையுடையவனே **எருத்துக் கொடியுடையானும்** - வ்ருஷபத்தைத் த்வஜத்தில் உடைய ருத்திரனும், **பிரமனும்** - ப்ரம்மாவும், **இந்திரனும், மற்றுமொருத்தரும்** - வேறு ஒருவரும், **இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு** - இந்த ஸம்ஸாரமாகிற

1 திரு-3-6-4 2 திரு 4-10-4 3 பெரி-தி-4 10-4 4 பெரி தி 5 3-6

நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பல ஸூக்திகளாலே யருளிச்செய்தார்கள். இப்பரதேவதா பாரமார்த்யம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்திலும், நாராயணசப்தத்திலும், த்வயத்தில் விசேஷணங்களான நாராயணசப்தங்களிலும், சரமச்லோகத்தில் 'மாம்,' 'அஹம்' என்கிற சப்தங்களிலும் அநுஸந்தேயம். இத்தேவதா விசேஷநிஷ்டையுடையவனுக்கல்லது 1 'கண்ணன் கண்ணல்லது இல்லையோர் கண்ணே' என்றும், 2 'களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்' என்றும், 3 'ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் யான்' என்றும், 4 'தருதுயரந் தடாயேல்' என்கிற திருமொழி முதலானவற்றிலுள்ள சொல்லும் அநந்யசரணத்வமும் கிடையாது. இந்த பரதேவதாபாரமார்த்யத்தைத் திருமந்த்ரத்திலே கண்டு ததீயபர்யந்தமாக ஸ்வசேஷத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமானபடியை 5 'மற்றுமோர் தெய்வ

வியாதிக்கு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுமில்லை. கண்ணன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுகிற, கண்ணல்லது - ரக்ஷகனைத் தவிர, ஓர் கண் - வேறு ஒரு ரக்ஷகன், இல்லை. துன்பம் - துக்கத்தை, களைவாய் - போக்கடிப்பாய், களையாதொழிவாய் - போக்கடியாதொழிவாய், மற்று - வேறு, களைகண் - உபாயத்தை, இலேன் - உடைத்தாகாதவன். ஆவிக்கு - ஜீவாத்மாவிற்கு, ஓர் - அத்விதீயமான, பற்றுக்கொம்பு - பிடித்துக்கொள்ளும் கழி, அதாவது சரணம், நின்னலால் - உன்னைத் தவிர, யான் - நான், அறிகின்றிலேன் - தெரிந்துகொள்ளவில்லை. தரு - காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம் - துக்கத்தை, தடாயேல் - போக்கடிக்காதபக்ஷத்திலும், உன் சரணல்லால் - உம்முடைய திருவடிகளைத் தவிர, சரண் - சரணம், இல்லை. இது முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யர்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணம். ததீயபர்யந்தமாக - தேவதாந்தரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வரையிலாக. மற்றும்-

1 திரு-2-2-1 2 திரு 5 8 8 3 திரு 10 10 3 4 பெரு-தி-5
5 பெரு-தி-8-10 3

மூன்றெனத்திருப்பாரோ டுற்றிலேன் றுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை என்கிற பாட்டிலே ஸவ்வெஸ்வர்ய பக்கலிலே ஸவ்வுபாய பூர்ணத்வம் பண்ணின ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாக இவர் 1 'பாருருவில் நீர்எரிகால்' என்கிறபாட்டிலே வரிஷேஷக்தத்தாலே விவாத விஷயமான மூவரை நிறுத்தி அவர்கள் மூவரிலும் உம்மைத்தவிர வேறு, ஓர் தெய்வம், உளது-இருக்கிறது, எனறிருப பாரோடு-என்றெண்ணியிருப்பார்களோடு, உற்றிலேன்-ஸம்பந்தித் திருக்கமாட்டேன், உற்றதும்-நான் அங்கீகரித்ததும்,உன்னடியார்க்கு-உம்முடைய தாஸபூதர்களுக்கு, அடிமை -தாஸனாயிருக்கை ஸவ்வுபாய பூர்ணத்வம் பண்ணின-திருமந்திரத்தையும் அந்த அர்த்தத்தையும், பாஹ்யமான ஆபாஸர்களையும் ராஜித்த, ஆழ்வார்-திருமங்கையாழ்வார் 'பாருருவில் நீர் எரிகால் விசும்புமாகி பலவேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற ஏருருவில் மூவருமே யென நின்ற இமையவர் தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தீ ஒன்று மாகடலுருவம் ஒத்து நின்ற மூவுருவம் கண்டபோதொன்றாம் சோதி முகிலுருவம் எம் மடிகளுருவந்தானே' என்று முழுப்பாட்டு வரிஷேஷக்தத்தாலே - மிகுதியாய் நிற்கிறபடியினாலே, விவாதவிஷயமான - இவர்களோ பரதேவதையென்று விவாதப்படுமவ நிறுத்தி' என்பதினால் சீழ்ககூறிய பாட்டில் பஞ்சபூதங்களிலும், தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய அனேகவஸ்துக்களோடு கூடிய இந்தலோகத்தில் நம்மால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களிலும்,ப்ரும்ம ருத்திர விஷ்ணுவே பரதானர்களென்று வாதிகள் சொல்லும்படி நிற்கிற ருபங்களை எண்ணும்பொழுது என்றாத்தமுள்ள 'வேறெண்ணும்போது' என்கிறவரையில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது 'ஏகாணா நாவஸாநத்தாலே என்பதற்கு சீர் கொண்ட மேகத்தை ஒடுவிலுடைய மின்னலொளிபோலே பர காசிக்கிறது அந்த ஹ்ருதயகமலத்தின் மத்தியில் அக்னியின் சிகை, அதின் நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறார், அவரே ப்ரும்மா அவரே ருத்திரன், அவரே இந்திரன், அவரே பரகருதி விபுத்த தீவா தமா' என்றாத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளின் அர்த்

1 திருநெடுந்தாண்டகம் 2

ப்ரணாமாஸ்பதத்தாலே இருவரைக்கழித்து **வரி** **சேஷித்த** **ஸர்வேச்வ்ரஸ்தானமான** வொருவனை 'மூகிலுருவமெம்மடிகளுருவம்' என்று **நிஷ்கர்ஷித்தார்** இந்த **ஸம்பந்த விசேஷத்தையுடையவர் ஸர்வ ஸாக்ஷிகளாலும்** **ஸமுத்திவேதிதவாக்யமான** **ஸர்வ ஸமஸ்த** **மென்னுமிடத்தை ஸமுத்ரவேதிதஸா ஸமஸ்த ப்ரணவப்ரதிவாத்யத்வத்தே** யாலே 1 'மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்தை மூன்று மாத்திரை யுள்ளெழ வாங்கி வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில்' என்று பெரியாழ்வாருளிச் செய்தார்.

ஸந்தானத்திலே என்றாத்தம் 'இருவரைக் கழித்து' இத்யாதிக்கு 'மூவுருவம் கண்டபோது ஒன்றும் சோதி' என்பதற்கு பாருஜ்யோதிஸ் என்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து ஒன்று என்றாத்தமாகையிலே அந்தாலே மற்ற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் அப்படி ஜ்யோதிஸ்ஸென்று சொல்லப்படுகிற எம்மடிகளின் ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசேஷத்தைக் கொண்டு ஸ்ரிய:பதியைப் பரதேவதை என்று நிஷ்கர்ஷித்தார் என்று தாத்பர்யம் '**இந்த ஸம்பந்தவிசேஷத்தையுடைய**' என்பதற்கு இந்த 'பாருருவில்' என்றாரம்பிக்கும் பாட்டில் 'மாசடலுடம்பு' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தையுடைய என்றாத்தம் '**ஸமுத்ரவேதிதஸா ஸமஸ்த ப்ரணவப்ரதிவாத்யத்வத்தேயாலே**' என்பதற்கு மூன்று வேதங்களுடைய ஸாரமமாகிய மூன்றெழுத்துக்களும் சேர்ந்து கொன்று ஸந்நிதியில் பரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரணவத்திற்கு அர்த்தம் எவனோ அவனே ஸர்வ வேதங்களிலும் சொல்லப்படுகிறவன் என்பது விகக்ஷமாகையினாலே என்றாத்தம் மூலமாகிய - ஸர்வவேதங்களுக்கும் காரணமாகிய, ஒற்றை யெழுத்தை - ப்ரணவத்தை, மூன்று மாத்திரை - மூன்று மாத்திரை ப்ரமாணமுள்ளதாக, உள்ளெழ - மனதிற்குள்ளேயே இருக்கும்படி, அதாவது உபாம்சுவாக (வெளியில் படாமல்) ஜபித்து, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்ணனை - ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய ஸ்ரிய:பதியை, மேவுதிராகில் - ப்ரீதியுடன் த்யானம் செய்வீராகில்

1 பெரி-தி-4-5-4

ஸ்வேதஸ்வீபத்தில் ஸ்ரீயஃபதிகவிஷ்ணுதாலே ஸஹா வாஸஷ்ணுக்கு வஸ்வர்த்தியோதினபடியை நீளம்து 1 'திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்' என்று வக்ஷித்து, 2 'சாவுநமக்கு' என்கிறபாட்டிலே ஆதி ஸஹஜரான நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே யிருந்தொன்று மொக்கப்பரிமாறுகிற விவர்ணயிய ஹவாஷரம் ஸரணஷரமுமிலை, இதற்கு வதிகளே ஹவஷ்ரும ஸரணஷ்ருமென்று நிர்ணிக்கப்பட்டது இவ்வஷத்தை 3 'தெவதா வாரா யஷ்ஷ யஷாவதெஷத ஹவாநு', 'வாநுவெ யநுக்கெ வவஷ்ஷெதஷ விஷதி' என்று வாநுவவ்வவவி

ளேயானால் (பரமபதத்தில் வாஸிக்கிறார் ஸ்வேதஸ்வீபத்தில் வைத்திரீயோபநிஷத்தில் நாராயணநுவாகத்தில் ஸ்ரீயஃபதிகவிஷ்ணுதாலே' என்பதற்கு 'லக்ஷ்மியும் பூமியும் உனக்குப் பத்னிகள்' என்றாத்துளள வாக்யத்தில் [illegible] 'ஸஹாவாஸஷ்ணுக்கு' என்பது [illegible] 'இந்த மஹா புருஷனைப் பார்த்தேன் நான்' என்பது [illegible] யத்தில் பரஸ்தாவிக்கப்பட்டதைத் தெரிவிப்பதாக திரு-லக்ஷ்மியை, கண்டேன் - பார்த்தேன், பொன்மேனி கண்டேன் - ஸுவர்ணமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தைப் பார்த்தேன் அன்றிப்பூர்த் ஸமமான தேஜஸ்ஸைக்கண்டேன், சமகசகர [illegible] ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய [illegible] மிணிடத்திலே) 'சாவு' இத்யாதிக்கு முன்புள [illegible] மனப்பாட்டிலே என்றாத்தம் ஒக்கப்பரிமாறுகிற அவருடன் [illegible] ஸகல வ்யாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வஷத்தை - [illegible] மியும், பகவானுமே ஸர்வோத்கருஷ்டர்கள் என்றுயாத்தக [illegible] தெவதாவாரா யஷ்ஷ - பரதேவதையின் உண்மையை யஷா வதெ - உள்ளபடியே, ஹவாநு - நீ, வெஷதெ - அறிப்பாய் கிருப இது புலஸ்த்யர் பராஸரரை அனுக்ரஹிக்கும்போழுது சொன்ன ஸ்லோகம் வாநுவெ - புலஸ்த்யரிடம் யஷ - எந்த வார்த்தை, உக்த - சொல்லப்பட்டதோ, தெ - உனக்கு

1 மூ திரு-1 2 மூ-திரு-100 3 வி-பு-1-1-26, 28

ஷ்டர் ப்ரஸாதத்தாலே தேவதா பாரமார்த்யஜ்ஞாநமுடையரானபடியை, பெரிய முதலியார் 1 'தஸ்மை நமோ முநிவராய பராசராய' என்று தரிக்கும்படியான ஸ்ரீ பராசர மஹர்ஷி பரக்கப்பேசி 2 'தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு புந்நாமா பகவாந் ஹரி:। ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய நாநயோர் வித்யதே பரம்॥' என்று பரமரஹஸ்யமான ஸங்க்ஷேபத்தைக் குவதேசித்தான் இத்தை மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்று

வாதஸ் - இது, ஸர்வஜ்ஞ - எல்லாவித்ததாலும், ஸவிஷ்ணு - உண்டாகப்போகிறது இது வஸிஷ்டர் ஆமோதித்துச்சொன்ன வார்த்தை 'வாஸிஷ்டவஸிஷ்ட ப்ரஸாதத்தாலே' என்பதற்குப் புலஸ்த்யர் வரம்கொடுக்க அதை வஸிஷ்டர் அநுமோதித்தபடியினாலே என்றாத்தம் பெரிய முதலியார்-ஸ்ரீ ஆளவந்தார், நம் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு முதன்மையானவரானபடியினால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, அதாவது இந்த ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட உபகாரம் செய்தவரான என்று தாத்பர்யம், முநிவராய - ரிஷிஸ்ரேஷ்டராகிய, பராசராய - பராசரின் பொருட்டு, நம: - ஸேவிக்கிறேன் பரக்கப்பேசி - லக்ஷ்மியின் விபூதி, அவதாரம் முதலியவைகளை விஸ்தாரமாகக் 8ழ அத்யாயங்களில் நிரூபித்து தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு - தேவதைகள், பசுக்கள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களுக்குள், புந்நாமா - புருஷன் என்று பெயருடையது, பகவாந் - பகவானாகிய, ஹரி: - விஷ்ணு, அதாவது அவருடைய விபூதி என்று தாத்பர்யம், ஸ்த்ரீநாம்நீ - ஸ்திரீ என்று பெயருடையது, லக்ஷ்மீ: - லக்ஷ்மீ, அதாவது அவளுடைய விபூதி என்று தாத்பர்யம், மைத்ரேய - ஓ! மைத்ரேயனே, அநயோ: - இவர்களைக்காட்டிலும், பரம் மேலான வஸ்து, ந வித்யதே இல்லை இங்கு விபூதிகளின் பிரிவும் லோகத்திலிருக்கும் பதிபார்யைகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபயோகித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்துக் கொண்டிருப்பதைப்போல இவ்விருவர்களினுடைய ஸங்

1 ஸ்தோ-ரத்ந-4 2 வி-பு-1-8 35

1 'ஆத்யஸ்ய ந꞉ குலபதே꞉' என்கிறபடியே ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் 2 'ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு' என்றருளிச்செய்கையால் இவ்விஷயத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் சது꞉ஶ்லோகீவ்யாக்யாநத்திலே பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாகப் பரக்கச் சொன்னோம். அங்கே கண்டு கொள்வது

கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசேஷமான அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறது, எல்லாம் இருவருக்கும் சேஷம் என்று ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம். ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான — ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிப்பதற்கு யோக்யதையுடைய மயர்வு - அஜ்ஞானம், அற - இல்லாமலிருக்கும்படி, மதி - ஜ்ஞானத்தையும், நலம் பக்தியையும், அருள்பெற்று - ஶ்ரிய꞉பதியினால் கடாக்ஷிக்கப்பெற்று, ஆத்யஸ்ய - முதலாவதாகிய, ந꞉-நம்முடைய, குலபதே꞉ - வைஷ்ணவகுலத்திற்குப் பதியான 'ஒண்டொடியாள்' இத்யாதி கீழ் வ்யாக்யாதம் கண்டசதிர்கண்டு - நீ ஸ்வாவாத்மாக்களையும் கடாக்ஷித்ததினாலுண்டான ஸாமர்த்யத்தையநுபவித்து (மற்ற இதர ஸங்கங்களை அல்பங்களென்று விட்டு உன்னுடைய திருவடிகளையடைந்தேன்) இவ்விஷயத்தில் — இந்த லக்ஷ்மீ தத்வவிஷயத்தில், பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபபூர்வகமாக - ப்ரதிவாதிகளின் பக்ஷங்களை நிராகரித்து அதாவது ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ பாஷ்யத்தில் 'ஸாரகாண்டே' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்யுமிடத்தில் இது விஸ்தாரமாயருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஶ்ரீமத்கேந ஸம்ஶேஷே பக்ஷேஷு த்வத்பாஷ்யபி꞉ ஸ்வதந்த்ர பக்திநித்யா விஶ்வம் ஸர்வஸ்ரஷ்டிம் ஶ்ரிய꞉ ॥ அபி ஸேவ்யம் ந தத்வேஶ ஸ்வரேகத்யாதிபராந்நாஸ । ஈஶ்வரத்வபிரவ்யக்தை꞉ வத்யாவேஶ்யபிஶ꞉ ஶ்ருதி꞉ ஸ்வநேத்ராநேத்ருத்வ விவாதாதி நிவ்ருத்தஸ தத்ராத்ருத꞉ । வேதகண்வ ஶேஷாணாஞ்சாநாம் ஸங்க்ஷிப்தி । பும்ஸ்த்வே ஸ்தேஷா

---

1 ஆள-ஸ்தோ-5 2 திரு-4-9-10.

வாதியர் மன்னுந் தருக்கச் செருக்கின் மறை குலையச்
சாது சனங்க ளடங்க நடுங்கத் தனித் தனியே
ஆதியெனும் வகையாரண தேசிகர் சாற்றினர் நம்
போதமருந் திருமாதுட னின்ற புராணனையே 13

பக்ஷேஷு கஸ்மிம்ஶ்சித³பி ஶ்ரேணவாது। லக்ஷ்மீக்ஷேம்யஸாம்ராஜ்யம் ஸம்பூ⁴யா ஸம்ப்ரதிஷ்டி²தம் ॥' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்ஷங்களாவன—(1) லக்ஷ்மீ அணுவானவள்; ஜீவகோடியிற் சேர்ந்தவள்; பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாயிருக்கை முதலிய பெருமைகளையுடையவள்; எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்கு முக்த நித்யர்களைப் போலத் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினாலாவது அவதார ரூபங்களினாலாவது லோகத்தை வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். (2) இவள் ஜீவகோடியைச் சேர்ந்தவளாயிருந்தபோதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவள்; ஜீவாத்மாவை அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்கள் லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்றவைகளைச் சொல்லுகின்றன. (3) இவள் ஜீவகோடியிலும், ஈஶ்வரகோடியிலும் சேராத தனித்தத்துவம். (4) இவள் ஈஶ்வரகோடியிற் சேர்ந்தவள்; பகவான், தன்னையொழிந்த மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் சேஷி; இவளோ பகவானையுந் தன்னையுந் தவிர மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் சேஷி; லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாத்திரந்தான் உண்டு; இவள் பெருமையெல்லாம் பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டது. (5) பகவானைப்போலவே இவளும் ஈஶ்வரதத்வம்; குணம் முதலியவைகள் எல்லாம் இவர்கள் இருவர்களுக்கும் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் கீழருளிச் செய்திருக்கிறபடியே கூறுக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள். '**கஸ்மிம்ஶ்சித³பி ஶ்ரேணவாது**' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் முதல் நான்கு பக்ஷங்களிலுமுள்ள அஸ்வாரஸ்யங்கள் குறிக்கப்பட்டுக் கடைசிப் பக்ஷமே ஸித்தாந்தமானது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. மற்றப் பக்ஷங்களிலுள்ள அஸ்வாரஸ்யம் முதலியவைகள் அங்கு பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நமக்கு வேண்டியது ஸித்தாந்தபக்ஷமாகிய லக்ஷ்மீ ஈஶ்வரனைப்போன்ற தத்துவம் என்பது மாத்திரம்.

இப்படி இந்தப் பரதேவதா நிஶ்சயத்தை வாதிகளினால் கலக்கப்படாமலிருக்கும்படி ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலே பெற ப்ரேமென் றருளிச் செய்கிறார்—'வாதியா' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] வாதியா—பரவாதிகளினுடைய, மனனும் - உறுதியான, தருக்கச் செருக்கில்-யுக்திகளினால் உண்டான கர்வத்தினாலே, மறை-வேதம், குலைய - வ்யாகுலமாகும்படி, சாதுசனங்கள் - ஸாதுக்களான ஜனங்கள், அடங்க - முழுமையும், நடுங்க-பயப்படும்படி, தனித்தனியே - அவரவர்கள் இஷ்டப்ரகாரம் வெவ்வேறாக, ஆதியெனவகை - (அந்தந்த தேவதைகளை) மூலகாரணம் என்று சொல்லாதிருக்கும்படி, ஆரணதேசிகர் - வேதாந்தங்களை நமக்கு உபதேசம் செய்த பூர்வாசார்யர்கள், நம - நமக்கு ஸ்வாமியான, போதமரும் - புஷ்பத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருக்கிற, திருமாதுடன் - லக்ஷ்மியுடன், நின்ற - நித்யனாய் நின்ற, புராணனையே - அநாதியான பகவானையே, சாற்றினார்-ஜகத்காரணமென்று ஸ்தாபித்தார்கள்.

'மனனுந்தருக்கச் செருக்கில்' என்பதற்கு யுக்திசொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஸமானமானவர்கள் இல்லை என்கிற கர்வத்தையுடையவர்கள் என்றர்த்தம். 'மறைகுலைய' என்பதற்கு 'பிபேத்யல்பஶ்ருதா த்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி' என்கிறவர்களைச் சண்டவுடன் வேதம் நடுங்குகிறது என்று தாத்பர்யம். 'விகல்ப்ய ரூபம் ந ஸஹந்தே ஏகதேஶவிவக்ஷிதம்' என்பது இங்குவிவக்ஷிதம் அன்றிக்கே ஶ்ருதியாகிய வதூவுக்கு நாதனான ஸரியபதியை அபலாபம் செய்வதினால் வைதவ்ய கேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'நாயம் ஶ்ருதிவதூநாதேக ஶ்ருதிவ்யதேவெவபவ்ய வெதஜ்ஜலம்' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஶ்ருதிகளுக்கு வைதவ்ய சேதத்தைப் போக்கடித்தார் என்பதினால் இதரர்கள் அதை உண்டாக்கினார்கள் என்பது ஸித்தம். இப்படி வேதம் வ்யாகுலமாம்படி என்று தாத்பர்யம். 'சாதுசனங்கள்' இத்யாதிக்கு 'வ்யாஸோ ஹாஸபாத்ரம் க்ருதம் ஈஸ்வரஃ வேதஸ்தவஸ்தவஸ் ஸவஃ கேஶிதஃ ஸஹ்ருதஃ ஸ்வஶீலவர்யாய வியாயஸ' என்கிறபடியே வ்யாஸாதிகள் தங்களுக்குப் பரிஹாஸம் ஸம்பவிக்கிறதே என்று பயப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். 'தனித்தனியே' இத்யாதிக்கு

ஜநபத ஹவநாதி ஸ்தாந க்ஷேத்ராஸ்பதேஷு
ஸ்வமத நிஜவ்ருத்தம் ஸர்வதேஶேஷு ஸர்வே |
பரிசித நிகமாந்தா: பஶ்யந்தி ஶ்ரீஸஹாயம்
ஜகதி பதிமவிக்ருத்யாதிநாதம் ஜநௌகா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகார: ஷஷ்ட:

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

‘ஸ்வஸாமர்த்யக்ஞ க்ரோதஜீவம் தஷ்டி நிகமோதராயகா:’ என்கிறபடியே அவரவர்கள் தனித்தனியே பரதேவதை யென்று ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை செய்து கொண்டு நிரசவேதாந்த ஸித்தாந்தத்தின்மேல் கும்பலாய் விழுகிறார்கள் என்றர்த்தம். இத்தால் ‘த்ருப்யத்வேதோர்க்கக்கோண:’ என்பதற்கு எதிர்நடையாக வாதிகளிடங்களில் ஒற்றுமை இல்லை என்பது த்யோதிதம். ‘திருமாலுடன்’ என்பதினால் ‘திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேன்மின் தேவு’ ‘நாளும் நம் திருவுடையடிகள்’, இத்யாதிகளும், ‘பரத்தை யென்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினாலே பகவான் சாந்தி முதலியவைகளை அடைகிறான்’ என்றும், ‘பராணவாயுவில் ஸம்பந்தமில்லாத அந்த ஒரு பரப்ருஹ்மம் அந்த ஸர்வஜ்ஞா என்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியுடன்கூட இருந்தது’ என்றும், ஆகத்முள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களும், ‘தஷ்ஞஶ்ரீவர்க்த்ராநந் வ்யூஹஶக்தியுக்தஶ்ரீவத்ஸாங்கீ’ ‘உபாயோபேயபாவேந ஸேவ்யம் ஸேவிகம்’ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களும் விவக்ஷிதங்கள்.

இப்படிப் பரதேவதை ஸர்வேஶ்வரனென்று தெரிந்தாலும் ‘காங்க்ஷந்த:கர்மணாம்ஸித்திம்’ என்கிற கீதாஶ்லோகத்தின்படியே பலாந்தரங்களைச் சீக்கிரமாகப் பெறவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையினாலே தேவதாந்தரங்களும் ஆஶ்ரயணீயர்களாகையினாலே

தேவதா பாரமார்த்யம் அறிந்தவன் பரமைகாந்தியாவது எப்படி? என்னவருளிச் செய்கிறார்—' ஜநவத் ' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ஜநவத் - தேஶம், ஶ்வநாதி- லோகம், முதலியவைகள், 'ஆதி', பதத்தினால் அண்டமுதலியவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன, அதாவது ஒரு க்ராமம் முதல் ஒரு அண்டம் வரையிலான, ஸ்தாந - இடங்களில், ஜ்யேஷ்ட்யாவரூஷ - ஐய ஶப்தகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அதற்கு யஜமானன் இவன் என்று சாட்டக்கூடிய ஸிம்ஹாஸனம் முதலியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ஶ்ரேஷ்டரா - ஶ்ரேஷ்டர்கள், அநந்த - திடாசயியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்களுடைய, வார்த்தா - கதைகளையுடைய, 'க்ஷத்ர ஶ்ரேஷ்டாநராதிபாஶ்ச' என்கிற வசனத்தின் அர்த்தம் விவக்ஷிதம், அனந்தகே, அநந்தமுத - பின் திடாந்துபோயிருக்கிற, நிஜவார்த்தா - தங்கள் வார்த்தைகளை யுடையவராய என்றர்த்தமாகவும் இத்தால் தாமபுத்திரர், பருது சக்ரவர்த்தி, மாந்தாதா, முதலிய ராஜாக்கள் விஶேஷமான கார்யங்களைச் செய்துவிட்டபடியினால் அவரவர்களுடைய சரித்ரங்கள் இப்பொழுது அநுஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அநந்த பருமமாதிகளின் சரித்ரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸதிரமான லோகோபகாரமில்லாமையினாலே அவர்களைப் பின் திடாந்துபோயிற்று என்பது தயோதிதம் 'நிணைப்பானபுகில் கடலெச்கலில் நுணமணலிற்பலர் எணத்தோருகங்களு மிவவுலகாண்டு கழிந்தவர்' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம் ஜந ஶ்ரேஷ்ட (ஶ்லோ) - சாரத்தை யடையக்கூடியவர்களாயிருக்கும்பொழுது, அதாவது கீழ் நிரூபித்தபடியே அவர்கள் எல்லாருக்கும் உதபத்தி ஸாபேக்ஷ ப்ரமாணங்களினால் அறியப்பட்டிருக்கும் பொழுது என்று தாத்பர்யம், பரிஷித நிஶாஸ்த்ர - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்தையுடைய, ஏக: - ஒரு, ஜந்து:-ப்ராணி, இங்கு ஏதாவது ஒரு ப்ராணிக்குக் கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமார்த்ய ஜ்ஞானம் உண்டாயிற்றாகில் அதினால் பகவானே ஶரண்யன் என்கிற ஜ்ஞானமுண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக 'ஜந்து:' என்று ப்ரயோ

கிககபபடடிருககிறது அனறிககே, ஜகோஃ - ஜனமததை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம இததால இபபடிப பர தேவதா ஜஞானமுடையவனே பிறநதவன, மறறவாகள பிறநத வாசாலல எனபது தயோதிகம 'நாடடிறபிறநகவா நாரணறகா ளனறியாவரோ', 'ஆனவிடையேழடாததாககாளாறு லலாதா மானிடவ ரலலரெனறென மனதது வைததேனே' இதயாதிகள விவகூிதஙகா அவிஷ்ரதஷகோ்ரே-அஜஞானததிலை வயாபிக கபபடடிருககிற, ஜமதி - இநத லோகததில, அதாவது இபப டித தெரியாதவாகளாய அஜஞானததை யடைநதவாகள அனே கரா யிருநதபோதிலும, ஸ்ரீ வஸஹாயம் - ஸரிய பதியான பக வானையே, மதிம் - பராபயஙகவும பராபசஙகவும், வஸ்தி - பாாககிறுன, அதாவது அறிகிறுன எனறு தாதபாயம 'வஸகஃ' எனபதிலை 'உதஷ்ணாம் வஸஹெஷ்டு கஸ்மின் யதகி விஸபெயதாவி விஸாநாம் கஸ்நாம் வேதி தகஃ' இத யாதிசள விவகூிதஙகள ஆகையிறுல இபபடிபபடட ஒருவன பகவானையே ஆஸரயிககலாமாகையிறுல கீழ அருளிச செயத பரமைகாநதிதவம கூடும எனறு தாதபாயம

திருவஹீநதிரபுாம சேடலூா விசவான பசவாவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினுல
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
பரதேவதா பாரமாாதயாதிகாரம
முறறிறறு

‖ ஸ்ரீ: ‖

‖ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ‖

முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்.

[தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்—ஈஸ்வராதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின்பலம்—திருமந்திரார்த்த ஜ்ஞானத்தின்பலம்—இதர விஷயங்களின் தோஷ நிரூபணம்—மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்—உபாயாநுஷ்டானத்தின் ஆவஸ்யகதை]

காலாவர்த்தப்ராந்த ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ:
காமஹோமேஷு தோஷாத்
ஜ்ஞாத்வா ப்ரத்யக்ஷதீர்க்கதாதிக
து:கவாராஹமேதிம் ।
பாபாத் துஷ்டம் ஸ்வவஸ நியதம்
யத்து திவ்யம் பதஞ்ச
ஸாரஜ்ஞோ ஸம்ஸாரவி வக்து
ஸர்வதிக்ஷக்த பந்ம ‖

‖ ஸ்ரீ: ‖

‖ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ‖

இப்படித் தத்வ நிரூபண பரமான நாலு அதிகாரங்களுடன் இய பேடிகை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடும் அங்கங்களோடும் கூடிய உபாயத்தை நிரூபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய பேடிகாந்தரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது இதில் கீழதிகாரங்களில் நிரூபித்தபடி தத்வவிவேகங்கள் பிறந்தபோதிலும் நெடுங்காலம் பழகின வாஸனையினாலே பராக்ருதமான ஸுகாதிகளில் வைராக்யம் பிறக்குமோ என்னில்? அவற்றில் தோஷ தர்ஸனத்தினால் அது உண்டாகும் என்று நிரூபித்தருளப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு ஸ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— 'காலாவர்த்த' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] கால - காலத்தினுடைய, ஆவர்த்த - சுழல்களை யும், அதாவது நிமிஷம் முதல் கல்பம் வரையிலான காலங்களை சக்ரம்போல் சுழன்றுவருவதையும், ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ: - ப்ரக்ருதியின் விகாரங்களையும், காமஹோமேஷு - காமயஸுகங்

களை அநுபவிப்பதில், **தோஷாந்** - தோஷங்களையும், **ஜ்வாலாகர்த்த ப்ருதீ:** - நெருப்பு ஜ்வாலை நிறைந்த குழிக்கு ஸமானமான, **துரிதோதர்க்காந்** - பாபங்களுக்கு உத்தரபலமாகிய, **து:ஸ்வாதஸம்ஹதிம்** - துக்கங்களின் அநுபவங்களையும், **ஸ்வாமி நியதம்** - தனக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் நியமேந ஏற்படுத்தப்பட்ட, **யாதாத்ம்யம்** - வாஸ்தவமான ஆகாரத்தையும், **திவ்யம்பதம்** - திவ்யமான பதமென்று சொல்லப்பட்டது, **யத்** - எதுவோ, **தத்** - அதையும், **காராகல்பம்** - ஜயிலுக்கு ஸமானமான, **வபுரபி** - சரீரத்தையும், **விதந்** - அறிந்து கொண்டவனாகிய, **க:** - எவன், **ஸம்ஸாரம்** - இந்த ஸம்ஸாரப் பந்தத்தை, **திதிக்ஷேத** - பொறுத்துக் கொள்ளுவான்

இங்கு '**ஆவர்த்தை:**' என்பதினால் காலம் தனக்குள்ளடங்கிய ஸர்வ ப்ராணிகளையும் தன்வசமாக்கிக் கொள்ளுகிறது என்பது த்யோதிதம் '**ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ:**' என்பதற்குக் குணஸாம்ய முள்ளதாயும், குணவைஷம்ய முள்ளதாயுமிருக்கிற அவஸ்தைகளினால் ஜ்ஞாந ஸங்கோசத்தைப் ப்ரக்ருதி உண்டுபண்ணுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**தோஷ**'ங்களாவன மேலே நிரூபிக்கப் போகிற அல்பத்வாஸ்திரத்வாதிகள் '**ப்ருதீ:**' என்பது '**து:க்க**'த்திற்கு விசேஷணம் இத்தால் க்ஷணகால து:க்கமும் அஸஹ்யம் என்பது த்யோதிதம் இங்கு '**ஸம்ஹூத வஹுஜ்ஞா ஸஞ்ஜ்ஞாஜ வ்யவஸ்திதி: । தஸ்மாத் விஜ்ஞாவிசேவஜ்ஞ ஸ்வாவாஸ வெஸவஸ:**', 'இருப்பிடரி கொள்ளியினுள்ளெறும்பேபோல' இத்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் '**யத், தத்**' என்கிற பதங்களினால் ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தங்களான நித்ய விபூதியின் ஸ்வபாவ விசேஷங்களெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன '**காராகல்பம்**' என்பதினால் தனிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதற்கு விரோதியென்பதும், ஜ்ஞாந ஸங்கோசாதிகளைச் செய்கிறதென்பதும், தன்னால் நிவ்ருத்தித்துக்கொள்ள முடியாதென்பதும் த்யோதிதம் '**விதந்**' என்பது நிஸ்சயரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது இப்படி இந்த விஷயங்களில் நிஸ்சயமான ஜ்ஞாநமுண்டானால் வைராக்யம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் '**கஸ்திதிக்ஷேத ஸம்ஸாரம்**' என்பதினால் இப்படித் தெரியாமையே ஸம்ஸாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குக்

இப்படி யிவ்வர்த்தங்களை ஸதாசார்யர்களாலே தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்ய ஜ்ஞாத்ருஸ்ய கர்த்ருஸ்ய போக்த்ருஸ்ய ஶரீரிணஶ்ச நித்யஸ்ய நிரவயவஸ்ய ச்சேதந தாஹந க்லேதந ஶோஷணாத்யநர்ஹஸ்ய வ்ருத்தி ஹ்ராஸ ரஹித ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளாலே யாதாவுக்கு விசேஷணஸ்சித தேஹேந்த்ரியாதி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டவனுடைய பரலோகஶரீர ஸம்பந்த ப்ராப்தியோக்யஸ்ய நிஶ்சயத்தாலே ஸாஶோகங்க ஹோஷகோத்தீர்ண பரோக்ஷாதிகளாய், ஸாக்ஷாத்காரி ஜந்மாந்த க்லேசங்களுக்கெல்லாம் அவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களின்றும் நிவ்ருத்தராய, ஆயுஸ்ய விஷயஸ்ய ஶோ

தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்

காரணம் என்பது தயோதிதம் இத்தால் 'தேஹேபஸ்ஹ்ருதி ஶாஸ்த்ரோக்தி நரகே ஸவிதாவிஶ:' இத்யாதி விவக்ஷிதம்

'இப்படி யிவ்வர்த்தங்களை' என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தத்வங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளை யதாவத்தாக அறிந்தபடி சொல்லப்படுகிறது 'தேஹ' இத்யாதியால 'ஸ்வேச்யோ ஶோஹோஸ்ப ஶக்தி க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஶோஷ்ய ஏவ ச' என்பதின் ஆத்தம ஸங்க்ரஹித்தம் வ்ருத்திஹ்ராஸ ரஹித ஸ்வரூபஸ்ய - ஸ்வரூபத்தில் பெருப்பது சுருங்குதல் முதலியவை இல்லாதவனாயிருக்கை 'ஆதி' பதத்தினால் அவயவங்களின் சேர்க்கையில்லாமல் ஒருவனென்று தோற்றுகையும், தாம்பூத ஜ்ஞானத்திற்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கையும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது 'ஸ்வரூபாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' என்பது ப்ராணவாயு, தாம்பூத ஜ்ஞானம், இவைகளைக் குறிக்கிறது 'கண்டு' என்பதற்கு இந்த தேஹாதிரிக்த ஆத்ம ஜ்ஞானமில்லாதவனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற நிஶ்சயம் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம் பரலோகஶரீர', 'தேஹாந்தர ப்ராப்தி' என்கிற இரண்டுடனும் 'யோக்யஸ்ய' என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் ஆத்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞானமில்லாதவன் ஸ்வர்க்காதிபலங்களை அனுபவிப்பதற்கே போக்யதை யடைபவனல்லன் என்பது தயோதிதம் 'நரக'

ஷட்காட்குண்யசக்திகாணாஜ்ஞாநவஸம்ஸய விவயஜ்ய தர்மீ வாதி யொடிகாரமாஹா ஸ்ருயகவாதிகளாலே புணடான விஸேஷ்ஹஸெளஸ்ரவ்யரவ்யக்தி நிஷ்யத்தாலே ஸமவதெஜ்ஞயஜநெவமான ஸ்ரவெஸ்ருாவு ஸெவஹ வத்தை யவெக்ஷிக்கைக்கு யொடிராய, ஸவஜரவெக்ஷித ஸம்ஸ்ரூஷமான திருஉஜ்தத்தைக் கொண்டு ஸாரதமெயஜ்ஙகளை யநஹஸ்திக்கும்போது ஆயமவெ திருதீயாக்ஷரத்தாலே ஆதிவஷமான ஜ்ஞாநகவாத்ஹஸ்யாநத்தாலே ஷெஹதநஹஸ்திகளில வருமஹஷார உகாரஙகளையும், ஆயமாக்ஷரத்தில ஶ்ரூவதஷஜ்யாலே ஆதிவஷமான தாடிமததாலேஷெஹாதி

ஈச்வராதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்

திருமந்திரார்த்த ஜ்ஞானத்தின் பலம்

இதயாதி— ஸாவதாரதிஷெஸஙகளுக்கும், ஜநஸஙகளுக்கும், என்று பிரித்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் அவற்றின்-ஈரகாதிகளின் ஸெவஹவத்தை-ஸம்பந்தத்தை. இவ்வளவால இந்த தத்வவிவேகம் பொதுவாக லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் கைங்கர்ய ரூபமான விசேஷபலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் இதர புருஷார்த்தங்களையும் பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்வதற்கும் காரணமாகையினால் மோக்ஷத்தில் ஆசை உண்டாவதற்கு மிகவும் அந்தரங்கமான உபாயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தால் ப்ரதானப்ரதிதந்த்ராதிகாரத்திற்கும் தத்வத்ரய சிந்தனாதிகாரத்திற்கும் உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. இனி அர்த்தபஞ்சகாதிகாரத்தின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இந்த தத்வ விவேகத்தினாலேயே அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி உண்டாகும் என்று ருளிச்செய்கிறார்— ஸவஜரவெக்ஷித ’ என்றாரம்பித்து த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே - மகாரத்தாலே ‘ ஜ்ஞாநகவாதி ’ என்கிற இடத்தில் ‘ ஆதி ’ பத்தத்தினால் ஜ்ஞானாச்ரயத்வம் குறிக்கப்படுகிறது. தேஹத்தில் நானே ஆத்மா என்கிற புத்தி அஹங்காரம், தேஹாநுபந்திகளில் இவை நம்முடையது என்கிற புத்தி மமகாரம், தான் தேஹாதிவிலக்ஷணன் என்றறிவதினால

ஸித்தஸ்வரூபை தக்ஷணங்களில் 1 ‘ ஸ்வசேஷம் ’ என்கிற ச்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், மமகாரத்தின் ஸ்வயாதனத்தாலே அந்யசேஷத்வம் என்றும், மமாந்யசேஷீ என்றும் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், ஸம்பந்த விஷயத்தில் ஆதிவ்யமான நிஷேத விசேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பற்ற வரும் நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய நிரூபாயிகமேஷிகா

இது நிவருத்தித்துவிடுகிறது ‘ மமகாரங்களையும் ’ என்பது மேலே ‘ அடியறுத்து ’ என்பதோடே அந்வயிக்கிறது ‘ தேஹாதிஷு, இதயாதிக்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று அறிந்த போதிலும் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபம் தனக்குச் சேஷபூதம் என்பது அஹங்காரம், குணாதிகள் தனக்குச் சேஷபூதங்கள் என்பது மமகாரம் என்றாத்தம் ‘ ஸ்வசேஷ ’ இதயாதிக்கு ‘ ஸ்வசேஷாம்சே ஸ்வத்வம் ஸ்வஸ்ய ச ஜீவதே தேஹ ஸௌக்ய ஆஜ்ஞா ஸேவா ஸ்வஸ்ரூப ஸாதிஷ்ட வகைவ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வாந்யே ஸ்வகாரிதே ஸ்வாமிநி ஸர்வேஷ்டி ஸுகாவஹீ ஸஸ்வதஸ்வாதீ ஸ ஐதிஹ்ய ஸோஹந்தம் ஸ்ய ஸ்வஸ்வம் ’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் பரவான சேதனனென்னக்கு நிசேஷபூதனென்றுசொல்லுகிறானென்னக்குச்சேஷபூதனென்றெதிர் வழக்குப் பேசுகிறபடியைச் சொல்லுகிறபடியிலே அப்படி வழக்குப் பேசும்படி செய்கிற அஹங்கார மமகாரங்கள் என்று தாத்பர்யம் உரிமை-சேஷத்வம் இது ‘ ஸ்வதந்த்ர நிவ்ருத்தி ஸ்வாமித்வ விஷயங்கள் ’ என்று சொல்லும்படி இருந்தது இதில் அஹங்காரம் மாத்திரம் சொல்லியிருந்தபோதிலும் தன் னுடைய குணங்களும் உபலக்ஷிதங்கள் என்று தாத்பர்யம். அந்யசேஷத்வம் - வேறொருவனுக்கு நான் சேஷ பூதன், இது அஹங்காரம் மமாந்யசேஷீ - எனக்கு வேறொரு வன் சேஷி, இது மமகாரம் ஸம்பந்தவிஷயத்தில் - ஸம்பந்தத்தில் ‘ நிஷேதவிசேஷ ’ மாவது எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று ஸ்வதத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்று நிஷேதிப்பது ‘ ஸ்வரக்ஷணவ்யாபார ’ மாவது பரபத்தி முதலியவைகள்

1 பட்டர் ஸமஸ்தம்

ஸ்வோத்கர்ஷ ஸம்பவங்களான ஸஹஜாகந்துக காரணங்களையும், இந்நிஷேத்ய ஸாமர்த்யத்தன்னாலே ஆத்மீயத்வத்தில வர்த்தியாலே ஸுஹ்ருதமாய ஸாத்விகமான ஸௌக்ஷ்ம்ய பூர்வபூர்வாநுபவமாகிற ஸமுத்ரத்தைப் பற்ற விட்ட போது ஸஹஜாகந்துக ஆச்ரயத்தாலே வரும் ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸம்பவங்களான ஸஹஜாகந்துக காரணங்களையும், யதாயோக்யமாயத்தமாகவும் ஸாக்ஷமமாகவு மடியறுத்து இப்படி ஸ்வஹ்ருதிஷ்டிதஜ்ஞாநராய, 1 ‘ அறபசாரங்க

அதில் நான் ஸ்வதந்திரன் என்பது அஹங்காரம், இந்த சரீரம் எனக்குச் சேஷபூதம் என்பது மமகாரம் ‘ **ஸாத்ய** ’ மாவது எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் ஸ்வாதந்த்ர்ய மில்லையென்று சொல்லுவது பரிபூர்ணானுபவ கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்பொழுது அவிக்யைவிஶேஷமாக நிவ்ருத்தியடைந்தமையால் ஸ்வாதீனகர்த்ருத்வாதி ப்ரமங்கள் உண்டாக ஸம்பாவனை இல்லாமையாலே அருளிச்செய்கிறார்—‘**இப்போது**’ என்றும் பிரித்து இது ‘**வரும்**’ என்பதோடு அன்வயிக்கிறது அன்றிக்கே ‘**ஸஹா காரத்தில்**’ அன்வயிக்கிறதாகவுமாம் இப்பொழுதுண்டாகிற ஸ்வா தந்த்ர்யங்களில் தானே கர்த்தா என்பது முதலியது தோன்று வதைப்போல அப்பொழுதும் ப்ரமம் வருமோ என்கிற ஶங்கை இத்தாலப் பரிஹ்ருதம் ‘ **ஸ்வாதீந** ’, ‘**ஸ்வார்த்த**’ என்பவை ‘**ஸஹா காரத்திலும்**’ அன்வயிக்கின்றன நான் ஸ்வாதீன கர்த்தா, ஸ்வாதீனபோக்தா, என்பது அஹங்காரம் என்னுடைய ப்ர யோஜனத்திற்காகக் கர்த்தா, போக்தா, என்பது மமகாரம் ‘ழ் ‘**ஸ்வரக்ஷணவ்யாபார**’ என்கிற இடத்தில் உபாயத்தில் ப்ரம நிவ்ருத்தியும், இங்கு பலத்தில் ப்ரம நிவ்ருத்தியும் சொல்லப் படுகிறது ‘ **யதாயோக்யம்** ’ என்பதற்கு தேஹத்தில் அஹங் கார நிவ்ருத்தி ஆகந்தம், தேஹத்தைச் சேர்ந்தவைகளில் மமகார நிவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷம் என்றிவை முதலியவைகளை யதோ சிதமாக என்றர்த்தம் அடியறுத்து அவைகளுக்குக் காரண மான வாஸனையுடன் கூட நிவ்ருத்தி செய்து ‘ இப்படி ’ இதயா திக்கு கீழ்க் கூறிய அஹங்கார மமகாரங்களை வாஸனையுடன்

1 திரு-3-2-6

ளவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்', 1 'கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுழலு மைங்கருவி கண்ட வின்பந் தெரிவரிய வளவில்லாச் சிற்றின்பம்', 2 'தஸ்மிந்

இந்த விஷயங்களில் தோஷ நிருபணம்

போக்கும்படியும், அயலாராலசைக்கமுடியாததுமான உறுதியான ஜ்ஞானத்தையுடையவராயென்றர்த்தம். இத்தால் தத்வஜ்ஞானமுடையவர்களில் சிலர் மோக்ஷோபாயத்தில் அதிகாரியாகவில்லையே, சிலர் கீழ்ச்சொல்லிய தத்வஜ்ஞானமில்லாமலே மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்களே, ஆகையினால் தத்வஜ்ஞானம் மோக்ஷத்திற்குபயுக்தமென்று கீழருளிச்செய்தது அனுபபந்நம் என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது. இந்த தத்வஜ்ஞானம் சிலர்க்கு ப்ரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலர்க்கு ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு விசாரிக்காமலே ப்ரதிஷ்டித புத்தி உண்டாகிறது, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் வெகுகாலம் அனுபவித்த புருஷார்த்தம் முதலியவைகளில் வைராக்யம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதர்ஶனமென்றருளிச்செய்கிறார்—'அல்பசாரங்கள்' என்றாரம்பித்து.

அல்பசாரங்களவை - அல்பஸாரங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களை, சுவைத்து - அனுபவித்து, அகன்றொழிந்தேன் - அவைகளைவிட்டு நிவ்ருத்தி யடைந்தொழிந்தேன், அவைகள் அல்பத்வாதிதோஷ துஷ்டங்களாகையாலே என்று தாத்பர்யம். கண்டு - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, கேட்டு, உற்று - ஸ்பர்ஶித்து, மோந்து, உண்டு - சாப்பிட்டு, உழலும் - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது 'புலன்படிந்துண்ணும் போகமே பெருக்கி' என்கிறபடியே இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், ஐங்கருவி - பஞ்சேந்த்ரியங்களினால், கண்ட - அனுபவிக்கப்படுகிற, இன்பம் - ஸுகங்களையும், தெரிவரிய - இந்த்ரியங்களினால் காண்பதற்கு அஶக்யமான, அளவில்லா - ஶப்தாதி விஷயங்களைப்போலப் பரிச்சின்னமாகத் தோற்றாத, அன்றிக்கே இவைகளைவிட அதிககாலமிருக்கக்கூடியதான, சிற்றின்பம் - ஆத்மானுபவஸுகம், இதுவும் அல்பம் என்பது 'சிற்றின

1 திரு-4-9-10 2 வி-பு 1-17-91.

ப்ரஸக்தே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம் யஜுஸ்ஸாமர்க்பி: கார்யைர ல்பை: கார்யைஸ்', 1 **'அந்தவத்து ஃபலம் தேஷாம் தத்³ப⁴வத்யல்பமேத⁴ஸாம்'**, 2 **'அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப⁴ஜஸ்வ மாம்'**, 3 **'மஹாபலாந் மஹாவீர்யாந் அநந்தத⁴நஸஞ்சயாந் | கதாந் காலேந மஹதா கதாஶேஷாந் நராதிபாந் | ஶ்ருத்வா ந புத்ரதாராதௌ க்³ருஹக்ஷேத்ராதிகேஷு வா | த்³ரவ்யாதௌ வா க்ருதப்ரஜ்ஞோ மமத்வம்**

பம்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் தயோதிதம் (இவைகளை நீ புமலக்ஷமியுமாயிருக்கும் சொல்லதகை 'ஸவிகதாளிட்டுவிட்டன)

தபஸ்வி - அநதப்பசவான, **ப்ரஸக்தே** - பரஸக்தமாயிருக்கும் பொழுது, **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **அலப்யம்** - அடையமுடியாதது, **கிமஸ்தி**-என்ன இருக்கிறது, **யஜுஸ்ஸாமர்க்பி:** - தானம், ஆத்தம், சாமம், இவைகளினால், **அல்பை:**-போதும், **தே** - அவைகள், **அல்பா:** - அல்பங்கள் **அல்பமேதஸாம்**-அல்பமான புத்தியையுடைய, **தேஷாம்** - அவர்களுக்கு, **தத்** - அந்த, **ஃபலம்**, **அந்தவத்** - நாசத்தையுடையதாக, **ப⁴வதி** - ஆகிறது **அநித்யம்** - அழியக்கூடியதாயும், **அஸுகம்** - ஸுகமில்லாத்தாயுமிருக்கிற, **இமம்** - இந்த லோகத்தை, **ப்ராப்ய** அடைந்திருக்கிற நீ, **மாம்** என்னை, **பஜஸ்வ** - அடை **மஹாபலாந்**- மிகுந்த பலமுடையவர்களாயும், **மஹாவீர்யாந்** - மஹா பராக்ரமமுடையவர்களாயும், **அநந்தத⁴நஸஞ்சயாந்** - அளவிறந்த பணங்களின் கூட்டங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **நராதிபாந்** - ராஜாக்களை, **மஹதா காலேந** - நீண்ட காலத்தினால், **கதாஶேஷாந்** - கதையை மாத்திரம் மிகுதியாக உடையவர்களாக, **கதாந்**-போனவர்களாய், **ஶ்ருத்வா**- கேட்டு, **புத்ரதாராதௌ** - புத்திரன், பத்னி, முதலியவர்களிடங்களிலாவது, **க்³ருஹக்ஷேத்ராதிகேஷு வா** க்ருஹம், கழனி முதலியவைகளிலாவது, **த்³ரவ்யாதௌ வா** - பணம் முதலியவைகளிலாவது, **க்ருதப்ரஜ்ஞ:** - பரிக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, **நர:**- மனிதன், **மமத்வம்** - என்னுடைய தென்கிற அபிமானத்தை,

1 கீதை-7-23-2 2 கீதை-9 33 3 வி-பு-4-24-142,143

ந ராராதே ஜந: ||', 1 'ஸர்வம் து:கமயம் ஜகத்',
2 'ஸ்வர்கேபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:', 3 'ராஜ்யே க்ருத்யந்த்யவித்வாம்ஸோ மமத்வாஹ்ருதசேதஸ: | அஹம்மாநமஹாபாநமதமத்தா ந மாத்ருஶா: ||', 4 'ஆப்ரஹ்மஸதநாதேதே தோஷா: ஸந்தி மஹாமுநே | அத ஏவ ஹி நேச்சந்தி ஸ்வர்கப்ராப்திம் மநீஷிண: ||', 5 'ப்ரஹ்மண: ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் | ஶுத்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோ

ந ராராதே - செய்வதில்லை. ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகமும், து:கமயம் - துக்கம் நிறைந்தது, ஸ்வர்கேபி - ஸ்வர்க்கத்திலும், பாதபீதஸ்ய - கீழே விழுவதிலிருந்து பயந்தவனும், க்ஷயிஷ்ணோ: - நாசத்தை யடையப்போகிறவனுமிருக்கிறவனுக்கு, நிர்வ்ருதி: - ஸௌக்யமானது, நாஸ்தி - இல்லை. இதனால் துக்கோதர்க்கமென்பதும், அல்பமென்பதும் சொல்லப்பட்டது. மமத்வாஹ்ருதசேதஸ: - மமகாரத்தினால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவர்களாயும், அஹம்மாந - அஹங்காரமாகிற, மஹாபாந - பெரிய பானத்தினாலுண்டாகிய, மத - மயக்கத்தினால், மத்தா: - மயங்கியுமிருக்கிற, அவித்வாம்ஸ: - புத்தியில்லாதவர்கள், ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில், க்ருத்யந்தி - ஆசைப்படுகிறார்கள், மாத்ருஶா: - என்னைப்போலிருக்கிறவர்கள், ந - (ஆசைப்படுகிறது) இல்லை. மஹாமுநே - மஹரிஷியே, ஆப்ரஹ்மஸதநாத் - பருமலோகம் வரையிலும், ஏதே - இந்த, தோஷா: - தோஷங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன, அத ஏவ - ஆகையினாலே, மநீஷிண: - புத்திமான்கள், ஸ்வர்கப்ராப்திம் - ஸ்வர்க்கத்தை யடைவதை, நேச்சந்தி - விரும்புகிறதில்லை. ப்ரஹ்மண: - பருமாவினுடைய, ஸதநாதூர்த்வம் - லோகத்திற்குமேல், விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, தத் - அந்த, ஶுத்தம் - பரிசுத்தமான, ஸநாதநம் - அநாதியான, ஜ்யோதி: - ஸ்வயம்ப்ரகாசமான, பரமம் பதம் -

---

1 வி-பு 1-17-69 2 6 5-50 3 வி-பு-6-7-7

4 இ-ஸ-4-49 5 பார-வந-262-37,38,39

𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁-
𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 । 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌲𑍋𑌭𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹-
𑌮𑍋𑌹𑍈𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍-
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌰𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥', 1 '𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋-
𑌦𑌕𑌾𑌃 ॥', 2 '𑌏𑌤𑍇𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍

பரமபதம், **𑌤𑌤𑍍** - அதனையே, **𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿** - பரப்ருஹ்மம் என்று, **𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃** - அறிகிறார்கள், அதாவது பரப்ருஹ்மத்தை அநுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதுவே பரப்ருஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃** - விஷயங்களில் வைக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயும், **𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃** - மூடர்களாயும், **𑌦𑌮𑍍𑌭** - டம்பம், **𑌲𑍋𑌭** - ஆசை, **𑌭𑌯** - பயம், **𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧** - கோபம், **𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹** - த்ரோஹம் செய்தல், **𑌮𑍋𑌹𑌃** - மோஹம், இவைகளினால், **𑌅𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃** - பீடிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, **𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃** - மனிதர்கள், **𑌤𑌤𑍍𑌰** - அங்கு, **𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿** - போகிறதில்லை, இதனால் பரமபதம் விஷயங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமான விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. **𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌃** - மமகாரமில்லாதவர்களாயும், **𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃** - அஹங்காரமில்லாதவர்களாயும், **𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃** - ஶீதோஷ்ணங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், **𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃** - அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களையுடையவர்களாயும், **𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌰𑌤𑌾𑌃** - த்யானம் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃** - ஸாதுக்கள், **𑌤𑌤𑍍𑌰** அங்கு, **𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿** - போகிறார்கள். **𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍** - ஓ ராஜாவே, **𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿** - அழகானவைகளும், **𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿** - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவைகளுமான, **𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿** - விமானங்கள், **𑌤𑌥𑌾** - அப்படியே, **𑌸𑌭𑌾𑌃** - ஸபைகள், **𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃** - அநேக விதங்களான, **𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌃** விளையாடுமிடங்கள், **𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃** - தெளிந்த ஜலத்தையுடைய, **𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃** - தாமரை ஓடைகள், **𑌏𑌤𑍇** - இவைகள், **𑌤𑌾𑌃** -

1 பார. மோ 196.4   2 பார. மோ। 196 6.

ந:' இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே **அல்பாஸ்திரத்வ து:க்கமிச்ரத்வ து:க்கோதர்க்கத்வ விபரீதாபிமானமூலத்வ ஸ்வாபாவிகாநந்த விருத்தத்வ**ங்களாகிற **விஷயாநுபவதோஷபஞ்சக**த்தையும், இவற்றில் **யதா ஸம்பவ**முண்டான **கேவலாநுபவதோஷ**ங்களையும், இவ்வ**நுபவ**ங்களுக்கு எதிர்த்தட்டான **ப்ரஹ்மா நுபவ**த்தின் **வைலக்ஷண்ய**த்தையும் **விசத**மாக வ

மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்

ரி குழந்தாய், **வராத்மந:**-பரமாத்மாவினுடைய, **ஸ்தாநே**-இடத்திற்கு, **நரகா:** - நரகங்கள் (அதற்கு ஸமானங்கள்) **அல்பம்** - அல்பமாயிருக்கை, **அஸ்திரம்** - அழியக்கூடியதாயிருக்கை, **து:க்கமிச்ரம்** - கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கை **து:க்கமிச்ரம்** - துக்கத்துடன் கலந்திருக்கை, **து:க்கோதர்க்கம்** - மேலும் துக்கத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை, **விபரீதாபிமானமூலம்** - ஆத்மஸ்வரூபத்தை அதற்கு **விருத்த**மான ஸ்வபாவத்தை யுடையதாக எண்ணுவதைக் காரணமாக உடையதாயிருக்கை, **ஸ்வாபாவிகாநந்தவிருத்தம்** - ஸ்வபாவத்திலே யேற்படக்கூடிய மோக்ஷானந்தத்திற்கு விருத்தங்களாயிருக்கை, **விஷயாநுபவ** - அசேதனமாகிய சப்தாதி விஷயங்களின் அநுபவத்தில் உண்டாகிய, **தோஷபஞ்சகம்** - மேற்சொல்லிய ஐவிதமான தோஷங்களையும் ஸாதாரணமாகிய கேவலனுக்குத் துக்கமிச்ரத்வமும் து:க்கமூலத்வமும் இல்லை, பஞ்சாக்னி வித்யோபாஸனம் செய்த கேவலனுக்குத் துக்கோதர்க்கத்வமில்லை, பரமபதப்ராப்தியில் முடிவுபெறுகிறபடியினால், என்றிவை முதலிய வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக **'யதாஸம்பவமுண்டான'** என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்த்தட்டான - விரோதமான ஸ்வபாவத்தையுடையதான, அதாவது 'அநந்தத்வ ஸ்திரத்வாதி குணங்களையுடைய **'அநந்தமஸ்திரம்'** என்பது **'அவஸ்தைகளையுடையராய்'** என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இத்தால் மேலதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்வத்ரயாதிகளின் ஜ்ஞானம் இப்படிப்பட்ட அவஸ்தைப் பண்டாக்கி அதிகாரமுண்டாக

ப்ரஸக்தம், 1 ‘ பராத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ(அ)பராத்மநி’ என்கிற அவஸ்தையை யுடையராய், 2 ‘ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத்’ என்கிற ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய், 3 ‘நிவ்ருத்தி லக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர்நாராயணோ(அ)ப்ரவீத்’ என்கிற நிவ்ருத்தி தர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள் கீழ்ச்சொன்னபடியிலே பராவரங்களான

உபாயானுஷ்டானத்தின் ஆவச்யகதை

தத்வங்களும் பராவரஷாயங்களும் தெளிந்தாலும்

முமுக்ஷுவாக்குகிறது என்பது தாத்பர்யம். பராத்மநி - பரமாத்மாவிடத்தில், ய: - எவன், ரக்த: - ஆசையுடையவனோ, அதாவது ‘தத்ஸம்ஸ்லேஷ வியோகைக ஸுகது:கஸ்தமேகத:’ இத்யாதிகளிற்படியே விசேஷ பக்தியையுடையவனோ, அபராத்மநி - அந்தப் பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துவினிடத்தில், விரக்த: - வைராக்யத்தையுடையவனோ, ‘அவஸ்தையையுடைய’ என்பதற்கு ‘ஸக்திஸ்ஸேவ்யே ப்ருதிக்ஷணே(அ)பரே ஸ்வ:’ என்று சொல்லப்பட்ட அவஸ்தையுடையவனே என்றர்த்தம். ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - ப்ரவ்ருத்தியை லக்ஷணமாகவுடைய தர்மத்தை, இங்கு ‘ப்ரவ்ருத்தி’யாவது பலன்களிலே ஆசையுடன் செய்கிற வ்யாபாரங்கள், அந்த ‘லக்ஷண’மாக வுடையதாவது அதைக் காரணமாகவுடையது என்று தாத்பர்யம், அத - பிறகு, ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி, அப்ரவீத் - சொன்னார். நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - நிவ்ருத்தியை லக்ஷணமாக வுடைய தர்மத்தை, ருஷிர்நாராயண: - நாராயணனாகிய ருஷி, அப்ரவீத் - சொன்னார். ‘நிவ்ருத்தி’யாவது மோக்ஷத்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் வ்யாபாரம். ‘பராவரங்களான’ என்பது ‘தத்வங்களும்’ என்பதோடும், ‘பராவரஷாயங்களும்’ என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. ‘தெளிந்து’ என

---

1 நாரத 2 பார-மோ-219-4 3 பார-மோ-219-2

படி ஶௌநகர் வசநமாக வரவேண்டியமொக்ஷ உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஆவஶ்யகியாகில் 1 'ஶீலவ்ருத்த ஃபலம் ஶ்ருதம்', 2 'ஶாந்திஃபலம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி:| தஸ்மாத் ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய ஶாந்தம் மநஸ்ஸதா ||' என்கிற ஶ்ருதஃபலத்தையுமிழந்து, 3 'நாச்சாதயதி கௌபீநம் நதம்ஶமஶகாபஹம்| ஶுநப்புச்சமிவாநர்த்தம் பாண்டித்யம் தர்மவர்ஜிதம் ||' என்கிறபடியே ஹாஸ்யனும். ஆகையால் 4 'வயஸ: கர்மணோ

படிதோடு இதர விஷயங்களில் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ஶ்ருதம் - ஶாஸ்திரத்தைக் கேட்பது, ஶீலவ்ருத்தஃபலம் - குணத்தையும், நடவடிக்கையையும் பரயோஜனமாக வுடையது மநீஷிபி: - புத்திமான்களினால், ஸர்வஶாஸ்த்ராணி - எல்லா ஶாஸ்திரங்களும், ஶாந்திஃபலம் - ஶாந்திக்காக, விஹிதாநி-விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆகையினால், யஸ்ய - எவனுடைய, மந: - மனது, ஸதா - எப்பொழுதும், ஶாந்தம் - ஶாந்தியையடைந்திருக்கிறதோ, ஸ: - அவன், ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞ: - எல்லா ஶாஸ்திரங்களையு மறிந்தவன், அதாவது ஸர்வஶாஸ்திரங்களையும் அறிவதற்கு பரயோஜனமாகிய ஶாந்தியை அடைந்திருக்கிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம் ஶுந: - நாயினுடைய, புச்சம் - வால், கௌபீநம் - மறைக்கவேண்டியஸ்தானத்தை, நாச்சாதயதி மறைக்கிறதில்லை, நதம்ஶமஶகாபஹம் - நாய்கொசு இவைகளைப்போக்கடிக்கிறதுமில்லை (தத்)இவ-அதைப்போல, தர்மவர்ஜிதம் - தாமானுஷ்டானமில்லாத, பாண்டித்யம் - ஜ்ஞானம், அநர்த்தம் - பரயோஜனமற்றது ஹாஸ்யனும்-பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவனுவான 'ஆகையால்' என்பதற்கு ஜ்ஞானம் அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெருல பரயோஜனமுள்ளது, அப்படிக்கில்லாவிடில் பரிஹாஸத்திற்குக் காரணமாகுமாகையினால் என்றர்த்தம் வயஸ: - வயதிற்கும், கர்மண: - காரியத்திற்கும், அர்த்தஸ்ய - பரயோஜனத்திற்கும், ஶ்ருதஸ்ய-

1 பாரஸ-5 116 2 இஸ 14-42 3 4 மனு-4-18

யஜ்ஞஸ்ய ச்ராத்தஸ்யாஹிஜநஸ்ய ச । வைஷ்ணவாஸ்ஸ்ருஷ்டி ஸா ரூப்யம் சாசரந்து விசரேஷிஹ ।' என்கிறபடியே **ச்ரு தாநுரூபமாகவோ விதமான வர்ணாச்ரமோசித வ்யாபாரநிஷ்டாநத்திலே** க்ஷமிக்குமவர்கள் 1 ' தன் கருமஞ் செய்யப்பிறருகந்தார் ' என்கிறபடியே 2 ' **தமே வாஹ ப்ராஹ்மணம் விதுஃ**, ' 3 '**ஆஹூர்ணத்திதேவதாஃ' இத்யாதி** களிற் சொல்லுமேற்றம் பெறுவர்கள்

நின்றபுராணனடியிணை யேந்து நெடும்பேறுமங்கும்
பொன்றுதலே நிலையென்றிடப் பொங்கும் பவக்கடல்
நின்றிது தீயதிதென்று நவின்றவர் நல்லருளால்
வென்றுபுலன்களை வீடினை வேண்டும் பெரும்பயனே.

சாஸ்திரத்தைக் கேட்டதற்கும், **ஆஹிஜநஸ்ய** - நல்ல வம்சத்தில் பிறந்திருப்பதற்கும், **வைஷ்ணவாஸ்ஸ்ருஷ்டிஸாரூப்யம்** - ஆசாரம், வார்த்தை, சரீரத்தின் வ்யாபாரம், இவைகள் அநுரூபமாயிருப்பதை, **ஆசரந்து** - செய்து கொண்டு, **இஹ** இந்த லோகத்தில், **விசரேஷ்** - இருக்கக்கடவன் அதாவது ஆஹாரம் முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த ஆசாரம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று தாத்பர்யம் இங்கு சாஸ்த்ரத்திற்கநுரூபமான வேஷ்வாச வ்ருத்தி இருக்கவேண்டுமென்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் அவைகளை அநுரூபமாகச் செய்வதை விவரிக்கிறார்—'**ச்ருதாநுரூபமாக**' என்றாரம்பித்து இப்படிச் செய்யுமவர்கள் எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகிறார்கள் என்று திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவர்களால் அலக்ஷ்யம் செய்யப்பட்ட தேவதைகள் கூட இவர்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதற்கு லோகவேதஸித்தமான ப்ரமாணமருளிச் செய்கிறார்—'**தன் கருமம்**' என்றாரம்பித்து **தன்கருமம் செய்ய**-தனக்கு ப்ராப்தமான கர்மத்தைச் செய்ய, **பிறர்** - மற்றவர்கள், **உகந்தார்** - கொண்டாடுகிறார்கள் **தம்** அவனை, **தேவாஃ**-தேவதைகள், **ப்ராஹ்மணம்** - ப்ராம்மணனாக, **விதுஃ** - அறிந்துகொண்டார்கள் **தேவதாஃ**- தேவதைகள், **ஆஹூர்ணத்தி** - ஸேவிக்கிறார்கள்

---

1 2 பார மோ-118-11, 3 வி-த-43-28

இப்படி வைராக்ய பூர்வகமாகப் பரம புருஷார்த்தத்தில் ஆசை ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்—'நின்ற' என்றாரம்பித்து.

[ப - ரை] நின்ற - நிற்கிற, புராணன் - அநாதியாகிய பகவானுடைய, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏந்தும் - தலையினால் வஹிப்பதாகிய, நெடும் - ஶ்லாக்யமான, பயனும் - ப்ரயோஜனத்தையும், பொன்றுதலே - நசிப்பதே, நிலை - ஸ்வபாவம், என்றிட - என்று சொல்லும்படியாக, பொங்கும் - வ்ருத்தியடைந்து வருகிற, பவக்கடலும் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது - இந்தப் புருஷார்த்தம், நன்று - நல்லது, இது - இந்த பாசருதி, தீயது - கெட்டது, என்று, நவின்றவர் - நமக்கு உபதேசித்த ஆசார்யர்களுடைய, நல்லருளால் - நல்ல (பரிபூர்ணமான) க்ருபையினால், புலன்களை - இந்திரியங்களை, வென்று - ஜயித்து, பெரும்பயன் - உத்தமமான புருஷார்த்தமாகிய, வீட்டினை - மோக்ஷத்தை, வேண்டுமே - அபேக்ஷிக்கும், அதாவது அபேக்ஷிப்பான் என்று தாத்பர்யம்.

'நின்ற புராணன்' என்பதற்குக் கீழதிகாரத்தில் அருளிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் கார்யர்களாகையாலே அவர்களைப்போலக் கார்யபூதனல்லாமல் தானெப்பொழுதும் ஸ்திரமாய் நிற்கிற என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே எல்லா ஜீவாத்மாக்களும் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற என்றர்த்தமாகவுமாம். 'அடியிணை யேந்தும்' என்கிற இடத்தில் 'யாவஜ்ஜீவணை ஹ்ராதகௌ வாயுபூர்வ வ்யஞ்ஜநாங்கிதௌ। ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி ந மே ஶாந்திர் பவிஷ்யதி॥', 'எம்மா வீடுந் திறமும் செப்பம் நின் செம்மா பாதபற்புத்தலை சேர்த்து' இத்யாதிகள் அனுஸந்தேயம். 'அடியிணை' என்பதினால் திருவடிகளின் போக்யதாதிஶயம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட போக்யதாதிஶயத்தில் இவைகள் பரஸ்பர ஸத்ருஶங்களேயன்றி மற்றவைகளை ஸத்ருஶங்கள் அல்லவென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'பொன்றுதலே நிலை' என்பதினால் அவன் 'நின்றபுராண'னானமைக்கு விருத்தமாக இது நசிப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையது என்பது காட்டப்படுகிறது. 'பொங்கும்' என்பதினால் பாபங்கள் ஸதா வ்ருத்தியடைந்து

விஷயேஷு வஹ்நிஷ்வப்யது யேநோ வஹ்நிவிப்ருஷ்யாத்மகம்
வஸிஷ்ட்ராக்ஷ ஸ்வாத்மஹ்ருத்ஸ்தி ஹ்ருயாஸ யராஜ்ஞவ: ।
நிரவத்ய ஸுஹ்ருத் ஸ்வஹ்ருஷ்டாதர்ஶோஹீ கர்த்துமஹ்யம்
ஜகதி ஹவிதா தைவாத் கச்சித் ஜிஹாஸித ஸம்ஸ்ருதி: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
முமுக்ஷுத்வாதிகாரஸ்ஸமாப்த:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீராமாநுஜப்புறத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

சொண்டிருப்பது த்யோதிதம் 'கடல்' என்பதினால் அநந்தமான தென்பதும், பயங்கரமான தென்பதும் த்யோதிதம் 'நவின்றவா நல்லருளால்' என்பதினால் அவர்கள் உபதேசமாத்திரம் அமையாது, அவர்கள் 'ஸ்வாமிகள்' என்று கடாக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது த்யோதிதம் 'நல்லரு'ளால் நிகாரணிகளோடு கலசாமையும், மற்றொன்றை எதிர்பாராமையிருக்கையும், தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் அடையும்படிச் செய்கையும் 'வீடிடைவேணமே' என்று பாடாந்தரமாக ஸ்ரீஸாரஸ்வாதினீயில் வ்யாக்யாதம். வீடிடை - வீட்டில், அதாவது பரமபதத்தில், பெரும் பயனே-உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய பகவத் கைங்கர்யத்தை என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி மோக்ஷத்தில் இச்சை கீழ் உபோத்காதாதி ஸாரத்தில் அருளிச் செய்தபடி விசேஷ ஸுக்ருத பரிபாகமுடைய ஒருவனுக்கு ஸம்பவிக்கும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'விஷயேஷு' என்ற ஸ்ராமபித்து

ப-ரை] **ஜகதி** - இந்த லோகத்தில், **யேந:** - ப்ரயாஸமாகிய, **கச்சித்** - ஒருவன், **தைவாத்** - பகவத் ஸங்கல்பத்தினால், **வஹ்நிவிப்ருஷ்யாத்மகம்** - நெருப்பிலிருக்கும் விஷயங்களாகிற, **விஷயேஷு**-விஷம் கலந்த மதுவை, **வஹ்நிஷ்வப்ருது**-

வெளியில் தள்ளினவனும், அதாவது நீக்கினவனும், **பரிமித**- அல்பமான, **ரஸ** - ஆநந்தத்தையுடைய, **ஸ்வாத்மாஸ்வாத** - தன்னுடைய ஆத்மாவை யனுபவிப்பதாகிற (உண்டாகிய), **ப்ரயாஸ** - ஶ்ரமத்திலிருந்து, **வ்யாவ்ருத்த:** - நிவ்ருத்தித்தவனும், **நிரவதி** - எல்லையில்லாத, **மஹாநந்த** - பெரிய ஆநந்த ரூபமான, அனவதிக ஆநந்தத்தையுடைய, இது பரப்ரஹ்மத்திற்கு அனுபவத்திற்கும் விஶேஷணம், **ப்ரஹ்ம**-பரப்ரஹ்மத்தினுடைய, **அப்யவஹ்ருதி** - அனுபவிப்பதில், **ஜாதஹர்ஷ:** - ஆசையுடையவனும், **ஜிஹாஸித** - விடவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட, **ஸம்ஸ்ருதி:** - ஸம்ஸாரத்தை யுடையவனும், **ஸவிதா** - ஆகப்போகிறான்

'**விஷயேஷு**' என்பதினால் நித்யத்தில் ஸ்வாத்மாநுபவத் தோன்றிலும் பின்பு அநர்த்தத்திற்குக் காரணம் என்பது தோன்றுகிறது. 'நினைப்பட்ட விடப்போலத் தித்திக்கின்ற சிறுபயனே உறுபயனென்று உழன்றுமாறும்' என்றிவர் தம்மாலேயே **ஸ்ரீ** பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. '**தீர:**' என்பதினால் '**யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப। ஸமது:கஸுகம் தீரம்**' என்று சொல்லப்படுகிற ஸுக து:காதிகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடிய தைர்யம் சொல்லப்படுகிறது. '**ஸவிதா பவது**' என்பதற்கு விஷயங்களைத் தன ஸமீபத்தில் சேர வொட்டாமல் தடுத்து என்று தாத்பர்யம். '**பரிமிதரஸ**' என்பதற்கு ஸ்வாநுபவ ரஸத்தைக் காட்டிலும் கைவல்யானுபவம் மேற்பட்டதாயிருந்தாலும் பரப்ரஹ்மானுபவத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் அல்பஸுகமானது என்று தாத்பர்யம். 'இறுகலிறப்பெனும் ஞானிக்கு மப்பயனில்லையேல்', 'சாதை செய்வான் கூதைசெய்து நடைமுறை வாழ்க்கையும் போம்' இத்யாதிகள் இங்கநுஸந்தேயம். '**ப்ரயாஸ**' என்பதினால் 'பிறவித் துயரற ஞானத்துள் நின்று துறவிச் சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் அறவனை யாழிப்படை யந்தணனை மறவியை யின்றி மனத்து வைப்பாரே', '**ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே। தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்॥**', '**க்ஷேத்ராபிக்தர த்ருஷ்டா ஸ்வ்யக்தாஸக்தயே**

திவரம்’ என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லுகிற படியே யம நியமாதி பரமம ஸமமா யிருக்க யோகயதை இல்லாமையினாலே தயானம செய்யும்பொழுது ஸ்வஸ்வரூபமா யிருக்கை குறைவா யிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா யிருப்பதினாலும் மசிலையக்கலவி எலியைப் பிடிப்பாரைப போலே பரபமே அவாகளுக்கு மிருத்தி என்று தாதபாயம ‘**நிரவயிஷோடி**’ என்பதினால் ‘அவிமோ ஆநந்த ஸ்வ ரூபம், அப்படிப்பட்டவனை அடைந்து இவன் ஆநந்தத்தை அடைகிறான்’ என்கிற ஸ்ருதி வாக்யம் விவக்ஷிதம் அனுபவத திற்கு விஷேஷணமாகும் பொழுது ‘தேஜஸும் பாரமும் நெய்யும் கன்னனும் மமுது மொதகே இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே மிகுந்த ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாதபாயம ‘**காதமெஷ**’ மாவது அதிகமான ஆசை, அதாவது கீழ்ச சொல்லிய தோஷமில்லாத பழியினால் என்று தாதபாயம **ஜெடிவாஸ்’** என்பதற்கு உபோதகாதாதிகாரத்தில் சொல லியபடி யாதருச்சிக ஸுகருதாதிகளடியாக வருகிற பகவ தனுகாரஹ விசேஷத்தினால் என்று தாதபாயம

திருவஹீந்திரபுரம சேட்லூர வித்வான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாகயானத்தில

முமுக்ஷுதவாதிகாரம

முற்றிற்று

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்.

[அதிகாரி விபாகம்—பக்தி நிஷ்டை—ஆசார்ய நிஷ்டை—க்ஷேத்ரவாஸாதிகள பரம்பரையாக மோக்ஷஸாதனம்—பக்தன், ப்ரபந்நன், இவர்களுக்கு ப்ரவை உபயோகமாகும் ப்ரகாரம்—பல ப்ராப்தியில ஏற்றத்தாழ்வு—மோக்ஷமாகிற பலம் ஒன்றுபடம்]

ஸ்வாதந்த்ர்யேண ததா பரஸ்ய
ஸ்வாதிகாரவிஶேஷதோ யதா
த்ரைவர்ணிகஸம்பந்நோ த்வயஶக்தி
விஶேஷணவிஶேஷம் |
விகல்ப்யேத ந்யாஸவர்ஜித
மிதரே விஷ்ணவாஸ்து ததா
நியதாஷ்வேயாத்
நியமாதிஸ்வேம் வ்ரஹவதி ||

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ||

இப்படி மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தில் இச்சை துல்யமாயிருந்தபோதிலும் பக்தி ப்ரபத்திகளில் அதிகாரி பேதமிருக்கும் படியையும், பக்திநிஷ்டை முதலியவைகள் ப்ரபத்தியின் உட்பிரிவுகளாயிருக்கும் படியையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—' ஸ்வாதந்த்ர்யேண ' என்று ஆரம்பித்து

பதவுரை | விஶேஷம் - பருமமவிதயா நிஷ்டைகளுக்கு, ஸ்வாதந்த்ர்யேண - மோக்ஷத்திலிச்சை யுடையவர்களாயிருக்கை, ததா பரஸ்ய - ஸமமாக இருந்தபோதிலும், யதா - எப்படி, ஸ்வாதிகாரவிஶேஷ - மது வித்யை முதலியவைகளில், அதாவது மதுவித்யை முதலிய பக்தியோகத்தின் உட்பிரிவு

களில், **அதிக்ருதிவிசேஷண** - அதிகாரத்தின் பேதத்தினால், **வ்யவஸ்தா** - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்படியே அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, **ஸம்ஸித்தி** - உண்டாகிறதோ, **ததா** - அப்படியே, **ந்யாஸே** - ப்ரபத்தியிலும், **இதரவித்யாஸு** - மற்ற பக்தியோக வித்யைகளிலும் **ஸ்திதி:** - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), **விகல்ப்ய** - விகல்பமாகச் சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினாலே அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விகல்பிக்கப் படுகிறது, **ஏவம்** - இப்படி, **நியமிதம்** - வ்யவஸ்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, **நியந்து:** - தெய்வத்தினுடைய, **ஔசித்யம்** - ந்யாய்யம், அதாவது ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாத ஆச்சர்யமான ஸக்தி உடையதாயிருக்கை, **ப்ரபவதி** - ஸாமர்த்தியத்தை உடையதாகிறது.

'**ஸாக்ஷாத்கைவதூர்வ்யவஸ்தி**' என்பதினால் ஆக்ஷேபம் அநுவதிக்கப்படுகிறது, அதாவது ஸகல அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆசை உண்டாயிருக்க பக்தி ப்ரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குக் காரணமென்ன வென்று ஸங்கை என்று தாத்பர்யம். '**உபயவித்யாஸ்வபி**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' பதத்தினாலே பஞ்சாக்னி வித்யையில் பரமாத்மக ஸ்வாத்மோபாஸனமும், ஸத்வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. '**அதிக்ருதிவிசேஷண**' என்பதற்கு சிறிது காலம் வஸுக்களின் ஸ்தானத்தை யடைந்து அப்புறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவல்யத்தை யடைந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல் நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, என்றிவை முதலிய இச்சைகளினால் ஏற்பட்ட அதிகார பேதங்களினாலே, என்றர்த்தம். இத்தால் மோக்ஷத்திலாசை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் துல்யமாயிருந்தபோதிலும் அவாந்தர பலங்களில் இச்சையாகிற உட்பிரிவான அதிகார பேதத்தினாலே மதுவித்யை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வ்யவஸ்திதமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல இங்கும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**ததா**' என்பதற்கு ப்ராரப்த கர்மத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற இச்சை, ப்ராரப்தம் தன்னிலும் சிலபாகங்களும், அல்லது முழு

இப்படி வாசவாஸாஷாமெராவாயங்களான
நிவர்த்யா-ங்களிலே ப்ரவர்த்தரான வயிகாரிகளிரு
அதிகாரி விபாகம் வா அவாகளாகிறா—ஸஸார
கப்ருவ்ருத்திநிஷ்டனும், ஸஸாரக ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனும

மையுர நிவருத்தித்தவ வேணடுமெனகிற இசசை, முதலிய அதிகார பேதத்திஞலே அனுஷ்டானமும விகலபிககபபட டிருககிறது எனறாததம மோக்ஷததில இசசை துலயமா யிருகக அவாநதர பலஙகளில ஆசையாகிற அதிகாரஙகள வெவ வேறுபட டிருபபதறகுக காரணததை அருளிச செயகிறா— ‘ நியதா ’ எனறாமபிதது ஜனமாநதர ஸுகருதாதிகளிஞல உணடாகிற பகவ தனுகரஹ விஸேஷத்திஞல இநத ருசி பேத முணடாகிறது எனறு தாதபாயம

‘ இபபடி ’ எனபதறகுக கீழதிகாரததி லருளிச செயதபடி முமுக்ஷுசசாயாய எனறாததம ‘வாசவாஸாஷாமெராவா யஙகளான எனபதிஞல பரமபரயா மோக்ஷ ஸாதனஙகளான நாம ஸஙகீாததன திவயதேஸ வாஸாதிகள விலககபபடுகின றன, அதாவது நேரில மோக்ஷததிறகு உபாயஙகளான என றாததம இவைகள முபபததிரணடு எனறு பிரிககபபட டிருநதன, ‘ இருவா ’ எனறருளிச செயததறகுக காரணம அரு ளிச செயகிறா—‘ அவாகளாகிறா ’ எனறாமபிககது ‘ஸஸா ரகப்ருவ்ருத்திநிஷ்டி ’ஞைது பகதியோகம யதாவததாகப பூா ததி யடைவதைத தவாரமாகக கொணடு மோக்ஷததைக கொடுக்க வேணடுமெனறு பரபததி பணணுகிறவன ‘ ஸஸாரகப்ரு வத்திநிஷ்ட ’ ஞைது மறறொனறை நடுவில அபேக்ஷிககாமல பர பததியிஞலேயே மோக்ஷததைக கொடுகக வேணடுமெனறு பர பததி செயபவன பகதன, பரபனனன, எனறிவாகளுககு அஸாதாரண காரஙகள பரஸிததமா யிருகக இபபடி விபா கம செயகததறகுக காரணமாகப பகதன பரபனனன, எனகிற ஆகாரம இருவருககும பொதுவா யிருககிறபடியிஞலே அது அஸாதாரண காரமாகாது எனறருளிச செயகிறா—‘ வ்ருத்தோ ’ எனறாமபிதது

ஸ்வதந்த்ராங்க ப்ரபத்திஸ்தாம்ப்ரபன்னாவத்ர தாவுபௌ |
பஹுஸாதநஸத்ஸாத்யம் பக்தாவபி ச தர்சிதௌ ||

1 ‘ஸ்நாநம் ஸப்த விதம் ஸ்ம்ருதம்’ என்கிறபடியே யதாயி காரம் மாந்த்ராதிகள் திவ்ய வாயவ்யாதிகளும் தாத்ருஶங்களான ஸ்நாநபேதங்க ளானாற்போலே உக்த ப்ரபத்தி நிஷ்டையென்கிற இவையும் ப்ரபத்தியில் அவஸ்தை

ப - ரை] அத்ர - இந்த மோக்ஷோபாயாதிகாரிகளில், தௌ-அந்த, உபௌ - கீழ்ச் சொல்லிய இருவர்களும், ஸ்வதந்த்ராங்க ப்ரபத்திஸ்தாம் - ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி, அங்க ப்ரபத்தி, இவை களிலுள்ள, ப்ரபன்னௌ - ப்ரபன்னர்களாகவும், பஹுஸாதந ஸத்ஸாத்யம் - பல ரூபமாயும் அதாவது ஸ்வயம் ப்ரயோஜன ரூப மாயும், மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகவும் இருக்கிற பக்திகளிலுள்ள, பக்தாவபி ச - பக்தர்களாகவும், தர்சிதௌ - காண்பிக்கப்பட் டார்கள் ப்ரமாணங்களிலுள்ள என்று சேர்த்துச் சொன்னவாறு.

ஸ்வதந்திரப் ப்ரபத்தியில் உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை, முதலிய பேதங்கள் இருக்க அவைகளையெல்லாம் ப்ரபத்தி என்று அருளிச்செய்கைக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்—‘ஸ்நானம்’ என்றாரம்பித்து ஸ்நாநம் - ஸ்நானம், ஸப்தவிதம் - ஏழுவிதமாக, ஸ்ம்ருதம் - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவையாவன மாந்திரம், பார்த்திவம், ஆக்நேயம், வாயவ்யம், திவ்யம், வாருணம், மானஸம், என்பவை ‘ஆபோஹிஷ்டாதிபிர் மாந்த்ரம் ம்ருதாலம் பஸ்து பார்த்திவம்। ஆக்நேயம் பஸ்மநா ஸ்நாநம் வாயவ்யம் கோரஜஸ்ஸ்ம் ருதம்॥ யத்து ஸாதபவர்ஷேண திவ்யம் தத் ஸ்நாநமுச்யதே। வாருணம் சாவகாஹஸ்து [illegible] [illegible]’ என்பதும் இங்கனுஸந்தேயம் [illegible] ’ என்பர் [illegible] தத்தில் பக்தி, அஶக்தி முதலியவைகளுக்கு [illegible] என்றாத்தம் ‘தாத்ருஶங்களான’ என்பதற்கு அந்தந்த ஸ்நா நத்தில் அதிகாரி அந்தந்த ஸ்நானத்தைச் செய்ய முந்திய ஸ்நான பலம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் [illegible] வஸ்தைங்கள் - ஆகார பேதங்கள் இத்தால் ப்ரபத்தி என்பதில் அவைகள் அந்

1 போதாயன க்ருஹ்யஸூத்திரம்-2-7

ஓங்கள் இவற்றில் உக்தியாவது — ஆகாசஶ்ரு வஸ்தவ்ய
உகத நிஷடை ஓஞங்களில ஒவைஸதி்யமில்லா
தார அவனை யொழியப் போககற்று நிறகிற வழிகார
மும், ஸவேக்ஷிததால ரக்ஷிகருமெனகிற விஶ்வாஸமு
முடையராயககொணடு ஶரணமனறிய வர்ணாநு
வர்த்தி மஹாமான வ்யாபாரயெஶ்வரவதிஷ்டவாக்யததாலே

தாககததங்கள் எனறு தாதபாயம அதாவது பரதி நிஷபததி
தவாரா மோக்ஷம முதலியவைகளைபபோல இவைகளுக்கும பல
பேதமிலலாமையினால எனறுதாதபாயம இவைகளை தனிதது நிரு
பிததருளுகிறார—'இவறறில' எனறாரமபிதது 'ஒவைஸதி்ய' மா
வது தெளிவான ஜஞானம ஸ்ரீபாஷயததில ஜிஜஞாஸாதி சரண
ததில பூரணமான ஆகாரததோடு கூட ஒரு வஸதுவை அறிதல
வைஶதயம, அவைகளில சில ஆகாரஙகளை மாததிரம அறிதல
அவைஶதயம எனறு நிருபிததிருபபதினால இஙகு 'ஸவைஶ
த்ய'மாவது அஙகஙகள கரண மநதிரததில இனனினன
பதஙகளில விவக்ஷிதம எனபதையும, அஙகஙகள பரபததிக்கு
எவவிதமாய உதவியாயிருக்கினறன எனகிற ஆகார
பேதஙகளையும், அவைகளின காரணஙகளையும, தனித தறி
யாமை இததால அவைகளில ஸமுதாய ஜஞானம அவஶயா
பேக்ஷிதம எனபது தெரிவிககபபடுகிறது போககறறு - கதி
இலலாமல, அதாவது அகிஞசனனாய அநநய கதியாய எனறு
தாதபாயம அவனுக்கும மஹா விஶவாஸாதிகள வேணடு
மெனறருளிச செயகிறார — 'ஸவேக்ஷிததால்' என
றாரமபிதது 'ஆவாரயெஶ்வரவதிஷ்டவாக்யததாலே' என
பதினால அவனுககும ஆசாரயோபதேஶம ஆவஶயகம எனபது
சொலலபபடுகிறது 'வாக்யததாலே' எனபதறகு ஸ்ரீ ஶரண
கதி தீபிகையில '[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]' எனறருளிச செயதிருககிறபடியே
ஏதாவது ஒருவாகயததாலே எனறாததம அஙகு '[illegible]
வாக்யே:' எனறருளிச செயதிருபபதறகு '[illegible]
நாராயணே[illegible]' இதயாதிகளில சொலலபபட்ட மநதிர

தாதிமார் சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்மரணம்பண்ணும் முக்தரான ஸர்வஜ்ஞகுமாரர் களைப்போலே யென்னுடைய பரமேகாந்தியுன்கண்டு ஹர்ஷமாகவேற்றிட்டுக்கொள்ளவேணு மென்கை. வைதிக ஸர்வ வ்ருத்தாங்கமறியாத வாறுன ஒருக்கால 'ஹவிர்ஹ விஷாந்தேஹி' என்றுல ஶிஶுக்ரான ஸத்ரூக்களகத்தி லேயப்போதே யபேக்ஷித ஸித்தியுண்டாமாப்போலே

ஸதானத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவைகளினால் என்றாத்தம் தாதிமார் - வளர்த்த தாயார். முக்தரான - பாலரான, ஸர்வஜ்ஞகுமாரர்கள் ஸமீபத்திலிருக்கும் தேஶாதிபர்களுக்கு ராஜாக்கள் 'ஸர்வஜ்ஞ'ர்கள், அவர்களுடைய பிள்ளைகள். ஏற்றிட்டு - அங்கீகரித்து. இதனால் இந்த ஆர்த்தர்ளு ஸாந்த்வனம் ஆவஶ்யக மென்பதேற்படுகிறது. இந்த லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் மாத்திரம் போதுமோ? வைதிக காமங்களில் சரணமந்திரம் முதலிய அநுஸந்தி வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் — 'வைதிக வாக்ய' என்றாரம்பித்து 'வைதிகவ்ருத்தாங்க'மாவது இந்த ப்ரக்ருதி இந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, அதின்மேல் இந்த பாதப்பம் இன்ன ஸூத்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டு வந்தது, அதின் ஸந்தி முதலியவைகள், அதின் அர்த்தங்கள் முதலியவை 'வாக்யவ்ருத்தாங்க'மாவது இந்தப் பதங்களை இவ்விதமாகச் சேர்த்து வ்யவஹரிக்கவேண்டும் என்கிற நியமம் முதலியவைகள். ஒருக்கால் - ஒருதடவை. சில இடங்களில் பிக்ஷைஇல்லையென்றும்றுப்பதையும்லோகத்தில் காண்கையினால் இந்த த்ருஷ்டாந்தம் ஸரியல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்காக 'ஶிஶுக்ரான ஸத்ரூக்கள்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஶிஶு - தனிசாகர், ஸத்ரூக்கள் - வைதிக ஸாரத்தை யுடையவர்கள். அகத்திலே - க்ருஹத்திலே. க்ரித்திரனும், வைதிக ஸாரத்தை இல்லாதவனும் மறுத்தாலும் இவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்றுதாத்பர்யம். இதனால் வைதிகச் காமங்களெல்லா வற்றிலும் சரணமந்திராதிகளைப் பற்றிய விஶதமான ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. கொள்ள - வாங்க, குறைவிலன் - குறைவில்லாதவன், அதாவது இதரர்களிடங்களில் நாம் சில த்ரவ்யங்களை வாங்கினால் அது

1 'கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்' என்னும்படி யிருக்கிற **ஸர்வஜ்ஞஸர்வேச்வர விஷயத்தில்** இவ்வுக்திக்கும் **ஸஃபலாவிநாபாவமுண்டு**. அறிவிலிகளாய் இவ்வுக்தியாமே பற்றுசானவர்கள் திறத்தில் 2 '**யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்த்ருத்வம்**' என்று சொல்லுகிறபடியே இவ்வுக்தியாமு

அவர்களிடத்தில் குறைந்துவிடுகிறது பகவானிடத்தில் அப்படி இல்லை என்று தாத்பர்யம். இத்தையே 'யந்நதேநவஸக்த்யாமஹே' என்று ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி அருளிச்செய்தான். இது பரிபூர்ணன் என்பதற்கு ப்ரமாணம். **வேண்டிற்றெல்லாம்** - நம்மால் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும், **தரும்** - கொடுக்கும். இந்த்ராதி தேவதைகள் சிறிய பலன்களைக் கொடுப்பார்கள். பகவான் ஸர்வ பலப்ரதன் என்பது தாத்பர்யம். இது பரமோதாரன் என்பதற்குப் ப்ரமாணம். ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் என்றருளிச்செய்யாமல் பொதுவாக '**ஸர்வஜ்ஞஸர்வேச்வரவிஷயத்தில்**' என்றருளிச்செய்திருப்பது ஸர்வேஶ்வரனொருவனுமேயன்று, உதாரர்களாய குணஶாலிகள், எல்லாரும் இந்த ஸாஹாதரக்ஷணத்தைச் செய்வார்கள், இது பொதுவான தர்மம் என்று தெரிவிப்பதற்காக. **ஸஃபலாவிநாபாவம்** - பலத்தை விட்டுப் பிரிந்திராமை. இப்படி ஜ்ஞானமில்லாமல் உக்திமாத்ரத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களுக்குப் பலமுண்டாவதற்குக் காரணம் ஶரண்யனுடைய கருணை, ஆசையினால் இது அதிகாரி பேதத்தினால் வ்யவஸ்திதம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'**அறிவிலிகளாய்**' என்றாரம்பித்து. **அறிவிலிகளாய்** - ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாய், அதாவது கீழ்ச்சொல்லியபடி விஶத ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாய், **பற்றுசானவர்கள்** - அவலம்பனமாக வுடையவர்கள். **யேநகேநாபி ப்ரகாரேண**-விஶதஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், அவிஶத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், ஆர்த்தனாகவாதல், த்ருப்தனாகவாதல், ஏதாவதொருவிதமாக, அதாவது அதிகாரி விஶேஷத்திலொரு நியமமுமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம், **த்வயவக்த்ருத்வம்** - த்வயத்

1 திரு 3-9-5 2 ஸாரஸங்க்ரஹம்

முணடாககமாடடாது ஶரணயன் கருபைவ இவ் வர்த்தத்தை 1 'ஸாவீயவௌஸாவி ஶரணாகதி ஸமூஹா ஜ:' என்றும, 2 'ஶரணவரணவாதியம் வொதிதா ஸஹ வதிவதவஸாவியீவஶிவிதகா' என்றும, 3 'ஹூவத்தீ வாவெவெவ நிரீக்ஷதாஂவூரணெ' என்று மஷியுக்தா பேசி னாகள இவ்வுக்தோரது நிஷ்ஞுடையவு மாசாயர் நிஷ்ஞுடையவும நிலைகளிரணடையும 4 'தவஹரொ

னதைச சொனனநீ உணடாககமாடடாது - புஜிதது ஜீரணம செயதுகொளள ஶகதியுடையதலல அகாவது இவவுகதி மாததிரததிறகும பலம கொடுககாமல வயாததமாக காது என்று தாதபாயம இதறகு பரமாணம காடடி யருளுகிறா—' இவ**வர்த்தத்தை**' என்றாரமபிதது **வாவீ யவௌஸாவி** - அதிகப பாபியா யிருநதபோதிலும, **ஶரணாகதிஸமூஹா ஜ:** - ஶரணாகதி எனகிற ஸபதததை பரயோகிததவனுகிய, '**நொவெக்ஷணம 88 கவொஹிதீஸ்ரூ ரஸ்ய**' என்று மேலபாதம எனனை உபேக்ஷிபபது ஈஶவரனுன உனககு உசிதமலல என்று அாததம **ஊயம்** - இநத, **யா** - எநத, **ஶரணவரணவாக** - ஶரணாகதி எனகிற ஸபதம, **உதிதா** - சொலலபபடடதோ, **ஸாவி** - அதுவும, **யீவஶி விதகா** - புததி பூாவகமானதாக, **ஸஹவதி**-உணடாகிறதிலலை (இபபடி யிருநதபோதிலும எனனிடததில நீ தயைபணணக கூடிய தனமை இருநததேயானுல அதினுல நான உயிரோடிருக கிறேன) **ஹூவத்திவாவெவெவ** - பரபததியைச சொலலுகிற வாாததையினலேயே, **நிரீக்ஷிதாஂ**-பாாககிறததறகு, **வூரணெ**- விருமபுகிறேன சில ஸமபரதாய பரமாணஙகளில உகதிநிஷடை யும, ஆசாாய நிஷடையும சோததருளிச செயயபபடடிருபபதி னுல இரணடும சோநது மோகேஷாபாயமெனறேறபடுகிறதே என னில அதறகுத தாதபாய மருளிச்செயகிறா—'இவ**வாக்க்**' எனறு ரமபிதது 'நிலைகளிரணடையும' எனபதினுல தனிததனியான இரணடு நிஷடைகளும இநத ஸலோகததில சோதது அனுஸந

1 அதி-ஸத-61. 2 வர-ஸத-84
3 வர-ஸத-92 4 ஸ்ரீர-ஸத-2-102

ஸஹ உக்ாரிஷியாஜீபூர்கை ஶரணாகதிர்வை வாதஶோதிஶி ரம் । ஊதிவஹ ஸாக்ஷிகயந்திமத்வ் காஷ்யரா ஹரங்கவ ரஷ யாருந்ர ॥' என்று சோதத்தாவஸ்நிதாாகள இதில மிகுதிகாட்டுகிற ஸவிஶஷ்ததாலே யோரொன றேயமையுமென்று ஸூசிதமாயிறறு இவாகளிலா

ஆசார்ய நிஷ்டை   வாயந் நிஷ்டை 1 'வாத்ரு

திககபபட்டிருககிறது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது **அஹம்** - நான, **யாஜீபூர்கை:** - தாமிஷடாகளான பூாவாசாாயாகளினால, **தவ** - உமமுடைய, **ஹர:** - பரமாக, **உக்ாரிஷி**-செயயபபட டேன, **ஶரணாகதி** – ஶரணம எனகிற, **வாதஶவி** – வாாத தையையும, **உக்தேஶிரம்** - சொனனேன, **ஊதி** - எனகிற, **ஊதம்** - இதனை, **ஸஹஸாக்ஷிகயது** - ஸாக்ஷியோடு சோநததா கச செயதுகொணடு, **ரங்கநாதா** - ஶ்ரீரஙகநாதனே, **உரம்** - எனனை, **தவ**-உமககு, **ஹரம்**-பரமாக, **குரு**-செயதுகொள ளும 'சோததாவஸ்திதாாகள' எனபதறகு காநத லாகவததிற காக ஒரே ஶலோகததில இரணடு நிஷடைகளையும சோததுச சொலலியிருககிறாாகள எனறு தாதபாயம இவைத தனித தனி நிஷடைகள எனபதறகுக காரணம நிரூபிததருளு கிறாா — 'இதில்' எனறாரமபிதது மிகுதி காட்டுகிற - அதி கம எனகிற ஆாததததைச சொலலுகிற '**யேஷஹெஷ்வஸம் ஶ்ரயா:। தேஹெநவிதஹ்யாஸ்ஷிதஷிஷெ:வாரஶேஷம்'** எனறிவை முதலிய வசனஙகளினால வேறொரு உபாயததின சோககையை அபேக்ஷியாத ஆசாாய நிஷடையை முதலில அரு ளிச செயதிருபபதினாலும, '**தவஹரஹமக்காரிஷி**' எனபதினால தனககு அநத விஷயததில பரமிலலை என றேறபடுகிறபடியினாலும, '**அவி**' எனபது ஆதிகயததைச சொலலுகிறதெனபது ஸவாரஸயம, ஸமுசசயததை (சோத துக கொளளுவதை)ச சொலலுவதாக இருநதால கீழககூறிய பராமாணஙகளுககு விரோதம வரும எனறு தாதபாயம **அமையும்** - மோக்ஷததைக கொடுககப போதுமானது ஆசாாய நிஷடையை நிரூபிததருளுகிறாா — '**இவாகளில**' எனறாரம

---

1 ஶரண 3 75

ப்ரேஷ்ய ஸ்ததா சிஷ்ய இதி த்வம் நிவேதயேத்'
என்று சாண்டில்ய ஸ்ம்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற
படியே ஆசார்யனுடைய ஸர்வாத்மீய ஸமர்ப்பண
த்திலே தானும் அந்தர்பூதன். 'ஸித்திர்
பவதிவா நேதி ஸம்சயோ(அ)ச்யுத ஸேவிநாம் | ந ஸம்ச
யோ(அ)ஸ்தி தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம் ||' என்கிற கணக்
கிலே ஆசார்ய நிஷ்டனுக்கு கைமுதிக ந்யாயத்தாலே
ஸித்தியில் ஸந்தேஹமில்லை ஒருமலையினின்று

பித்து ஸுத: - பிள்ளை, ப்ரேஷ்ய: - தாஸன், ததா - அப்படியே, சிஷ்ய: - சிஷ்யன், இதி த்வம் - என்கிற பாவமாக, நிவேதயேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் ஒருவன் உபாய மநுஷ்டிக்க மற்றொருவனுக்குப் பலம் வருவதெப்படி என்னிலருளிச் செய்கிறார்—'ஸித்தி:' என்றாரம்பித்து அச்யுத ஸேவிநாம் – பகவானை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, ஸித்தி: - பல ஸித்தி, பவதி - உண்டாகிறதோ, நவா - இல்லையோ, இதி - என்று, ஸம்சய: - ஸந்தேஹம், தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம் - அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு சுச்ரூஷை பண்ணுவதில் ஆசையோடு கூடினவர்களுக்கு, அத்ர - இந்தப் பல ஸித்தியில், நஸம்சய: - ஸம்சயமில்லை 'கைமுதிக ந்யாயத்தாலே' என்பதற்கு இந்த இடத்தில் ஸந்தேஹம், ஸந்தேஹமில்லை என்கிற பதங்களுக்கு அப்படியே அர்த்தம் சொல்லுவது அஸங்கதம், சாஸ்திரார்த்தத்தில் விச்வாஸமுடையவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பண்ணுகிற ப்ரபத்தி முதலிய சாஸ்திரார்த்தங்களில் ஸந்தேஹமுண்டாகாமையினாலும், சாஸ்திர விரோதம் வருகிறபடியினாலும் ஆகையினால் 'ஸம்சய:' என்பதற்கு ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமான பகவதநுக்ரஹத்தின் குறைவைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் அப்படியே 'நஸம்சய:' என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லாமைக்குக் காரணமான பகவதநுக்ரஹ விசேஷத்தில் தாத்பர்யம் ஆகையினால் குறைந்த அநுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான பகவானை ஆச்ரயித்தவனுக்கே பலம் உண்டென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்க

---

1 பாத்ம-1-95

வொருமலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ ஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப்போலே பாஷ்யகாரர் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுத்தீர்ணராவோமென்று முதலியாண்டானருளிச் செய்த பாசுரம். 1 'அந்தோ(அ)நந்த க்ரஹணவஶகோ யாதி'

அதிக அநுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான ஆசார்ய நிஷ்டனுக்குப் பலம் உண்டென்பதில் கேட்க வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். ஒருவன் அநுஷ்டிக்க ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும் என்பதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'ஒருமலை' என்றாரம்பித்து. ஸிம்ஹத்தின் ஶரீரத்தில் தத்காலத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த ஜந்துக்கள் மாத்திரம் வேறொரு மலையை அடைகின்றன. அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பரஸமர்ப்பணம் பண்ணும்பொழுது அவர்க்கு ஶிஷ்யத்வேன அப்பொழுது ஸம்பந்தமுள்ளவர்கள் மாத்திரம் அந்தப் பரஸமர்ப்பணத்தில் அந்தர்கதராய் உத்தீர்ணராவார்கள் என்று த்ருஷ்டாந்தத்தினால் ஏற்படுகிறபடியினால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ப்ரபத்தியினாலேயே, பின்புண்டானவர்களாய் அவர் ஸம்பந்தம் பெற்ற ஸகல சேதநர்களுக்கும் பலம் உண்டாகிவிடுகிறது, அவர்கள் ப்ரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை, என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. குடல் துவக்கு - ஸ்வாபாவிகமான ஸம்பந்தம் இருக்கும் அப்பொழுதுண்டான என்று தாத்பர்யம். இது தத்கால ஸம்பந்தியான முதலியாண்டான் பாசுரமாகையினாலே 'நாம்' என்றது உசிதம். ஶிஷ்யனுடைய அபேக்ஷையில்லாமல் ஆசார்ய ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் அடையக் கூடியதாயிருந்தால் ஆசார்யனுக்கு இந்த ஶிஷ்யனை உத்தாரணம் செய்யவேணும் என்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருக்க ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமாக ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகத்தில் தாமே அருளிச் செய்திருக்கும் ஶ்லோகத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'அந்தோ(அ)நந்த' என்றாரம்பித்து. அந்த: -குருடன், அநந்த க்ரஹணவஶக: -குருடனில்லாதவனைப் பிடித்துக் கொள்ளுவதினால் அவனுக்கு வசமாக

1 ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகம்-21

ஸ்வைஸ் யத்வத் பங்கு: நௌகாகர்ணதார நியுக்தோ நீயதே நாவிகேந | புங்க்தே போகாநவிதித ந்ருப ஸேவகஸ்யார்ப்பகாதி: த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி ததா தேசிகோ மே தயாளு: ||' என்று ச்லோகத்திலே சொன்னோம். ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவுமாம், ஆரேனுமொருவ ரநுஷ்டிக்கவுமாம், ப்ரவ்ருத்திக்கல

நடந்து, **யத்வத்** - எப்படி, **யாதி** - போகிறானோ, இது ஜ்ஞான மில்லாதவனுக்கு ஜ்ஞாதாவான ஆசார்யானுக்ரஹத்தினால் பலஸித்திக்கும் என்பதற்குத் த்ருஷ்டாந்தம், **பங்கு:**-நொண்டி, **நௌகாகர்ணதார நியுக்த:** - ஓடத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்டவனாய், **நாவிகேந** - ஓடக்காரனால், (எப்படி) **நீயதே** - அக்கரைக்குக் கொண்டுபோகப் படுகிறானோ, இது ஸக்தி இல்லாதவன் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் த்ருஷ்டாந்தம், **அவிதித ந்ருப:** — அறியப்படாமலிருக்கிற ராஜாவையுடைய, **ஸேவகஸ்ய**-ஸேவகனுடைய, **அர்ப்பகாதி:**-குழந்தை, முதலியது, **போகாந்** - போகங்களை, **புங்க்தே**-(எப்படி) அநுபவிக்கிறதோ, இது இவை இரண்டு மில்லாதவன் மோக்ஷமடைவதற்கு த்ருஷ்டாந்தம், **ததா** - அப்படியே, **தயாளு:** - தயாளுவான, **தேசிக:** - ஆசார்யன், **மே** - எனக்கு, **த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌ** - உம்மை யடைகிற விஷயத்தில், **ப்ரபவதி**-ஸக்தியுடையவனாகிறான் இத்தால் அவர்கள் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றேற்படுகிற படியினாலே ஆசார்யர்களுடைய உத்தாரணேச்சை அவஸ்யம் வேண்டுமென்பது த்யோதிதம் கீழருளிச்செய்த அர்த்தங்களை நிகமனம்செய்தருளுகிறார் அதில் பக்தன் ப்ரபன்னனென்று பிரிக்காமல் ஸ்வத்வாரக அத்வாரக என்று பிரித்ததற்கும் காரணத்தைக் காட்டியருளுகிறார்— 'ஏதேனும்' என்றாரம்பித்து 'ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவுமாம்' என்பதற்கு விஸத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவோ, அவிஸத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவோ, அங்கமாகவோ, ஸ்வதந்த்ரமாகவோ, ஏதாவது ஒரு ப்ரகாரமாக என்று அர்த்தம் 'ஆரேனு மொருவர்' என்பதற்குத் தானோ, ஆசார்யனோ, வேறு யாராவது பாகவதனோ என்றர்த்தம் இத்தால் பக்தனுக்கும் ப்ரபத்தி

லது ஸர்வேச்வரன ஸர்வோபதேசார்ஹதையைக்கொடுகக விரஙகாளெனறதாயிறறு இபபடி 1 'பசவோ மநு ஷ்யா: பக்ஷிணோ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ச்ரயா:| தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ||' எனறும, 2 'தே வயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிந:| நகரஸ்தோ வநஸ்தோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேச்வர ||' எனறும, 3 'நறபாலயோததியில வாழுஞசராசரம முறறவும நறபாலுககுயததனன' எ ன று ம, 4 'வனமை

அவஸயா பேஷித மாகையாலே இபபடி விபஜிககநது எனப தும தயோதிதம பாரவதாபிமானதிரள மோக்ஷ ஸாதனயக ளாக ஸாஸதிரஙகளில அறுதியிட்டிருகக 'ஞாவததிக கலலது' இதயாதி விஷகாஷம செயததறகு காரணததை அருளிச செயகி றார—'இபபடி' எனறாரமபிதது பசவ: - பசுவாவது, மநு ஷ்யா: - மனுஷயனாவது, பக்ஷீவா - பக்ஷியாவது, யே ச - எவாகள, வைஷ்ணவஸம்ச்ரயா: - வைஷணவாகளை ஆஸரயித திருககிறாகளோ, தே - அவாகள, தேநைவ-அநத வைஷ ணவ ஸமாஸரயணததினாலேயே, விஷ்ணோ:-பகவானுடைய, தத்-அநத, பரமம்பதம் - பரமபதததை, ப்ரயாஸ்யந்தி - அடை யப போகிறாகள பவத்விஷயவாஸிந: - உமமுடைய தேச ததிலே வஸிததுக கொணடிருககிற, தே வயம் - அநத நாஙகள, பவதா - உமமால, ரக்ஷ்யா: - ரக்ஷிககத தகுநதவாகள, ஜநேச்வர - ஓ! ராஜாவே, நகரஸ்த: - படடணததிலிருநதா லும, வநஸ்தோவா - காடடிலிருநதாலும, த்வம் - நீர, ந: - எஙகளுககு, ராஜா - ராஜா நறபால - நலல இடமாகிய, அயோததியில, வாழும - வாழநது கொணடிருககிற, சராசரம் முற றவும - சராசர வஸதுககள எலலாவறறையும, நானமுகனா பெறற - பருமமாவினால ஸருஷடிககபபடட, நாடடிலே - நாட டிறகுளளே, நறபாலுககு - நலல ஸவபாவததிறகு, அதாவது பகவானுடைய ஸமபலேஷ விஸலேஷஙகளையே ஸுகதுககமாக வுடைததா யிருககுமபடியான ஸவபாவததிறகு, உயததனன -

1 ஸாண-1-15
2 ராமா-ஆர-1-20
3 திரு-7 5-1
4 பெரி-தி-5-1-3.

யாவ துனகோயிலில வாழும வைடடிணை ,
னும வனமை' என றுரு சொலலுகிற ஸா ...
க்ஷேதரவாஸாதிகா பரமபரை ஊக ஹமவஹிஷய வ...
யாக மோக்ஷததிற்கு ஸாதனம களுககும தன ......
யாதல, பிறா பககலிலே யாதல, முனபோயா ...

சேருமபடி செயதான வனமையாவது-(எனசகு ...) ....
உன கோயிலிலவாழும உன னுடைய திவயக்ஷேததிர ..
ஏற, வைடடிணவனெனனும வனமை - வைஷ்ணவ ...
சொலலபபடுவதாகிய பலம ஹமவஹிஷய - பர ...
தருாரியிருககும திவய க்ஷேததிரம, 'பிறா பககலிலே ...
எனபது பரபததியைசசொலலுகிறது ஆதமீயமொ ...
பரபததி பணணுகிறவாிடததில எனறு தாதபாய...
திறகு உபகாரம செயகையாகிற ஸமபநதம ' துவககு
ளிச செயயபபடடிருககிறது இததால உபாய ...
டாசகுவதும, உணடான உபாயததை வருததி ...
பலததைச சீககிரமாக உணடாககுவதும சோத ...
படுகிறது இவை - சீழச சொலலபபடட பாச ...
முதலியவை ' மூடடி ' எனபதினால உபாயததை ...
தாகிற ஸமபநதம அருளிச செயயபபடடதாகிறது " ...
துர - மேல மேல, உவசய - வருததியை பகதி ...
தினமும அனுஷடிககபபடடதாயக கொணடு வ...
தவஸய மாகையினாலே அபபடிபபடட வளாததிர ...
ணம எனபது சொலலபபடுகிறது இததால 'பினபோ ...
பது விவரிககபபடடது பரபததி ஸகருத சா ...
யாலே அதறகு வருததி முதலியவைகள இலலா ...
றகு திவய தேசவாஸாதிகள பினபு உபகாரகங்க ...
நிரூபிததருளுகிறா—' வஹதது ' எனறுரமபி ...
' தன பககலிலே யாதல பிறா பககலிலே யாதல ' ...
காஹீதம இஙகுறற - இநத லோகததில உணட ...
க்ஷணம துடஙகி இஙகே பணணுகிற கைஙகாய ...
ஷாாதத மாகையினால அபபடிபபடட புருஷாா ...
ததி செயகிறது, அபரிமித புருஷாாததததை ய...
ரையை யுணடாககுகிறது, அதினால பலம சீக ...

பேயாதலொரு வுபாயத்துக்குண்டு எங்ஙனே
பக்தன் ப்ரபந்நன் இவர்களுக்கு பென்னில — இவை வ்யா
இவை உபயோகமாகும் ப்ரகாரம் ஸ்தத்திலே யாதல் ஸமஸ்
த்தியிலேயாதல் கூடியும், உத்கோவாவஸ்தனுக்கு
த்வராத்வராவத்தைப் பண்ணியும், ஸக்ருத் ஆவ்ரு
த்த ஸாஷ்டாங்கம் பண்ணினவனுக்கு கிங்குற்ற க்ஷேத்ர
விஶுத்தியை யுண்டாக்கியும் உபகாரகங்களாம் இவர்
பல ப்ராப்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு களில் வ்யாஸாதிகளைப்போ
லே உபாயாந்தர ஸஹிஷ்ணுதையாலே பக்த
னுமன்றிக்கே விளம்பாக்ஷமதையாலே ப்ரபந்
நமதியுமன்றிக்கே இருக்கிற ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி
நிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்தகர்மபர்யவஸாநபாவியான
வதிஷ்டப்ராப்தியத்தை அவதியாகவுடைத்தான வுபா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகத்வம் உண்டு என்று தாத்
பர்யம். இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவ்வேறு என்று
காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலத்தில் பேதத்தை நிரூபித்
தருளுகிறார் — ‘இவர்களில்’ என்றாரம்பித்து. இவர்களில் - முமு
க்ஷுக்களான அதிகாரிகளில் ‘உபாயாந்தர’ என்பது கர்ம
யோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறது. இத
னால் பக்தி யோகத்தில் அஶக்தன் ப்ரபத்திக்கதிகாரி என்னில்
கர்மயோகத்திற்கு அதிகாரி இல்லாமல் போகவேண்டி வரும்
பரம்பரயா உபாயங்களில் ஶக்தி இல்லாதவனென்னில் திருநாம
ஸங்கீர்த்தனம் முதலிய பரம்பரோபகாரங்களில் அதிகாரம்
எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி இல்
லாமற் போகவேண்டி வரும் என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்
பட்டதாகிறது. விளம்பாக்ஷமதையாலே - ப்ராரப்த
கர்மம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் விளம்பத்தைப் பொறு
த்துக்கொள்ளும் வன்மையாலே. ‘அக்ஷமத்வ’மாவது
நடுவில் வரும் ஸுகதுக்காதி பரிஜநங்களை யனுபவிப்ப
தில் அவைகளில் தோஷங்களைக் கண்டு இச்சையில்
லாதவனாயிருக்கை. பர்யவஸாநபாவியான - முடிவில்
வரப்போகிறதான, யதாவதிஷ்டப்ராப்தி - ஸரியாகப் ப்ராப்தி

ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியினுடைய யதாவஸ்திதி வசீவசுக மான மோக்ஷம் ஹேதும் ஸர்வாதிகாரமாய், ஸர்வாநிஷ்ட நிவர்த்தகக்ஷமமாய், ஸப்ரேக்ஷ்யஸாத்ய மாகவற்றாய், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய், ஆசுகாரியாய், ப்ரதிபந்தகரஹிதமாய், ஸஹாய ஸ்தம்போலே ஸ்வஹேதத்திலு ப்ரயாஸ ப்ரயோஜன ஸமமா யிருந்துள்ள ப்ரவ்ருத்தியைத் தன்னதிகாரா னு

யடைதல், அதாவது உபாஸனத்தின் பூர்த்தியானது ஸரியான அந்திமப்ரத்யயம் வரும் வரையில் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வந்தால் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். அந்திமப்ரத்யயம் வரையில் செய்வதெல்லாம் உபாயகோடியில் சேர்ந்தது. அதற்குப் பிறகு வருவதெல்லாம் பலம். அங்க ப்ரபத்திக்கு உபாஸனம் யதாவத்தாக முடிவு பெறுவதும் அதின் வழியாக மோக்ஷம் அடைவதும் பலம். இப்படிப்பட்ட விளம்பத்திற்குக் காரணங்கள் ப்ரபத்தியிலில்லை என்று நிரூபித்துக்கொண்டு ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்குண்டாகும் பலத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'**ஸர்வாதிகார**' என்றாரம்பித்து. ப்ராமண்யம் முதலிய அதிகாரத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காகவாவது, ப்ராரப்தம் முதலிய அநிஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமையினாலாவது, நேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி இல்லாமையினாலாவது, உபாயம் ஸுலபமாய்ச் செய்து முடிக்க முடியாமையினாலாவது, உபாயத்தில் ஆவ்ருத்தி வேண்டியதினாலாவது, இந்த உபாயம் சிலகாலம் விளம்பித்துப் பலம் கொடுக்கும் என்பதினாலாவது, '**பஜ்ஞாதிநக்ஷத்ரேஷ்டி**' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபல காரணங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருப்பதினாலாவது, இதற்கு அங்கதாசையாகச் சில உபாயாந்தரங்களைச் செய்யவேண்டியதினாலாவது விளம்பம் இல்லை என்பது இந்த எட்டு விசேஷணங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறது. '**ஸர்வாநிஷ்ட**' என்பதினால் ப்ராரப்த பாபம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. **ஆசுகாரியாய்** - சீக்கிரமாகப் பலம் கொடுக்கக் கூடியதாய், **ப்ரதிபந்தகரஹிதமாய்** - வேறொன்றினாலும் தடுக்க முடியாத தாய், **ப்ரயோஜனஸமமாய்** - உதவியாகப் பொறுக்காததாய் இப்படியாகில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டர்களான எல்லாருக்கும்

ஈுவமாக வ ஊாரகமாகப பறறினவனுககு வரிவு ணு நுவவததுககு வேறு ஆதிவநகமிலலாதபடி யாலே ஆவதிக்ஷணம முதலாக [1] ' இஙகேதிரிந தோகககிழுககுறறென ' எனறும, [2] ' இசசுவைதவிர யானபோ யிநதிரலோகமாளு மசசுவை பெறினும வேணடேன ' எனறும, [3] ' ஏராரமுயலவிடடுக் காக

பரபததிககு உததரக்ஷணததிலேயே பலம உணடாகவேணா டுமோ? இவாகளுடைய அபேக்ஷையிலை விளமபிககிறதெனனில ஹேயமான ஶரீர ஸமபநததததை இவாகள விருமபுகிறதறகுக கா ரணம எனன எனனில? நிருபிததருளுகிறா—'வரிவணு' எனறாரமபிதது 'வேறுேு' எனபதறகு இவனுடைய இசசையே பரதிபநதகம எனறு சொலலவேணடும எனறு தாதபாயம அப படி இசசிபபதறகு காரணம ஆசசாவதார ஸஙகம எனறு அதில பரமாணஙகளை நிருபிததருளுகிறா—' இஙகே ' எனறு ரமபிதது இஙகே திரிநதோககு - இநத லோகததில வஸிககு மவாகளுககு, இழுககுறறென - தாழவு எனன ஸாவ கரணஙக ளும பகவத விஷயததிலே பரவணமா யிருககுமபடி கருபை செயதால எனறு சோததுககொளளவும யான, இசசுவை தவிர இபபொழுது அனுபவிததுக கொணடிருககும இநத ரஸத தைதத தவிாநது போய - வெகுதூரம ஆசசிராதி மாரககத தாலே செனறு, இநதிர லோகமாளும - பகவானுடைய லோகத தை யாளுவதாகிய, அசசுவை - அநத ரஸததை, பெறினும் - நான பரயததனம செயயாதிருகக அது எனககுக கிடைததக போதிலும, வேணடேன - விருமபமாடடேன ஏா - அனுருப மாயும, ஆா - பரிபூரணமாயு மிருககிற, அதாவது மாமஸாாதி களுககுப போகயமாய பாயாபதமுமா யிருககிற, முயலவிடடு - முயலை விடடுவிடடு, பூமியில ஸஞசரிககிறதாகையினாலே ஸுலப மாயக கிடைககக கூடியதை விடடு எனறு தாதபாயம, காக கைப பின்போவதே - காாகையின பின செனறு, போவது எதறகாக ' ஸுஷ்டு: ஸவுஸஹிஷ்ணு: ' எனகிறபடியே ஸௌலபய ஸௌஶீலயாதி குணஙகள நிறைநததாய, பாவநதவ

1 திரு-3-10-4 2 திருமாலை-2 3 சிறிய-திரு-16.

கைப்பின்போவதே' என்றும், [1] 'ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: | பக்திஶ்ச நியதா வீர பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி ||' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடிகளிலே இச் ஶரீரத்தோடே யிருந்து கைங்கர்யாநுபவம் பண்ணவேணுமென்கிற அபிஸந்திக்குக் காரணமான அர்ச்சாவதாராதி ஸம்பந்தமடியாகவந்த ஸ்வாரஸ்யாதியாலே ஸ்தாபிதமான ஶரீரத்தி னவஸாநத்தை யெல்லையாக வுடைத்தாய தேஶகால ஸ்வரூப பரிச்சேதத்தாய்க்கொண் டிங்குண்டாம் கைங்கர்யரஸத்தை முதலாக வுடைத்தான பரிபூர்ண

போக்யத்வாதிகளுடையதான அர்ச்சாவதாரத்தை விட்டு தூலபமான பரரூபத்தை விரும்புவதே என்று தாத்பர்யம். ராஜந் - எல்லாரையும் த்ருப்தி பண்ணிவைக்கக் கூடியவனான ஸ்ரீராமனே, மே - எனக்கு, பரம: - மிகவும் உத்க்ருஷ்டமான, ஸ்நேஹ: - ஸ்நேஹம், த்வயி - உம்மிடத்தில், நித்யம் - எப்பொழுதும், ப்ரதிஷ்டித: - ஸ்திரமாய் இருக்கிறது, வீர - வீர்யமென்கிற குணம் நிறைந்தவனே, பக்திஶ்ச - (உம்மிடத்தில்), பக்தியும், நியதா - எப்பொழுது மிருக்கிறது, (ஆகையினால் என்னுடைய) பாவ: - அபிப்ராயம், அந்யத்ர - மற்றொரு இடத்தில், ந கச்சதி - போகிறதில்லை 'அர்ச்சாவதாரஸம்ப'மாவது அர்ச்சாவதார திருமேனியிலுள்ள ப்ரீத்யதிஶயம் இத்தால் ஹேயமான ஶரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது பரிச்சேத்ய த்தாய - அளவிடப்பட்டதாய இத்தால் நித்ய விபூதியிலுண்டாகும் கைங்கர்யத்திற்கும் இங்குண்டாகும் கைங்கர்யத்திற்கும் வ்யத்யாஸம் காட்டப்பட்டதாகிறது மேலும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ப்ரபத்தி க்ஷணம் முதல் பலம், அங்க ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஶரீராவஸானத்திற்குப் பிறகே பலம், என்கிற பல பேதம் த்யோதிதம் ப்ராரம்பத்தை - பலத்தின் ஆரம்பத்தை ஒரு ப்ரபத்தியே இப்படி வெவ்வேறான பலன்களுக்குக் காரண

[1] ராமா-உத-40-15

ஐச்வர்யகைவல்யமோக்ஷ பலம் 1 'வரம் வரய தஸ்மாத் த்வம் யதாபிமதம் ஆத்மந: | ஸர்வம் ஸம்பத்யதே பும்ஸாம் மயி த்ருஷ்டிவிஷயம் கதே ||', 2 'கிம் வா ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டு: ப்ரஸந்நே த்வயி துர்லபம்', 3 'தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம்', 4 'கிம் லோகே தத் இஹ பரத்ர வாஸ்தி பும்ஸாம் யத் விஷ்ணுப்ரவணதியாம் ந தாத ஸாத்யம்', 5 'பலமத உபபத்தே:' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேச்வரன் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபத்தி ஸகலபலஸாதந

மாகும் ப்ரகாரத்தை ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிரூபித்தருளுகிறார்— 'வரம்' என்றாரம்பித்தது **தஸ்மாத்** - ஆகையினால், **த்வம்** - நீ, **ஆத்மந:** - உனக்கு, **யதாபிமதம்** - இஷ்டப்படி, **வரம்** - வரத்தை, **வரய** - கேட்டுக்கொள், **மயி** - நான், **த்ருஷ்டிவிஷயம்** - கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கையை, **கதே (ஸதி)** - அடைந்திருக்கும்பொழுது, **ஸர்வம்** - எல்லாம், **ஸம்பத்யதே** - உண்டாகப்போகிறது **ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டு:** - எல்லா லோகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த பகவானே, **த்வயி** - நீர், **ப்ரஸந்நே** - அனுக்ரஹத்தை யடைந்திருக்கும்பொழுது, **கிம் வா** - எது, **துர்லபம்** - துர்லபமானது, **தாத** - ஓ தகப்பனே, **விஷ்ணுப்ரவணதியாம் பும்ஸாம்** - பகவானிடத்தில் பக்தியுடன் கூடிய மனதையுடைய மனிதர்களுக்கு, **யத்** - எது, **நஸாத்யம்** - அடையமுடியாததோ, **தத்** - அப்படிப்பட்டது, **இஹ** - இந்த, **லோகே** - லோகத்திலும், **பரத்ர** - பரலோகத்திலும், **கிம்** - எது, **அஸ்தி** - இருக்கிறது **பலம்** - எல்லாப் பலன்களும், **அத:** - இந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து (உண்டாகிறது), **உபபத்தே:** - யுக்திக்குப் பொருந்தி இருக்கிறபடியினால 'ஸகலபலப்ரதனாகையாலே' இத்யாதிக்கு ப்ரபத்தியினால் வசீகரிக்கப்பட்டு, அவனே உபாயாந்தரங்களின் ஸ்தானங்

---

1 வி-பு 1-12-76 2 வி-பு-1-12-79 3 321-ம் பக்கம் பார்க்க
4 வி-த-48-46 5 ப்ர-ஸூ-3-2-37

மாகையால் இவ்வதிகாரிக ளிருவர்க்குமிது யதா²பி⁴மதே-
ஷ்டஸாத⁴நமாயிற்று. [1] ‘சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே மாம்’
என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி சதுர்வித⁴
இஷ்டத்துக்கும் ஸாத⁴நமாயிருக்கிறது, அப்படியே
[2] ‘தாவதா³ர்திஸ்ததா² வாஞ்சா² தாவந்மோஹஸ்ததா²ஸுக²ம் | யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாக⁴நாஶநம் ||’
என்கிறபடியே ப்ரபத்தியும் சதுர்வித⁴ இஷ்டத்துக்கும்
ஸாத⁴நமாகவிறே மஹர்ஷிகளருளிச்செய்வது. இதில்
‘அஶேஷாக⁴நாஶநம்’ என்கையாலும், ஆர்த்தன் தோற்ற

களிலின்று பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே ப்ரபத்தி ஸர்வபலஸாத⁴னம் என்று தாத்பர்யம் இப்படி யுக்திமாத்திர மில்லாமல் நேரில் ப்ரமாணமும் இருக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார்–‘சதுர்விதா⁴’ என்றாரம்பித்து மாம் - என்னை சதுர்விதா⁴-நான்குவிதமான அதிகாரிகளும், ப⁴ஜந்தே - பக்தி செய்கிறார்கள் சதுர்வித⁴ இஷ்டத்திற்கும் - ‘ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தா²ர்தீ²’ என்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட பலன்களுக்கும் அஶேஷாக⁴நாஶநம் - எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவனான, த்வாம் - உம்மை, யாவத் - எதுவரையில், ஶரணம் - ஶரணமாக, ந யாதி- அடையவில்லையோ, தாவத் - அது வரையில், ஆர்தி: - நஷ்டமான ஐஶ்வர்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற துக்கம், ததா² - அப்படியே, வாஞ்சா² - புதிதான ஐஶ்வர்யத்திலாசையும், மோஹ: - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அனுபவிக்காமையும், தாவத் - அது வரையில், அஸுக²ம் - பரமாத்மானுபவானந்தம் இல்லாமையும், ததா² - அப்படியே மஹர்ஷி - பராஶர மஹரிஷி ‘அஶேஷாக⁴நாஶநம்’ என்கையாலும்’ என்பது ஹேது கர்ப்ப விஶேஷணம், அதாவது அனுபவிக்கவொட்டாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பாபங்களை யெல்லாம் போக்கடிக்கக் கூடியவனாகையினால் ஸகல பாபங்களையும் போக்கடிக்கிறபடியினாலே உம்மை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகலவித பலமும் கிடைக்கிறது என்று தாத்பர்யம் ‘ஆர்தி:, வாஞ்சா²’ என்கிற

---

1 கீதை-7-16. 2 வி-பு-1 9-73

'தாவக' என்ற பிகார நடு தோறுமாவ கி-க்கையாலும், இவனவெக்ஷித தஷமெலலா மிவன கோலின காரு தகிலே யஸாசெமெரார ஸிவிகரும இப்படிப்பட்ட வேறறதைத நினைதது 1 'ஸகுதஉடிமிர தாஸ்ஞான ஷா ஜ்ஞயோமவிக ஷயா | அாஷுஙிஷரணஷ்வ கஷ்ம் கொடிதீசவி ||' என்று சொலலுகிறது இவனுக கிஙகிருநத காருததில சேஷ்டியத்தில செவஷம் தன்கோலுதலில செவஷததாலே வநதது அது

இடங்களில 'தாவக' என்று மறுபடியும் சொலலியிருப பதினலே பலத்திறகு வேறொரு பாதிபந்தரமிலலை, இவனுடைய இசசையே காரணம என்று'ஆஷாஙு தோறற' இத்யாதிகளுக்கு தாத பாயம் ஆவதிக்கையாலும் - திருபபித திருபபிச சொலலி இருப்பதினுலும் 'இப்படிப்பட்ட வேறறதை' என்பதற்கு தனக்கிஷ்டமான ஏரைகதில தனக்கிஷ்டமானபடி பலக்கதை கொடுக்கிறது என்கிற உதாஷுத்தை என்றுசுரம பகதியோ கம பரமாதாவஸானத்திலே பலம கொடுக்கிறபடியினுலே அத றகு இப்படிப்பட்ட உதகாஷமிலலை என்று தாதபாயம் ஸகுதஉ - நலல யாமஙகளில, நிரதார - நிஷதடையை யுடைய வாகளும், ஷாஙஷயோம விகஷயா - அப்படியே ஜஞான யோகம், பகதியோகம இவைகளை யறிநதவாகளும், ஷரணஷ்வ - ஷரணுகதி செயதவனுடைய, கொடிதீம - கோடியில ஒன்றகிய, கஷ்ம-பாகததையும், அாஷுஙிஷ-பெறுகிறதிலலை இதறகுப் பகதி யோகாதிகள பல ஸாதனஙகள அலல என்று சொலலுவதில தாதபாயமிலலை, கீழச சொலலிய உதகாஷம இலலை எனபதில மாததிரம தாதபாயம், ஆகையினுலே இரண்டு விதமாகப பிரிததது ஸஙகதம என்று திருவுளளம இப்படி பரபனனாகளுககு பரபததி ஸாவ பல ஸாதனமாகில இஙகுண டாகும கைஙகாயஙகளில வைஷமயம உண்டாவதறகுக கார ணததை யருளிச செயகிருர—'இவனுககு' என்றுரமபிததது 'கோலுதலில' எனபதறகு பரபததி காலததில ஸஙகலபததில

1 லக்ஷ்மீதநதிரம-17-62

தன்க்கடி ப்ராரப்த ஸுக்ருதவிஶேஷம். அந்திமஶரீரா

மோக்ஷமாகிற பலம் ஏகரூபம்

ந்தரம் பெறும்பேற்றிலொரு வைஷம்யமில்லை. பாரதந்த்ர்யம் மேகாந்தவம் 1 'பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்முக்தபந்தந꞉। ஸ்வாதந்த்ர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோததே॥' என்று ஶாஸ்த்ரமாயிற் சொல்லுகிற ஸ்வாதந்த்ர்யம் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யனன்றிக்கே ஸர்வவித கைங்கர்ய யோக்யதையென்று ஶாஸ்த்ரத்திலே நிர்ணீதம்.

வேண்டும் பெரும்பயன்
வீடென்றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும்
நிலைகளுக்கேற்கும் அன்பர்
மூண்டொன்றின் மூலவினை
மாற்றுதலின் முகுந்தனடி
பூண்டன்றி மற்றோர் புகல்
ஒன்றிலையென நின்றனரே 15

பாரத்தித்தத்தில் என்றர்த்தம். 'ப்ராரப்தஸுக்ருத'மாவது பலம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸுக்ருதம். **அந்திமஶரீராந்தரம்** - கடைசியான ஶரீரம் முடிந்த பிறகு இங்கே உண்டாகும் ஸைகாய வைஷம்யத்தைக் கொண்டு புருஷார்த்தத்தில் வைஷம்யம் நினைக்கவொண்ணாது என்று தாத்பர்யம். **பாரதந்த்ர்யம்** - பகவானுக்கு வஶப்பட்டிருப்பது ஸ்வரூபமாக ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லும் வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் — '**பாரதந்த்ர்யம்**' என்றாரம்பித்து. **பரே பும்ஸி** - பரம புருஷனிடத்தில், **பாரதந்த்ர்யம்** - பாரதந்த்ர்யத்தை, **ப்ராப்ய** - அடைந்து, **நிர்முக்தபந்தந꞉** - விடப்பட்டிருக்கிற பந்தத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, **அதுலம்** - ஒப்பில்லாத, **ஸ்வாதந்த்ர்யம்** - ஸ்வதந்திரனாயிருக்கையை, **ப்ராப்ய** - அடைந்து, **தேநைவ ஸஹ** - அந்தப் பகவானோடு கூடவே, **மோததே** - ஆநந்தத்தை யனுப

1 விஷ்ணுதத்வம்

விககிறுன ஸூவாக்ஷததிலே - ஸ்ரீ பாஷயததில பல நிரூபணம செயயுமிடமாகிய நானகாவது அதயாயததில நானகாவது பாதததிலே

இபபடி இநத இரணடதிகாரிகளும பரபததியே செயய வேணடுமெனறு நிரூபிதது அதின பரயோஜனததை யருளிச செயகிறார—' வேணடுமே ' எனறாரமபிதது

ப - ரை] வேணடுமே - நமமால அபேக்ஷிககபபடுகிற, பெரும பயன - உயாநத புருஷாாததம, வீடு - மோக்ஷம, எனறு, அறிநது- தெரிநதுகொணடு, கீழருளிச செயதபடி தததவ விவேகததினு லும, இதர விஷயஙகளில தோஷ தாஸனததினுலும தெரிநது கொணடு எனறு தாதபாயம, விதிவகையால - பாகயததின பரகாரததினுல, அதாவது சீககிரமாக மோக்ஷம பெறுவதறகும, விளமபிதது மோக்ஷம பெறுவதறகும காரணமான அதருஷடத தின பரகாரததினுல, நீணடுமே - காலததினுல தீாககமாயும, அதாவது காலவிளமப முளளதாயும, குறுகியும - காலததினுல சுருககமாயும, அதாவது சீககிரததில பலம சொபிசசக கூடிய தாயு மிருககிற, நிலைகளுககு-நிஷடைகளுககு, ஏாககும - அதி கார விசேஷததினுல யோசயாகளா யிருககிற, அனபா - பகதி மானகள, ஒனறில - பகதி பரபததிகளில ஏதாவது ஒனறில, மூணடு - பரவருததிதது, மூலவினை மாறறுதலில-ஸமஸாரததிற குக காரணமான முனனுல செயயபபடட பாபஙகளை மாறறுவ தில, அதாவது உபாய விரோதியாயும, பராபதி விரோதியாயு முளள பாபஙகளை நாஸம செயவதறகு, முகுநதனடி பூணடனறி- பகவானுடைய திருவடிகளைச ஸரணமாக ஆஸாயிபபதைத தவிர, மறறோ - வேறு ஒரு, புகல - உபாயம, இலையென-இலலை யெனறு சொலலுமபடி, நினறனரே - நினறாாகள ' [illegible] ' எனறிவை முதலியவை இஙகு அநுஸநதேயம

ஆனுல பகதியோக நிஷடனைப பகதனெனறு சொல லுவதைபபோல பரபததி நிஷடனையும பரபனனனெனறு சொலலலாமே? பலததில விளமபமுணடாவது துஷசாம பலமாக வனறோ இருசகவேணடும? ஆகையினுல பகதி யோகததில பர வருததி துடிகாம பலமெனறில [illegible]

ப்ரபந்நாதந்யேஷாம் ந திஶதி முகுந்தோ நிஜபதம்
ப்ரபந்நஶ்ச த்வேதா ஸுசரித பரீபாகபிதயா |
விளம்பேந ப்ராப்தி: பஜநஸுகமேகஸ்ய விபுலம்
பரஸ்யாஶு ப்ராப்தி: பரிமிதரஸா ஜீவிததஶா ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகாரோ(அ)ஷ்டம:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே' இத்யாதிகளால் விரோதிக்குமே? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் — 'ப்ரபந்நாதந்யேஷாம்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **முகுந்த:** - பகவான், **ப்ரபந்நாதந்யேஷாம்** - ப்ரபன்னர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு, **நிஜபதம்** - தன்னுடைய பதத்தை, **ந திஶதி** - கொடுக்கிறதில்லை, **ப்ரபந்நஶ்ச** - (அந்த) ப்ரபன்னனும், **ஸுசரித** - ஸுக்ருதங்களினுடைய, **பரீபாகபிதயா** - பரிபாகங்களின் வ்யத்யாஸத்தினாலே, **த்வேதா** - இரண்டு விதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்), **ஏகஸ்ய** - அதில் ஒருவனாகிய ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:** - (பகவானை) அடைவது, **விளம்பேந** - ஸாவகாஶத்திலே (உண்டாகிறது), **பஜநஸுகம்** - பக்தி பண்ணுவதிலே உண்டாகும் ஸுகம், **விபுலம்** - அதிகமானது, **பரஸ்ய** - மற்றவனாகிய அத்யார்த்த ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:**, **ஆஶு** - ஶீக்கிரமாக (உண்டாகிறது), **ஜீவிததஶா** - உயிரோடிருக்கிற தஶையானது, **பரிமிததரஸா** - அல்பமான ஆநந்தத்தை உடையது

'நிஜபதம்' என்பதற்கு 'நின்ற பூரண னடியிணை'யென்று சீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிகளை என்றர்த்தம் 'வானந்தமலரடியும் தந்து' என்றல்லவோ இவர் தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அன்றிக்கே 'விஷ்ணுவினுடைய உயர்ந்த ஸ்தானம்' என்று ச்ருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அப்ராக்ருதமான ஸ்தானத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே தாயத்தம்போலே இவர்களுக்கு ப்ராப்தமான பொது நின்ற பொன்னங் கழலாகிய திருவடிகளை என்றர்த்தமாகவுமாம் 'ஹூவஞஸ்வஜயா' என்பதினால் அதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் 'ஸ்வதஜ்ராம்ஹ' என்கிற ச்லோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினாலே வரக்கடவதாயிருக்கச் 'ஸாவதீ த்வரீவாகலிஷ்யா' என்றது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில் இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸுகம் விசேஷமாகையினால் விரோதமில்லையென் றருளிச் செய்கிறார் — 'விஹ்ம்லோஜ' என்றாரம்பித்து 'ஹுஜகலாவலேகேவல்யவிலாஜூம்' என்பதினால் 'நின்புகழில் வைகுமதம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்த மென்றருளும் வான்', 'திருவொடு மருவிய வியற்கை மாயாப் பெருவிறலுலகம் மூன்றொடு நல்வீடு பெறினும் கொள்வ தெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே', 'ஸூகாவஹா ஸம் உ ஹ்ரஜஜ ரவஸம் வ்ருக்ஷ த்ராகாவாஙுஃ' என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே மோக்ஷானந்தத்தைவிட பக்தி செய்யும்பொழுது விசேஷமாகிய ஆனந்தம் இவனுக்குண்டாகிற படியினாலே இது ஒரு ஸுக்ருத பரிபாக விசேஷமென்று சொல்லக் குறையில்லை என்பது த்யோதிதம் 'வரிஜீத்ராவஸாஜீவி தஷியா' என்றது நம்மாழ்வார், ஸ்ரீமந் நாத முனிகள் போல்வார் சில ப்ரபன்னர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பக்தியோகாநந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸர்வ ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், சாஸ்த்ரம், இதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத் குணானுபவம் செய்தபோதிலும் த்யானத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸமமாச்ச பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆனந்தத்திற்கு ஸத்ருசமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநநதம ஜீவித தசையில குறைநதது எனபதைத தெரிவிப பதறகாக ஆகையினை இவவிருவாகளுககும அவரவாகளுககு அஸாதாரணஙகளான ஆநநத மிருககிறபடியினால இரணடும ஸுகருத பரிபாகம எனறருளிச செயதிருககிறது எனறு தாதபாயம இததால பகவானே இவவிருவாகளுககும ஸாக்ஷாத பலததைக கொடுககிறபடியினாலே வஹிதஉபாயன எனபது தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸவாமிகளினல்
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
அதிகாரிவிபாகாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

। ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ।

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிரூபணம்—பகவானுடைய உபாயோபேயத்வம்—கர்ம யோகம்—ஜ்ஞானயோகம்—பக்தியோகம்—பரபக்தி பரஜ்ஞான பரம பக்திகள்—பரபக்தியின் பரபக்தி ஸ்தானாபந்நத்வம்—பக்தி ப்ரபத்தி களின் விகல்பமும் பேதமும்]

உபாயஸ்ஸ்வாப்தே ஶ்ரவநிஷதீத ஸ்ஸமவாது

ப்ரஸத்த்யை தஸ்யோக்தா ப்ரவஹண நிதித்⁴யாஸநமதீ।

தத்ராரோஹ: ஸம்ஸ்ஸ்வக்ருதபரிபாகேந மஹதா

நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயமிஹ நிர்பூரண நிவாணை:॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

। ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ।

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவர்கள் என்பதற்றாக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ, பகவானொருவனுமே இவ்விருவர்களுக்கும் உபாயமாகையினாலே, என்னில்? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதான மருளிச் செய்யப் போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**உபாய:**' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **ஸ:** – அந்த, **ஸமவாது**, **ஸ்வாப்தே:** - தன்னை அடைவதற்கு, **உபாய:** - உபாயமாக, **உபநிஷதீத:** - உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட்டான, **தஸ்ய** - அந்தப் பகவானுடைய, **ப்ரஸத்த்யை** - அனுக்ரஹத்தின் பொருட்டு, **ப்ரவஹண** - பரபக்தி, **நிதித்⁴யாஸந**-பக்தியோகம் (ஆகிய), **மதீ:** - மார்க்கங்கள், **உக்தா** - சொல்லப்பட்டதுகள், **ஸம்ஸ:** - ஜீவாத்மாவிற்கு, **தத்ராரோஹ:** - இந்த உபாயங்களில் ஏறுவது, **மஹதா** - அதிகமான, **ஸ்வக்ருதபரிபாகேந** - ஸ்வக்ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினாலே (உண்டாகிறது), **தத்ராபி** - அதிலும், **நிதாநம்**-காரணம், **ஸ்வயமிஹ நிர்பூரண நிவாணை:** -

இவாகளுககு கதஅவ்யமான வ்யாயமாவது

ஸாவ லோகததையும ஸருஷடிபபதில ஸமாததனை, **ஸ்வயம்** - அநதப பகவான தானே

'**ஸ:**' எனபதினை பரவஸிதத னெனபதும, '**ஸம வாது**' எனபதினை ரக்ஷிபபதற குபயோகஙகளான ஜஞான ஶகதயாதி குணஙகளின பூாததியையுடையவனெனபதும சொல லபபடுகிறது அதாவது ஸமஸத கலயாண குணஙகளையுமுடைய வனை பரவஸிததவ எனறு தாதபாயம '**உவநிஷ்டியீ தஃ**' எனபதினை 'பிரபததிறகு இவன அணைபோனறவன', 'எநத ஜீவனை இவன வரிககிறானோ அவனாலே அடையத தகுந தவன' எனறாததமுளள ஶருதி வாகயஙகள விவக்ஷிதங கள அவனொருவனே எலலாருககும உபாயமாகில அதிகாரி களையும உபாயஙகளையும பிரிததிருபபதறகுக காரணம அருளிச செயகிறா— '**ஒருவரெதெ**' எனறாரமபிதது '**ஒருவரெதெ**' எனபதறகு பரஸாதததிறகுக காரணமான நிகரறற நிவருததிக காகஎனறு தாதபாயம '**சீஷதா**' எனபதினை '**பெஜநகொடி ஷிஷிஸா:**', '**வஷ்ஜநஜநாடீஜெ**' இதயாதி பரமாணஙக ளில அனேக ஜனமஙகளில செயத பரபல ஸுகருதஙகளின பரி பாகததினை எனறு தாதபாயம '**நிஷாஙதரூாவி**' இத யாதிககு அதறகும காரணம பகவான ஸஹஜ ஸௌஹாரத ததோடு கூடினவனாய '**கயஙவிடிவகாரெண கநெவெந கெஜ தஷ்யூதி**' எனகிறபடியே யாதருசசிக ஸுகருதாதிகளைக காரணமாககக கொணடு இவனுககு அனுகரஹம செயவது எனறு தாதபாயம '**தஷாரெ ஸா:**' எனபதறகு அநத உபாயத தில பரவருததிககிறது எனறு தாதபாயம '**ஞூவாயஃஜீ ஹீ தஸ்யஜ்ஞாநஂ ஹ்வஷ்வாவ்யெதெ**' எனறு ஜஞானததைத தெபபமாசச சொலலி இருககிறபடியிலை அநதப பகதி பர பததியாதிகளில பரவருததியை '**ஞூரெ ஸா:**' எனறருளிச செயதிருககிறா

இருவருககும காததவயமான உபாயததைப பொதுவாக நிருபிததருளுகிறா — 'இவாகளுககு' எனறாரமபிதது, '**ஜ்ஞாந**' பதததினை விதிதோபாயனை பகவானும,

ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் இத்தாலே ஸாத்யமாய உபாயோபேய நிரூபணம் ப்ராதுர்ப்பாவமான உபேய மாவது ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் இவற்றில் உபாயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸவிசேஷம் கரணஸா பேக்ஷமுமாய சாஸ்த்ர விஹிதமுமாய ஸத்யகாமாதி களான ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களோடே கூடின அவ்வவ் வித்யாவிசேஷ ப்ரதிநியத கு ணாதிகளிலே நியதஸ்வவிஷயமுமா யிருக்கும் உபேயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் கரணநிர

'விகாஸ' சப்தத்தினால் சாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞானமும், 'விசே ஷ' சப்தத்தினால் பலமான ஜ்ஞானமும் விலக்கப்பட்டது ஸாத்யமாய - உண்டாக்கக் கூடியதாய 'விசேஷம்' என்பதி னால் எல்லாவற்றையும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாக அறிவது சொல்லப்படுகிறது இத்தால் உபாயமாகிய விகா ஸத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'கரண' என்றாரம் பித்து கரணஸாபேக்ஷமுமாய - மனதாகிற இந்திரியத்தை அபேக்ஷித்ததாய், சாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய 'ஹஜ்ஜ்வ ஃரம்', 'சர ணம் வ்ரஜ' என்றிவை முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டதுமாய 'ஸத்யகாமாதிகளான' இத்யாதிக்கு ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வ ஆநந் தத்வ அநந்தத்வ அமலத்வங்களாகிய ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங் கள் ஐந்தும் எல்லா ப்ரும்ம வித்யைகளிலும் உபாஸ்யங்கள், அவைகளோடுகூட அந்தந்த வித்யைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக் கிற அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களும் அந்தந்த வித்யைகளில் உபாஸ்யங்கள் என்று தாத்பர்யம் 'வித்யா விசேஷ'மாவது ஸத்வித்யை, தஹரவித்யை, முதலியவைகள் ப்ரதிநியத அஸா தாரணங்களான 'ஆதி' சப்தம் ரூபங்களைக் குறிக்கிறது நியதஸ்வவிஷயம் - அந்தந்த குணங்களோடு சேர்ந்ததும், இதர வித்யைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான ப்ரும்மத்தைப்பற்றியது உபேயமாகிற-ப்ராப்யமாகிற, கரண நிரபேக்ஷமுமாய-மனது முதலியவைகளை எதிர்பாராமல்,

வெகஷமுமாய ஸஹாவஹராதுமுமாய ஶுணவிஹூ தராஶிக ளெலலாததாலும ஙரிவாணுஸ ஹவிஷய முமாயிருககும

உவாஸிதமுணரெஷயமா ஹராதாவவாஸஹிஷியா |
ஸாததநயமாஹா நாகாராஙாரவஜமம ||

ஸஹாவஹராதுமுமாய - ‘ யமாநகிபகெஜொதா ’ இதயாதி களில சொலலபபடுகிறபடியே ஸவபாவததிலேயே ஏறபடட, **ஙரிவாணஸ ஹவிஷயமுமா** யிருககும - ஸ வ ரூ ப ம, குணம, முதலியவைகளினுல பூரணமான பருமமததைப பறறிய தாயிருகதம உபாயமாகிற ஜஞானம சிறசில குணஙகளோடு கூடிய பருமமததைப பறறியதாயும, உபேயமாகிற ஜஞானம பரிபூரண பருமம விஷயமாயும இருககுமெனபது, ‘ இநத லோகததில புருஷன எபபடி உபாஸனம செயகிருனே, இதை விடடு லோகாநதரமபோய அபபடியே யனுபவிககிருன ’ என றாததமுளள ஶருதி வாகயததில சொலலபபடடிருககும தத காது நயாயததிறகு விரோதமாயிருககிறதே எனனில? அதறகு ஸமாதானமாகத ததகரது நயாயததின அரததததை நிஷகா ஷிததது ஒரு காரிகாரூபமாக அருளிச செயகிறா—**(உவாஸித** எனறாரமபிதது

ப - ரை] **உவாஸிதமுணாஷெ:** - உபாஸிககபபடட குணம முதலியவைகளுககு, **ஹராவாவஸி** - அடையுமபொழு தும, **யா** - எநத, **ஸவஹிஷியா** - விடடுப போகாமலிருப பதோ, அதாவது அனுபவிககபபடாம லிருபபதோ, **ஸா**-அது, **ததநயமாஹா** - ததகரது நயாயததினுல அறியததக கது, **ஆகாராநாரவஜமம** - உபாஸிககபபடட ஆகாரத தைத தவிர வேறு ஆகாரஙகள பராபதி தசையில அனுபவிபப தில விடடுப போவதெனபது, **ந** - (அறியததககது) அலல இஙகு உபாஸிககபபடுகிற குணஙகள மோகஷ தசையில அவஶ யம உபாஸயஙகளாகும எனபது ததகரதுநயாயததிறகு அரத தமே ஒழிய உபாஸிககபபடட குணஙகளைத தவிர மறற குண ஙகள அனுபாவயஙகள அலல எனபதில தாதபாயமலல அபப டிச சொலலில ‘பரபருமமததுடன கூட ஸகல கலயாண குணங

ப்ராப்தி ரூபமான இவ்வநுபவத்தினுடைய பரீவாஹமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யரூபமாயும் இவ்வுபாயரூபமாயும் ப்ராப்தி ரூபமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஹநுஷ்டிசுவ ஹோமூ சுவாதிவிஶேஷத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேய

பகவானுடைய

உபாயோபேயத்வம்

களையும் அனுபவிக்கிறான், பரமாத்மாவுடன் இருந்து ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றாற்போன்ற ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம் நம்மால் எழுதப்பட்டிருக்கும் தத்த்வார்த்த ந்யாய விமர்ஶத்தில் இவ்வர்த்தம் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அங்கே கண்டு கொள்வது.

கத்யாதிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் இங்கு ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ராப்தி**' என்றாரம்பித்து **இவ்வநுபவத்தினுடைய** - எல்லாவற்றாலும் பரிபூர்ணமான ப்ரஹ்மத்தின் அனுபவத்தினுடைய, **பரீவாஹமாய** - ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் வெளியில் வ்யாபாரமாகப் பரிணமிக்கிற, அதாவது ப்ராப்தி என்பது அனுபவபரீவாஹமான கைங்கர்யமாவது, கைங்கர்யப்ராப்தமான ஆநந்தத்திற்கு காரணமான அனுபவமாவது, என்று தாத்பர்யம் எப்பொழுதும் ஸித்தனாயிருக்கிற பரமாத்மாவிற்கு உபாயத்வோபேயத்வங்கள் வருகிறபடியை யருளிச் செய்கிறார்— '**இவ்வுபாயரூப**மாயும்' என்றாரம்பித்து அதாவது உபாயமாகிய ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும், நேரில் பலப்ரதனாகையினாலும், ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறது, அப்படியே ப்ராப்தி என்று சொல்லப்படுகிற அனுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் போக்யமா யிருப்பதினாலும் உபேயத்வம் ஸித்திக்கிறது, ஈஶ்வரன் எப்பொழுதும் ஸித்தமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாய்க் கொண்டு ஸாத்யமாகிறான் என்று தாத்பர்யம் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில் இது அஸாதாரணமா யிருக்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார்—

த்வமும் இவ்வீச்வரனுடைய வ்யாபகத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யவத்தி நிஷ்டன பக்த்யுபாயாநுஷ்டாந நிவேசத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வயிகாரிகளும் கர்ப்பயோகாரம்பம் முதலாக ப்ராஸங்க வ்ருத்திபர்யந்தமாக நடுவுள்ள க்ருத்யங்களி லத்ருஷ்டாம்சமான நோகளிலே யிப்ரவ்ருத்திவசீக்ருதனான வீச்வரன புகுந்து நின்று அந்த ஸூக்ஷ்மகர்த்தவ்யங்களாலே வரும் பாவநிவ்ருத்தியையும் ஸம்ஸ்காரசேஷாதிகளையு முண்டாக்கிக்கொடுத்து அவ்வுபாஸநமாகிற வ்யாபாரத்தை ஸம்பூர்ணமாக்கிக்கொடுக்கும் அங்கு கர்ப்பயோகமா
காமயோகம் வதுஸாஹ்ருத்தாலே ஜீவபரமாத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் தனக்கு ஸாத்யங்களாய ஸம்ஸாரா

'இவ்வீச்வரனுடைய' என்றாரம்பித்து 'உபாயாநுஷ்டாந நிவேசத்தாலே' என்பதற்கு அம்சமாய் ப்ரபத்தியும் செய்து மேல் பக்தியோகமும் செய்து பெறக்கூடிய மோக்ஷத்தை, இந்த ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன விஷயத்தில், அந்த ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸன்னனானே அந்த பக்தியோகம் முதலிய விளம்பமில்லாதபடி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே என்றார் இந்த தான உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசம் என்கிறது ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் அங்க ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸன்னனான ஈச்வரன் பண்ணும் உபகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'மற்ற' என்றாரம்பித்து நோகளிலே - அந்தந்த காமயோனிகளின் ஸ்தானங்களிலே, புகுந்து நின்று - அந்த ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸன்னனாயத்தான அந்த ஸ்தானங்களில் புகுந்து நின்று, ஸம்பூர்ணமாக்கிக் கொடுக்கும் - பரிபூர்ணமாக முடிவுபெறும்படி செய்து கொடுக்கும் 'ஆழி' பதத்தினால் மேல் மேலுண்டாகும் ஜ்ஞான வைலக்ஷண்யம் குறிக்கப்படுகிறது காமயோகத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அங்கு' என்றாரம்பித்து அங்கு - அந்த உபாயங்களில் 'பிறந்தால்' என்பதினாலே இதற்கு காமயோகத்திற்கு அதிகாரம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 'ஆழி' பதத்தினால் தாத்பர்யம் சோதித்துக் கொள்ளப்படுகிறது 'காம்ய'மாவது ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளுக்கு காரணமாக சாஸ்திரங்களில் விதிக்க

விஹிதஙகளான காம்யங்களோடும நித்யநை மித்திகங்களோடுங கூட ஸாங்கமாக வர்ணாஶ்ரமோசிதமா யிருககும கர்மவிசேஷம அதிலவாந்தரபேதஙகள 1 'தைவமேவாபரே யஜ்ஞம' என்று துடஙகிச சொல லபபடட தைவார்ச்சந தபஸ்தீர்த்த தாந யஜ்ஞாதிகள்

படடவை '**நித்ய**' மாவது செயயாவிடில பரதயவாயத தைச கொடுககச்கூடியவை '**நைமித்திக**' மாவது நிமிததம உணடானால செயய வேணடியதாக விதிககபபடடவை **ஸாங்க மாக** - பலமுணடாகும வரையில இததையே அனுஷடிககக கடவேன எனகிற ஸஙகலபததுடன '**கர்மவிசேஷம**' என பதினால இநத நித்ய நைமிததிகாதிகளின உடபிரிவான சில கா மஙகளையே அஙகியாகவுமமறறவைகளை அஙகஙகளாகவும வைத துககொணடு ஸாங்கமமாகசசெயவது எனபது தயோதிதம இநத உடபிரிவுகளை நிருபிததருளுகிறா—'**அதில**' எனறாரமபிதது '**யோகிந: பர்யுபாஸதே**' எனறு மேல ஶ்லோகம **அப ரே** - சில, (**யோகிந:** - காமயோகிகள), **தைவமேவ** - தேவதையைச சேரநததாகிய, **யஜ்ஞம்** - ஆராதனததை, (**பர்யுபாஸதே** - செயகிறாரகள) இஙகு '**தைவயஜ்ஞம்**' எனபது தேவதாராதனததைச சொலலுகிற தெனறு ஸ்ரீமத தாதபாய சநதரிகையில நிருபிககபபடடிருககிறது '**சொலலபபடட**' எனபதோடு ஸ்ரீ கீதையில எனறு சேரததுக கொளளவும '**தபஸ்ஸா**'வது கருசசராநதிராயணாதிகளை யனுஷ டிபபது **தீர்த்த** - தீரதத யாததிரை, **தாந** - தானம செயவது, **யஜ்ஞம்** - யாகம, **ஆதிசப்த** - ஹோமம, வேதாதயயனம, ஆதின ஆதத விசாரம செயதல, ரேசசம கும்பகம பூரகம எனறு சொலலபபடுகிற மூனறுவித பராணாயாமஙகள, விஷயஙகள இநதிரியஙகள மனது இவைகளையடககுதல எனபவை இததால '**கர்மயோக ஸ்தபஸ்தீர்த்த தாந யஜ்ஞாதிஸேவநம்**' எனகிற ஸ்ரீ கீதாரதத ஸஙகரஹ ஶ்லோகம ஜஞாபகபபடுததபபடுகிறது இநதக காமயோகம ஆதமாவலோகனததிறகு ஸாதனமாகும விததததை கீதையில இரணடாவது மூனறாவது அதயாயஙகளில

1 கீதை-4-25

அதிகாரிபேதத்தாலே ப்ரபத்திதானே பக்தியை யிடையிட்டு மிடையிடாதேயும் மோக்ஷஹேதுவானாற்போலே இக்கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகத்தை யிடையிட்டு மிடையிடாதேயும் ஸபரிகரமான யோகத்தைக் கொண்டாத்மாவலோகந ஸாதநமாம். ஜ்ஞான

ஜ்ஞானயோகம்

யோகமாவது கர்மயோகத்தாலே ஜிதாந்த:கரணத்வம் பிறந்தவனுக்கு ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணமாய ஸம்ஸ்வரனைப்பற்ற வாக்ய விஶேஷங்களாலே ஶரீரத்யாவ்ருத்தாகாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரந்தரசிந்தநம் பண்ணுகை. இக்கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களாலே யோகஶப்தத்தாலே

நிரூபித்திருக்கிறபடியே அருளிச்செய்கிறார்—'அதிகாரிபேதத்தாலே' என்றாரம்பித்து. ப்ரபத்தி, ஶக்தனாய் விளம்பக்ஷமனாய் இருப்பவனுக்குப் பக்தியோகத்தின் வழியாகவும், அஶக்தனும் விளம்பாக்ஷமனுமா யிருப்பவனுக்கு நேராகவும் மோக்ஷ ஸாதனமாயிருக்கிறாப்போலே இந்தக் கர்மயோகமும் அதிகாரி பேதத்தால் ஜ்ஞான யோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டும், நேராகவும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும். அதிகாரி பேதமாவது ஶிஷ்டதயா ப்ரஸித்தனும், தவறுதல் ஸம்பவிக்கக்கூடாததாய ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிற உபாயத்தில் ஆசையுடையவனும் கர்மயோகத்தி லதிகாரீ, அப்படிக்கில்லாதவன் ஜ்ஞான யோகத்தை த்வாரமாகக்கொண்டு ஆத்மாவலோகனத்தை அடையும் அதிகாரீ, என்று ஸ்ரீ கீதையில் மூன்றாவது அத்யாயத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸபரிகரமான யோக' மாவது யம நியமாதி அங்கங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மத்யானம். 'ஜிதாந்த:கரணத்வம் பிறந்தவனுக்கு' என்பதினால் கர்மயோகம் செய்யாமல் ஜ்ஞானம் யோகம் செய்ய முடியாது என்பது த்யோதிதம். 'ஜய' மாவது மனத்தை வெளி விஷயங்களிலிருந்து நிவ்ருத்திக்கும்படி செய்கை. 'ப்ரக்ருத்யாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' ஶப்தத்தினாலே இந்திரியம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கர்மயோகம் முதலியவைகள் பக்தியோகத்திற்கு பயுக்தமாகும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—

யாத்மாவலோகனம் பிறந்தால் வைஷயிகஸுகவைத்ருஷ்ண்யாவஹமான ஆத்மாநுபவஸுகமாகிற ஆகர்ஷகத்தி லகப்பட்டிலனாகில் பரமபுருஷார்த்தமான பகவதநுபவத்துக்குபாயமான பக்தியோகத்திலே யிழியும்போது உள்ளிருக்கிற ரத்னங்காணக்கைக்குக் கிழிச்சீரைகண்டாற்போலே யஜ்ஞபூர்த்தியைப் பார்க்கும்போதைக்கவனுடைய ஶரீரபூதனான ஜீவாத்மாவினுடைய ஶேஷத்வமுபயுக்தமாய்க்கொண்டு

‘இதக்ஷரயோகம்’ என்றாரம்பித்து அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி என்று சோதித்துக் கொள்ளவும். பிறந்தால் - பிறந்த பிறகு ‘வைஷயிகஸுக வைத்ருஷ்ண்யாவஹமான’ என்பதற்கு ‘யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஶஜா போகா து:கயோநய ஏவ தே’ என்று கீதையில் சொல்லியிருக்கிறபடியே சப்தாதி விஷயங்களை அநுபவிப்பதினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யத்தை உண்டாக்கக்கூடியதான என்று தாத்பர்யம். ஆகர்ஷகத்தில் - வலையில் அகப்பட்டிலனாகில் - அகப்படாமல் தப்பினேயானால் இத்தால் இது மிகவும் ப்ரயாஸமானது என்பது த்யோதிதம். ‘அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர் செற்றது மன்னுறில்’ என்றாழ்வாரருளிச் செய்தது அநுஸந்திக்கப் பட்டதாகிறது. ‘பரமபுருஷார்த்தமான’ என்பதினால் அந்தப் பகவதநுபவமாகிற புருஷார்த்தத்தின் ஸ்வரூபத்தை யறிந்தால் இது அதைவிட ஸ்வல்பமாகையினாலே விடக்கூடியதாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம். இழியும்போது - ஆரம்பிக்கும்போது. கிழிச்சீரை - ரத்னம் முதலியவைகளை முடிந்துவைத்திருக்கும் வஸ்த்ரம். ‘யஜ்ஞபூர்த்தியைப் பார்க்கும் போதைக்கு’ என்பதற்கு ‘ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச’ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினால் தனக்கு அந்தராத்மியாகப் பகவானை உபாஸிக்க வேண்டுமாகையினால், அந்த உபாஸனமும் தாஸ்ய ஸமாகாரமா யிருக்கவேண்டியதாகையினால், அப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தில், அதாவது ‘பார்க்கும் போதைக்கு’ என்பது தாஸ்ய ஸமாகாரமான உபாஸநத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாத்தம். இத்தால் ஜீவாத்ம

பக்தியோகத்துக்கு அதிகாரகோடியிலே யேறிட்டுக் கிடக்கும். பக்தியோகமாவது அநந்யநிஷ்டனாய் அநந்யப்ரயோஜனனாய் அநந்யசேஷ ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரதிசயப்ரீதிரூபமான த்யாந விசேஷம். அதுதான் தைலதாரையைப்போலே நிரந்தரமான ஸ்ம்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான வைசத்யத்தையுடைத்தாய் அப்யாஸத்துக்குப் ப்ரயா

பக்தியோகம்

தாமஸம் வந்தபோதிலும் 'விரக்தோஸ்மி' என்றிருக்கும் பரமைகாந்தியான இவனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றாது என்று தாத்பர்யம். அதிகாரகோடியிலே - அதிகாரங்களின் வரிசைகளிலே, ஏறிட்டு - உள்ளடங்கி, அநந்யநிஷ்டனாய் - வேறொரு வஸ்துவைத் தனக்கு ஆதாரமாகவுடையவனல்லாமல், 'ஸ்வரூபாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' சப்தத்தினாலே குணம், விக்ரஹம், ஸ்தானம், இவைகள் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இத்தால் 'ஸ்நேஹபூர்வமநுத்யானம் பக்திரித்யபிதீயதே' என்கிற பக்தி லக்ஷணம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'அநந்யநிஷ்டனாய்' என்பது நாராயண சப்தார்த்தம், 'அநந்யப்ரயோஜனனாய்' என்பது நமஸ்ஸப்தார்த்தம் 'அநந்யசேஷஸர்வஜ்ஞனாய்' என்பது ப்ரணவத்தின் அர்த்தம். இது பக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் திருமந்திரத்தைக்கொண்டு பராவரஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அருளிச்செய்யப்பட்டது, அவைகளும் உபாஸ்ய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்காகவல்ல. 'ஸர்வேச்வரனுடைய' இத்யாதியினாலே ஜ்ஞானயோகத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'த்யாநவிசேஷ' மென்பதினால் 'தஸ்யா ஏவ பக்திசப்தவாச்யத்வாத்' என்று ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பக்தி என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய ப்ரீதியைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த விசேஷத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'அது தான்' என்றாரம்பித்து. நிரந்தர ஸ்ம்ருதிரூபமாய் - வேறொன்றின் ஸ்ம்ருதி நடுவில் வராமல் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றிய ஸ்ம்ருதியாய், ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான

சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் 1 'தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர் விசிஷ்யதே' என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஜ்ஞாநியினுடைய வேற்றத்தை 2 'சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா:। தேஷாம் ஏகாந்திந: ச்ரேஷ்டா: தே சைவாநந்யதேவதா: ॥ அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராசீ: கர்மகாரிணாம்। யே து சிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: ॥ ஸர்வே ச்யவநதர்மாணஸ் ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்' என்று தானே வெளியிட்டான்.

பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகள்

இப்படி மோக்ஷோபாயமாக விசேஷித்த பக்தியோகம் பரபக்தியென்று பேசப்பட்டது இதினுடைய ஸாதநமாய ஸாத்த்விகவலி

நித்யயுக்த: - எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்கிற, ஏகபக்தி: - என்னொருவனிடத்திலேயே பக்தியுடைய, ஜ்ஞாநீ - ஜ்ஞானியானவன், விசிஷ்யதே - மேற்பட்டவனாகிறான் ('நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:' என்கிற பதங்களினால் பரயோஜனாந்தரபரன் விலக்கப்படுகிறான்) சதுர்விதா: - இந்த நான்கு போகளும், மம ஜநா: - என்னைச் சேர்ந்தவர்கள், தே - அவர்கள், பக்தா ஏவ - பக்தர்களாகவே, ஸ்ம்ருதா: - எண்ணப்பட்டார்கள் தேஷாம் - அவர்களுக்குள், ஏகாந்திந: - ஜ்ஞானிகள், ச்ரேஷ்டா: - சிறந்தவர்கள், தே சைவ - அவர்களே, அநந்யதேவதா: - வேறொரு தேவதையை ஆச்ரயிக்காதவர்கள், நிராசீ: கர்மகாரிணாம் - பலத்தில் ஆசையில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்கிற, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, அஹமேவ - நானே, கதி: - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம், யே து - எவர்கள், சிஷ்டா:-மிகுதியான, த்ரய:-மூன்று வகையான, பக்தா: - பக்தர்களோ, தே - அவர்கள், பலகாமா: - பலன்களில் ஆசையுடையவர்களாக, மதா: - எண்ணப்பட்டார்கள், ஸர்வே - எல்லாரும், ச்யவநதர்மாண: - நழுவுவதை ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள், ப்ரதிபுத்தஸ்து - ஜ்ஞா

1. கீதை-7 17 2 பார-ஶா-350-34, 35,

ஶ்ருத்யாதிகளாலே வந்த **ஸமஸ்தவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநவி ஶேஷம் ஸர்வஜ்ஞனைத்** தெளிய வறியவேணுமென்னு**மபிநிவேஶ**த்துக்குக் **காரண**மாய **ஸக்தி**யென்று போப்பெற்றிருக்கும் இத்தாலே 1 '**ஶ்ரோஹாவம் மத்தா ஸக்த்யா ஶாஸ்த்ராச்சக்ஷுஷா ஜநார்த்தநம்**' என்கிறபடியே **ஶாஸ்த்ரஜந்ய தத்வஜ்ஞாந கார்யமான ஸம்வேதநை**யாலே பிறந்த **ஸக்தி**யானது **ஸாக்ஷாத்கரிக்க** வேணு மென்னு**மபிநிவேஶ**த்தை யுண்டாக்கி 2 '**யோகேஶ்வர ததோ மே த்வம் தர்ஶயாத்மாநமவ்யயம்**',

---

னியோ வென்னில், **மோக்ஷஹாங்க்ஷ** - மோக்ஷத்தை யடைகிறவன் **தானே** - கீதாசாரியனே இந்தப் பரபக்தியின் கீழ்ப்பட்டதான பக்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—' இதினுடைய ' என்றாரம்பித்து **வர்ணஶ்ருத்யாதிகளாலே** - ஸம்பாஷணம், முதலியவைகளினாலே **தெளிய** - ஶாஸ்திரம் முதலியவைகளைச் சொன்ன நிஶ்சயமாய 'போப்பெற்றிருக்கும்' என்பதினால் இந்தப் பரபக்தியைப் போல பரிதிரூபமாயிருப்பதினாலும், இங்கப் பரபக்தி ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டுமென்கிற அபிநிவேசத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதைப்போல இதுவும் தெளிய அறியவேண்டுமென்கிற அபிநிவேசத்திற்குக் காரணமா யிருப்பதினாலும், பக்தியை பரபக்திக்கு ஸதருஶமாயிருக்கிறதென்று கௌணமாகச் சொல்லி இருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் **இத்தாலே** - இந்த அவர பக்தியாலே இந்தப் பக்தி ஶாஸ்திரத்தினால் பகவானை உள்ளபடி யறிகைக்குக் காரணம் என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'**ஶ்ரோஹாவம்**' என்றாரம்பித்து **ஸக்த்யா**-பக்தியினால், **ஶ்ரோஹாவம்மத்தா** - ஶ்ரோத்தபாவத்தை யடைந்தவனாய்க் கொண்டு, **ஜநார்த்தநம்** - பகவானை, **வேத்மி** - அறிகிறேன் '**சக்ஷு:**' பதத்தினால் ஜ்ஞானயோகம், ஆத்மாவலோகனயோகம், ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம், இவை குறிக்கப்படுகின்றன '**ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணும்**' என்பதோடு பகவானை என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் '**அபிநிவேஶ**'மாவது இஷ்டபலத்தை யடையாமல் நிற்கமுடியாத தவரை **தத:**-ஆகையினால், **யோகேஶ்வர**-சேதனாசேதன வஸ்துக்களுக்கு ஈஶ்வரனாகிய பகவானே, **மே** - எனக்கு, **த்வம்** - நீர்,

---

1 பார-உத-68-5   2 கீதை-11-4.

[illegible]

1 திருவாய்மொழி 8 1-1 2 திருவாய்மொழி-6 [illegible]-4
3 திருவாய்மொழி-10-10-1

[illegible] கடுக ஆஜ்ஞையக
கொடுக[illegible] [illegible]ளாதிமைத்தை
[illegible] விடுபெறப்பண்ணும
இப[illegible] [illegible] [illegible]யொழிந்ததாக
கும [illegible] [illegible]த்திலேயாதல,
[illegible] [illegible]லேயாதல், இரண்டி
[illegible] [illegible] [illegible]றையுடையாாக
கும, [illegible] [illegible] [illegible]யாத தீவ்ரமம்
வெ[illegible] [illegible] [illegible]லாமையாலே தங
களளவுக[illegible] [illegible] [illegible]மாக ஆஜ்ஞையை
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]த்திலே வொழி
[illegible] [illegible] [illegible] மேல

[illegible] [illegible] [illegible] இப்படி இவன
[illegible] [illegible] [illegible] சொடுக
[illegible] [illegible] [illegible] உ[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],
வீடு [illegible] [illegible] செய்யுட
இப்படி [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] மேலவரும
[illegible] [illegible] [illegible] பின்புள்ள
[illegible] [illegible] [illegible] பலமாயிருக
[illegible] [illegible] — [illegible]' என[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] பரம்பரை
[illegible] [illegible] [illegible] இதநால
[illegible] [illegible] [illegible] பசவத
[illegible] [illegible] [illegible] விலக
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] முடிசிறவரை
[illegible] [illegible] மலலாமையாலே - அனுஷ
[illegible] [illegible] [illegible], வொழிதையா
கையாலே' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

வருமவைஷுகளபோலே இஷுதஞு ஆவத்திநிஷ்னு
டைய கோலுதலுககீடாக இபஆவத்திககுமேலவரும
ரூகமினாவவெஷுக ளிதினஷமமாயிருககும இபபடி
பகதி பரபத்திகளின ஆவத்திககும ஷத்திககு மயிகா
விகலபமும் பேதமும் ரி விஶேஷததைபபறறி ரூ
ஞூஷஷுசுப முணடாகையாலே விகலுமாகக கடவது
இவறறுககு 1 ‘ நாநாஶப்தாதிஹேதாக ’ எனகிற வயி

செயயககூடியதான வயாபாரஙகளில பரபகதியும பரபததியும
விகலபமாய விதிககபபட்டிருபபதினாலே எனறு தாதபாயம
பரபகதிககு மேலே விலாபம தீவரஸமவேகம முதலியவைகளும
ஜீவனுடைய வயாபாரமா யிருநதபோதிலும அவைகள விஷய
ஸவபாவததினாலே வரககூடியவைக ளாகையினாலே ஶாஸதிர
விதிககு உளளடஙகினவைகளலல, ஆகையினால ஶாஸதிரங
களில இவனுககுக காததவயஙகளாக விதிககபபடுகிற வயாபா
ரஙகளில பரபகதிககும பரபததிககும மேல ஒனறு மிலலாமை
யால இவைகளை துலயமான விகலபஙகளாக எடுததது உப
பனனம எனறு ஸ்ரீ நிக்ஷேப ரக்ஷாதிகளி லருளிசசெயதிருபபது
இஙகனுஸநதேயம இததால பகதி எபபடிப பரமபரையாக
மோக்ஷஸாதனமோ அதைபபோலவே பரபததியும அதின ஸதா
னததில விதிககபபட்டிருபபதினால பரமபரையாக மோக்ஷஸாத
னம எனபது விலககபபட்டது, இநத வசனததில ஸாக்ஷாத
தாகவோ பரமபரையாகவோ எனபது விவக்ஷிதமலல வாகையி
னால மேலவருமவைஷுகள - பராஜ்ஞாஞதிகள ஆநுகூ
லயாவைஷுகள - பகதி முதலியவைகளும, நிரபராத கைஙகா
யஙகளும அயிகாரி விஶேஷததைபபறற - ஶகதாகள, அஶக
தாகள, முதலிய அதிகாரிகளின வயதயாஸததைக குறிததது,
ஆநுஷஷுசுபம - ஒரே பலததிறகுக காரணமாயிருககை
ஸூததிரககாரருககும இவவாததம அபிமதம எனறருளிச செய
கிறா—‘இவறறிறகு ’ எனறாரமபிதது நாநா - (இநத விக
லபஙகள) அநேகஙகள, ஶப்தாதிஹேதாக - ஶபதம முதலிய
வைகள வெவவேறாக இருககிறபடியினால, இஙகு ‘நாநாஶப்தாதி
ஹேதாரிதி ஸூ கயபதா ஸூத்ரகாரேண ஸாம்ய் தரவோ

1ஶா-ஸூ-3-3-56.

கரணத்திலே ஶாகா ஸகலம் 1 ‘விகல்போऽவிஶிஷ்ட ஃபலத்வாத்’ என்கிற அதிகரணத்திலே விகல்பமும் ஸகல உபாஸனத்தில் விசேஷங்களைப்போலே ஸர்வ ஶாகைகளிலும் ஸமவஸ்தாந் ஸம்ஹிதா ஶாகா

ப்ராதேஶிகேஷ்வப்ரஜநேஷ்வபி ஸர்வஶாகாஸ்வாக்ருதக:’ என்று ஸ்ரீ ந்யாய ஸித்தியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ‘யஜதி, ஜுஹோதி’ என்கிற இடங்களிலேபோல முக்யமான ஶப்தபேதம் ப்ரபத்தியிலும் பக்தியோகத்திலுமே ஸம்பவிக்கும் அப்படிக் கில்லாவிடில் ‘ப்ராயீத, உபாஸீத, வித்யாத்’ இத்யாதிகளெல்லாம் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பர்யாய ஶப்தங்களா கையாலே ஶப்தபேதத்தினால் வித்யாபேதம் ஸமர்த்திக்கத் அனுபயுக்தமாகும் என்று தாத்பர்யம் ‘ஸர்வ ஶாகா’ என்பதற்கு வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஶப்தங்கள் என்று தாத்பர்யம் அப்படியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ‘ஸுக்ஷ்மவித்யாதிகா:’ என்பதற்கு வ்யாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஶ்ருத ப்ரகாசிகையில் ‘ஶ்ருதிஶப்தேந ப்ராணோபாஸநாதிக: ஸகுண வித்யாதி ஶாகாவாக்ய:’ என்றும், ‘விகல்போऽவிஶிஷ்ட ஃபலத்வாத்’ என்கிற அதிகரணத்தில் ‘ஸர்வஸ்வாபிகரணே ந்யாஸ வித்யாவிஶேஷ:’ என்றும் வ்யாக்யாதமாயிருப்பது இங்கனு ஸந்தேயம் அவிஶிஷ்ட ஃபலத்வாத் - ஒரே விதமான பலத்தை யுடையவைகளாகையினால், விகல்ப:-- இவைகளுக்கு விகல்பம் ப்ரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் பூர்ணமான அங்கங்களோடு உபதே சிக்கப் படாமையினால் அதைத் தனித்த வித்யை என்றெப்படி நிஷ்கர்ஷிக்க முடியும் என்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்— ‘உபாஸனத்தில்’ என்றாரம்பித்து ஒரு பக்தியோகமே அனேக ஶாகைகளிலாவது அனேக ப்ரகரணங்களிலாவது சொல்லப்பட் டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற வித்யை ஒன்றாகையினாலே அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விசேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேணும் என்று நிஶ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாத்பர்யம் ‘ஸர்வ ஶாகைகள்’ தைத்திரீயம், ஶ்வேதாஶ்வதரம், முதலியவைகள்

---

1 ப்ர-ஸூ-3-3-87

களிலுஞ்சொல [illegible] ஷங்களை கண்டு [illegible] வம காயிக [illegible] மோரொனறை முதலிட [illegible] சொல லப்பட்டது இ [illegible] யாக கட [illegible] காயிகங்களான [illegible]

சூழ் [illegible] கண்டு கொள்ளுக [illegible] பாதைச [illegible] சொலவத [illegible] களிலும [illegible] பூரணமான [illegible] டக்கு முதலிய [illegible] ஒப்புச [illegible] வியுதாகத [illegible] குடுமே [illegible] விபாகங்களுக்கு [illegible] ‘ நக்ஷாரம [illegible] நாமேபோலே’ [illegible] வாசிக சாயிக [illegible] தாழ்ந்தவன் [illegible] போதிலும ஒவ்வொரு [illegible] முன்னிட்டு வாசிக [illegible] போல என்று தாத்பர்யம் [illegible] பாபத்தியும ஜ்ஞான [illegible] அவிலஸதமாய [illegible] பதிஞமே [illegible] இவை மூன்றும [illegible] களுக்கு அபிப்பிராயம [illegible] ‘இவை’ [illegible] ‘வாசிக காயிக [illegible]’ [illegible] சோகம்போது பூராண [illegible] பாபத்தி அபூரணம், ஆத [illegible] சொல்லு

மாம்படியான ஸாதஸ்வரூபத்தினுடைய வாசித்வ-
யிலே தாதுபாயமாகக் கடவது யதாதிகாரமிவை
யெல்லாம் ஸூத்ரங்களென்னுமிடம் முன்பே
சொன்னோம்

நின்ற நிலைக்குற நிற்குங் கருமமுந் நேர் மதியால்
நன்றென நாடிய ஞானமு நலகு முடக்கண னுடையார்
ஒன்றிய பத்தியு மொன்றுமிலா விரைவாகக் கருளால்
என்று பயன் தருமாறு மறிந்தவ ரந்தணரே 16

வத்தில் தாதுபாயமில்லை, மானஸ ரூபமான (ஜ்ஞான ரூபமான) பரபக்தியின் அநுஸந்தானத்தின் னுடைய பாரதந்த்ரயாதி கள் ஊன அடங்காமல சாயிக வ்யாபாராதிகளில் முடிவுபெறும்படி யான மானஸ ஜ்ஞானத்தின் பூர்த்தியில் தாதுபாயம் என்றாத தடம் ஸ்வபத்தியினுடைய பரபக்தியின் அநுஸந்தானத்தினுடைய மானஸாநுஸந்தானத்தின் பூர்த்தி இல்லாமற் போனபோதிலும் பலஸாதனமென்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ யதாதிகாரம் ’ என்றாரம்பித்து ‘ முன்பே சொன்னோம் ’ என்பதற்கு பரமாண பூர்வகமாகக் கீழ் நிரூபித்திருக்கிறோம் என்று தாதுபாயம்

இப்படி இந்த உபாயங்களின் வ்யத்யாஸங்களையும், அதில் அதிகாரபேதம் இருக்கும்படியையும் கீழ்ச் சொல்லியபடி அறிந்தவர்களே பரும விதத்துக்கள் என்று அதிகாரார்த்தத்தை ஸ்துதித்தருளுகிறார்—‘ நின்ற ’ என்றாரம்பித்து

ப — ரை] நின்ற நிலைக்கு - தான் நிற்கும் ஸ்திதிக்கு, அதாவது ‘ ந ஹி தேஹப்ருதா சக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யசேஷத: ’, ‘ஶரீர யாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மண: ’, ‘ நஹி கஶ்சித்க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ’ இத்யாதிகளில் சொல்லு கிறபடியே பரகருதி பரிணாமங்களான தேஹேந்த்ரியாதிகளோடு ஸம்பந்தப்பட்டு நிற்கிற தன் ஸ்திதிக்கு, உற - அநுரூப மாக, நிற்கும் - நிற்கிற, கருமமும், அன்றிக்கே நின்ற நிலைக்கு-ப்ரவிஷ்டனென்று பரவிதத்தியடைந்து தான் நிற்கிற நிலைக்கு, உற,

‘ஜ்ஞாநஸம்ப்ருஹ்மணோவ்ருத்தி ஸம்வஸ்ந்து க்ஷத்ரப்ரஹ்மவ்ருத்தி’ என்கிறபடியே ஶிஷ்டதயா பரவித்தனானவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற, காமமும் என்றாகத்தமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தன்னால் ஸ்வல்பமாய்ச் செய்யும்படியான காமமும் என்று மாத்ரமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே **நின்ற நிலைக்கு** - ஜ்ஞான யோகம் பக்தி யோகம் முதலிய எல்லா நிஷ்டைக்கும், **உற** - ஸஹகாரியாய் அநுரூபமாயிருக்கும்படி என்றாகத்தமாகவுமாம், **நேர்** - ஸூக்ஷ்மமான, அன்றிக்கே இதர விஷயங்களில் ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆத்மாவிடத்திலேயே நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிக்கே காம யோகாதிகளினால் ஆராதிக்கப்பட்ட பகவானுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தினால் உண்டான, **மதியால்** - ஜ்ஞானத்தினால், **நன்றென** இதுவே நல்லதென்று நினைத்து, **நாடிய** - ஶ்ரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, **ஞானமும்** - ஜ்ஞான யோகமும், **நலமும்** - ப்ரீதியையுடைத்தான, ஆத்மாவலோகனம் ஸ்வரூபமென்பது இத்தால் தயோதிதம், **உட்கண்** - உள்ளிருக்கும் கண், அதாவது ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையும், **உடையார்** - உடையவர்கள், **ஒன்றிய** - ஒன்றுக்ச் சேர்ந்ததான, அதாவது அதிலேயே லயத்தை யடைந்தவர்களைப்போல நிரதிஶய ப்ரியமானையினாலே இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அநுஸரிக்கிற, **பத்தியும்** - பக்தி யோகத்தையும், **ஒன்றுமிலா** - கீழ்ச் சொல்லிய காம யோகாதிகள் ஒன்றுமில்லாமல், அதாவது அவைகளில் ஜ்ஞான ஶக்த்யாதிகளில்லாமையாலே அவைகளில் அதிகாரமில்லாமல், **விரைவார்க்கு** - விளம்பாக்ஷமாதவர்க்கு, **அருளால்** — கேவலம் கருணையினாலேயே, இவர்களுக்கும் கருணையினாலே பலம் கொடுத்தாலும் **‘க்ருபயாபர்யபாலயத்’**, **‘கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம்’**, **‘க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு’** இத்யாதிகளிற்படியே அகிஞ்சனன் விஷயத்தில் கருணையே முக்ய காரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘**அருளால்**’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, **அன்று** - இவன் அபேக்ஷித்தவன்றே, **பயன்தரும்** - பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான, ‘பகவான்’ என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும், **ஆறும்** - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சனன் விஷயத்திலுண்டான கருணையினால் இந்த மேன்மை ப்ராப்த

கசூஜ்ஞா நக்ஷ வாஸநஜ்ஞ ஸாரண
வ்ருஜெஜ்ஞாதிவாவஷிதாரு
ஸநாமுர நவவமுஸாய நவியள
ஸஆரர காரஆரர காரு ।
ஸாக ஆரக்ரு திவொமஸம்ஹரு த
வரூழா்ருவாமா ஹாவா நிராரு
ஸஜ்ஞக்ஷவெ்ருக்ஷ் ஸரண்ய ஸாரஙிரா
ஜெஜ ரஜெஜ ஸயாஃ ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
சீராரதூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

திககு ஏறபடடது எனறும யோஜிததுககொளளவுமாம, அறிந்த
வா - தெரிநதவாசள, அநதணரே - பராமமணாசள, ஸகலவேத
தாதபாய வேததாககள எனறு தாதபாயம

பூாவாசாாயாகளெலலாரும ஓரேமுகமாக பரபததியை
யஙகீகரிததறகுக காரணமாக அதின மஹிமையை நிரூபித
தருளுகிறுா—'கசூ' எனறாரமபிதது இததால பகதி ஸவரூப
விருததம, ஆகையினால பூாவாசாாயாகளெலலாரும பரபததி
யை யனுஷடிததாாசள எனறு சொலலுமவாகள பக்ஷததை
நிராகரிததுககொணடு இநத அதிகாரததில முமுக்ஷுககளை
இருவகுபபினரெனறுபிரிததது ஸஙகதமெனறும அருளிசசெய
யபபடடதாகிறது

ப - ரை] ஸவவமுஸாயநவியள - மோக்ஷததிறகு உபா
யஙகளை பபறறி விதிககும ஶாஸதிரஙகளில, ஸஆரரகாரஆரர

காநு-ஸதவாரகஙகளாயும,அதவாரகஙகளாயு மிருககிற, **கர்ம** - காமயோகம, **ஜ்ஞாநம்** - ஜஞானயோகம, **உபாஸநம்** - பகதி யோகம, **ஶரணவ்ரஜ்யா** - ஶரணகதி, **இதி** - என்று, **க்லுப்தாஸ்து** - ஏறபடுததபபட்ட, **இமாஸ்து** - இநத, **ஸந்மார்காஸ்து** - நலலவழிகளை, அதாவது உபாயஙகளை, **ஏக** - ஒன்றுயிருககிற (ஸவபாவம), **த்வ்யாக்ருதி** - இரணடுவிதமான ஸவபாவம,இவை களினுடைய, **யோக** - ஸமபநததகினுல, **ஸம்ஸ்ருத** - உணடா ககபபட்டிருககிற, **வ்யஸ்த** - தனிததனியாக இருககையை உடைய, **மஹிமாநாஸ்து** - மஹிமைகளை யுடையதாக, **ஸந்தி** - நனருக, **ஶ்ருத்ய** - பாாததா, **பண்டிதாஸ்** - பணடிதாச ளான, **ஸந்த** - பெரியோாகள, **ஶரண்ய ஸாரதிகிரா** - ஶரணயஞகிய ஸாரதியான ஸ்ரீ கருஷணனுடைய வாாததையா கிய கீதையின, **அந்தே** - கடைசியில, அதாவது கடைசியில சொனன சரமஶலோகததில விதிககபபட்ட உபாயததில, **ரதிம்** - ஸநதோஷததை யடைகிருாசள

சில உபாயஙகளை நடுவில தவாரமாககொணடு பல ஸாத னஙகளாகுமவை '**ஸத்வாரக**'ஙகள அபபடி ககிலலாமல நேரி லேயே பல ஸாதனஙகளாகுமவை '**அத்வாரக**'ஙகள '**ஸந் மார்காஸ்து**' எனபதினல காமயோகம முதலாக பரபததி வரையி லான எலலாம மோகேஷாபாயஙகளாக ஶாஸதிரஙகளில விதிக கபபட்டிருபபதினல இவைகளில ஒனறை ஸவரூப விருதத மெனறு தளளுவது முடியாது எனபது தயோதிதம '**ஏகத்வ்யாக்ருதி**' இதயாதிககு காமயோக ஜஞானயோகங களுககு ஸதவாரகமாயிருபபதாகிய ஒரு ஸவபாவம பகதி யோகததிறகு அதவாரகதவமாகிற ஒரு ஸவபாவம, பரபததிககு இநத இரணடு ஆகாரஙகளும உணடு எனறு தாதபாயம இப படி காமயோகம முதலியவைகளுககிலலாத இரணடுவிதமான மஹிமையோடு கூடியபடியினுல பரபததியையே நமபூாவாசாா யாகள அஙகீகரிததாாகள எனறு திருவுளளம அதவாரகதவ ஸதவாரகதவஙகளாகிற ஆகாரஙகள காமயோகாதிகளுககிருந

தால பரபததிககு மாத திரம அவைசளை அஸாதாரணமாக இஙகு அருளிசசெயதிருபபது விருததமாகையிஞல காமயோ காதிகள ஸாக்ஷாந மோக்ஷ ஸாதனம என று சொலலும பக்ஷம நிராகரிககபபடடது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளிஞல்
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
உபாய விபாகாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ।

ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அதிகாரஸ்வரூபம் — ஆகிஞ்சந்யம் — அநந்யகதித்வம் — முவைகளுந்த நிபந்தனம் — ப்ரமாணோதாஹரணம் — ஸார்வாதிகாரத்வம்]

அஜிபூசெவந ஸமயெசூதா த்ரி கதந
ஸ்ம்விஜ்ஞிதாயி க்ரியா
ஸா வாஷ்ராஜ்ஞ ஷஜ்ஞயோம நியதா
வஸ்யாவ்யவஸ்யாவிதா ।
ஸாத்தீ ஸவபூஶாணாத்ர ஹமவத
ஸ்வுதாவி ஸத்வாவிதா
ஸத்வாஷிஷ்வ செநமசேஷயிக்ருதி
ஸ்வபூரஸ்ஷெ ஸத்வெ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ।

இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகாரம் முதலாக ஸாங்க ப்ரபத்த்யதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிரூபண பரமான பேடிகையில் முதல் மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினாலே பக்தி ப்ரபத்திகளின் ஸாதாரணங்களான அதிகாரம், பரிகரம், அங்கிகள், இவைகளை ஸங்க்ரஹமாக நிரூபித்தபிறகு, பக்தியின் அங்காதிகள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கு அஸாதாரணமாய ப்ரதிபாத்யமாயும், இதர க்ரந்தங்களில் இவ்வளவு விஸ்தமாக நிரூபிக்கப்படாததுமான ப்ரபத்தியின் அஸாதாரணமான அதிகாரம், பரிகரங்கள், அங்கி, இவைகளை மூன்றதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையினாலே நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்

திக்கு ஒரு அதிகாரி என்று தனித்து நிரூபிப்பதற்கும், உபநிஷத்தில் ப்ரதிபாதிதமான வைதிக தர்மமாகிய ப்ரபத்தியில் ஸூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டாகும் ப்ரகாரத்தையும் இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து அருளுகிறார் — '**ஸாபிலாஷ:**' என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] **ஸாபிலாஷ:** - (அதின் பலத்தில்) ஆசையுடன், **ஸம்விஞ்ஞித** - சேர்ந்திருக்கிற, **த்ரிகத்ர:** - மூன்றுவிதமான ஸ்வரூபங்களையுடைய, **ஸாமர்த்ய** - ஸாமர்த்தியம், அதாவது உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூடிய சக்தி, ஜ்ஞானம், சாஸ்த்ரானுமதமான ஜாத்யாதிகளை உடையவனாயிருக்கை, என்கிற மூன்று வகைப்பட்ட ஸாமர்த்தியங்களும், **அதிக்ரியா** - அதிகாரம் (என்று சொல்லப்படுகிறது), **ஸா ச** - அந்த அதிகாரமும், **ஸ்வதந்த்ரயோக** - பக்தி யோகத்திற்கும், **ஷடங்கயோக** - பரபத்திக்கும், **நியதாவஸ்தா** - அத்தற்கு அஸாதாரணமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸ்தையை யுடையதாக, **வ்யவஸ்திதா** - சாஸ்திரங்களில் வ்யவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது அந்தந்த உபாயங்களை யனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஜ்ஞான சக்த்யாதிகள் தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம், **ச்ருதீ**-ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட, **ஸ்ரீமத:**- பகவானுடைய, **ஸர்வசரண்யதா** - எல்லோராலும் சரணமாக அடையக்கூடியவனா யிருக்கும் தன்மை, **ஸ்ருத்யாதி** - 'ஸர்வலோகசரண்யாய', ஸர்வ[illegible]' என்றிவை முதலிய ஸ்ம்ருதிகளிலும், **ஸ்தாபிதா** - ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, (ஆகையினால்) **ஸர்வார்ஹே** - எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான, **ஸத்பதே** - ப்ரபத்தியாகிற இந்த உபாயத்தில், **வேதசீர்ஷே** - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட, **ஸத்யாதிஷ்வ** - மெய் சொல்லுவது முதலிய தர்மங்களிலே போல, **அதிக்ருதி:** - அதிகாரம் (எல்லோருக்கும் உண்டு) அதாவது ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யம் சொல்லவேண்டுமென்கிற தர்மம் முதலியவை ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் எல்லோராலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிற

இபபடி **யஶக்தஸ்வதந்த்ருக** குவாயாந்தர **நிஸ்ப்ருஹ** ஞய **ப்ரபத்தி**யிலே யிழியுமவனுக கிவவிஷைகக அதிகாரஸ்வருபம் **அதிகார விஶேஷம** முதலான வையிருககுமபடி யறியவேணும **அதிகார**மாவது அவவோ **ஸமாஶ்ரயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தனும** **பு**ருஷனுககு **ஸமுத்திலா்பிக்ஷுமு முவாயததில ஸாமர்த்ய**மும இவறறில **ஸாமர்த்ய**மாவது **ஶாஸ்த்ரார்த்த**தைதை யறிகையும, அறிநதபடி **யநுஷ்டி**ககவலலனைகையும, **ஶாஸ்த்ராநுக்த ஜாதிகுணாதி** **யோக்ய**தைதையும இவ **வதிகார**ம முனபே **ஸித்த**மாயிருககும இதுடையவ னுககு **ப்ரயோஜந**மாயககொணடு **ஸாத்ய**மாக **வநு** **விதி**ககபபடுமது **ஸமும** **தத்வம்**மாக **ஸாத்ய**மாக **விதி**

படியினாலே ஸாவாதிகார மாறைபோலே இதுவும ஸாவாதிகார மாகும எனறு தாதபாயம

இபபடி - அஶக்தனாகவோ, ஸவதநதிரனாகவோ **உபாயா** **ந்தர நிஸ்ப்ருஹ**னுய - அகிஞசனனைகையாலே வேறு உபாயங களில ஆசையிலலாதவனுப ‘ **அதிகாரவிஶேஷம்** ’ எனபதி னல முமுக்ஷுத்தவமாகிற ஸாதாரண அதிகாரததைவிட வயத யாஸம தயோதிதம ‘ **அவவோ** ’ இதயாதிககு ‘ **ப்ரயோஜந** **ஸநாஷ்ர்யு ந ஸமோவி ப்ரவததே**’ எனகிற நயாயமாக பலத தில ஆசைபெ அதின உபாயததில பரவாததிபபதறகுக கார ணம எனறு தாதபாயம ‘ **குணாதி** ’ எனகிற இடததில ‘**ஆதி**’ பததகினால ஆசாரமுமஸமஸகாரமுமசொலலபபடுகிறது முனபே - இநத உபாயததை அனுஷடிபபதறகு முனனாலேயே ‘ **ப்ரயோஜந**மாய ’ எனபதறகு ஶாஸதிரததில விதிககாமலே ராகபராபதமாய எனறாததம ‘ **அநுவதி**ககபபடுமது ’ என பதறகு விதிககு அது விஷயமலல எனறு தாதபாய மானைதயி னாலே உபாயம விலககபபடுகிறது **தத்வம்**மாக - அநதப பலத திறகு ஸாதனமாக இததால அதுவே ஸவயம பரயோஜனம, இது அதறகு ஸாதனம எனறு வயதயாஸம காடடபபடடது **விதி**ககபபடுமது - ஶாஸதிரஙகளில அவஶயம செயயவேணடிய தாக விதிககபபடடிருபபது இததால அதிகாரம முனபே ஸித

க்கப்படும். உபாயம் இங்கு ஸாக்ஷாத் முண்டாய ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி மோக்ஷோபாய விசேஷநிஷ்டனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதிகளுபாஸகரோடு ஸாதாரணமாயிருக்க விசேஷித்தவதிகாரம் தன்னுடைய வாக்யத்ரயமும் மந்த்ரத்ரயமும் ஆகி

ஆகிஞ்சந்யம்
ஞ்சந்யமாவது உபாயாந்தர

அநந்யகதித்வம்
ஸாமர்த்த்யஹாநம் அநந்ய கதித்வமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைராக்யம்,

த்யமானதென்றும், பலம் அநுவாத்யமென்றும், உபாயம் விதேயமென்றும் பரஸ்பரம் வ்யத்யாஸம் த்யோதிதம். 'ஸாக்ஷாத் முண்டாய' என்பதினால் ஸாமாந்யாகாரம் சொல்லப்பட்டது. ஶாஸ்த்ரத்தினுண்டான மோக்ஷத்வாதி ஜ்ஞாநமுள்ள பக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் இவனுக்கும் பொதுவாகையினாலே அது ப்ரபத்திக்கு அதிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதென்பது 'ஸாதாரணமாயிருக்க' என்கிற வரையிலான வாக்யத்தினால் அபிப்ரேதம். இத்தால் ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியென்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமாயிருப்பதினாலும், இதற்கு முன்பே ஸித்தமாயிருப்பதினாலும். **விசேஷித்தவதிகாரம்** - மோக்ஷத்திற்காக ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி பண்ணுமவனுக்கு மாத்திரமுள்ள அதிகாரம். **ஸாமர்த்த்யஹாநம்** - கீழ்ச் சொல்லிய மூன்றுவிதமான ஶக்தியுமில்லாமை, **வைராக்யம்** - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை 'அநந்ய கதித்வ' மென்பது உபாயாந்தர ஶூந்யதையைச் சொல்லக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் அது ஆகிஞ்சந்யத்தினால் ஸித்தமாகையினாலே 'ஶேஷம் (இது அடையப்படுகிறது)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் உள்ள வைராக்யத்தையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். **ஶரண்யாந்தர வைராக்யமாகவுமாம்** - வேறொருவரைச் ஶரணமாக ஆஶ்ரயிப்பதை ஸஹியாமை. பார்த்தவதா பாரமார்த்யாஷ்டகத்தில் 'உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழா அவனையல்லால்' என்கிற **பரவைகோஷ்டிக்கும்** கூடாமையாலும், **பரவைகோஷ்டி** சரித்து **வ்யவஹாரஸித்த**மாக மோக்ஷங்கிடையாமையாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும், 'உன்னையல்லால் யாவராலு

ஶரண்யாகார வைசித்ர்யமாகவுமாம். இது ப்ரயோஜநாகார வைசித்ர்யத்தாலு மமையும். இவ்வர்த்தம் 1 'ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் ||' இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. தீவ்ரதமமான முமுக்ஷுத்வமன்றிக்கே தேஹாநுவ்ருத்த்யாதி ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தனவன் ஶோகா

மொன்றும் குறைவேண்டேன்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கும் இது அநுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் 'தத்தேகோபாயதா யாச்ஞா' என்கிறபடியே ப்ரபத்தி ஸ்வரூபத்திற்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஶரண்யாகார வைசித்ர்யத்தை விகல்பித்தருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. 'அமையும்' என்பதற்கு ப்ரயோஜநாந்தர வைசித்ர்யம் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பொழுதும் ஶரண்யாகார வைசித்ர்யம் தாத்பர்யத்தினாலேற்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இத்தால் ஶரண்யாகார வைசித்ர்யமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைசித்ர்யமாவது அநந்ய கதித்வம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்தில் மற்றொன்றில்லை என்பது தாத்பர்யமல்ல, மற்றொன்று அதினால் அர்த்தாத் ஸித்தமாகையினாலே, இரண்டும் எல்லாவிடத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தம்- ஒன்றைச் சொன்னதினால் மற்றொன்று ஏற்படுகிறதென்கிற வர்த்தம். இங்கு **'வைசித்ர்ய'**மாவது நேரில் ப்ரபத்திக்கு உத்தேஶ்யர்களாகாவிட்டாலும், பரம்பரையாகவும் அவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தை ஸஹியாமை. **'கண்டு கொள்வது'** என்பதற்கு அல்ப பலங்களில் ஆசையில்லாதவன் இதர தேவதைகளை ஸேவிக்க மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினால் ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகிற படியினால் என்று தாத்பர்யம். த்ருப்த ப்ரபன்னனுக்கும் இந்த அநந்ய கதித்வமுண்டு என்றருளிச்செய்கிறார்—**'தீவ்ரதமமான'** என்றாரம்பித்து. **தீவ்ரதமமான** - அடுத்த க்ஷணத்திலேயே மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற த்வரையையுடைய **'ஆர்த்த'** ஶப்தத்

---

1 291-ம் பக்கம் பார்க்க

ஷண்மோகஸூவத்தியைப்பற்றினால் அவ்வோ ஹேயோஜ்ஜா ஞாநங்களிலளவுக்கீடாக மோக்ஷம் விளம்பிக்கும் இவ் இவைகளுக்கு நிபந்தனம் வாஸநாருசித்துக்கு மந்தருசித்துக்கும் நிவருத்தம் உபாயஜ்ஞாநங்களில் வ்யவஸாயகாரி யினுடைய வஜ்ஞாநசக்திகளும் ஹ்ருவிளம்பாவஹ

தினால் ஆசசாவதார ஸங்கம் சொல்லப்படுகிறது ஸக்தன்-ஆசை யுடையவன் இத்தால் தருப்த ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரயோஜனாந்தரா ஸக்தி இருப்பதினால் ப்ரயோஜனாந்தர வைமுக்யமாகிற அதிகார மில்லாமையாலே ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகுமே என்கிற ஶங்கை தயோதிதம் பற்றினால்-அனுஷ்டித்தால் ப்ரயோஜனாந்தரம் என் பது இந்த தேஹத்திலேயே அனுபவிக்கக் கூடியவைகளென் றும், இதரதேஹங்களில் அனுபவிக்கக்கூடியவைகளென்றும் இரு வகைப்பட்டது, இந்த தேஹத்தில் அனுபவிக்கக் கூடியவை களைப் பற்றுவது அநந்யகதித்வத்திற்கு விருத்தமன்று, இவனிச் சை அதுவரையில் மோக்ஷத்தை விளம்பிக்கச் செய்யும், மற்ற வைகளில் ஆசையிருந்தால் அநதிகாரியாகும் என்று தாத்பர்யம், என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகாதிகளில் வ்யாக்யாதம் விளம்பமில்லாமல் பலம்வேண்டுமெனில் அநந்யகதித்வம் அதிகாரத்தில் சேரும், அப்படி இல்லாதவனுக்குப் பலம்விளம்பித்துக்கிடைக்குமே ஒழிய பலமில்லை என்பதில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதினியில் வ்யாக்யா தம் பக்தியோக நிஷ்டனுக்கும் ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் மோ க்ஷத்தில் இச்சை துல்யமாயிருக்க இந்த விஶேஷமான அதிகா ரத்திற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வாகிஞ்ச ந்யத்துக்கு' என்றாரம்பித்து 'இவ்' என்பதற்கு ப்ரபன்னனுக்கு அஸாதாரணமான என்று அர்த்தம் அஜ்ஞாநாஶக்திகளும் விளம்பாஸஹத்வமும் சேர்ந்து ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வங்களுக் குக்காரணம் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யத்தைமேலே தனித்தருளிச் செய்யப் போகிறபடியினால் இந்த அநந்யகதித்வம் ப்ரயோஜனாந் தர வைமுக்யத்தைக் குறிக்கிறது சரம ஶ்லோகாதிகாரத்தில் 'இவ்விளம்பாக்ஷமனும் தான் நினைத்த காலத்திலே பலம் பெறு கைக்கு உபாயாந்தராஶக்தன்' என்று அருளிச்செய்திருப்பதி னால் விளம்பாக்ஷமத்வம் ஆகிஞ்சந்யத்திற்கும் காரணம் என்ப தேற்படுகிறது மேலச் சொல்லியபடி ப்ரயோஜனாந்தரத்தி லாசை

க்ஷமும் இதில் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யத்துக்கு நிவர்த்தகம் 1 'யதா வாயோஸ் த்ருணாக்ராணி வசம் யாந்தி பலீயஸ: । தாதுரேவம் வசம் யாந்தி ஸர்வபூதாநி பாரத ॥' என்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்குமொத்திருக்கிற ஸமஸ்த ஶேஷித்வாத்யவஸாயமும், ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யமும் இப்ரவ்ருத்த்யதிகார விசேஷம் பரமாஜ்ஞோதாஹரணம் 2 'ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகையினாலே விளம்பாக்ஷமத்வம் அநந்ய கதித்வத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிக்கே இரண்டுக்கும் இரண்டுமே முறையே காரணம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் இதில் - ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான அதிகாரத்தில், யதா- எப்படி, பலீயஸ:-வேகசாலியான, வாயோ:-காற்றுக்கு, த்ருணாக்ராணி - புல்லுகளின் நுனிகள், வசம் யாந்தி-வசத்தையடைகின்றனவோ, பாரத - ஓ அர்ஜுந, ஏவம் - இப்படி, ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், தாது: - ஸர்வேச வரனுக்கு, வசம் - வசமாயிருப்பதை, யாந்தி - அடைகின்றன 'பிறருக்கும்' என்பதினால் ஸ்வதந்த்ரர்களோடும், ஆஸ்ரயணீயர்களான தேவதாந்தரங்களோடும் வாசியில்லை என்பது த்யோதிதம் 'ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யமும்' என்பதினால் ப்ரதியோக நிஷ்டனுக்கும் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யமிருந்தபோதிலும் அது ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யத்தினாலேற்பட்டதில்லை, அவர்கள் பகவத்பரதந்த்ரர்கள் என்கிற ஜ்ஞானத்தினாலே ஏற்பட்டது, ப்ரபன்னனுக்கோ இவை இரண்டினாலும் மேற்பட்டது என்று வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது ஸ: - அந்தக் காகம், பித்ரா - தகப்பனாரினாலும், சகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறாள், ஸமஹர்ஷிபி: - மகரிஷிகளோடு கூடிய, ஸுரைஶ்ச - தேவதைகளினாலும், பரித்யக்த:-கைவிடப்பட்டவனாய், த்ரீந் லோகாந்- மூன்று லோகங்களையும், ஸம்பரிக்ரம்ய - அநேகம் தடவை

---

1 பார-உ 130 34; 2 ராமா ஸு 38 33

ஶரணாக³த:||', 1 **'அஹமஸ்ம்யபராதா⁴நாமாலயோऽகிஞ்சநோऽக³தி:'**, 2 **'அகிஞ்சநோ அநந்யக³தி: ஶரண்ய'**, 3 **'அநாக³தாநந்தகால ஸமீக்ஷயாப்யத்³ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய:'**, 4 **'தத்ப்ராப்தயே ச தத்பாதா³ம்பு³ஜத்³வய ப்ரபத்தேரந்யந்ந மே கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி ஸாத⁴நமஸ்தீதி மந்வாந:'**, 5 'புகலொன்றில்லாவடியேன்' என்றிவை முதலான **ப்ரமாண ஸம்ப்ரதா³ய**ங்களாலே ஸித்³த⁴ம்

ஸர்வாதிகாரத்வம் இவ்வளவதிகாரம் பெற்றால

சுற்றி, **தவைவ** *- அந்த ஸ்ரீராமனுடைய,* **ஶரணாக³த:** *- ஶரணமடைந்தது* **அஹம்** *- நான்,* **அபராதா⁴நாம்** *- குற்றங்களுக்கு,* **ஆலய:** *- இருப்பிடமாயும்,* **அகிஞ்சந:** *வேறு உபாயமில்லாதவனாயும்,* **அக³தி:** *- வேறு கதியில்லாதவனாயும்,* **அஸ்மி** *- ஆகிறேன்,* **ஶரண்ய** *- ஶரணாகதர்க்கு உத்தேஶ்யனான பகவானே,* **அகிஞ்சந:** *- வேறு உபாயமில்லாதவனாயும்,* **அநந்யக³தி:** *- வேறு கதியில்லாதவனாயுமிருக்கிற நான், (உம்முடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்)* **அநாக³த** *- இனி வரப்போகிற,* **அநந்தகால** *- அளவில்லாத காலங்களில்,* **ஸமீக்ஷயாபி** *- எதிர்பார்த்தபோதிலும்,* **அத்³ருஷ்ட** *- பார்க்கப்படாத,* **ஸந்தாரோபாய:** *- (ஸம்ஸாரத்தைத்) தாண்டுவதற்குபாயத்தை உடையவனாயுமிருக்கிற* **தத்ப்ராப்தயே ச** *- அதை அடைவதற்காகவும்,* **தத்பாதா³ம்பு³ஜத்³வய ப்ரபத்தேரந்யத்** *அவனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளிரண்டில் ப்ரபத்தியைத் தவிர வேறு,* **ஸாத⁴நம்** *- உபாயம்,* **மே** *- எனக்கு,* **கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி** *- ஆயிரங்கோடி கல்ப காலங்களிலும்,* **நாஸ்தி** *- இல்லை,* **இதி** *- என்று,* **மந்வாந:** *- எண்ணிக்கொண்டவனாய் (பகவானை ஶரணமடைய வேண்டும்)* புகலொன்று - வேறொரு உபாயம், இல்லாவடியேன் - *இல்லாதவனாய தாஸபூதனாகிய நான் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபேக்ஷிதமானால் ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்னவென்னில்? அதை அருளிச்செய்கிறார்—'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு - இவ்வளவு*

1 அஹி-37-30 2 ஆள-ஸ்தோ-22 3 ஸ்ரீர-கத
4 வை-கத. 5 திரு-6-10-10

ப்ரபத்திக்கு ஜாத்யாதி நியமமில்லாமையாலே ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸித்தம்

அந்தணரந்திய ரெல்லையினின்ற வனைத்துலகும்
நொந்தவரே முதலாக நுடங்கி யநன்னியராய்
வந்தடையும் வகை வன்றகவேந்தி வருந்திய நம்
அந்தமிலாதியை யன்பரறிந் தறிவித்தனரே 17

அல்பமான இந்த அதிகாரம் எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் எல்லா ஆஶ்ரமத்தாருக்கும் ஸுலபமாய் வரக்கூடியதாகயிருக்க இந்த அதிகாரத்தை யுடைய ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் இதைத் தவிர வேறு ஒரு நியமமில்லாமையினால் இது ஸர்வாதிகாரம் என்று சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ப்ரபத்தியின் அதிகாரி விசேஷத்தைப் பூர்வாசார்யர்களின் உபதேசத்தாலேயறிந்தோம் என்றருளிச் செய்கிறார்— ‘**அந்தணர்**’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **அந்தணர்** - ப்ராம்மணர்கள், **அந்தியர்** - சண்டாளர்கள், **எல்லையில்** - இவர்களை எல்லையாகவுடைய, அதாவது ப்ராம்மணர் முதல் சண்டாளர்கள் வரையிலான, இங்கு சண்டாளர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள், **நின்ற** - பிரிவுபட்டு நிற்கிற, **அனைத்துலகம்**-எல்லா லோகமும், அதாவது அதிலிருக்கும் ஜனங்களும், **நொந்தவரே**-ஸம்ஸாரத்தில் தாபத்ரயத்தினால் அடிபட்டு அதினால் ஶோகாவிஷ்டர்களாயிருப்பவரே, **முதலாக**-முக்கியமாக, இத்தால் ஆர்த்தியில் தாரதம்யமே அதிகாரியில் முக்யகௌணத்வ தாரதம்யத்திற்குக் காரணமேயன்றி, ஜாத்யாதிகள் காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம், **நுடங்கி** - க்ருஶராய், அதாவது ஆகிஞ்சந்யத்தை யுடையவர்களாய், **அனன்னியராய்** அநந்யகதிகளாய், அதாவது ஶரணாந்தரப்ரயோஜனாந்தர வைமுக்யமுடையவர்களாய், **வந்தடையும்வகை** தன்னைக் கிட்டிச் ஶரணம்புகும் ப்ரகாரம், **வன்**-த்ருடமான, அதாவது இவர்களுடைய அபராதங்களினால் குறையாத்தான, **தகவு** - கருணையை, **ஏந்தி** - தரித்துக்கொண்டு, ‘**வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்**’, ‘**ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ**’ இத்யாதிகள் இங்கனுஸந்தேயம், **வருந்திய**–ப்ரயாஸப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது ‘உலகெல்லாம் நன்னொடு ஒக்க போகவேணுவான்’ என்கிறபடியே ஸர்வசேதனர்களும் உஜ்ஜீ

விக்க வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டும், யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளாலே ப்ரஸந்நனான தான் அதற்கு மேலுண்டாகும் பரபக்திக்கு யோக்யங்களான பரிபாகாதிகளை யுண்டாக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறுன் என்று தாத்பர்யம், நம - நமக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வாமியான, அநந்தமிலாதியை - மூன்றுவித மான பரிச்சேதமுமில்லாதவனுகிய ஜகத்காரணமான பரமாத்மாவை, இததால் அவன் முந்தி வருந்தியதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டது ப்ரணகளைபரபாதானம் துடங்கி உபகார பரம்பரைகளையெல்லாம் அவன் ஸ்வாமியாகையினுலே செய்கிறுன் என்பது தயோதிதம், அன்பா - அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தியுடைய நம் பூர்வாசார்யர்கள், இததால் அந்த உபகாரங்களை யனுஸந்தித்து அதினுலே ப்ரீதி பண்ணுகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படிப் பகவானிடத்தில் நிரவதிக ப்ரீதியை யுடையவர்களாகையினுலே அவன் தன்னை உள்ளபடி அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய க்ருபைக்குப் பூர்ணபாத்திரர்களாய் அவன் ஸ்வபாவாதிகளை உண்மையாக அறிந்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் இப்படிப் பகவானுடைய க்ருபைக்குப் பாத்திரமாகாதபடியினுலே இவர்கள் இதரர்களுக்கு துர்ஜ்ஞேயமாயிற்று என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே 'அன்பா' என்பதற்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸுஹ்ருத்துக்கள் என்றர்த்தமாகவுமாம் அதாவது '[illegible] [illegible] [illegible] ॥ ([illegible] [illegible] ॥)' என்றபடியே பகவானிடத்தில் உண்டான நிரவதிக ப்ரீதியினுலே அவனுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமாயும் அவனுடைய ஸ்வபாவமாயுமிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞஸௌஹார்த்தத்தை அங்கீகரித்த பூர்வாசார்யர்கள் ஸர்வாதிகாரமான பரபக்தியை நமக்கு உபதேசிப்பதுபோந்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் அறிந்து-உள்ளபடியே அறிந்து, அறிவித்தனா - அறிந்தபடியே உபதேசித்தார்கள், இததால் பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஆப்ததயநிஶ்சயம் தயோதிதம் ஆகையினுலே அவர்களுடைய உபதேசமாகிய இந்த பரபக்தியின் ஸர்வாதிகாரத்வம் ப்ரமாணத்தம் என்று திருவுள்ளம்

ஶக்த்யாத்யை: ஶக்திஹாநௌ ப்ரதீதிரஹிததா
ஶாஸ்த்ரத: வர்ஜிதத்வம்
காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் இதி
நியதிவஶாதாபதத்பிஶ்சதுர்பி: ।
ஏகத்வித்ர்யாதி யோகவ்யதிகர
நிஜாதிகார்யா ஸம்ப்ரயுக்தே
ஸஜ்ஜமீஶம் ஸ்வதந்த்ரம் ப்ரபத்ய
விமுக்தயே நிர்விஶங்கா: ॥

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

இப்படிப்பட்ட ப்ரபத்தியின் அதிகாரி பேதமிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஶக்த்யாத்யை' என்றாரம்பித்து [ஶக்த்யாத்யை: - ரை] ஶக்த்யாத்யை - பக்தி முதலிய உபாயங்களில், 'ஶ்ருதி' பதத்தினால் ஜ்ஞானயோகமும் கர்மயோகமும் சொல்லப்படுகின்றன, ஶக்திஹாநௌ - (அனுஷ்டிக்க) சக்தி இல்லாமை, ப்ரதீதிரஹிததா - (அவைகளைப்பற்றிய) ஜ்ஞானமில்லாமை, ஶாஸ்த்ரத: - சாஸ்திரத்தினாலே, வர்ஜிதத்வம் - விலக்கப்பட்டவனாயிருக்கை, அதாவது வர்ணாச்ரமாதிகளினால் சாஸ்திரங்களில் விலக்கப்பட்டிருக்கை, காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் - காலதாமதத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவனாயிருக்கை, இதி - என்று சொல்லப்படுகிற, நியதிவஶாத் - அத்ருஷ்ட வசத்தினாலே, ஆபதத்பி: - உண்டாகிற, சதுர்பி: - நாலுகளினாலும், ஏக - ஒன்று, த்வி - இரண்டு, த்ரி - மூன்று, ஸர்வ-

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோதிக்கச் சொல்லுகிறது, **யோ** - சேர்க்கையினால், **வ்ருத்திபேத** - வெவ்வேறாய் இருக்கிற, **நிஜாதிக்ரியா:** - தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை யுடையவர்களாயக் கொண்டு, **ஸந்த:** - பெரியோர்கள், **நிர்விசங்கா:** - ஸந்தேஹமில்லாதவர்களாய், **உபாதயே** - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, **ஸ்வதந்த்ர ந்யாஸ வித்யா** - ஸ்வதந்திர பரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினால், **ஸ்ரீமத்** - ஸ்ரீய:பதியை, **ஸம்ச்ரயந்தே** - ஆச்ரயிக்கிறார்கள் கீழ்ச் சொல்லிய நான்கு விதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் பரபத்திக்கு அதிகாரிகள் ஒன்றுமாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நால்வர், இரண்டு மாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அறுவர், மூன்று மாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நால்வர், நான்கும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் ஒருவர், ஆக இந்த பதினைவரும் பரபத்தியில் அதிகாரிகள் என்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரபத்தி யோகாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

பரிகர விபாகாதிகாரம்.

[பரிகர நிரூபணம் - ஶரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம்— ஆநுகூல்யஸங்கல்பம் - ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் - கார்பண்யம் - மஹாவிஶ்வாஸம் - கோப்த்ருத்வ வரணம் - ப்ரஸித்த ஶரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில் இவ்வங்காங்கிகளின் நிரூபணம் - அங்காங்கிகளை காரணமந்த்ரமான த்வயத்தில் அனுஸந்திக்கும் விதம் - ஶங்காபஞ்சக நிவாரண ப்ரகாரம்]

யாந் நிஸ்ஸம்ஶய ஸக்ருதுபாயதயா ப்ரபந்நாந்
தயாதிவ்யாம்போநிதௌ ஜநயதி விஶ்ரம்பயதி ।
ஸர்வம் ஸ்வதோ ந்யஸ்யதி ஸஹ த்யாஜ்ய வர்ஜ்ய:
ஆப்தோபதிஷ்ட: பரிகர விஶேஷ ஶ்ருதிஸித்தவேத: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

கீழதிகாரத்தில் '**அதிகாரவிஶேஷம்** முதலானவை இருக்கும்படி அறியவேண்டும்' என்று ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், எவைகள் அங்கங்கள் என்பதையும், அவைகள் ப்ரபத்திக்கு அவஶ்யம் பாவிகள் என்பதையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை இதுவே ப்ரமாணிக்கமென்று ஸமாதித்துக்கொண்டு ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**யாந்**' என்று ஆரம்பித்து.

ப - ரை] **தயாதிவ்யாம்போநிதௌ** -- தயையின் ஒரு திவ்ய ஸமுத்திரமாயிருக்கிற, இத்தால் அநாதிகால அபராதம் செய்த நமக்குப் பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தி என்பது ஸித்திக்குமோ என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது, கருணையை ஸமுத்திரமாக அருளிச் செய்திருப்பதினாலே, அது நம்முடைய பாபங்களினாலே கலக்கவாவது, குறைக்கவாவது, வற்றச் செய்யவாவது

முடியாது என்பது த்யோதிதம், ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகத்தை, அஜஸ்ரம் ஈக்ஷதே - இடைவிடாமல் நியமனம் செய்கிற, இதுவரையில் உண்டான ஜ்ஞான பக்த்யாதிகளும் அவனுடைய காருண்யத்தினால் உண்டானதென்பது இதனால் தெரிவிக்கப்படுகிறது, ஸம்ஸாரார்ணவே - ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கடிப்பதில் முன்பே பரயத்னம் செய்துகொண்டிருக்கிற, அதாவது யாதருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளாலே ஈச்வரனிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் நிகரஹஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமாய் ஆசார்ய ப்ராப்தி, புருஷகாரத்தை ஆச்ரயிப்பது இவைகளில் ருசி,முதலிய பரிபாகங்களை உண்டாக்கின, ஸம்வதி - பகவானிடத்தில், அதாவது ரக்ஷணத்திற்குப்யுக்தங்களான ஜ்ஞான பக்த்யாதிகளையுடையவனிடத்தில் ஸமர்ப்பயாஞ்சகாரே - பரந்யாஸ ரூபமாகிய, பூர்வகை: - பரபத்திக்கு, ஸ்வயம் - இந்த ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ரூபமாயும், ஸகலம் ஒரே சடங்கை சாதக்தவயமாயும், ஸ்வரூபத:-இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபம், உபயோகம், இவைகளை யுடையதாயும், ஸர்வம் - சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட இவ்வளவாயும், இதனால் பரபத்தி ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்கிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மவைகளைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை என்று தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம், ஸ்வஸ்யம் ஸம்பன்னோ - அவஸ்யம் வரக்கூடியதுமான, இதனால் அவகாத ஸ்வேத நயாயத்தாலே (நெல்லுக் குத்தும்போது வரும் வேர்வை முதலியவைகளைப்போல) தானே நேராக் கூடியவைகளை இவைகள் அவஸ்யம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் பக்ஷம் நிராசருதம், வரிசுகா விசேஷ: - அங்க விசேஷம், இங்கு 'விசேஷ' பதத்தினாலே சாம யோகாதிகளைக் காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்படுகிறது, ச்ரதிஸ்ம்ருதிபி: - ச்ருதி முதலியவைகளினால், சூசிதா: - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவலி ஜ்ஞகு' என்றாரம்பித்து 'இவலிஜெஷ்டுக' என்பதினால் இதுவும் ஒரு பருமம் வித்யை யாகையினாலே அசைங்களோ இருக்கவேண்டுமென்பதும், பக்தியோகத்தைவிட வேறுபட்டதாகையினாலே காம போகாதிகள் அங்கமில்லை யென்பதும் த்யோதிதம் இந்த ஆனு

இவ்விஷெக்கு வசனமாவது ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், கார்ப்பண்யமும், மஹாவிஶ்வாஸமும், கோப்த்ருத்வ வரணமும் இவ்விடத்தில் [1] 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்। ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா॥ ஆத்மநிக்ஷேப கார்ப்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி:॥' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஷாட்வித்யமும் 'ஷடங்கயோக'மென்னுமாப்போலே அங்காங்கிஸம்பந்தத்தாலே யாகக்கடவதென்னுமிடமும், இவற்றில் இன்னதொன்றுமே அங்கி, இதரங்களங்கங்களென்னுமிடமும்,

பரிகர நிரூபணம்

ஶரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம்

கூல்ய ஸங்கல்பம் முதலான ப்ரபத்தி ஆறுவிதம் என்று வசனங்களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்களை ஐந்தென்று நிஷ்கர்ஷித்ததற்குக் காரணமாக அவ்வசனத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் —'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:, ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் - ப்ராதிகூல்யத்தின் விடுதல், ரக்ஷிஷ்யதி - ரக்ஷிக்கப் போகிறான், இதி - என்கிற, விஶ்வாஸ: - நம்பிக்கை, அதாவது மஹாவிஶ்வாஸம், ததா, கோப்த்ருத்வ வரணம், ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே - ந்யாஸமும் கார்ப்பண்யமும், (ஆக இப்படி), ஶரணாகதி:, ஷட்விதா - ஆறுவிதமானது இங்கு 'ஷாங்ம் ஸத்ருவிம்' என்பதைப் போல ஆறும் தனித்தனியாக ஶரணாகதி யென்று தோன்றுகிறதே என்று ஶங்கை உதியாமைக்காக இந்த ஶ்லோகம் அங்கியையும், அங்கங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதென்று உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஷடங்க' என்றாரம்பித்து ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சேர்த்து யோகம் எட்டுவிதமென்று சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம். அங்காங்கிஸம்பந்தத்தாலே - சேர்த்துச் சொல்லுவதினாலே இப்படியே அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகி

---

1 அஹி-37-2-27, 28

1 ‘நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத: | ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்த: ஶரணாகதிரித்யபி ||’ என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாஸநிரபேக்ஷமாக ஸித்தம் இவ்விடத்தில் 2 ‘ஶாஶ்வதீ மம ஸம்ஸித்திரியம் ப்ரஹ்வீபவாமி யத் | புருஷம் பரமுத்திஶ்ய ந மே ஸித்திரிதோ(அ)ந்யதா | இத்யுக்தோதிதம் ஶ்ரேஷ்டாங்கம் ஸ்ப்ருஹா தத்விரோதினீ ||’

ஞா—‘இவற்றில்’ என்றாரம்பித்து நிக்ஷேபாபரபர்யாய: - நிக்ஷேபம் என்கிற மற்றொரு பெயரையுடையதும், பஞ்சாங்க ஸம்யுத: - ஐந்து அங்கங்களோடு கூடியதுமான, ந்யாஸ: - பரந்யாஸமானது, ஸந்ந்யாஸ: - ஸந்யாஸமென்றும், த்யாக: - த்யாக மென்றும், ஶரணாகதி: இத்யபி - ஶரணாகதி யென்றும், உக்த: - சொல்லப்பட்டது ‘ந்யாஸநிரபேக்ஷமாக’ என்பதற்கு இந்த ப்ரார்த்தனையில்லாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தனக்குப் பாரமில்லாமல் இருப்பதற்கு முக்யமான காரணம் பரந்யாஸமாகையினாலும், ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகள் இருந்தபோதிலும் பரந்யாஸம் செய்யாத பக்ஷத்தில் ஸ்வப்ரபத்தி ஸித்திக்காதாகையினாலும், ந்யாய நிரூபணம் செய்யுமிடத்து ஆத்ம நிக்ஷேபமே அங்கியென்றேற்படும் அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரமாணமிருக்கிறபடியினாலே அதை உதாஹரித்திருக்கிறார் என்று தாத்பர்யம் ப்ரபத்திக்கு ஆறுவது அங்கம் அஹிர்புத்ந்யனால் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்—‘இவ்விடத்தில்’ என்றாரம்பித்து புருஷம் பரமுத்திஶ்ய - பரமபுருஷனைக் குறித்து, ப்ரஹ்வீபவாமி - ஶரணாகதி செய்கிறேன் (என்கிற), யத் - எதுவோ, இயம் - இது, மம - எனக்கு, ஶாஶ்வதீ - அழிவில்லாத, ஸம்ஸித்தி: - ப்ரயோஜனம், இதோ அந்யதா - இதைத்தவிர வேறு, மே, ஸித்தி: - பலஸித்தி, ந - இல்லை, இதி என்பது, ஶ்ரேஷ்டாங்கம் - உயர்ந்த அங்கமாக, உதிதம் - சொல்லப்பட்டது, ஸ்ப்ருஹா - பலத்திலாசை, தத்விரோதினீ - இதற்கு விரோதி, அதாவது ஸ்வர்க்காதி பலங்கள் ஸ்வரூப விருத்தங்களாகையினாலும், மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸர்வேஶ்வரனான அவனுடைய ப்ரயோஜனமாகையினால் அதைத்

என்று அஹிர்பு3த்4ந்யோக்தமான ஹ்ருத்3யா ஸாங்கோ3பாங்க ஶாஸ்த்ரார்த்த2ம் மோக்ஷாதிமான வாக்யநிக்ஷேபத்திலே நியதம் ஶேஷத்வ ஸ்வரூபத்தாலும் கர்த்ருத்வாதி த்யாக3ம் முதலான நிவ்ருத்தி ஸாங்கங்களெல்லாத்திலும் வருகையாலே யிவ்வநுஸந்தா4நம் ஸாமான்யமாகவுக்கு ஸாதா4ரணமாகை யிலே கத்4வஜம் இங்கு வசிகரங்களானவற்றில கருத்வாதிகளுக்கு ஸஜ்ஜ

ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம்
ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம்

ஞ்சுக்கும் ப்ராதிகளுக்கு வஜ்ஜ தத்துக்கும் நிவ்ருத்தம் ஸவஶேஷியான ஸ்ரீயஃபதி யைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே ஸஹிதாநவத

தன்னுடைய பலமென்று அநுஸந்திப்பது விருத்தமல்லாமை கையினாலும் என்று தாத்பர்யம். அஹிர்பு3த்4ந்யோக்தமான அஹிர்புத்நயனால் சொல்லப்பட்ட ஏகாதஶ ருத்ரர்களில் ஒருவனாகிய அஹிர்புத்நயனால் நாரதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட ஸம்ஹிதைக்கு அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதை என்று பெயர். இதில் ஸ்ரீமந் ந்யாஸவித்யையைப் பற்றியும், திருமந்திரத்தைப் பற்றியும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியதம் அவஶ்யமாய் வேண்டியது. இந்த வாக்யத்தால் பலாந்தராபத்திக்கு இது அபரமல்ல என்பது த்யோதிதம். 'மமதா த்யாக'மாவது பலத்தில் ஆசையை விட்டுவிடுவது. 'ஸங்க த்யாக'மாவது இந்தக் காமம் எனக்குச் சேஷபூதமல்ல என்று நினைப்பது. நான் கர்த்தாவல்ல என்று நினைப்பது 'கர்த்ருத்வ த்யாகம்'. 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் பலத்திற்கு இது உபாயமல்ல என்கிற பலோபாயத்வ த்யாகம் சொல்லப்படுகிறது. ஸாங்கஸர்வகர்மத்யாகத்திலே என்பதினால் எல்லா ப்ரபத்திக்கும் ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், ப்ரபத்தி தவிர மற்ற நிவ்ருத்தி தர்மங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப்ரபத்திக்கு அங்கமாக நிரூபிக்கவில்லை, அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதையில் மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியைப் பற்றி மாத்திரம் சொல்லியிருப்பதினால் இது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது த்யோதிதம். மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியும் நிவ்ருத்தி தர்மமாகையாலே பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாகம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யம். இந்த அங்கங்களுக்கு ப்ரத்யேக ப்ரயோஜனங்களை யருளிச்

கம் பண்ணவேண்டும்படி இவனுக்குண்டான வாஸ
னாஜ்ஞாநம் இத்தாலே 1 'ஆநுகூல்யேதராப்யாம்
து விநிவ்ருத்திரபாயத:' என்கிறபடியே அபாயவர்
　　　ஸாபணயம　　　ஹாரமுகேன காவண்யமாவது
முன்பு சொன்ன வாக்யத்ருதிகளுடைய வஸ்துஞான
மாதல், அத்தடியாகவந்த மஹாநியாதல், ஸ்வரூபாஜ
ககஸ்வரவணவ்ருத்தியாதலாய் நின்று ஸாணவ்யனுடைய

செய்கிறார்—'இங்கு' என்றாரம்பித்து அஹித்தாநவதூகம்
இஷ்டத்தை அனுஸரித்து நடக்கை இவனுக்குண்டான' என்ப
தற்கு பரிபூர்ணனான பகவானுக்கு ப்ரயோஜனம் ஒன்றுமில்லா
விட்டாலும் தன்னுடைய சேஷத்வ ஜ்ஞானமே இதற்குக் கார
ணம் என்று தாத்பர்யம் பரமார்த்தபூர்வமாக ப்ரயோஜனத்தை
நிரூபித்தருளுகிறார்—'இத்தால' என்றாரம்பித்து ஆநுகூல்
யேதராப்யாம் - ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜன
ங்களினால், அபாயத:-அபாயத்திலிருந்து, விநிவ்ருத்தி:-நிவரு
த்தி உண்டாகிறது 'அபாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை
மீறி நடக்கை, 'ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ' என்பதினாலே தன்னி
டத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரத்தைப்போல பகவானுடைய
ஆஜ்ஞையைமீறி நடப்பதும் பகவானுக்கு அநிஷ்டமானதையினாலே
அதை நிவ்ருத்தி செய்வது 'அஹித்தாநவதூகம்' என்று
தாத்பர்யம் முன்பு - ப்ரபத்தி யோகாதிகாரத்தில் 'ஆஜ்ஞ' ஸ்ப
த்தம் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதைச் சொல்லுகிறது அத்தடியாக - அதைக்
காரணமாகக் கொண்டுண்டான, மஹாநி - காவமில்லா
மை, 'த்ராணே மஹாஸ்ய காவண்யம்' இத்யாதி ப்ரயோக
ங்களிருக்கிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூபணவ்ருத்தி -
தன்னுடைய தைந்யத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வ்யாபாரம்
'ஸாம்ஜலி வாடம் தீநம்' இத்யாதிகள் இங்கு அனுஸந்தேயம் பக
வானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி
னால் அது புதிதாக உண்டுபண்ணப்படுகிறது என்பதில்லை என்று
தெரிவிப்பதற்காக 'உத்தம்ஸ காயம்' என்னும் பதம் இது
தத்காலம் மாத்திரம் உண்டாகும் உபயோகம் ஸாவகாலத்தி

ஶ்ரீ. 1 ல-க-17-76

ஸாத்யோபாயஹாநாய ஸம்ருத்தமாய், 1 'காலபூர்வேண ஸாத்யோபாயாநாம் விநிவ்ருத்திரிஹேரிதா' என்கிறபடியே பின்பு மற்றோபாயத்துக்கு முதய்க்தமாயிருக்கும் மஹாவிச்வாஸம் 1'ரக்ஷிஷ்யதீதி விச்வாஸாத் அபீஷ்டோபாயகல்பகம்' என்கிறபடி பண்ணியிடாத வ்யாஹார ஸாத்யஸம்ருத்தமாய் பின்பு நிர்பரத்தைக்கு

லும் இதினுடைய உபயோகத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — காலபூர்வேண - என்றாரம்பித்து. காலபூர்வேண - ப்ராபண்யத்திலே, இஹ - இவ்விடத்தில், உபாயாநாம் - மற்ற உபாயங்களினுடைய, விநிவ்ருத்தி: - நிவ்ருத்தியானது, ஈரிதா - (ப்ரயோஜனமாக) சொல்லப்பட்டது. பின்பும் - ப்ரபத்தி காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும் ப்ரபத்திகாலத்தில் ப்ரபத்திக்கு விருத்தமான உபாயாந்தர ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்துக்கொண்டும், உத்தரகாலத்தில் மத்யமவ்ருத்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டும் உபயுக்தமாயிருக்குமென்று தாத்பர்யம். ரக்ஷிஷ்யதி - ரக்ஷிப்பான், இதி - என்கிற, விச்வாஸாத் - விச்வாஸத்தினாலே, அபீஷ்டோபாயகல்பகம் - தனக்கிஷ்டமான பலத்திற்கு உபாயமாக (பகவானை) செய்வது. அணியிடாத - ஸந்தேஹமில்லாத, ஸாத்யஸம்ருத்தமாய - நிறைவேறும்படியாக, அதாவது மேலே சொல்லப்போகிற ஸாந்த்விகமான ஸம்சயங்களை உதித்தால் ப்ரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆசையினால் அப்படிப்பட்ட த்ருடங்களான ஸம்சயங்களை நிவர்த்தித்து ப்ரபத்தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினாலே மஹாவிச்வாஸம் ப்ரபத்தி காலத்தில் அங்கம். நிர்பரத்தைக்கு - தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதில் தனக்கு பரமொன்றுமில்லாமைக்கு உத்தரகாலத்தில் இது இல்லாவிடில் தத்காலத்தில் ஸங்கமில்லாமையோடு உபாயாந்தர ஸ்பர்சம் வாராதொழிகையினாலே அப்படியில்லாமலிருக்கும்படி விச்வாஸம் நடக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஸாமர்த்யாய' என்பதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸ்தவத்தில் ப்ரயோஜனமோ அதுவே ஆத்மகமென்னில் ஸகாரகாதிகளில் புருஷார்த்தத்தைச் சப்தம் ப்ரயோகித்திருப்பதால், ததாவித புருஷார்த்தகம் என்கிற வ்யவஹாரமும் விரோதிப்ரமாணமாயி

1 ல-த-17-77

முறுபபாயிருககும ஸ்வாமிவாநாவித ஸர்வஸ்வாம்ய-ங்களபோலே ஸ்வாமிவ ஞாவதமான வவவம-ழ்ழும கோபதநுவ வாணம் ஸர்வஸ்வாம்ய-மாம போது ஸர்வஸ்வனயி-ககக கொடுககவேணடுகையாலே யிஙகு மொவதூஸ வாணமு மபெக்ஷிதம நனறுயிருபப தொனறையுமிப ஸர்வஸ்வ னயி-ககக கொடாத போது ஸர்வஸ்வாம்ய-ங கொடுததா ஞுகானிறே. ஆகையாலேயிறே 1 'ஸஞாயி-தொ நமொவாயெஸ்' எனறும, 2 'மொவதூஸ வாணம் நாஉ ஸ்வாஸிஞாய

ஞல புருஷனுல பராாததிசகபபடுவது புருஷாாததமெனறு சொ லலவேணடும அபபொழுது ஸவரூபோசிதமான மோக்ஷமும புருஷனுல பராாததிககபபடடால புருஷாாததமாகும ஆகையி ஞல, தான புருஷாாததங கொடுததவனுவதறகுப புருஷனுடைய பராாததனையை எதிாபாாததே பகவானகொடுககவேணடுமாகை யினுலே கோபதருதவ வாணம பகவானுடைய பலபரதான ஸங கலபததிறகுக காரணமாயிருபபதினுல அபயா பேக்ஷிதம ஸஞாயி-ககக - பராாததிததனைகக காரணமாகக சொணடு, அது புருஷாாததமாவதறகாக எனறு தாதபாயம ஙையாயிக மதத திலபோலே பாஷாணுதிகளைபபோல மோக்ஷமிருநதால அது புருஷாாததமாகத தோனறுது நம ஸிததாநததில நிரதிஸயா நநதரூபமான மோக்ஷததை இவனபேக்ஷிசகாமலிருககக கொடுததாலும பகவானுசகுப புருஷாாததப பாததவம ஸிததிக காதோ ? இவன எதறகாக அபேக்ஷிககவேணடும எனனில ? அதறகு ஸமாதானம அருளிச செயகிறா—'நனறுய' எனறாரம பிதது இது லோகநயாயமானமையினுலே லௌகிக புருஷாாத தஙகளிலே மாததிரம இநத நயாயம ஸமபவிககும எனறு ஸஙகி யாமைககாக இது பரமாண ஸமமதமெனறருளிச செயகிறா— 'ஆகையாலே' எனறாரமபிதது ஆகையாலே - இநத நயாயம எலலா இடததிலும துலயமானமையினுலே ஸஞாயி-தஃ-பராா ததிககபபடாதவனுயக கொணடு, நமொவாயெஸ் - ரக்ஷிகக மாடடான மொவதூஸவாணம் நாஉ - கோபதருதவவாண

1 ல-த-17-72 2 ல-த-17-78

நிவேதநம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறது. இப்படி யிவைந்தும் இவ்விஶ்ராநுஷ்டாந **காலத்தில் ஆவஶ்யகங்களாகையால்** இவை யிவ்வாத்மநிக்ஷேபத்துக்கு **அவிநாபாவித்வஸ்வபாவங்கள்.** இவ்வர்த்தம் பிராட்டியை ஶரணமாகப் பற்றுவாருங் கோளென்று **ஸாத்விகஶ்லாக்கியான** த்ரிஜடை ராக்ஷஸி களுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்திலுங் காணலாம்.

பரஸித்த ஶரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில் இவ்வங்கங்களின் நிருபணம்

மாவது, **ஸ்வாபிப்ராய நிவேதநம்** - தன்னுடைய அபிப்ரா யத்தைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை. இந்த வசனங் களில் பொதுவாக ரக்ஷிக்கமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதி னால் இந்த லோகந்யாயம் பொதுவென்பது ப்ரமாண ஸம்மதம் என்று தாத்பர்யம். அப்படிக்கில்லாவிடில் லௌகிக புருஷார்த் தங்களை ப்ரார்த்திக்காவிடில் கொடுக்கமாட்டான் என்றல்லவோ ப்ரமாண மிருக்கவேண்டும். **'அநுஷ்டாநகாலத்தில் ஆவஶ்ய கங்களாகையால்'** என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அநுஷ் டானமே ஸித்திக்காதாகையினாலே என்று தாத்பர்யம். **அவிநாபாவித்வஸ்வபாவங்கள்** - இவைகள் இல்லாமல் இருக்க முடியாதவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் ப்ரபத்தி நிஷ்பந்ந மாகாது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் சில இவைகள் அநேக மாக ப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது நேரக்கூடியவைகள், அப் படிச் சில நேராமல் போனபோதிலும் ப்ரபத்திக்கு லோபமில்லை என்று சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. ப்ர பத்யநுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் ப்ரதி நியதமா யிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இவ்வர்த்தம்**' என்றாரம் பித்து '**ஸாத்விகஶ்லாக்கியான**' என்பதற்கு பரமஸாத் விகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணாகையினாலே என்று தாத் பர்யம். இத்தால் அவளுடைய உபதேஶம் ப்ரமாணம் என்பது த்யோதிதம். **தஸ்** - ஆசையினாலே, (மேல் சொல்லிய ஸ்வப்ந வ்ருத்தாந்தத்தினாலே பகவான் ஜயிக் கப்போகிறாரென தேறப்படுகிறபடியினாலே), **வ:** - உங்களுடைய,

1 'தத³லம் க்ரூரவாக்யைர்வ:' என்று ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநஞ் சொல்லப்பட்டது 1 'ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்' என்கையாலே மந: பூர்வகமாக வல்லது வாக்ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையாலே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ஆக்ருஷ்டமாயிற்று 2 'ராகவாத்தி பயம் கோரம் ராக்ஷஸாநாமுபஸ்திதம்' என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே அதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யமும் அதினுடைய ஸஹகார ஸ்வபாவத்தாலே வந்த மஹாவிஶ்வாஸ கர்ப்பமான கார்ப்பண்யமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று 3 'அலமேஷா பரித்ராதும் ரா

க்ரூரவாக்யை: - க்ரூரமான வாக்யங்களினாலே, அலம் - போதும், ஸாந்த்வமேவ - நல்லவார்த்தையையே, அபிதீயதாம் - சொல்லப்படட்டும் இங்கு அனுகூலமான வசனத்தினாலே ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் அர்த்தாத்ஸித்தம் என்று தாத்பர்யம் 'மந: பூர்வகமாக' இத்யாதிக்கு மனதில் நினையாமல் வாயால் சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம் 'ஆக்ருஷ்டமாயிற்று' என்பதற்கு இங்கு நல்லவார்த்தையைச் சொல்லுங்கோள் என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அது மனதில் நினைக்கப்பட்டே சொல்லவேண்டுமாகையினால் மனதில் நல்லவார்த்தையைச் சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டுமென்பதும் இதனால் இழுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாகிறது என்று தாத்பர்யம் ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ராக்ஷஸாநாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு, ராகவாத் - ராமனிடத்திலிருந்து, கோரம் - மிகவும் க்ரூரமான, பயம் பயமானது, உபஸ்திதம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போக்கற்று வேறு கதியில்லாமல் ஏஷா - இவள், ராக்ஷஸ்ய: - ஓ! ராக்ஷஸிகளே, மஹதோ பயாத் - பெரிய பயத்திலிருந்து, பரித்ராதும் - நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு, அலம் - போதுமானவள் இங்கு 'மஹதோ பயாத்' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக

1 ராமா-ஸு-27-41 2 ராமா-ஸு-27 43
3 ராமா-ஸு-27 44

க்ஷேஸ்யா ஹநுமதோஹ்யாஸ' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 'அஹமேஷா வஸித்வா தர்ஜநம் ராவணாத்ராக்ஷஸீகணம்' என்று திருவடி அநுவதிக்கையாலும் பெருமாளொருத்தனை நிக்ரஹிக்கப்பாக்கிலுமவர் சீற்றத்தையாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்கவல்லளாகையாலே ரக்ஷிஷ்யதீதி விஸ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டது 2 'அபியாசாம வைதேஹீம் ஏதத்தி மம ரோசதே', 'பர்த்ஸிதாமபி யாசத்வம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா' என்கையாலே ஶரண்யவரணஞ் சொல்லிற்று யிற்று இவ்வைந்துக்கும் அங்கியான ஆத்மநிக்ஷேபம

மற்றொரு ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இத்தை' என்றாரம்பித்து. ஏஷா - இந்த ஸீதை, ராவணாத் - ராமனிடத்திலிருந்து, ராக்ஷஸீகணம் - ராக்ஷஸிகளின் கூட்டத்தை, வஸித்வா தர்ஜநம், அஹம் அநுவதிக்கையாலும் - தர்ஜனையின் வார்த்தையை அனுபவித்திருப்பதினாலும், சீற்றத்தையாற்றி-கோபத்தை நிவ்ருத்தி செய்து. வைதேஹீம் - ஸீதையை, அபியாசாம - ப்ரார்த்திப்போம், ஏதத்தி - இதுவே, மம - எனக்கு, ரோசதே - ப்ரியமாயிருக்கிறது. பர்த்ஸிதாமபி - நம்மால் பயமுறுத்தப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாசத்வம் - ப்ரார்த்தியுங்கள், ராக்ஷஸ்ய:, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்தினால், கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம். மைதிலீ ஜநகாத்மஜா - ஜநகராஜன் பெண்ணாகிய ஸீதை, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி - நமஸ்காரத்தினால் அநுக்ரஹத்தைச் செய்பவளல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற 'ப்ரணிபாத' ஶப்தம் ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்பது மேல் 'ஆத்மநிக்ஷேபகார்பண்யௌ' இத்யாதி அருளிச்செய்திருப்பதினால் ஸித்திக்கிறது என்று தாத்பர்யம்

---

1 ராமா-ஸு 58-91 2 ராமா-ஸு 27-41, 43

1 ‘ஹ்ருணிவாத ஹ்ருஷஞாஹி ஜெயிஸ்ரீ ஜநகாத்மஜா’ எனறு ஹர்ஷாதி காரண விசேஷத்தைச சொலலுகிற ஹ்ருணிவாத சப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாயிறறு ஆகையால 2 ‘ச்ராவஸ் வ்யாஜ ஸம்யுக்தஃ’ எனகிற ஸாத்ருச்யம இஙகே வர்ணிக்கும இபபடி உபதேசிக்க

மறறொரு காரணததை யருளிச செயகிறார்—‘ஹர்ஷாதி’ என ஆரமபிதது இஙகு ‘ஹ்ருணிவாத’ எனபது பிராட்டியினு டைய பரஸாதததிறகுக காரணமென றேறபடுகிறபடியினாலே அபபடி மஹாபராதிகளிடததில கூட பரஸாதம செயவதறகுக காரணம அஙகபஞசகஙகளோடுகூடிய ஆதமநிக்ஷேப மெனபது ‘தஸ்யை வஸீகரணம் தச்சரணமதிரேவ’, ‘தம் ஸீதா வித்ரு ஹஸ்தாரம்’ இதயாதிகளின் மேலறபடுகிறபடியினாலே அஙகபஞசகங களையும கீழே சொலலி பரஸாத காரணததைச சொலலுகிற இது ஆதமநிக்ஷேபததைச சொலலுகிறது எனறு தாதபரியம ‘ஹ்ருணிவாதஃ’ எனகிற பதததிறகு ‘ஹ்ருஷ்டேந நிவாதஃ’ எனறாததமாகையினாலே அது காயிகமான நமஸகாரததைச சொனனபோதிலும அதறகுக காரணமான மாநஸவயாபாரத தைச சொலலுகிறபடியினாலே பரபததியைச சொலலுகிறது எனறு திருவுளளம ஆகையால-இவவளவு நயாயஙகளிருககிறபடியினாலே ‘ஸாத்ருச்யமிஙகே வர்ணிக்கும்’ எனபதினாலே ‘ஹ்ருணிவாத’ இதயாதிகள அஙகி முக்கியவைகளை முக்கியமாகச சொலலாவிட டாலும ‘வெய்ஷாவவ்ய ஹூணாய ஷாய’ எனறு வேதாநதஙகளின அரததஙகளை விஸதாரபபணண எறபடட இநத காநதததில ‘எல லாத தபஸஸுகளிலும நயாஸமே சிறநதது’ எனறாதத முளள ஸருதி வாகயததில சொலலபபடுகிற நயாஸததை இதர ஸாஸதிரஙகளில விவரிததிருககிறபடியே உப பருமமணம செய திருககிறதெனறு சொலலுவது உசிதமாகையினாலே கீழச சொல லியபடியே அரததம சொலலவேணடுமெனபது ஸமுசிதம தரிஜடைபரநயாஸம செயதபோதிலும அபபடிப பரநயாஸம செயயாத ராக்ஷஸிகளையும பிராட்டி ரக்ஷிததபடியினாலே இப்ர கரணம ஸாரணாகதியை நிருபிகக வநததலல எனறு ஸநதேஹிக

---

1 ராமா-ஸு 27-43 2 397-ம பககம பாாகக

ராக்ஷஸிகள் விலக்காதமட்டே பற்றாசாகப் பிராட்டி தன் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே 1 'ப⁴வேயம் ஶரணம் ஹி வ꞉' என்றருளிச்செய்தாள். இப்பாசுரம் ஸஹ்ருதயமாய் ஹ்ருதயங்கமமானபடியை 2 'மாத மைதிலி ராக்ஷஸீஸ்த்வயி ததைவார்த்ராபராதாஸ்த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகுதரா ராமஸ்ய கோஷ்டீ க்ருதா' என்று பட்டர் வெளியிட்டார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீஜநகையுடைய வாக்ஜாதீய ஸாரஸ்யபூர்ணத்திலே யவனுக்குப் பிறவித்துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்

காமலிருப்பதற்காக அப்படி ரக்ஷித்ததற்குக் காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. விலக்காதமட்டே - விலக்காமல் இருப்பதையே. இத்தால் ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்குப் ப்ரபத்யாஸம் செய்யும்பொழுது இவன் விலக்காமலிருப்பதே அமையும் என்பது ஸூசிதம். 'வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே' என்பதினால் இப்படி ரக்ஷித்ததற்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. லோகத்தில் மஹாபாபிகளை விலக்காதமாத்திரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கக் காணவில்லையே யென்னில், இவ்வளவு வாத்ஸல்யம் உலகத்தில் ஒருவருக்கும் இல்லையென்று ஸமாதானம் அறியத்தக்கது. **வ꞉** - உங்களுக்கு, **ஶரணம்** - உபாயமாக, **ப⁴வேயம்** - ஆகக்கடவேன். இத்தால் இந்தப் பரஸமர்ப்பணத்தைப் பிராட்டி அங்கீகரித்தமை சொல்லப்பட்டது. பிராட்டியின் பாசுரம் பாலோபச்சந்தந வார்த்தையைப் போன்றதல்ல, அது பலபர்யந்தமாயிற்று என்றருளிச்செய்கிறார்—'இப்பாசுரம்' என்றாரம்பித்து. **ஸஹ்ருதய**மாய - மநப்பூர்வமாய. **மாத꞉** - தாயாராகிய, **மைதிலி** - ஸீதையே, **த்வயி** - உம்மிடத்தில், **ததைவ** - அப்படியே, **ஆர்த்ராபராதா꞉** - புதிது புதிதாக அபராதம் செய்துகொண்டிருக்கிற, **ராக்ஷஸீ꞉** - ராக்ஷஸிகளை, **பவநாத்மஜாத்** ஹநுமானிடத்திலிருந்து, **ரக்ஷந்த்யா** - ரக்ஷித்த, **த்வயா** - உன்னால், **ராமஸ்ய** - ராமனுடைய, **கோஷ்டீ** - ஸபையானது, **லகுதரா** - மிகவும் அல்பமாக, **க்ருதா** - செய்யப்பட்டது.

பிறவித்துவக்காலே - இந்த ஜந்மத்தினாலுண்டான ஸம்பந்தத்தி

1 ரா-ஸு-58-89 2 ஸ்ரீகுண 50

ணோட்டம் பிறகும் ராக்ஷஸிகளும் மங்களாஶம்ஸைகளை அப்படியே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானோடு கூட வந்த நாலு ராக்ஷஸரும் அவருடைய வ்யவஸாயத்திலே அந்தர்ப்பூதா: அங்குற்ற ஸஹ்யஸ்தாந ப்ரகரணத்திலு மிவ்வர்த்தம் அடைக்கலாம் எங்ஙனே யென்னில் — ஸாதிக்ஷேபத்திலே வ்யவஸ்திதனான ராவணனுக்குங்கூட 1 ‘ப்ரதீயதாம் தாஶரதாய மைதிலீ’, 2 ‘ஸீதாஞ்ச ராமாய நிவேத்ய தேவீம் வஸேம ராஜந்நிஹ வீதஶோகா:’ என்று ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே

னாலே, இத்தால் ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷித்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் த்ரிஜடையின் ஶரணாகதியில் அவளுடைய ஆத்மீயமாய்ச் சேர்ந்திருக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படியே விபீஷண ஶரணாகதியிலும் ‘ஸோ’ என்று அவர் தன்னையே ஸமர்ப்பித்த போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நால்வரும் அதிலந்தர்ப்பூதரென்றருளிச் செய்கிறார் — ‘அப்படியே’ என்று ஆரம்பித்து. **அந்தர்ப்பூதா:** - ஆத்மீயத்வேந உள்ளடங்கினவர்கள் ‘அடைக்கலாம்’ என்பதற்கு த்ரிஜடை ஶரணாகதியிலேபோலக் கண்டோக்தமாக இல்லாவிடிலும் காரணங்களைக்கொண்டு நிரூபிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். **வ்யவஸ்திதனான** - ஸ்திரமாய் நின்றவனான **தாஶரதாய** - ராமனின் பொருட்டு, **மைதிலீ** - ஸீதை, **ப்ரதீயதாம்** - (உன்னாலே) ஸமர்ப்பிக்கப்படட்டும், அதாவது கொடுத்துவிடு என்று தாத்பர்யம். **ராஜந்** - ஓ! ராஜாவே, **ராமாய** - ராமனின் பொருட்டு, **தேவீம்** - தேவியான, **ஸீதாம்** - ஸீதையை, **நிவேத்ய** - ஸமர்ப்பித்து, **இஹ** - இந்த லங்கையிலே, **வீதஶோகா:** - துக்கத்தைவிட்டு நீங்கினவர்களாய், **வஸேம** - வஸிக்கக்கடவோம். ‘**ஆநுகூல்யஸங்கல்பந்** தோற்றிற்று’ என்பதற்கு ‘ஆநுகூல்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வபூதாநுகூலதா’ என்று அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அனுகூலனாயிருக்கையாகிற ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாத்தம் பகவானிடத்

1 ராமா-யுத-14-8 2 ராமா-யுத-15-14

ஆநுகூல்யஸங்கல்பந் தோற்றிற்று. இந்த ஹித வசநம் பித்தோபஹதனுக்குப் பால் கைக்குமாப்போலே யவனுக்கு வைர ஹேதுவாயிற்று. 1 'த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்' என்று திக்காரம் பண்ணின பின்பு இனியிவனுக்கு உபேக்ஷிக்கவுமாகாது, இவனோடே ஸஹவ்ருத்த விஹ்ருதிகளுமாகாது, இவனிருந்த விடத்திலிருக்கவுமாகாதென்றறுதியிட்டு, 2 'த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச,' 3 'பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச' என்கிற ஸர்வத்யாகத்தின்படியே

தில அதிசயத்வேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன விபீஷணனுக்குப் பகவானிடத்தில் ஆனுகூல்யமும் அந்யாயகாரியுமிருக்கும் மற்றவர்களிடங்களில் ப்ராதிகூல்ய ஸங்கல்பமும் உண்டென்பது கைமுதிக ந்யாயஸித்தமல்லவோ ராவணன் ஸபையிலே ஹிதம் சொன்னவனை விட்டபடியினாலே ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமுண்டென்று மேலே நிரூபிக்கப்போகிறவராய அவன் ப்ராதிகூல்யனென்று தெரிந்த உடனே அவனை த்யாகம் செய்யாததற்கு காரணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இந்த' என்றாரம்பித்து பித்தோபஹதனுக்கு - பித்தரோகத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவனுக்கு, கைக்கும் - கசக்கும் பால் ஸ்வயம் போக்யமானாலும் அது புருஷனிடத்தில் இருக்கும் தோஷத்தினாலே கசக்கிறதைப்போல இவருடைய ஹிதோபதேசம் தாமஸ ப்ரக்ருதியாய் அவனுக்கு ருசிக்கவில்லையென்ற தாத்பர்யம். உபேக்ஷை - கோபம். குலபாம்ஸநம் - குலத்தைக் கெடுக்கவந்தவனை, த்வாம் - உன்னை, திக் (நிந்திக்கிறேன்) விஹ்ருதிகளும் - ஸம்வாதங்களும், புத்ராம்ஶ்ச - புத்ரர்களையும், தாராம்ஶ்ச - பெண்சாதிகளையும், த்யக்த்வா - விட்டு, லங்கா - லங்கையையும், மித்ராணி ச - ஸ்நேஹிதர்களையும், தநாநி ச - தனங்களையும், மயா - என்னாலே, பரித்யக்தா - விடப்பட்டது என்ற இத்தால் இவன் ப்ராதிகூல்ய ஸங்கல்பம் பண்ணின க்ஷணத்திலேயே அவனை விடவேண்டியதாயிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய ஸர்வபூதானுகூல்யத்தாலே தனக்கு ஸாத்த்விகமான ஸ்வபாவமும் பாயத்தனப்பட்டு அவனை அனுகூலனாக்கலாம் என்று

1 ராமா-யுத-16-15 2 ராமா-யுத-17-14 3 ராமா-யுத-19-5

யஙகு துவககறறுப போருகையாலே **ஷூாதிகஸஹ்ரூ வஜ-ூநாஹிலஸந்தி** தோறறிறறு 1 '**ராவணோ நாம து⁻வ்ரு-ூத்தஃ**' என்று துடஙகி **ஸவ-ூஜீத்தான** ராவண ஞேடடை விரோயததாலே தாம போககறறு நிறகிற நிலையைச சொலலுகையாலும், பினபும 2 '**அநு⁻ஜோ ராவணஸ்யாஹம் தேந சாவமாநிதஃ | ஹவஸம் ஸவ-ூஹூதாநாம் ஶரண்யம் ஶரணம் கதஃ ||**' எனகை யாலும **காவ-ூண்ரு** சொலலபபடடது அஞசா தே வநதுகிடடி 3 '**ஸவ-ூலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே**' எனறு சொலலுமபடி பணணின

பாாதது அது அஸாதயமானது கணடு தயாகம செயதபடியி ஞலே இவருடைய பராதிகூலய வாஜனததிறகு யாதொரு நயூ நதையும சொலலவொணணுது எனபது தியோதிதம **ராவ ணோ நாம** - ராவணனெனறு பரஸிததனுகிய, **து⁻வ்ரு-ூத்தஃ** - கெடட நடவடிககைகளை யுடையவன **ஸவ-ூஜீத்தான** - எல லாரையும ஜயிததவனை **பினபும** - அபய பரதானம செயத பிறகும **அஹம்** - நான, **ராவணஸ்ய** - ராவணனுடைய, **அநு⁻ஜஃ** தமபி, **தேந ச** - அவனுலும, **அவமாநிதஃ** - அவ மானம செயயபபடடவனுச, **அஸ்மி** - ஆகிறேன, **ஸவ-ூஹூதாநாம்** - எலலா பராணிகளுககும, **ஶரண்யம்** - ஶரணமாக அடையத தகுநதவராகிய, **ஹவஸம்** - உமமை, **ஶரணம் கதஃ** - ஶரணமாச அடைநதேன **எனகையாலும** - எனறு தனனுடைய காரபணயததை அனுவாதமசெயதிருபபதினுலும **ஸவ-ூலோக ஶரண்யாய** - எலலாருககும ஶரணயனுகிய, **மஹாத்மநே** - மஹாதமாவாகிய, **ராகவாய** - ராமன பொருடடு (எனனை ஸமாபபிவியுஙகோள) '**எனறு**' இதயாதிககு பயபபடவேணடிய தாயும, முன பரிசயமிலலாததுமான இடததில வநது நினறு பெருஙகூசசலிடடு தனனை ஸமாபபிவிககுமபடி பராாததிததது, நாம சதருவைச சோநதிருநதபோதிலும இபபொழுது ஶாணு கதனை நமமைப பகவான ரகூிபபான எனகிற விஶவாஸமிலலா விடில ஸமபவிககாது எனறு தாதபாயம இபபடி ஆததாத

---

1 ராமா-யுத்த 17-10 2 ராமா-யுத-19-4 3 ராமா-யுத-17-15

மஹாவிஸ்வாஸம் 1 '**விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ:**' என்று **காரணத்வத்தாலே** சொலலபபட்டது **ப்ராஜ்ஞ** தையை **விசேஷிக்கிற மஹத்வத்தாலே விஸ்வாஸாதிசய**ந்தானே **விவக்ஷித**மாகவுமாம 2 '**ராகவம் ஶரணம் கத:**' எனகையாலே **உபாயவரணாங்கபூத**மான **சௌர்யவரண**ஞ சொலலிறறுயிறறு **உபாயவரணஶப்த**த்தாலே **வ்யஞ்ஜித**மாகிற வளவனறிககே 3 '**நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்தித**ம்' என

வஸிததம எனகிற மாகதிரமனறிககே இது மேல மஹாராஜால அநுவதிககபபடடி ருககிறது எனறருளிச செயகிறா—'**விபீஷண:**' எனறாரமபிதது '**காரணத்வத்தாலே**' எனபதறகு '**மஹாப்ராஜ்ஞ:**' எனபதறகு மிகுந்த புததிமான எனறாதத மாகையிஞல மஹாவிஸவாஸததிறகுக காரணமான ஸௌஶீல யாதிகளைபபறறிய புததி சொலலபபடுகிறது, அதிஞல அதின காரயமான மஹாவிஸவாஸம குறிககபபடுகிறது எனறு தாதபாயம நேரில ஶாபதமாகவும சொலலபபடுகிறதென றருளிச செய கிறா—'**ப்ராஜ்ஞதையை**' எனறாரமபிதது '**விவக்ஷிதமாகவுமாம**' எனபதறகு '**ப்ராஜ்ஞ:**' எனகிற பததிஞலேயே ஶரணய குணஙகளைபபறறிய ஜஞானம சொலலபபடுகிறது,அதில மஹதது மிருககையாவது மஹாவிஸவாஸமாகிய காரயததோடு சேரந திருககையே, ஆகையிஞல '**மஹா ப்ராஜ்ஞ:**' எனகிற பதததிறகு மஹாவிஸவாஸ பாயநதமான ஜஞானததை உடையவன எனறு தாதபாயம **ராகவம்** - ராமனை, **ஶரணம் கத:** - உபாயமாக அடைநதேன **உபாயவரணாங்கபூத**மான - உபாயமாக வரிககிறேன எனகிற இடததில உளளடஙகிஇருககிற '**வ்யஞ்ஜிதமாகிற வளவனறிககே**' எனபதறகு உபாயமாக வரிததேன என பதிஞல உபாயாநதர ஸதானததில நிறகுமபடி பாராததிதகமை யும சொலலபபடுகிறபடியிஞல அதுவே பரநயாஸமாகையிஞலே பரநயாஸம '**ஶரணம் கத:**' எனபதிஞலேயே ஸூசிபபிககபபடு கிறதுஎனபது மாததிரமலலாமல எனறுதாதபாயம **உபஸ்திதம்**- கிடட வநதிருககிற, **விபீஷணம்**- விபீஷணஞகிய, **மாம்**-எனனை,

1 ராமா-யுத-19-3b. 2 ராமா-யுத-17-14 3 ராமா-யுத 17-15.

கையாலே கடகபுரஸ்ஸரமான ஆத்மநிக்ஷேபஞ் சொல்லிற்று இப்ப்ரகரணத்திலே நிவேதநஸ்வரூபம் விஜ்ஞாபகத்வாரமாகில் நிஷ்ப்ரயோஜநம் இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்களிலும் துளக்க

க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாய், நிவேத்யதாம் - ஸமர்ப்பியுங்கோள் கடகபுரஸ்ஸரமான-கடகரான ஆசார்யர்களை முன்னிட்டு, அதாவது இந்த வாநரமுதலிகளை முன்னிட்டு அப்படியே 'உபாயாந்தர நிவ்ருத்திபரமான சரணஶப்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாய ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணரூபமான ஆத்மநிக்ஷேபமும் 'ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்' என்று கடகராயிருப்பாரை முன்னிலையாகக் கொண்டு விஶதமாகச் சொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'நிவேத்யதாம்' என்பதற்கு தெரிவியுங்கோள் என்கிற அர்த்தமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்ப்ரகரணத்தில்' என்றாரம்பித்து இப்ப்ரகரணத்தில்-விபீஷணன் இந்த ஶப்தத்தைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் விஜ்ஞாபகம் - தெரிவிப்பது 'நிஷ்ப்ரயோஜநம்' என்பதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிந்ததை மறுபடியும் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லுகிறது என்பது ப்ரயோஜநமற்றது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'பெருமாளும் இளையபெருமாளும், முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்டவந்து 'ப்ரணாதிஷ்வ ஸேநாஸே நஷ:' என்கிறபடியே கூப்பிடுகிறவனாகையாலே பெருமாளுக்கறிவிக்கவேண்டுகை விவக்ஷிதமன்று 'ஸவ்யேதத்தி வேதநம்', 'கிம்கரோஸ்மீதி வக்தாரம் தேவாயைவ நிவேதயேத்' இத்யாதிகளிற்படியே 'நிவேதயத மாம்' என்று என்னை ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்றபடி' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம் அன்றிக்கே ஶரணாகதி ப்ரகரணத்தில் நிஷ்ப்ரயோஜநமானது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அதாவது ஶரணாகதியோடு சேராமல் அறிவியுங்கோள் என்று அர்த்தம் சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதே உசிதம் என்று தாத்பர்யம் 'மற்றுமுள்ள' இத்யாதி-காக கஜேந்த்ர

த்ரவ்ய நிக்ஷேபங்களிலும் ஸம்க்ஷேப விஸ்தர ச்ருதியையாலே இவ்வங்கங்களைக் காணலாம். தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்கவல்லனொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது தானவன் திறத்தில் ரக்ஷகத்வாபிஸந்தியை யுடையனாய், ப்ரதிகூலாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து, இவன் ரக்ஷிக்கவல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து, நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்து, ரக்ஷ்ய வஸ்துவையவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து, தான்

ராதிகள் செய்த ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிற இடங்களிலும், லௌகிக த்ரவ்ய நிக்ஷேபங்களிலும் - லோகத்தில் ஒரு த்ரவ்யத்தை ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷிக்கும்படி கொடுக்கும்பொழுதும் இவ்வங்கங்கள்-ஐந்தங்கங்களும், அங்கியும் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்கிற அர்த்தம் சில இடங்களில் எல்லா அங்கங்களும் சொல்லப்படாவிட்டாலும் அந்த இடங்களில் ப்ரபத்தி ஸங்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், விஸ்தாரமாக நிரூபித்திருக்குமிடத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறதென்றும் அறியவேணுமென்பதற்காக ‘ஸம்க்ஷேப விஸ்தர ச்ருதி’யையாலே என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரே அர்த்தத்தை சில இடத்தில் ஸங்க்ஷேபமாகவும் சில இடத்தில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லியிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாத்பர்யம். லௌகிக த்ரவ்ய நிக்ஷேபத்தில் இவை அவிநாபூதம் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘தான்’ என்றாரம்பித்து. திறத்தில் - விஷயத்தில். ‘தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத’ இத்யாதியினாலே ஆகிஞ்சந்யமாகிற அதிகாரமும், ‘ரக்ஷிக்கவல்லனொரு’ என்பதினாலே ரக்ஷகனுடைய ஸ்வபாவமும், ‘ரக்ஷகத்வாபிஸந்தியுடையனாய்’ என்பதினாலே ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும், ‘ப்ரதிகூலாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து’ என்பதினாலே ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், தேறி-விச்வஸித்து, ‘இவன் * * தேறி’ என்பதினாலே மஹா விச்வாஸமும், ‘தான்’ இத்யாதியாலே கார்ப்பண்யமும், ‘நீ’ இத்யாதியாலே கோப்த்ருத்வ வரணமும், ‘ஸமர்ப்பித்து’ என்பதினாலே ஸ்வாத்ம ஸமர்ப்ப

ஸிஷ்டரும் ஹயங்கெட்டு மாரிலே கை வைத்துக்
அங்காங்கிகளை கொண்டு கிடந்துறங்கக்
கரண மந்திரமான த்வயத்தில் காணா நின்றோமிறே இக்
அநுஸந்திக்கும் விதம் கட்டளையெல்லாம் க்ஷேத்ர
ஜ்ஞாய ஸ்ரீகாந்தமான அர்த்தவ்ருத்தத்திலே மந்த்ர
ஸித்திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ
ஸக்தர்களும், ஸத்யகாமாதிவைலக்ஷண்யர்களும், ஸர்வேஸ்வர
காம நிரபேக்ஷர்களும், க்ஷேத்ரதேவதைகளைப்போலே
ரக்ஷிக்காரியும் அன்றிக்கே யிருப்பார்களும், ஸர்வாதிக்ஷணி
ஸஹஸ்ர ஸர்வேஸ்வரன அநந்தாவதாரங்களை யுடை
யராக ரக்ஷிப்பதுவையும், ஸர்வஜ்ஞனாயுமான
அநந்தாவதாரங்களை யுடையராக களவில்லாத ஸத்த

ணும், ‘ தான ஸிஷ்டரும் ’ என்பதினால் பரஸமர்ப்பண
மும், மேல் வாக்யத்தினால் நிர்ப்பரத்வமும் சொல்லப்படுகிறது
ஹயங்கெட்டு - பயம் விட்டுப்போய் கட்டளை - அங்கங்கள
அங்கங்களைக் கட்டளைப்பண்ணுதலினால் அவஸ்யம் அபேக்ஷிதம் என
பது ப்ரயோஜனம் அவஸ்யாபேக்ஷிதமான அங்கங்களை என்று
தாத்பர்யம் க்ஷேத்ரஜ்ஞாய ஸ்ரீகாந்தமான கரணமந்திரமா
னதிலே அப்பொழுது செய்யப்படுகிற அர்த்தங்களை ப்ரகா
ஸம் செய்கிற ஸ்ரீமத் பதமும், நாராயண பதமும் இரண்டும் ஆஸ்ர
யணீய ஸௌலப்ய பராத்பரத்வ வாஜநங்களுக்குக் காரணங்களாகிய
ஸ்ரீபதியின் ஆகாரங்களைச் சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள
ப்ரபந்ந பரிஷ்டானத்திற்கு விரோதிகளான ஜந்துவிதமான
ஸந்தேஹங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறபடியினாலே ஆஸ்ரயிப்பவ
ருக்கு அவஸ்யமான ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்றும், ஜந்துவிதமான
ஆபேக்ஷிதங்களையும் அந்தந்த காரணங்களையும், அவைகள் நிவ
ருத்திக்கும்படியாகத் தயாவிருத்தங்களுக்கு—‘ஸர்வஜ்ஞ’
என்றாரம்பித்து ஸர்வேஸ்வரகாம நிரபேக்ஷர்களும் - தான
பரிபூர்ணனாகையால் தமக்கு செய்யப்படும் உபகாரங்கள் ஒன
றிலும் ஆசையில்லாதவர்கள், ரக்ஷிக்காரி - ரக்ஷிக்கும் பலம்
கொடுப்பவன் இந்த ஆகாரங்களை மேல் சொல்லப்போகிற ஜந்து
விதமான ஆபேக்ஷிதங்களுக்குக் காரணங்கள் ‘ரக்ஷிப்பதுவையும்’

ணைத் தருகையும், அத்யவஸாயத்துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும், தரம் பாராதே தருகையுங் கூடுமோ வென்கிற ஶங்கைகளுக்கு நிவர்த்தகங்களுமாய், யதா ஸம்பவம் உபாயோபேயத்வங்களுமா யிருந்துள்ள புருஷகார ஸம்பந்த குணவத்தா ப்ரயோஜந விஶேஷங்களாகிற ஶேஷியினுடைய ஆகாரங்களைப் பொதிந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமச்சப்தத்திலும் நாராயண ஶப்தத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாக வாக்யஜ்ஞர்க்கும் ஆஸ்திகஜநர்க்கும் அநுஸந்தேயமாகக் கடவது

இத்யாதி 'கூடுமோ' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. ஸர்வஜ்ஞனுக்கை - அடையக்கூடியவனுகை நம்முடைய அபராதங்களையெல்லாம் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஶிக்ஷிப்பனைக்கூடியவன் நம்மால் ஸுலபமாயடையக்கூடியவனுவனோ (1)? ஸர்வஶ-அவனை யடைவது அவரவர்கள் காமங்களுக்கு அநுகுணமாகப் பலம் கொடுப்பவனுகையினுல் ப்ராப்தி விரோதிகளான பாபங்களையுடைய நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பனோ (2)? 'அத்யவஸாயத்துக்கு' என்பதோடு ப்ரபத்தியாகிற என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் நம்மால் ஒன்றையும் எதிர்பாராதவன் இந்த அல்ப வ்யாஜத்திற்காகக் கொடுப்பனோ (3)? தாழாதே - விளம்பம் செய்யாமல் அவன் க்ஷிப்ரகாரி யல்லாமையினுல் விளம்பமில்லாமல் பலங் கொடுப்பனோ (4)? தரம் பாராதே - ஆஶ்ரிதர்களின் ஜாத்யாதிகளின் வ்யத்யாஸங்களைப் பாராமல் அவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாகையினுலே நீசர்களான நமக்கு ஸ்வப்ராப்தியைத் தருவனோ (5)? கூடுமோ - ஸங்கதமாகுமோ. நிவர்த்தகங்களுமாய் - நிவாரணம் செய்யக்கூடியவைகளாய். யதா ஸம்பவம் - அதற்கு நேரிடுகிறபடி, அதாவது புருஷகார ஸம்பந்தம் உபாய தஶோபயுக்தம், ஸம்பந்தாதிகள் ப்ராப்ய தஶோபாயத்வங்களுக்கு உபயுக்தம் என்று தாத்பர்யம். 'விஶேஷ' என்பது 'புருஷகார' இத்யாதி ஒவ்வொன்றிலும் அந்வயிக்கிறது. பொதிந்து கொண்டிருக்கிற - தாத்பர்யத்தில் உடையதான, ஸூக்ஷ்மமாக - ஆர்த்தத்தினுலே ஏற்படுகிறதாக அப்படி அந்தப் பதங்களில் அநுஸந்தேயமாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றுராம

இபபடி விஶிஷ்டனான ஸூரியைக காட்டுகிற ஶப்தங்கள ஔசித்யத்தாலே யவன திறததில ஆப்தமான ஸ்வஹிதாநுவர்த்தந ஸஜ்ஜுதததையும அஹிதநிவர்த்தநததையும ப்ரகாசிபபிககிறன இபபுருஷகாராதிக ளஞசககரும விஶேஷங்க ளாவன— மறுகக வொணணாமையும, ஒழிககவொழி யாமையும, நிர்வாஹகமாகையும, ஸஹகாரி யைப பாரததிருகக வேண்டாமையும, தணணி யரான பிறருடைய பேறே தன பேறுகையும இவ விஶேஷங்க ளஞராலும ஶாஸ்த்ரவஶீகாரம பிறநதபடி யெஙஙனே யெனனில — ஸர்வஜ்ஞனுய ஸர்வஶக்தியா யிருநதானேயாகிலும மறுககவொணணாத வாஸ ஷகார விஶேஷததாலே அநதஃபுரவாஸிஜந விஷயத திறபோலே ஸ்ஹிமஞ்ஜவ்ருத்தா விரோதிகளான வவார

ஶஙகாபஞ்சக நிவாரண பரகாரம்

பிதது இபபடி விஶிஷ்டமான - கீழச சொலலிய புருஷகாரா திகளோடேசேர்நதிருககிற ஸவாமிதவததை இஙகு தனிததருளிச செயகது இவைகளுககு அதுவே முகயகாரணம எனறு தெரிவிப பதறகாக ஔசித்யததால ஸவாமியின விஷயததில இபபடி இருப பது உசிதமாகையினாலே ஆப்தமான - லோக நயாயததினால ஏறபட்டதான ஸ்வஹிதாநுவர்த்தநம்-அவனிஷ்டபபடி நடப பது ஸ்வாஹிதநிவர்த்தநம் - அவனுககு இஷ்டமிலலாததை விட்டுவிடுவது ஒழிகக வொழியாமை - ஒருவராலும விடமுடியா மை 'ஸஹகாரியை' இதயாதி - ஒததாசையை எதிர்பாரத துககொணடிருபபதிலலாமை தணணியா தாழநதவர 'எஙஙனே யெனனில' எனபதறகு ஶஙகைககுக காரணஙகளான ஸவபா வஙகள நிவருததி யடையாம லிருகக ஶஙகைகளுககு நிவருததி எபபடி ஸமபவிககும எனறு தாதபாயம 'ஆகிலும' எனபதினால அநதஆகாரஙகள இருநதபோதிலும அவைகள அபரயோஜகங களெனபது தயோதிதம அநதஃபுரவாஸிஜந - அநதபபுர ஸதிரீகளின அநதரஙகமான வேலைககாரரகள ஸ்ஹிமஞ்ஜவ்ருத்தா விரோதிகள - ஜீவாதமா தன ஸமீபததில வநது நிறபதறகு

யங்களையெல்லாம் க்ஷமித்து இவற்றில் 1 'அபிஜ்ஞாதா' என்னும்படி நின்று ஸஹ்ருதயங்களாயிருக்கும் க்ஷத்ரபந்துவும் ஸத்ருக்னனே யாகிலும் இப்படிப் பூர்வஜாதம் தாலே ஸ்வஸ்தமாய ஸாத்விக சரீரமாய ஸம்பத்ஸாமா யிகமாய் காயம்போலே ஸுத: ப்ராப்யமான வளவில லாத ஸூத்தனையுந் தரும் ஸர்வானர்த்தநிர்மூலனமாய ஸர்வேச்வரன் நிரபேக்ஷனே யாகிலும் ஸு வ்ராஜத்தாலே வசீகாரத்துக்கு ஸாமஜஸ்யமான ஸர்வஜ்ஞன் போலே தன் நிர்வாஹகமான ஸர்வகார்யங்களாலே யிவனை செய்கிற சிலவான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ஸர்வோபகாரமாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கச் செய்யும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை

விரோதியானவை 'எண்ணும்படி நின்று' என்பதற்கு அவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தபோதிலும் இவனுடைய அபராதங்களை ஒன்றையும் அறியாதவனைப்போல மனத்திலும் ஒருவித கலக்கமில்லாதவனாய் நின்று, ஸஹ்ருதயனாயிருக்கும் அவனுக்கு இடையச் சுடியவனும் ஸம்பந்தமாய ஸம்பந்தங்களை காரணமாகக்கொண்டு இத்தால ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தினால் தாய் தனம்போலே பராபத்தமான பலத்தைத் தருகிறானாகையினாலே இதற்கு விரோதமான நிகரஹ நிவ்ருத்தி இந்த ப்ரபத்தியால் செய்யப்படுகிறது, இந்த ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதில்லை, ஸம்பந்தமும் அவனுடைய ஸஹஜ காருண்யமுமே ப்ரதானகாரணம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸூத்தனையும்' என்பதினால் இவனால் ப்ரார்த்திக்கப்படாத பலத்தி பாவனத்வாதிகளையும் கொடுக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இது ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அஶக்தனான அதிகாரி விஷயத்தில் அல்ப ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் மஹாபாதக நிவ்ருத்தி சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் 'ஸர்வேச்வரன் நிரபேக்ஷனே யாகிலும்' இத்யாதிக்கு அவன் தனக்கு உபகாரமாக இவனிடத்தில் ஒன்றையும் எதிர்பாராவிடினும் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தில் ஆசை இல்லாமலே அயலார் படுகிற துக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதாகிய

---

1 பார-ஆநு-ஸஹஸ-51

களைப்போலே க்ஷிப்ரகாரியன்றாகிலும் மற்றுள்ள ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விளம்பித்து ஃபலங்கொடுத்தானேயாகிலும், க்ருதஸரணனுடைய ப்ரவ்ருத்திக்கு ஔதார்யாதிகுண ஸஹிதமாய ஸௌகர்யங்கள நிரபேக்ஷமான தன் ஸ்வரூபத்தாலே காக விபீஷணாதிகளுக்குப்போலே யிவன் கோலின காலத்திலே யபேக்ஷிதங் கொடுக்கும். ஸர்வாபேக்ஷிதஜ்ஞனேயாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி குணவிசிஷ்டனுடைய தன் ப்ரயோஜனமாக வாஞ்சித்தாக அபேக்ஷிதஞ் செய்கிறவனாகையாலே கோஸலஜநபதத்தில் ஜந்துக்களுக்குப்போலே ஸுதனோடொக்கத் திர்யக்கான கிளிக்குப் பாலூட்டுங் கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும். இப்படி யதாயோக்யம் பிறந்த ஸங்கைகளுக்கு யதாயோக்யம் பரிஹாரமுண்டாகையாலே யதா ஸாஸ்த்ரம் ப்ரவ்ருத்தி

காருண்யம் நிறைந்தவனாகையினாலே இவன் செய்கிற அல்ப வ்யாபாரத்தைத் தனக்குப் பர்யாப்தமாக நினைத்து ப்ரஸீதிக்கும் என்றாகத்தம். 'மற்றுள்ள' இத்யாதிக்கு காக விபீஷணாதி ஸரணாகதிகளில் அப்பொழுதே பலம் கொடுக்கக் கண்டிருப்பதினால் ஸ்வதந்த்ரனான தன் ஸங்கல்பத்தினாலே ஸரணாகதன் விஷயத்தில் அவன் கேட்டபோது பலம் கொடுக்கிறான், க்ஷிப்ரகாரி யல்லவென்றது மற்றவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். 'ஸர்வாபேக்ஷிதஜ்ஞன்' இத்யாதிக்கு லோகத்திலும் ஸ்வலீலாதி ப்ரயோஜனத்திற்றாகச் செய்கிறவர்கள் குமாரனுக்கும் கிளிக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பாலூட்டுவதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜந்துக்களையும் அவர்களுடைய விசேஷத்தைப் பாராமல் 'நற்பாலுக்குய்த்தனன்' என்று பரமாசார்யர்கள் சொல்லுகிறபடியினால் தன்பேறாகச் செய்கிறபடியினாலே ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் தாரதம்யம் பாராமல் பலம் கொடுப்பான் என்று தாத்பர்யம். 'யதாயோக்யம்' இத்யாதியினால் ஸாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டே யறிய வேண்டியதான ஸரண்ய குணங்களைப் பற்றியும், ப்ரபத்தி ப்ரபாவத்தைப் பற்றியும், லௌகிக ந்யாயத்தைக் கொண்டு ஸந்தேஹிக்க இட

யபேக்ஷித ஸாத்யமாகக் குறையில்லை. இவ்விஶிஷ்டமான புருஷகாராதிகளனைத்தையும் ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்குக் கலக்கமற மஹாவிஶ்வாஸம் பிறவாது எங்ஙனேயென்னில்.—

மில்லை, அப்படி ஸந்தேஹித்தாலும் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸமாதானம் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இந்தப் புருஷகாராதிகளனைத்தையுமறிந்தாலும் மஹாவிஶ்வாஸம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'**இவ்விஶிஷ்டமான**' என்றாரம்பித்து. **விஶிஷ்டமான**-கீழ்ச் சொல்லிய விஶேஷணங்களோடு கூடிய **ஸதாசார்ய-கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே** - இந்தப் புருஷகாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாத்திரம் மஹாவிஶ்வாஸாதிகளுக்குக் காரணமல்ல, விஶதமான ஜ்ஞானமிருக்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அந்த நிஷ்கர்ஷம் உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாசார்யானுக்ரஹ விஶேஷம், இவைகள் இல்லாதவனுக்கு மஹாவிஶ்வாஸம் உண்டாகாது, என்று தாத்பர்யம். '**கடாக்ஷ விஶேஷ**'மாவது உபதேஶிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் இவனுக்குப் பலபர்யந்தமாக வேணுமென்கிற க்ருபா விஶேஷம். '**எங்ஙனே யென்னில்**' என்பதற்கு '**ஶாஸ்த்ரஜ்ஞோ ஜ்ஞாநேஷு வேதாந்த விஷயே நிவிஷ்டஶ்ச கோவிதாஃ விஶ்வாஸஸ்யாந்தராயேவ வர்த்ததே விஶேஷதஃ கிம் ஶேஷகம் ஜ்ஞாநஸாத்யம்। ஏகைவ பூர்வாபரப்ரஸக்தி ஶாஸ்த்ர ஸம்ஶ்ரவஃ ஶ்ருணுமஹே ஶங்கா வாஷ்டுஹ்ருத் ஹாஸ்டாத் ஶாஸயிதாரோ ஹிதா மேதாவிகஸ்தத் மேஹம்ஃ**' என்று ஸ்ரீந்யாஸவிம்ஶதியில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரத்தில் நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து ஸந்தேஹிக்கமாட்டானாகையினாலே இந்த ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஶங்கா பஞ்சகம் உதியாதாகையினாலே அவைகளின் நிவ்ருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விஶேஷ ஜ்ஞானங்கள் அநாவஶ்யகங்கள் என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம். ஆஸ்திகனுக்கும் ஶங்கை உதிக்கும் என்று நிரூபிப்பதற்காக அந்த ஶங்கைகளுக்குக் காரணங்களை நிரூபித்துக்கொண்டு அதில் ஆசார்ய ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஶாஸ்

ஸம்ஸாராஸஹிஷ்ணுவ னல்லாமையாலே கர்மயோகாதிக ளுக்கு அக்ஷமனுமபடியான ஶக்த்யத்யவஸாயங்களை யுடை யனும், 1 'திகஶுசிமவிநீதம்' என்கிற ஶ்லோகத்தின் படியே யெட்டவரிய பதத்தைக் கணிசிக்கும்படியா ன ஸாஹஸத்தையு முடையனும், இப்பதத்துக்கு ஸா திக்கப் புகுகிற வுபாயம் காயக்லேஶார்த்தவ்யயங்களும் தை வார்த்திக ளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸுகரோபா யமாதல், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கை ஸுகரோபாயத்தி

ஹ்ராஸன' என்றாரம்பித்து 'அஸஹிஷ்ணுவன்' இத்யாதிசப்த காம்ய யோகாதிகளான பரம்பரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக் கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அநாதரம் பிறப்பதற்குக் காரணம் இவனிடத்தில் பக்வமான அபிமுக்யமில்லாமை, அப்படி யிருக்க அவனைக் கிட்டித் தன்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும்படி ப்ரார்த்தி ப்பதற்கு அவன் அபிகந்தவ்யனாகுமோ என்று தாத்பர்யம். இத னால் ப்ரதம வாக்யத்தைக் குறிக்கிறது. 'திகஶுசிமவிநீதம் நிர்த்த யம் மாமலஜ்ஜம் பரமபுருஷ! யோஹம் யோகிவர்யாக்ரகண்யை: | விதிஶிவஸநகாத்யைர் த்யாதுமத்யந்ததூரம் தவ பரிஜநபாவம் காமயே காமவ்ருத்த: ||' என்று ப்ராண ஶ்லோகம் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவர்களான ப்ரும்ம ருத்ர ஸநகாதிகளுக்கும் மனத்தினால் எட்ட முடியாததான உன்னுடைய கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தை ஆசைப்படுகிறேனாகையினால் நான் மிகவும் அபராதி என்று தாத்பர்யம். இதனால் மஹா பராதியானவன் அதற்குப் பரிஹாரம் செய்து கொள்ளாமல் அவைகளை க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பதே அபசார மாயிருக்கப் பலம் வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பது மிகவும் பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் துர்லபமான பலத்தை ப்ரார்த் திப்பது இன்னும் பெரிய அபராதம் என்று தாத்பர்யம். இத னால் இரண்டாவது வாக்யத்தைக் குறிக்கிறது. எட்டவரிய-மனதினால் எண்ணக்கூட அரியதான. கணிசிக்கும்படி - ஆசைப்படும்படி. காயக்லேஶம் - (உபவாஸாதிகளினுண்டான) தேஹத்தின் ஶ்ரமம், அர்த்தவ்யய - பணச்செலவு, தைவார்த்தி - தீர்த்தி(?) ருப்பது.

1 ஆள ஸ்தோ-47

சாத்துமாதலாய், இந்த ஸ்வாதந்த்ரமான வ்யவஸாயத்தைக் கொண்டு அந்த ஸாரதரமான ஷத்தைத் தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்ஷத்துக்கு 1 'ஸாராஜிவ வாஜிநோராஜஸ:' என்கிறபடியே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே தான் ஸஹாயப் வைத்துத் தன் ஸநாபிகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு உஹா விஸ்வாஸம் பிறக்கையிலருமையை நினைத்துக் 'கல்வெள்ளுக்கட்டுப்போய்க் கல்லெண்ணெயாயிற்று' என்றெம்பா ரருளிச்செய்தாரிறே

ஆதி - ஸ்வாபமாய்ச் செய்யமுடியாத அங்கங்கள் 'ஆதலாய்' என்ற திருவாய்மொழியிலான வாக்யத்தால் மூன்றாவது ஸங்கை நிருத்திக்கும் ஸாரதரமான - மிகவும் பெரியதான (உத்க்ருஷ்டமான), கோலின - இச்சித்த பரவான தான் ஸங்கல்பித்தபோது திரும் க்ஷிப்ரகாரியல்லாமலிருக்க இந்த ப்ரபன்னன் தான் ப்ரார்த்தித்த காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறவன் இதற்காக ஸாங்கை தருமிக்கும் ஸாரம் - நாயகனுக்கு, வாஜிநோராஜஸைவ - (யாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரோடாசம் என்கிற ஹவிஸ்ஸைப்போல ஜந்ம - பிறப்பு, வ்ருத்தம் - நடத்தை, ஆதி - ஸம்ஸ்காரம், குணம், ஸஹாயனையவைத்து அடைவதற்கு அபேக்ஷையிருந்து ஸநாபிகளையும்-ஸம்பந்தம் பெறுவார்களையும், கொண்டு - சேர்த்துக்கொண்டு இந்தக் காலத் தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாத்யமாயிருக்க, தன் ஸம்பந்திகளுக்கும் சேர்த்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாத்யம் என்பது தாத்பர்யம் இதனால் ஐந்தாவது ஸங்கை தருமிக்கும், அருமை வந்ததும் கல்வெள்ளுக்கட்டு-கல் எள் அடங்கிய சுமை அதாவது யஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிடமிருந்து கல் எள்ளுக்கொண்ட சுமைவரியாகக்கொண்டுவரும்படி நியமிக்க, அவன் தனக்கு அது அஸாத்யமென்று சொல்ல, நல்லெண்ணெய் கொண்டுவரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வனைப் போல இருக்கிறது, இங்கு ப்ரபத்தியை பக்தியோகத்தில் ஸக்தியில்லாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்று தாத்பர்யம் ஆஸ்திகனுடைய

1 பாதய-சாபர 12-83

இவ்விடத்தில் ஸர்வேச்வரனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை யறிந்த கலுகையாலே நாராயணனென்று போய்ப் பெற்ற பிறந்து கெட்டானிற் காட்டில் இடைச்சிகளைப்போலே விவேகமில்லையேயாகிலும் ஸௌலப்யத்தை யறிந்து அந்நலனுடையொருவனை நணுகுமவனே வாஸ்தவ்யனென்றப்புள்ளாரருளிச்செய்யும் பாசுரம் இப்படி வாத்ஸல்யாதிஜ்ஞாநத்தாலே பிறந்த விச்வாஸாதிசயமும் விச்வாஸவைபவமும் காட்டு

சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு பகவானுடைய மேன்மையை யனுஸந்தித்து அகன்று போவதினாலே பரபக்தி ஸ்வரூபமே லோகத்தில் ஸித்திக்காதே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து அகலுகையாலே தூரத்தில் விலகிப்போவதினாலே 'நாராயணனென்று போய்ப்பெற்ற' என்பதற்கு 'தீர்த்தம் ப்ராப்ய நிமித்தம் ப்ருது த்ரயோ நாராயணச:' என்று பாபிகளாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட நால்வரில் ஒருவனாகிய என்றாத்தம் பிறந்து கெட்டான் - ஜ்ஞானம் உண்டாய் அதின் பலத்தைப் யடையாதவன், அன்றிக்கே இந்தப் பரத்வத்தைப் பார்த்து அகன்றவனாகையினாலே இந்த ஜ்ஞானம் பிறந்ததினால் கெட்டவன் என்றாத்தம் விவேகமில்லையேயாகிலும்-பகவானுடைய உத்கர்ஷம், தன்னுடைய நிகர்ஷம், இவைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானமில்லையேயாகிலும், அந்நலனுடை - அப்படிப்பட்ட ஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய, ஒருவனை-அத்விதீயமானவனை, நணுகுமவனே-கிட்டியாச்ரயிக்குமவனே இத்தால் பரத்வ ஸௌலப்யங்களை யறிந்து ஆச்ரயிப்பவர்கள் பரமாஸ்திகர்கள் என்பது கைமுதிக ந்யாயஸித்தம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மேலும் எம்பாருடைய வார்த்தை இந்த ஸௌலப்யாதி ஜ்ஞானமில்லாதபடியினாலே மஹா விச்வாஸமுண்டாகாதவனைச் குறிக்கிறது என்பதும் த்யோதிதம் 'இப்படி' இத்யாதி—விச்வாஸத்திற்கு மஹத்வமாவது இப்படிப்பட்ட சங்கைகளை நிவர்த்திக்கக்கூடியதா யிருக்கை இப்படிப்பட்ட ப்ரகாசத்தைச்சொல்லுகிற 'ஹ' என்கிற உபஸர்க்கத்தில், மஹத்வமும், ஸரண ஸம்பந்தத்தோடு சேர்த்த

ணூமும் 'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்திலும் வ்ருஷ்டத்திலும், ஶரணஶப்தாவஷ்டப்தமான தாதுவிலும், உத்தமனிலும் கார்பண்யங்களை இதிலுத்தமனில் விவக்ஷித்ததை 'அகிஞ்சந: ஶரண:' என்று ஶ்லோகத்திலே வ்யாக்யானம் பண்ணினார் இவ்விடத்தில் உபாயத்வாத்யவஸாயவாசகஶப்தத்திலே ஸாத்த்விக வசனங்கள்: 1 'அஹமஸ்ம்யபராதாநாம் ஆலயோ(அ)கிஞ்சநோ(அ)கதி:', 2 'த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: | ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸா தேவே(அ)ஸ்மின் ப்ரயுஜ்யதாம் ||' என்றும், 3 'உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ

'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்தில் ஶரணமாக நம்புகிறேன் என்று விஶ்வாஸத்தின் ஸ்வரூபமும், 'ப்ரபத்யே' என்கிற இடத்தில் தாதுவின்மேலிருக்கும் உத்தமபுருஷனால் கார்பண்யமும் அநுஸந்தேயம் என்று தாத்பர்யம். உத்தமனுக்கு நான் என்று அர்த்தமாயிருக்க கார்பண்யம் விவக்ஷிதமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து. அகிஞ்சந: - வேறொரு உபாயமில்லாதவன். உபாயத்வாத்யவஸாயவாசகஶப்தத்திலே - உபாயமென்று நம்புகிறேன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்கிற பதங்களிலே, அங்கீக்ருதம் ஆத்தாத் வழித்தம் இவ்விடத்தில் உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆவஶ்யகமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'அஹம்' என்றாரம்பித்து. த்வமேவ-நீரே, மே-எனக்கு, உபாயபூத:-உபாயமாக பவ இதி இருக்கவேண்டுமென்கிற, ப்ரார்த்தநாமதி: ப்ரார்த்திப்பதாகிய அநுஸந்தானம், ஶரணாகதி:-ஶரணாகதியென்று, உக்தா-சொல்லப்பட்டது, ஸா-அது, அஸ்மின்-இந்த தேவே-தேவனிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - ப்ரயோகிக்கப்படட்டும் உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹரக்ஷித்ரோ: - வீடு ரக்ஷிப்பவன் என்கிற அர்த்தங்களிலும், ஶரணம்-ஶரணம், இதி-என்கிற, அயம் ஶப்த:-இந்தஶப்தம்,

---

1 389-ம் பக்கம் பார்க்க 2 அஹிர்-37 31 3 அஹிர்-37 29

உபாயாபேக்ஷா வாசக:’ என்று சொல்லுகிற படியே உபாயாந்தரங்களுக்கு ஸாபேக்ஷமான ஸாபே‑க்ஷ ஸாஹாய்ய ஸாபாயாந்தரமான ரக்ஷகத்வத்திலே நிற்கையன்றிக்கே ஸ்வீக்ருதஸாஹாய்யக கொண்டு உபாயாந்தர ஸ்தாநத்திலே நிவேசிக்கையாலும் ஸ்வஸஹா ஞன விவக்ஷிதார்த்திக்குப் பின்பு ஸ்வப்ராயத்யம் நில்ல நிற்கைக்காகவும் உபாயத்வாத்யவஸாய மிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று ‘உபாய மென்று லொருவிரகென்ற ஸாத்யமாகையாலே மிவ்வுபாயத்வம

வர்த்தித-ப்ரவருத்திக்கிறது(அவைகளைச்சொல்லுகிறது) ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுதோவெனில்(இந்த ஸரணாகதி ப்ரகரணத்திலோ), உபாயாபேக்ஷாவாசக:-உபாயம் என்கிற அர்த்தத்தையேசொல்லுகிறது ‘ஸாபேக்ஷாந்’ இத்யாதிக்கு‘ஸாபேக்ஷ உபபத்தே:’என்றிவை முதலியவைசொன்னபடியே ஸகல காமங்களுக்கும் பலங்கொடுப்பவன் பரமாத்மாவானபடியினாலே அவனுடைய பலப்ரதத்வம் எல்லாருக்கும் பொதுவானதாகையினாலே ரக்ஷகத்வம் முதலிய அர்த்தங்களைத் தள்ளி ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்தில் உபாயத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று இந்த வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான உபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேசமோ இங்கு சொல்லப்படவேண்டுமென்று தாத்பர்யம் ‘ஸ்வீக்ருதஸாஹாய்யக கொண்டு’ இத்யாதிக்கு இவ்வதிகாரி பாரத்தை ந்யாஸம் செய்தபடியினாலே அதற்குப் பிறகு இவனுக்கு உபாயாந்தரங்களில் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதாகையினாலே அப்படி இவனுக்கு அங்கோபாயத்வம் உண்டாயிற்றாக உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே ஸாத்யன நிறபிறுவென்பது அவஸ்யம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று தாத்பர்யம் உபாயத்வா த்யவஸாயம் ஆவஸ்யகமுமாய் அஸாதாரணமுமாயிருக்கிற சில சேஷத்வவரணம் வஸிஷ்டிக்கும் பாகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—‘உபாயமென்றால்’ என்றாரம்பித்து விரகு - இஷ்ட பலத்திற்கு ஸாதனம் ‘ஸாத்ய மாகையாலே’என்பதற்கு உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிற்பதினாலே பகவானுக்கு உபாயத்வம் ஏற்பட்டபோதிலும் அது உபாயமென்கிற பதத்திற்கு லோகப்ரஸித்த

வேதார்வேதக வ்யாபாரமாயிருக்கையாலும், 1 'ரக்ஷிஷ்யதீதி விச்வாஸ: ப்ரார்த்தநா வரணம் ததா' என்றும், 2 'ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விச்வேச: ஸதா காருணிகோபி ஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ||' என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே வேதவைதிகஸித்தமான ப்ரார்த்தநா வரண மநந்யஸாத்ய மாகையாலும் ப்ரார்த்தநா வரண மிங்கே விவக்ஷிதம். அதில் ஸரணஸப்தமொரு ப்ரயோ கத்திலே யிரண்டர்த்தத்தை ஸஹியாகம் பண்ணமாட்

மான வ்யுத்பத்தியினாலேற்பட்டதல்ல என்று தாத்பர்யம். 'வ்யாபாரமா யிருக்கையாலும்' என்பதற்கு 'வ்ருஷ்டஷ்யாந்த ஷ்டாஸ்' என்கிற ஸூத்திர பாஷ்யத்தி லருளிச்செய்த ந்யாயப்ர க்ரியையாலே பரம சேதனனாகிய எம்பெருமானை சேதனன் ஸாதாரணமான உபாயமென்கிற ஸப்தத்தினாலே சொல்லுகையு மபசாரமாகும் என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ப்ரமாணம் நிரூபிக் கருளுகிறார்—'ரக்ஷிஷ்யதீதி' என்றாரம்பித்து. மோக்ஷார்த்த வரணத்தை மாத்திரம் எடுக்கவேண்டியிருக்க மஹாவிச்வாஸத் திலும் இந்த ரக்ஷிக்கும் என்கிற விச்வாஸமிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக முன் பாகமும் சேர்த்து எடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. விச்வேச: - பகவான், ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி-ஸர்வஜ்ஞனா யிருந்த போதிலும், ஸதா-எப்பொழுதும், காருணிகோபி ஸந் - கருணையை யுடையவனா யிருந்தாலும், ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் - ஸம்ஸாரத்தையும் நடத்துகிறவனாகையி னாலே, ரக்ஷாபேக்ஷாம் - ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்ற அபேக்ஷை யை, ப்ரதீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான். 'அநந்யஸாத்ய மாகையாலும்' என்பதோடு ப்ரமாண பலத்தினாலே என்று சேர்த் துக்கொள்ளவும். இப்படி இவை இரண்டும் ஆவச்யகங்களா கில் இரண்டும் ஸாப்தமாகவாவது, கோப்த்ருத்வ வரணம் ஸாப் தமாய், உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆர்த்த மாகவாவது இருக்கட் டுமே யென்னில்? ஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. ஒரு ப்ரயோகத்திலே — ஒரு தடவை சொல் லப்பட்டிருக்கும்பொழுது ஸஹியாகம்-சொல்லுவது 'ஸக்ரு

1 அஹிர்பு. ... 2 ...

டாமையாலே யிவ்வதிகாரிக்கு ஸாதாரணமான வுபாயத்வாத்யவஸாய மிவ்விடத்திலே ஸாவ்யமாய் ஸ்வதந்த்ராதிகாரி ஸாதாரணமான ஸௌஹ்ருத்த வரண மாத்மோக்கடவது

அறிவித்தன ரன்பரையம்பறையு முபாய மில்லாத
துறவித்துனியிற் றுணையாம்பரனை வரிக்கும்வகை [ம
உறவித்தனையின் றியொத்தாரென நின்றவும்பரை நா
பிறவித்துயர் செகுவீரென நிற்கும்பிழை யறவே 18

டீ'ஷ்யுதிக்ஷவை: ஸக்ருதேவா த்ம்ம் ஸ்மர்பதி' என்கிற ந்யாயமிருக்கிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம் 'ஸாதாரணமான' என்பதற்கு ரக்ஷகத்வம் முதலிய பரஸிந்மான ஆத்மங்களிரண்டையும் விலக்கி உபாயமென்கிற ஆத்மத்தையே சொல்லுகிறதென்று வசனம் விதிக்கிறபடியினாலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு அஸாதாரணமான உபாயத்வாத்யவஸாயம் த்வய மந்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறதென்றவஸ்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாத்பர்யம் ரக்ஷகத்வமாகிற ஆத்மத்தை விலக்கி யிருப்பதற்கும், உபாயத்வமாவது நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வமாகையாலே கேவல ரக்ஷகத்வம் மாத்திரம் இங்கு தாத்பர்யமில்லை, நிரபேக்ஷத்வமாகிய விசேஷணத்தோடு கூடிய ரக்ஷகத்வமாத்தமென்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமாகையினாலே அந்த வசனத்திற்கும் விரோதமில்லை என்று திருவுள்ளம் 'ஆத்மோக்கடவது' என்பதற்கு கோப்த்ருத்வ வரணம் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாகையினாலும் ஸரணாபத்திக்கு ரக்ஷகத்வமாகிற ஆத்மத்தை அங்கீகரித்தபோதிலும் 'ஸ்ரவஷே' என்கிற கரிபாபகம் வரிக்கிறேன் என்கிற ஆத்மத்தை ராலலபாட்டாதாகையினாலும் கோப்த்ருத்வ வரணம் ஆத்மாகவே ஸித்திக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யம்

இப்படி ஸங்காபஞ்சர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக மஹா விஸ்வாஸத்துடன் ஸரிய பதியை ஸரணமடையும் பாராதந்த்ர ஸ்வா சார்யோபதேஸத்தினாலும் அவர்கள் அனுக்ரஹ விசேஷத்தினாலும் பெறுவோம் என்று அவர்களிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—'அறிவித்தனர்' என்ற பாசுரத்தால்

ப - ஸா] இத்தனை - இவ்வளவு, உறவு - ஸம்பந்தம், இன்றி - இல்லாமல், மரிய பதிக்கும் க்ரமம்போலே ஸ்வாமித்வாதி முக்ய ஸம்பந்தமொன்றுமில்லாமல், அன்றியே, இத்தனை - இவ்வளவு அற்பமான, அதாவது 'இத்தனை' என்பது அல்ப பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் அல்ப ஸம்பந்தம் கூட இல்லாத என்றாகத் தாத்பர்யம். ஒத்தார் - ஸாம்யமுள்ளவர்களாய் ச்ரேஷ்டர்களாக ஸ்வாமியின்மேல் நமக்கு ஸத்ருசர்கள், எல் - என் சொல்லும்படி, பரபான்மயசரியுல என்று சோகத்துக் கொள்ளும், நின்ற - நிற்கிற, உம்பரை - தேவதைகளை, நாம் ப்ராயச்சித்தியுடைய நாம், பிறவித்துயர் - ஜன்மத்தினால் உண்டான துக்கத்தை, செகுவீர் - நாசம் செய்யுங்கள், அதாவது இந்த ப்ரபத்தியின் உபாயத்தை நம்மாசார்யர்கள் உபதேசியாமலிருந்தால் ப்ரபத்தி யோகத்திற்கு வேண்டிய ஜ்ஞான ஸாமக்ரியாகிய இவற்றை நாம், அவர்களுக்கு மோக்ஷ ப்ரதமான இல்லாம் விருந்த போதிலும், அந்த ஜ்ஞானாதிகளை ஸம்பாதிப்பதற்காக 'ஸமக்ஷ ராக ஜ்ஞாநசக்திவேஷ:' இத்யாதிகளின்படியே தேவதாந்தரங்களை ப்ரார்த்திக்கும்படி நேரிடும் என்று தாத்பர்யம், இரக்கும் - யாசிக்கிற, பிழை - குற்றம், அதாவது அநுசிதமான கார்யம், அற - இல்லாமற்போகும்படி, ஐயம் - ஸந்தேஹத்தை, பறையும் - ஸூசிப்பிக்கிற, அதாவது பக்தி முதலியவைகளின் ஸ்வரூபத்தைக் கேட்கும்பொழுதே அவைகளைப் பூர்ணமாய் அநுஷ்டித்து பலத்தை அடைவது ஸந்தேஹமென்பதைத் தானே தெரிந்து கொள்ளக் கூடும் என்று தாத்பர்யம், உபாயம் - பக்தி முதலிய உபாயம், இல்லா - இல்லாமையாகிற, துற்வி - தாரித்ர்யம், உபாயாந்தரமஸம்பத்வமாகிற ஆகிஞ்சந்யம் என்றபடி, துனியில் அதினாலுண்டான துக்கத்தில் துணையாம் - ஸஹாயமாயிருக்கிற, பரனை - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான பரமாத்மாவை, இங்கு 'பரனை' என்பதினால் ப்ரபஞ்சங்களுக்குக் காரணமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ஸூசிதங்கள், வரிக்கும் வகை - மஹா விச்வாஸத்துடன் ரக்ஷகனாக வரிக்கும் ப்ரகாரத்தை, இதனால் ஸம்ஸாரத்தின் நிவ்ருத்தி ப்ரகாரம் ஸூசிதம், அன்பர் - நம் விஷயத்தில் கருணையையுடைய நம்மாசார்யர்கள், அறிவித்தனர் - அறிவித்தார்கள்

ப்ரவ்ருத்த: ஷட்பிரங்கை: ஸக்ருதிதி
ஸமவத்ஸாத்வதேஷு யோக:
தத்ர ஸாஹ்யேவாயாஶ்விநத் ப்ரதிதவோ
வாயமேதேஷ்வகேந வோட்ய: |
ஏகேந ஸாங்கோடஶ்யம் நிஜஹர
விஷயே ந்யஸ்ய தத்ஸாஹ்யமேதத்
ந்யஸ்தாந்யோபாயகத்ருத்வ ஸவிசிக
தாத்யாத்மாபி ஸ்வாஶ்ரய: ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிகர விபாகாதிகார ஏகாதஶ:

—

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராமானுஜப்புதிருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஶரணம

இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை உபகாரங்களோடே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — ‘ப்ரவ்ருத்த:’ என்று தொடங்கி.

[ப - ரை] ஏஷ: - இந்த, ஷட்பிரங்கை:- ஐந்தல்லது ஆறங்கங்களோடு கூடிய, யோக:- ப்ரபத்தியாகிற உபாயம், ஸக்ருத்- ஒரு தடவை (செய்யவேண்டும்), இதி என்று, ஸமவத்ஸாத்வதேஷு- பஞ்சவச ஶாஸ்திரங்களிலே, அதாவது பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரங்களிலே, ஶாஸ்த ’ என்பதிலே ‘ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய’, ‘ஸக்ருதேவ ஹி’ இத்யாதிகளான ப்ரமாண வாசகங்களுமிலிருந்தும், ப்ரவ்ருத்த:- ப்ரவர்த்தமாயிருக்கிறது, இதனால் இதுவும் பக்தியோகத்தைப்போலே யோக மென்கிற பதத்தின் வாச்யமாகையினாலே ஆவ்ருத்தி செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது, ‘ஸக்ருத்’ என்பதற்கு விஶேஷ விதி இருப்பதினாலே என்று ஸமாதானத்தின் தாத்பர்யம், தத்ர- அந்த அங்கங்களுக்குள்ளே, ஸாஹ்யம் - ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம

ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் என்கிற இரண்டங்கங்களினாலே, **அவா பாத்** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அதிக்ரமித்து நடப்பதாகிய அபாயத்திலிருந்து, **விரதி:** - நிவ்ருத்தி (உண்டாகிறது என்று) **வேத்யா** - அறியத்தக்கது (இப்படியே மேலுரைப்பதாகக் கொள்ளவும்) **ஸங்கேத** - ஒன்றுகிய காரணத்தினாலே, **அநிதரோபாயதா** - வேறொரு உபாயத்தை உடைத்தாகாதவனாயிருக்கை, **ஏகேந** - ஒன்றுசிய மஹா விச்வாஸத்தினாலே, **நிஜரக்ஷா விஷயே** - தன்னுடைய ரக்ஷண ப்ரத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில், **ஸ்வாஸ்த்யம்** - மனதின் நிஸ்சலமாயிருக்கை, அதாவது உபாயாந்தரங்களில் ஆசையில்லாமலிருக்கை, **அலோக்த** - மறுபொருசிய கோபகருத்வ வர்ணத்தினாலே, **தத்ஸாத்யேத்யா** - அந்தப் பகவானுக்கு நாமாலேயே இது ஸாதிக்கத் தகுந்தது என்கிற ஸங்கல்பம், **ஸாங்கீரே** - அங்கங்களோடு கூடிய (ப்ரபத்தியில்), **தாதீயீக்ருதி வஸ்திதா** - அவனுக்கு வசப்பட்டது என்பது முக்கிய புத்தியோவெனில், இங்கு ‘**க்ருதி**’ பதத்தினாலே பலமும் காத்ருத்வமும் அவனுடையது என்கிற புத்தி சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது, **தத்வஜ்ஞாந ப்ரயுக்தா** - ஜீவேச்வரர்களுடைய தத்வ ஜ்ஞானத்தினா லுண்டாகிறது ‘**தா**’ என்பதினாலே மேற்குறித்த அங்கங்களைவிட இந்த ஸாத்விகத்யாகமாகிற அங்கம் தத்வ ஜ்ஞானத்தினா லுண்டாகிற தாகையினாலே தத்வஜ்ஞானத்துடன் செய்கிற நிவ்ருத்தி தாமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் போது தத்வ ஜ்ஞானத்துடன் செய்யாததான ப்ரயோஜனாந்தரத்திற்காகச் செய்யப்படும் ப்ராணுக்திக்கு அங்கமல்ல என்கிற வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரிகர விபாகாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமர்ப்பணனுஷ்டான ப்ரகாரம்—ஈச்வரன் ப்ரதான பலி—ஸ்தோத்ர ரத்ன ச்லோக தாத்பர்யம்—த்வயத்தில் அங்கியின அநுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதநம க்ஷணகர்த்தவ்யம்—ஸாங்க ப்ரபதந ஸங்க்ரஹம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு—அங்கங்களின் ஸ்கருந்த காத்தவ்யத்வம]

அபீஷ்டே து:ஸ்ஸாத்யே ஸ்வத இதரதோ வா க்வசந தத்
பரந்யாஸம் யாச்ஞாந்விதமபிதததி ப்ரபதநம் |
அத: பஞ்சாங்கஸ்யாத் தத இஹ நிரபேக்ஷேண பவதா
ஸமேதாஸ்ஸாங்காஸ்ஸ்வம்ஸ்ஸ்வதி மதிவிசேஷ ஜ்ஞாதவிதய: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்து அங்கியின் ஸ்வரூபத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான லக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—‘அபீஷ்டே’ என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] ஸ்வத: - தன்னாலே, இதரதோவா - ப்ரபத்தியைத் தவிர மற்றொரு உபாயத்தினால், அபீஷ்டே - தன் இஷ்டபலமானது, அதாவது ஸாக்ஷாத்தும் அதன் ஸாதனமும் என்று தாத்பர்யம், து:ஸ்ஸாத்யே-ஸாதிக்க முடியாதிருக்கும் பொழுது, க்வசந - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிக்கக்கூடிய சக்தி உடைய ஒருவனிடத்தில், யாச்ஞாந்விதம் - ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்திருக்கிற, தத்பரந்யாஸம் - அந்தப் பலத்தைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பதை, ப்ரபதநம் - ப்ரபத்தியாக, அபிதததி - (பரதமுனி முதலிய லக்ஷணஜ்ஞர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் ‘அநந்ய ஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிச்வாஸ பூர்வகம் | ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்திச்சரணாகதி: ||’ என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

க்ஷிதம் அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேறொன்றினாலும் ஸாதிக்க முடியாமல் இருக்கும்பொழுது மஹா விஶ்வாஸத்துடன் அந்தப் பகவானையே உபாயமாகப் ப்ரார்த்திப்பது ஶரணாகதி என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதாம். இந்த வசனத்தில் ப்ரார்த்தனை மாத்திரம் ப்ரபத்தி என்று சொல்லப்பட்டிருக்க, போதி ஶ்ம ப்ரஸம்ர்ப்பணமும் உபலக்ஷிதமென்று மேலே ஸாங்கயோபாய ஶோதனாதிகாரத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு **'ஸ்வத: ஶக்த:'** என்பதும் **'ஸ்வந்யாஸ:'** என்பதோ பேக்ஷிக்கிறது. அதாவது தானே ஸ்வந்யாஸம் செய்கிறவனாவது, ஆசார்யாதிகளைக்கொண்டு ந்யாஸம் செய்கிறவனாவது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இதனால் பரந்யாஸ லக்ஷண வாக்யத்தில் ப்ரார்த்தனையைப் ப்ரபத்தி என்று சொல்லியிருப்பதும் பிறர் சொல்லும் யாசனையோடு கூடிய புத்தி விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது த்யோதிதம். ப்ரார்த்தனை மாத்திரம் ஶரணாகதியென்று சொல்லில் ஒருவருக்கொருவர் உபகார ப்ரத்யுபகாரம் செய்யும்பொழுது ப்ரார்த்தனையிருக்கிறபடியினாலே அது ஶரணாகதியாக வேண்டிவரும். ந்யாஸமாத்திரம் ப்ரபத்தி என்னில் தன் வஸ்தாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவனை ஒரு கார்யத்தில் ஏவும்பொழுதும் இந்தக் கார்யத்தை முடிக்க வேண்டிய பாரம் உன்னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற பரந்யாஸமாகையாலே இருக்கிறபடியினால் அதுவும் ஶரணாகதியாக வேண்டி வரும். ஆகையினால் ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்த பரந்யாஸம் ஶரணாகதியென்று அஸாதாரணமான லக்ஷணம் இங்கருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வர்த்தமே **'ரக்ஷாபேக்ஷாவஸாநஸ்ய ஶரண்யஸ்ய ஸந்ந்யாஸ ஸுஜ்ஞாதிதேஷு த்ருஷ்டாந்த ஶ்ரவத்ஸ்வ வ்யவஹாரிஷு தேநைதே லக்ஷணம் ஸ்யாத் । ஶாஹமத்ர்யாதி ஶேஷு நிவேத தர ஶரணமத்ருஷ்டிவ்யாவவாரா த்ருஷ்டாந்தேநாதிகாஸ்ய ஸாவாஸ மவதி ஹி விஷய: போவர்தத ॥'** என்று ஸ்ரீந்யாஸ விம்ஶதியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரபத்தியென்ன? அந்த ந்யாஸம் செய்வதாவது ஏதென்ன? என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக அருளிச்செய்கிறார்—**'ஶக்த: ஸ்வாஸ்'** என்றாரம்பித்து **ஶக்த: ஸ்வாஸ்** - இதற்குப் பிறகு, **அவஶ்யதகரணி ரக்ஷணை** - என்னுடைய ப்ரயத்தனமாக அப்ராப்திகம்॥

உதாரக்ஷவான வயிசாரிக நிவ்ருத்தி லஜ்ஜீவ்யமாவது ஆஹரணத்தை உடையவனுக்கு அவன் தானே ரக்ஷித்துக் கொண்டு பூர்ணக் கொடுக்குமாப்போலே யதாவஸ்த்திதமான வாத்ஸல்ய நிக்ஷேபம் அதாவது ஆர்ணவத்தில் ஆர்யஸாக்ஷாத்தில் ஆகூதி ஆதூய்யங்களாலே ஸ்வாபரக்ஷ கத்துப ஸ்வாபேக்ஷியாய்த் தோற்றின ஸ்வஸ்வாமிபாவமுண்டாகப் பற்ற ஆத்மீய ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் ஆத்மீய ரக்ஷணமெய்த்திலும் ஸ்வாயீநமாகவும் ஸ்வாயம்

அங்கி ஸ்வரூபம்

மலே, லாவதா - உமையாள், சுவஸ்ள - இந்த, சுயம்பூ: - பயோ ஜனம், ஸ்வயம்பூ: - ஸாத்ரநதகாசம், உக்தி - என்கிற, உக்திவி ஶேஷம் - புக்திவிஶேஷத்தை, தக்ஷ - அந்த பாஸபாஸமாக, சுவிஷ்ணு: (நா பூர்ணமாய்) தெரிந்து கொண்டாள்

அங்கி ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறாள் — ‘ உதாரக்ஷவான ’ என்றாரம்பித்து இந்நால் முமுக்ஷுக்கும் பரயோஜனதாபாஷைக்கும் அங்கி ஸ்வரூபத்தில் அயத்னமாய் ரக்ஷ்யமான பட்டர் பூர்ண - பூட்டிக்கொள்ளும்படி யதாவஸ்த்திதமான - ரக்ஷிப்பதாகிய வ்யாபாரம், அந்த பலம், இவைகளில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை, அவைகள் பகவானுடையதே என்று அநுஸந்தானம் செய்யக்கூடிய வைராக்யத்தையுடைய ‘ உடையவனுக்கு ’ என்பதால் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தையும், ‘ரக்ஷித்துக்கொண்டு’ என்பது பரஸமர்ப்பணத்தையும், ‘பூணக் கொடுக்கும்’ என்பது பல ஸமர்ப்பணத்தையும் உதாஹரணம் சேதனனுடைய இவைகளுக்குப் பகவானே ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதில் ஸாமர்த்யமில்லையென்பது எப்படி கூடும்? முதலியவைகளினால் ஏற்படுகிற ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிப்பது எப்படி? பரஸமர்ப்பணமும் பல ஸமர்ப்பணமும் அடங்கியிருக்கிறது என்பது எப்படி? என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் கருத்து டாகத பிரமாணத்தினால் ஏற்பட உபயோகமாகாதோ? என்கிற ஶங்கைகளைப் பரிஹரிக்கிறார் — ‘ அதாவது ’ என்றாரம்பித்து ஆகூதி ஆதூய்யத்தாலே - அபராதத்தாலும், அபராதமாயிருக்கிற நானாவித வேறுபாடுகளுடைய ரக்ஷணை - ரக்ஷிப்பதாகிய

மாகவும் தனக்கு ஸ்வபமில்லாதபடி ஸாத்ராவஸ்யாக மான வஸ்து ஸ்வாதந்த்ர்ய விசிஷ்ட சேஷத்வ ஸ்வ ரூப விசேஷம் 1 'ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்' என்று சோதிதமான விவஸ்வரூப விசேஷத்தை,

---

ஸ்வயம் - ஸம்பந்தம் 'இல்லாதபடி' என்பது '**ஸ்வாதந்த்ர்ய**' என்பதோடே அந்வயிக்கிறது இந்தால் அத்யந்த பாரதந்த்ரத்தையினாலே தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் ஸம்பந்தமில்லை என்பதும், சேஷபூதனுகையாலே அதின் பரதான பலமும் சேஷியுடையதே என்பதும், நிக்ஷேபமாவது அறு ஸந்தான விசேஷம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடியினாலே மேல் குறிக்கப்பட்ட சங்கைகள் பரிஹரிக்கப்பட்டதாகின்றன '**ஆத்மவத்தில்**' என்பதினாலே திருமந்திரத்தினாலே உண்டான ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் அவச்யாபேக்ஷிதம் என்பது தபோதிதம் இப்படி ஸ்வரூபம், பரம், பலம், இவைகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் பரந்யாஸம் ப்ரதானமென்றும் நிக்ஷேபிக்கப்பட்ட இந்த மூன்று அங்கிகளையும் அனுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'**ஸ்வாத்மாநம்**' என்றாரம்பித்து **ஸ்வாத்மாநம்** – தன்னுடைய ஆத்மாவை, **மயி** – (பகவானாகிய) என்னிடத்தில், **நிக்ஷிபேத்** – ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமே இத்தால் சாஸ்திரத்தினால் உண்டாகிய ஜ்ஞானமே ப்ரபத்தியென்னில '**ஸகுலேஸி**' இத்யாதி வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றுசொல்லுகிற அத்வைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம் முதலியதை விதித்திருப்பது வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது '**இவ்வஸ்வரூப விசேஷத்தை**' என்பதினால் அவ்வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறான சிந்தனம் (த்யானிப்பது) என்று சொல்லில் அப்பொழுது மனதின் பரிசுத்தி ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின் நாசம், அதற்காக காமயோகாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாய பழையபக்தியோகத்திற்கு ஸதருசமாகாதோ என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது இங்கு '**விசேஷ**' சப்தத்திற்கு பக்தியோகத்தைப் போல இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய ப்ரயாஸங்கள் இல்லை

---

1 ஸாத-த.

பரஸமர்ப்பணாநுஷ்டான ப்ரகாரம்

ரக்ஷிக்கும்படி — சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரன் தன் ப்ரயோஜனமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கீடாக அநந்யார்ஹ-அநந்யாதீந சேஷபூதனாய அத்யந்த பரதந்த்ரனான நான் 1 'ஆத்மாபி சாயம் ந மம' என்கிறபடியே எனக்குரியேனல்லேன், ஒன்றை நிருபாதிகமாக வென்னதென்றவு முரியேனல்லேன், 2 'ஸ்வயம் ம்ருத்பிண்டபூதஸ்ய பரதந்த்ரஸ்ய தேஹிந: । ஸ்வரக்ஷணேப்யசக்தஸ்ய கோ ஹேது: பரரக்ஷணே ॥'

என்று தாத்பர்யம். 'சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான' என்பது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம். சேஷியாகையினாலே தன் ப்ரயோஜனமாகவும், ஸ்வதந்த்ரனாகையினாலே தானேயாகவும் ரக்ஷிக்கிறான் என்று அந்வயித்துக் கொள்ளவும். 'அநந்யார்ஹ' என்பதினால் தனக்கு வேறு சேஷி இல்லையென்பதும், 'அநந்யாதீந' என்பதினால் தனக்கு வேறு நியந்தா இல்லை என்பதும் சொல்லப்படுகிறது. கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அங்கு தனக்கு ஸ்வரூபாதிகளில் ஸம்பந்தமில்லை என்றநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்படவில்லையே என்றுகொண்டு அப்படி விதிக்கும் ப்ரமாணாந்தரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஆத்மாபி சாயம்' என்றாரம்பித்து. அயம் - இந்த, ஆத்மாபி ச - ஆத்ம ஸ்வரூபமும், ந மம - எனக்குச் சேஷபூதமல்ல, 'ச' காரத்தினால் ஆத்மீயமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. உரியேனல்லேன் - சேஷபூதனில்லை. ஒன்றை - வேறொரு வஸ்துவை. நிருபாதிகமாக - காமம் முதலிய காரணங்களில்லாமல். உரியேன் - தகுந்தவன். இத்தால் ஸ்வரூபத்தில் தனக்கந்வயமில்லாமை அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று. ஸ்வயம் - தானே, ம்ருத்பிண்டபூதஸ்ய - மண்ணுருண்டை போலிருக்கிற, பரதந்த்ரஸ்ய - பரதந்த்ரனாய், ஸ்வரக்ஷணேபி - தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதிலும், அசக்தஸ்ய - சக்தி இல்லாதவனாயிருக்கிற, தேஹிந: - ஜீவாத்

---

1 பார-மோ-25-19 2 பார-மோ-294 16

என்கிறபடியே என்னையுமென்னதென்று போ பெற்றவற்றையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனாயும் ஸ்வயாஸஹாயனாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேன், 1 'ஆத்மா ராஜ்யம் தநஞ்சைவ களத்ரம் வாஹநாநி ச |
ஏதத் பகவதே ஸர்வம் இதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா ||'
என்று விவேகிகளநுஸந்தித்த க்ரமத்திலே யென்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களுமவனதே, 2 'ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸோ ஹ்யாத்மநிக்ஷேப உச்யதே' என்கையால் இவற்றினுடைய ரக்ஷணபரமும் 3 'ஸ ஹி

மாமிறகு, பரரக்ஷணே - அயலாரைக் காப்பாற்றுவதில், கோ வா ஹேது: - என்ன காரணம் இருக்கிறது? 'போ பெற்றவற்றையும்' என்பதற்கு உண்மையில் இவைகள் சேஷபூதமானவைகளல்ல, காமத்தினால் அப்படி அபிமான பாத்திரங்களாயின என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வதந்த்ரனாய' என்பதினால் பகவானுக்குப் பாரதந்த்ர்யாசார்யர்கள் ரக்ஷிப்பட்டது விலக்கப்படுகிறது. ரக்ஷித்துக்கொள்ள - ரக்ஷிக்க 'யோக்யனுமல்லேன்' என்னுடைய ஆத்ம பரம், பலம், இவைகளில் தனக்கு யோக்யதை இல்லை என்பது சொல்லப்பட்டது. ஆத்மா, ராஜ்யம், தநஞ்சைவ, களத்ரம்- பத்னியும், வாஹநாநி ச- வாஹனங்களும், ஏதத்ஸர்வம்- இவைகள் எல்லாமும், பகவதே - பகவானுக்குச் சேஷபூதங்கள் இதி - என்று, ஸதா- எப்பொழுதும், தத்ப்ரேக்ஷிதம்- அந்த உபரிசரவஸுவின் அநுஸந்தானம். விவேகிகள் - ஸ்வாத்ம பரமாத்மவிவேக ஜ்ஞானமுடையவர்கள். ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸ: - தான், தன்னைச்சேர்ந்த வஸ்துக்கள், இவைகளின் பரந்யாஸம், ஆத்மநிக்ஷேப உச்யதே - ஆத்ம நிக்ஷேபமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் 'ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்' என்கிற வசனத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் ஸமர்ப்பிக்கும்படி விதித்திருந்தபோதிலும் பரந்யாஸமும் சேர்ந்து ஆத்மநிக்ஷேப சப்தத்திற்கு அர்த்தமாகையினால் இங்குமந்த வசனத்தில் ஆத்மாத்மீயம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவற்றினுடைய - ஆத்மாத்மீயங்களினுடைய ஸர்வ

1 பார-ஸா 343-24 2 ல-த-17-79 3 வி-பு-1-22-21.

வாஞ்சா ஸாமர்த்யே ருதே ஸர்வஜ்ஞம் ஹரிம்' என்கிற படியே ஸர்வரக்ஷகனானவனே, 1 'தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய ஃபலே ஸ்வாம்ய வியுக்ததா। கேஶவார்ப்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்ம நிக்ஷேப உச்யதே॥' என்கிறபடியே ரக்ஷண ஃபலமும் ஶேஷியான அவனதே யென்று பாவிக்கை

உபேக்ஷோபாத்த ஸாத்யம் ஸ்வாதீவாதி ஸமர்ப்பணம்।
அகிஞ்சநே ஶரண்யாஸ்ய ஸ்வயி கோப்த்ருதயா வ்ருத:॥
அத்ர ரக்ஷா ஶரண்யாஸ்ய ஸ்வஸ்வத்வ மமதாதிவர்ஜநம்।
ஸ்வார்த்தம் ச தந் நிக்ஷேப ஸ்வயி கார்யமோக்ஷகாங்க்ஷிணாம்॥

ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற ஸர்வேஶ்வரனை, ஹரிம் ருதே - பகவானைத் தவிர (வேறொருவருக்கும்), வாஞ்சா ஸாமர்த்யே - ரக்ஷிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், நஹி - இல்லையல்லவா, தேந - அந்த பகவானால், ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய - ரக்ஷிக்கப்படுகிற ஜீவாத்மாவிற்கு, ஃபலே - ரக்ஷண ப்ரயோஜனத்தில், கேஶவார்ப்பண பர்யந்தா - பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதில் முடிவு பெறுகிற, ஸ்வாம்ய வியுக்ததா - தனக்கு ஸ்வாமித்வமில்லாமை, ஆத்ம நிக்ஷேப: - ஆத்ம நிக்ஷேபம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. இதனால் ப்ரபத்தியை விதிக்கும் வாக்யத்திற்குப் பல ஸமர்ப்பணமும் தாத்பர்யம் என்பது தெரிகிறது. 'ஶேஷியான' என்பதினால் தனக்கு அவனுக்காக பலித்வம் பண்ணப்படுகிறது த்யோதிதம். இவ்விடத்தில் ஶங்கை: முமுக்ஷுவான இவருக்கு ஸாமக்ரிகளில் விஶேஷமுடையவர்களுக்கு ஸாத்விக த்யாகத்தில் மோக்ஷத்யானுஸந்தானமும், பல த்யாகமும் விதிக்கப்பட்டிருக்க வில்லையோ? ப்ரயோஜனாந்தரத்தை ப்ரபத்தி செய்கிறவனுக்கு ஸ்வரூபானுஸந்தானம் பல த்யாகாதிகள் அபேக்ஷிதங்களில்லையோ? அப்படி இருக்க இவைகளை முன்னுரையும் அங்கங்களாக நிஷேதிக்கப்பட்டது ஸம்யக் ஜ்ஞானமுண்டோ? வென்னில்? அதற்கு விஷய பேதங்களை விஶதமாய் நிர்த்தேசிக்கிறார் — 'உபேக்ஷோபாத்த' என்று தொடங்கி.

ப - ரை] ஸ்வாதீவாதி ஸமர்ப்பணம் - ஸ்வரூபம், பரம், ஃபலம், இவைகளை ஸமர்ப்பிப்பது, உபேக்ஷோபாத்த ஸாத்யம் -

1 ல-த-17-73

ஸர்வாதிகாரியாய் உபாய அநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஜீவன்

எல்லா முமுக்ஷுக்களுக்கும் பொதுவானது, 'ஸர்வ' என்பது எல்லா என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அகிஞ்சந விஷயத்தில், ஸாந்யாஸ - பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, அதிகஃ - அதிகமாக, அங்கியா - அங்கியாக, ஸ்தித: - இருக்கிறது. இத்தால் ஆகிஞ்சந்யமும், முமுக்ஷுத்வமும், இருக்கிறபடியினாலே மூன்றும் அங்கியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகிஞ்சந்யம் இல்லாமையினாலே பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு ப்ரந்யாஸம் விதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அத்ர-இங்கு, ஸர்வஸாதாரணம் - பலத்தை விரும்புகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், ரக்ஷாந்யாஸ: - ரக்ஷண பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, ஸமஃ - பொதுவானது, 'ஸர்வஸாதா' என்பதினால் மோக்ஷமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. மோக்ஷ காங்க்ஷிணாம் - மோக்ஷமாகிற பலத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு, ஸ்வரூபஸாத்ய நிக்ஷேப: - ஸ்வரூப பல நிக்ஷேபம், அதிக:-அதிகமாக (இருக்கிறது) ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கு முமுக்ஷுத்வமில்லாமையினால் ஸ்வரூப பல ஸமர்ப்பணமில்லை என்று தாத்பர்யம்.

இதில் பல ஸமர்ப்பணம் பண்ணுவது அநுபந்நமென்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'ஸர்வாதிகாரிய' என்று ராமபிரத்த அசேதனங்களுக்குப் பலத்தில் ஆசையும், அந்தப்ரகார உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோக்யதையு மில்லாமையினால் அவைகள் விஷயத்தில் செய்கிற வ்யாபாரங்களுக்கு சரமமான பர்தான பலியாக யிருக்கக்கூடும், ஜீவாத்மா அப்படிப்பட்டவனில்லையே என்பது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாக்யத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸர்வாதிகாரிய' என்பதற்கு பலத்தில் ஆசையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கைக்குக் காரணம், பலம் தன்னுடையதன்றென்னில் உபாயாநுஷ்டானமே ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம் 'உபாய அநுஷ்டானம் பண்ணுகிற' என்பதற்கு 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்கிறபடியே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற சாஸ்த்ரத்திற்கும் விரோதமாயிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இந்

பலியாயிருக்க ஈஸ்வரனிங்கு ப்ரதானபலியானபடி

ஈஸ்வரன் ப்ரதானபலி யெங்ஙனே யென்னில்.— அசித்தின் விகாரங்களைப்போலே சித்துக்குத் தான் கொடுத்த ஸ்வாதந்த்ர்யங்களும் ஸ்வசேஷியான தனக்குப்பா யிருக்கையாலே ஈஸ்வரன் ப்ரதானபலி யாகிறான். அசேதநமான குழமணனை யழித்துப் பண்ணியும் ஆபரணம் பூட்டியு மழகு கண்டுகக்கிறதோடு சேதநமான கிளியைப் பஞ்ஜரத்தில் வைத்துப் பால் கொடுத்தும் வேண்டினபடி பறக்கவிட்டும்

றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்— '**அசித்தின்**' என்றாரம்பித்து. உகப்பாயிருப்பதினாலே - ஸந்தோஷகரமாயிருப்பதினாலே. அசேதனம் அறிவில்லாததாகையினாலே அது விஷயத்தில் பகவான் ப்ரதானபலியாகலாம்; சேதன விஷயத்தில் அது எப்படி உபபன்னமாகும் என்னில்? லோகத்ருஷ்டமான உதாஹரணத்தினால் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'**அசேதநமான**' என்றாரம்பித்து. **குழமணன்** - ப்ரதிமை (பொம்மை) '**அழித்துப் பண்ணியும்**' என்பது மஹதஹங்காராதிகளின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரத்திற்கு உதாஹரணம். '**ஆபரணம் பூட்டியும்**' என்பது அசேதன வஸ்துக்களுக்கு ரூபரஸாதி ப்ரதானத்திற்கு உதாஹரணம். '**பஞ்ஜரத்தில்** (கூட்டில்)' என்பது ஶரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பித்ததற்கு உதாஹரணம். '**பால்கொடுத்து**' என்பது ஸாம்ஸாரிகமான ஸுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதற்கு உதாஹரணம். '**வேண்டினபடி**' இத்யாதி மோக்ஷ ப்ரதானத்திற்கு உதாஹரணம். '**நிரபேக்ஷரான**' என்பதற்கு ப்ரயோஜனங்களி லபேக்ஷையுடையவர்களுக்கு இதில் ப்ரீதி தாரதம்யம் இருக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் '[illegible] ॥' என்கிற ஸ்ரீ ஶரணாகதி தீபிகை ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம். இப்படி மூன்று தளங்களை யுடையதாக விஸ்தமாக நிரூபித்து அங்கி ஸ்வரூபத்தை ஸுகமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக காரிகாரூபமாக ஸங்க்ரஹித்

அதிலுகப்பு கண்டுகைக்கிறதோடு வாசியில்லை யிறே,
நிரபேக்ஷரான ரக்ஷகருக்கு. ஆனபின்பு இங்கு (

ஸ்வநிஷ்ப்ரயோஜந ஸமர்ப்பணம் ரக்ஷைகஸ்வாதீநம் |
த்யக்த ரக்ஷாஃபல ஸ்வாத்ம ரக்ஷ்யஸ்யாத்ம ஸமர்ப்பணம்||

தருளுகிறார்—'ஆனபின்பு' என்று ப்ரஸ்துதமான இங்கு - மோக்ஷார்த்தமான ப்ரபத்தியில்

ப - ரை] ரக்ஷ்யஸ்ய - ரக்ஷிக்கப்படுகிற ஜீவாத்மாவிற்கு, ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் - ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிப்பதாவது, த்யக்த - விட்டப்பட்டிருக்கிற, ரக்ஷா - ரக்ஷிப்பதிலுண்டாகிய, ஃபல - பரயோஜனத்தில், ஸ்வாத்ம - (தான்) ஸ்வாமியாயிருக்கையையுடைய, ஸ்வநிஷ்ப்ரயோஜந - தனக்கு அதில் பரமில்லாமையை முடிவாகவுடைய, ரக்ஷைகஸ்வாதீநம் - ரக்ஷகனான பகவானுடையதென்ற அநுஸந்தானமாகச் செய்கை 'ஸ்வநிஷ்ப்ரயோஜந' என்பதினால் தனக்குப் பரமில்லாமையும், 'ரக்ஷைகஸ்வாதீநம்' என்பதினால் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணமும், பலம் அவனுடையதென்று பல ஸமர்ப்பணமும், 'த்யக்த' இத்யாதியினால் பலத்தில் தனக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்பதும், ஜீவாத்மாவை ரக்ஷ்யனாகவும் பரமாத்மாவை ரக்ஷகனாகவும் சொல்லியிருப்பதினாலும், 'நிஷ்ப்ரயோஜந' என்பதினாலும் ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது. இதனால் ஸமர்ப்பணமாவது தன்னுடைய ஸம்பந்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு அயலானுக்கு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்குகை, ஜீவாத்மஸ்வரூபம் தனக்கு சேஷமல்லாமையாலே அதில் முன்பு ஸம்பந்தமுமில்லை, எப்பொழுதும் பகவானுக்குச் சேஷமாகையினால் புதிதாகவும் அவனுக்கு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கவில்லை, ஆகையினால் 'ஸமர்ப்பணம்' என்று சொல்லுவது அநுசிதம் என்கிற சங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படி யெனில் —இங்கு 'ஸமர்ப்பண'மாவது 'ரக்ஷ்யஸ்ய ஸமர்ப்பணம் (ரக்ஷிக்கக்கூடியதாய ஸமர்ப்பித்தல்)' அதுவரையில் தன்னால் ரக்ஷ்யம் என்று நினைத்திருந்தமையாலே அந்த எண்ணத்தை நிவருத்தி செய்து அவனுக்கே ரக்ஷ்யமாச ஸமர்ப்பிக்கிறான் ஆகையினால் தன்னால் இவ்வளவு நாள் பர

ஶ்லோகத்தில் 1 'வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா குணதோ ஸாநி யதா ததாவித: | ததயம் தவ பாதபத்மயோ: அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித:||' என்கிற

ஸ்தோத்ர ரத்ன ஶ்லோக தாத்பர்யம்

த்திலுக்குத் தாத்பர்யமென்னென்னில் — ஸமர்ப்பியிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரையொரு சேதனவாலே தன் கையிலேயிருந்தால் ராஜா கைக்கொள்ளுமென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை விஶதமாக அறியாதே கிழிச்சீரையோடே

மிதக்கப்பட்ட ரக்ஷகத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை விளக்கி அந்த ஸம்பந்தம் பகவானுடையது என்ற அநுஸந்தானம் செய்வதினாலே இது ஸமர்ப்பணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனையே 'யஜ் ஸம்ரக்ஷ்ய தயாவக்ஷ்யதே' என்று பராசரபட்டர் சொல்லுகிறது என்று நாதமுனி[illegible]

இப்படி ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதி ஸ்வரூபங்களைப் பல ஸந்தானம் செய்யவேணுமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறபடி; ஸ்தோத்ரத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரியாத்தவர்கட்ட பரமாத்மாவை யநுஷ்டிக்கலாமென்றருளிச் செய்திருப்பதோடு விரோதிக்கிறதே என்ற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்—**'ஶ்லோகத்தில்'** என்று ஆரம்பித்து. **வபுராதிஷு**-ஶரீரம் முதலியவைகளில், **'ஆதி'** பதம் இந்திரியத்தைக் குறிக்கிறது, **யோऽபி கோऽபி வா**-ஏதாவது ஒன்றாக, **அஸாநி**-ஆகக் கடவேன், **குணத:**-குணத்தினாலும், **யதா ததாவித:**-எப்படிப்பட்ட வகையாவது (ஆகிறேன்), **தத்**-ஆகையினாலே, **அயம்**-இந்த, **அஹம்**-நான், **தவ**-உம்முடைய, **பாதபத்மயோ:**-தாமரைப்பூப் போன்ற திருவடிகளில், **அத்யைவ**-இப்பொழுதே, **மயா**-என்னால், **ஸமர்ப்பித:** ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன். இத்தால் உத்தரத்தை யநுஸந்தான ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'**கிழிச்சீரை**' என்று தொடங்கி. **கைக்கொள்ளும்**-அங்கீகரிக்கும், அவன் திருவடிகளை கண்டபடிக்கு என்று சோத்நக கொள்ளவுமாம். '**விஶதமாக**

1 ஆள-ஸ்தோ-52

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே தேஹாத்யதிரிக்தாத்மவின ஸ்வரூப ஸ்வபாவ ஸ்திதிகளை விஶதமாக விவேகிக்க வறியாதாருமுள்ள வறிவைக்கொண்டாத்மஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தம் பண்ணின ஶாஸ்த்ரவஶ்ய அவஶ்யத்தாலுண்டான ஸம்ஸ ந்த்ரஹம் ஶிக்ஷிக்குமென்கிற ஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே திரு

வறியாதே’ என்பதற்கு உள்ளிருப்பது ஒன்று என்று பொதுவாகத் தெரிந்திருந்த போதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முதலிய விசேஷங்களை யறியாமல் என்றர்த்தம். மீள - திரும்பவும், ‘தேஹாத்யதிரிக்த’ என்பதற்கு ஆத்மா தேஹாதிகளைவிட வேறுபட்டவன் என்கிற ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம், இந்த ஜ்ஞானமில்லையாகில் பரலோகத்தில் அனுபவிக்கப்படும் ஸுகாதிகளை இச்சிக்கையும், அதற்கு உபாயானுஷ்டானம் பண்ணுவதும் ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம். ‘ஸ்வரூப’மாவது அணுத்வ ஜ்ஞானத்வாதிகள். ‘ஸ்வபாவஸ்திதி’களாவது தான் அபரகான பலியா யிருக்கை முதலியவைகள். விஶதமாக விவேகிக்க - ஆத்மாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களையும் விலக்ஷணமாக அறிய, உள்ள வறிவைக்கொண்டு - ஸமுதாயமான ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு, ஶிக்ஷிக்கும்-நிவ்ருத்தியடையும் இத்தால் ‘வர்ணாஶ்ரமாதிஷு யோஸி கோஸிவா’ என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறுபட்டதா யிருந்தபோதிலும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜ்ஞானமில்லை என்பதில் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம். ‘ஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே’ என்பதற்கு ஶ்ருதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். ‘நான் எப்படிப்பட்டவனா யிருந்தாலும் பகவானை விடுவதில்லை’ என்றும், ‘நான் எவனுக்கு ஶேஷபூதனோ அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆஶ்ரயிப்பதில்லை’ என்றுமர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் இவ்வர்த்தம் ஏற்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இந்த ஸமர்ப்பணம் ஶாஸ்த்ரோக்தமாகில் இதைப்பற்றி அடுத்த ஶ்லோகத்தில் அனுதபித்திருப்பது விரோதிக்குமே என்னில்? அந்த ஶ்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தை

வுள்ளும இதுக்குமேல 1 'ஃஃ நாய யடிவஷி' என்கிற ஶ்லோகத்தில் இஸ்ஸவவைஷ்ணத்தைப் பற்ற வநுஸந்தானம் பண்ணிறரும ஸுராவாஷி விவேகமனறிக்கே ஸவவிடிக்கப்படுக்காலும தன்னுடைய ஆத்மாவைத் ராஜாவுக் குவஹாரமாகக் கொடுப்பாரைப்போலே யென்னதென்கிற வஹிசாநத்தோடே ஸவவிடிக்கில ஆத்மாவஹாரவளயம மடியாறறதாகா தெனகைக்காக

நிருபிகதருளுகிறார்—'இதறகுமேல' என்றாரம்பித்து '(ஃஃ நாய! யடிவஷி யொஷுஹம ஸகலம் தவிதவெவ சாயவ। நியதஸஷிதி ஆவை யீராயவா கிம் நா ஸவைவுயாஷி வெரா' என்று பூராண ஸ்லோகம் நானென்றும் என்னைச் சேர்ந்தவைகள் என்றும் சொல்லப்படுகிற வஸ்துக்கள் எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்) உமக்கு எப்பொழுதும் சேஷபூதமென்று தெரிந்த பிறபாடு நான உமக்கு எதை ஸமர்ப்பிக்கிறேன் என்றாத்தம் அநுஸந்தானம்பண்ணிறரும - பஶ்சாத்தாபப் படுகிறதும் 'ஸுராவாஷி' என்பதோடு ஜீவாத்மாவின என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும ஆத்மாவஹாரவளயம்-தன்னுடைய ஆத்மாவைத் திருடினதா லுண்டாகிய சௌரய தோஷம அடியறறதாகாது - காரணத் துடன நிவருத்திததாகாது, அதாவது ஆத்மாபஹாரமா வது தன்னுடையதென றபிமானிக்கை, அது நிவருத்தியாமல உபஹார புத்யா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத்மாபஹாரம நிவருத்திததாகாது என்று தாத்பர்யம இவ்விடத்தில் 'தெந வூதமொஷணஷி வளயுவஸ ஸஹை। கூநுதீயெ வஸீயதா ஸா்ஷி கரணஷிதெஷவ யக்ஷணம்॥' என்றும், 'வாவம வஸதி பொநுயா ஸஹை' ஐத்யாத்யுக்த வளயு ஜேஷி யக்ஷீகம ஸவதி। ஹமவநீயெ தஷ காகிஶயாயாநெவ யெவ வரிகஷிதெ ஆத்மாதமி வூதிஶபாவஹ வஸகம ஆக்ஷாஷி சாநா வைக்ஷாதவஸ' என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையி லருளிச் செய்திருப்பதனுஸந்தேயம இப்படியே 'ஃஃ நாய' என்கிற ஸ்லோகத்திறகு அர்த்தம் சொல்ல வேண்டும் என்றரு

1 ஆள-வந்தோ-53

வந்ததன்று அல்லது ஸாஸ்த்ரசோதிதமாய்த் தாம் அநு-
ஷ்டித்த ஸமர்ப்பணத்தை அஜ்ஞக்ருத்யமாக்கினபடியன்
று ஆக இரண்டு ஸ்லோகத்தாலும் யதாவஸ்தித ஸ்வ
ரூபவிவேகமில்லையேயாகிலும் 'நமஃ' என்று
ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே [1] 'அஹஞ்ச தவைவாஸ்மி ஹரி
ஹ:' என்னும்படி பரஸமர்ப்பணரூபயாகமான
ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று இப்படி-

ளிச் செய்கிறார்—'அல்லது' என்று தொடங்கி 'ஸாஸ்த்ர
சோதிதமாய்' என்பதினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்
பதினால் இதை அக்ருத்யமென்று நிஷேதிக்கவொண்ணாது, ஆத்
மஜ்ஞானமுண்டாகி மோக்ஷத்திலிச்சையுண்டானவனுக்கே
ப்ரபத்தி கர்த்தவ்யமாக ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்
பதினால் தத்வத்தை அறியாதவனுக்கு இது கர்த்தவ்யம் என்
பதும் அஸங்கதம் என்று தாத்பர்யம் 'தாமநுஷ்டித்த' என்
பதினால் இவர் இதற்கு முன்னால் பரதேவதா பாரமார்த்யாதி
களையும், ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையும் மற்று
முள்ள தத்வங்களையும் விஸ்தாரமாக நிரூபித்திருப்பதினாலே
இவரை அஜ்ஞராகச் சொல்லுவது அவைகளோடு விரோ
திக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'ஆகி' என்பதால் ஸ்வபாவத்தைச்
சொல்லுகிறது ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே - தனக்குத் தான்
ஸேஷபூதனென்கிற ஸம்பந்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதே அஹஞ்ச - நானும், தவைவ ஹரே: - உம்முடைய பரமாகவே,
அஸ்மி - ஆகிறேன், 'என்னும்படி' என்பதற்கு 'அஹஞ்சைவ
பர ஸமர்ப்பித:' என்கிற ஸ்லோகத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பண
மாத்திர மருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இவர் தாமே பர
ஸமர்ப்பணத்தை மேலேயருளிச்செய்திருப்பதினால் இங்கும் பர
ஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதம் என்று தாத்பர்யம் 'பரஸமர்ப்பண
ரூபயாகமான' என்பதினால் மூன்றுவிதமான ஸமர்ப்பணங்க
ளில் பர ஸமர்ப்பணமே ப்ரதானமானது என்பது தெரிவிக்கப்
படுகிறது 'ஸாரமென்றதாயிற்று' என்பதற்கு இந்த ஸ்லோ
கத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தை மாத்திரம் அருளிச் செய்து

1 ஜித-ஸ்தோ-60

சேஷத்வாநுஸந்தாந விசிஷ்டமான ஸ்வரக்ஷா ஸாபேக்ஷதை ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளிலே ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்த நிபந்தன மான ஸர்வ ஸம்ப்ரதிஷ்ட க்ரியாவதத்திலே சோத

[illegible] காரணமான இந்த சேஷத்வாநுஸந்தாநம் ப்ரதானம் என்ற [illegible] த்தில் காரணம், அது [illegible] ஆகமா பஹாரம் நோக்ஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு முக்யமான காரண மாயிருப்பதினால் என்று [illegible] இங்கு [illegible] [illegible] திலே [illegible] [illegible] யருளிச்செய் கிறார்—' இப்படி ' என்று தொடங்கி 'சேஷத்வாநுஸந்தாந' என்பதினால் சேஷத்வாநுஸந்தானம் [illegible] பரம ப்ரயோஜனமாகையினால் [illegible] விசேஷிக்கிறார் 'விசி ஷ்டமான' என்பதினால் ஸ்வரூப [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்பந்தம் ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான [illegible] திருவ வரணத்தை [illegible] சொல்லுகிறது உபஸ்ருஷ்ட - [illegible] க்ரியாவதத்திலே (ஆவஹ) [illegible] சோதந [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஞ்சேல ' ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்த ' [illegible] படியிருக்கிறது [illegible] [illegible] விஸ்வாஸத்தோடு [illegible] [illegible] தனக்கு இனி ஒருவித [illegible] [illegible] படியின்றி [illegible] [illegible] [illegible] யினால் இங்கு அது [illegible] [illegible] றிகட்க ' ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான ' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தகமாய அந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

தத்வஸ்திகப் ப்ராப்தம் இப்படி யிவையாறும் இம்மந்த்ரத்திலே விபாகதசையில் தனித்தனியே யநுஸந்தித்தாலும் வாக்யார்த்தப்ரதிபத்திதசையில் அல்லாத வாக்யங்களபோலே ஸாங்கமான ப்ரயோகம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாம் ஆகையால் யதாசாஸ்த்ரம் ஸாங்கப்ர

ஸாங்க ப்ரபத்நம க்ஷண கர்த்தவ்யம்

யாதாநுஷ்டாநம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமாயிற்று அநேக வ்யாபார ஸாத்யமான யாத்ருஷ்கனுடைய லக்ஷ்யவேதமான பாண மோக்ஷம் க்ஷணகர்த்தவ்யமாகிறாப்போலே யிவ்வாத்மரக்ஷா ப்ரபத்திலக்ஷணமிருக்கும்படி

காரங்களில் நிரூபித்தபடியே தனித்தனியாக அநுஸந்தேயங்களாக அங்காங்கிகளை அருளிச் செய்திருப்பது ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கர்த்தவ்யை என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு விருத்தமாகாதோ வென்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து **விபாகதசையில்** - அங்காங்கிகளின் ஸ்வரூபாதிகளையும் மந்த்ரத்தில் அவைகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும்ப்ரமாணத்துடன் விசாரிக்கும்பொழுது **வாக்யார்த்தப்ரதிபத்தி தசையில்** – பூர்ணமான வாக்யார்த்தத்தை அநுஸந்திக்கும் பொழுது, அல்லாத **வாக்யங்கள் போலே** - பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அர்த்தங்கள் போலவும், வேதங்களில் அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விநியோக வாக்யத்தில் பலத்திற்காக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அநுஷ்டாநமாகிறாப் போலவும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் க்ஷணகால ஸாத்யம் என்பது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன அருளிச் செய்கிறார்—'அநேக' என்றாரம்பித்து **அநேகவ்யாபாரஸாத்யமான** - தநுஸ்ஸை எடுப்பது, வளைப்பது, பாணத்தை யெடுத்துத் தொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அநேக வ்யாபாரங்களினால் செய்யக் கூடியதான, **யாத்ருஷ்கனுடைய** – அதிமேலேயபரிசயத்தையுடையவில்லாளியின், **லக்ஷ்யவேதமான** - லக்ஷ்யத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, **பாணமோக்ஷம்** - பாணத்தை விடுவது 'ஆகிறாப்போலே' என்கிற இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் அது அப்யாஸமுடையவர்களுக்கு க்ஷண

யென்று ச்ருதிஸித்தம் இஹார ஸஉவெபூணமே ஹூவத்தீஉஷூங்களில் ஹூயாஉமாக வரூஹஸெடுயமென் னுமிடத்தை 1 'அநேநைவ து மந்த்ரேண ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத் | மயி நிக்ஷிப்த கர்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி ||' என்று ஸாத்யகிதந்த்ரத்திலே ஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற ப்ராணநாதனே தெளிய வருளிச்செய்தான் இதில் ஸாஜாநுஷ்டாந மாயற ஸாங்க ப்ரபத்ந ஸங்கரஷம் றது—கர்த்தவ்யஷத்ராம உஉதா த்ராம ஹ்ருத்ராம ஹவெஹாவாயக்ஷத்ராம வாஹிவபூக

கருத்ய மாகிறுபபோலே இதுவும் ஆகலாம் என்று தாத்பர்யம் 'ச்ருதிஸித்தம்' என்பதினால் இவ்வாத்தம் ச்ருதியிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது த்யோதிதம் 'ப்ரணவமே தனுஸ்ஸு, ஜீவாத்மா பாணம், பரமாத்மா லக்ஷ்யம், ஸாவதான மாய் அடிக்க வேண்டும்' என்கிற ச்ருதி வாக்யத்தி லேறப்பட்டது என்று திருவுள்ளம் சில ப்ரமாணங்களில் விச்வாஸமே ப்ர பத்தி யென்றும், ப்ரார்த்தனையே ப்ரபத்தி என்றும் சொல்லி இருந்தபோதிலும் ந்யாஸமே ப்ரதானமென்று ப்ரமாண பூர்வமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார்—'இஹார ஸஉவெபூணமே' என்றாரம்பித்து ஹூவத்தீஉஷூங்களில் - ப்ரபத்தி யனுஷ் டானத்திற்கு காரணமந்திரங்க ளானவற்றில் அநேநைவ து மந்த்ரேண - இந்த மந்திரத்தினால், ஸ்வாத்மாநம் - தன் னுடைய ஆத்மாவை, மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிபேத் - வைக்க வேண்டும், மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிப்த - வைக்கப் பட்ட, கர்தவ்ய: - செய்ய வேண்டியதான காரியத்தின் பாரத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, க்ருதக்ருத்ய: - செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனாக, பவிஷ்யதி - ஆகப் போகிறான் தெளிய - ஸம்சய விபர்யயங்க ளில்லாமல் இப்படி ஸாங்கமான ப்ரபத்தியை மஹா வாக்யார்த்தானு ஸந் தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அனுஸந்தானம் செய்யும் படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான ப்ரயோக மிருக் கும்படியையும் அருளிச் செய்கிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து.

1 ஸாத

மான வாக்யத்தில் ஸஹ்ருதயமான ப்ரணவநமஸ்காரத்தோ டே குருபரம்பரோபஸத்திபூர்வகம் அர்த்தவந்மந்த்ரவ த்தாலே ஸ்வாமியாய் ஸுஹ்ருத்தமனான ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே ஸ்வரக்ஷா பரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகை. இதம்ப்ரதமத் துக்கு நிவ்ருத்தம் தன் கர்த்ருத்வமும் அவனடியாக வந்த தென்று தனக்கு யாவதாத்மபாவியான ஸம்வித்கள்

அற்றது - தீர்ந்தது அதாவது அங்கத்தை விதித்திருக்கும் ப்ரமா ணங்களையும், அங்கியை விதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களையும் சேர்த்து ஒரு ப்ரயோக விதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். '**பூர்வகமான**' என்பதற்கு விவ்ருத்தி; தாங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான கர்த்ருத்வத்யாகம் முதலிய வைகளை எல்லா அங்கங்களுக்கும் முந்தி அநுஸந்திக்க வேண் டும் என்று தாத்பர்யம். **ப்ரணவநமஸ்காரத்தோடே** - சரண மந்த்ரத்தில் அதைச் சொல்லும் ஸமயத்தில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களை அநுஸந்தானம் செய்து அநு ஷ்டித்துக்கொண்டு, **குருபரம்பரோபஸத்தி பூர் வகம்** - தன்னுடைய ஆசார்யன் முதலாக பரமாசார்யன் வரையி லான ஆசார்ய பரம்பரையை ஆச்ரயித்துக்கொண்டு, '**உபஸத்தி**' யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, ப்ரணாமம் செய்வது, இங்கு இந்த குருபரம்பரோபஸத்தியும், ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்க ளைப்போல அவச்யாபேக்ஷிதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக நடு வில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. '**அர்த்தவந்மந்த்ரவத் தாலே**' என்று அங்கானுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல வேண்டிய த்வய வசனத்தை இங்கருளிச்செய்ததற்குக் காரணம் அங்கியை அநுஸந்திக்கும் பொழுது த்வயோச்சார ணம் ஆவச்யகம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. '**மந்த்ரவத் தாலே**' என்பதற்கு த்வயத்தைப்போல சரணமந்த்ராதியாக விதிக் கப்பட்டிருக்கும் மற்றைய மந்த்ரங்களினாலும் என்று தாத்பர்யம். கர்த்ருத்வாதி த்யாகமாவது ஸர்வகர்த்ருத்வாதி கள் தன்னுடையதல்ல என்றநுஸந்தானம் செய்கையென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நிரூபிக்கிறு ருகிறார்—'**இதம்ப்ரதம**' என்றாரம்பித்து **யாவதாத்மபாவி**

வாதந்த்ர்யத்தையறிகை கர்த்ருத்வத்யாகத்துக்கும் மம தாத்யாகத்துக்கும் நிபந்தனம் ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸ்வாமிவாந் ஸர்வசேஷிக சேஷத்வ ஜ்ஞானம். ஸ்வோபாயத்வ த்யாகத்துக்கு நிபந்தனம் சரண்ய ப்ராஸாதிகமான இவனுடைய வசநம். ப்ராப்ய ஹேதுத்துக்கு வ்யவஹிதகாரணமாகையும், அவ்யவஹித மாகையாலே ஹேதுப்ராதாந ஸங்கல்பமல்லாமையும் ஸம்ஸ்வரண ஸோபாயமாகிறது ஸஹஜஸௌஹா ர்த்தத்தாலே காரணகைவல்யாதானந் துடங்கி உபா யாரணவயவஸ்தமாக ஸமஸ்தத்துக்கு ஆதிகாரண மானதானே ப்ராஸாதிகவ்யக்த ஸங்கல்பவிசேஷ விசி ஷ்டமுபக்கொண்ட அவ்யவஹித காரணமாகையாலும், உபாயாந்தர ஸாபேக்ஷனுக்கவ்வோபாயஸ்தானத்தி

யான - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ள வரையில் இருக்கக்கூடியதான, 'ஸர்வசேஷிகஸ்வாதந்த்ர்ய' மாவது பகவானொருவனுக்கே ஏற்பட்டிருப்பது 'ஆத்மாத்மீயங்களுடைய' இத்யாதிக்கு தானும் பகவானுக்குச் சேஷபூதனென்கையினாலே பகவானுடைய ப்ரயோ ஜனமே தனக்கு ப்ரயோஜனமாயிருக்கவேண்டுமாகையினாலே தான் சேஷபூதன் என்கிற ஜ்ஞானம் பலத்யாகத்திற்குக் காரணம், தன்னுடையவைகளெல்லாம் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்க ளாகையாலே தன்னுடையதாகிய ப்ரபத்தியாகிற உபாயமும் அவனுக்குச் சேஷபூதம் என்கிற மமதா த்யாகத்திற்கு ஆத்மீ யங்களுடைய சேஷத்வ ஜ்ஞானம் காரணம் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வரூபாநுபந்தி ஆத்ம ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்ததான ப்ராஸாதிகமான - அனுக்ரஹத்திற்குக் காரணமான, வ்யவ ஹித - பரம்பரையாக 'ஆதிகாரணமான தானே' என்பதி னால உபாயானுஷ்டானபர்யந்தமான பரிபாகத்துக்கு முக்யகார ணமான தானே, அவ்யவஹித - நேரிலேயே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் - 'உபாயாந்தர' என்று ஆரம்பித்து ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஜ்ஞான விகாஸாதிகளுக்கு ஈச்வ ரன் காரணமென்று ஏன் கல்பிக்கவேண்டும் என்னில்? அதற்கு

லே நிவேசிக்கையாலும் இங்ங னிருக்கைக்கடி யஶ்ரூ ப்ராஹ்மமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே யவமதமான வஸ்துஸ்வபாவமாகையா லிவ்வர்த்த யுக்திகளால ஆக்ஷேபிக்கவொண்ணாது இஸ் ஸாங்காநுஷ்டானத்துக்கு நடாதூரம்மா ளருளிச்செய் யுஞ் சுருக்கு — அநாதிகாலம் தேவரீருக்கு அநிஷ்டாசரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தேன், இன்று முதல் ஆநுகூல்யமுடைய வனாய்க்கக்கடவேன், ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக் கடவேனல்லேன், தேவரீரைப் பெறுகைக்கென்கையி லொரு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாக

அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு

ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'இங்ஙன்' என்றாரம்பித்து இங்ங னிருக்கைக்கு-இப்படி யிருக்கைக்கு, அதாவது ஸங்கல்பந்தைச் செய்கிறவனுடைய மேல் நேரில் காரணமாவதற்கும், உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிற்பதற்கும் என்று தாத்பர்யம் 'யஶ்ரூ' இத்யாதிக்கு பகவான் இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஶாஸ்திரத்தினாலேயே என்றர்த்தம் ஆக்ஷேபிக்க வொண்ணாது-ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது, ஶாஸ்திரத்திற்கு விருத்தமாய யுக்தி உண்டாகாததாகையினால் என்று தாத்பர்யம் இங்கு 'வஸ்துஸ்வபாவ'மாவது ஸர்வ கார்யங்களுக்கும் பகவான் காரணமாயிருக்கை, (ஆகையினால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞானத்தின் விகாஸமும் தத்காலத்திய பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்), உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் அதிக கருணையுடையவனாயிருக்கை இத்தால் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் பகவான் நிற்பதும் உபபன்னமாகும் என்று தாத்பர்யம் இப்படி அங்கங்களோடு கூடினதாயும் மூன்று தளங்களோடு கூடியதுமான பரந்யாஸமே அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'ஸாங்காநுஷ்டானத்துக்கு' என்றாரம்பித்து சுருக்கு-ஸங்க்ரஹம் அநிஷ்டாசரணம் - விதி நிஷேத ஶாஸ்திரங்களை மீறி நடப்பது 'இன்று முதல்' இத்யாதியால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும், 'ப்ராதிகூல்ய' இத்யாதியினால் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமும், 'தேவரீரையே' இத்யாதியி

வறுதியிட்டேன், தேவர்ரே யுவாயமாகவேணும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலாதல இஷ்டப்ராப்தியிலாத லெனக்கினி ஸம்முண்டோ—என்று இவ்விடத்தி லாகவ அங்கங்களின ஸ்கந்த கர்த்ருவயத்வம் கஸ்மூவஷ்ணுநிகள உவாய வரிகரமாய ஸக்ருத்தாயிருக்கும மேலிவனகோலின வநாகஸ்யுகருயத்நிக ளோடே போருகிறவிடமும உவாயவைமாய யாவதா

னுல சாபணயமும், சொலலபபடுகிறது கைமமுதல-மூலதனம், அதாவது காமயோகாதிகளே யனுஷடிபபதறகுக காரணமான ஜஞான ஸகதயாதிகள அறுதியிடடேன - தருடமாக நிஸசயித்தேன இததால மஹா விஸ்வாஸமும, 'உவாயமாகவேணும' எனபதிறுல கீழ அருளிச செயதபடியே உபாயவரணததிறகுள ளடஙகிய கோபதருதவ வரணமும், உபாயவரண ஸபததின ஸவாரஸயததிறுல பராயாஸமும அருளிச செயயபபடடதாகிறது இதில ஸவரூப பல ஸமாபபணஙகள அாததாத ஸிததிக்கினறன 'அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி' இதயாதி வாகயததிறுல தான நிரபபரன எனகிற அனுஸநதானம ஸூசிதமாய, அததால இநத ஸாஙக பரபதனம ஒரேதடவை அனுஷடிககபபடவேணடுமெனபது தாதபாயததிறுல தெரிவிககபபடுகிறது ஆனுகூலய வாஜனஙகளில ஸஙகலப பரகாரம அனுஷடிககவேணடியது அஙகமாசையிறுல ஸாஙகமான பரபததி ஸசருத காததவயை எனபது எபபடிப பொருநதும? தகசாலததில ஸஙகலபம மாததிரம அஙகமெனறுல 'இனறு முதல' இதயாதி வாசயம நிஷபரயோஜனமனறோ? எனகிற ஸஙகைகளுககுப பரிஹார மருளிச செயகிறூா—'இவவிடததில' எனறாரமபிதது 'ஸம்கலுரழி' எனகிற இடததில 'ரூழி' பதம பராதிகூலய வாஜனததைக குறிககிறது உவாயவரிகரமாய - பரபததிககு அஙகமாய, ஸக்ருத்தாயிருக்கும-ஒரே தடவை செயயவேணடியதாயிருககும மேல - பரபததிககுப பினபு, இவன கோலின - பரபதந காலததில இவனுல பராரதிககபபடட 'உவாயவைமாய' எனபதறகு உபநயனகாலததில 'ஸூ ஹுரயபூவஸி' இதயாதிஸூசாயன சொலல, 'ஸாஸம' எனறு பருமமசாரி ஸஙகலபிபபதைபபோல இவவிடததிலும ஸஙகலபம மாததிரம அஙகம, அனுஷடானம

**தஶாவிர்பாவிருககும இவறறில ப்ராதிகூல்ய வர்ஜ-
நமும அமமாளருளிசசெயதபடியே யாகங்களுக்கு
ஸக்ஷுமபோலே ஸக்ஷுாத்வமானாலும ஸங்கல்பத்து-
வத்தென்னுமிடம ஸாஹ்ஷ்யம 1 'ஸவாபயேஹோ
நிவ்ருத்தஸ்ய' என்கிறபடியே ஸஹிஸந்நிவேசமாதல
ப்ராதிகூல்ய ஸ்வாசீவ நிவ்ருத்தியாதலானாலும அதில
ப்ரயசக்ஷண மஜ்ஜமாய மேலுள்ளது ஸமமாககட-
வது இபபடி விஷ்வாஸத்திலும பாரபபது**

பலநுபம என்று தாதபாயம பராதிகூலய வாஜனம பரதிகூல மாக நடபபதில இவனுககுளள எணணததை விடடுவிடுதல என்றும, பராதிகூலய வாஜன ஸஙகலபமென்றும, பரதிகூலமாக நடபபதையே விடடுவிடுதல என்றும மூன்றுவிதமானது இதில ஸஙகலபமெனகிற பக்ஷத்தில ஆனுகூலய ஸஙகலபத்தைப போலவே இது ஸகருத கர்த்தவய மெனபது பர வசிததம எணணததை விடடுவிடுதல எனகிற பக்ஷத்திலும பராதிகூலா சரணததை விடடுவிடுவது எனகிற பக்ஷ த்தி லும தத்க்ஷணத்தில பணணுவது அஙகமாயும பிறகு பணணு வது அந்த பரபத்தியின பலமாகவும ஆகிறபடியினாலே ஸாஙக மான பாபதனம ஸகருத கர்த்தவய மெனபதறகு விரோத மிலலை எனகிற திருவுளளததாலே பரிஹாரமருளிச்செயகிறார்— 'இவறறில' எனறாரமபிததது 'அமமாளருளிச செயதபடியே' எனபதினாலே பராதிகூலய வாஜனம எனபதறகு அதில ஸஙகல பம எ ன கி ற அர்ததததிறகு பரமாணம தெரிவிககபபடு கிறது **ஸ்வாபயேஹோ** - பராதிகூலமான அனுஷடானஙகளி லிருநது, **நிவ்ருத்த**ஸ்ய - நிவருததி அடைநதவனை, **ஸகி** - ஆகி றேன **ஸகிஸநநிவேசம்** - எணணததை விடடுவிடுதல '**நிவ்ருத்தி**' எனபது தனககு இதில எணணம இலலை எனப தைக குறிககிறது '**ஸ்வாசீவ நிவ்ருத்தியாதல**' எனபதறகு பராதிகூலயானுஷடானததை விடடுவிடுதல என்றாததம **ப்ரயச க்ஷணம** - பரபததி அனுஷடிககும காலத்தில முதலாவது க்ஷணம இவன இநதத தேஹததுடன இருககுமளவும இநத அபிஸநதி விராமமிருககவேணடும என்று தாதபாயம இபபடி யே விஸவாஸமும யாவதபலம அனுவாததிககவேணடும, அதில

1 ஸ-த-50-215

ப்ரவ்ருத்திர் நாநுகூலோபேக்ஷா நிவ்ருத்திஸ்சாநுகூலதஃ ஸமம் ।
ப்ராரப்தஸாநுகூல்யாத் ஸ்யாத் ஸங்கல்பே வா ப்ரவ்ருத்திதஃ ॥

ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவாராயபெக்ஷ்யத்தை யும் ப்ராரப்தபரிபாகாரம் லோகக்ஷத்தையுஞ்சேர ஸமமாகக்கோலி ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுவார்கள் நிவ்ருத்தர்

ப்ரதமக்ஷணத்திலிருப்பது அங்கமென்பது த்வயாதிதம் இப்படி நிஷ்கர்ஷித்த அர்த்தத்தை ஸ்வல்பமாய் அறிவதின் பொருட்டு ஒரு காரிகாரூபமாய் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—' **ப்ரவ்ருத்திஃ** ' என்றாரம்பித்து இத்தால உத்தரகாலத்தில் நடக்கும் ஆநுகூல்யா சரணதிகள் பரபத்தியின் பலமாயிருந்தால் எல்லா பரபன்னர்களுக்கும் அது ஏகரூபமாக இருக்க வேண்டாவோ என்ப தற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] **அநநுகூலோபேக்ஷா** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்த காமங்களில், **ப்ரவ்ருத்திஃ** ப்ரவருத்திப்பதும், **அநநு கூலாத்** - உத்தரவுக்கு விரோதமானவைகளிலிருந்து, **நிவ்ருத்திஸ்ச** - நிவருத்திப்பதும், **ப்ராரப்தஸாநுகூல்யாத்** - பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிற ஸுக்ருதத்தினாலும், **ஸங்கல்பே வா** - பரபத்தி காலத்தில் ஸங்கல்பிக்கும் பக்ஷத்தில், **ப்ரவ்ருத்திதஃ** - பரபத்தியினாலும், **ஸமம்** - பலமாக, **ஸ்யாத்** - ஆகும் இத்தால எல்லா பரபன்னர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாய் அநுகூலாசரணம் உண் டாகாததற்குக் காரணம் ப்ராரப்த ஸுக்ருதத்தின் தாரதம்யம் என்றதாயிற்று ' **ப்ராரப்த** ' என்பது இவனால் ஒப்புச்சொல் ளப்பட்ட பாகத்தைக் குறிக்கிறது

ஆகையால் - பரபத்திகாலத்தில் ஸங்கல்பமிருந்தால உத்தர காலத்தில் அநுகூலா சரணதிகள் பரபத்தியின் பலமாய் வருமாகையினாலே **ப்ராரப்தபரிபாகாரம்** - இப்பொழுது அநுபவிக்க ஆரம்பித்திருக்கும் பரிபாகதிருக்குமிது, **கோலி** - ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு **நிவ்ருத்தர்**-அல்ப ஸாரங்களிலே அதிகப பலத்தை ஸம்பாதிக்கக் கூடிய ஸாமர்த்தியத்தை உடையவர்கள் இதகால இவர்கள் தம தெரியாதவர்கள் உத்தர காலத்தில் வரும் நிரபராத கைங்கர்யத்தையும் பலமாகச் சேர்க

அறவே பரமெனறடைககலம வைததன ரனறு நம்
பெறவேகருதிபபெருநதகவுறறபிரானடிககீழ [மைப
உறவே யிவனுயிா காககினறவோருயிருணமையை நீ
மறவேலென நம மறை முடிசூடிய மனனவரே 19

துககொணடு பரபததி பணணுவிடினும இபபடி அனுஷடிககு மவாகள சதுராகள எனபதும, எலலா பரபததிகளிலும இதை 'சோககவேணடு மெனகிற நிாபபநதமிலலை, அபபடி உததரகாலத தில ஆனுகூலயாதிகள குறைநத மாததிரததிலே மோக்ஷமாகிற பலததில குறைவிலலை எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

இபபடி ஸாஙக பரபததியை இவனனுஷடிபபது கேவலம வயாஜம, பலததைப பகவான கொடுபபதறகு பரதான காரணம அவனுடைய காருணயமும, ஒழிககவொழியாத ஸமபநதமும, அதிலும பரதான தமமான காரணம ஆசாாய ஸமபநதம எனகிற அநுஸநதானததுடன நிாபபரனை இருககத தடடிலலை எனகிற அாததததை ஸகலரும தெரிநது கொளளுவதறகாக ஸவாநுஸநதான முககதாலே ஒருபாடடாலஸஙகரஹிககிருளு கிறாா—' அறவே ' எனறாரமபிதது அனறிகக நிரபராத கைங காயததையும சோதது பரபததி பணணுகிறவாகள நிபுணாகள எனறு ஈழருளிச செயயபபடடிருபபதிலே ' தவஹ்ருதாவத காரிஷி யாத்ஷூகெ: ' எனகிறபடியே 'திவடணனுாககு ஸாவஸ வடுணமு மவாயபு கூதது ' எனறு ஸ்ரீ ஸாரஸாரததில இவா தமமாலேயே அருளிச செயயபபடடிருககிறபடியே ஆசாரய நிஷடனுகிற மறறொருநிபுணனையும ஸவாநுஸநதான முசுததாலே அருளிச செயகிறாராகவுமாம—' அறவே ' எனறாரம பிதது

ப - ரை] நம - நமமுடையவாகளான, மறை முடிசூடிய - வேதஙகளை பிரஸா வஹிததவாசுளான, அதாவது அவைகளை பரமாண தமஙகளாக அஙகீரிததவாகளான, அனறிககே, மறை - வேதததில, முடிசூடிய - அபிஷிசதாகளான, மனனவா - ராஜாககளாகிய நம பூாவாசாரயாகள, உறவே - உறவினுலேயே, அதாவது தாஸதவ ஸவாமிதவ ஸமபநததததினுலேயே, இவன - இநத ஜீவாதமாவினுடைய, உயிா - ஸவருபததை, காககினற - ரகஷிககிற, ஓருயிா அநவிதீயமான, அதாவது எலலாவறறிறகும

ஆத்மாவான ஸ்ரிய பதியினுடைய, உண்மையை - உண்மையான ஸ்வபாவத்தை, நீ மறவேல் - நீ மறக்காதே, என - என்றுபதேசித்து, பரம், அறவே - அற்றுப்போக வேண்டியதற்காக, அதாவது நம்மை ரக்ஷிப்பதில் பரமானது நமக்கில்லாமல் போவதற்காக, இதற்கு 'வைத்தனா' என்பதோடன்வயம், அன்று - இதற்குமுன் காலங்களில், நம்மை, பெறவே கருதி - தான் அடையவேண்டுமென்று எண்ணி, பெருந்தகவு - மஹத்தான கருணையை, உற்ற - அடைந்தவனான, பிரான் - உபகாரகனான ஸ்ரிய பதியின், அடிக்கீழ் - திருவடிகளின் கீழே, அடைக்கலம் - ரக்ஷிக்கத்தகுந்த வஸ்துவாக, வைத்தனா - ஸமர்ப்பித்தார்கள்

'அறவே பரம்' என்பதினால் தன்னுடைய நிர்ப்பரத்வானுஸந்தானமும் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலேற்பட்டது என்பது சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே உபாயம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாகிய பாரமும் நமக்கு இல்லாமல் போவதற்காக என்றர்த்தமாகவுமாம். அப்படியே 'ஸர்வஸ்வேனாமுனாவாய க்ருதம்' என்றருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'அன்று' என்பது ஸ்ருஷ்டிகாலம் துடங்கி ப்ரபத்திகாலம் வரையிலான எல்லாக் காலத்தையும் குறிக்கிறது. 'பெறவே கருதி' என்பதற்குப் பக்வான ஸஹஜகாருண்யத்தினாலே கரணகளேபராதிகளைக் கொடுக்கும்பொழுது 'உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க யோகணைவான', 'பொருளொன்றென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்' என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே ஸகல ஜீவர்களும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்றே பொதுவாக ஸங்கல்பித்தான், அப்படிச் சிலர் உஜ்ஜீவியாதொழிந்தது அவரவர்களின் பூர்வ பாபத்தினாலே என்று தாத்பர்யம். 'பெருந்தகவு' என்பதற்கு அந்தக் கருணை இந்த வ்யாஜமாத்திரத்தையும் எதிர்பாராமல் எல்லாச் சேதனர்களையும் பற்றி உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். இவன் செய்கிற யாத்ருச்சிகாதிஸுக்ருதங்களை ஸுக்ருதங்களாகக் கொள்ளுவதற்கும் இந்தக் கருணையே ஆதிகாரணமாகையினால் 'பெரும்' ஸபலம். 'பிரான்' என்பதற்கு அந்தக் காருண்யம் உபகாரபர்யவஸானமாயிற்று என்று தாத்பர்யம். 'உறவே' என்பதற்கு ரக்ஷிப்பதற்குக் காரணம் இந்த ஸம்பந்தமே என்று தாத்பர்யம். இதற்கு முன் நிர்தேசித்ததைப்போல 'நம' என்றருளிச்செய்யாமல்

இவன ’ என்று பொதுவாக அருளிசசெயததிருபபததிலை எல்லா ஜீவாதமாககளுககும இது பொதுவென்று தெரிவிககப படுகிறது. உயிர் - சேஷதவ விசிஷ்ட ஸ்வரூபம ‘ காககினற ’ என்பதறகு சேஷதவததிறகு அனுகூலமான கைஙகாயமாகிய புருஷாரததததைக கொடுதது அதிசயாதானம பண்ணுவிததுக கொள்ளுகிற என்றாததம ’ ஓருயிர் என்பதிலை எல்லாவற றிறகும அநதாயாமியாயிருபபது சொல்லபபடுகிறபடியினாலே ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வாதநதாயம தயோதிதம ‘ மறவேல என்ப திலை இநதப பகவானுடைய ஸமபநதம முதலியவைகளின அனுஸநதானம நமககு நிரபரதவாதிகள் வஷிததிபபதறகாக எபபொழுதும அனுஸநதேயம என்பது தயோதிதம ‘ நீ ’ என்கிற ஏக வசனததினால இது அஷ்டகாணமா யுபதேசிககப படவேண்டும என்பது தயோதிதம ‘ நம என்பது ‘மன்னவர்’ என்பதோட நவயிககிறது ‘ மறை முடிசூடிய என்பதிலை வேதாநதஙகளை பரமாணதமமாக அஙகீகரிததிருககிறாகள், கேவலம யுகதிகளைகொண்டு தாமமூலைபபானுசகு விலை கொடுப பதைபபோலே பரபததியென்று பரமான விருநதஙகளாகச சொலலுமவாகளைவிட நமமாசாரயாசளுககு வயததியாஸம தெரி விககபபடடது அவர்கள் பக்ஷததில பசதி பரபததிசளை விதிக கிற உபநிஷததுககள் அபரமாணஙகளாகவேண்டி வரும என்று தாதபாயம வேதததில முடிசூடிய என்கிற யோஜனையில ‘ஸஜ கி யதிவதள ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தி வஹம் ’, என்றும, ‘நனமையால மிகக நான மறையாளாசள’என்றும, சொலலுகிறபடியே, வேதா நதஙகளை நிரூபிபபதறகாக ஆதிராஜயம பெறறவாகள் என்று தாதபாயம இததால இவர்களால அருளிச செயயபபட டிருபபதே வேதாநதஙகளுககுத தாதபாயம என்பது தயோ திதம இபபாட்டில ‘ பெருநதகவுறற பிரான ’ என்றும, ‘ உறவே இவனுயிர் காககினற ’ என்று மருளிசசெயததிருபபதிலை இவனை ரக்ஷிபபதறகுப பகவானுடைய ஸஹஜ காருணயமும ஸமபநத மும ஸ்வாதநதாயமும முகயகாரணம என்பது தயோதிதமா கிறது இபபடி இவைகளை யனுஸநதிதது நாம நிரபபாாயிருப பதறகுக காரணம ஆசாரய ஸமபநதமென்பது ‘நமமன்னவர் அடைககலம வைததனர் ’ என்பதிலை தயோதிதம பொதுவாக ஸாஙகபரபததியை நிரூபிதது ‘ அடைககலம வைததனர் ’ என்று

யாத்வா ஸ்பஷ்டந ஸாரஸ்யதி க்ருபவதி
த்ர்யஜ்ஞ ஸத்ரஸம்ருதே
தத்வாநாம் த்ரிதயே யதாவதவிகல
வ்யாபார ஸஜ்ஜா நிதி |
ஹேத்வாத்மம் த்ருஷ்ட கத்ரேஹாவ
உபயோஸ்வாயீ நமேதகத்ருதஸ்
ஸ்வாஜி ஸ்வீக்ருத யத்னோ ஸ்ய ஜகஸ
ஸ்வத்ரு ஸ்வயம் நிர்ப்ரர: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரோ அஷ்டம:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

சாஸ்த்ர நிஷ்டையில் நின்றவரோடு திருமாலிருஞ்சோலை பராங்குச ஸாக்ஷாத்காரத்தில் இதுவே ஸாதநமென்பது தயோதிதமாயிற்று ஆனையாலேயே 'வாழ்வாரை நன் நெஞ்சினார்க்கே மன்னிய மாதவத்தோர்க்கும்' என்றிவர் தாமேயே அடைக்கலப்பத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றிரவே 'உறவே' என்பதற்கு பந்துவாகிய பகவானே என்றர்த்தமாகுமாம். அப்பொழுது 'ஒருயிர் உண்மையை' என்பதற்கு ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவானே ஸ்வரூபத்தை உண்டாக்குகிற ஸ்வபாவத்தை என்றும், 'என' என்பதற்கு என்று பாராதிருக்கும் என்னைப் பற்றி ஆனால் இது 'வைத்தனர்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. ஆக இந்த காலப் பாரதந்த்ரம் ப்ரபந்நர்களுக்கு என்றதாயிற்று.

இப்படி பாரதந்த்ரியத்தை யதாவஷ்டித்தமாய் ஸிப்பித்துவிருக்க வேண்டுமென்பதைக் காரணத்துடன் உபபாதிக்கிறார் — 'யாத்வா' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] யாஹ - தேரில் நடத்திருக்கும் குதிரைகள், ஸஹ்ருத - தேர், ஸாரதி - தேரோட்டுகிறவன், இவர்களுடைய க்ருஷஸக்தி - ந்யாயத்தையுடைய, அதாவது இவைகளைப்போல் இருக்கிற, த்ரய்யாஸ - உபநிஷத்துக்களிலே, ஸம்பேத - (போக்தா போக்யம், ப்ரேரிதா, என்று) பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிற, யதாஹ - அதனின் ஸ்வபாவங்களுக்குத் தகுந்தபடி, விவிதவ்யாபாரா - அனேகவிதமான வ்யாபாரங்களை, ஸஞ்சாரிணி - பரம்பரையை உடைத்தாயிருக்கிற, தத்வாநாம் - தத்வங்களின், த்ரயே - மூன்றில், ஹேதுத்வம் - காரணமாயிருக்கை, த்ரிஷு - மூன்றிலும், கர்த்ருத்வம் - கர்த்தாவாக இருக்கை, உபயோ: - (ஜீவாத்மா, பரமாத்மா, ஆகிய) இருவர்களிலும், ஸ்வதந்த்ர - ஸ்வாதீந கர்த்தாவாயிருக்கை, ஏகத்ர - பரமாத்மாவிடத்திலும் (இருக்கின்றன), தத் - ஆகையினாலே, அநுஸ - அகிஞ்சனனாகிய, அயம் - இந்த ப்ரபன்னன், ஸ்வாமி ஸ்வீக்ருதபரஸ்ஸர: - பகவானாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற எந்த விஷயத்தைப்பற்றிய பாரத்தை உடையவனோ, தத் - அந்த விஷயத்தில், ஸ்வயம் - தான், நிர்பர: - பரமில்லாதவன் அதாவது இவன் பராதீன கர்த்தாவாகையினாலும் அவன் ஸ்வாதீன கர்த்தாவாகையினாலும், அவன் இவனாலே ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பாரத்தை அங்கீகரித்திருப்பதினாலும் ப்ரந்யாஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இவனொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லையென்று தாத்பர்யம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்டலூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஸாங்க ப்ரபத்த்யதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்.

[ஸாங்க ப்ரபந்ந மனுஷ்டித்தவனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வமும் க்ருதார்த்தத்வமும்—க்ருத்யவாக்யோதாஹரணம்—தத்தாத்பர்யம் — க்ருதக்ருத்ய னுடைய லக்ஷணம்]

ஸர்வசக்திஸ் ஸர்வஜ்ஞ ஸஹஜ ஸௌஹார்தீ ஸ்வீக்ருதபரோ
யதாசக்தி க்ருத்யம் ந கமபி பரீஹார்யஞ்சிதிஹ ந: |
நியுங்க்தே ஸ்வஸ்மின் நிர்ப்பயமிஹ மஹாந்த ஜனயன்
க்ருதார்த்தீகுர்வத் ஸ்வம் க்ருபணமபி கைங்கர்யநிதி: |

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய கீழ்ப்பேடிகையில் அங்கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிதத்தை நிரூபணம்செய்து, மேல் பலத்தைப் பத்ததிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிகையினால் நிரூபிக்கத்திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் முதல் ஏழதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினால் இந்த தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில் உண்டாகும் பலத்தையும், மேல் மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையினால் தேஹவியோக காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் உண்டாகிற பலத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறார் அதில் இந்த அதிகாரத்தில் க்ருதக்ருத்யன் என்று தன்னை அநுஸந்தானம் செய்வதாகிற பலத்தை அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஸர்வசக்தி' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **ஸர்வசக்தி** - ஸர்வசக்தியுடையவனும், **ஸர்வஜ்ஞ** - எல்லாம் தெரிந்தவனும், **ஸஹஜஸௌஹார்தி** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸௌஹார்தத்தையுமிருக்கிற பகவான், **ஸ்வீக்ருதபர** (**ஸந்**) - அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய ரக்ஷண பாத

கை உடைத்தாயிருக்கும்பொழுது, **யத்யபி** - எங்கள் ப்ரயோஜ
னத்திற்காக, அன்றிக்கே எங்கள் பகவானுக்காக, அதாவது
அபேக்ஷா பரிகரிப்பதாக, **ந:** - நம்மால், **வா ந:** - மறுபடியும்,
ஜந்ம இந்த ஜந்மத்தில், **கர்த்தவ்யம்** - செய்யவேண்டியதா
வது, **கிஞ்சித்** - ஒன்றும், **ந** - இல்லையோ, **நிர்வாணஸௌக்ய**
ஜ்ஞுயள - எல்லா இவர்கள் பரிபூர்ணானந்தத்திற்கு ஸமுத்திர
மாயிருக்கிற, **தஸ்மிந்** - அந்த மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில், அன
ந்த அந்தப் பரவாரிடத்தில், **ஸ்வ** ஆகமானவை, **நியுஜ்ஞ:** -
எப்பொழுதும் இருக்கும்படி செய்துகொண்டவர்களாய், அதா
வது மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில் இடைவிடாமல் ஆசையுடைய
வர்களாய், அன்றிக்கே பகவதனுபவத்தில் தம்மை எப்பொழு
தும் உபயோகித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாய், **கருபண**
ஸ்வி-கருபணர்களாயிருந்தபோதிலும், அதாவது இதற்குமுன்
இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற தனத்தை யடையாமலிருந்த
போதிலும், **ஐச்வர்யஹ்ம நிந:**-(இப்பொழுது) கைங்கர்யமாகிற
தனத்தைப் பெற்றவர்களாய், **க்ருதார்த்த ஸ்ம:** - க்ருதார்த்த
ர்களாக (நம்மை) செய்யக்கடவோம்.

இந்த ச்லோகத்தில் '**ஸ்வதேஷு**' என்பது முதலிய நாலு விசே
ஷணங்களினால் பகவானுக்கு ஸ்வகதி இல்லாமையினாலாவது, நம்மை
ரக்ஷிப்பதற்கு மார்க்கத்தை அறியாமையினாலாவது, நம்மிடத்
தில் இல்லாத மஹாபராதங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளுவதினா
லாவது, நம்மை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது,
நம்மால் மற்றொரு காரியம் செய்யவேண்டியதாயிருந்து அதினால்
தன்னாலொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பாரத்தையும் விட்டுவிடுவதினா
லாவது பரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போய்விடும், ஆகையினால்
அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டுமோ என்கிற
ஸங்கை விலக்கப்படுகிறது. '**யத்யபி கிஞ்சித்**' என்கிற இடத்
தில் '**அபி**' பதத்தினால் ப்ரயோஜனாந்தரங்களில் ஆசை இல்
லாமையினாலே அதற்கு ஸாதனமான காம்யங்கள் செய்யவேண்
டியதில்லை, மோக்ஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதிலும் அது பர
பத்தியினால் ஏற்பட்டுவிடுகிறபடியினால் அதற்காகவும் ஒன்றும்
செய்யவேண்டியதில்லை என்பது ஸூசிதம். '**நிர்வாண**'
இத்யாதியினால் மோக்ஷத்தில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும்

இவ்வுபாய விசேஷநிஷ்டன் ப்ரபத்திக்கநந்தர காலந்தொடங்கித் தானிதுக்குக் கோலின ஸ்வத்தைப் ஸாங்க ப்ரபத்த்யநுஷ்டானத்தாலே பெற்ற தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஸமுடைய ஸத்தில் ஶேஷமில்லாமையா லும் கர்த்தவ்யாம்ஸம் ஸக்ருத் அநுஷ்டானத்தாலே க்ருதமாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞனாய ஸர்வஶக்தனான ஸர்வேஶ்வரன் 1 'மாசுச:' என்றருளிச் செய்கையாலும் தனக்குப் பிறந்த ஸா

க்ருதக்ருத்யத்வமும்
க்ருதார்த்தத்வமும்

இப்பொழுது செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும் உபாயாம்ஸம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆக இப்படி க்ருத க்ருத்யன் என்று தன்னை யநுஸந்தித்துக்கொள்ளுவது மனதில் ஸம்ஶயாதிகளில்லாமல் பகவத் கைங்கர்ய ரூபமான நித்ய நைமித்திகாதிகளைச் செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் பலரூபமாகிறது என்கிறார்.

இவனுக்கு ப்ரஹ்மநாடியில் ப்ரவேஶிப்பது முதலிய கர்த்தவ்யங்களிருக்கையாலும், பலம் விளம்பித்து வருகிறதோ என்கிற ஸங்கையினால் பயம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினாலும், இவனை க்ருத க்ருத்யன் என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வுபாயநிஷ்டன்' என்றாரம்பித்து. கர்த்தவ்யாம்ஸத்தில - செய்யவேண்டிய காரியங்களில். இத்தால் ப்ரஹ்மநாடி ப்ரவேஶம் முதலிய கர்த்தவ்யாதிகளிருந்தபோதிலும் அவை ப்ரபத்திக்குப் பின் பகவத் க்ருபையினாலே நேரிடக்கூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அந்வயம் இல்லை என்பது த்யோதிதம். 'க்ருதமாகையினாலும்' என்பதினால் இதற்குமேல் இவன் ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம். 'ஸர்வஜ்ஞனாய' என்பதினால் பயவான 'மாசுச:' என்றும் அவனுக்கும் மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து பயமுண்டாகில் என்செய்வது என்கிற ஸங்கையும், 'ஸர்வஶக்தனான' என்பதினால் ஒருதடவை சொன்னதை மறுபடியும் மஹாபாதகங்களைப் பார்த்து நழுவ விட்டுவிட்டால் என்செய்வது என்கிற ஸங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டு நிர்பயத்வம் த்ருடீ

1 கீதை-18 66

த்யாஸாஶேஷங்களையும் பார்த்து நிஷ்க்ருஷ்ய, [1] 'ஸர்வகர்மாணாம் ந்யாஸம்' என்கிறபடியே ஸகல பரித்யாக ஸ்வீகாரத்தோடே ஸமர்ப்பண [1] 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரன் பண்ணுகையாலே இப்படி விஶ்வஸநீயனுமாய் ஸர்வஶக்தனுமாய் ப்ராப்யனுமான ஸர்வேச்வரனைப் பார்த்து ஸத்வஸித்தியில் நிஸ்ஸம்சயனுமாய், நிர்பரனுமாய், கடையறவிட்ட அநாத்மாஶ்ரயங்களையும் காமபறவிட்ட உபாயாந்தரங்களையும் அகிஞ்சனனுமாக உபாஸ்தியைப் பெறுமாப்போலே தான் பெறப்புகுகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் பார்த்து ஹ்ருஷ்டசித்தனாய், [2] 'தேவகீபுத்ர

கரிக்கப்படுகிறது. ஸர்வ த்யாஸாஶேஷங்களையும் - தான் பரந்யாஸம்செய்ததை அவன் அங்கீகரித்திருப்பது ஸ்வீகாரத்தை-வரிக்கப்பட்டவனை, 'விஶ்வஸநீயனுமாய்' என்பதினால் வசனங்களாக '‌மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று சொல்லியிருப்பதே என்கிற ஸந்தேஹமும், 'ஸர்வஶக்தனுமாய்' என்பதினால் அஸாமர்த்யாதிகளாலே கைவிடுவனோ என்கிற ஶங்கையும், 'உபாயஹேதுனுமான' என்பதினால் தனக்கொரு காத்தவயாந்தரமிருந்து அது யதாவத்தாக நிஷ்பன்னமாகாமையினால் பலம் கிடைக்காதோ என்கிற ஶங்கையுமிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. ஸர்வேச்வரனை-ஸாமாத்தியாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடு கூட போகும்படி, காமபற-பரம்பரையாகச் சேர்ந்ததும் அற்றுப்போம் படி, அதாவது பக்தியோகாதிகளில் ஶக்தி இல்லாமற்போனபோதிலும் அவைகளுக்குச் காரணமான காமங்களிலும் ஸம்பந்தமில்லாமல், ஹ்ருஷ்டசித்தனாய் - மேல்வரப்போகிற புருஷார்த்தம் மஹாநந்தரூபமாகையினாலும், அது பராயாஸமில்லாமல் தனக்குக் கிடைக்கப்போகிறபடியினாலும் ஸந்தோஷத்தோடுகூடினமனத்தை யுடையவனாய் இப்படியாகிலுமஸித்யமைத்திக்காமங்களாவஸ்யம் அனுஷ்டேயமாகையினால் இவனுக்குப் பரம ஏனாமில்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அவைகளில் அகர்ந்திராதி ஶப

ப்தந்ருணாம் பித்ரூணாம் ந கிங்கரோ நாயம் ருணீ ச ராஜந்| ஸர்வாத்மநா ய: ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோககுரும் ப்ரபந்ந:||' என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்ரஜாவதி ஶ்வவ்ருத்தி யென்றாற்போலே பேரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஸஜாதீயரான க்ஷேத்ரஜ்ஞரைப் பற்ற வேறோரவஸரங்களிலே கைக்கூலிபோலே சில உபாயிகளடியாக வெழுதா மறையிலே யேறி

தங்கள் படிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இதர தேவதைகளின் ஸம்பந்தமும் நேருகிறதே? ஒவ்வொரு மனுஷ்யனுக்கும் அவ்வவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதமான கடன்களைக் கொடுக்கவேண்டிய பரமிருப்பதினாலும், இவன் ப்ரபன்னன் இத்யாதி எப்படிப் பொருந்தும் என்னில்? அவைகளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'**தேவர்ஷி**' என்றாரம்பித்து **ராஜந்!**, **தேவ**-தேவதைகளுக்கும், **ருஷி**-ரிஷிகளுக்கும், **பூதாப்த**-பூதங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற ஆப்தமாகசளுக்கும், **ந்ருணாம்** - மனிதர்களுக்கும், **அயம்** - இந்த ப்ரபன்னன், **ந கிங்கர:** - கிங்கரனல்லன், **ருணீ ச** - கடனாளியாகவும், **ந** - அல்ல, **ய:** - எவன், **ஶரண்யம்** - ஶரணமாகவடையவேண்டியவனாகிய, **லோககுரும்** - லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, **நாராயணம்** - நாராயணனை, **ஸர்வாத்மநா** - எல்லா விதத்தினாலும், **ஶரணம்** - ஶரணமாக, **ப்ரபந்ந:** - அடைந்தானோ '**ப்ரஜாவதி**' என்பதினால் இந்த ப்ரஜைகளுக்கு அவன் யஜமானனாகையினாலே அவனிடத்தில் தாஸ்யம் செய்யவேண்டாவோ என்கிற ஶங்கை ஸூசிதம். இப்படியே '**ஶ்வவ்ருத்தி**' என்கிற இடத்திலும், அதாவது '**ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:**' இத்யாதிகளிற்படியே '**ஶ்வ**' என்பது ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம். **ஓரோரவஸரங்களிலே**-சில ப்ரகரணங்களிலே, **கைக்கூலி போலே**-கையில் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைசெய்கிறவனைப் போலே **உபாயிகள்** ப்ராமாண்யம் முதலிய வர்ணங்கள் '**எழுதா மறை**' என்பதினால் நித்யத்வ அபௌருஷேயத்வாதிகள் ஸூசிதம். ஒரு புருஷனால் க்ருத்ரிமமாகச் சேர்த்து எழுதப்படாத என்றர்த்தம். அனறிக்கே எழுத்தில்

டடுக கிடககிற வடிமை தீட்டும முதல மாளாதே பொலிசையிட்டுப போருகிற தனிசு தீட்டும கிழிதத வஞ்சகையாலே ஸம்ஸ்ஹார யஜ்ஞாதிகளான நித்யநைமித்திகங்களி லவாகள போ சொலலும்போது 1 'யே யஜந்தி பித்ருந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே ||' இத்யாதிகளில ரிஷிகளறுதி யிட்டபடியே ராஜஸேவகா ராஜாவுககுச சட்டை மேலே மாலையையு மாஸனத்தையு மிட்டாலுஞ் சட்டையில துவககறறு ராஜாவின ஸ்ரீதியேறு யோஜனமாகததெளிநதிருககுமாபபோலவும, யஜ்ஞாத்ஹாராயநாயாதி

லாத புஸதகததில அடிமைச சீட்டு எழுதபபட்டிருககிறது என்று சாங்கேதியாகவுமாம அடிமைதீட்டு - நான அடிமை செய கிறேன என்றெழுதிக கொடுததிருககும சீட்டு முதல மாளாதே முதலாயிருககிற தொகைககுக குறைவுவராமல பொலிசையிட்டு வட்டிககுக கொடுதத, தனிசுதீட்டு கடனபததிரம இது கீழ உதாஹரிதத வசனததில 'ஸ ஸிம்ஹ: ஸாயம் ஜீர்ணீ' என கிற பதஙகளின விவரஙகள யே - எவாகள, பித்ருந் - பித ருககளையும, தேவாந் - தேவதைகளையும, ஸஹுதாஶநாந் - அகனிகளோடு கூடிய, ப்ராஹ்மணாந் - பராமமணாகளையும, யஜந்தி - யஜனும செயகிறாகளோ, அதாவது அவாகளின பெ யாகளைச சொலலிககொணடு யஜனும செயகிறாகளோ, இபப டிச சொலலாவிடில மேலபாதியோடு விரோதிககும என்று தாத பாயம, தே - அவாகள, ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் - எலலா பராணிகளுககும அநதாயாமியா யிருககிற, விஷ்ணுமேவ - விஷ்ணுவையே குறிதது, யஜந்தி யஜனும செயகிறாகள இவவா தததிறகு லௌகிக தருஷடாநததை உதாஹரிககருஞ கிறா—'ராஜா' என்றாரமபிதது துவககறறு - உததேஶ யதவம, ஆராதயதவம முதலிய ஸமபநதமிலலாமல 'யஜ்ஞாத் ஹாராயநாயாதிகளிலும' என்பதறகு யஜஞததில உபயோ கிககிற ஹவிஸஸுககளின ஸாரமஸததைப பகவானே அங்கீ

1 பாரதம் 355-24

களிலும், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்திலும், 1 'ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமினி:' என்கிற ஸூத்ரத்திலும் சொல்லுகிறபடியே தேவர்கள் விக்ரஹங்களென்கிற சடைகளோடு கூடவக்கற அவ்வோ ஶப்தங்கள் வ்யவஸ்திவைலக்ஷண்யங்களாலே ஈஶ்வரன் பக்கலிலே

சரிக்கிறன என்று ப்ரதிபாதிக்கும் அத்யாயத்திலே, அதாவது பாரதத்தில், ஶாந்திபர்வத்தில், 349-வது அத்யாயத்தில் என்றபடி. 'ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யத்திலும்' என்பதினால் ப்ரஹ்மா பகவானைக் குறித்து அஶ்வமேதயாகம் செய்யும் பொழுது ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுக்களெல்லாம் அந்த மந்த்ரங்களினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யடையாமல் பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு தேவதைகள் ப்ரஹ்மாவை எங்கள் பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்த ஹவிர்பாகங்கள் எங்களுக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, ப்ரஹ்மா 'நயஷ்டவ்யா யோ யஜ்ஞபாகாதிபதி தேவதா:! அதோ நா விஷ்வாஸம்ஹோயம் தத் ப்ரஸாதேன கேசவ:' என்று தன்னுடைய ஸமஸாரத்தைத் தானடையவேண்டுமென்னும் ஆசையுடைய மற்றப் பலன்களைக் கருதிச் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களில் ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் யோக்யதையுடையவர்களல்ல, என்னாலே ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைப் பகவானே தானே அங்கீகரிக்கிறான் என்று ஸமாதானம் சொல்லியிருப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி தேவதாந்தரங்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமனே உத்தேஶ்யனென்று நிரூபித்து அக்னீந்த்ராதி ஶப்தங்கள் பேரிலேயே ப்ரவர்த்தகங்கள், ஆகையினாலே பகவானின் பேரில் ஆராதனம் என்பதற்குப் ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸாக்ஷாத்' என்று ஆரம்பித்து (அக்னி முதலிய பதங்கள்) ஸாக்ஷாதபி-நேரில் பகவானைச் சொன்னபோதிலும், அவிரோதம் - விரோதமில்லாமையை, ஜைமினி:- ஜைமினி என்கிற ருஷி (நிரூபிக்கிறார்) 'வ்யவஸ்திவைலக்ஷண்யங்களாலே' என்பதற்கு அக்னி, இந்த்ர, முதலிய பதங்களின் ப்ரவ்ருத்தி பர்யாயமில் சொல்லப்படுகிற உபாஸ்ய ஸ்தானத்திற்கு அம்மந்த்ரமென்றபடியாவது, முதலிய அர்த்தங்களில் பர

1 [illegible]

நாராயணாதி ஶப்தங்கள் போலே நிற்கிற நிலையை யுங்கண்டு அவற்றினுடைய **வ்யுத்பாதநாதிகளில் ஶ்ருத ஜீவவாஸிகளான ஸோமயாஜிகளுக்குப்**போலே தன் **வர்ணௌசித்யங்** குலையாதே நிற்கிறபடியை **ஸமீக்ஷித்து, தத்வர்ணாஶ்ரம நிமித்த குணாத்யதிகாரத்துக்கு அனுரூபமாக** வடிமைகொள்ள **ஸஜ்ஜித்திருக்**கிற **ஸர்வபிதாவான ஶேஷியினுடைய ஶாஸ்த்ர வேத்யாஜ்ஞாநுஜ்ஞா பரிவாஹ ரூப ஶிக்ஷணஸம்பத்**தாலே **ப்ரத்யக்ஷ விதித ஸர்வேஶ்வராபிப்ராய**ரான

யானிடத்திலேயே பூர்ணமாக இருப்பதினாலே என்றர்த்தம். 'நிற்கிற நிலையை' என்பதோடு நேரில் பகவானையே சொல்லுகிற தாக என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். '**ஶ்ருதஜீவவாஸிகளா**ன' இதற்கு அவர்கள் கேவலம் நாராயணாதி ஶப்தங்களைக் கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடியினாலே அவர்களுக்கு ஸாதத்பாதித்வம் ஸித்திக்கிறப்போலே என்று தாத்பர்யம். இத்தால் '**நாராயண**' முதலிய பகவந்நாமங்களை மாத்திரம் கொண்டு நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸ்வேத ஜீவி வாஸிகளுக்கு அந்த பதங்களில் விஶேஷணமாக இதர வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிற தாத்பர்யம் சேர்ந்திருந்த போதிலும் எப்படிக் குறைவில்லையோ அப்படியே இவர்களுக்கும் பகவானுக்கு விஶேஷணமாகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற அக்நீந்த்ராதி பதங்களைச் சொன்னபோதிலும் பரமைகாந்தித்வம் குறையாது என்று தாத்பர்யம். **குலையாதே** - நசிக்காதே. **வர்ணம்** - ப்ராம்மண்யம் முதலியது, **ஆஶ்ரமம்** - ப்ருமசார்யம் முதலியது, **நிமித்தம்**-புத்திரோத்பத்தி முதலியது, **குணம்**-வைஷ்ணவனாயிருக்கை முதலியது, **அனுரூபமாக** – இவைகளுக்குத் தக்கபடி. **ஶாஸ்த்ரவேத்ய** - ஶாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டறியவேண்டியதான, **ப்ரத்யக்ஷவிதித** - ப்ரத்யக்ஷத்தினாலறியப்பட்ட, **ஸர்வேஶ்வராபிப்ராய**ரான - பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவர்களான, அதாவது ஸர்வஜ்ஞத்வம் பெற்றவர்களாகையாலே முக்தர்கள் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகவே அறிகிறார்கள்

ஸூரைப்போலே கிஞ்சித்காரமுமாயக்கொண்டு ஸூக்ஷ்மரு-ரூப உபாய பக்தியாலே க்ருதக்ருத்யனென்றும் ஸாக்ஷாதுபாய பக்தியாலே க்ருதார்த்தனென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களாலும் தந்நிஷ்டராலும் கொண்டாடப்பட்-

கத்யவாக்யோதாஹரணம்

-டிருக்கும் இவனுடைய வித்த க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநத்தை [1] 'த்வம் தவ தத்வதோ மஜ்ஜ்ஞாந தர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶய ஸு-

கத் தாத்பர்யம்

-கமாஸ்ஸ்வ' என்று ஶரணாகதி கத்யத்திலே நிகமித்தருளினார் இதுக்குக் கருத்து—

தைத் தொண்டு பரமப்ராப்யத்தை அறிவிக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். 'கிஞ்சித்' இத்யாதிரூப பகவானுக்கு கிஞ்சித்காரம் செய்யும் விஷயத்தில் முக்தர்களுக்கு ஸமானம் என்று தாத்பர்யம். ஸாக்ஷாதுபாயபக்தியாலே - தைலதாராவப் பூர்வமாய் செய்யப்படுகிறதாலே, 'ஶாஸ்த்ரங்களாலும்' என்பதற்கு ஸித்தாய நக்ஷத்ரநாம யஜ்ஞாநாம் ப்ராவஸீதந: | நவோ ஸோக லோகோ ஸஸ்ய ஜநீதிக: || (ஸமித் முதலியவைகளைக் கொண்டு செய்கிற யஜ்ஞங்களுக்கு பகவானிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் நல்ல யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் என்று சொல்லப்பட்டான்)' என்றிவை முதலியவைகளாலும் என்றர்த்தம். தந்நிஷ்டராலும் அந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிஷ்டையையுடைய பூர்வாசார்யர்களாலும் 'ஸுபதஸ்ஸ்ரேயா' இத்யாதிப்படியே 'கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்' என்று தாத்பர்யம். இந்த க்ருதக்ருத்யத்வ ஸம்பந்நம் என்கிறதும் இது அவஸ்யம் அநுஸந்தேயம் என்கிறதும் பரமாசார்யருடைய ...ருளிச்செய்கிறார் —'இவனுடைய' என்று ஆரம்பித்து. ஆஸ்ம் - ஆணையினுடை, த்வம் - நீ, தவ - உன்னுடைய, தத்வத: - உண்மையாக, ஸஞ்ஜ்ஞாந - என்னை அறிவது, தர்ஶந - பார்ப்பது, ப்ராப்திஷு - அடைவது, இவைகளில், நிஸ்ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லாதவனாய், ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்வ - இரு. 'நிகமித்தருளினார்' என்பதற்கு பல பாவங்களை அருளிச் செய்யுமிடத்தில் இந்த க்ருதக்ருத்ய ஸந்தானத்தைச் சேர்த்து செய்திருக்கிறார் என்ற

---

1 ஸுக.

அநாதிகாலமாஜ்ஞாதிலங்கநமடியாக வுண்டான **ஸ்வநிக்ரஹ**த்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு **ஸர்வ ஸுஹ்ருதீபேக்ஷயான** ஸ்வஸங்கல்பமடியாக வுண்டான **ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகார**த்தாலே வந்த **வ்யாஹரணாநுவ்யாஹரண**த்தாலே **ஸ்வத்வஜ்ஞா**நம் பிறந்த பின்பு **ஶரண்ய ப்ரஸாதந**ங்களி லித்துக்கு மேலொன்றில்லாமையாலே **நிக்ரஹ ஹேது**க்களை யெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்தவடியவர் தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ள வல்ல **ஸர்வஶேஷி**யான ப்ரியவேதி தன் பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று

தாத்பர்யம்: இவ்விடத்தில் ஆஸ்திகனாயிருப்பவனுக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸம்ஶயம் உண்டாகாதாகையினாலே '**நிஸ்ஸம்ஶயஃ**' என்று ஸம்ஶயத்தை நிஷேதிப்பது நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினாலே இதன் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்— '**இதுக்கு**' என்றாரம்பித்து '**ஸர்வ ஸுஹ்ருதீபேக்ஷயான**' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யம் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது, யாத்ருச்சிக ஸுக்ருத பரிபாககாலம் வந்தவாறே நம்மை விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம். **விஷயீகாரத்தாலே** - அவர்கள் அங்கீகரித்ததினாலே. **வ்யாஹரணாநுவ்யாஹரணத்தாலே** - ஆசார்யன் த்வய மந்த்ரத்தை உபதேசிக்க அதைப் பகவத் ஸந்நிதியில் அநுவாதம் செய்துகொண்டு ப்ரார்த்தித்தபடியினாலே. **தீர்ந்த** - தன்னையே உபாயமாக நிஶ்சயித்து ஆஶ்ரயித்த, **அடியவர்** - தாஸர்களை, **திருத்தி** பாபங்களை யெல்லாம் போக்குவதினாலே பரிஶுத்தர்களாக்கி, **பணிகொள்ளவல்ல** - (அவர்களைக் கொண்டு) கைங்கர்யங்களை அங்கீகரிக்க ஶக்தியுடையவனான **தன்பேறாக** - தன் ப்ரயோஜனமாக, **தேறி** - விஶ்வாஸத்தையடைந்து '**நிஸ்ஸம்ஶயஸ்து**' என்பதற்கு இங்கு ஸம்ஶய நிவ்ருத்தியைச் சொன்னது அங்க காரியமான மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி அதனுடன் சேர்க்கத்தான நிர்ப்பரத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். இப்படி **ஸ்ரீ**பாஷ்யகாரர் ஸ்வாமியுடைய வாக்யமாக

தேறி நிர்ஹேதுகனாயிரு—வென்னை இது 'ஸாம்ப்ரதம்' என்கிற ஸாரஸ்ய வாக்யத்தில் தீர்ந்த பொருள்

கருத்தகருத்யனுடைய லக்ஷணம்

இவனுக்கு ஆவஸ்திக்கு முன்புற்ற போகமயிகாரத்திலே செய்ருகையாலே முன்பு போக்கத்திலனுகி லயிகாரி யல்லாமையாலே 'காரணாஹாவாஸ் காயாஹாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே உபாய நிஷ்க்ருதி புண்டாகாது உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினுக்கத் தன்னை நினைத்திருந்த பின்பு ஸாரஸ்யோக்தியிலே நெகிழ்ச்சியுடையனும் போக்கத்தானுகில 'காயாஹாவாஸ் ஸாத்த்யாஹாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே வ்யவஸாயா

அருளிச்செய்ததற்கு மூலத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து தீர்ந்த பொருள்-விஷகரிக்கப்பட்ட ஆகமம் இதில 'ஸாம்ப்ரதம்' என்று பொதுவாகத் தூசத்தை விஷேஷித்த திருப்பதினால பாபத்திசகு முன்பும் போசம கூடாது என்று தோன்றுசிறப்படியினால அஜ்ஞானப் போகத்தை யுடையவன் பரபத்தியில அதிகாரி என்பதுடன் விரோதியாதோர் மின்ன வருளிச்செய்கிறார்—'இவனுக்கு' என்றாரம்பித்து இதுக்கு 'ஸாம்ப்ரதம்' என்பதின் மேலேயுள்ள இந்தருகுமுன் போகித்திருந்தால் என்றே நப்பிசிறப்படியினால் போகித்தவனை அதிகாரி என்று தாத்பர்யம் **காரணாஹாவாஸ்** - காரணமில்லாமையினால், **காயாஹாவ:** - காரியமில்லை, அதாவது இவ்விடத்தில் இவனுக்கு பரபத்தியில அதிகாரமில்லாமையினால் பரபத்தி பூர்ணமாகவில்லை என்று தாத்பர்யம் **நிஷ்க்ருதி** - பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய பூர்த்தி **ஸ்வீகாரம்** - அனுஷ்டானம் நெகிழ்ச்சி - ஸந்தேஹம், அல்லது அவநம்பிக்கை 'தன்னை நினைத்திருந்த பின்பு' இதயாதிக்கு இவனுக்கு மஹாவிச்வாஸமில்லாமையாலே உபாயம் ஸரியாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம் **காயாஹாவாஸ்** - காரியமுண்டாகாமையினால், **ஸாத்த்யாஹாவ:** - பலமாச காரணமும் உண்டாயிற்றில்லை (என்று தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறது) **வ்யவஸாயா** னல்லாமையாலே-பூர்ணமான அனுஷ்டிக்கப்பட்ட உபாயத்தையுடையவனல்லாமையால், அதாவது பரபத்திக

னல்லாமையாலே ஹ்ருஷ்டோபாயவஸ்திதி ஸாபேக்ஷமாய்க் கொண்டு விளம்பிக்குமென்றறியலாம். முன்பு ஸ்ரஸ்தசோகனுடைய பின்பு 'மாசுச:' என்று ஆக்ஷேபிக்கிறபடியே வீதசோகனானவன் க்ருதக்ருத்யனென்றறியலாம்.

மன்னவா விண்ணவா வானோ
ரிறையொன்றும் வான கருத்தோர்
அன்னவா வேள்வி யனைத்து
முடித்தன் ரன்புடையாரக்
கென்ன வரந் தர வென்று
நம்மத்திகிரித் திருமால்
முன்னம் வருந்தி யடைக்கலங்
கொண்ட நம் முக்கியரே 20

குப் பிறகு சோகம் பிறந்ததாகில் நிஸ்ஸம்சயத்வமில்லை, நிஸ்ஸம்சயத்வமில்லாமையினால் அதற்குக் காரணமான மஹாவிச்வாஸம் இல்லை என்று ஊஹிக்கப்படுகிறபடியினாலே மஹாவிச்வாஸமாகிற அங்கம் குறைந்தபடியினால் உபாயம் பூர்த்தியாகவில்லை என்று தாத்பர்யம். நெகிழ்ச்சியுடையானுடைய **சோகித்தானாகில்'** என்பதினால் வயாதி முதலிய மற்றக் காரணங்களினால் உண்டாகிய சோகம் பூர்ணோபாயனல்லாமைக்குக் காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். **'உபாயவஸ்திதி'** யாவது மஹாவிச்வாஸம் பூர்ணமாக உண்டாவது; அது உண்டாகும்வரையில் பலம் தாமதிக்கும், இத்தால் முன் பண்ணிய ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது என்பது த்யோதிதம். **ஸ்ரஸ்தசோகனுடைய** - சோகத்தை உடையவனாய், **ஆக்ஷேபிக்கிறபடியே** - மறுக்கிறவிதமாக, **வீதசோகன்** - துக்கமில்லாதவன்.

இப்படி இவ்வுபாயநிஷ்டரெல்லோராலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுவான் என்றருளிச்செய்து அப்படி ஸ்தோத்ரம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — **'மன்னவா'** என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] அனபுடையாகக - தனனிடததில விஸவாஸ முடைய வாகளுககு, எனன வரநதர - எநகவரததை நாம தரககடவோம, எனறு-எனறு தருபதி யடையாதவனை, அதாவது அவாகளின அனுபநதிபாயநதமாக மோகஷததைக கொடுததும ஒனறும செயயாதவனைபபோல இனனும எதைககொடுபபோம என று எணணிக கொணடிருககிற எனறு தாதபாயம, அனறிககே இநதத தேஹததுடன இருககுமபொழுது மஹிமைகளையும், கருதகருதயதவாநுஸநதானம், நைசசாயம், முதலியவைகளையும கொடுதது இனனும எதைச செயவோம எனறு நினைததுக கொணடிருபபவனை எனறு தாதபாயமாகவுமாம, இதுவே 'உன னடியாரககு எனசெயவனெனறே இருததி' இதயாதி அனுஸநதேயம், நம - நமமுடைய ஸவாமியான, அததிகிரித திருமால - ஹஸதிகிரியில எழுநதருளியிருககும ஸரிய பதியான பகவான், 'நம' எனபதினால பாதமபாபம பூாததியனறே மாநாபிதாககள இவரை ஸஙகிதிசசு அமைததுசசொணடுபோய திருவடித தொழுது நிறகையில நம இராமாநுஜ ஸிததாநதததை வளாச சககடவீர எனறு விசேஷ கடாகஷமபணணி அருளிபபாடிடட வருததாநதம அனுஸநதிககபபடடதாகிறது, முனனம-முனபே, ஞாயமான நுமைமிலேயே எனறபடி, வருநதி - பாயாஸபபடடு, அதாவது நமமை உஜஜீவிசகச செயயவேணடுமெனறு கரண களேபாபாதானம முதலான பாநயாஸ பாயநதமாக பரயாஸப படடு, அடைககலம கொணட - ரகஷயவஸதுவாக அஙகீகரிதத, நம்முககியா - நமககு அஸாதாரண ஸவாமிகளான பாதா னாசன, மனனவா - ராஜாககள, விணணவா - தேவதைகள, வானோா - நிதயஸூரிகளுககு, இறை - ஸவாமியான ஸாவேஸ வரன, ஒனறும - எபபொழுதும வஙஙிறப, வான - பரமபதத தில, கருதோா - ஆசையுடையவாகள, அனனவா-ஹமஸதகைப போனறவா, வேளவி யனைததும - யஜஞஙகள எலலாவறறையும, முடிததனா - செயது முடிததவாகள

'அனபு' எனபது மஹா விஸவாஸததைச சொலலி அத துடன பரபததி செயதவாகளைச் குறிககிறது அனறிககே 'பததுடையடியவாககு எளியவன' எனகிறபடியே ஆசையைமாதரம குறிககிறதாகவுமாம கேவலம ஆசையை மாததிரமுடை

யவர்களுக்கு அநுகாரத்தைச் செய்பவன் பத்தியுடையவராக
ருக்குத் அநுகரிப்பான் என்பது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தமல்
லவா? இப்படி இருக்கைக்குக் காரணம் பிராட்டியினிடத்தில்
ப்ரீதியுடையவனாயிருக்கை என்பது ‘திருமால்’ என்பதினாலே த்யோ
திதம் அதாவது ‘வௌஸல்ய க்ஷோபகம் வரம் வடிவா
கவெஷி டிம்ஜஷிஸரம் வஷதெ விதீய! கவெஷெ ந கிம்விதிர
ஹிதம் க்ருதஜ்ஞ்யாவை! கவா ஜஜஷெவ கயுப கொரzயவேஷார
ஸாவ:!!’ என்னும்படி நிற்கிற பிராட்டியுடன் ப்ராப்தியாலே
இவனும் அன்புடையார்க்கு என்னவராந்தார் என்றிருக்கிறான்
என்று தாத்பர்யம் ‘நம’ என்பதற்கு இப்படி மஹா விஸ்வா
ஸத்துடன் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் ‘நாயகஸ்ய ய-குயஸ்ய நஃ’
என்கிறபடியே நமக்கு யஜமானர்கள் என்று தாத்பர்யம் ‘முக்கி
யர்’ என்பதற்கு கைங்கர்ய நிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலும்
‘நாஹம்ஜ்ஞ ஸாரணஸ்ய கயாம்கொடிதீஷி’ இத்யாதிகளிற்
படியே ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவர்களில் இவர்களே ப்ர
தானர்கள் என்று தாத்பர்யம் ‘ர்’ காரத்தினாலே இவர்கள் இப்
படிப்பட்டவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம் ‘மன்னவர்’ என்ப
தற்கு ‘ஆம்ஸெவா ஸாவஷ ஸஜ்ஜா:’, ‘எம்மை யாளும் பரமரே’
என்கிறபடி நம்மை ஆளக்கூடியவர்கள் என்று தாத்பர்யம், அன்
றிக்கே தேவரிஷி பித்ருக்களுக்குப் பாதந்திரர்களல்லவென்று
தாத்பர்யமாகவுமாம் விண்ணவர் - தேவதைகள், அதாவது
நமக்கு ஆராத்யர்கள் என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் ‘எம
தொழுகுலந் தாங்களே’ என்பது விவக்ஷிதம் ‘வானோர்க்குறை’
இத்யாதிக்கு இவர்களே முமுக்ஷுக்களில் முக்கியமானவர்கள்
என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே பகவான் இவர்கள் திருவுள்ளத்
திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கும்படியானவர்கள் என்று தாத்
பர்யமாகவுமாம் ‘ரோம் ப்யாத்தி வாஸ்வாஷவ்யாவு தகெதா செ தஷ்
தம் ரேநெ:’ இத்யாதிகளிற்படியே பகவான் இவர்களுடைய திரு
வுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான்
என்று தாத்பர்யம் ‘வானோர்க்குறையேனும்’ என்று பாடாந்
தரம் அப்பொழுது இவர்களே ப்ரதானர் என்று ‘டெ வ்யூஹணா
ஷேzஷம்ஷம்ஸம்ஸபம் நூவ’ என்கிற இடத்தில் போலே ஸித்தாந்
திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் விண்ணவர் - ஸாதாரண தேவ

ஸமவதி ஸாஸ்ந ஸாரம் ஸஜ்ஞம்
ஸாஸ்த்ரஸாரம் க்ருதம்
வாிஜித ஸர்வஸ்தாநெஷ்வ க்ருதம்
ஓஹீண ஜக்ருதவஸ் ।
ஸவதி ச ஸர்வவ்ருத்தி:
ஸாவம் க்ருதெ நியுதக்ஷா
ஸாஜிஸ விஹோராஜ்ஞா ஸெதா
ஸுஜெய ஸாநாவாருதெ ॥

இதி ஸ்ரீ கவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
க்ருதக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸப்ததஸ:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகள், இறை - காணிக்கை, என - என்று சொல்லும்படி, வான கருத்தோர் - முமுக்ஷுக்கள், அதாவது ஸாதாரண தேவதைகளும் நித்யஸூரிகளும் உபஹாரம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும் படியானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு காணிக்கை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்று சொன்ன ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் விவக்ஷிதம். ஸாதாரண தேவதைகளுக்கு இவர்கள் பாதகர்களாயிருக்கை நேரின்றி மாத்திரமல்ல அவர்களுக்கு ஆராத்யர்களாயுமிருப்பார்கள் என்று திருவுள்ளம். 'அன்னவர்' என்பதினால் பரிஶுத்தர்களாயிருக்கையாவது, ஸாராஸார விவேகமுடையவர்களாயிருப்பதாவது விவக்ஷிதம்.

இவன் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச்செய்து முடிக்கவல்லனாகையினால் ப்ரபத்திக்குப் பின்பு செய்கிற நித்ய நைமித்திக்க காம்யங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையைப் பரிபால

ணம செயவதாகிய கைஙகாயமாகிறது என்று பரபனனனுடைய கருதகருதயபதயையும், நிதய நைமிததிக ஙசள அவஸயம செயய வேணடுமெனபதையும அருளிச செயதுசொணடு நிகமனம செயதருளுகிறா— 'ஹமவதி' எனறுரமபிதது

ப-ரை] **வாஸம்** - ஸமஸாரததின அகரையை, அதாவது அககரையாகிற பரமபததைத யெனறபடி, **மஜ**ந - அடைவதறகாக, **ஹமயதி** - பசவானுகிய, **ஹாஸ** - நாராயண னிடததில, **ஹாஸ்யாஸம** - பரஙயாஸம, **கூதம**-செயயபபட டது,'**ஹமவதி**'எனபதினுல ஜ்ஞானஸகதயாதி ரலயாண குணங களை நிறைநதவனுயும, கெடட குணஙகள ஒனறு மிலலாதவனுயு மிருககிறுன எனபது விவக்ஷிதம இததால அநத மோக்ஷ பலத திறகாக ஒனறும செயயவேணடியதிலலை எனபது தயோதிதம '**வாஸ**' எனபதினுல சடவலலியில வஸபபடுததவேணடியவை களை வகுததுச சொலலியிருககிற ஸ்ருதியிலிருககிற '**வாஸ**' எனகிற பதமும, அதின வழியாக அநத ஸ்ருதியும ஸூசிப பிககபபடுகிறது அதாவது அவவிடததில வஸபபடுததவேணடிய வஸதுககளில இதுககுமேலே இலலை எனறு சொலலபபடுகிற பகவானை வஸபபடுததுவதறகு இதைத தவிர வேறு உபாய மிலலை எனறு '**தஸ்ய வஸீகரணம தச்சரணாகதிரேவ**' எனறு ஸ்ரீ பாஷபகாரரினுல அருளிச செயயபபடட ஶரணா கதி செயயபபடடது ஆகையினுல வேறொருவனை வஸீகரிகக வேணடியதுமிலலை, அவனை வஸீகரிககக கூடியதும இதைவிட வேறிலலை எனறு தாதபாயம **வரிஜித**-அலபமான, **ஸாவ**- ஸாகஙகளின, **ப்ராப்தி**-அடைவதறசாக, **கூதய**ம-செயயவேண காயம, அதாவது ஐஸவாய கைவலயாதிகளுககாசச செயய வேணடிய உபாயானுஷடானம, **அகூதவத்** - நிஷிததமான காயததைபபோல, **ப்ரஹீணம**-விடபபடடது, இததால இதற காகவும ஒனறும செயயவேணடியதிலலை எனபதும எறபடடது, **வவவ-பூர்த்தி** - தேஹததின ஸிதியும, அதாவது அதின ரக்ஷணமும, **வவவ-பூ**ம-முன ஜனமததில, **கூதெத**:-செயயப படட புணய பாபஙகளினுல, **நியதக்ரமா** - ஏறபடுததப படடிருககிற ஸாகதுககஙகளின வரிசைகளை யுடையதாக

ஸவதி - உணடாகிறது இததால இதறகாகவும ஒனறும தான செயயவேணடியதிலலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையி னால) **வரம** - பரபததி செயத பிறகு, **இஹ** - இநத ஸமஸார ததில, **வசவேயே:** பணடிதாகளினால, அதாவது பரபனனா களினால, **விஷோ:** - பகவானுடைய, **ஆஜஞாவெஸதா:** - ஆஜ ஞையாகிற எலலை, **கஙாவாருதெ** - பரிபாலனம செயயப படுகிறது இததால அவனுடைய ஆஜஞையைப பரிபாலனம செயவதறகாக மாததிரம நிததிய நைமிததிகாதிகளைச செயகி றாாகள எனபது தயோதிதம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
கருதகருதயாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்.

[ஸ்வரூபநிஷ்டை — உபாய நிஷ்டை — புருஷார்த்த நிஷ்டை — இந்நிஷ்டைகளின் பலம்]

ஸ்வரூபோபாயார்த்தேஷ்வவிததநிவிஷ்டஸ்திரமதே:
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் ஸஹ ஶமதமாத்யைர் நிகததாஸ்|
ஆயிஷ்டா யஸ்யாஜ்ஞா ஆஶ்ரவதி விநீத: ஸமயிதாம்
மஹீராஜ்ஞ ஶ்ரேஷ்டோராஜ்ஞ மமகஹத்ஸ்யஜ்ஞ நிவஹது॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிக் கீழதிகாரத்தில் க்ருதக்ருத்யனென்று நிர்ணயித்தது ஸங்கதமாகுமோ, இந்த தேஹத்துடன் இருக்கிற வரையிலும் அயலார் தன்னைப் பரிபவாதிகள் பண்ணும்பொழுது விசாரங்களும், இதர ப்ரயோஜனங்கள் கிடைக்காவிடில் துக்கம் முதலியவைகளும் உண்டாகிறபடியினால், என்னில்? அவைகளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகிய நிஷ்டைகளையும் அவைகளைத் தனக்குண்டென்று என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய லக்ஷணங்களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — '**ஸ்வரூபோபாய**' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஸ்வரூப**-தேஹத்தைவிட வேறுபட்டதாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபம், **உபாய** - ப்ரபத்தி, **அர்த்தேஷு** - மோக்ஷம், இவைகளில், **அவிதத**-பொய்யில்லாமல், **நிவிஷ்ட**-வைக்கப்பட்டிருக்கிற, அதாவது உள்ளபடியான, **ஸ்திர** - உறுதியான, அதாவது யுக்திகளினால் கலக்கமுடியாததான, **மதே:** - புத்தியை யுடையவனுக்கு, **ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம்** - தன்னுடைய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபாதிகளில் ஸ்திரமான ஜ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளங்களாகிய அயலார் நிந்தித்தபோதிலும் விகாரமில்லாமை முதலியது, அனதிகதே

விகாரம் முதலிய அடையாளங்களாலே தன்னுடைய நிஷ்டைகளை ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுவதாகவுமாம், **உபலப்தாச-**ஸமீபத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸானத்தில் புருஷார்த்தம் நிஶ்சயமாய்க் கிடைக்குமாகையினாலே '**உபலப்தாச**' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக்கே 'அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' இத்யாதிகளிற் போலே மோக்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் என்றர்த்தமாகவுமாம், **அபவர்காச** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸ்ப்ருஹ மம்** - மிகவும் போக்யமானது, இத்தால் இப்படி ஸ்திரமான புத்தி இல்லாதவர்களுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின் விகாராதிகள் ஸம்பவித்தபோதிலும் இவைகளையுடையவனுக்கு தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினாலே அவைகள் உண்டாகாது என்றும், இந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தைப் பல நிரூபணம் பேடிகையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப் பட்டதாகிறது, **அத்ர** - முதலில், **யஸ்ய**-எந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தினுடைய, **ப்ரமிதௌ** - பரபாவத்தினாலே, **விநீத:** - பரீக்ஷிக்கப்பட்டவன், அதாவது இது நமக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான என்கிற ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி லஜ்ஜை முதலியவைகளினாலே விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாகாமல் திருத்தப்பட்டவன் என்று தாத்பர்யம், '**அவஸா**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **அவஸா** - இந்த பரபன்னனை என்றபடி, **மஹீயாந்** - ஆழமானதும், **து:ஷ்ப்ராபாந்** - நிறைக்க முடியாததும், **மதநஜஹத:** ஆகாஶத்தைக்காட்டிலும் பெரியதுமாகிய, **ஸ்ரீரங்கநிவஹாந்-**தோஷங்களின் குமுறல்களை, **ஸ்மயிதும்** - மறைப்பதற்கு, **ப்ரபவதி** - ஶக்தியுடையவனாகிறானோ

'**மஹீயாந்**' என்பதினாலே இதற்கு விஷயங்களை ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், '**து:ஷ்ப்ராபாந்**' என்பதினாலே அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது என்பதும், '**மதநஜஹத:**' என்பதினாலே ஸ்வவிஷயங்கள் இவனுக்கு ஸாவதாநாந்தங்களுக்கும் காரணமாகுமென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் '**காரோபி வெண்கள்ளெய! து:ஷ்ப்ரெணர்நமெணநவ**', '**த்ருஷாவதிரமரமெயபம் து:ஷ்ப்ராபெகெந வப்ருயுகெத! யாஸ் ஹஸ்ரவிஸ்ஷிலெஷை: வப்ராமெணெரவ வந்யெத!**' இத்யாதி அநுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்று தானறியும்படி யெங்ஙனே யென்னில் —வாராலே வரிஹ

ஸ்வரூபநிஷ்டை. வாஷிக ளுண்டாம்போது தன

செஷாஷிகளைப்பற்ற வரிஹாவகா சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன ஸ்வரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாடிாஷிக ளற்றிருக்கையும், 1 'ஸவஸ்ரோகஸ யஸ் வாவம் ஸவஹ ஈயிமஹதி' என்கிறபடியே வரிஹவாஷிகளாலே தன வாவத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிற மதிகேடரைப் பற்ற 2 'வஸலெவொணி ஹூதாநி செஷம் கூவுஞ்ஷி வெத்த ஃ| ஸொவ்ராஷ்ஹொதிலொஹெக வ்ராவாநீதி ஈநீஷி

இப்படி-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே திருமந்திரத்தில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் க்ரமத்தை யனுஸரித்து முதலில் ஸ்வரூப நிஷ்டையினையுடையாளங்களையருளிச்செய்கிறார்—'வாராலே' என்றாரம்பித்து வரிஹவம்-அவமானம், வரிஹாவகா - அவமானம் செய்யுமவா 'குற்றங்க' ள் ஆவன குரூபியாயிருக்கை, ஆபிஜாத்யாதிகளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை தட்டாதபடி - ஸம்பந்தப்படாம லிருக்கும்படியான ப்ரகாரத்தை. விஷாடிம் - துக்கம், ஆஷி - அதைப் பரிஹரிப்பது ஸவஸ்ரோகஸ - நிந்திக்கப்படுகிறவனுடைய, வாவம் யஸ் - பாபம் எதுவோ, (அது) ஸவஹம் - நிந்திக்கிறவனை, ஈயிமஹதி - அடைகிறது மதிகேடா — புத்தி இல்லாதவர்கள் வஸலெவொணி - ஒன்றோடொன்று த்வேஷத்தை யுடையவைகளான, ஹூதாநி - ப்ராணிகள், செஷம் - தன்னிடத்தில் த்வேஷத்தை, கூவுஞ்ஷி வெஸ் - செய்கிறதேயானால், இத்தால் தன்னிடத்திலாவது வேறு ப்ராணிகளிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்தால் க்ருபை செய்ய வேண்டுமென்பதும், இரண்டையும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்பதும் தயோதிதம் அன்றிக்கே 'வஸலெவொணி' என்பதினால் தன்னிடத்தில் த்வேஷமும், 'செஷ' என்பதினால் அதின் காரியமான நிந்தை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், தத: - பிறகு, ஈநீஷிணா - புத்திமானால், அதிஜொ

1 பார ஆஶ-100-64 2 வி-பு-1-17-82.

ணா ||', 1 'ஆத்மத்ரோஹம் அமர்யாதம் மூடம் உஜ்ஜித ஸத்பதம் | ஸாதரம் அநுகம்பேத நரகார்சிஷிந்தநம் ||' என்கிறபடியே கரைபுரண்ட க்ருபையும், 2 'அமர்யாத: க்ஷுத்ர:' என்கிற ச்லோகத்தாலும், 3 'வாடினேன் வாடி' முதலான ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களாலும் தனக்கு நைஸ்சிந்த்யமாக வ்யாஹரித்த தோஷங்களை வரிவாக்யங்களாலே மறவாதபடி பண்ணினாரென்கிற வ்யவஹாரவஸ்துவும், ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாபாவிகமான ஸம்பந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும்

ஹேந-அதிர அஜ்ஞானத்தினால், வ்யாப்தாநி-(இவைகள்)வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, 'அஹோ' என்பது ஆச்சர்யத்தைக் காண்பிக்கிறது, இதி-என்று, பௌத்யாநி-நினைக்கப்பட்ட தத்துவங்கள், ஆத்மத்ரோஹம் - தனக்கே த்ரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனையும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக் கொள்ளுகிறபடியினால் அனர்த்தத்தைத்தேடிக் கொள்ளுகிறவனையும், அமர்யாதம்-சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யாதையை அதிக்ரமித்தவனையும், உஜ்ஜிதஸத்பதம் - விடப்பட்டிருக்கிற நல்ல மார்க்கத்தை யுடையவனையும், மூடம்-ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யறியாதவனையும், நரக - நரகமாகிற, அர்சிஷ: நெருப்புக்கு, இந்தநம்-விறகாகவும் இருக்கிற மனிதன், ஸாதரம்-மிகவும், அநுகம்பேத-கருணைபண்ணக் கடவன் 'பௌத்யாநி' என்பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயையைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'கரைபுரண்ட க்ருபையும்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அமர்யாத:, க்ஷுத்ர: - நீசன் தனக்கு - பரமனனுடைய ஸ்வநிஷ்டைகளை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸந்நிதியிலிருக்கிறவனுக்கு வரி வாக்யம் - இதை 'மறவாதபடி' இதயத்தினால் 'வச்யாமி வசோ ஷா தோஷா நச்யந்தி ஜந: ஸ்மரதாமி பௌநர் ஜாநாது ஸ்வாமித்வம் ஸ்வஸ்ய சேஷிதோசேஷ ஜகதோஷ்யேஷ:' என்கிற படியே அஜ்ஞாநிகளாலே தன்னுடைய தோஷங்களைத் தான் மறக்க அவைகளை ஞாபகப்படுத்தினபடியினால் மறந்தும் இந்த ஸ்வதோஷங்களை தன்னுடைய காப்பண்ணயத்தை

1 2 ஆள-ஸ்தோ-62 3 பெ-தி-1-1-1

க்ஷேத்ரஜ்ஞரெல்லாரும் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிற்கிற நிலையையும் பார்த்து நமக்கும் நம்மளவில் நிக்ரஹாதிகள் பண்ணுகிற சேதநருக்குமுள்ள கர்மாநுகுணமாக இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையனான ஸர்வசேஷியாலே ப்ரேரிதராயவர்கள் நிக்ரஹாதிகள் பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல் நிர்விகாரத்வத்தையும், ப்ராரப்த பாபவிசேஷஞ் சிகையறுகிறதென்கிற ஸந்தோஷமும் நடையாடிற்றாகில் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிவேதங்களிலே சோதிதமானபடியே ஸ்வீயரக்ஷணத்தையும், ஸர்வஹிதாநுகூல ஸுஹ்ருத்துகளுக்கு யோக்யமான ஜ்ஞானத்தையும், ஸர்வதோசாவமான

மறவாமைக்கு அவச்யம் அநுஸந்தேயங்கள் எல்லாரும் - தாமும் தன்னை நிந்திப்பவர்களும் நம்மளவில் - நம் விஷயத்தில் 'கர்மாநுகுணமாக' என்பதினால் பரவானுக்கு வைஷம்யமில்லை என்பது த்யோதிதம் இன்புறும் - ஆனந்தத்தை யடையும்படி, இவ்விளையாட்டுடையன்-இப்படிப்பட்ட லீலையை யுடையவன் ப்ரேரிதராய - (அவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி பரவானால்) நியமிக்கப்பட்டவர்களாய 'ஆதி' சப்தம் இப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபவங்களுக்குத் தகுந்த விஷயமா யிருப்பதும் தன்னுடைய கர்மானுகுணமாக ஈச்வரனால் ஏற் படுத்தப்பட்டது என்கிற அநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது நிர்விகாரத்வத்தை-கோபம் முதலியவை இல்லாமல் சிகையறு கிறது-நுனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அம்சங் கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாத்பர்யம் நடையாடிற்றாகில் - இருந்ததாகில், 'நடையாடிற்றாகில்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப் பதினால் ஸர்வதா இப்படிப்பட்ட விகாரமில்லாமை முதலியவை களெல்லாமில்லையேயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேசமாவது சிற்சில ஸமயங்களில் உண்டானாலும் போதும் என்பது ஸூசிதம் இப் படி விகாரங்களில்லாமைக்குக் காரணமாகிய ஆகாரங்களுடன் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்— 'ப்ரத்யக்' என்றாரம்பித்து திருமந்த்ரத்தில் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் இவை இரண்டும் ப்ரணவத்தில் மகா ரத்தினால் சொல்லப்படுகிறது ஸர்வதோசாவமான - எல

வாக்கம்ச ந்ருத்தையும், ஷுத்ஷுவ்வுகு யேந்முைய ககுராம ரவஹுருதுஞான ஷுதஞ லேபாஷிகீ கிஷுவிரியொமா ஷுடிமாபடி யகதத்ராஹுபோஷக்க வாரதஞுஞ கனையும், 1 'யஸி தும் ஐ ஷெவெபா' ஜதத்ராஷிகளிற்படியே வாராயீமஹிதவிஷியையாமுடைய நன ஷுரவ வதநிலே கிஷெஷுயுணடைன றறியலாம ஷவெடி உபாயரீஷை ஷுரனை யொழியத் தானும பிறருந தனகருத் தஞசமனறென்கிற வாக்கியம், ஊருதர்வயுதீமான ஹயஹெஷுக்ககளை கணடாலும 2 'ஷுாயெணாகரு தசருதர்கா நருதெர ரஷி ஜஜெத ஜஜஃ | கருதகருதர்ர ஷுதீக்ஷெஷ ஊருதர்ம

லாபாசாரஈ முணடாகில், இத நமஸமஸ்யாதகதின அபநம ஐஷுவிரியொமமாமபடி தனவிடாபடி உபபோசிதது சொணுமபடி இது இரணடு பஙகளிலுமம கிரூபிசபபடட ஆததம ஷெவெபா - ஓ் தேவசேவடனே, ஐஜ - எனக்கு, யஸ - எது, ஹிதம நலமமோ (அதையெ எனககு ஆஜஞாபியும) வாராயீமஹிதவிஷியை - தனககு ஹிதம அவனுடைய அதீனததிலேயே நிலைககவேணடி ஸஜிதிைமயுடைய இது நமஸமஸ்யாதாகம 'அறியலாம' எனபதறகு அபிக வைலக்ஷணயததிலேயுடைய வைவருபபதில நிஷடையிருநதால சிழச சொலலிய விராயம முகலிய வபவ உணடாகாதாகையிலே விகாரமறறிருகை முதலிய சாமயம களைகசொணடு அதறகுச காரணமான அபிக வைலக்ஷணயதிச ஞுடன கூடிய ஸவருபநிஷடை உணடென்று ஷுஹிக்துச கொளளலாம என்று தாதபாயம இபபடியே மேலுமம கணடு சொலவது உபாயநிஷடையிலே அடையாளஙகளை அருளிச்செய்கிறார் - 'ஷவெடுஷுரனை' என்முடிபிதது தஞசம - ரகஷகள ஊருதர்வயுதீமான - மரணம வரையிலான இநபயததிறகு விசேஷணம ஹெஷுக்ககள - இபபடிபபட்டபயஙகளுககுக காரணமான ஸாபபாஙகள ஜஜஃ ஞனான து, ஷுாயெணை - அனேகமாக, ககருதகருதர்கா ஸ -

1 ஜிதந்தா-1-18. 2 இ-வ-7-38.

ப்ரியம் அதிதிமிவ ||’ என்கிறபடியே இச்சரீராநந்தரம் எனப்படப்புகுகிறோமென்கிற கரைதலற்ற அவிசதாவஸ்த்தையாலே ஹ்ருஷ்டனாயிருக்கையும், 1 ‘கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராநநா | நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா ||’ என்றும், 2 ‘அஸந்தேஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநுபாலநாத் | ந த்வாம் குர்மி தஶக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜ-

---

செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடிக்காமையினாலே, ம்ருத்யோ: - மரணத்திலிருந்து, உத்விஜதே - பயப்படுகிறது, க்ருதக்ருத்யா: - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தவர்கள், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ப்ரியம் - இஷ்டனான, அதிதிமிவ - விருந்தாளியைப்போலே, ப்ரதீக்ஷந்தே - எதிர்பார்க்கிறார்கள். எனப்படப்புகுகிறோம் - என்ன துக்கத்தை யநுபவிக்கப்போகிறோம், கரைதல - அதிசமான துக்கம். அவிசதாவஸ்த்தையாலே - இஷ்டபலம் ஸமீபத்தில் கிடைக்கப் போகிறபடியினாலே மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஹேதுவும், தன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாமலிருக்கை, பலத்தில் அவனுடைய கையையே எதிர்பார்த்திருக்கை, இவை மூன்றையும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டியிருக்கிறாளென்பதற்காக முறையே ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கிறார்— ‘கஜம் வா’ என்றாரம்பித்து. கஜம் வா - யானையையாவது, ஸிம்ஹம் வா - ஸிம்ஹத்தையாவது, வ்யாக்ரம் வா - புலியையாவது, வீக்ஷ்ய - பார்த்து, வராநநா - மிகுந்த அழகான முகத்தையுடைய ஸீதை, ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாஹூ - கைகளை, ஸம்ஶ்ரிதா - அடைந்தவளாய்க் கொண்டு, இது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், அடைந்தவளாகையினாலே, ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - அடைந்திலள். ராமஸ்ய - ராமனுடைய, அஸந்தேஶாத் - உத்தரவு இல்லாமையினாலும், தபஸ: - பாதிவ்ரத்யமாகிற தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - காப்பாற்றுவதினாலும், பஸ்மார்ஹ - பஸ்மமாகச்செய்வதற்கு யோக்யனான, தஶக்ரீவ -

---

1 ராமா-அயோ-60-20. 2 ராமா-ஸுந்-22-20.

ஜஸா ||’ என்றும், 1 ‘ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந: | மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்த: தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ||’ என்றும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம்பத்தாலுள்ள தேற்றமும், தான் ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பண்ணின விஷயத்தில் ஸ்வயத்நமற்றிருக்கையும், அதில் நிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியுமவன் கையதேயென்றிருக்கையுமுண்டாயிற்றாகில் தான் கோலின ஸங்கல்பத்துக்கும் ஸாத்யநமாகவற்றாய், சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே விஹிதமாய், த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்திலநுஸந்தேயமாய், திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்திலும் விவக்ஷிதமான உபாயத்திலே தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். 2 ‘உத்பத்திஸ்திதிநாஶாநாம் ஸ்திதவ் விஜ்ஞாநாத்மவ | யதோத்பத்திர்யதா நாஶ: ஸ்திதி ஸ்தத்வத்விஷ்யதி ||’, 3 ‘அசேஷ்டோ நாஸ்தி வீர்யம் ஸ்ரீ: க்ஷேத்ர

ஓ ராவணா, த்வாம் - உன்னை, ஹத்வா - பஸ்மமாக்க, நகார்ஹம் - செய்யவில்லை. பரபலார்தந: - ஶத்ருக்களின் சேனைகளை நாஶம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய, காகுத்ஸ்த: - ககுத்ஸவம்சத்தில் பிறந்தவராகிய ஸ்ரீராமன், லங்காம் - லங்கையை, ஶரை: - பாணங்களினால், ஸங்குலாம் - நிறைந்ததாக, க்ருத்வா - செய்து, மாம் - என்னை, நயேத்யதி - அழைத்துக்கொண்டு போவாரேயானால், தத் - அது, தஸ்ய - அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, ஸத்ருஶம் - அநுரூபமாக, பவேத் - ஆகும். ரக்ஷகாவஷ்டம்பம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் - தைரியம், அவன்கையதே - அவன் கையில் இருக்கிறது. ஸாத்யநமாக வற்றாய் - உபாயமாகக் கூடியதாய் சில யோஜனைகளில் நேரில் அர்த்தமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில் தாத்பர்ய விஷயமாயிருக்கிறபடியினாலே பொதுவாக ‘விவக்ஷிதமான’ என்னும் பதம். புருஷார்த்த நிஷ்டையை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘உத்பத்தி’ என்றாரம்பித்து. உத்பத்தி-உண்டாவது,

1 ராமா-ஸு-39-30 2 3 பார ஶா 339-13.

டுபதிஷ்டதி । கஸ்மை கஞ்சந ப்ரயச்சந்தி ந ப்ராணம் உபிமுஞ்சதி ॥' என்கிறபடியே, ப்ராணஸ்தேய விஶேஷமாக விஸ்வாஸம் செய்யும் தேஹயாத்ராதிகளில் [illegible] லறுறு, தானே கரைந்தாலும் 1 ' உத்தஸ்வ [illegible] விஸ்ருஜ்ய ஸந்தமும் । அடங்க உஷ்ணீம் க்ருச்ஸ்வரம் [illegible] டுபதிஷ்டேத் ॥', 2 'யச்சிஞ்சித்ரதுதே ஹோதே மவ [illegible] நிவேதிதம் । அநேந்யஸ்ய [illegible] [illegible] ॥' என்கிறபடியே ஸம்ஸ்வாஸ [illegible]

ஸ்திதி - நீடி நிற்பது, **நாம** நாமம், [illegible], **த்வ**- உனக்கு, **ஸ்திதா**- ஸந்நிதி [illegible], **விஷா**- [illegible], [illegible] எந்த நாராணத்திறுல (உண்டாகிறது), **உத்திஷ்டேயதா** [illegible] (எப்படி வருகிறதோ), **நாமஶ்யதா** நாமம் ([illegible]), **ஸ்திதி**-ஸந்நிதியும், **தவச்**-([illegible]), **ஹவிஷ்ர்ந்தி**- [illegible] சிறந்த **அவேஷ்டகம்** - [illegible], **ஸ்ரீ நம்** உடகாந்து கொண்டிருக்கிற, **கஞ்சித்** [illegible] **ஸ்ரீ**-[illegible], **உபதிஷ்டதி** - அடைகிறது, **அந்யே** - [illegible], **கஸ்மை** [illegible] யத்தனத்தைச் செய்கிறவன், **கஞ்ச** - [illegible], **ப்ர ஸ்ரீ** - நடாசரியாச [illegible], **ப்ரயச்சந்தி** - அவரவர்கள் செய்கிற [illegible], **ப்ராணம்** - ஆஹாரத்தையும், **நாபிமுஞ்சதி** - [illegible] **ஆகாரம்** - ஆசாரத்தை [illegible], **உத்தஸ்வ** - [illegible] போதிலும், **ஸந்தமும்** - [illegible], **விஸ்ருஜ்ய** - [illegible] வேஷிக்கப்போகிறவும், **க்ருச்ஸ்வரம்** - [illegible], **உஷ்ணீம்** - [illegible], **அடங்க** - ஸஞ்சரிக்கப்போகிறவும், **அந்தம்** - [illegible] கொடுத்து வைப்பது, **நாவதிஷ்டேத** - [illegible] உண்டாவதில்லை **ஹோகே** - இந்த [illegible], **யச்சிஞ்சித்** எதாவது, **வதுதே** - இருக்கிறதோ, **கல்பவும்** - [illegible] லாம, **நிவேதிதம்** - [illegible], **அநேந்ய** - [illegible] னைத்தவிர மற்றவன், **அந்யஸ்** - [illegible], **ஹிம்ஸதி** - எண்ணுகிறன், **அஹம்** நான், **ஸ்வாம்** - [illegible]

1

2 [illegible]-359-56.

யல்லதொன்றும் நடவாதென்று ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணி, 1 'அப்ரயத்நாகதாஸ்ஸேவ்யா க்ருஹஸ்தைர் விஷயாஸ்ஸதா | ப்ரயத்நேநாபி கர்த்தவ்ய: ஸ்வதர்ம இதி மே மதி: ||', 2 'நாஹாரம் விஸ்ருஜேத் ப்ராஜ்ஞோ காமமேவார்த்த விஸ்ருஜேத் | ஆஹாரோ ஹி மநுஷ்யாணாம் ஜந்மநா ஸஹ ஜாயதே ||' என்று பராஸர கீதாதிகளிலும், 3 'ஸந்நிஹிதம் காம்யம் உபபோகம் யத்ருச்சயா | ப்ரத்யாசக்ஷே ந வாசேயம் ஸுதுர்லபம் ||' என்று அஜகராவ்ருத்தத்திலுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ர விரோதமல்லாத விஷயங்கள் தாமொரு விரகு செய்யாதிருக்க ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தாலே தானே வரக்கண்டு ப்ராரப்த கர்மமான தனிசு தீருகிறதென்று விலக்காதே யாத்ருச்சிகங்களை

படி, **விதயாமி** - செய்கிறேன் **க்ருஹஸ்தை:** - க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தில் இருக்கிறவர்களினால், **அப்ரயத்நாகதா:** - தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான, **விஷயா:** - ஶப்தம் முதலிய விஷயங்கள், **ஸதா** - எப்பொழுதும், **ஸேவ்யா:** - அடையத்தக்கவைகள், **ஸ்வதர்ம:** - தன்னுடைய வர்ணாஶ்ரம தர்மம், **ப்ரயத்நேநாபி** - ப்ரயத்தனப்பட்டாவது, **கர்த்தவ்ய:** - செய்யத்தகுந்தது, **இதி** - என்று, **மே மதி:** - என்னுடைய புத்தி **ப்ராஜ்ஞ:** புத்திமான், **ஆஹாரம்** - ஆஹாரத்தை, **ந விஸ்ருஜேத்** - நிராகரிக்கக்கூடாது, **காமமேவ** - காமத்தையே, **அர்த்த விஸ்ருஜேத்** நிரசிக்கவேண்டும், **ஹி** - எந்தக் காரணத்தினால், **ஆஹார:** - ஆஹாரமானது, **மநுஷ்யாணாம்** - மனுஷ்யர்களுக்கு, **ஜந்மநா ஸஹ** - ஜன்மத்துடனேகூட, **ஜாயதே** - உண்டாகிறதோ **யத்ருச்சயா** - யாத்ருச்சிகமாக, அதாவது தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமல், **ஸந்நிஹிதம்** - வந்திருக்கிற, **காம்யம்** - காமத்திற்கு ஒத்திருக்கிற, **உபபோகம்** - அநுபவிக்கத்தக்க விஷயத்தை, **ந ப்ரத்யாசக்ஷே** - தள்ளமாட்டேன், **ஸுதுர்லபம்** - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, **வாசம்** -

1 பார-சா-301-39   2   3 பார-சா-177-24

யும், இப்படி கர்மவிசேஷாதீநமாக வருகிற ப்ராப்யாப்ராப்யங்களில் 1 'தயோரேகதரோ ராசி: யத்யப்யுபஸந்நேஷ்யதி। நஸாத்வம் ப்ராப்ய ஸம்ஹ்ருஷ்யேத் நாஸாத்வம் ப்ராப்ய ஸம்ஜ்வரேத்॥' என்றும், 2 'உளதென்றிறுமாவார்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹர்ஷசோகங்களற்று ஸ்வாமிவாதீநமான ஸர்வப்ராப்ய கைங்கர்யத்திலே ராகியும், ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யாதிகளிலும் 'கதா' 'கதா' என்று வாய் புலற்றப் பண்ணுகிற ப்ராப்தியில் த்வரையும் நடையாடிற்றாகில் ஸ்ரீரங்கத்தில் நாராயணஸூக்தத்தில் ப்ரார்த்தனையாலும், அந்தத்தில் ப்ரார்த்தநாவாக்யங்களாலும், சரமஸ்லோகத்தில் 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற வாக்யத்தாலும் கடலைக்கையிட்டுக் காட்டுமாப்போலே

இந்த வஸ்துவை, நாநுஶோசேத் - அநுஸரிப்பதில்லை, அதனால் வது ஆசைப்படமாட்டேன். ப்ராப்யாப்ராப்யம் - வேண்டியவை வேண்டாதவைகள். தயோ: - அந்த ஸாதனங்களுக்குள் ஒன்று கிடைக்கில், ராசி: - வகுப்பு, ஸத்த்வம் - இந்த ஜீவாத்மா, உபஸந்நேஷ்யதி - வந்தடைந்திடுமானால், ஸாத்வம் - ஸாந்தமாக, ப்ராப்ய - அடைந்து, நஸம்ஹ்ருஷ்யேத் - அதிக ஸந்தோஷப்படக்கூடாது, நாஸாத்வம் ப்ராப்ய - துக்கத்தையடைந்து, நஸம்ஜ்வரேத் - அதிகப் பயப்படவும் கூடாது. உளது - (இந்த அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் எப்போதும்) இருக்கின்றன, என்று - என்று நினைத்து, இறுமாவார் - இறுமாப்படையமாட்டார், 'உண்டில்லை யென்று தளர்தலதனருகுமசாவார்' என்று மேல் பாட்டு, முன்புண்டாய இப்பொழுது இல்லாமற்போயிற்று விட்டது என்று துக்கப்படுவதின் ஸமீபத்திலும் போகமாட்டார். வாய்புலற்ற - வாயால் சொல்லி அலற்ற 'ஸ்தோத்ரத்தில்' இந்த அடிக்கு ஸ்தோத்ரத்தில் 'கதா புந:ஶங்கரதாங்கம்' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யத்தில் 'கதாஹம் பகவந்தம்' இத்யாதி சூர்ணிகையிலும் என்று தாத்பர்யம். 'கடலைக்கை

1 பார-ஶா-175-5 2 இர-திரு-45.

காட்டப்பட்ட ஸ்வாமித்வமான ஸம்பந்தவிசேஷ
த்திலே நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். இப்படி
ஸ்வநிஷ்டைகளின் ப்ரயோஜனம் — யவவேவா வடையாளங்க
ளாலே [1] 'ஸ்வாமீ த்வம் ந
சேஷீ விஷ்ணோ: சேஷி ஸ்வாமி ஸ்வ: தஸ்ய சரணம்
ப்ராப்தஸ் சேஷபூத விசேஷஜ்ஞ' எனகிறபடியே
ஸ்வருபாதிகளைக் கொண்டு ஸ்வாமி ஸ்வாதந்த்ர்யவிசே
ஷாதிகளில் தன்னுடைய நிஷ்டையை யுணர்ந்து

யிட்டே காட்டேமாபோலே' என்பதற்கு ஸமுத்திரத்தில் ஒரு ஏக
தேசத்தைக் குறித்துக் காட்டுமாபோலே அளவில்லாத பரி
பூரண பருமமானுபவம் கீழ்க்குறித்த ஸ்தலங்களில் ஒரு ஏகதே
சமாகக் குறித்துக் காட்டப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம்.
இத்தால் அதின் விசேஷங்கள், அபரிச்சின்னத்வம்,முதலியவைகள்
சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸமுத்
திரத்தைக் கையிட்டுக் காட்டும்போது அதற்குள்ளிருக்கும்
ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிக் காட்டப்படவில்லையோ
அதைப்போல இருக்கும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸ்வ
நிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபர்யந்தமான பய
ஹேதுக்களில் பயமும் விஷய ஸங்கங்களில் பரீதியும் உண்
டாகாது என்று ப்ரமாணங்களுடன் நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப
படி ' என்று ஆரம்பித்து அடையாளங்களாலே - கீழ்ச் சொல்லிய
நிர்விகாரத்வாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு திருமந்திரத்தில்
ஸ்வரூபாதிகள் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகளில்
இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம்
அருளிச் செய்கிறார் —' ஸ்வாமீ ' என்று ஆரம்பித்து ஸ்வாமீ-நான்,
ஆத்ம-ஆத்மா,தேஹ:-தேஹமாக, நாஸ்மி ஆகவில்லை, விஷ்ணோ
சேஷ:-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், ஸ்வாமி ஸ்வ:-வேறொரு
வஸ்துவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன்,
தஸ்யைவ கைங்கர்ய விசேஷ்யா - அந்த பகவானுக்குக்
கைங்கர்யம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், தஸ்யைவ -
அந்தப் பகவானையே, சரணம் - சரணமாக, ப்ராப்த: -

1

போருமிவ்வயிகாரிக்கு[1] 'நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமான் புஷ்பபலத்ருமான் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபச்யதி ॥' என்கிறபடியே விரோதியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்பாவிதமான ஸுஹ்ருதிஷ்டதாராதி வ்யக்திகளான வேதேனுமொரு ஸந்நிஹிதங்களிலும், ஸர்வேச்வராவதார விக்ரஹ வ்யக்திகளான வேதேனுமொரு ஸந்நிஹிதங்களிலுங் கண்ணோட்டமுண்டாகாது; ப்ரத்யக்ஷமாக உண்டானாலும் மேற்சொல்ல அப்ரீதியும் ப்ரீதியுமுண்டாகாது.

முக்கிய மந்திரங் காட்டிய மூன்றினிலை யுடையார்
தக்கவையன்றித் தகாதவையொன்று நம்மிசையார்
இக்கருமங்கள் எமக்குள வென்னு மிலக்கணத்தால்
மிக்கவுணர்த்தியா மேதினிமேவிய விண்ணவரே 21

அடைந்தேன், இது ஸ்வானுஸந்தானரூபமாயிருப்பதினால் இப்படியே எல்லாரும் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். **நைஷா** - இந்த ஸீதை, **ராக்ஷஸ்ய:** - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளையும், **நேமான்** - இந்த, **புஷ்பபலத்ருமான்** - புஷ்பங்களுடனும் பலங்களுடனும் கூடிய வ்ருக்ஷங்களையும், **ந பச்யதி** - பார்க்கிறதில்லை, **ஏகஸ்தஹ்ருதயா** - ஓரே வஸ்துவிடத்தில் இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, **ராமமேவ** - ராமனையே, **நூநம்** - நிச்சயமாக, **அநுபச்யதி** - பார்க்கிறாள். '**விரோதியோடே**' என்பதற்குப் பகவானை யனுபவிப்பதற்கு விரோதியான சரீரம் முதலியவைகளோடு என்று தாத்பர்யம். '**ப்ரத்யக்ஷமாக**' என்பதற்கு வந்தாலும் வரலாம், வராவிட்டாலும் இல்லை என்கிற க்ரமமாக என்று தாத்பர்யம். **ஸுஹ்ருத:** - பாகவதர்கள் '**ஆழி**' பதத்தினால் பகவத்பசாரம் குறிக்கப்படுகிறது. **கண்ணோட்டம்**-பார

1 ராமா-ஸு-16-25

வை, அதாவது அவைகளின அனுஸநதானம, அவைகளை த தெரிநது கொளளமாட்டான என்று தாதபாயம

இபபடி ஸவநிஷடாபிஜஞானஙகளை யுடைய பரபனனா களை ஸதுதிததருளுகிறா— 'முககிய' எனமுரமபிதது

ப - ரை] **முககிய** - (மநதிரஙகளுககுள) முககியமான, **மநதிரம்**-திருமநதிரம, **காடடிய** - தெரிவிககிற, மூனறில-ஸவரூபம, உபாயம, புருஷாாததம, ஆகிய மூனறில, **நிலையுடையாா** - நிஷடையை யுடையவாகள, **தககவை யனறி** - தஙகளுடைய நிஷடைகளுககுத தகுநத நிதய நைமிததிக காமஙகளைத தவிர, **தகாத வை** - அனுசிதஙகளான காம கரோதாதிகளை, **இசையாா** - அஙகீகரியாதவாகளாய, **இககருமஙகள்**-அயலாா பரிபவாதிகள செயயுமபொழுது இநதவிகாரததையடையாமலிருககை முதலியவைகள, **எமககு**-நமககு, **உள**-இருககினறன, **எனனும இலககணத தால** - எனகிற அடையாளஙகளினுல (அறியபபடட), **மிகக** - சிறநததான, **உணாததியா** - ஜஞானததை யுடையவாகள, அதாவது கீழச கூறிய அடையாளஙகளைச கொணடு தஙகள தஙகள நிஷடைகளைபபறறிய ஜஞானததை யுடையவாகள எனறு தாதபாயம, அனறிககே இநத விகாரமறறிருககை முதலிய காாயஙகளுணடாகுமபடியான மேனமையுடைய ஸவரூபாதிகளைபபறறிய ஜஞானததை உடையவாகள எனறாாததமாகவுமாம, **மேதினிமேவிய** - பூமியில வஸிககிற, **விணணவரே**-நிதயஸூரிகளே இபபடி இநதப பூமியிலேயே அவாகளை நிதயஸூரிகளாககக கூடிய மஹிமையிருபபதினுல, மோக்ஷததைககாடடிலும ஸவநிஷடாபிஜஞானம சிறநதது எனறு கீழருளிச செயதது ஸஙகதமாகும எனறு தாதபாயம

இபபடி இவன ஸூரிதுலயனுகில அதயநத ஹேயமான ஸரீரததை ஏன ஸஹிபபான? அவிததை முதலியவைகளின வாஸனைகளும, அதறகு ஒததாசைககாரணமுமான ஸரீராதிகளுமிருகக கீழச கூறிய ஸவநிஷடாபிஜஞானம ஸமபவிககுமோ? எனறிவை முதலிய ஸஙகைகளுககுப பரிஹாரம அருளிச செயகிறா— 'வாவொகீ ாய' எனமுரமபிககிறா

ஸாத்யோபாய ப்ரவ்ருத்திக்ரம நியமே
ஹோம மோக்ஷாநுபோகே
காலம் கஞ்சித் ஜகதி விதிநா
கேநசித் ஸாத்ப்ரவ்ருத்தா: ।
தத்த்வோபாயப்ரப்ருதி விஷயே
ஸ்வாமிதத்தாம் ஸ்வநிஷ்டாம்
மௌலம் க்ருத்வா ஶிரஸி க்ருதிந
ஶேஷமாயுர் நயந்தி ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞா நாதிகாரஸ்த்ரிம்ஶ:

—

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராதுப்புறத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ப - ரை] **க்ருதிந:** - க்ருதக்ருத்யர்களான ப்ரபந்நர்கள், **ஸாத்ய** - தாக்கம், **உபாய** - நன்றாய் விழித்துக்கொள்ளுதல், இவைகளின், **ப்ரவ்ருத்திக்ர நியமே**-ஸம்பந்தத்திற்கு, ஸத்ருஶமான, **ஹோமமோக்ஷாநுபோகே**-ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகங்களை யனுபவிப்பது, மோக்ஷத்தை யடைவது, இவைகளின் நடுவில், **கஞ்சித்காலம்**-கொஞ்சக்காலம், **ஜகதி**-இந்த லோகத்தில், **கேநசித்** - ஒரு, **விதிநா** - பாக்யவஶத்தினாலே, **ஸாத்ப்ரவ்ருத்தா:**-ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய், **தத்த்வ** - ஸ்வரூபம், **உபாய**- உபாயம், **ப்ரப்ருதி** - முதலிய, அதாவது புருஷார்த்தம், இந்த விஷயத்தில், **ஸ்வாமிதத்தாம்** - பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட, **ஸ்வநிஷ்டாம்** - தன்னுடைய நிஷ்டையை, **ஶிரஸி** - தலையில், **மௌலம்** - திருப்பரிவட்டமாக, **க்ருத்வா** - தரித்துக்கொண்டு, **ஶேஷம்** - மிகுதியான, **ஆயு:** - ஆயுஸ்ஸை, **நயந்தி** - போக்குகிறார்கள்

‘ஸர்வாபேக்ஷாய’ இத்யாதியினால் ஸ்ரீ ரஹஸ்யரத்னா வளியில் ‘ஸம்ஸாரப்ரவாஹத்திற்கு முன்புள்ள அநாதி காலமெல்லாம் ஒரு காலராத்ரி, பின்பு தேஹாவஸாநத்தள வும் ஒரு நாலிடிவு மேல்முழுக்க ஸுஸூர்யோதய ஸுப்ரபாத திவஸம்’ என்றருளிச்செய்திருக்கிறபடியே நன்றாய் விடிந்து கொண்டிருக்கும்படியான மோக்ஷத்தசையிலும் கேவலம் அஜ்ஞானம் நிறைந்ததான ஆசார்ய பரிக்ரஹத்திற்கு முன்புமுள்ள தசையிலும் வேறுபட்டதாய், ‘ஆசார்யகடாக்ஷவிசேஷங்களாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரநிரஸ்தமாய் நடந்தாலும் ஸம்ஸாரபூர்வஸாதித்தாலே ஜ்ஞாநவைராக்யங்கள் பூப்போலே விகஸிக்கிறபடியும், இத்தாலே தனக்கு வருகிற ஆமோதத்தையும் ககந்ஸித்துக் கொண்டு ஸர்வாங்கீணய பல சிற்றின்பம் காட்டிப் படுகிற படுக்கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று ‘நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸர்வகோஸு’ என்கிறபடி ப்ரதிஷ்டிதஸர்வாங்கியாயிருந்து * * உத்யாதி களின்படியே மேல்வருகிற ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையும் நிரதி ஶய ஆனந்த உத்ப்ராப்தியையும் பார்த்து’ என்று ஸ்ரீரஹஸ்யரத்னாவளி ஹ்ருதயத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே அஜ்ஞான லேஶமிஶ்ரமாய ஜ்ஞானவைராக்ய பக்திகளாகிற பரபோதமும் கலந்திருக்கிறதசை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இது பரார்த்தசால துல்யம். ‘சேதநவிஶ்வஸிநா’ என்பதினால் இதர புருஷார்த்தங்களில் வைராக்யத்துடன் ப்ரபத்தி செய்தவர்கள் தேஹத்திலும் அதைச் சேர்ந்தவைகளிலும் ஆசையினால் இங்கிருக்கமாட்டார்களாகையினால் ‘தேவகா ஸ்வாமிவல நமோஹிநாஷ:’, ‘இங்கே திரிந்தேற்குச் சிழுக்குற்றென்’, ‘அப்பவை பெறினும் வேண்டேன்’, ‘நானுவருவங் கொண்டு நலிவிபோர் வானோரினாமிங்குறாருதி’ இத்யாதிகளின்படியே மோக்ஷானந்தத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆநந்தத்தை உண்டாக்குகிற அர்ச்சாவதாரஸங்கத்தினாலும், ‘நின் புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ யவர்க்கு வைகுந்தம் என்றருளும் வான்’, ‘இப்பட்டோடு முட்டின்றி பிறந்து தன் சீரையான் கற்று மொழிப்பட்டோடும் கவியமுதம் நுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே’ இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற பகவத்குணாநுபவத்தில் உண்டாகிய பரீதியதிஶயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவர்

களைககொணடு லோகததை உஜஜீவிபபிககவேணடுமெனகிற எணணததிறுலும, இநதப பூமியில பாகவதோததமாகள ஸஞசா பிககபபடுகிறாாகளாகையிறுல இவைகளில இனனதெனறு நிசசயிகக முடியாதெனபது தெரிவிககபபடுகிறது **‘வைராஜி கதரம’** எனபதிறுல பகவானுடைய அனுகரஹ விசேஷததி ஞலே இநத நிஷடைகள உணடாகிறதெனபதும, **‘மெளஷடாம’** எனபதிறுல அது பஹுமானிககத தககதெனபதும, தூலப மெனபதும, இபபடிபபடட நிஷடையுடையவாகள பகவா னுககு அநதரஙக பரிசாயாபராசளா யிருககககூடியவாகள எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல்
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
ஸவநிஷடாபிஜஞாநாதிகாரம்
முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

உத்தரக்ருத்யாதிகாரம்.

உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ரகாரம்—பகவத் குணாநுஸந்தானம்—ப ர ம ை ம ாந்திகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பண்யாநு ஸந்தானம்—அர்ச்சாவதாரம் ைகங்கர்யத்திற்கு உததேஶ்யம்—க்ருதஜ்ஞரநுஷ்டிக்கதும் ப்ரகாரம்—கரண ரயங்களாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஶம்|

ஶங்கோஷாமஹம் விஸ்ருஶதி ஸ்வஹஸ்த ஸஹிதஸ்வ்யாத்ருவிஷ்யாம்
ஸித்தம் ஸ்வமதே நிஶமயதிஸ ஸ்வாத்ம ஸாவ்யாஸஹ்ருதாதி|
ஸமீக்ஷ்வபுண்யவஹிதாம் வ்ருத்தி ஸதேஹவாதா
ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸ்வஹாஸவிமஶே த்ருஷ்ருஷ்ட: ப்ரபந்ந: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

கீழதிகாரததில காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவானுடைய திவ்ய ணங்களை யநுஸந்திப்பதில ஆசையினால இந்ததேஹாதிகளை பபுககொணடிருககிறாகள என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகு மா? அவைகள அவனே உபாயம, உபேயம எனகிற ஜ்ஞானத ரகும மஹா விஶ்வாஸமுணடாவதறகும காரணமன்றோ? அது பாயாநுஷ்டானததிறகு முனபே ஏறபட்டிருககுமே? எனகிற ஙகைகளை இந்த அதிகாரததில பரிஹரிககபபோகிறவராய திகாரார்த்ததை ஸங்க்ரஹிததருளுகிறா—‘ **ஶங்கோஷா மஹம்** ’ என்றாரமபிதது

ரை] **ப்ரபந்ந:** - ப்ரபததி செயதவன, **த்ருஷ்ட** - தேஹாத ரக்ஷிககவேணடிய விஷயததிலும, **அத்ருஷ்ட** - மோக்ஷத ப பறறியும, **ஸ்வ** - தனனுடைய, **ஸா** - (உபாயம செயய ணடிய) பாரததின, **விமர்ஶே** - நிவருததிததிருபபதில,

அதாவது தேஹயாத்திரை காமாதீனமாகையாலும், மோக்ஷம் ஸ்வீகருதபரனான பகவானுக்கு அதீனமாகையினாலும் இவ்விரண்டு விதமான பரயோஜனங்களுக்காக இவன் செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாத்பர்யம், உத்தரூஷ்டி: - வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணையுடையவனாய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகில் அதினால் இவனுடைய ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினாலே இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இத்தால் மேல் இரண்டு நிகாராத்த மனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது, ஆதேஹவாதாக - தேஹம் விடுகிறவரையில், அநகவை - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும், ஷுசிதாம - மனோஜ்ஞமாயும், அதாவது வேறு ஸாம்ஸாரிக பலங்களுக்குக் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக மாத்திரம் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறபடியினாலே ஶேஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததாய் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், வ்ருத்திம் - வ்யாபாரத்தை, நித்யநைமித்திகாதி கர்மங்களை என்றபடி, அங்கீகுர்வாண: - அங்கீகரித்தவனாய், ஸந்தோஷாய - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களை யநுஸந்தானம் செய்வதினாலே உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக என்றபடி, ஸத்பி: - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'ப்ரும்ம ஜ்ஞானமுடையவன் ஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்றதமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினபடியே ப்ரும்ம ஜ்ஞானிகளுடன், ஸத்ரா்தவித்யாம் - வேதாந்த வித்யையை, இங்குப் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜ்ஞையை அநுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, விம்ருஶதி - விசாரிக்கிறான், ஸ்வாது - போக்யமாயிருக்கிற, ஸர்வத்ராஹ்யதாதி - ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரம் ஜுதவிய மறைநூல்கள்', 'ஸத்ருஃ ஸ்வாதுமதி வித்ராம்ஜுகதேஷு:', என்றிவர் தாமே யருளிச் செய்த திருப்பதமும், 'செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே', 'இன்தமிழ்' இத்யாதிகளும் அநுஸந்தேயம், நித்யம் - எல்லாக் காலத்திலும், ஸமஜே - சொல்லுகிறான், மிஷ்யர்களுக்கும், ஸ்வப்ரும்ம

இபபடி க்ருதக்ருதயருடைய வ்ருத்தியைத தெளிநது ஶரீரததோடிருநத காலம் பழநதிருவிடை யாடடத திலே சிறு திடததை யடைததுக கொணடிருபபா ரைபபோலே ஒரு படி துவககற ஒருபடி துவக குணடிருககிற விவஸ்திகாரிககு உகதருடைய வெளஜ்ஜ்வலயஶ்வஶாமபோலே ஸ்வாதநதரமாகையாலே ஸ்வயம்

உத்தர க்ருத்யத்தின பரகாரம்

சாரிகளுககும எனறு சேரததுககொளளவும, திஶயதிவ– (ஆசாரயாகளிடததிலிருநது அலலது ஸபருமமசாரிகளிடமிருநது) கேடகிறுன, அதாவது 'வைராயயஸஃ வாஸ்வுரா' எனகிறபடியே ஒருவாககொருவா சொலலுகிறாகள எனறு தாதபாயம இததால மஹா விஶவாஸாதி பரயோஜனஙகள ஸிததமாஞலும ஸநதோஷம முதலியவைகளுககாக காலக்ஷேப ருசி ஸமபவிககலாம எனபது தெரிவிககபபடடது

'க்ருதக்ருதயருடைய' எனபதிஞல கருதகருதயாதிகாராததமும, 'வ்ருத்தௌ' இதயாதியால ஸவவிஷடாபிஜ்ஞாஞதிகாராததமும அனுவதிககபபடுகிறது பழநதிருவிடையாடடம் - அநாதியாக ஸநததி கரமமாகவ நததாய பகவதாராதனததிறகுப போகமான தானயம முதலியவைகள விளையும பூமி சிறு திடததை - ஒரு பாகததை 'அடைததுக கொணடு' எனபதறகுத தனனுடையதாக வைததுககொணடு, அதாவது பகவதாராதனததிறகாககதனககு வேணடியதான கொஞசம பாகததைததான பிரிடுவதாய வைததுககொணடு எனறு தாதபாயம ஒரு படி துவககறறு - பராரபததின பலமான ஜனமாநதரஙகளில ஸமபநதமிலலாமல, ஒருபடி துவககுணடு-அதில ஏகதேஶமான ஶரீரததில ஸமபநததைதயுடையவனுய, அனறிககே இநதஶரீரததில ஸவபாவத ஸமபநதமிலலாமல போனபோதிலும காமததிஞல காலக்ஷேபாதிகளுககாகவும வாஞஶரம காமானுஷடானததிறகாகவும ஸமபநததை யடைநது, அதுவுமனறிககே வாஞஶரம தாமஙகளில மூனறுவிதமான கடனகளை தீரககவேணடுமெனகிற ஸமபநதமிலலாமல பகவத பரீதயாததமாகவெனகிற ஸமபநததை யடைநதிருககிற ஸ்வாதநதரமாகையாலே - மிக

ஹ்யோஜ்ஜமாய, ஸாஷ்டவிஷக்காரு விஸேஷநியத மாய, **உத்தரஷேஷயத்துக்கவஸரஹாஹஸமாக வஷ்வதுஷேஷயும்** தலைககட்ட வேண்டுமபடி சஙகலித துவககாய, **ஷ்வாஜிஸம்ஹீதிக்குக காரணமுமாய, காயஹ்முமாய,** 1 'வாசிததுங கேட்டும வணஙகி வழிபட்டும பூசிததும போககினேனபோது' என றும, 2 'சீர கலந்த சொனனினைநது போககாரேல

வும போகயமாகையாலே **'ஸாஷ்டவிஷக'** இதயாதி - ஸாஸ திரஙகளாலே பிரிககப்பட்ட காலவிஸேஷஙகளுககுத தகுநதபடி ஏறபடுததப்பட்டதாய **உத்தர** - மேலே செயயபபோகிற, **அவஸரஹாஹஸமாக** - ஸமயம ஏறபட்ட வேண்டியதறசாக **தலைககட்ட** - முடிநதுகொள்ள **சங்கிலித துவககாய** - சஙகிலி ஒனறோடொனறு இடைவிடாமல ஸமபநதபபட்டிருப்பதைப போல விசசேதமிலலாமல ஸமபநதபபட்டிருப்பதாய வாஙமாம தாமஙகள பரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸவயம பரயோஜன மாகும பரகாரததை யருளிசசெயகிறார—**'ஷ்வாஜி'** என்றாரம பிதது ஸவாமியான பகவானுடைய பரீதிககுக காரணமாகை யினாலே புருஷாரததமாகும எனறு தாதபாயம **காயஹ்முமாய** - முனசெயத காரயததினாலுண்டான பகவதபரீதி இவனமேலுள ள நிரபராத கைஙகாயததில மூட்டுகிறபடியினாலே அதினாலே உண டாககபபட்டதாய, **அதாவது இநத பரீதி** ஜனகமான கைஙகா யம இவனுககுப புருஷாரததம எனறு தாதபாயம இதில பர மாணஙகளை நிரூபிததருளுகிறார—**'வாசிததும'** என்றாரமபிதது **வாசிததும** - பகவானுடைய கலயாணகுணஙகளை பரதிபாதிககிற **ஸ்ரீ ஸூகதிகளைப** படிததும, **கேட்டும** - அயலார படிககககேட் டும, **வணங்கி** - நமஸகாரம செயதும, **வழிபட்டும** - இதே மாரக கததில நடநதும, அதாவது இது வே கைஹயாததிரையாக நடநதும, **பூசிததும** - திருவாராதனம செயதும, **போது** - காலத தை, **போககினேன** **சீரகலநத** - பகவானுடைய கலயாணகுணங களை பரதிபாதிககிற, **சொல** - **ஸ்ரீ** ஸூகதிகளை, **நினைநது, போக காரேல** — போககாதபக்ஷததில, **சூழவினையின** - சூழநதுகொண

1 நான-தி-63. 2 பெ-திருவ-86.

சூழவினையி ஞழ துயரை யென னினைநது போககு வரிபபோது ’ என்றும, 1 ‘ ஒழிவில காலமெலலா முடனுய மனனி வழுவிலா வடிமை செயயவேண டுநாம ’ எனறும, 2 ‘ பொஙகேழ புகழகள வாயவாய புலனகொள வடிவென மனததா யஙகேயமலாகள கையவாய வழிபடடோட வருளில ’ என்றும,

டிருககிற காமஙகளினுலுணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை- துககததை ‘ஆழ’எனறு துககததை ஸமுததிரமாக நினைததரு ளிசசெயததபடி, என நினைநது-வேறு எதை அனுஸநதிதது, போககுவா - கழிபபாாகள ஒழிவில காலமெலலாம - ஒழிவிலலாத காலஙகளெலலாவறறிலும, உடனுய - கூடவே இருநது, மனனி- (விடடுப பிரியாமல) ஸதிரமாய இருநது, வழுவிலா - விடடுப போதல இலலாத, அதாவது ஸாவவிதஙகளான, அடிமை-கைஙகாயம, அனறிககே வழுவிலா - தோஷமிலலாத, அதாவது ஸவாதீன ஸவாாதத காதருதவாதி தோஷஙகளிலலாத எனறு ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிநியில வயாகயாதம பொஙகேழ - ‘ பொஙகு, எழ ’, எனகிற இரணடு பதஙகளும வருததியைச சொலலுகிற தாகையினுல மேலமேல வருததி யடையாநிறகிற எனறாததம, புகழகள - கலயாணகுணஙகள, வாயவாய - வாயிலே இருககுமவைகளாய, அதாவது சொலலபபடடவைகளாய, புலன - இநதிரியஙகளை, கொள-இழுததுககொளளுகிற, வடிவு- திவயமஙகள விகரஹம, என மனததாய - என மனதிலேயே இருககிறதாய, அஙகு - அநதக திருமேனியில, ஏய - அனுரூபமான, அநதத திருமேனியில ஸமாபபிககத தகுநதவைகளான, மலாகள - புஷபஙகள, கையவாய - கையிலே இருககுமவைகளாய, வழிபடடோட - இநத மாாககததிலேயே எபபொழுதும இருககுமபடி, அருளில - பகவான கருபை செயதானுகில, (‘ இஙகே திரிநதோக கிழுககுறறென ’ எனறு பாடின தலைபபு, இநத லோகததில ஸஞசரிபபவாகளுககுக குறறமென்ன) நாடாத - தேடுவதறகு அஸகயஙகளான, அதாவது துாலபஙகளான, மலா - புஷபஙகளை, நாடி - தேடி (பகவா

1 திரு-3-8-1. 2 திரு-8-10-4.

1 'நாடாத மலர் நாடி' என்றும், 2 'வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியைக் கொடுவினையேனும் பிடிக்க' என்றும், 3 'தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளுமீதே' என்றும், 4 'உனக்கே நாமாட்செய்வோம்' என்றும், 5 'பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடி கொட்டிடக் கொள்ளுமாகில்' என்றும், 6 'எண்ணக் கண்டவிரல்கள்' என்றும், 7 'உண்ணா நாள் பசியாவ தொன்றில்லை யோவாதே நமோ நாரணாவென் றெண்ணா நாளு மிருக்கெசுச்சாமவேத நாண் மலர் கொண்டுன்

னுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கவேற்பட்டது இந்த ஶரீரம்) வடிவு - ரூபத்தில், இணையில்லா - ஸத்ருஶமில்லாத, மலர்மகள் - லக்ஷ்மியும், மற்ற, நிலமகள் - பூமிப் பிராட்டியும், பிடிக்கும் - பிடிக்கிற, மெல் - ம்ருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடுவினையேனும் - க்ரூரமான பாபங்களையுடைய நானும், பிடிக்க - பிடிக்கும்படி (நீ க்ருபை பண்ணவேண்டும்) தனக்கேயாக - தன்னுடைய உகப்புக்காகவே, எனைக் கொள்ளும் - என்னை அடிமையாக அங்கீகரிக்கையாகிற, ஈதே - இதுவே (நான் பகவானைப் ப்ரார்த்திக்கும் ப்ரயோஜனம்) நாம் - நாங்கள், உனக்கே, இத்தால் ஸ்வார்த்தமாகவல்ல என்று ஸூசிதம், ஆட்செய்வோம் - கைங்கர்யம் செய்யக்கடவோம் பள்ளிகொள்ளுமிடத்து - திருக்கண் வளருமிடத்தில், அடிக்கொட்டிட - திருவடிகளைப் பிடிக்கும்படி, கொள்ளுமாகில் - என்னை அங்கீகரித்துக் கொள்ளுவனாகில் எண்ணக் கண்ட - (பகவானுடைய திருநாமங்களை) எண்ணுவதற்காக ஏற்பட்ட, விரல்கள் உண்ணா நாள் - சாப்பிடாத நாள், பசியாவது ஒன்றில்லை - பசியென்பது ஒன்றில்லை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், நமோநாரணாவென்று எண்ணா நாளும் - திருமந்திர ஜபம் செய்யாத நாளும், இருக்கெசுச்சாமவேதம் - ருக், யஜுஸ், ஸாம, என்கிற வேதங்களாகிற, நாண்மலர் கொண்டு - அப்பொழுது மலர்ந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு, உன்

1 திரு-1-4-9 2 திரு-9-2-10 3 திரு-2-9-4
4 திருப-29 5 கா-தி-4-1. 6 பெரி-தி-4-4-3.
7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம நண்ணு நாளவை தததுருமாகி லனறெனக கவை பட்டினி நாள ' என்றும, 1 'நாகது நினனே யலலாலறியாது நானதஞசுவ னென வசமனறு ' எனறும, 2 ' வாயவனேயலலது வாழததாது ' எனறும, 3 ' தோளவனேயலலால தொழா ' எனறும, 4 ' நயவேன பிறபொருளை நளளேன கீழாரோடு ' எனறும, 5 'நிரநதரம நினைபபதாக நீ நினேககவேணடும' எனறும, 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செலவதது ', 8 ' நீணுகஞசுறறி ' எனகிற திரு

பாதம - உனனுடைய திருவடிகளை, நணணுநாளவை - கிடடாத, அதாவது கிடடி ஆராதனம செயயாத நாள, தததுறுமாகில - நேரிடுமாகில, அனறு - அநதத தினததில, அவை - அபபடிபபடட நாளகளே, படடினி நாள - பசியோடிருககும தினஙகள நாகது, நினனேயலலால - உனனைத தவிர வேறெனறை, அறியாது, நான, அது - அதறகாக, அஞசுவன - பயபபடுகிறேன, அதாவது மிகவும கூருதானை எனனுடைய நாககிலை சொலவில உனககு எனன அவதயம நேரிடுமோ எனறு பயபபடுகிறேன, எனவசமனறு - அநத நாககு எனககு வஸபபடடதனறு வாய, அவனே அலலது - அநதப பகவானைத தவிர வேறொருவரை, வாழததாது - ஸதோததிரம செயயாது தோள அவனேயலலால, தொழா - ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய வஸதுககளை, நயவேன - (எனனுடைய தெனறு) ஆசைபபடமாடடேன, அதாவது உனககு மேஷபூதமான ஆதமாவை எனனுடைய தெனறபிமானிககமாடடேன, கீழாரோடு - தாழநதவாரளோடு, ஆதமாபஹாரம செயதவாசரோடு, நளளேன - ஸநேகம செயயமாடடேன இததால அஹஙகார மமகார நிவருததி அருளிச செயயபபடடது நிரநதரம - இடைவிடாமல, நினைபபதாக- (நான உனனை) தயானம பணணுமபடி, நீ, நினைககவேணடும- ஸஙகலபிககவேணடும எனகிற - எனறுராமபிககும ஆஜ்ஞாகாரம

1 பெரி-தி-5-1-1   2 மு-தி-11   3 மு-தி-68
4 மு-தி-64   5 திருசச-101   6 பெருமா தி-1-1
7 பெருமா-தி-4-1   8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'வத்ரூ ஷ்: ஸ்ருஜா மாலேச்வர்யஞ்ச வரத்யேகம் வர ந காமயே| அஹம் கடம்பொ ஸ்ஞ்யாஸம் காஷ்டோ வா யமுநா தடே||' என்றும், 2 'கரிஷ்யே ஸர்வம் வைதேஹ்யா ஸக விஷ்ரூதே | ந்ருத்தாஞ்ச ஸேவிஷ்யாமி தவார்யந: ப்ருக்ஷ்ணதே||', 3 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ருத: ஸ்வபதஸ்ச தே', 4 'பரவா நஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷசதம் ஸ்திதே | ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத ||' என்றும்,

வத்ரூ ஷ்: - பருமமாயினுடையவாவது, வரத்யேகம் (வத்ரூஷ்:)- ருத்திரனுடையவாவது, ஐச்வர்யஞ்ச - ஐச்வர்யத்தை, ந காமயே - நான் விரும்பவில்லை, அஹம் - நான், யமுநாதடே - யமுனைத்திக்கரையில், கடம்ப: - கடம்பமரமாகவாவது, காஷ்ட: - கொருக்கத்தி மரமாகவாவது, ஸ்ஞ்யாஸம் - ஆகக்கடவேன் இதி - என்னை, அநுஜம் - பின்பிறந்த அடிமை செய்பவனுக்கு, கரிஷ்யே - செய்துகொள்ளும், இஹ - இந்த விஷயத்தில், வைதேஹ்யா - உசிதமாக இல்லாமை, ந ஹி ரூதே - இல்லை அஹம் - நான், ந்ருத்தாஞ்ச: - புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை அடைந்தவனுக, ஸேவிஷ்யாமி - ஆகப்போகிறேன், தவ - உம்முடைய, ஆர்யந: - ஆச்ரிதர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறதாகிற ப்ரயோஜனமும், ப்ருக்ஷ்ணதே - உண்டாகிறது அஹம் - நான், ஜாக்ருத: - விழித்துக் கொண்டும், ஸ்வபதஸ்ச - தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிற, தே - உமக்கு, ஸர்வம் - எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும், கரிஷ்யாமி - செய்யப் போகிறேன் காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீ ராமனே, த்வயி - நீர், வர்ஷசதம் - அநேகம் வருஷங்கள், ஸ்திதே - இருக்கும்பொழுது,(அவ்வளவு காலமும் உமக்கு) பரவாநஸ்மி - பராதீனனாக இருக்கிறேன், ஸ்வயம் து - நீரே, ருசிரே - அழகான, தேசே - இடத்தில், க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும், இதி - என்று, மாம் - என்னைக் குறித்து, வத - சொல்லும் ஸர்வஜநஸ்ய - எல்லா ஜனங்க

1 2 ராமா-அயோ 31-22 3 ராமா-அயோ-31-25
4 ராமா-ஆர-15-7

1 'காங்க்ஷே வைஷ்ணவாநாம் ஸ்வம் ஜந்ம கேவலம்' என்றும், 2 'வஸ்துநா நந்யசேஷத்வம் பஞ்சகாலிக வர்த்மநா। ஸ்வார்ஜிதை: ஸம்ப்ருதைர்த்ரவ்யை: ஸ்வாஜ்ஞாஸித்தை: ஸம்ப்ருதை: ஹரிம் ஸத்கர்த்தா ஸமாராத்ய போக்ஷ்யாமி வாஸரான்॥' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபானுரூபகாலக்ஷேபமான வ்ருத்தி க்ருத்யமிருக்கும்படி தன் நிஷ்டைக்கநுரூபமாகத்

களிலும், வைஷ்ணவாநாம் கேவலம் - விஷ்ணுவுக்கு தாஸரா யிருக்கையை மாத்திரம், காங்க்ஷே - ஆசைப்படுகிறேன் ஸதா - எப்பொழுதும், ஏவம் - இந்தமாதிரி, பஞ்சகாலிக வர்த்மநா - ஐந்து காலங்களில் செய்யவேண்டிய அபிகமனம் முதலிய வழி யால், வஸ்துநா: - நடந்துகொண்டு, ஸ்வார்ஜிதை: - என் னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஶாஸ்த்ரை: - ஶாஸ்திர ஸம்மதங்க ளான, ஸம்ப்ருதை: - சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை களினால், ஸத்கர்த்தா: - ஸக்திக்குத் தக்கபடி, ஹரிம் - பகவானை, ஸத்கர்த்தா - பக்தியினால், ஸமாராத்ய - ஆராதனம் செய்து கொண்டு, வாஸரான் - தினங்களை, போக்ஷ்யாமி - போக்கப் போகிறேன் ஸ்வரூபானுரூப - ஸேஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த, இத்தால் தனனிஷ்டப்படி நடப் பது ஸ்வரூபத்திற்கு உசிதமல்ல என்பது தயோதிதம் காலக்ஷேபமான - (தேஹத்துடன் இருக்கும்) காலத் தைக் கழிப்பதாக ஏற்பட்ட, இத்தால் இது உபாயத் தோடு ஸம்பந்தப்படாமல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமானது என் பது தெரிவிக்கப்பட்டது இருக்கும்படி - சில பரமாணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தை யனுஸரித்து இதற்கு மேல் 'க்ருத்யக்ருத்யமிருக்கும்' என்பதோடன்வயம் 'தன் நிஷ்டைக்கநுரூபமாக' என்பதினால் உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பதற்காகவேண்டிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக இல் லாவிட்டாலும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற பகவானுடைய குணங்களை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகையினால் ஜ்ஞானம் அவஶ்யம் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்று தாத்பர்யம் தெளிய

1 ஜிதந்தா-1-13 2 வங்கி நம்பி நித்யம்,

தெளியவேண்டும் அம்ஶங்களில் தனக்குத் தெளியாத
பகவத் குணாநுஸந்தானம் நிலங்களை நாம் க்ருதக்ருத்ய
னென்று அநாத³ரித்திராதே அநுப⁴வ பூர்த்தியுண்
டாம்போது தெளிவும் ஶ்ரைஷ்ட்²யமும் வேண்டுகையா
லும், 1 'தத்³ப⁴க்தி ஜ்ஞாநாத்³ருதே(அ)ந்யத்து
க்ஷணமபி | ந யாசேத் பூருஷோ விஷ்ணும் யாவ
தா நஶ்யதி த்⁴ருவம் ||' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநப⁴க்தி
களை அபேக்ஷித்ததால் குற்றமில்லாமையாலும், தன
க்கு ஶேஷிவிஷயத்திலே விஸ்ரம்ப⁴ஜநகம் பிறக்கைக்காக
பரமைகாந்திகளின் ஸஹவாஸம் 2 'பீதகவாடைப் பிரானார்
பிரம குருவாகி வந்து' என்
னும்படி நிற்கிற தெளிவுடைய ஸாத்விகோத்தமர்களை பக

வேண்டுமே - நிச்சயமாய் அறியவேண்டிய அநாத³ரித்திரா
தே - உபேக்ஷை செய்யாமல் அநுப⁴வபூர்த்தி - பகவா
னுடைய அநுபவம் பூர்ணமாயிருக்கை ஶ்ரைஷ்ட்²யம் - விஶ்வா
ஸம் தத் - அந்தப் பகவானைப்பற்றிய, ப⁴க்தி ஜ்ஞாநா
த்³ருதே - பக்தி, ஜ்ஞானம், இவைகளைத் தவிர, அந்யத் - வேறு,
ப²லம் - ப்ரயோஜனத்தை, க்ஷணமபி ஒரு ஸமயத்திலும்,
பூருஷ: - புருஷன், விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, நயாசேத் -
யாசிக்கக்கூடாது, யாவதா - யாசிப்பதினால், நஶ்யதி -
நாஶமடைகிறான், த்⁴ருவம் - நிச்சயம் விஸ்ரம்ப⁴ஜநகம் - மன
திற்கு ப்ரீதி தத் - அந்த ஆத்ம தத்வத்தை, ('அவிநாஶிது '
என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தத்வார்த்தத்தை), ப்ரணிபா
தேந - நன்றாக ஸேவிப்பதினாலும், பரிப்ரஶ்நேந - பரீக்ஷை
க்குக் கேட்பதைப்போலல்லாமல் விநயத்துடன் கேட்பதினாலும்,
ஸேவயா - ஶுஶ்ரூஷையினாலும், வித்³தி⁴ - அறிந்துகொள், தத்த்வ
த³ர்ஶிந: - வாஸ்தவார்த்தத்தை அறிந்தவர்களான, ஜ்ஞாநி
ந: - ஜ்ஞானிகள், தே - உனக்கு, ஜ்ஞாநம் - ஆத்ம ஸ்வரூபத்
தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை, உபதே³க்ஷ்யந்தி - உபதேஶம் செய்
வார்கள் 'கட்டளையிலே' என்பதற்கு இந்த ப்ரமாணத்தில

1

2 37-ம் பக்கம் பார்க்க

கலிலே 1 'தமிஷ்ழி ஹ்ணிவாதெ ந வஸிஹ்ரொ நவொஸவ யா|உவஷெக்ஷ்யஷி தெ ஜ்ஞா நம்ஜ்ஞா நிநஷ்வக்ஷடிஸி-ந:॥' என்கிற கடனேயிலே தெளியககேடடு, 2 'ஊதொவ்யூ ஊடிதாதெ ஸிம்ஸஸெம-ணா விவஷ்ஷிதஃ। வஷ்ஸ்ரீஃ ஹெஸ்வ நிவஷெ-ணாவிஜும்வயஃ॥' எனகிறபடியே வஸிஹஜ்ஞாநனுய, 3 'யஸ்யாந ஹவவயஜ்ஞா வாஷ்ஷி ஷ்ஷெவ ஹ்திஷ்தா। தஷ்ரஷ்டி ெஹாசுரா ஷ்ஸெவு ஊ ஷ்வெஞ ஸவஜக்ஷ்ஜிஷெஷ:॥' எனகிறபடியே யிவ்வஷங்க களில நிஷெஷ்யுடையவாகளுடனே நெருங்கி வதி

சொலலபபடடிருககும பராணிபாதாதிகளே முனனிடடுககொ ணடு எனறாததம அஃறிககே தான உபதேஶிதத வாததத தையே பல ஜ்ஞானிகளிடததில கேடகுமபடி ஸ்ரீ கீதாசாாயன விதிததிருககிறபடியிலே தான கருதகருதயனெனறு உபேகூிக காமல ஜ்ஞானிகள பககல கேடகவேணடுமென றேறபடுகிற படியே எனறு தாதபாயமாசவுமாம ஊதொவிமூடனும, **விவஷ்ஷிதஃ** - புததிமானுடைய, **ஸம்ஸெமணா** - ஸம்பநததிஞல, **வம்ஷஸ்ஃ** - கலககததைப போசகடிசகிற, **ஹஸ்யூ** - தேதத தாங கொடடையினுடைய, **நிவஷெணா** - தேயபபதிஞலே, **ஜுவிலும்** - கலஙகின, **வயஜ்வ** - ஜலமபோல, அதாவது அநத ஜலம தெளிவை அடைவதைபபோல, **ஊடிதாம்** - பணடிதனு யிருககையை, **வதி** - அடைகிருன **வஸிஹஜ்ஞாநனுய**- ஸமஶயாதிகளிலலாத ஜ்ஞானததை யுடையவனுய **யஸ்ய** - எவனுககு, **தஷெ** - தததவததில, **வாஷ்ஃ** - புததியானது, **அநாஹவவயஜ்ஞா** அனுபவம வரையிலாக, **ஹ்திஷ்தா**- நிலை கினறிருககிறதோ, அதாவது பரயோஜனததில முடிவு பெறறிருககிறதோ, இததால ஶாஸதிராாததததை அறிவது அனுஷடானததில முடிவுபெறறிருககிறது எனபது தயோதிதம, **தஷ்ரஷ்டி ெஹாசுரா:** - அபபடிபபடடவனுடைய கடாகூங களுககு விஷயஙகளான, **ஸவெ** - எலலா பராணிகளும, **ஸவஜக்ஷ்ஜிஷெஷ:** - எலலாப பாபஙகளிஞலும, **ஊஷ்வெஞ**- விடபபடுகிருாகள 'அஷ்ஙகளில நிஷெஷ்' யாவது ததவங

த்து, அவர்கள் அநுஷ்டாநங்களில் 1 'யாவர்தடித் உப வாஹித வஸ்துத ஸம்ஸ்வீகொடுகே' என்கிற ந்யாயத்திலே தன் வண்ணாம் ஜாதி மண்ணாதிகளுக்கு அநுரூபமான அநுஷ்டாந த்தைத் தேர்ஷிந்து தாநுஷ்டித்து, இவ்வநுஷ்டாநங்களை யுடையோமெனனும் ஸாவதைந்யடியாக வரும் ஸ்வோத்கர்ஷ வாதிகர்ஷ அநுஸந்தாநங்களாகிற படுகுழிகளைத் தப்பும்படி நான் முன்னடி பார்த்து நடக்கவும், தனக்கு ஶரண்ய ஸாதி விசேஷ கார்பண்யாது ஸந்தாநம் நமமாழ்வார் கரியை உருகுமாக ளுள்ளிட்டார்க்குப்போலே ஸாக்ஷாத்காராதிகளாகிற ஸம்ருத்தவஸ்துங்கள் வந்தாலும், 2 'நன்மை தீமைகளொன்று மறியேன்' என்றும், 3 'அறிவனே லுமி

களில் உறுதியான விஶ்வாஸரூபமான ஜ்ஞாநமும், அதில் சொல்லிய உபாயங்களில் அநுஷ்டாநமும் நெருங்கிவ கிடந்து - கூடவே இருந்துகொண்டு ஸ்வஸ்வத்தி-எல்லா இடத்திலேயும், ஸம்ஸ்வீகொடுகே-ஜலம் நிறைந்த, உபவாஹித-குளம் முதலிய பற்றில, (தாகமுடையவனுக்கு) யாவாந் - எவ்வளவு, அர்த்த:-பரயோஜனமோ (அவ்வளவே காஹிசகப்படுகிறது, அதைப்போலவே எல்லா வேதங்களிலும் தனக்கு பரயோஜனமான பற்றை மாத்திரம் அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்) ந்யாயத்திலே அந்த ந்யாயத்தினாலே, ஸாவதை - எண்ணம் (அபிமானம்), ஜாதி - கோத்திரம், 'படுகுழி'யாவது-மேலில நல்லவழியைப்போலத் தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே தள்ளும் பள்ளம் அதாவது அதைப்போல இவர்கள் அநுஷ்டானமும் மேலில நன்றாயிருந்தாலும் இந்த அபிமானங்களோடிருந்தால் கீழே விழப் பண்ணும் என்று தாத்பர்யம், தப்பும்படி - தாண்டும்படி, முன்னடி பார்த்து-தானடிவைக்கு மிடத்தை முன்னாலேயே பார்த்து, அதாவது ஸாவதானமாய 'ஶரண்ய' இத்யாதி-பகவானுடைய விசேஷ கருபையினாலே, உள்ளிட்டார் - முதலியவர்கள் ஸம்ருத்தவஸ்துங்கள் - பலம் உண்டாகும் வரிசைகள், நன்மை -

வை யெலலா மெனறு லடைபபு நீககொணு ’ என றும நிஷ்யிதது, வாரயீந ஸ்வாவஷ்டி ஸூவாதியா ன தனனயிகாரததிலே சொருகின வாகிஙநதை யழியமாருதே, 1 ‘அஹஉஸ்ரவாராயாநா உாஜெயாகிஙம கொமதி: ’ ஐதநாதிகளை யடியொததி நடககிற 2 ‘ நோறற நோனபிலேன நுணணறிவிலேன ’, 3 ‘எனனுன செயகேன’, 4 ‘களைவாய துனபங களை யா தொழிவாய களைகண மறறிலேன’, 5 ‘புகலொன் றிலலா வடியேன’, 6 ‘ ஆவிககோா பறறுககொமபு நினனலாலறிகினறிலேன’, 7 ‘கறவைகள பின சென று’, 8 ‘குளிதது மூனறனலையோமபும’, 9 ‘குல

புணயம, தீமைகள - பாபஙகள, ஒனறுமறியேன - இவைகள ஒனறையும அறியமாடடேன, அறிவனேலும - இவைகளைத தெரிநதுசொணடாலும, இவையெலலாம - இநத நனமைதீமைச ளெலலாம, எனனுல, அடைபபு - அடைவதறகும, நீககு - தள ளுவதறகும, ஒணணுது முடியாது, ஸூவாதியான - பாவருததி களை யுடையவனுன, சொருகின-உளளடஙகியிருககிற, அழியமா ருதே - அழியுமபடி விலககாமல, அடியோததி - அனுஸரிதது. அதாவது அதே அாததஙகளை பாதிபாதிககிற நோறற - என னுல செயயபபடட, நோனபிலேன - வரதமிலலாதவன, அதா வது காமயோகமிலலாதவன, நுண - ஸூகஷமமான, அதாவது ஆதமஸவருபததைப பறறிய, அறிவிலேன - ஜஞானமிலலாத வன, அதாவது ஜஞானயோகமிலலாதவன நாண - அதயநதம பாரதீனனுன நான எனசெயவேன துனபம - துககததை, களை வாய - போககடிபபாய, களையாதொழிவாய - போககடிககா மல போவாய, மறறு - வேறு, களைகண - ரகஷகன, இலேன ‘ கறைவகள பினசெனறு ’ எனகிற பாடடில ‘ அறிவொனறுமில லாத வாயசசுலதது ’ என்று ஆகிஞசநயம அனுஸநதிககபபட டது குளிதது - ஸநானம செயது, மூனறனலை - மூனறகனி களை, ஓமபும - (ஹவிஸஸுககளினுல) பாமருகைஷ செயவதா

1 889-ம-பககம பாாகக 2 திரு-5-7-1 8 திரு-5-8 8
4 திரு-5-8-8 5 திரு-6-10-10 6 திரு-10-10 3
7 திருப-28. 8 திருமாலை-25 9 திருசச-90

ஙகளாய வீரிரணடில', 1 'ஏழை யேதிலன', 2 'பற
ேறலொனறு மிலேன', 3 'தருதுயரந தடாயேல'
என்கிற பாடடுககளிலும, 4 'ந யஶ்ரு திஷ்ட்ரஹவீ' என
கிற ஶ்லோகததிலும, இவாகள் அருளிசசெயத காவஶ்ரு
ண்யததின கவடுகளை யெலலாமவஷ்டமபிததுககொண
டு போரவும, இபபடிக தனக கஶரிகாரும பிறநத
வஆஙஶ்யதையு மதடியாக விழநத ஶெகஷ்யஶ்ததையும
பாரதது 5 'பொயநினற ஞானமும பொலலா வொ
ழுககு மழுககுடமபும' எனறலறறப பணணும
நிவெத்ஷ ஹரவாஶ்யததாலே யவஙஙளுகாதே,
5 'உயிரளிபபா னெனனினற யோனியுமாயப பிறந

இற (ஸாவதானததோடு நடககவேணடிய பரமமனைய காமததை
ஒழிததுவிடடேன) குலஙகளாய - நலல குலஙகளான, ஈரிரண
டில - நானகு வாணஙகளிலும (பிறநதவுமிலலே, நலல விதயை
களையும அபயாஸம செயயவுமிலலே) பறறேல - அவலமபனமோ
வெனனில, ஒனறுமிலேன - ஒனறுமிலலாதவன ஏழை - சபல
புததியை யுடையவன, ஏதிலன - சதரு ந யஶ்ரு திஷ்ட்ரஹவீ -
சாமததில நிஷ்டையையுடையவனலலேன இவாகள் - இநத
ஆசாரயாகள, கவடுகள - உடபிரிவுகள இபபடிக காரபணய
மம பல ரூபமாக உதத காலததிலும அநுஸநதேயமாகில தன
அயோகயதாதிகளைப பாரதது அகனறு போகும்படி நேரிடுமே
யனறி பகவத கைஙகாயாதிகளுககு பராபதி யுணடாகும்படி
யாகுமோ எனனில? அருளிசசெயகிறாா—'இபபடி' எனறு
ரமபிதது பொயநினற - பொயயாக உணடாகிய, ஞானமும -
தேஹாதம பரமமும, பொலலா வொழுககும - அதினு
லுணடாகிய தோஷததோடு கூடிய நடவடிககையும, அழுக
குடமபும - அதினாலுணடாகிய மலமயமான ஶரீரமும
நிவெதனம - தனனை இகழநது கொளளுதல யவஙஙளுகா
தே - ஒரு காயததையும செயய யோககியதை யிலலாதபடி தள
ளாதது பேர்காமல உயிரளிபபான - ஜீவாதமாககளை ரகஷிபபதற

1 பெ-தி-5-8-1. 2 திரு-1-9-8 3 பெருமா-தி-5-1
4 ஆள-ஸதோ-22 5 திருவிரு-1.

தாமிமையோர் தலைவா' எனகிறபடியே பொதிர்சூழலை புகந்து நிற்கிற ஸர்வணுடைய தாய முலைப்பாலை போலே வ்யக்தமுமாய் வியக்தமுமான உபதேசந்தாலே தெளிந்த வவதார ரஹஸ்யாதிகளாகிற கீழ்ச்சுங்களை யவகாஹித்துத் தேறி', 1 'உத்தெவெயவஹீ லாயர் வ்ருத்தி' என்றும், 2 'த்ராவரொபி வலவுரா யீகர்தவேர் நாவிகை வாரா | வலாஸ யெதாஜி தெவம் ஸமயா ரணம் யதி || நிசெபுரக்ஷம் விதி தம் ஜங்கம் ஆஹாவாத்யாதரா:|' என்றும், 3 'யசுஸ் றஙயு நி

— — — — — — — — —

காச, எனன்னற - எனதெய்வ விதமா யிருப்பிற, யோனியுமாய - ஜாதியாச, பிறந்தாய - அவதரிக்க நரு விறைவா, இமையோர்தலைவா - நித்ய ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனுனவனே எசிர் சூழல் - எதிரே வந்து வளைப்பதற்காக, புகந்து - ...வெ... ஸத்தாலே - 'பைதர்மிதி செவ்யுத்தாதி' என்கிறபடியே ... ஹேதுமம முதலிய ...வகளின்று ... ஸ்ருதி ... குண ... விவக்ஷி ... கீழ்ச்சுங்கள் - ... கங்களான பாபங்களை ... அவகா ஹித்து - ஸநானம் செய்து, அதாவது ... ஸநதானத்தின் ... தை யடைந்து உத்தெவெயவஹீ - ... ஸர்வாயுத த்ருஷ்டு: - நல்ல நடவடிக்கை ... முனபு, த்ராவரா: - ... ஞயும், வலவுரவீ - எனறும் ... கருதகனையும், நாவிகை - ... அதி - ... போதிலும், ஸமயா - ... வம் - பசவா... ஸரணம் - ஸரணமாக, ஸகாஸயெதீ - ஆஸாயிபபாளோபானல, தம் ஜங்கம் - ... ரத்நா - பரவா ... ஆஹாவாக - ... நிசெபுரக்ஷம் - ... வி தி - ... யக -

1 போ-ஸே-14 10 2 ... -16-2,3 3 ... -61

யாத்ராந்ஹவைவ்ஸாஸ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்தோ: அபிஹக்ஷணார்த்தாத்| ஏவம் ஸதா ஸகலஜந்மஸு ஸாபராதம் க்ஷாம்யஸ்யஹோ தத்அபிஸந்திவிராமமாத்ராத்||' என்றும், 1 '**ஆவஹத்யபி ஜநேது வேதநா: காரயேந்ந விஜாநதா**' என்றும், 2 'மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வது வலமே' என்றும் சொல்லுகிற ந்யாயத்தாலே **ஸத்த**த்துக்கு சேராதே **ஸத்த**மான வயோஷ்த்தையைக் கண்டகலவும் பாராதே **ஸ்வயத்நயோஜ்யமாயநவயிகமான** ஸாரணா ஆஹாவத்தாலே இப்போது பிறந்த வயோஷ்த்தையைக்கண்டு வருகிற நீருக்கண்கோலுங் கணக்கிலே இவ்வவ வெஷ்க **கூநாபவ**மான **வாஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவதந்** மாகிற **வைகுண்யாநுஹவ**த்தை இழவாதே, 3 'முடியா'னிலபடியே விடாயத்த காரணங்களை ஸாக்ஷிகா

தப்பாபம், ஸ்ருஷ்ஹக்ஷு நியாந் ரெஷ்ம பருமை சவப்பராஜி, **ஆநாஹவெகி** - அறுமிந்தாறும், **ஸ்தாஸ்யம்** - நாஸ்தத்தை யடைவிராமுடிபாரோ **தத்கில்பிஷம்** அப்படிப்பட்ட பாபத்தை, **ஜந்தோ:** - ப்ராணி, **ஊஹ** - இந்த மோசததிர, **க்ஷணார்த்தாத்** - அரை க்ஷணத்தில், **ஸ்ருஜதி** - செய்கிறது, **ஏவம்** - இப்படி, **ஸதா** - எப்பொழுதும், **ஸகலஜந்மஸு** - எல்லாஜ ஜனமாகளிலும், **ஸாபராதம்** - அபராதத்தோடு கூடின பராணியை, **தத்அபிஸந்திவிராமமாத்ராத்** - (அந்தப் பாபங்களில்) அபிஸந்தியின் ஓய்விலை மாத்திரம், **க்ஷாம்யஸி** - பொறுத்து விடுகிறீர், **அஹோ** - ஆஸ்சர்யம் **விஜாநதா** - அறிந்தவனால், **ஜநே** - ஜலமானது, **ஆவஹத்யபி** - வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே, **வேதநா:** - அசை, **காரயேந்** - செய்யத்தக்கது **மாளுமோரிடத்திலும்** - மரணமடையும் காலத்திலும், **வணக்கொடு** - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, **மாள்வது** - ஸபிப்பது, **வலமே** - பலமானது **ஸத்தத்துக்கு**-கழிந்ததற்கு 'முடியா'னிலபடியே இத்யாதிக்கு 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியில

1 வஙகி-கிதயம். 2 திரு-1-3-8 3 திரு-3-8-1.

ஸார வைவர்ணிகளாலே யோக்யங்களாக்கி ஸ்தாவரங்களான வஸ்துவங்களிலே மூட்டி அயோக்ய விஷயாந்தரங்களில் பட்டி புகக் வாஸல்களை மாற்றுவிக்கவும், அக்கரையிலிழி த்தேசத்துக்குப்போக ஓடம்

ஆழ்வார் தம்முடைய கரணங்கள் ஒன்றொன்றும் மற்றக் கரணங்களின் அநுபவத்தைப் பகவத் விஷயத்தில் ஆசைப்பட்டன என்றருளிச் செய்திருக்கிறபோலே என்று கருத்தாயம் அகல - பிரிந்துபோக, விடாய்த்த - பகவதநுபவத்தில் மிகுந்த விடாயையுடைய 'ஆழ்வார்' ஸ்ரீதம் விவேகிகளைக் குறிக்கிறது யோக்யங்களாக்கி' என்பதோடு பகவத் கைங்கர்யங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லவும் 'வஸ்துவங்கள்' என்றது அப்படி உண்டாக்கப்பட்ட கைங்கர்யத்திற்கும் உபலக்ஷணம், ஆனது எறுக்கவே இந்திரியங்கள் பரமனிடத்தில் ஆசை யுடையனவாயிருந்த போதிலும் அனாதியான ஆஹாரநிலை அங்கீகரித்தால் அதிலே வருந்தி செய்யப்பட்ட இந்திரியங்கள் பரமாத்மாவிலிருந்து பிரயோஜனாந்தரங்களான் அயோக்ய-ஸ்வதந்த்ரங்களான, படிபுகக்வாஸலைக் திருட்டுக்கண்டாம் போய் தொலைந்து ப்ரசஞ்சங்களான வாஸல்களை, அதாவது இந்திரியங்கள் விஷயாந்தரப் ப்ரவ்ருத்தியாஸல்களை என்று தப்பாயம் இப்படி ஸாதிஸாதனமான வைவாசைகளை, அதிலே ரூபயங்கள் அதிலே பகவதநுபவம், இவைகள் அவஸ்யம் ஏற்ற பிரகாரத்தாலே இந்திரிய ஜயம் பரவசங்களை இருந்த கணத்திலே உண்டாகாது யத்னத்தில் அந்தராத்மா ப்ரமம் அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவஸ்யமான தைர்யத்தோடு தேஹத்தின் முடிவிலே மோக்ஷத்தைப் பெறுந்திருப்ப விரோதியாய் அநேக விஷயாந்தரங்களில் இந்திரியங்கள் செல்லாதிருப்பதற்கு பாதகமாம் பகவத் கைங்கர்யாதிகளைச் செய்ய அடிப்படையில் ஸாஸ்திர வஸ்யனானாக செய்ய வேண்டுமென்று

அநுபயுக்தமன்றோ என்கிற ஸம்சயங்களுக்கு வருந்து தமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்—'அக்கரையில' என்றது 'அக்கரை' என்பது 'ஸம்ஸாரத்தேசத்துக்கு'

பாரத்திருப்பார் நினைத்தபோது விடவொண்ணாத வணவஸூத்ரத்தில் விழியாதே வேண்டின மட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கீடான விஹாரஸூத்ரத்திலே யிழிந்தாலும் ஸூத்ரஶாஸ்த்ரத்தின்படியே யடிதப்பாதே கருவி வைக்குமாப்போலே ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைக ளாலே யடிமை கொள்ளுகிற ஶாஸிதாவினுடைய ஶாஸ்த்ரத்துக்குப் பொருந்தின காலவிஶேஷாதி நிய

'ஓடத்துக்கும்' விஶேஷணம் அக்கரையிலோடம் பாரத்திருப்பார் - அக்கரையிலிருக்கும் ஓடம் இக்கரை வருமட்டும் பார்த்திருப்பவர்கள், விடவொண்ணாத - நிறுத்தமுடியாத, வணவஸூத்ரம்-பந்தயம் வைத்து ஆடும் சொக்கட்டான் முதலிய விளையாட்டு, தலைக்கட்டுகைக்கீடான - முடிப்பதற்குத் தக்கதான, விஹாரஸூத்ரம் - காலம் கழிப்பதற்காக மாத்திரம் ஆடும் சொக்கட்டான் முதலியது இழிந்தாலும் - ஆரம்பித்தாலும்; இத்தால் தேஹாந்தராதிகளில் பலக்கூடிய பலம் இப்பொழுது அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே இந்த தேஹத்தின் முடிவு மாத்ரம் வருகிற வரையில் யதாஶக்தி யநுஷ்டிக்கலாமாகையினால் இந்த தேஹத்தின்முடிவிலே என்று ப்ரார்த்தித்ததோடு விரோதிக்காது என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. 'ஸூத்ரஶாஸ்த்ர'மாவது சதுரங்கம், முதலிய ஆட்டங்களில் காய்களை நடத்தும் ப்ரகாரத்தை நியமிக்கும் ஶாஸ்த்ரம் கருவிகள் - சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் ராஜா, ப்ரதிமைகளாகவுமாம் அடிதப்பாதே - யானை குதிரை முதலிய காய்களை நடத்தவேண்டிய மார்க்கம் தப்பாமல் இந்தக்கால அந்தந்த பலங்களுக்காக அல்லாமல் நித்ய நைமித்திகாதிகளை காலக்ஷேபார்த்தமாகச் செய்தாலும் ஶாஸ்த்ரப்ரகாரம் நடக்கவேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று ஶாஸிதா - நியந்தாவாகிய பகவான், ஶாஸ்த்ரத்துக்கு - ஆஜ்ஞாரூபமான ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு காலவிஶேஷாதிநியதமான - அந்தந்த காலங்களில் செய்யவேண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றையும் திறக்கச் செய்யாமல் ஸ்வாமி ப்ரயோஜனமாய் செய்யவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்—'விதுவரிஹாராய' என்றும்

த்தமான கைங்கர்யத்தை விஷ்வக்ஸேநாத்யமாக க்ஷீரஸேவை பண்ணுவாரைப் போலன்றிக்கே ஸ்வயத்துவமான வஸிஷ்டாதிகளாலே ப்ரஸம்ஸிதமாக வாரொழும் பெற்றவர்கள் பாலவாரத்துணை ஸ்வாமிபோலே புகந்து பண்ணவும், அப்போது 1 'ஸிக்த்வா ஸிக்த்வா சூர்ணகாரோ வக்த்ரஸேவ

ஆச்சாரவதாரம் கைங்கர்யத்திற்கு உத்தேஸ்யம்

ச வஸிஷ்ட: । ஸஸ்ராஸ்த்ர ஸத்தா ஹ்ருஷ்டயே தஸ்யாஸன ஸந்நிபம் வ்ரஜெஜஸ் ॥' என்னும், 1 'யதா ஸாக்ஷாஜ் ஜலஹோதிஸேஷ: ஸுவ்ருஷ்டிஜக்தா'

பித்து ஸேவைபண்ணுவார் - ஸாமப்ரிவமென்ன இப்படி பகவானுடைய அனுபவமாகவும் கைங்கர்யமாகவும் செய்யாதே வண்டிய தவஸ்பமாகில பகவானுடைய பரநுபரஸ்திருந்ய விபவாவ தாரங்களும் காலத்தாலும் தேசத்தாலும் காலாகர நிட்டமா விருக்கின்றனவே? என்கிற ஸங்கைக்குப் பரிஹாரமாக ஒப்படிபட்ட தோஷநாஸ்த்ர ஆசார்ய வைகுந்த ஆசார்யராக்கில் அவைகளைச் செய்யவேணுமென்கை ஸநாதி செய்யாமல் ராய அதிர ஸேழரகூறிய பரவிபவாதிகளில் அவதாரங்களைக் காட்டுகிறது பரமாண்கைக்கொண்டு காட்டுகிறார் - 'ஸிக்த்வ' என்ருரம்பித்து வஸிஷ்ட - ஸ்ரீபஸ்ருமானவிடம், ஸிக்த்வஸிக்த்வ எப்பொழுதும் பறப்பட்டதாகில், சூர்ணகாரோ - அந்நாயனுடைய ஆபாரத்திலும், வக்த்ரஸேவ - அந்நாயனுடைய ஸேவாதகருஷ்டன் என்பதிலும், அவன் சிருஷ்டிமானனைத் தேவாதராஷ்டமென்பதிலும், ஸஸ்ர - அவனுடைய, ஹ்ருஷ்டயே - மனதில, ஸத்தா - (அவனைப்) உண்டு (பண்ணிநாக்கி), ஸ்வஸ்தி இருக்கிறதோ, தஸ்ய - அந்நாரணருக்கு, ஆஸன - ஆஸனமாகப் பசுவான, ஸந்நிபம் - ஸமீபத்திலிருக்குமவனாய், வ்ரஜெஜஸ் - வந்து வான, அந்த விகாரஹாதிகளுடன் கூட ஸமாதானமாக என்றபடி ஸாக்ஷாஜ் - ஸமுத்திரத்தின் ஜலம், ஜலஹோ: - ஜலம், ஸ்வேத: - மேகங்களால், ஸுவ்ருஷ்டிம் - நன்றாக ஜலம் பெய்யப்பட்டதாய், அதாவது குறைவாகப் பட்டதாய், உபதேஸமாஜ்யம் - அந்த

1 பொ-ஸம

வஹோம்ருதாம் | ததைவ ஹி மநுஷ்யாணாம் ஹதேக்ஷு ஸம்ஹாவிதோஹரி:||' என்னும் சொல்லுகிறபடியே ஓரதிகாரி விசேஷத்துக்காக ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணி வரதஸேஷ்பியான தன்னை யுகந்துவந்த அவதாரம் பண்ணியிருக்கிற பேரருளாளப்பெருமாள் பக்கலிலே 1 'ஸர்வாதிஸாயி ஷாட்குண்யம் ஸம்ஹிதம் உஞ்ச பிம்பயோ:' என்கிற வஸ்திர்ப்பையும், 2 'ஸ்ரீவிராஜ்யாஸிவயுக்மம் வஸ்யத: வரோஷோத்தமம் | வாதகாம்ப்ராஸா

பயிக்கக்கூடியதாயிருக்கையை, யதா - எப்படி, வஸ்தி - அயோத்யை, ததைவ - அப்படியே, ஹதேக்ஷு: - பக்தர்களினுள், ஸம்ஹாவிதஃ - கொண்டாடப்பட்டிருக்கிற, ஹரி: - பகவான், மநுஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு (கைவராயாதிரமுகந்து உகந்தேஸ்யமாயிருக்கைக்குத் தகுந்த பன்னுகிறான்) ஓரதிகாரி - தேவதைகள், ருஷிகள், பராங்குச பரகாலாதி ஆசார்யர்கள், 'ஸாந்நித்யாதி' என்பதோடு ஆச்சாரிப்ராஹ்மத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணுகைகளும் 'தன்னை யுகந்துவந்த' என்பதால் பூர்வாசார்யாதிகளுக்காக முன் ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணின போதிலும் அது முதல் இதுவரையிலாக பகவான் ஸாந்நித்யம் செய்திருப்பதன்னுடையவும் தன்னைப்போன்ற மற்றுமுள்ள பக்தர்களுடையவும் ஆராதனத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக எழுந்தருளியிருப்பதாகவும் இது காஹாசனையாக குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸாத்வதிக்ஸயில வ்யாக்யாதம் உஞ்ச பிம்பயோ: - மந்திரப்ரதிஷ்டையும் சேர்ந்திருக்கு மிடத்தில், அதாவது மந்திரத்தினால் பிம்பத்தில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாந்நித்யத்தையுடைத்தாயிருக்கும் பகவானிடத்தில் ஸர்வாதிஸாயி - பரரூபம் முதலியவைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாட்குண்யம் - ஜ்ஞானம் முதலிய ஆறு குணங்களும், ஸம்ஹிதம் - இருக்கிறது வஸ்திர்ப - குணங்களின் நிறைவு ஸ்ரீவீரா: - திருவடிகளுக்கு ஆதாரமாகிய பீடம் முதல், ஸிரோவியுக்மம் - சிரோபாகம் வரையிலும், வரோஷோத்தமம் - (அர்ச்சாரூபியான) புருஷோத்தமனை, வஸ்யத: - பார்க்கிறவனுக்கு, வாதகாநி - மஹா பாதகங்களும்,

1 விஷ்-ஸம 2 பாஞ்-ஸம-2-84

[illegible] ||' என்கிற பாவநத்வத்தையும், 1 'ஸர்வபாப [illegible] ஸம்ஶயச்சேதகம் | [illegible] || [illegible] ||' என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணாந்தரங்களிலும் [illegible] வரும் [illegible] ளெல்லாத்துக்கும் மருந்தாயிருக்கிற [illegible], 2 'யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்'

ஸூர்ய - [illegible], நஶ்யந்தி - [illegible], உபபாதகம் - உபபாதகங்கள், ஸம்வாந்தி: [illegible] ஈவேண்டியதென்ன பாவநத்வம் - [illegible] தன்மை ஸகலாகம் - [illegible], ஸர்வபாப [illegible] பாபங்களையும், ஸம்ஶயச்சேதகம் - [illegible] படிய மனதையுடைய, [illegible] [illegible], [illegible] - பாம [illegible], ([illegible]) [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] அழிவானவை, (இதற்கு [illegible]) [illegible] - [illegible] யுக்திகளின் [illegible], [illegible] - [illegible] யிருக்கும் அ[illegible] [illegible], ([illegible] காரணம்) [illegible] - [illegible] களுக்கு இல்லாத [illegible] இவைகள், [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] ' ப்ரத்ய ' [illegible], [illegible] தாஹோஹாவத்தால்' இ[illegible] களும், இவைகளுக்கு [illegible] களும், அதாவது பரம [illegible] மூன்று காரணங்களினால் [illegible] வையான உண்டாகின்றன என்ற [illegible] மருந்தாயிருக்கிற மருந்தைப்போல போக்கடிக்கத்தக்கதாயிருக்கிற யே-[illegible], யதா-படி, மாம்-என்னை, ப்ரபத்யந்தே-[illegible],

ஷம்' என்றும், 1 'தமருகந்தது எவ்வுருவம்' என்கிற
பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே வாஞ்சாநுஸாரவிக்ர
ஹமான ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையும், 2 'கண்ட கண்
கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்கிற சாக்ஷுஷக்ஷ
மத்தையும் அநுஸந்தித்து, 3 'ஸதீவ ப்ரியபர்த்தாரம்
ஜநநீவ ஸ்தநந்தயம்| ஆசார்யம் ஶிஷ்யவந் மித்ரம் மித்ரவத்
ஹரிம் ‖ ஸ்வாமிவச்ச ஸோதரவச்ச குருவச்ச

அதாவது பராத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன், தாஸ - அடியார்களை, அப்யேவ - அப்படியே, ஸஜாதி - ப்ரீதிபண்ணி வைக்கிறான். தமருகந்தது - பாகவதர்கள் விரும்பப்பட்டது, எவ்வுருவம் - எந்த ரூபமோ, அவ்வுருவமதானே அவ்வுருவத்தை யுடையவனாகத் தானே ஆயிருப்பான் (அவர்கள் சாற்றின திருநாமமே தனக்குத் திருநாமமாகவும் உடையவன்) வாஞ்சாநுஸாரவிக்ரஹமான - விரும்பினதும் மனதில் ஆகும் அவ்விட முப்பாத கண்ட கண்கள் - (அரியபுரத்து என்னமுதினை - ஸ்ரீரங்கத்தில் அர்ச்சா ரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் போக்ய பூதனான பகவானை) பார்த்தயனந்த பார்த்த கண்கள், மற்றொன்றினை - வேறொரு வஸ்துவை, அதாவது இந்த அர்ச்சாவதாரம் தவிர மற்ற ரூபங்களையும் எவைகளையும், காணாவே - பார்க்கமாட்டாது. சாக்ஷுஷக்ஷமம் - (இந்திரியங்களை) தன்னிடத்திலேயே வசப்படுத்திக் கொள்ளுந்தன்மை. ப்ரியபர்த்தாரம் - இஷ்டனான புருஷனை, ஸதீவ - பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ போலவும், ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பால் குடிக்கும் சிசுவை, ஜநநீவ - தாயார் போலவும், ஆசார்யம் - ஆசார்யனை, ஶிஷ்யவத் - சிஷ்யன் போலவும், மித்ரம் - ஸ்நேஹிதனை, மித்ரவத் - (மற்றொரு) ஸ்நேஹிதன் போலவும், ஹரிம் - பகவானை, ஆராதயேத் - உபசரிக்க வேண்டும். ஸ்வாமிவச்ச - ஸ்வாமியாகவும், ஸோதரவச்ச - ஸஹோதரனாகவும், குருவச்ச - குருவாகவும், பித்ருவச்ச - பிதாவாகவும், மாத்ருவச்ச - மாதாவாகவும், ஸர்வதா - எப்பொழுதும், ப்ரபு: - பகவான், ஸேவ்ய: (நம்மால்) அநுஸந்தானம் செய்யத்தக்கவர்

1 மு-தி-44 2 அமல-10 3 பாண-உ.ம-4-37,38

வஸேயவ:||, 1 'யதா பூர்வாக்ரஜம் யதா ச தேஹஸம்ஸ்தி தம் | யதா ஸ்ரியாதிதிம் ஆராத்யம் ஸர்வஸ்வம் ததா ஸேவ்யேத்||', 2 'யதா ச பாத்ரம் பத்யம் ததைவோபஸேவேத ஹரிம்' என்கிறபடியே அவ்வோ ஸம்பந்தாநுரூபமாக ஸ்வாமி ஸகாதிகளாக நடத்தவேண்டும் ப்ரவ்ருத்திகளைப் பண்ணவும், அப்போது 3 'ஆஜ்ஞா ஸஞ்சாயு உதேதி ஸிந்தூராவாயம் வோவாவஸூதம் உஹாரவ்ஞம் | ஸ்வாமிநீ

பூர்வாக்ரஜம் யதா - முந்தப் பிறந்த தமையனை, உத்யஸ்தம் - மதம் பிடித்த யானையை, யதா - எப்படியோ, ஆராத்யம் வந்திருக்கிற, ஸ்ரியாதிதிம் - இஷ்டமான விருந்தாளியை, யதா - எப்படியோ, ததா - அப்படியே, ஸர்வஸ்வம் - [illegible], ஸேவ்யேத் - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும். பத்யம் - ப்ரியமுள்ள, பாத்ரம் - பிள்ளையை, யதா - எப்படியோ, ததைவ - அப்படியே, ஹரிம் - பகவானை, உபஸேவேத - உபாஸிக்க வேண்டும். ஸம்பந்தவகம் - ஸ்வாமித்வாதி ஸம்பந்தங்களின் கூட்டம்; இவைகளில் ஒவ்வொரு ஸம்பந்தத்திற்கும் தக்கபடி வ்யாபாரம் செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பது எல்லாமாம். ப்ரவ்ருத்திக்கும்பொழுது சேட்டைகள் வேண்டியபடியில்லையானால் 'ஸகா' என்று நிற்குத் தாத்பர்யம் 'ஸகல' இதனால் நிற்கும் பாவம் ஸ்திரமாய் உள்ளது ஆகாமானது பக்தியுடன் செய்வதாய், இங்ஙனம் ஆராதனம் செய்வதற்கு உதவுவதற்குத் தத்தியில் மேற்பட்டவாத்தம் கைங்கர்யம் பண்ணும் ப்ரதானமாக அநுஷ்டிக்கப்படும் வைகைப்பிறகிடைக்கும் கொண்டு ஸ்ரீபாதுகாஸேவை செய்வது, இது புதராஜகுமாரர் கருவூரான் காணல் என்ற காளத்தாரை ஆசார்யதாராதிகளை ராஜா முதலியவர்களைப் போலே யுவராஜ முதலியவைகளைச் செய்யாமல் ப்ரவ்ருத்தியையும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபிக்கிறார்கள் - 'அப்போது' என்று தொடங்கி. அப்போது - பரமபதத்திலிருந்து வருகிறதற்கு முன்னிருக்கும் ப்ரசார்யாசார்ய கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்பொழுது ஸ்ரீபாதுகைகளை ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும்பொழுது, கிம்விக்ராயஷம் - ராஜ்யதந்த்ரத்தைப்பற்றிய ஸம்ஸ்காரமான, உதேதி - வருகிறதோ, உஹாரவ்ஞம் - [illegible],

1 பாண-ஸம-4-31 2 3 யாமா-ஷேயா-115 27.

காஹ்யா° ஞாயு௦ நிவேத்ய வசார வஸ்ராக்ரதோ யதாவஸ்| ' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஸார்வபௌமன் நடத்தின ராஜஸேவகவ்ருத்தியை ந்யாய ஜீஃத்ருவ்யங்களாலே நடத்தவும், இவ்வ்ருத்தியை வாழ்க்கைப்பட்டவர்வினை ஜ்ஞாஹொ ஸ்வ ஆக்ராகூக்ஷணமாத் ருதஜ்ஞுயிருதும் பரமமாக நினைத்திருக்கவும், இப்படி ஸமவதி-வகத்மாய ஸாமவத்வயஷஜ்மாக வரு

உவாய நவ - கப்பம் முதலியது, **உவஹ்ருதம்** (இற்றராசாகளி னுடைய கொண்டுவரப்பட்டதோ,(அவைகளை)**ஸல்-**அநுகப்பா ஈன, **ஞாயு௦** - முதலில், **வாத கஹ்யா°**-ஸ்ரீபாதுகையினுடைய பொருட்டு, **நிவேத்ய**-விஜ்ஞாபனம்செய்து,**வஸ்ராக்**-பிறகு,**யதாவஸ்**-அந்தந்தவஸ்துசகளுக்கும்,காரியங்களுக்கும் தகுந்தபடி,**வகார**-செய்தார் **ராஜஸேவகவ்ருத்தியை** - ராஜாவிடத்தில் ஸேவகன் நடந்துகொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவனிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்யவேண்டுமென்கிற வருத்தியை, **ந்யாயஜீஃத்**-ஶாஸ்த்ரீயமான மார்க்கத்தில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட,இப்படி இல்லாவிடில் அது உபசாரமாகா தென்று ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் சொல்லியிருப்பது விவக்ஷிதம் இந்தால் அரசுசு ருயியான பகவான் அநுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாவிடில் அம் இவனுடைய வேறானவையும் தெரிவித்துஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதுமே அநுமதி பண்ணின பாப பாவிகதாரகொண்டே செய்யவேண்டும் என்பது தயோகிதம் ராஜ ஸேவக தருஷடாந்தத்தில் ஸேவகன் தன ப்ரயோஜனத்தை ப்ரதானமாக எண்ணுகிறபடியினாலே அதை விலக்குவதற்காக மற்றொரு த்ருஷடாந்தம் உதாஹரிக்கருளுகிறார்—' **இவ்வ்ருத்தியை** ' என்றாரம்பித்து **ராக்ஷணமாத்ருமாக**-ரக்ஷணத்துக்குத் துல்யமாக, இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் இதுவே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், அப்படிச் செய்யாவிடில் அநர்த்தமுண்டாகும் என்கிற புத்தியும், பரத்தாவினுடைய ப்ரீதியே ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், பண்ணவேண்டுமென்பதேற்பட்டது இப்படி பதிவ்ரதா த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே பகவானைத் தவிர மற்றப் பாகவத ஆசார்யர்களின் கைசாயம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச் செய்கிறார்— 'இப்படி' என்றாரம்பித்து **ஸமவதி-வகத்மாய** - பகவான் முத

கிற ஜ்ஞேயபூரவ வயாக்ஷாயபூவிக்ஷிககு ஹேயாங்க காரணம 1 'வாவிஷ்: க்ஷத்ருவத்ஸ்ய வாஷ்ஸ்கஸ்ய வாணாச்ருக | சூவாயபூவத்யா ஜகள தவா ஷாவாயபூ வாஜ ஹவேஸ!' எனறும, 2 'எமமீசா விணணோா பிராணா மாசின மலரடிக கீழெமமைச சோவிககும வணடுகள' எனறும, 3 'விலலிபுததுவை நகா நமபி விட்டுசிததா தஙகள தேவரை வலல பரிசு வருவிப பரேலது காணடுமே' எனறுஞ சொலலுகிறபடியே

லாக 'ஹேயாங்ககாரணம' எனபதறகு மறறக காரணஙகள இருநதாலும இதுவே பரதானம எனறாநதம இது 'ஸஷாவாயபூ ஸம்பவமே' எனபதோ டனவயிககிறது எமமீசா-எமககு நாதனுயும,விணணோபிராணா-நிதய ஸூரிசளுககு உபகாரகனுயு மிருககிற எமபெருமானுடைய, மாசில - (ஆஸரிதாகளை விடடு விடுவதாகிய) தோஷஙகளொனறுமிலலாத, மலரடிககீழ - புஷ பஙகள போனற திருவடிகளின கீழ, எமமைச சோவிககும - நமமை சேருமபடி செயதவாசளான, வணடுகேளே, இஙகு 'வணடுகேள' எனறது கீழ புஷபமெனறு நிருபிககபபட்ட திருவடிகளின போசயதையை அனுபவிபபதில ரஸிகாசளான ஆசாயாகளை விலலிபுததுவை நகா நமபி-ஸ்ரீ விலலிபுததூா எனனு கிற நாரததில வஸிபபவராய சலபான குணஙகளாலே பூரண ரான, விட்டுசிததா - பெரியாழவாா, வலல - தனனுல செயயக கூடியதான, பரிசு - பரகாரததிலே, தஙகள தேவரை - தனககு ஆராதயனான பரமனை, வருவிபபரேல - இஙகு வருமபடி செயவிபபரேல, அதாவது நாம கைஙகாயம செயவதறகு உததேஸயராய இஙகு வரசசெயதால, அது காணடுமே - அபபொழுது பாாததுசசொலலுவோம என்று 'சிறு மாணிட வா நாம செயவதென' எனறு தனககு அதில காததவயாம ஸம இலலை யெனறும, 'விலலிபுததுவை' இதயாதியால அந காததவயாமஸம ஆசாய அநுகாஹததிலேயே உணடாக வேணடுமெனறும ஏறபடுகிறபடியாலே இநதப பாசுரததை ஸ்ரீ ரஹஸய ரதனுவளீ ஹருதயததில ஆசாய நிஷ்டைககு பரமாணமாக அருளிச செயதிருபபது அறியததககது இது

1 27-ம பககம பாாகக   2 திருவிரு-54   3 பெ-தி 10 10

ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பந்நமே யென்று விஶ்லேஷித்து, அபி
ஷேகம் பண்ணப்புகுகிற ராஜகுமாரனுக்கு ராத்ரி
யில் விளக்கேற்றி வைக்குமாப்போலே தனக்கவர்கள்
பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும் அதடியாகத் தனக்
கு வந்த கைங்கர்யாதிகளையும் மநஸ்ஸித்து அவர்கள்
பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும், இவையெல்லாத்
துக்கும் ஸாதாரணமான ப்ரதாநகாரணமுமாய
ஈச்வரஸைஷ்யி லாத்ராநுவ்ருத்தியான ஸௌஹார்த்த
தைப்பற்ற வ்யாஜாநுயோஜ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ஸ்ரீ
தமாம் விஶேஷத்துக்கும் வஶீகாரமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் 'ஸம்பந்நமே' என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தி
னால் ஸித்தம் இப்படி ஆசார்ய நிஷ்டையாக ப்ரபத்தி செய்த
வனுக்கு அந்த ஆசார்யனிடத்தில் விஶ்வாஸமிருக்கவேண்டுமென
றருளிச்செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷ்டையை யனுஷ்டிந்தவர்
களும் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரத்தை
நிரூபித்தருளுகிறார்—'அபிஷேகம்' என்றாரம்பித்து பண்ணப்
புகுகிற - அடுத்த தினத்தில் நடக்கப்போகிற, கைங்கர்யங்கள்-
அவர்கள் உபதேஶித்த பகவானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால் உண்
டான ப்ரீதி பூர்வகமான கைங்கர்ய புருஷார்த்தங்கள் பண்ணப்பா
யருளிச்செய்திருப்பது ப்ரபத்திக்கு உத்தரக்ஷணம் முதல் மோ
க்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கைங்கர்யங்களெல்லாவற்றையும்
குறிக்கிறது இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் பலத்தில் ஸம்ஶயமில்லா
மையும், நிர்ப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும்
தெரிவிக்கப்பட்டது அதடியாக - இந்த ப்ரீதி, நிஸ்ஸம்ஶயம்,
முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டு இது முன்னறிவித்த நிஷ்
டர்களுக்கும் ஆசார்யர்களினால் ஏற்படும் உபகாரம் இவையெல்
லாத்துக்கும் - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலாக ப்ரபத்தி யனுஷ்
டானஉத்தர கைங்கர்யம்வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும்,
ஆத்ராநுவஸியான - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சோதித்தான
'அவிஶேஷஜ்ஞ சேதநம் தத்ஸம்ஸ்ருத்ய ஸ்ருஷ்ட்வா ஸாந்தராவ்ருத்தி
ஸம்ஸாரம் கேத்ருத்ராஹ' இத்யாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகார
ரருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினாலே மோ
க்ஷ தசையில் உண்டாகிய அநுபவ ஸங்கோசங்களுக்கு விரோ

1 ‘ இருளகற்றும் எரிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி வைத்தேணிவாங்கி ’ என்றும், 2 ‘ போயினால் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணை கொடுக்கிலும் போகவொட்டார் ’ என்றும், 3 ‘ வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல ’ என்றும், 4 ‘ சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டு போய்த்தன்மை பெறுத்தி நன்

தம் வருமோ என்கிற சங்கைக்கு பரிஹாரமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்தபடியே சப்தமே ப்ரமாணம் என்று கொண்டு ஸாம்ப்ரதாயிகத்தை உதாஹரிக்கிறார் — ‘இருளகற்றும்’ என்றாரம்பித்து. இருள் - இருட்டை, அகற்றும் - போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - தாபத்தைக் கொடுக்கும் கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு - மண்டலத்தின் நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேல் ஏறும்படி செய்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இறங்கி வருவதற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து என்று தாத்பர்யம், ‘ ஏணி ’ என்றது புனர் வருத்திக்குக் காரணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தை. போயினால் - (பரமபதத்திற்கு) போனால், பின்னை - பிறகு, இத்திசைக்கு - இந்த திக்கு, அதாவது இந்த ஸம்ஸாரத்துக்கு, என்றும் - ஒரு காலத்திலும், எப்பொழுதும் என்றபடி, பிணைகொடுக்கிலும் - (நான் திரும்பி வருவேன் நிச்சயமென்று அவன் திருவுள்ளத்தில் படும்படியாக பெரிய பிராட்டியார் முதலானவர்களை) ஜாமீனாகக் கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டார். ஒட்டுகை - ஸம்மதிக்கை. வண் - விலக்ஷணமான, புகழ் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாரணன் - பகவானுடைய, திண் - உறுதியான (ஆச்ரிதர்களை யொருநாளும் கைவிடாத உறுதியான), கழல் - திருவடிகளை, (சேர-ஆச்ரயி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களை, சன்ம சன்மாந்தரம் காத்து - ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களிலிருந்து, அதாவது அவைகள் வராதபடி ரக்ஷித்து, கொண்டுபோய் - பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அவர்கள் பெறும்படி செய்து, ‘ தன்மை ’ என்பது பகவானுடைய ஆநந்தம் முதலிய ஸ்வரூப

1 பெரி-தி-4-9-3 2 பெரி-தி-4-5-2
3 திரு-1-2-10 4 திரு-3-7-7.

தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளுமப்பன் ' என்றும், [1] ' தன் தாளிணைக் கீழ்ச்சேர்த்தவன் செய்யுஞ்சேமம் ' என்று சொல்லுகிறபடியே அபுநராவ்ருத்தியிலும் முன்பு ஸம்ஸ்ருதிபரிக்கையிற்போலே ஸத்வாத்மஜ்ஞத்துமுடைய மோக்ஷியான ஸ்ரீ மத்வைதியினுடைய [2] 'பண்டை நாளா லே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து' என்று சொல்லப்

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாம்யத்தைக் கொடுத்தானென்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ஜீவாத்மாவுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தை என்றுகவுமாம் அப்பொழுது ' தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறன' என்றாத்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் விவக்ஷிதம், தன் தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டின்கீழே, கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கு மவனுன, அப்பண் - நிருபாதிகனுன பிதா தன் தாளிணைக்கீழ், சேர்த்து-சேரும்படி செய்து, அவன்-அந்தப் பரவான், செய்கிற, சேமத்தை-க்ஷேமத்தை, 'க்ஷேம'மாவது அடைந்திருப்பதை எப்பொழுதும் பரிபாலிக்கை, அதாவது புநரா வருத்தி இல்லாதபடி செய்கை, ' யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் 'என்கிற இடத்தில் 'க்ஷேம' ஸப்தம் இப்படி வ்யாக்யாதமாயிருக்கிறது சொல்லுகிறபடியாலே - பரமாணங்களில் இப்படி எறபடுகிற படியாலே, முன்பு - உபாயாநுஷ்டானத்திற்கு முன்னுல், ' ஸம்ஸ்ருதிகைையிற்போலே ' இதயாதிக்கு ஸமஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல்பம் ஒருவராலும் நிவருத்தி செய்யப் முடியாததாயிருக்கை தைப்போலவே அபுநராவருத்தி ஸங்கல்பமும் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாத்பர்யம் இதில் அவன் கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறு—'பண்டை நாளாலே' என்றாரம்பித்து பண்டைநாளாலே - முன் காலத்திலே (உண்டாகியதான) மோக்ஷம் கிழ வ்யாக்யாதம் ' ஸஹஜ காருண்ய ' மென்பதினுலே உபாயாநுஷ்டானத்தினுல உண்டான கருணை நிகாஹ ஸங்கல்ப நிவருத்திக்கு மாத்திரம் காரணம், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்குக் கார

[1] திரு-7-5-10 [2] திரு-9-2-1

பட்ட ஸஹஜகாருண்யமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும் க்ருதஜ்ஞராயிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில் உபகாரவாக்யங்களென்று சொல்லுகிற கரணங்கள் மூன்றிலும் பரிஹரணீ
கரணத்ரயங்களாலும் யங்களிலும் பரிக்ராஹ்யங்
செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஸம் களிலும் ஸாரமிருக்கும்படி
சொல்லுகிறோம் 1 'விஷயஸ்ய விஷயாணாஞ்ச ஊன

னாம் அவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமே என்று நயோஜிதம் 'அவ்விஷயத்திலும்' என்று பொதுவாய் அருளிச் செய்திருப்பது கைங்கர்யத்திற்குக் காரணமான கருணையைச் செய்கிறவர்களாகக் கீழ்ப் பாரதத்தில் உதாஹரிக்கப்பட்ட பகவானிடத்திலும், லக்ஷ்மியினிடத்திலும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. இப்படிப் பொதுவாக உத்தரக்ருத்யங்களை யருளிச்செய்து அவைகளை விசேஷித்து நிரூபிக்கச் சில கரந்தம விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று அதின் ஸாராம்ஸத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில்' என்றாரம்பித்து மேற்சொல்லிப்படி நட கருமம் உத்தரக்ருத்யத்தில் என்றபடி 'உபகாரவாக்யங்கள்' என்பதால் 'மனோவாக்தேஹஜம் ஸர்வம் அபராதம் க்ஷமஸ்வ மே । த்ரயம் வா விபரீதம் வா பவேதேதச்ச மாநவ: ॥' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே இவைகளே ப்ராதான்யமாகவும், மற்றவைகள் உபலக்ஷணங்களாகவும் ப்ராதான்யமென்று தாத்பர்யம் பரிஹரணீயங்களிலும் - விடத்தக்கவைகளிலும், இதை முதலிலருளிச்செய்திருப்பது அவச்யமானதைக் காட்டிலும் அபராதமில்லாமலிருப்பது மேலென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. பரிக்ராஹ்யங்களிலும் - அங்கீகரிக்கத்தக்கவைகளிலும் ஸாராம்ஸத்தைச் சொல்லுகிறோமென்றருளிச்செய்யாமல் 'ஸாரமிருக்கும்படி' என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலே ஸ்வபுத்தியாலே ஒன்றைச் சேர்த்து ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, ப்ரமாணங்களில் ஸாரமென்று ஏற்பட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது என்பது தாத்பர்யம். விஷயஸ்ய - விஷ்ணுவிற்கும், விஷயாணாஞ்ச - ப்ராக்ருத விஷயங்களுக்கும்,

உத்ருத்ய உத்தரம் | உபஹ்ருதம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்வாதனாதவி! ' என்றும், 1 ' ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ ' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே [illegible] குலையாமைக்காக மறக்க வேண்டும் அவற்றில் ஆத்யாத்மிக விஷயாஸ்வாதம் க்ருத்ஸ்னத்தை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டும் அவற்றில் ஆத்யாத்மிக ஆவாஹனம் செய்து ஆத்மீகார்க்ஷம் ப்ரு[illegible]லான உபகாரம் காவுண்டு குலையாமைக்காக

உத்ருத்யோத்தரம் - மிகவும் நாயகன், அந்தரம் - [illegible] (இருக்கிறது), (எப்படி யென்னில்) விஷம், உபஹ்ருதம் - ஸாப்பிடப்பட்டதாக [illegible], ஹந்தி - [illegible] கொல்லுகிறது, விஷயா: - விஷயங்கள், ஸ்வாதனாதபி - [illegible] ப்பது மாத்திரத்திலும் (சொல்லுகிறவை) ஆவி [illegible], திகைக்க - [illegible], ஐவர் - [illegible], குமைக்கும் - ஹிம்ஸிக்கும்படியான, [illegible] குமபடி [illegible], பல சிற்றின்பம் - [illegible] இன்பங்களை, காட்டி - [illegible], பாவியேனை, படுப்பாயோ - [illegible] குலையாமைக்காக - குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக விஷயாஸ்வாதம் - விஷயங்களில் ஆசை, அல்லது அனுபவம் [illegible] தால பரிஹரிக்கவேண்டியது [illegible]

' தோஷானுஸந்தாந ஸ்ருங்கலாபிர் நீசைரபி [illegible] ஸம்' என்றபடியே [illegible] காக அடிக்கடி [illegible] என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் [illegible] இதைனுஸந்தேயம் க்ருதக்னதை வாராமைக்காக' [illegible] 'ஆநுகூல்யம் பரத்வமும் க்ருதஜ்ஞதையும் [illegible] தோ ' என்று எல்லா [illegible] சொல்லப்படுகிற கருத்தை [illegible]

1 திரு-6-9-9.

சொல்லாதொழிய வேண்டுமவற்றில் ஆர்யாக்ரு தோத்க்ஷேபம் உபாயநிஷேதமும் மறவாமைக்காக 1 'ஸ்வைஷெவம் வக்தா' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டு மவற்றில் ஆர்யாக்ரமம் ஸ்வயம் உகந்து பணிகொள்ள வுரியனென் எம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக் காக காரணத்ரயத்தாலும் 2 'செய்யாதன செய்யோம்'

தன்றாக என்று தாத்பர்யம் முதலான-ஜ்ஞாநோபதேசம் [illegible] வைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் கருத்தக்கனுவான [illegible] தாத்பர்யம் க்ருதோத்க்ஷேபம் - தன்னுடைய [illegible] அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனுக்குச் சொல்லி [illegible] பகவானுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாகிய [illegible] யாகிற சாபணயம் போய்விடும் என்று [illegible] இந்தக் காபணயானுஸந்தானமில்லாவிடில் [illegible] நவயமும் ஏற்படுமென்று [illegible] வைவம் - [illegible] வ்யாக்யானம் செய்தபடியே [illegible] னத்துடன், ஸதா - எப்பொழுதும், வக்தா - [illegible] டிருப்பவனாய உபாயநிஷ்டை குறைந்துவிட்டால் [illegible] தில் 'ஸ்விஷ்டாஸிஜ்ஞாகம் [illegible]' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆநந்தம் குறைந்துவிடும், [illegible] ஸபாஸமும் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். பணிகொள்ள உரியனென் - (நம்முடைய) கைங்கர்ய[illegible] தவனென் அழலாமைக்காக - அழலாமை [illegible], அழலு கை - கோபித்துக் கொள்ளுதல், [illegible] திருவுள்ளம் கலக்காமைக்காக

இவ்விடத்தில் [illegible] உத்தேச்ய [illegible] ஸரீர[illegible] விடவேண்டியவைகளிலும் [illegible] ஸாரமஸ்தத்தை யருளிச் செய்யவேண்டி [illegible] 'காரணத்ரயத்தாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்ப[illegible] யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணமல் ஸரீரத்தினால் மாத்திரம் செய்யமுடியாதாகையினாலும், வாயினால் [illegible] க்கைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஸரீரத்தால் செய்வது [illegible]

1 ஸா-கத 2 திருப-2

எனனுமவறறில ப்ரயாணம ஸுஹ்ருவிதவ்யவஹாரம. வா
ர்ஷாத்யவஸாநம வறறுதல வரையிடுதல செய்யா
மைக்காக கரணத்ரயத்தாலும க்ருத்யங்களில
ப்ரயாணம ஸாமவதெக்ஷ்யத்திலெல்லை நிலமாய ஶா
ஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான வாவாயபூர்ஷி ஸாமவதெக்ஷ்யம
ஸ்வயம்ப்ரயொஜநமான விவ்ருத்த்ரக்ரத்ருமும ரஹஸ்
த்ரயத்தில ஸ்ரு ப்ரதிவாதிகங்களான ப்ரதெஶங்களி
லே யதாஸங்க்யம

போஜனமாகையினாலும, கரணதரயமும சோநதிருசகவேணடும எனகிற தாதபாயததினால செயயாதன - பெரியோாகளினால அநுஷடிசகபபடாத காயததை, அஞறிவிநே சொயநதசாத காயததை, அதாவது பாகவதாபசாரததை எனறபடி, செயயோம -செயயமாடடோம ‘ஸுஹ்ருவிததுகக’ளாவது ஸ,நாசாாய ஸமாஶ்ரயணததினால ததவஜஞான முடையவாகளாய முமுக்ஷுககளானவாகள இதகால பருமமவிதபசாரம பசவானுடைய நிகர ஹததுககுக காரணமாகையினால இது ஸகலவிதமான அநாத்த ஙகளுககும காரணமாகும எனபது நயோதிதம வறறுதல-மிகுதியிலலாமல நசிதது விடுதல, வரையிடுதல - அளவிடபபடடதாகுதல, அதாவது குறைநதுவிடுதல நரிசரணஙகளாலும பாகவத கைஙகாயம செயயாவிடில புருஷாாததம நாஶமடையும, எதாவது ஒரு கரணததினால மாததிரம செயதால அது குறைநதுவிடும எனறபடி எலலைநிலம - ஓரததில (கடைசியில) இருககும நிலம ஶாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான - (வாணாஶ்ரமதாமங களுககு அநுரூபமாக) ஶாஸதிரஙகளில அநுமதி பணணபபடட, இபபடிசசிலலாவிடில இது கைஙகாயமாகாது இநத பாகவத கைஙகாயததிலும பரதானம ஆசாாய கைஙகாயம எனபதைத தெரிவிபபதறகாக ‘ஆவாயபூர்ஷி’ எனறருளிச செயயபபடடிருககிறது ‘இவை இரணடிலும ப்ரயாணம் ஆவாயபூ ஸெகைஷ்யம்’ எனகிற ஸ்ரீ ரஹஸயரததினவளி ஸ்ரீ ஸூகதி இஙகு அநுஸநதேயம ‘ஸ்வயம் ப்ரயொஜநமான’ எனறது ஹேது காபப விஶேஷணம

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்
தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ணன் அடைக்கலங்கொள்ளக்
கடன்கள் கழற்றிய நம்
பண்ணமரும் தமிழ்வேதம்
அறிந்த பகவர்களே 22

இப்படிக் கிருபைசெய்த [illegible] பன்னர்கள் பரத்யவாய பரிஹாரார்த்திகளு [illegible] போதிலும் பகவானிடத்தில் ப்ரீதி [illegible] வை உண்டாக்குகிற த்ராவிட வேத [illegible] யானுகாஹத்தினாலே த்ராவக [illegible] முக்தர்களுடைய கைங்கர்யங்களைப் பெறுவர்கள் [illegible] ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அனுஷ்டி [illegible] கிறார்—'விண்ணவர்' என்றுதொடங்கும் பாட்டால்.

[illegible] - வுரை] வண் - விலக்ஷணமான, துவரை - [illegible] தில் வஸிக்கிற, கண்ணன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், அடைக்கலங் கொள்ள - நம்முடைய பரத்தை அங்கீகரிக்க [illegible], கடன்கள் - மூன்றுவிதமான ருணங்களையும், கழற்றிய [illegible] செய்தவரான, நம் - நம்முடைய, பண் - கானம், அமரும் - [illegible] திருக்கிற, தமிழ்வேதம் - த்ராவிடவேதத்தை, [illegible] வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை, அறிந்த - ஸார [illegible] களிடமிருந்து அறிந்தவர்களான, பகவர்களே - [illegible] கிற பதத்திற்கு ஆத்தமானவர்களை, [illegible] விலக்குகிறது, விண்ணவர் - நித்யஸூரிகள், வேண்டி - [illegible] தித்து, விலக்கின்றி - ஒருவித [illegible] ப்ரீதியுடன் செய்கிற, அடிமையெல்லாம் - கைங்கர்யங்க [illegible] வற்றையும், மண்ணுலகத்தில் - இந்த [illegible] ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களா [illegible], அடைகின்றனர் [illegible] கிறார்கள்.

'வேண்டி', 'அடைகின்றனர்' [illegible] ஸூரிகள் ப்ரார்த்தித்தடையும் கைங்கர்யங்களை [illegible]

தன்மாய் அடைகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலல்லவோ இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியர்' என்கிறது. 'எல்லாம்' என்பதினால் ஸர்வவித கைங்கர்யவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ப்ரபத்த்யபாய பரிஹாரத்திற்காக உத்தர க்ருத்யத்தை யனுஷ்டிக்கும் ஸாதாரண ப்ரபன்னர்கள் அதற்குக் காரணங்களான நித்யநைமித்திகாதிகளை மாத்திரம் செய்வார்கள், இந்த ப்ரபன்னோத்தமர்கள் ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்ச் செய்கிற படியினாலே அசேஷ கைங்கர்யத்திலும் அந்வயிக்கிறார்கள் என்பது ஸூசிதம். 'மண்ணுலகத்தில்' என்பதற்கு இதற்கு விபரீதமாய் அஜ்ஞாநாதிகளுக்குக் காரணமாகையினாலே இருள் தருமா ஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்று அர்த்தம். ஏகாந்திகளில்லாத நிலத்தில் அனுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் ஏகாந்திகளிருக்கும்பொழுதே அவர்களை அபரோக்ஷீகரித்து அடிமை செய்கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள் ஆகையால 'வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே' என்று ஸூரிகளாலும் சொல்லப்படுகிறார்கள். 'தீர்த்தனுக்கற்ற' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் ஆறாயிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே ஸார்வபௌம திருக்கைக்கு விரோதியான வெண்ணெயுடைய ஸாரஸ்யத்தைப் போக்குகையாலே ஶ்லாக்யம், அதில் நின்றருளின பெருமான் அதிலும் ஶ்லாக்யம், அவனை ஸ்துதிவாதித்த திருவாய்மொழிகள் இவை வல்லாரவை பற்றிலும் ஶ்லாக்யரென்று ஐஶ்வர்யாதிகளை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தங்கள் ஸ்வாமியின் திருக்கைச் சொல்லுவர்' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம். 'மகிழ்ந்து' என்பதற்கு 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:' என்றருளிச் செய்திருக்கிற படியே ப்ரபத்த்யபாய பரிஹாரத்தை உத்தேசியாமல் கேவலம் ப்ரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அப்படி அனுஷ்டிக்காத விதத்தை என்று தாத்பர்யம். 'அடைகின்றனர்' என்பதற்கு கோல்விழுக்காட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அயத்னமாகக் கிடைக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது 'பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே', 'பல்வகையும் பரிவுடன் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை முதலாயவைகளின்படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸ்வாரஸ்ய ஸித்தங்களாக

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் ஸித்திக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். இப்படி லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் ஐச்வர்யங்கள் இந்த தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டியருளுகி றார்—'வண்வேரை' என்றாரம்பித்து. 'வண்வேரை' இத்யாதியினால் த்வாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அஸம்பாவிதங்களான ஸுதர்மா என்கிற தேவேந்த்ர ஸபையையும், குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்றத் திக்பாலகர்களுடைய ஐச்வர்யங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிசெய்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு இவர்களுக்கு முக்தைச்வர்யத்தைக் கொடுப்பது ஆச்சர்யமல்லவே என்று தாத்பர்யம். 'கண்ணன்' என்பது தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகலவித்த தானமும் செய்பவனென்று என்று தாத்பர்யம். 'அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய' என்பதற்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பரிகாரத்திற்கு உண்டான ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது. இவன் நம்முடைய பாரத்தை ஸ்வீகரிக்கவே தேவதை முதலியவர்கள் நாங்களே கடனை விடைக் கழித்துவிட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். 'நம்' என்பது 'தமிழ்வேதம்' என்பதோடும், 'பகவர்கள்' என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. 'நம் தமிழ்வேதம்' என்பதினால் ப்ரபன்னர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்துக்குக் காரணமாகையினாலே அஸாதாரணமாக அபிமாநிக்கத் தக்கது என்று தாத்பர்யம். ஆகையினாலேயிறே ஸ்ரீமத் த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளியில் 'ஐச்வர்யஸ்ய க்ரமவிதரணக்ஷோணாங் ஸ்ரீதாங்கவிஷ்வக் ஸம்ஸாரவாஸ ஸவிஸெஸ்ரீய ஸ்தவ்ய ஸ்ருணுத்ஸ்வீரயாஸந்தேஷு । த்ராக்ஷ்யங் கார்ஷ்ணீக்ருடம் தத்ஸமிக்ஷ்யஷ ஸவீக்யஸ்வா ஸாயாகாத்த்ய ஸ்ரூகாவதூர விஷ்வபோத்தாரிணீ யாவதீயா ॥' என்றும், 'ஸம்ருத்தைச்வர்யயௌக்யா' என்றும் இவர் தாமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது 'அறியக் கற்றுவல்லார் வைட்டணவர் ஆழ் கடல் ஞாலத்துள்ளே' என்கிற நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியின் தாத்பர்யார்த்தம். இங்கு 'ஸம்ருத்தி' என்பது ப்ரபன்னனுகிய வைஷம்யம் அன்றிக்கே 'நம்' என்பதற்கு 'ஆச்ரயஸ்ய ந: காவ்யபதே:' என்கிறபடியே குருகையில் வந்து தோ

ப்ராணாயிதைவ ப்ராப்தம் வ்யஸநம் ப்ரியஸ்வஸ்வநித்தம்
ஶதாதி ஶூஹாராஜ்யேஷு த்ருஷ்வா ஶகௌஶஸ்திதபதே।
ப்ரபதிதலதாஸஞ்ஜுநேத: ப்ரஹம் பரிஹாஜ்ஜதே
ப்ரஸ்ரஶஶஹாரோத பரப்ரஸவதுஸ்ஸதே: க்ருதே:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உத்தரக்ருத்யாதிகார: ஷட்விம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சோளசிங்கபுரத் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

மூப்படக்கிய குலபதியாகிய ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடியினால் தமர்களுள்ள ஆதரம் காண்பிக்கப்பட்டதாகவுமாம். அன்றிக்கே 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என்கிறபடியே தம்மளவில் உண்டான உபகாரத்தின் பயந்தினாலருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். 'பண்ணமரும்' என்பதினால் 'ஸாமஸாநிஹ்நிதாதீ ஸாமஸா நிவேஹீமெ' என்கிறபடியே பானங்கள் தாங்கள் நன்மையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் தாங்களே வந்தமர்ந்தமை சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே கானங்கள் நம்மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களே இவைகளில் வந்து புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். 'வாசோ ஹேயெ ஸ்யாம்' இத்யாதிகள் இங்கநுஸந்தேயம். 'தமிழ் வேதம்' என்பதினால் ஸார்வாதிகாரத்வமும், எளிதில் அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ் என்னும் பதத்திற்கு இனிமை என்றர்த்தமாகையினால் இனிமையும் சொல்லப்படுகிறது. 'வேதமறிந்த' என்பதற்கு ஸ்ரீஸுருதப்ரகாஶிகையில் வேத ஶப்தத்திற்கு வேதார்த்தத்தில் லக்ஷணை என்றருளிச் செய்திருக்கிற ந்யாயமாக இங்கும் வேதார்த்தங்களை அறிந்த என்றர்த்தம். 'பகவர்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபாதி

சீளப பறறிய ஜஞானம, பகதி, வைராசயம முதலிய சவயான குணஙகள நிறைநதவாச ளாகையினலே 'வாலமீகி மஹரிஷி:' எனறிவை முதலிய இடஙகளிறபோலே ஜீளபசாரிகமாகச சொலலி இருசசிறதாகவுமாம அனறிகசே இவாகளையே பகவான எனறு அபேதமாசச சொலலி ஸதோததிரம செயதிருககிறதாசவுமாம

இபபடிபபடட ஸவயம பரயோஜனமான கைஙகாயம இநத காமிட வேதாநத விதததுககளான பரபனனைதமாகளுககு மாததிரம வருவதறகுக காரணததை நிருபிததருளுகிறா — 'ஹ்ருணாயிநிவ' எனறுரமபிதது

ப - ரை] ஓியா - பதனியானவள், வஙகாசஸ - (தனசகு)பினபுறததில, ஆராஹ்ம-வநதிருககிற, ஹ்ருணாயிநிவ-பாததாவைபபோல, ஸீ ஸம் ஹ்ருஹ்ம-ஸரியஃபதியாய தஙகளுககுப பாததாவாகிய பசவானை, ஸஹஸம்நிதம் - தனனுடன சோநதவனை, ஈஹ: - அடிகசடி, ஆஃஜெஷு - விசாரிகசபபடடிருககிற (துடைககபபடடிருககிற), ஈஹதி - பெரிதான, அதாவது பராபாவததினறும (ஆசாாததினுமம) எனறபடி, ஈநஙம் - திருமநதிரமாகிய, ஈணிதிவெடுண - ஸபடிகமானி மயமான கணணுடியில, துஜஷு - தாஙஙஸமாாசாரமாக அநுஸநதானம செயது (பாததது), ஹ்ருவதிக யவாஃ - பரபததியையே தனமாகவுடையவாகளான, ஏதாவது புருஷாாததுஙகளுககுக காரணமாகவுடையவாகளான எனறபடி, வஜஃ - பூாவாகள, ஹ்ருவஃஜநா-பரவிக சொணடிருககிற (அடிகசடி விருததியடைநதுகொணடிருககிற), ஈஹா-அதிமான, ஆஜெஷி - வாஸனையையுடைய (ஸநதோஷததையுடைய), வெஸா-மலாநதிருசகிற, ஹ்ருஸஷு-புஷபஙகளுககு, வெஜெஃ - ஸதருஸஙகளான, ஆஜெஃ-கைஙகாயஙகளின வரிசைசளினலை, வாிஹ்ஙஜஜெ - அநுபவிககிறாகள

'ஹ்ருணாயிநிவ' எனகிற தருஷடாநததகினல திளநதோறும தனனை யலஙகரிததுப பகவானை மனதில மானஸ பாதபக்ஷததிலே சோதது சணணடியில பணடு ஆநநததைநதனுபவிதது தான ருடிககொணட மாலையை அவனுககு ஸமாப

பிறந்த ஆண்டாளின் வ்ருத்தாந்தம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது அதை இங்கு உதாஹரணமாயெடுத்ததினால் 'போக்யம் தவ ப்ரியதமம் ஸ்வதீய போகே ஸக்ருத் ஸ்ரஜம் ப்ரணயமாவஹந்த்ய த்ருணக்ஷ: । உத்ஸ்ராவ வெளலி ப்ரஹஸம் ஹரேர் ஜோஷிதோ: ப்ரும் மாபணி ஹ்ருதயம் ஸுரஸஞ்ஜீப: ॥' என்றிவர் தாமே ஸ்ரீகோதாஸ்துதியில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே அவ்வாண்டாளைப்போலே தாங்களுமனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய ஆழ்வார்கள் இவ்விடத்தில் 'ஸகீ:' என்னப்படுகிறார்கள் பகவதனுபவத்திலே ஸங்கத்தையுடையவர்களாகையினாலே அவர்களை 'ஸகீ:' என்கிறது இங்கு 'ப்ரணயிநம்', 'ப்ரியம்' என்கிற பதங்களினால் 'அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் । தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥' என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவருள்ள ப்ரேமாதிஶயம் சொல்லப்படுகிறது அப்பொழுது 'ப்ரணயிநம்' என்றது பரியையின் விஶ்வாஸத்துக்குப் பாத்ரபூதரென்றபடி அன்றிக்கே 'ப்ரணயிநம்' என்று பர்த்தாவின் விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி 'ப்ரியா' என்று அதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் 'ராமஸ்யாபி ப்ரியா ஸாஸீத் தாரா: பித்ருக்ருதா இதி । குணாத்ரூபகுணாச்சாபி ப்ரீதிர்பூயோ அப்யவர்தத ॥' என்கிறபடியே இவள் பரியையான படியினாலே விஶ்வாஸம் மேல் மேல் வளர்ந்து வருகிறது என்று தாத்பர்யம் இது அவன் ஸந்நிஹிதனல்லாதபோதும் அவனைத் தன்னுடன் சேர்த்தனுபவிப்பதற்கும், அவனும் இவளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவனாய் இவளுடைய அநுமதியின்றிக்கே அருகில் வந்து நிற்பதற்கும் காரணம் 'ஸ்வஸந்நிதம்' என்பதற்குப் பார்த்தா எதிரில் நின்றால் தன்னையும் அவனையும் சேர்த்தனுபவிக்க முடியாதாகையினாலே அவன் பின்னாலே வந்து நிற்கும்பொழுது இருவரையும் சேர்த்துக் கண்ணாடியில் அனுபவித்தாள் என்று தாத்பர்யம் 'ப்ருஹதி' என்பதற்கு இவ்விருவர்களின் ஸௌந்தர்யங்களில் கொஞ்சங்கூட குறையாமல் பார்ப்பதற்குத் தகுந்த வைஶால்யத்தை யுடையது என்று தாத்பர்யம் திருமந்திரமும் ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஜ்ஞாதவ்யமான எல்லா ஆகாரங்களையும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகிறதென்று தாத

யம் 'ஸோஹம் ஸ்ரேஷ்ட' என்பதினால் அழுக்கில்லாமல் யடிக்கடி துடைக்கப்பட்டிருப்பதினாலே ஸ்பஷ்டமாகப் பார்ப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது, மந்திரத்தை அடிக்கடி அனுஸந்தானம் செய்வதினாலே ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பதைப்போல் ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிவிக்கிறது என்று தாத்பர்யம் 'உக்த' என்பதற்கு திருமந்திரத்தில் பாரார்த்ய பாரதந்த்ர்யங்கள் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடியினாலேதான் ஸ்திரீ பாரதந்த்ர்யமென்பதும், அவள் ஸ்வதந்த்ரனுடைய சேஷியாயிருப்பதினால் அவன் பர்த்ரு ஆனவன் என்பதும், இருவரும் சேர்ந்து நிற்கிற நிலையும், ...ல பதிவ்ரதாத்யமான ஜீவாத்மாவென்பதும், பர்த்தாவாகிய பதி பின்பும் நிற்கிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவ்ய ரும் பரகாரமும் ப்ரணவ நாராயண பதங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன என்று தாத்பர்யம் 'உணிதவதுணை' என்பதினால் திருமந்திரமே ப்ராப்யம், அதினால் ப்ராப்யம் ...ட்டியும் ஆகதம் இன்னும் ப்ராப்யம் என்பது தயோ... 'ஸங்க:' என்கிறபடியினால் 'நித்யஸூரிகள் இருக்கிறார்' என்ற ப்ரக்ரமமாய் ப்ருதிவ்யாகய ந்திப்பிருக்கும் 'ஸங்கி' என்று ...படுகிற நித்யஸூரிகளின் அவதாரம் என்பது தயோ... அன்றிக்கே 'ஆவிர்பவந்தி ஸங்க:' என்று சொல்லு... பாபத்தினைச் சங்குடைய புருஷார்த்தத்தாரு...மாக அவ்வழிக்கு ச்ருத கருத்யார் என்னப்படியினாலே ...போகார்த்தமாய்த் திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அனு ஸந்தானம், நித்ய நைமித்திகாதி கர்மங்கள் முதலியவை செய்கிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ப்ரபத்தி செய்தபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்கிற பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய் என்று தாத்பர்யம் 'ஸா...' என்பதற்கு வெளுத்த நிறமுள்ள மல்லிகை, முல்லை ...ய புஷ்பங்கள், அன்றிக்கே, சாஸ்திரானு மதங்களாய ப்ரி... பங்களான என்று தாத்பர்யம் இங்கு கேவல தேவதாந்தரங்களும் காம்ய பலங்களும் நிறைந்திராமல் 'ஸாரஸ்தாநோ' என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாரமாயிருக்கிற ...த்தம் நித்யநைமித்திகங்களைச் செய்யுமிடத்தில் பலமுதகளில் ஸங்கமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம் 'ஆவ்ரோ

ஸௌரபேஷு' என்பதற்கு புஷ்பங்களுக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமான வாஸனையன்றிக்கே 'தாம்பூலாக்ருதிர் ஶிர: ஸ்வயம் த்ரம்பெளம் யம் ஸ்வ மஸ்ய இதி ஸாதுரம் ஜஹதி। ஆசார்ய ஹ்ருதய ஶிரஸ்தி ரோகிணாம் ஸ்வாமி கஸ்தூரீ கர்பூராதி வாஸிதாம் ஸ:॥' என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளுடைய கேஶபாஶத்தினாலே அந்தப் புஷ்பங்களுக்கு விசேஷவாஸனையுண்டானாப்போலே மிக்க சீர்த்தொண்டர்களான பரமைகாந்திகளால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுக்கு விசேஷமான பரிமளம் உண்டாகிறதென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆழ்வார்கள் அந்தப் பகவானையனுபவித்து அந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமல் 'யானே இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன்', 'செய்ய சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை', 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்', 'எம்பிரானுக்கு என்னுடைச் சொற்கள் என்னும் தூய மாமாலை கொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே' என்றருளிச்செய்த திருப்பதிகளிலும், இதையனுஸரித்து இவர் தாமும் 'செய்ய தமிழ் மாலைகள்' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் இங்கு 'ஸுமநஸ:' என்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்தப் பக்ஷத்தில் 'ஸமஸ்த்ருதிப்ரிதிஷு மாஸாமஹவீஷிகா ஸோபுர ஸ்வலக்ஷணஸாரஸ்த் ஸாரஹிதேஸாரஸ்வாவிநு' என்றும், 'ஸகாயார்த் நாஸம் ஸம்ஹிதாம் பாவேஶ்ய: ஶ்ருதிவரிஷ்ட தஸ்ய ஸாரஸம் யோஜயதி। ஹரிசரணஸரோஜ ஸோதஸம்ஸோதி காயா: ஶ்ருதிவதரணீயா: பாதுகே ஸூக்தய:॥' என்கிற ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ர ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி உபநிஷத்துக்களுக்கும் ஔபநிஷதபுருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக் கொடுப்பதாகவன்றோ இதன் வாஸனையிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஸுவர்ண' என்பதினால் இன்னும் அது ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டமாயிருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது. 'ஸ்வை' என்பதினால் இந்தப் புஷ்பங்கள் அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிறதமை சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீ ஸூக்திகள் பக்ஷத்தில் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் புதிதாய்ப்போலப் போக்யதமமாய் 'கேட்டாரார் வானவர்கள்', 'செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே' என்கிறபடியே கேட்டுப் போதும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸுமநஸ:' என்பது நித்ய நைமித்திக

காமங்களைக் குறிக்கிறதுவுமாம். இத்தால் ஆழ்வார்கள் பக்வான்கள் தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே அவனிதம் அனுபவித்திருக்கிறபடியிலே அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸார்த்தமாக அனுஸந்தானம் செய்யும் ப்ரபன்னோத்தமர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட அனுபவ விசேஷம் உண்டாகிறதென்று கீழ்ப் பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகிறது. 'அந்தரங்கமான வாஸ்வப்நங்களிலே வந்தேறியாதல் மயங்கில்லாதபடி, யமஸ்து ஹர்ஷ்யாலே சுத்நாநம் சொல்லுகிறான இருவரும் பிறகிறவிக்ஷ பெருகனாடு ஸமிதிகளோடொக்க வெண்கலகூறாதிபாம்' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் அருளிச் செய்திருப்பதும் இந்த ஸ்லோகத்தின் ஸங்க்ரஹம்.

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

உத்தரகருத்யாதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கர்யத்துக்குக் காரணம்—பகவத ப்ரீதி விசேஷம்—பகவத் ப்ரீதிகத த்வாரம்—பரமைகாந்தி தர்மத்திற்கு அனுகுணமான ப்ரு கதை—பரஸ்பர சேஷ சேஷிபாவம்—புருஷார்த்த காஷ்டையின் ப்ர யோஜனம்]

ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்த்விகாந் ஸத்த்வஹார்த்திவர்த்ருஷ்ண நியதம்
ஸ்ரிய: காந்தோ தேவஸ்ஸ்வவருத விநியோஜ்ஞவிதவாந் |
யதார்ஹோ ராகாத்ரயம் யதிவதிரவேவோர்ஹிதபியாம்
ததேதா ந: ஸௌக்யப்ரஜ்ஞவித்வயப்ரஜ்ஞ ஹவச் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி பாகவத கைங்கர்யம் பகவத் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸாத்த்விகர்கள் இந்த அதிகாரத்தில் பரமார்த்தப்ரதிபத்தியைக் கொண்டு ஸ்தாபித்து உபதேசிக்கிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளு கிறார்—'ஸத்த்வஸ்தாந்' என்றாரம்பித்து

பதவுரை] ஸ: - அந்த, ஸ்ரிய: காந்த: -லக்ஷ்மீ வல்லபனா கிய, தேவ: - பகவான், ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்த்விகாந் - ஸத்த்வநிஷ்ட ருயும் ஸாத்த்விகருமாயிருக்கிறவர்களை, விஹிதவாந் - (ப்ரத்ய) சேதன வஸ்துக்களை ஸத்த்வஹார்த்தி வர்த்ருஷ்ண - தன் னுடைய பஹுமானத்திற்குப் பாத்திரமானவர் ப்ரபந்நர்க ளிடங்களில், அதாவது அவர்களுடைய கைங்கர்யங்களில், நியதம் - எப்பொழுதும் நிருப்பதாக, விநியோஜ்ஞவருத- உபயோகப்படுத்துகிறானல்லவா, இது ப்ரமாணங்களில் ப்ர ஸித்தமென்று திருவுள்ளம், யதிவதி ரவேவ: - ஸ்ரீபாஷ்ய காரரை ப்ரதானமாகவுடைய நம் ஆசார்யர்களிலே, யதா

ஷொரகர்த்ருயம் - லோகத்தையும் வேதத்தையும் அனுஸரித்தது, ஆஹிதயியாம்-பரிக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, மக்கு தத் - ஆகையினாலே, பெகெங்கயும் - பகவத் கைங்கர்யமானது, தத்விஸ்வயம் - அந்தப் பகவானுடைய பஹுமானப் பாத்திரமான பாகவதர்கள் வரையிலாக, அஹவல் - ஆயிற்று

'ஸ்வத்வ' என்பதினாலே தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஶக்தியுடையவன் என்பதும், 'ஸ்வாமி' என்பதினாலே அப்படி உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பாத்தியதை உடையவனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது ஸ்வாமியாயிருந்தாலும் பரதந்த்ரனாயிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வ ஸத்த்வ' என்பதினாலே 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்', 'ஸம மத ப்ரிய:' இத்யாதிகளிற்படியே தனக்கு மிகவும் ப்ரியர்களான பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பாவிக்கிறான் என்பதேற்பட்டது இத்தால் எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களாயிருக்கப் பாகவதர்களுக்கு மாத்திரம் சேஷபூதனாவதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது 'ப்ரியதம' என்பதினாலே பகவத் கைங்கர்யம் எப்படி ஸ்வரூபமுள்ள வரையில் செய்ய வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாத்மபாவி என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ப்ரிய: கரிஷ்யா மெவ:' என்பதினாலே 'லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினாலே அவன் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான லீலைகளை அனுபவிக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதியிலும், 'பஶ்யாவீக்ஷ்ய ... ' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுவதைப்போலே அந்தப் பிராட்டியின் ஸந்தோஷத்திற்காக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஶரணமடைந்த நமக்கும் இம்மஹா புருஷார்த்தத்தைத் தந்து ஸங்கல்பிக்கிறான் என்பது த்யோதிதம் அப்படியே 'பிரான்' என்று அவனுடைய உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உத்க்ருஷ்டதசை 'அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'வஹு' என்பது பாவிதத்தையைக் காட்டுகிறது இப்படி அவன் விநியோகித்தான் என்பது அவனுடைய ஆஜ்ஞைகளாகிற ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில்

இங்கு ஸமஸ்தஸத்ருஶோஷ்யத்தை ஸாமஸ்த்யத்தோடே யனுஸந்திக்கமாகச் சொல்லுகைக்காக யென்னென்ன பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு நில — 'வாமதாதிஸ்யாகாரணம் யாத்தவயாவாதேஷ யங்கு தேவ யஸ்ய ஸர்வம் ஸமேஷ: வாஸஷ:' என்று

'ஆசார்யனை தேவதையாக எண்ணிக்கொண்டவனாயிரு' என்றார் தத்முள்ள வாக்யத்திலும், 'தேவதிவாவாய ஈவாஸ' என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'யயா தேவா' என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய வேலைக்காரர்களையும் ப்ருத்யர்களையும் ராஜ்யத்திறகாகவும், பிள்ளை முதலியவர்களுக்காகவும் உபயோகிக்க காணகிறோமல்லவா என்று தாதபர்யம் வேதத்திலும் 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸம்ருதியிலும் 'தஸ்மை தேவா: பலிமாவஹந்தி' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் 'யதிவதிஷ்வை:' என்கிற இடத்தில் 'ஈஷ' என்பதற்கு அவரை முக்யமாகவுடைய என்றாத்தம் இங்கு 'வத்ஸல்யாதிநா பூர்ணோ வரண் தக்வாதி ...ஸம் ஸாமான்யவிஷ்ணு' என்கிறபடியே ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களும், ஆசான், பிள்ளான், முதலிய பின்புள்ள ஆசார்யர்களும், உடையவருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே பெருமை யடைந்தார்கள் என்பது த்யோதிதம் இவ்வர்த்தமே யதிராஜ ஸப்ததியில் 'யதிராஜேந் திவ்யஸம் நாயகஸ்ரீ: ஸஹஜீ ஸர்வஜீவஸஞ்ஜீவனஷ்ஷி:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஆஜ்ஞயா' என்பதற்கு ஶேஷ ஶேஷிகளுடைய லக்ஷணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறிவித்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் 'ததா' என்பதற்கு இப்படிப் பகவான் விநியோகித்தபடியினாலும், அதை ஶாஸ்த்ரங்களையும் யுக்திகளையும் கொண்டு பூர்வாசார்யர்கள் நமக்குத் தெரிவித்திருப்பதினாலும் என்றர்த்தம்

'என்னென்னில' என்பதற்கு ஶேஷித்வம் பகவானைக் குறித்து ஏற்பட்டபோதிலும் அது கைங்கர்ய பர்யந்தம் என்பதை ஸித்திக்காமலிருக்க, பாகவத பர்யந்தம் என்பது எப்படி

வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலே யருளிச்செய்தபடியே ஸ்வேச்சாஜ்ஞானப்பற்ற சேஷித்தனைவிவ னதிசயாதானம் பண்ணப்ராப்தவான் அவ்வதிசயந்தான் வஸ்துஶக்தியை யநுஸரித்து வரவேணும் ஆனால் ஜீவனுக்கு ஜ்ஞானப்பற்ற ஶக்யமான வதிசயமே தென்று பார்த்தவிடத்தில் ஶரீரசுவாமிபாவத்தாலே யதிசயாதானம் பண்ணுகை யிவனுக்கு மசித்துக்கும் பொதுவாயிருந்தது இவன் சேஷிக்கு விசேஷித்து

வஹித்திக்கும் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வாதிசய - சேஷியினிடத்தில் உண்டாகும் அதிசயத்தை, ஆதாநேச்சயா - பண்ணவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலே, உபாதேயத்வேந - அங்கீகரிக்கத்தக்கதாயிருக்கையே, யஸ்ய - எந்த வஸ்துவுக்கு, ஸ்வரூபம் - ஸ்வரூபமோ, ஸ: அது, சேஷ: - சேஷன், பர: சேஷீ - இந்த அதிசயத்தை அடைகிறவனாய முதலில் பரன் என்று சொல்லப்பட்டவன் சேஷீ, அதாவது அயலானுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு முக்யமான ப்ரயோஜனமாகவுடையவன் எவனோ அவன் சேஷன், அந்த ப்ரயோஜனத்தை யடைகிறவன் சேஷீ இச்சை இங்கு சேஷிக்கு மிருக்கலாம், சேஷனுக்கு மிருக்கலாம், இவ்விருவர்க்கு மிருக்கலாம் வஸ்திரம் முதலிய வஸ்துக்கள் அதிசயம் பண்ணுமிடத்தில் சேஷியின் இச்சை, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது இருவருடைய இச்சை, ரதாதிகளுக்கு நாம் அலங்காரம்செய்யும் பொழுது சேஷனுடைய இச்சை 'ப்ராப்தவான்' என்பதற்கு ஏதாவது ஒரு அதிசயத்தைச் செய்யாவிடில் சேஷத்வ ஸ்வரூபமே நிற்காது என்று தாத்பர்யம் சேதனாசேதன வஸ்துக்கள் பகவானுக்கு சேஷபூதமென்பது பொதுவாகையினாலே அசேதனம் கைங்கர்யம் செய்யாமலிருப்பதுபோல சேதனனு மிருக்கட்டுமே யென்னில் அருளிச்செய்கிறார்—'அவ்வதிசயாதானம்' என்றாரம்பித்து வஸ்துஶக்தியை யநுஸரித்து- அந்தந்த வஸ்துக்களின் ஸாமர்த்தியத்தை யனுஸரித்து ஆனால்- ஆகையினாலே, ஶரீரசுவாமிபாவத்தாலே- பகவானுக்குச் ஶரீரமாயிருந்து அதினாலே பகவானுக்கு ஶரீரித்வமாகிற அதிசயத்தைச் செய்கை 'பொதுவாயிருந்தது' என்பதினாலே பகவான் இவ

த்புபன்னனு மதிஶயம் செய்தன்யவத்தாலே யிருக்கும் அதிலிவன் ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாக வர்த்திக்கும் போது ஶாஸிதாவாய நியாமகனான ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீஶாஸநாஸ்த்ரத்தை யுண்டாக்கி யமஸ்துவத்தாலே யதிஶயாதாநும் ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக வர்த்திக்கும்போது 1 ‘ஸாதுதே ஹ்யஸௌ துஷ்யதி துஷ்க்ருதேது நதுஷ்யதே ஸௌ ஸர்வஶரீரீ’ என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி யவனுடைய ஸௌஹார்த்த தயாதி குணங்களை குமரிராதபடி யமழுவத்தாலே

னுக்கு அறியும் ஶக்தியைக் கொடுத்திருக்க அசேதனத்தைப் போலிவன் செய்வது யுக்தமல்ல என்பது தயோதிதம். இதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறார்—‘இவன்’ என்றாரம்பித்து. **விசேஷித்து** - அசேதனங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய். **சைதந்யவத்தாலே** - ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக் கொண்டதின் வழியாக அதுவும் முமுக்ஷுக்களில்லாத எல்லாச் சேதனர்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே கைங்கர்ய ரூபமாகாது என்று கொண்டருளிச் செய்கிறார்—‘அதில்’ என்றாரம்பித்து. **ஶாஸிதா** - (ஶாஸ்திர முகத்தாலே) நியமனம் செய்யுமவன். ‘**ஸ்ரீஶாஸநாஸ்த்ரத்தை**’ என்பதினால் ஶீலா ரஸத்திற்கு பாத்திரம் காரணமான அதிஶயாதாநம் பண்ணும் அதிகாரி ஸ்வஸந்திகாகள் என்பது ஸூசிதம். **ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக** - சாமங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களை அநுஸரித்து. **ஸர்வஶரீரீ** - எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடைய, **அஸௌ** - இந்தப் பரம புருஷன், **ஸாதுதே** - நல்ல காரியம் செய்யும்பொழுது, **துஷ்யதி**-ஸந்தோஷிக்கிறான், **துஷ்க்ருதேது**-கெட்ட காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது, **நதுஷ்யதே** - ஸந்தோஷப்படுகிறதில்லை. **ஸந்தோஷத்தை** - அந்தந்த வைதிக காமங்களைச் செய்து அந்தந்த பலங்களைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமான ப்ரீதி விசேஷத்தை. ‘**தயா**’ ஶப்தம் காருண்யத்தைக் குறிக்கிறது. **குமரிராதபடி**-வ்யர்த்தமாகாதபடி. **ஸௌஹார்த்த** - ‘க்ருபை’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த, **ஸர்வேஶ்வர**-எல்லா

---

1 பார-ஶா-199-25

1 'உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே' என்றவன்தானே கொண்டாடும்படி அதிஶயார்த்திகளும் அப்படியே நித்யரும் முக்தரும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பண்ணுகிற கைங்கர்யங்களாலே 2 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவிதः' என்கிறபடியே போகவிஶேஷத்தை யுத்தேஶித்திருப்பதாலே அதிஶயார்த்திகராவார்கள். இப்ப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரஸித்தத்தாலே ஈஶ்வராபிப்ராயத்தை யறிந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற க்ருதக்ருத்யனுக்கும் ஸர்வதா இவற்றில் ஶாஸ்த்ரவிரோதங்களாலே ஈஶ்வரனுக்கு நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை யுண்டாக்கும்போது தனக்கநர்த்தவ்யவஹிதமாயிருக்கும் லக்ஷ்மியில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் ஶக்தியில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தைக்கண்டு தத்ஸமாதானமாக வர்த்திக்கும்போது ஸம்ஸாரனுடைய ஸ்ரீஷ்டிஸ்வாதந்த்ர்யத்துடனே ஆநுஷங்கிகமாகத் தனக்கும் ஸ்வா-

---

ரும், உதாராः-உதாரர்கள் இது மோக்ஷமல்லாமல் மற்ற ப்ரயோஜனங்களை விரும்புகிறவர்களைக் குறிக்கிறது ஸநாதஜீவிதः-நாதனோடு கூடிச் சொன்னிருக்கிற ப்ராணனை உடையவனாய்க்கொண்டு, ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி-(எப்பொழுதும் கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு) ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன் போகவிஶேஷத்தை-போகமாத்திரத்தை இப்ப்ரகாரம்-இப்படி போகத்தை உண்டாக்கி அதிஶயார்த்தம் பண்ணும் விதம் 'போகம்' ஆவது ஒருபலத்திற்குக் காரணமாயல்லாமல் கேவலம் ப்ரீதிவிஶேஷம் இப்படி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிஶயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க இவன் பண்ணுமதுமாத்திரம் கைங்கர்யமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து அநர்த்தவ்யவஹிதமாயிருக்கும் - நரகம் முதலியவைகளில் முடிவு பெறுவதாயிருக்கும் ஆஸ்தி - ஸம்பத்தும் போகத்தைக் குறிக்கிறது ஆநுஷங்கிகமாக - தான் அதைப் ப்ரதானமாக

---

1 கீதை-7-18 2 ஆர-ஸ்லோ-46.

ஸித்தவாஞ்சாயுமுண்டாம். ஆனாலும் சேதந னிவன் ஸாக்ஷிவத்வ்யக்கமாகவொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணும்போது தன் வாஞ்சாயும் மாத்ஸர்யக மாகவாகிலும் புகிரவேண்டியதாலதுவரும்போது சாஸ்த்ரஸித்தவிசேஷமடியாக வரவேண்டுகை யால் அதுக்காக சாஸ்த்ரஸித்தத்தை யாராயந்த

பகவத் ப்ரீதி விசேஷம்

விடத்தில் ஸாமவத் செஜ்ஞயமவனுக்கு ஸர்வத்திலு மதிசயமாயிருந்தது இவ்வர்த்தத்தை 1 'ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராதநம் பரம் | தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் பரம் ||', 2 'மம மத்பக்தபக்தேஷு ப்ரீதிரப்யதிகா பவேத் | தஸ்மாந் மத்பக்தபக்தாஶ்ச பூஜநீயா விசேஷத: |', 3 'மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்சா

பாரார்த்திசகாமலிருக்க 'புகுரவேண்டியதால்' என்பதினால் இப்படி இல்லாவிடில் சாஸ்த்ராதிகளுக்கு விரோதமாகும், இவனும் ப்ரவ்ருத்திசெய்யமாட்டான் என்பது த்யோதிதம். அநு-ஆநுஷங்கிகமாக வரும் புருஷார்த்தம் **சாஸ்த்ர விசேஷமடியாக** - அபிப்ராயப்படி நடப்பதினால் உண்டாகிய ப்ரீதியினால், **ஸர்வத்திலும்** - எல்லா அபிமதங்களைப் பார்க்கிலும் **ஸர்வேஷாம்** - எல்லா, **ஆராதநாநாம்** - ஆராதனங்களைக் காட்டிலும், **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆராதநம்**, **பரம்** - மேலானது, **தஸ்மாத்** - அதைக் காட்டிலும், **பரம்** - உத்க்ருஷ்டமான, **ததீயாராதநம்** - பாகவதர்களின் ஆராதனம், **பரதரம்** - மிகவும் உயர்ந்ததாக, **ப்ரோக்தம்** - சொல்லப்பட்டது **மத்பக்தபக்தேஷு** - என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் பக்தி செய்பவர்களிடத்தில், **ப்ரீதி:**-ப்ரீதியானது, **மம**-எனக்கு, **அப்யதிகா**-மிகவும் அதிகமாக, **பவேத்**-உண்டாகும், **தஸ்மாத்**-ஆசையினால், **மத்பக்தபக்தா:**-என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் பக்திசெய்யுமவர்கள், **விசேஷத:** - விசேஷித்து, **பூஜநீயா:** - பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் **மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்** -

1 பாத்மோ-29-81 2 பார-ஆஶ-106-23 3 கருட-பு-219-6-9

அநுமோதநம் | மத்கதாஸ்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா || ஸ்வயமாராதநே யத்நோ மமார்த்தே டம்பவர்ஜநம் | மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி || பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேபி வர்த்ததே | ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநி: ஸ்ரீமாந் ஸ யதி: ஸ ச பண்டித: || தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம் ||',1 'மத்பக்த

என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் ப்ரீதி, பூஜாயாம் - (அவர்களால் செய்யப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், அநுமோதநம் - ஸந்தோஷம், மத்கதாஸ்ரவணே - என்னுடைய கதையைக் கேட்பதில், பக்தி:, (அப்படிக் கதையைக் கேட்கும் பொழுது) ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா - குரல், கண், சரீரம், இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழுதழுத்திருப்பது, ஜலம் பெருகுவது, மயிர்க்கூச்சலையுடைத்தாயிருக்கை முதலியவைகள், ஸ்வயம் - தானே, ஆராதநே - (என்னை) ஆராதனம் செய்வதில், யத்ந: - ப்ரயத்தனம் செய்வது, மமார்த்தே - என் விஷயத்தில், டம்பவர்ஜநம் - டம்பத்தை விட்டுவிடுவது, நித்யம் - எப்பொழுதும், மம - என்னைப்பற்றிய, அநுஸ்மரணம் - த்யானம், மாம் - என்னை, நோபஜீவதி - இதர ப்ரயோஜனங்களுக்கு ஸாதனமாகப் பாவிக்கிறதில்லை, (என்கிற) யச்ச - எதுவோ (அதுவும்), ஏஷா - இப்படிப்பட்ட, அஷ்டவிதா - எட்டு விதங்களான அம்சங்களையுடைய, பக்தி: - பக்தியானது, யஸ்மிந் - எந்த, ம்லேச்சேபி - ம்லேச்சனிடத்திலும், வர்த்ததே - இருக்கிறதோ, ஸ: - அவன், விப்ரேந்த்ர: - ப்ராம்மண ஸ்ரேஷ்டன், முநி: - த்யானம் செய்பவன், ஸ்ரீமாந் - வித்யாஸம்பத்தையுடையவன், ஸ: - அவன், யதி: - ஸந்யாஸீ, ஸ ச - அவனே, பண்டித:, தஸ்மை - அவன் பொருட்டு, தேயம் - கொடுக்கத்தக்கது, தத: - அவனிடத்திலிருந்து, க்ராஹ்யம் - க்ரஹிக்கத்தக்கது, ஸ ச - அவன், யதாஹ்யஹம் - என்னைப்போல், பூஜ்ய: - பூஜிக்கத்தக்கவன் இங்கு கொடுப்பதும் வாங்குவதும் வித்யையைப் பற்றியது என்றறியத்தக்கது என்று மேலே இசாந்தத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெ.

1 பார-ஆஸ-104-91.

தைவதா பக்தா மத்பக்தஜனவத்ஸலாஃ | தே ஏவ ஶரணம் ப்ராப்தா மத்பக்தாஃ ப்ரகீர்திதாஃ ||’, 1 ‘**தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸஃ | ப்ரணாமம் யேபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நமஃ ||**,’ 2‘**தஸ்யாஶ்ரயஸ்யாஶ்ரயணாத்தஸ்ய தஸ்ய தஸ்ய ச | ஸம்ஸேவநாந்நராலோகே முச்யந்தே ஸர்வபாதகைஃ ||**’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகுமாரனோடுண்டான ஸம்பந்தம் போலே ஸாம்யத்தைக்ஷ்யமும் ஸம்பந்தானுகூலமாயிருக்கையால் ஶேஷபூதனைவிவன் செய்யும் கிஞ்சித்காரங்களில் ஸாம்யத்தைக்ஷ்யமும் ப்ரயோஜனமாயிற்று. இவ்விட

எவர்கள், **அனன்ய தைவதா பக்தாஃ** - இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி இல்லாதவர்களாயும், **மத்பக்தஜனவத்ஸலாஃ** - என்னுடைய பக்தர்களை ப்ரியமாகவுமுடையவர்களோ, **தே ஏவ** - அவர்களே, **ஶரணம் ப்ராப்தாஃ** - ஶரணமாக அடைந்தவர்களோ அவர்களும், **மத்பக்தாஃ** - என்னுடைய பக்தர்கள், **ப்ரகீர்திதாஃ** - சொல்லப்படுகிறார்கள் **தஸ்ய** - அந்த, **யஜ்ஞவராஹஸ்ய** - யஜ்ஞஸ்வரூபியாய ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்த, **அமிததேஜஸஃ** - அளவிடப்படாத தேஜஸ்ஸையுடைய, **விஷ்ணோஃ** - விஷ்ணுவுக்கு, **ப்ரணாமம்** - நமஸ்காரத்தை, **யே** - எவர்கள், **குர்வந்தி** - செய்கிறார்களோ, **தேஷாமபி** - அவர்களையும், **நமோ நமஃ** - அடிக்கடி ஸேவிக்கிறேன் **தஸ்யாஶ்ரயஸ்ய** - அந்தப் பகவானை ஆஶ்ரயித்திருப்பவர்களை, **ஆஶ்ரயணாத்** - ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், **தஸ்ய** - அந்தப் பாகவதனை யாஶ்ரயித்தவனுடையவும், **தஸ்ய** - அவனுடையவும், **தஸ்ய ச** - அவனுடையவும், **ஆஶ்ரயணாத்** - ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், **ஸம்ஸேவநாத்** - ஸேவிப்பதினாலும், **லோகே** - இந்த லோகத்தில், **நராஃ** - மனிதர்கள், **ஸர்வபாதகைஃ** - எல்லாப் பாதகங்களினாலும், அதாவது பாதகங்களிலிருந்தும், **முச்யந்தே** - பரிஶுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள் பகவானைத் தவிர வேறொருவரையும் ஆராதிக்கக் கூடாதென்கிற ஶாஸ

1 பார-ஶா-46-130 2 காருட-பு.

த்தில் தத்வவித்துக்கு ஆசாரஸரணியைப் பார்த் பகவத் ப்ரீதிக்கு த்வாரம் தால் 1 'யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே' இத்யாதிகளின்படியே ஸ்ரீமான் பாகவத ஸமீக்ஷயைக்கொண்டு மாநஸஜ்ஞம் 2 'ஸ ச மம ப்ரிய:' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வர விஷயத்தில் ஶ்ரீக்ருதஜ்ஞனான ஆசார்யனுடைய நினைவைப் பார்த்தால் 3 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே பாகவத கைங்கர்யத்தை ஸர்வேஶ்வரன் தன்னுடைய பக்கலிலே பண்ணினதாக உகக்கும்

த்திரார்த்தத்திற்கு இப்பாகவதாஶ்ரயணம் விரோதிக்கிறதில்லையென்றருளிச் செய்கிறார் — 'இவ்விடத்தில்' என்று தொடங்கி. ஆசாரஸரணியை - ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது ஶேஷத்வ ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லியபடி விமர்சம் செய்யாமல் ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில் 'ஸமீக்ஷயைக்கொண்டே' என்பதினால் நேரில் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினால் அத்வாரகமாகவும் ஆராத்யனாகிறான் என்பது. நயோதிதம் அக்னிஹோத்ராதி ஶப்தங்களைச் சொல்லி அனுஷ்டிக்கிற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைப்போலே பாகவத கைங்கர்யம் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸத்வாரகமான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேயென்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸ ச' என்று தொடங்கி. ஸ ச - அந்த ஜ்ஞானியும், மம - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்; ஜ்ஞாநீ து - ஜ்ஞானியோவென்னில், மே - எனக்கு, ஆத்மைவ - ஆத்மாவாகவே, அதாவது ஆத்மாவைப்போல ப்ரீதி விஷயனாக என்றபடி; மதம் - அபிப்ராயம். இதனால் நேரில் பகவானை ஆராதனம் செய்வதைவிட பாகவதர்கள் வழியாக ஆராதனம் செய்வது பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகிறது. பண்ணினதாக - செய்ததைப்போல். இப்படிக் கேவலம் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தால் பாகவதர்களுடைய

---

1 462ம் பக்கம் பார்க்க 2 கீதை-7-17 3 கீதை 7-18.

இப்படி சேஷிகக்ஷித்தமெனகிற வளவேயன்று, சேஷகமாகிற ஸம்பந்தந்தான் ஸஹாரகமாகவுமுண்டாகையால் லெக்ஷ்யபூர்ம ஸஹாரகமாகவுமவூர்வம். அதெங்கனேயென்னில —

நித்யம் ஸ்ரீயாஸஹிதஸ்ய ஹரேர்குணாத்வதஸ்ஸதா!
ஸஹஸஹாரகஞ்ச ஸ்யாத்ஷேஷிகம் வாரோத்தகஃ ||

பரீதி நமக்கு உத்தேஸ்ய மில்லாமையினால் அந்த பகவத் கைங்கர்ய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைங்கர்ய மாகாதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து எனகிற வளவே யன்று - என்பது மாத்திரமில்லை ஸஹாரகம் - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையது ஸங்கைங்கர்யத்திற்குக் காரணமான சேஷத்வம் ஸத்வாரகம் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அது' என்றாரம்பித்து நித்யம் — எப்பொழுதும், ஸ்ரீயா - லக்ஷ்மியுடன், ஸஹிதஸ்ய - கூடிக்கொண்டிருப்பவனுயும், ஹரேஃ - பாகவதர்களால், குணாத்வதஃ - அநந்தாயாமியையுடையவனுயிருக்கிற, வாரோத்தகஃ - பரமாத்மாவுக்கு, சேஷிகம் - நமக்கு சேஷியாயிருக்கை, ஸதா - எப்பொழுதும், ஸஹ - அந்த லக்ஷ்மியுடனும், ஸஹாரகம் - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையதாகவும், ஸ்யாத் - இருக்கும் லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகையாலே 'ஸஹசேஷிகம்', பாகவதர்களைத் தனக்கு அநந்தாயாமியாகவுடையவனாகையினாலே 'ஸஹாரகசேஷிகம்' என்று பிரித்து அறியத்தக்கது. இந்த ஸ்லோகத்தில் 'வாரோத்தகஃ' என்பதினால் 'வாரஃ ரோயஸாஃ' (எவரைவிட உயர்ந்த ஆத்மா இல்லையோ அப்படிப்பட்டவன் பரமாத்மா)' எனகிற வ்யுத்பத்தியினாலே பரவானுக்கு வேறு அந்தர்யாமி இல்லை என்று பரமாணங்களில் வெளிப்பட்ட அர்த்தத்தை அனுவதித்துக்கொண்டு, 'ஹரேர்குணாத்வதஃ' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதர்கள் அந்தர்யாமிகள் என்று சொல்லில் பரமாண விருத்தமாகையினாலே பகவானுக்கு அந்தர்யாமியாகவுடைத்தாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றார் நம சொல்லவேண்டும் ஸாவஜ்ஞனுய, பரமம் முதலியவைா ளிலொத்தவான இப்படிபரமாணவிருத்தமாகநினைத்துக்கொண்டிருக்கை

ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸ்வசந்த்ருதனை ராஜா தான பூண்ட வா ஹரணததையுமிட்ட மாலையையு மடியாாகளுடையவு மானெ குதிரைகளுடையவுங கழுததிலே யிடுமாப போலே 1 ‘அடியாாகவென்னை யாட்படுதத விம லன’ என்றும, 2 ‘நாரதோஹமிஹாயாதஸ் ஸ்வர்க்க லோகாத்தபோதநா: | ஸேவிதும் ஸாம்பவதோஷ் ஸா ப்ராஹ்மணாந் ஸததம் த்விஜ ||’ என்றும, 3 ‘மறறுமோா தெய்வமுள தென்றிருப்பாரோ டுறறிலே னுறறது முன்னடி யாாக கடிமை’ யென்றுஞ சொலலுகிறபடியே ஸ்வதந்த்ரரான தஞ்ஞாதிகளடியாக ஸம்பவிஷ்ஷவி கீ

அஸமபாவிகமாகையிருல அதறகுமதாதபாயமபாசவதாகளுககு பரீதியைசகொடுககக கூடிய காாயததைத தனனிடததில நேரில செயயபபடும கைஙகாயததைவிட அதிக பரியமாக நினைததுக கொணடிருககிறுன என்று ‘ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம்’ இதயாதி பரமாணஙகளிருல ஏறபடுகிறபடியிருல பாகவத பரீதியும லகஷ மியினுடைய பரீதியைபபோல உததேஸ்யம என்ற தாதபாயம இஙகு லகஷமியை யெடுததது தருஷடாநதம லகஷமியினுடைய பரீதியை பரமாண பலததிருல ஒபபுககொளளுகிறுபபோலே இதுவும ஒபபுககொளளபபட வேணடும என்று தாதபாயம. இதறகு லௌகிக தருஷடாநதம காட்டி யருளுகிறா-‘ஸ்வதந்த்ர’ என்றாரமபிதது ஸ்வச்சந்த - தனனிஷடப பிரகாரம இட்ட-அப லாரால தனககுப போடபபடட ‘இமோயபோலே’ என்ப தறகு மேலே ‘ஸம்பவிஷ்ஷவி நியோகாஹத்தையாலே’ என பதோடனவயம அடியாாககு - தனனுடைய தாஸாகளுககு, என்னை - தனககு பேஷபூதனுன எனனை, ஆடபடுதத - தாஸ பூதனுகச செயத, விமலன - பரிசுதத ஸவபாவததை யுடைய வன நாரத: அஹம் - நாரதனுகிய நான, ஸ்வர்க்கலோகாத் ஸஹஸா-உமமைப பாாபபதில உணடாகிய குதூஹலததிருல, இஹாகத: - இஙகு வநதேன, த்விஜ - ஓ! பராமமணரே, ப்ராஹ்மணாந் - எனனைப போனறவாகளுககு, ஸததம் - எப பொழுதும, ஸம்பவத்ஸ்ஹகா: - பாகவதாகள ஸேவ்ய: - பாபுக

1 அமலன-1 2 பாதமோ-81-52 3 805-ம பககம பாாகக,

போராஸஹதையாலே ஸம்பந்தஶேஷத்வம் தான் யாவதாத்மபாவியான கட்டளையிலே ஸம்பந்தஶேஷத்வ வ்யங்க்யமாயிற்று. இங்கு ஸம்பந்தஶேஷத்வமடியாக ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகவும் 1 'குணைர்தாஸ்யமுபாகத:' என்கிற ந்யாயத்தாலே குணஜ்ஞாநமடியாக ஸ்வேச்சையாலும் வந்த ஸம்பந்த ஶேஷத்வம் 'ஸம்பந்திந:', 'ஸாதூநாம்' என்கிற இரண்டு பதத்தாலும

கள **யாவதாத்மபாவி**யான கட்டளையிலே - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ளவரையில் இருக்கும் ப்ரகாரமாகவே, அதாவது பகவச் ஶேஷத்வமே கீழ்நிரூபித்த ந்யாயத்தினாலே பாகவத ஶேஷத்வம் வரையிலாக வளர்ந்திருக்கிறபடியினாலே பகவச் ஶேஷத்வமிருக்கும் வரையில் பாகவத ஶேஷத்வமும் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம். கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் '**ஸாதூநா:**' என்பதினாலே எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பாகவத ஶேஷத்வம் உண்டென்பது எப்படி என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இங்கு' என்று ஆரம்பித்து. **ஸம்பந்தஶேஷத்வமடியாக** - பாகவதனாயிருப்பதைக் காரணமாகவுடையதாய், **ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகவும்**-பகவானுக்குத் தான் வசப்பட்டிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாகவதனுக்கு மற்ற வஸ்துக்களெல்லாம் பகவானுக்கு இஷ்டப்படி விநியோகித்துக்கொள்ள வேண்டியவைகளாகையினால் அந்தப் பாகவதனுக்கு ஶேஷமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பாகவத ஶேஷத்வம் என்றபடி. **குணை:** - குணங்களினாலே, **தாஸ்யம்** - தாஸனாயிருக்கையை, **உபாகத:** - அடைந்தேன். **குணஜ்ஞாநமடியாக** - பாகவதர்களின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமாகக் கொண்டு, **ஸ்வேச்சையாலும்** - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்படிக் குணாதிகமானவர்களிடத்தில் தானே ஶேஷபூதனாயிருக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஸம்பந்திந:**' என்பதினாலே அவர்களுடைய பாகவதத்வமே காரணமாக ஏற்பட்ட ஸ்வரூப ப்ரயுக்த ஶேஷத்வமும், '**ஸாதூநாம்**' என்கிற பதத்தினாலே அவர்களின் குணத்தை யறிந்த

1 ராமா - கிஷ் - 4-12.

ஸஂஹிதம இபஹாமவத ஶேஷத்வம க்ரயம செல லுமபடியை [1] 'பேசுவாரடியாாக ளெநதமமை விற கவும பெறுவாாகளே' எனறு ஸர்வஜ்ஞஶிரோமணியா காகளான பெரியாழவா ரருளிசசெயதாா இது ஐஶ்வர்யத்துககுத தாத்பர்யம இவவர்த்ததை யதாவஸ்திததால இசஶேஷத்வம ஸாதாரணமாகவு மஸா ரணமாகவும நினற நிலையிலே ஶேஷவ்ருத்தியான கைஙகர்யமும நிறகும ஆகையால தன ஶக்திககநுரூ வமாக ஹமவத் கைஙகர்யத்தினுடைய ஸாமாந்யாகார

தனனைப போனறவாகள எனபதினால ஸவேசசையாகவநத பாகவத ஶேஷத்வமும ஏறபடுகிறது இநத ஶேஷத்வம அநதப பாகவதாகளுககு இஷட விநியோக பாயநத மாகுமெனபதை நிருபிததருளுகிறாா—'இபஹாமவதஶேஷ த்வம' எனறாரமபிதது க்ரயம செலலுமபடியை - கரயம பண ணினாலும அது செலலுமபடி இருககும பரகாரததை பேசுவாா - (பகவானுடைய திருநாமஙகளை) சொலலுகிற, அடியாா - தாஸா கள, எநதமமை - எமமை, விறகவும - கரயம பணணவும, பெறு வாாகள - ஸமாததராவாாகள 'ஸர்வஜ்ஞ' இதயாதியி னால யாரஙகளினஙகாஙகளையும ஶோமகரயம முதலியவை களையும விசாரிககிற கலப ஸூததிரஙகளுககு வயாகயானம செயதவராகையினாலே அஙகாஙகிகள, ஶேஷ ஶேஷிகள, இவை களின ஸவருபஙகளையும, கரய விகரயஙகளின ஸவரூபங களையும தான நனறாயறிநத இவா பாகவத ஶேஷத்வம கர யம பணணககூடிய யோகயதை யுடையது எனறு அருளிச செயதிருபபதினால இபபாஸுரம பரமாண நமம எனபது தயோதிதம 'தாத்பர்யம' எனபதினால நமஸ ஸபதம தனககு ஸவாதநதாயமிலலை எனபதைச சொலலுகிற படியினாலே பகவானுககு இஷட விநியோகாஹனாயிருககும படி நமஸ ஸபதததில தாதபாயததினால ஏறபடுகிறதெனறு திரு வுளளம இது திருமநதிரததில பாதிபாதிககபபடும பரகாரத தை நிருபிததருளுகிறாா—'இது' எனறாரமபிதது ஹமவதைகம

விவரஜியான வஹஷாயததிலெலலை நிலததைத தரிசு தூறு விடாதொழியப ஹாவம இது

பரமைகாநதி தர்மததிறது 'ஹதர ஹ்ருததமணவு
அனுதணமாயிருநகை வ', 'ஆதவோ விஷ்ணோ ரஹா

மையினுடைய, அதாவது தாஸதவததினுடைய, ஸாஹ்ாகா ரம - பரயோஜனமான கைஙகாயம தரிசு தூயவிடாதொழிய பாழாயப போகுமபடி விடாமல கோடி நிலததைத தரிசுவிட டால அதில அயலாாகள ஆகரமிதது விடுவாாகளாகையினால அதின பலம கிடைககாமல போயவிடுவதைபபோல இவனுடைய புருஷாாததம குறைநதுவிடும எனறு காதபாயம இபபடியா கில பதிவாதா ஸதிரீயைபபோ லிருககவேணடு மெனபதறகு விரோதம வாராதோ எனனில? அதறகுஸமாதான மருளிசசெய கிறா—'இது' எனறுாரமபிதது பௌஷகர ஸமஹிதையில, இதர தேவதைகளையும சோதது ஆராதனம செயவது விருதத மெனறு அடிககடி சொலலி யிருபபதும, இதர தேவதைகளின ஆராதனஙகளாகிய வாணாஸரம தாமஙகள அவஸயம செயய வேணடு மெனறு சொலலியிருபபதும விரோதமாகிறதே எனறு பகவானை பருமமா கேடக, காமஙகளின நடுவில அநதந தக காமஙகளின அதிகாரிகளுககு இதர தேவதைகளை ஆரா திபபதினால தோஷமிலலை, அவைகள பரதேவதைகளலல, பகவா னே எலலாருககும பரதேவதை எனகிற நிஸசய மிருககிறபடியி னாலும, அநதப பகவானுடைய ஆஸரிதாகளெனறு அவாகளைப பூஜைசெயவதினாலும,இதுபதிவரதாஸதிரீகளுககுபபாததா இரு ககுமபொழுதும, இலலாதபொழுதும பாததாவினுடையவேலைக காராகளை உபசரிபபதினால தோஷமிலலாததைப போலவும, எனறு ஸமாதானம அருளிசசெயயபபடடிருககிறது ஹதர:- பாததாவிறகும, ஹ்ருதமணவு-பாததாவினவேலைககாராகளு ககும இவவிடததிலஇதுவாணாஸரமதாமஙகளினநடுவிலஆவஸயக மாய நேரிடககூடியவைகளாயும பகவானுககு ஸரீரபூதாகளென கிற அநுஸநதானததுடன செயகிறபடியினாலும தேவதாநதர ஆராதனததில தோஷமிலலை எனபதறகு பரமாணம மறற ஸம யஙகளிலும பாகவதாகள ஸேவயாகள எனபதை நிருபித தருளுகிறா—'ஆதவ:' எனறாரமபிதது விஷ்ணோ: - பக வானுடைய, வரிகார: - பரிகாரமானது, ஆதவ: - ஆபதனை

வஸ்து த்வியாவஸிகாஸ்ம்ருத: | நித்யோ வத்யோ தயா நித்ய: க்ஷுவஸ்யோ ஈக்ஷாக்ஷஹி:॥' என்று ஸ்ரீ வளஷராஷிகளிற சொனன ந்யாயததாலே பதிவ்ருதா யக்ஷம்போலே யிருககிற பாரதெசகாந்திகத்துககு மிக வுமுசிதமான பதிவித்தாநவதக்ஷம ஆகையால வொசவகாரததாலனறிககே அநந்யாரஹ சேஷதவ ஜ்ஞாநமடியாக வருகையாலே யிவவநந்ய சேஷதவம விராஜமனறு இபஹாமவத சேஷதவம ஸ்வாஹாவிக மோ, ஔபாயிகமோ வெனனில? கக்ஷுராத்யோ

எனறும, அநாத்: - அநாபதன எனறும, த்வியா - இரணடு விதமாக, ஸ்ம்ருத: - சொலலபபடடது, ஈக்ஷாக்ஷஹி: - மோக்ஷததிலாசை யுடையவாகளினால, நித்ய: - ஆபதனெனறு சொலலபபடட நிதய முகதாசளும, பாகவதாகளும, வத்யோ: - ஸேவிககத தககவாகள, க்ஷுவஸ்யோ: - சாமததிறகு வசப படடிருபபதினால, அநித்ய: - அநிதயனெனறு சொலலபபடட மறறொரு பரிஜனம, ந - (ஸேவிககத தகுநதவாகள) அலல பராததாகளான பகவானுடைய பரிஜனஙகளைப பூஜை செயவ தினால தோஷமிலலை எனறு இஙகு சொலலபபடடதாகிறது பதிவ்ருதாயக்ஷம்போலே - பதிவரதையான ஸதிரீ பாததாவைத தவிர மறறொரு புருஷனை நினையாமலிருபபதைபபோல, பதிவித்தாநவதக்ஷம - பாததாவினுடைய நினைவை அனு ஸரிதது நடபபது வொசவகாரததால - அாததம, காமம, முதலிய இதர புருஷாததஙகளில ஆசையாகிற காரணததினால 'அநந்யாரஹ' இதயாதி-தனககும அநதப பாகவதாகளுககும எனறு சோநதுக சொளளவும பாகவதாகளைப பறறி சேஷ பூதஙக ளெனகிற ஜஞானம காரணமிலலாவிடில அபாசவதாகளு ககும கைஙகாயம செயய வேணடி வரும, தான சேஷபூதனென கிற ஜஞானமிலலாவிடில கைஙகாயமே அஸமபாவிதமாகுமாகை யினால கக்ஷுராத்யோபாயிகளாறு - காமம முதலிய இதர கார ணஙகளிலலாமல இததால தேவதாநதர சேஷதவம விலககபபடு கிறது நித்யம - எபபொழுதும, அபிவாஞ்சித - ஆசைப

வாயிகளற 1 ‘நித்யாஹிவாம்ஹித பரஸ்பரநீச பாவை:’எனகிறபடியேயாவதாத்மபாவியாயககொண்டு ஶேஷத்வமியிலு மநாதிப்பப தொனறுகையாலே ஸ்வாபாவிகமெனனவுமாம ஸம்பந்தவ்யஞ்ஜகமஹிமவிஶேஷ நிவந்தமாகையாலே ஔபாயிகமெனனவுமாம இபபடியாகில இருவருககும ஸாம்யதசயுண்டானு பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவம லொருவரைப பறற வொருவாககு ஶேஷத்வமும ஶேஷித்வமுமவருகைவிருத்தமனறோவெனனில ² பரஸ்பரோபகாரோபகார்யகஹாவாதிகளிறபோலேயிஙகுமவிரோதமிலலை. அயிகாயப்

படபபட்ட, பரஸ்பர - ஒருவாககொருவருடைய, நீசபாவை: - ஶேஷத்வததை யுடையவாகளான இது முசதாககளைப பறறிச சொலலுகிறதாகையினால இநதப பாகவத ஶேஷத்வம மோக்ஷததிலும அனுவாததிசகிற தெனபது தயோதிதம ஸ்வாபாவிக மெனனவுமாம - ஸவபாவததி லேறபட்டதெனறு சொலலலாம ‘ஸம்பந்த’ இதயாதிககு பசவானுககுத தானும அவாகளும ஶேஷபூதாகள எனகிற ஜஞான விஶேஷததினாலே உணடாகிறபடியினால எனறாததம அதாவது பொதுவாக ஒரு காரணததிலுணடாகிற தாகையினால ஔபாதிகமெனறும, காமததினு லுணடாகாமையினால ஸவாபாவிகமெனறும சொலலபபடுகிறது எனறு தாதபாயம பரஸபர ஶேஷஶேஷி பாவததில காமகாததருதவ வயபதேஶஙகளினால விரோதம வருமே எனகிற ஶஙகையைப பரிஹரித தருளுகிறாா—‘இபபடியாகில’ எனறாரமபிததது ‘ஶேஷித்வ’மாவது அதிஶயததையடைகை ‘ஶேஷத்வ’ மாவது அதிஶயததைச செயகை, இவை இரணடும ஒரே வஸதுவைப பறற ஒருவனுககு இருககை அஸங்கதம, ஒரு காரியததிலேயே ஒருவன காததாவாயும காமமாயு மிருககமுடியாதலலவா எனறு ஶஙகையின கருதது இதறகு லெளகிக உதாஹரணததைக கொணடு ஸமாதானம அருளிச செயகிறாா—‘பரஸ்பர’ எனறாரமபிததது ‘உபகாரோபகாரக ஸாவ’மாவது அயலாரால செயயபபடும உபகாரததை யடைவதும, தான அயலாருககு உபகாரததைச செயவதும

1 வைகு - ஸத-77

வஹெஷ்யிலே க்ரியைககு ஸேஷியானவன தானே
கர்த்ருவஹெஷ்யிலே க்ரியைககு ஸேஷமாய நிலலா
நினருன அபபடியேஉபகாரமபண்ணுமதிஸயங
களையுபஜீவியாதே யொருததருககொருதத ரதிஸயா
யாதம பணணிறைல அதிஸயாயாயககஷ வேஷத்தாலே
யிருவருககும ஸேஷகூமுணடாய அதிஸயததுக
காரியமான வேஷததாலே யிருவருககும ஸேஷிகூ

ஒருவனுககு ஒரே ஸமயததில அயலார செயகிற உபகாரததை அடைவதும, தான அயலாருககு உபகாரம செயவதும ஸமப விககலாம என்று தாதபாயம அதாவது இருவர சோநது ஒரு இடததில தஙகியிருககும பொழுது ஒருவன பாகம செயய, மறறொருவன பாகம செயபவனுடைய வஸதிரஙகளை துவைக கிறதைபபோல என்று தாதபாயம இதறகு வைதிக தருஷடாநத மருளிச செயகிறா — ‘**அயிகாயஉவஹெஷ**’ யாவது அநதக காமஙகளின் னுணடாகும பலததில ஆசையுடை வன யிருககை அபபொழுது இவனுல இசசிககபபடுகிற பலத திறகாக ஸாஸதிரஙகளில அநதக காமம விதிககபபட்டிருபபதி னுல யஜமானன ஸேஷியாய காமம ஸேஷமாகிறது ‘**கர்த்ரு வஹெஷயிலே** - காமததை யனுஷடிககுமபொழுது காத தாவா யிருககும ஸமயததிலே அபபொழுது காமம ஸேஷியாய இவன ஸேஷபூத னுகிறுன ஆகாரபேத மிருககிறபடியினுல, பரஸபர ஸேஷஸேஷிபாவம விரோதிககாது என்று அவைகளை நிருபிததருளுகிறா—‘அபபடியே’ என்றாரமபிதது **உபஜீவியா தே**-இதறகுபபலமாக எதிாபாராமல அபபடிச செயதால ஸேஷ னுடையகாாயமாகாது என்றுதாதபாயம **அதிஸயாதாய கூ வெஷததாலே**-அதிஸயததைப பணணுகிறவாகள எனகிற வேஷ ததாலே இநதக காததாவையும காமததையும தருஷடாநத மாகச சொனனது பரஸபரஸேஷஸேஷிபாவததிறகு மாததிரம, காமததினுலுணடாகிற பரயோஜனததை எதிாபாாததே இவன அதறகுக காததாவாகிறபடியினுல அதை உபஜீவிககாமல கூடா தெனகிற அமஸததில இலலை என்று தாதபாயம இஙகு இப படி இருவாகளையும ஸேஷ ஸேஷிகளென்று சொனனதறகும காரணம பகவத ஸஙகலபமென்று நிருபிததருளுகிறா—‘ இ

முண்டாகக் குறையில்லை. இப்படி [illegible]
யிருவரும் [illegible]
கையாலே யிருவருக்கும் [illegible]
ஆரோணிக்கும். [illegible]
லே [illegible]
வரும் [illegible]
ணேற்ற [illegible] இ[illegible]
ஆ[illegible]
கங்கெல்லாம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இ[illegible]
[illegible]

படி [illegible]
[illegible]
இ[illegible]
[illegible]
கூர்தனை [illegible]
[illegible] தன்னினைய [illegible]
[illegible]
தையான - [illegible]
[illegible]
இ[illegible]

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் ஸ்வாபீஷ்டமான பாகவதசேஷத்வமு மதிஶயமுமான பாகவத கைங்கர்யமும் ரஸிகையா லிருவரும் ஸாரஸ்யாதிஶயம் பெற்றார்கள் இருவரையுமிப்படி ஸ்வஸ்வ சேஷசேஷிகளாக நியமித்து ரஸிகையாலே யீஶ்வரன தன்னீஶ்வரத்வமும் போக்த்ருத்வமும் பெற்றான் இப்ப்ரகாரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த சேஷத்வ சேஷித்வாதிகளெல்லா மீஶ்வரனுடைய போக்த்ருத்வத்துக்கு சேஷமென்று தெளிகையாலே யிருவர்க்குங் கோத்தற்ற ஸாரஸ்யாதிஶய முண்டாகிறது இப்படி நிஶ்சிதார்த்தரான ஸாரவித்துக்களான க்ருதக்ரு

களுடைய இச்சையும் காரணமாகிறது என்று தாத்பர்யம். ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் - பரதந்த்ரரா யிருக்கும் தங்கள் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தார்கள், அதாவது பகவான் தன்னிஷ்டப்படி விநியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்பத்தை யநுஸரித்து இருவரும் சேஷிகளாய் நிற்பதினால் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வாபீஷ்டமான - (குணவான்களான பாகவதர்கள்விஷயத்தில்) தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட இதுபுருஷார்த்த காஷ்டை பெற்றார்கள் என்பதற்குக் காரணம் தாங்களும் இச்சித்தபடியினாலே அது புருஷார்த்தமாகிறது. ரஸிகையாலே - தான் ப்ரீதியை யநுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால் ஈஶ்வரத்வமும், ரஸிகையினால் போக்த்ருத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம். ஆகையினால் இந்தப் பாகவத சேஷத்வத்திற்குப் ப்ரதானம் ஈஶ்வரன் போக்த்ருத்வத்துக்கு சேஷம் - ஈஶ்வரன் தான் ப்ரீதியை யநுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது. கோத்தற்ற - ஸ்வாதீன ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வாதி தோஷங்களில்லாத ஸாரவித்துக்களான - (ரிழதிசாரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட கரணத்ரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கீகரிக்கவேண்டியதிலும்) ஸாரமானதை யறிந்த 'க்ருதக்ருத்யருக்கு' இத்யாதிக்கு ப்ரபத்திக்கு முன்பு பாகவத கைங்கர்யம் உபாயவிரோதி பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு உபாயத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'ஸார

த்ருக்கு அவாப்யார்த்தியும் அதிஶங்கையும் அந்யதேவதாஸ்யமும் ஆத்மீய போகமும் ஆத்மார்த்த போகமுமாகிற பழுதில்லாத ஸாத்விகோத்தமர்களுடைய ஸ்வார்த்தமே எப்போதும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக அவேக்ஷணீயம்

வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கிய சீர்
நாதன் வகுத்த வகைபெறு நாமவனல்லடியார்க்
காதரமிக்க வடிமை யிசைந்த தழியா மறைநூல்
நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே 23

வித்து' என்பதினால் இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவர்களுக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் ருசிக்காது என்பது த்யோதிதம். அதிஶங்கை - ஸந்தேஹம் (விஶ்வாஸக் குறைவு) ஆத்மீய போகம் - தானனுபவிக்கிற ஸுகதுக்கங்கள் தனக்கு வஶப்பட்டவைகள் என்கிற ப்ரமம். ஆத்மார்த்த போகம் - தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக இவைகளை அனுபவிக்கிறேன் என்கிற ப்ரமம். பழுது - தோஷம். 'ஸ்வார்த்தமே' என்பதினால் அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் அபேக்ஷிதமில்லை என்பது த்யோதிதம்.

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம் மாத்திரம் புருஷார்த்தமென்னில் புத்ர ஶிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழ்ந்தஜாதிகளுக்கும் பித்ராதிகள் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்— 'வேதமறிந்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] வேதமறிந்த - வேதங்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களான, அனுஷ்டான பர்யந்தம் அறிந்தவர்களான என்றபடி, பகவர் - ஜ்ஞாநாதி குணங்களாலே பரிபூர்ணரானவர்களான பாகவதர்கள் என்றபடி, வியக்க - ஆஶ்சர்யப்படும்படி, விளங்கிய - ப்ரகாஶித்துக் கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாதன் - நமக்கு நாதனான ஶ்ரிய:பதி, ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமி என்றபடி, வகுத்த (தன் ஸங்கல்பத்தினாலே) நம்மை விநியோகித்த, வகை - ப்ரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஶேஷத்வத்தை, பெறும் - பெற்றிருக்கிற, நாம், அவன் நல்லடியார்க்கு - அவனுடைய தாஸர்களான பாகவதர்களுக்கு, இங்கு நன்மையாவது கீழருளிச் செய்தபடி அபார்த்தருசி முதலியவைக ளில்லாமலிரு

நாதே நஸ்த்ருணமந்யதந்யதபி வா
தந்நாபிநாலீகிநீ
நாலீகஸ்ப்ருஹணீய ஸௌரபமுசா
வாசா ந யாசாமஹே ।
சுத்தாநாம் து லபேமஹி ஸ்திரதியாம்
சுத்தாந்தஸித்தாந்திநாம்
முக்தைச்வர்யதிநப்ரபாத ஸமயா
ஸத்திம் ப்ரஸத்திம் முஹு: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரமபுருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரோ த்வாவிம்ச:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

சகை, ஆதரம் - ப்ரீதியினால், அவர்களுடைய குணஜ்ஞானத்தினாலுண்டான ப்ரீதிவிசேஷத்தினால், மிக்க-உயர்ந்ததான, 'நன்னேற்றம்' என்று கீழ் அருளிச்செய்திருப்பது இதனால் ஸங்க்ரஹீதம். 'வகைபெறு' என்னுமதனால் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தசேஷத்வமும், 'ஆதரம் மிக்க' என்றதனால் அவர்கள் குணங்களையறிந்து அதின் மூலமாக உண்டாகும் சேஷத்வமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது. அடிமை - கைங்கர்யத்தை, இசைந்து - அங்கீகரித்து, அழியா - அழியாததான, நித்யமான என்றபடி, மறைநூல் - வேதமாகிற சாஸ்திரத்திலே, நீதி நிறுத்த - ந்யாயப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, அதாவது அந்தந்த வர்ணாச்ரமாதிகளுக்கு உசிதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட என்றபடி, நிலை - ஸ்திதி, குலையாவகை - குலைந்துபோகாமலிருக்கும்படி, நின்றனம் - நின்றோம். அதாவது பரமைகாந்த்யம் புருஷார்த்தமானாலும் அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பராமார்த்தமாகவே செய்யவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்.

'பழுதிலாத **வரமெகோஷிகளுடைய ஆவாடிமே வெ**
போதும **ஷயம் ஆவொஜேஷமாக வவைகூஷியம்**' என்று நீழத
தாம நிஷ்காஷித்த அர்த்தத்தை ஸவானுஸந்தான முகத்தாலே
ஸங்கரஹித்தருளுகிறார்—'**நாமெ நீ**' என்றுராமிந்து அந்நில
தெளியாத மறைநிலங்களை தெளிவிக்கிற தாமிடோப நிஷ்ந்நில
நம்மாழ்வார் பாகவத கைங்கர்யத்தின் பெருமையை ஸவானுஸந்
தானமாக வருளிச்செய்த 'நெடுமாற்கடிமை' என்கிற திருவாய
மொழியின் அர்த்தத்தையும் ஸங்கரஹித்தருளுகிறார் அந்நில
இவ்வாழ்வார் தாமும் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ண சொன்மாலைகள்
சொன்னேன்' என்று திருவாய்மொழியாகிற பரபந்தத்தை
பாகவத கைங்கர்யரூபமாகச் செய்ததமையை யனுஸந்திந்திரு
பதிலும் இதுவே திருவாய்மொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரார்
த்தமெனபதும், இந்த ப்ரகவத் கைங்கர்யமாகிற புரு
ஷார்த்தகாஷ்டை ஆழ்வார் முதலாக எல்லா பூர்வாசார்யர்களி
லும் பரிகரஹிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்ட
தாகிறது

ப-ரை] **நீ** - நமஸ்கு, **நாமெ** - நாதனுகிய பகவானிடத்தில்,
தூணம்-புல்லைப்போல அல்பமான ஸவர்க்கம் முதலியவைகளை
யும், **கைஙு** - அதைவிட மேல்பட்ட கைவல்யத்தையும், **கைஙு**
- அதைவிட மேல்பட்ட மோக்ஷத்தையும், **அவீ** - ஸர்வேஸ்
வரத்வாநந்தத்தையும், **வா** - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்ந்
தும், **தஸ்**-அந்தப்பகவானுடைய, **நாஷி** - திருநாபியாகிற, **நா
ஷீகி நீ** - தாமரையோடையில் உண்டான, **நாஷீக**-நாரங்களை
புஷ்பத்திலே, **ஷூஜஹணீய** - ஆசைப்படக்கூடியதாயிருக்கிற, **வஸாஜஹஊவா** - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகிற,
வாவ - வாக்கினாலே, **நயாவாகெஹ** - யாசிக்கமாட்டோம்,
ஸாஸாநாம்-பரிஸாத்தாகளாயும், **ஷூரயியாம்**-உறுதியான ப்ரீத்
தியை யுடையவர்களாயும், **ஸாஸாஷஷிலாஷீநாம்** — அந்தப
புரத்து ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டுமென்கிற விருத்தாந்தத்
தை யாஸரயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமைகாந்திகளுடைய,
ஊவெகெஸய - முகத்தனுயிருக்கையாகிற ஸாமாராஜ்யமாகிற,
ஷி - மதயாஹனத்திற்கு, ஸவச்சந்த கைங்கர்ய மஹோத்ஸவ
திவஸத்துக்கு என்றபடி, **ஆஹாதஸஙு** - பராத காலத்தின்,

ஆஸக்தி - அடைவதாயிருக்கிற, **ப்ரஸக்திம்** - அனுக்ரஹத்தையே, **முஹு:** - அடிக்கடி, **ப்ரபத்யேமஹி** - அடையக்கடவோம்

‘**நாயேந:**’ என்பதினால் அவன் ஸர்வ புருஷார்த்தங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்படக் கூடியவன் என்பதும் த்யோதிதம். இது அப்படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. ‘**த்ருணம்**’ என்பது ‘நெடுமாற் கடிமை’ என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட த்ரைலோக்யைச்வர்ய பர்யந்தமான ஐச்வர்யத்தைக் குறிக்கிறது. ‘**அந்ருச்**’ என்பது இரண்டாம் பாட்டில் ‘தானே தானா யானாலும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மானந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல்யத்தைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவது ‘**அந்ருச்**’ என்பது மூன்றாவது பாட்டில் ‘செந்தாமரைக் கட்டிருக் குறளன் நறுமாவிரை நாண்மல ரடிக்கீழ் புகுதல்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட மோக்ஷானந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘**அபி**’ என்பது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம் பாட்டில் ‘மூவுலகின் வீடுபேறு’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸர்வேச்வரானந்தத்தைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே ‘**அபி**’ என்பது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவர்க்கும் கிடைக்கக் கூடாததான ஸர்வேச்வரானந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ‘**வா**’ என்பது ச்சார்த்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானே தானே யானாலும்’ என்று ஐச்வர்ய கைவல்யங்களைச் சேர்த்தருளிச் செய்திருப்பது மற்ற எல்லாப் பலங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம் என்று திருவுள்ளம். ‘**ந யாசாமஹே**’ என்பது இந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷார்த்தங்களுக்கு நிகாஷந்தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறது. அன்றிக்கே ஏழாவது பாட்டில் ‘தனிமாத் தெய்வத் தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி’ என்று மோக்ஷானந்தத்தை நிஷேதித்தது மற்றப் புருஷார்த்தங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். ‘**நாஷீகஷூரஹணீய**’

என்பதினால் பகவானுடைய திருநாபிக் கமலத்திற்கு கேவலம் பகவானுக்கு மாத்திரம் சேஷபூதமாயிருக்கையும், தேவதாந்திர ஸம்பந்தமும் இருக்கிறபடியினாலும், தம்முடைய திருவாக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் செய்யப் பெற்றதாய், தேவதாந்தர ஸம்பந்த மன்றிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், அதைக் காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷண்யம் தோற்றும் 'ஸௌஹார்த்தவா' என்பதற்கு பாகவத கைங்கர்ய ரூபமாய் அத்தாலே பகவான் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ப்ரவசனம் செய்யக்கூடியது என்றாத்தம். இது 'அவாக்கே குடிசாராய் செல்லு' மென்று பத்தாம்பாட்டி லருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யம். 'தீ' என்பது கீழ்ச் சொல்லிய புருஷார்த்தங்களைவிட மேலே சொல்லப்படுகிற புருஷார்த்தத்தின் வைலக்ஷண்யத்தைக் குறிக்கிறது. இது பத்துப் பாட்டுகளினாலும் வஸித்தமான அர்த்தம். 'ஸாக்ஷாத்காரம்' என்பது அபராத்ருசி யில்லாமையையும், 'ஸ்ப்ருஹ்யாம்' என்பது அதிஶங்கை யில்லாமையையும், 'ஸாக்ஷாத்கவிஸாக்ஷிகாரம்' என்பது அந்யதேவதாஸ்பர்ஶம், ஆத்மாநந்தபோக பரம் இவைக ளில்லாமையையும் குறிக்கிறது. 'ஸாக்ஷாத்காரம் ஸ்ப்ருஹ்யாம்' என்பது ஒன்பதாம் பாட்டில் 'கோதிலடியார்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. 'ஸாக்ஷாத்கவிஸாக்ஷிகாரம்' என்பது பத்தாவது பாட்டில் 'நீசமில்லாவடியார்' என்பதின் அர்த்தம். 'ஸாகேதவஸப்த' இத்யாதி 'நல்லகோள் பாட்டு' என்று பத்தாம்பாட்டி லருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதை விவரிக்கிறது. 'ஸாஹஸ:' என்பது ஏழாம் பாட்டில் 'நாளும் வாய்க்க' என்பதைக் குறிக்கிறது. 'ஸ்ப்ருஹயந்தி' என்பது 'வாய்க்க' என்று ஒன்பதாம் பாட்டி லருளிச் செய்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. அதில் பஹு வசனத்தினால் தனக்கும் தன்னனுபந்திகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷார்த்தம் கிடைக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தபடி. இது 'நங்கட்கு' என்றருளிச் செய்திருப்பதின் கருத்து. மற்றப் பாட்டின் சேஷங்களில் அருளிச் செய்யப்பட்ட பகவான் புண்ய பாபங்களைப் போக்கடித்தது முதலான இவ்வுபகாரங்க ளெல்லாம் 'நாதயோ:' என்கிற பதங்களினால் ஸங்க்ரஹீதம். இத் திருவாய்மொழி புருஷார்த்தகாஷ்டையைப் ப்ரதிபாதிக்கிறதென்று 'தது

வம் (அந்த புருஷார்த்தத்தின் எல்லையை)' என்று ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலும் தாத்பர்ய ரத்னாவளியிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்படி பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்தையும் யாசிக்கமாட்டோம், பாகவதர்களுடைய ப்ரஸாதமே மோக்ஷத்தைத் தந்து கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் ஶரணாகதியில் ஸ்வநிஷ்டையைவிட பாகவத நிஷ்டையே விசேஷமென்பது ஸூசிதம் அப்பொழுது 'ஆஹைஷி' என்பதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் அடையக்கடவோம் என்றாத்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஸாஸ்த்ர வஸ்யத்வம்—ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தாத் பர்யம்—ஸாஸ்த்ர வஸ்யத்வத்திறகு ப்ரமாணம—மநதிரத்தில அநுஸந் தித்தும் இடம்]

பகவதி நிக்ஷிப்ய ஸ்வபரமநகோ முக்தவதஸௌ
ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாவிஷயம் ஸ்வயமவிதித ஸ்வார்த்த ஹ்ருதய: ।
வஸித்வா மேதஸ்ய ஸ்வபரவிவிதயா நயநஜநா
ஜுகுப்ஸா ரோக்ஷா ஜநாவஸாதி ஸாஸ்த்ரீயஸரணிம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

கருத கருதயனுககு உபாயமாசவாவது உபாயததிறகு ஒத தாசையாகவாவது தருஷடா தருஷடஙகளில இசசையினாலா வது ஸாஸதிரஙகளில சொலலிய நியமஙகளை அநுஷடிககவேண டிய திலலை யாகையினால இபபடிக கீழ 'மறைநூல நெறிநதத' இதபாதியினால ஸாஸதிரததில விதிககபபடட நிலைமை அதிக மிககக கூடாதெனபது எதறகாக ? எனகிற ஸஙகையைப பரி ஹரிககத திருவுளளமபறறி அதிகாராநதரததை ஸஙகரஹித தருளுகிறா—' பகவதி ' எனறாரமபிதது

ப-ரை] பகவதி - பகவானிடததில, ஸ்வபரம் - தனனு டைய பாரததை, நிக்ஷிப்ய - ஸமாபபிதது, அநக:-தோஷ மிலலாத, அதாவது பூாவாகஙகள நசிததும, உததராகஙகளில ஸமபநதமிலலாமலுமிருககிற, இதுவரையில ஆக்ஷேபம ஸூசிப பிககபபடடது, (ஆகையினாலே) முக்தவத் - முகதனைபபோ லிருக்கிற, அஸௌ - இநதப பதத ஜீவன, அதாவது பாககுதி ஸமபநததேதா டிருககிறபடியினாலே ஸாஸதிரவஸயனாய இருக கிறான எனறு தாதபாயம இது நிதய நைமிததிகாதிகளை விட கூடாதெனபதறகுக காரணம, ஸ்வயம்-தான, ஸாஸதிரமாகிற ஒத தாசையிலலாமல, எனறபடி, அவிதிதஸ்வார்த்த ஹ்ருதய:-அறிய

இச்சேஷத்வ ஸம்பந்தமடியாக ஸ்வவஸ்து ஸ்வத்வவிஷ யங்களிலிவன் பண்ணும் ப்ரேக்ஷையும் ஶாஸ்த்ரவஶ

படாமலிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவனுயக்கொண்டு, **ஈஶ்வரஸ்** முக்தனைப்போல, இது எதிர்த்தட்டியான த்ருஷ்டாந்தம், அதாவது முக்தன் பகவானுடைய அபிப்ராயத் தை ஶாஸ்திரம் முதலிய ஓத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி அறிகிறனே அப்படி இவன் அறியாதவனுயிருப்பதினுலே என்று தாத்பர்யம், அவஶ்யம் ந்யக்கவ்யமென்பதிலும் ஸ்வாமி ஹ்ருத யத்தை அறியாதவனுகையினுலே விட்டுவிடலாமே என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறர்—'**வஸித்ராமே**' என்றாரம் பித்து **வஸித்ராமே** - விட்டுவிடும்பொழுது, **ஸஷ்யஸ்** - அப் பொழுதே, **ஸ்வ** - தனக்கும், **பர** - இதரர்களுக்கும், **விவிய** - அனேகவிதங்களான, **அநர்த்தஜாதாஸ்** - அநர்த்தத்தை உண் டுபண்ணுவதினுலே, தனக்கு அநர்த்தமாவது 'கண்தெரியாமல் போய்விடுகிறன், நொண்டியாகிறன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஶரீரத்திலேயே அநுப விக்கக்கூடிய துக்கவிஶேஷங்கள்; அயலாருக்கு அநர்த்தங்க ளாவது '**யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட ஸ்தத்தேவேதரோ ஜந:**' என் கிறபடியே இவனுடைய அநுஷ்டானத்தைப் பார்த்து மற்றவர் களும் விட்டுவிடுவதினுலே அவர்களுக்குண்டாகும் அக்ருத்ய கரண க்ருத்யாகரண தோஷங்கள், **அநுஷ்வஶ்ய** - மீறி நடக்கக் கூடாததான, **ஶாஸ்த்ரவஶ்யம்** - ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லிய மார்க்கத்தை, **ஆமோக்ஷாத்** - மோக்ஷம் வருகிறவரையில், **அநுவர்த்தி** - அநுஸரிக்கிறன், அதாவது சாமவஶ்யனுய தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஶாஸ்திரத்தை யனுஸரிக்கிறன் என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே '**ஆமோ க்ஷாதநுஷ்வஶ்யம்**' என்றந்வயிக்கவுமாம் அப்பொழுது பகவா னுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியும் வரையில் ஶாஸ்திரஸித்தமான அபிப்ராயத்தை அதிக்ரமிக்க முடியாது என்று தாத்பர்யம்

'பண்ணும் **ப்ரேக்ஷையும்**' என்பதள வாக ஸ்மூதிகாரமவரை யில் அருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்தம் அநுவதிக்கப்படுகிறது

வெக்ஷாஜ்ஞயாலேயோ? ஶாஸ்த்ர நிரபேக்ஷாஜ்ஞ யாலேயோ ஶாஸ்த்ரவஶ்யதவம் என்னில்? இருள் தருமா ஞாலத்துள்ளிருக்கிற இவனுக்கு ஶாஸ்த்ர ங் கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யதாஶாஸ்த்ரமாய ஶாஸ்த்ரம் விகல்பித்தவற்றில் யதாஜ்ஞயாக கடவது அதெங்ஙனே யென்னில் — எம்பெருமானார் திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் ஸேவித்திருந்த முதலிக ளுடைய வார்த்தையைக் கண்டருளி யிவர்களை யழைத் தருளி என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹத்யாகம்

இருள் - அஜ்ஞானத்தை, தரு - தருகிற (உண்டாக்குகிற), மா - பெரிய, ஞாலத்துள் - பூமியுள் இத்தால் இங்கிருக்கும் வரையில் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஶாஸ்த்ரத்தைத் தவிர வேறுகாரணமில்லை என்பது த்யோதிதம் 'கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே' என்பதினால் பகவானுடைய அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஶாஸ்த்ரத் தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யென்பது வஸ்து ஸ்வபாவத் தாலே ஏற்படுகிறது என்பது த்யோதிதம் 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ர்மமைவாஜ்ஞா' இத்யாதி வசனங்களுக்குக் கதியருளிச் செய்கிறார் — 'ஶாஸ்த்ரம் விகல்பித்தவற்றில்' என்று அதாவது ஶாஸ்த்ரம் இதையாவது அதையாவது செய் என்று சொல்லியிருக்குமிடத் தில் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம் 'அதெங்ங னே யென்னில்' என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு இப்படி ஶாஸ்த்ரவஶ் யனாகவே நடக்கவேண்டுமென்பது ஸம்ப்ரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபா ஷ்யகாரர் ஶிஷ்யர்களுக்குக் காத்தவ்யாமஸத்தை நிஷ்கர்ஷித் தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய ப்ரவசனத்தினை அவஶ்யம் காத்தவ்யமாக அருளிச் செய்திருச்சிறோயல்லாமல் நித்ய நை மித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென் றருளிச் செய்யவில்லை யா கையினால், என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்வதற்காக அந்த வருத்தாந்தத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தரு ளுகிறார் — 'எம்பெருமானார்' என்றாரம்பித்து, 'அஹாரமுமிதுதிரு கரும்' என்னுமளவாக திருநாடு - பரமபதம் ஸ்ரீ பாதத்திலே ஸேவித்திருந்த அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்திருந்த, ஆசிரு

பண்ணிற்றுண்டாகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே என்னுடையவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்றருளிச் செய்ய, இவர்களும் இத்தைக்கேட்டு மிகவும் ஶோகார்த்தராய் இனி எங்களுக்குச் செய்யவடுப்பதேதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரருளிச்செய்தருளின வார்த்தை — ஒருவன் ஸர்வஜ்ஞனல்லவனுடைய ஆத்மயாத்ரை ஸர்வேஶ்வரேச்சையாகையாலே யதிலவனுக்கு கர்த்தவ்யமில்லை, உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் போய்யாமித்தனை, தேஹயாத்ரைக்கு கர்மாதீனையாகையாலே யதுக்குக் கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை, ஆகையா லுபய யாத்ரையையுங் கொண்டிவனுக்குக் கார்யமில்லை ஆனால் உசிதாவஶ்யங்களாகிற த்ரிவிதகரணங்களையுங்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்து திரியவமையுமோவென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமன்று உபாயாம்ஶத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டால் ஸ்வரூபமான கைங்கர்யத்திலே யிவற்றை யந்வயிப்பிக்கு மத்தனை

யை வ்யஸனத்தை, **தேஹத்யாகம்** - ஶரீரத்தை விட்டுவிடுவது **ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே** - ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளின்மேல் ஆணை, அன்றிக்கே '**ஸ்ரீபாதமே**' என்பதை மேலோட்டவயித்துத் தனக்கும் அவர்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லாமையில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளை நேரில் ஸாக்ஷியாக ஸம்போதிக்கிறதாகவுமாம் **செய்யவடுப்பது**-செய்வதற்கு யோக்யமான கார்யம் '**வார்த்தை**' மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் **ஆத்மயாத்ரை** - ஆத்மாவை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டிய வ்யாபாரம் **போய்யாம்** - தனக்குத் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் அந்வயமில்லை என்றனுஸந்தானம் செய்தது வாஸ்தவமானதல்ல **கரையவேண்டா** - துக்கப்படவேண்டாம் **நாஸ்திகனும்** - ஈஶ்வரனில்லை, ஶாஸ்த்ரங்களில்லை என்றெண்ணினவனுக்கும் **கார்யமில்லை** செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை **வேண்டிற்று** - இஷ்ட ப்ரகாரம் **ஸ்வாதந்த்ர்ய**மன்று ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததன்று **அந்வய**மில்லாவிட்டாலும் - ஒத்தாசையாகவா

அதிலிவனுக கிஙகிருநததநாள பணணலாம கைங்கர்ய மஞசுணடு அவையாவன.—ஸாஸ்த்ரததை வாசிததுப ப்ரவர்த்திபபிததல, அதுககு யோக்யதையிலலை யாகில அருளிச செயலைககேடடுப ப்ரவர்த்திபபிததல, அதுககு யோக்யதையிலலையாகில உகநதருளின திவ்ய தேசஙகளுக கமுதுபடி சாததுபபடி திருவிளககுத திருமாலைகளை யுணடாககுதல, அதுககு யோக்யதை யிலலையாகில த்வயததினுடைய அநுஸந்தா நம பணணுதல, அதுககு யோக்யதை யிலலையாகில தனனுடையவனென்ன அபிமானிபபானொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய அபிமானததிலே ஒதுஙகி வர்த்திதததல செயயலாம இபபடி வர்த்திககு மதிகாரிககு முனனடிபபாரதது வர்த்திககவேணடுவன மூன்று விஷயமுணடு அவையாவன —அனுகூலரெனறும, ப்ரதிகூலரெனறும, அனுபயரெனறும அனுகூலராவார் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள ப்ரதிகூலராவார் பகவத்த்வேஷிகள அனுபயராவார் இவவிரணடுமில லாத ஸம்ஸாரிகள இதில அனுகூலரைககணடால ஸ்ரக்சந்தநாதிகள போலவும, நிலவுதெனறல போ

வது, நேரிலபநமாவரவது ஸமபநதமிலலாவிடடாலும இவறறை மனேவாகராயஙகளை வாசிதது-ஆசாரயாகளிடமிருநது ஸ்ரவணம செயது யோக்யதை யிலலையாகில - ஸாஸ்திராபயாஸம இல லாமையினாலும், அநதயயனம முதலிய காலததினாலும யோக யதை இலலாவிடடால அருளிசசெயல - ஆழவாாகளின ஸ்ரீஸூ கதிகள உகநதருளின - ஆழவாாகள மஙகளாஸாஸனம செயதரு ளின இததால அவைகளுககு பராதானயம அருளிச செயயப பட்டதாயிறறு அமுதுபடி - பகவான அமுது செயவதறகுக கார ணமான தரவயஙகள சாததுபபடி - சநதனம ஒதுஙகிவர்த்தித்தல-அபிமானததிறகு விஷயமாயிருததல பகவத்த்வேஷிகள- பகவத தவேஷிகள ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள-பகவானிடததில பகதி உடையவாகள இவவிரணடுமே - பகதியும தவேஷமும 'ஸ்ரக்' இதயாதியினால கைஙகாயமாகிற போகததை வருததி செயயக கூடியவாகளெனபதும, 'நிலவு' இதயாதியினாலஸமஸாரதாபததை

லவும், **அஹித விஷய**ங்களை போலவுமுகந்து **வர்ஜி**ப்ப
பான் **ஆநுகூல்யமு**ரைக்கண்டால **ஸம்ஸாரி**களைக்
கண்டாற்போலே வெருவி **வர்ஜி**ப்பான **அநாம**
யரைக்கண்டால் **காஷ்டலோஷ்டா**ங்களைக் கண்டாற்
போலே **த்ருணவத்கரி**த்து **வர்ஜி**ப்பான இவர்க
ள **நுகூலரு**டைய பாக்களாகி லிவர்களுக்கு **ஜ்ஞாந**த்தைப்
புண்டாக்கவும், இவர்கள் **அநுகூலரு**டைய பாக்களாகில் அப்
யோவென்றிவர்கள் பக்கலிலே **க்ருபை** பண்ணி
யிருக்கவு மடுக்கும் இப்படிச்செய்ய வொட்டா
தொழிகிறது **அவ்வைஷ்ணவ**ங்களில் **ஆவாண்**மம் **அவ்வ**
ஷ்ணவங்களடியாக **ஸ்ரீ வைஷ்ணவ**ர்களை **யதார்த்**த திருக்கு
மாகில் **ஸர்வேஶ்வர**னையிருப்பார்ளொரு **ராஜா**வினு
டைய **ஸந்நிதி**யிலே **ராஜஸந்நிதி**யிலே **ஸரி**ஹவித்தால்
ராஜா வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திரு
வுள்ளளு சீறும் **அவ்வைஷ்ணவ**ங்களடியாக **ஆநுகூல்யமு**
ரை **யதார்த்**த திருக்குமாகில் **ராஜா**ஸர்வேஶ்வரனையிரு
க்க **ராஜஹிதிஷ் ஷ்ணுஜ்ஞா**க்கள் பக்கலிலே மடிப
பிச்சைபுக்கால் **ராஜா**வுக **கர்த**மாய் அதாலே
யவனையவன் வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான
திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும் **அவ்வைஷ்ணவ**ங்களடி

நிவருத்திசெய்யக்கூடியவர்களென்பதும், '**அஹிதவிஷய**ங்கள்'
என்பதினால் இவனுக்கு இச்சிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைப் போல மிக
வும் போசயம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது '**ஸம்ஸாரி**
களை' என்கிற இடத்தில் முதல் தருஷ்டாந்தம் பாப நடமாதகு
ரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம் இரண்டாவது
ஸம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நாஶம் செய்யக்கூடியது
என்பதற்கு உதாஹரணம் வெருவி-பயப்பட்டு **த்ருணவத்கரி**
த்து - புல்லைப்போல எண்ணி, அதாவது அலக்ஷ்யம் செய்து
இவர்கள் - இந்த ப்ரதிகூலர்களும் அநுபபாகளும் **அநுகூலரு**
டையபாக்களாகில் - பகவானிடத்தில் ப்ரதிபுடைய வர்களாக வர
தாகளேயானால் **அவ்வைஷ்ணவ**ங்களில் - அப்ராதங்களிலும், காமங்
களிலும் சீறும் கோபித்துக்கொள்ளும் **ராஜஹிதிஷ்ணுஜ்ஞா**க்கள்-

யாக ஸங்க்ரஹ்யரை யாசிக்குமாகில் ஸர்வத்துக்கும் பாஷாணத்துக்கும் வாசியறியாதாப்போலே யிவனுக்குப் பிறந்த ஜ்ஞானம் க்ராஹ்யமாயிற்றில்லையாகாதே யென்று அவனளவிலே யெம்பெருமான் ஆதரித்திருக்கும்.

இப்படி பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த வித்தார்த்தத்திலே 1 ‘காமுகா ஷண்டா பதிதா வைரிண꞉ காகிணீமபி | உத்யதாமபி ந க்ருஹ்ணீயாதாபத்யபி க்ஷணம் ||’, 2 ‘பரதோஷேஷு ஜாத்யந்தா꞉ பரதாரேஷ்வபும்ஸகா꞉ | பரிவாதேஷு யே மூகா꞉ தேதீவ ப்ரியதா மம ||’ இத்யாதிகளின்படியே யச்சுமிர

இதன் தாத்பர்யம்

ஸ்ரீசாத்விகரான ஜனங்கள் க்ராஹ்யமாயிற்றில்லை யாகாதே - அனுஷ்டானபர்யந்தமாகவில்லையே

இப்படிப் பாஷ்யகாரர் நியமித்தது ஶாஸ்த்ரத்தை யனுஸரித்தது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. காமுகா - வ்யபிசாரியான ஸ்த்ரீ, ஷண்டா - நபும்ஸகர்கள், பதிதா - நித்யகர்மங்களைவிட்டவர்கள், வைரிண꞉ - பகவத்த்வேஷிகள், இவர்களிடமிருந்து, உத்யதாமபி - அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், காகிணீமபி - அல்ப த்ரவ்யத்தையும், க்ஷேத்ரதான்யத்தையாவுமாம், ஆபத்யபி - ஆபத்காலத்திலும், க்ஷணம் - ஒரு ஸமயத்திலும், ந க்ருஹ்ணீயாத் - வாங்கக்கூடாது இந்த மூன்று ‘அபி’ ஶப்தங்களாலும் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவது ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் விலக்கப்படுகிறது பரதோஷேஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில், யே - எவர்கள், ஜாத்யந்தா꞉ - பிறவிக் குருடர்களோ, பரதாரேஷு - அயலாருடைய ஸ்த்ரீகளின் விஷயங்களில், அபும்ஸகா꞉ - நபும்ஸகர்களோ, பரிவாதேஷு - அயலாரை நிந்திப்பதில், மூகா꞉ - ஊமைகளோ, அதாவது குருடர் முதலியவர்களைப் போலிருக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், மம - எனக்கு, அதீவ - மிகவும், ப்ரியதா꞉ - ப்ரியமானவர்கள் என்று சொல்லியபடி குல

1 பாரத ஸப-3-17 2 வி-த-70-22

ரமுக்காரங்கள் ச்ருதோ நிரஸ்தங்களானபடியாலே
உபவிராஜங்களான வமுக்காரங்களுபாயியாகவும்
நங்களை ஏருதிகளுளொதிரவீந விஷயங்களில் தான்
ன்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம்
/திலே அநாகளுரை யநாதிரிக்கலாகாதென்னு
டம் ஸ்ரீ ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதியிலே 1 ‘அநாத்ருத்ய ஸுத
ஹீ வாபாஷம் நாஹிநந்தி । தயா நவிந்தவஸ்த்ரக்ஷம்
ஶவாஹாஹிநந்தி ॥’ என்று சொல்லப்பட்டது.
/திகளை ஸம்ஸர்க்கமாகாதென்னுமிடம் மஹாபார
த்திலே 2 ‘யேத்விஷந்தி மஹாத்மாநம் நஸ்மரந்தி ச கேஶவ
। ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸர்க்கிணா

திகளிடமிருந்து க்ரஹிக்கும் அர்த்தமும், பரஸ்திரீகளிடத்
› காமமும் ‘யுபவிராஜமுக்காரங்கள்’ என்று அனிச செய்
ப்பட்டன ‘ச்ருதாஃ’ என்பதற்கு இவைகள் ஸாதாரணமான
] தர்களுக்கே விலக்கப்பட்டவை களாகையினால் ப்ரபன்ன
ர்வர்களுக்கு விலக்கானவைகள் என்பது சொல்லவேண்டிய
லை என்று தாத்பர்யம் உபாயியாகவும் - அவைகளைக்கார
ாக்க் கொண்டும் தான் நின்றநிலை-தான் நிற்கவேண்டிய ஸ்தி
யிருந்து, குலையலாகாது - தவறிப்போகக் கூடாது
விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘அதில’
ரூரம்பித்து ஹீ - க்ருஹஸ்தன், அநாத்ருத்ய ஸுதம் -
பிள்ளையை ஆதரவு செய்யாத, வாபாஷம் - புருஷனை,
படி) நாஹிநந்தி-கோபித்துக் கொள்ளுகிறானோ, தயா -
படியே, அநவிந்தவஸ்த்ரக்ஷம் -தன்னுடைய பக்தர்களை ஆரா
ம் செய்யாத புருஷனை, ஶவாஹு, நாஹிநந்தி - கோபித்
கொள்ளுகிறான் இதனால் ‘ சீறும ’ என்பதற்கு ப்ரமாண
ிற்று யே - எவர்கள், மஹாத்மாநம் — மஹாத்மாவாகிய,
ஶவம் - பகவானை, த்விஷந்தி - த்வேஷிக்கிறார்களோ, நஸ்
ரந்தி ச - நினைக்கிறதுமில்லையோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு,
ண்யதீர்த்தேஷு - கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களி
, கதிஃ -(அடைய வேண்டிய புண்யமாகிற) பலம், ந -
லை, ஸம்ஸர்க்கிணாமபி - அவர்களோடே சேர்ந்தவர்களுக்

L ஶாண் ஸ்ம-4-86 2 பார-ஶா-336-36.

ஸதி||' என்று சொல்லப்பட்டது அப்படியே 1 'ந ஶடை²: பாபரதை: க்ரூரை: ப⁴க³வச்சா²ஸ்த்ர தூ³ஷகை: | ஸம்வாஸம் நாசரேத்தை: நஶ்யேத தை ஸஹ ஸம்ஸே ப⁴க்தி: ||' என்று ஶடா²திகளுடைய ஸம்ஸர்க³ம் ப⁴க³வத்³ப⁴க்தியை யழிக்குமென்று சொல்லப்பட்டது உத்தர ஸீமரை ஆரணவர்ஜித்திருக்க வேணுமென்னு மிடம் 2 'அத்³யப்ரப்⁴ருதி ஹே லோகா யூயம் யூயம் வயம் வயம் | அர்த²காமபரா யூயம் நாராயணபரா வயம் | நாஸ்தி ஸங்க³தி ரஸ்மாகம் யுஷ்மாகஞ்ச பரஸ்பரம் |

கும், ந - இல்லை ஶடை²: - மூடர்களாயும், பாபரதை: - பாபத்தில் ஆசையுடையவர்களாயும், க்ரூரை: - க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், ப⁴க³வச்சா²ஸ்த்ரதூ³ஷகை: - பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாகிற ஶாஸ்திரங்களை, அன்றிக்கே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்தை அதுவுமன்றிக்கே பகவானையும், அவனை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களையும், தூஷித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களுடன், ஸம்வாஸம் - (ஒருவிதமான) ஸம்பந்தத்தையும் நாசரேத் - பண்ணக்கூடாது, தை: - அவர்களுடன், ஸம்ஸே(ஸதி) - சேர்க்கை உண்டாயிருப்பேயானால், ப⁴க்தி: - பகவானிடத்தில் பக்தி, நஶ்யதி - நாஶத்தை யடைகிறது இங்கு பக்தி என்னும் பதத்திற்குத் தாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'ப⁴க³வத்³ப⁴க்தியை' என்று அத்³யப்ரப்⁴ருதி - இது முதல் கொண்டு, ஹே லோகா: - ஓ! லோகஜனங்களே, யூயம் யூயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நாங்கள் நாங்களே அதாவது உங்களை எங்கள் கும்பலில் சேர்த்து நாங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும், பாகவதர்களான எங்களை உங்களோடு சேர்த்து நீங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும் முடியாதென்றபடி, யூயம் - நீங்கள், அர்த²காமபரா: - பணத்திலும், போகத்திலும் ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நாங்கள், நாராயணபரா: நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், அஸ்மாகஞ்ச - எங்களுக்கும், யுஷ்மாகஞ்ச - உங்களுக்கும், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்

1 ஶாண்-ஸ்ம-1-120

வயந்து கிங்கரா விஷ்ணோர் யூயம் இந்த்ரியகிங்கரா:||' ஐதிஹ்யங்களிலே உக்தம். இப்படி முன்னடிப்பார்த்து வர்த்திக்கவேணுமென் றருளிச்செய்தது ஸர்வம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யமாகையாலே ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்கு லக்ஷணமாக ஸாரஸங்க்ரஹம் பண்ணியிவரருளிச்செய்த கைங்கர்யங்களும் தான் வேண்டினபடி செய்யவொண்ணாமையாலே ஶாஸ்த்ரோக்தமான நியமத்தோடே செய்தால் கைங்கர்யமாமென்று ஸம்மதம். 'வேண்டிற்றுச்செய்து திரியவமையுமோ வென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று' என்றருளிச் செய்தபடியே

ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம்

1 'அஶாஸ்த்ரவஶ்யம் க்ருத்ஸ்நம்' என்று ஆளவந்தாரரு

கொருவர், ஸம்கதி: - ஸம்பந்தம், நாஸ்தி - இல்லை, வயம்து - நாங்களோவெனில், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, கிங்கரா: - தாஸர்கள், யூயம் இந்த்ரியகிங்கரா: நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குத் தாஸர்கள் இப்படி - கீழ்நிரூபித்தபடி ஸர்வம் - அனுகூலாதிகளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரம் 'முன்னடி' இத்யாதிக்கு முன்னடி பார்ப்பதற்கு வேறு ஒருவழியுமில்லாததால் ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு கர்த்தவ்யா கர்த்தவ்யங்களைக் கண்டு நடக்க வேண்டுமென்று தாத்பர்யமாகையினாலே என்று தாத்பர்யம் ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்கு-ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட மற்ற நித்ய நைமித்திகாதி கர்மங்களுக்கு ஸாரஸங்க்ரஹம் பண்ணி-ஸாராம்ஶத்தை எடுத்து கைங்கர்யங்களும் - கீழ்நிரூபிக்கப்பட்ட ஐந்துவிதமான கைங்கர்யங்களும், நியமத்தோடே - ஆசார்ய ஶிக்ஷாதி நியமத்தோடே 'ஸம்மதம்' என்பதினால் ஶாஸ்திரீயமான அனுகூலாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைங்கர்யங்களும் ஶாஸ்திரீயமாகவே செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம் அவருடைய ஶ்ரீஸூக்தியிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்—'அதில' என்றாரம்பித்து அஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாம், ஆஸுரம்,

---

1 ஶ்ரீ ஸ்தோ-ரத்-21.

ளிச்செய்தபடியே சாஸ்த்ரலங்கநங்கள் தேவாப்ரீ-
தியான இவன் ஸ்வரூபத்துக்குப் பொருந்தாமையா-
லும், 1 'ச்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய
வர்த்ததே। ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோऽபி ந
வைஷ்ணவ:॥' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவன் அரு
ளிச் செய்தபடியாலும், இவன் சரீரத்தோடிருந்த
காலம் சாஸ்த்ரவச்யனாயடிமைசெய்யவேணுமென்று
திருவுள்ளம் 2 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத்
ப்ரீத்யைவ காரித:। உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யே
த்தேவே து தாமபீ:॥' என்று ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்
தில 'ப்ரீத்யைவ' என்கிற வ்யாக்யானத்தாலே ஸாத்ய
ஸங்க ஸங்கியை வ்யவச்சேதித்தாரென்னுமிடம் 'உபாய

அஸார ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு (அமைந்தது) தேவாப்ரீ
தியான-பகவானிடத்தில் பக்தியையுடைய ச்ருதி:, ஸ்ம்ருதி:,
மமைவ - என்னுடைய, ஆஜ்ஞா - ஆஜ்ஞை, ய: - எவன்,
தாம் - அந்த ஆஜ்ஞையை, உல்லங்க்ய - அதிக்ரமித்து, வர்த்ததே -
நடக்கிறானோ (அவன்), ஆஜ்ஞாச்சேதீ - என்னுடைய ஆஜ்ஞை
யைத் தடுத்தவன், மத்பக்த: - என்னிடத்தில் பக்திசெய்து
கொண்டிருந்த போதிலும், மம - எனக்கு, த்ரோஹீ - விரோதி,
(ஆகையினாலே) ந வைஷ்ணவ: வைஷ்ணவனல்ல 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்
நிஜ - தன்னுடைய, கர்மாதி - நித்ய நைமித்திக காம்யங்கள்
முதலாக, பக்த்யந்தம் - பக்தி வரையிலுமுள்ள காமங்களை, ப்ரீத்யைவ
ப்ரீதியினாலேயே, காரித: - செய்விக்கப்பட்டவனாய்,
குர்யாத் - செய்ய வேண்டும், உபாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, பரித்யஜ்ய-
விட்டு விட்டு, தாம் - அந்த உபாயமாயிருக்கையை, தேவே-
பகவானிடத்தில், அபீ: - பயமில்லாதவனாய்க் கொண்டு,
ந்யஸ்யேத் - வைக்க வேண்டும் ஸாத்யஸங்க ஸங்கியை -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வ்யவ
ச்சேதித்தார் நிஷேதித்திருக்கிறார் 'ஏவ'காரத்தின் ஆகத்த

1 வி-த-6-31 2 ஸ்ரீ கீதா-ஸங-31.

தாரம் வர்ணித:' என்று விவரிக்கையாலே வ்ருத்ம ஶாஸ்த்ரீய நிஷேதத்தில் ப்ரீதியினுடைய ப்ராக ஸ்வாதிஶயம் விவக்ஷிதமானாலும் 'நிஜகாம்ஷிதஷ த்தம்' என்கிற விவறறின ஸ்வரூபத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்னுமிடம் 'நிஜகாஷ' ஶப்தத்தாலே தர்ஶிதமாயிற்று இச்சாஸ்த்ரீய நியமம் 1 'அவிஷ்வ வாய யசூரணாம் வாஹ நாயகாரூஷம்வு | ஸம் ஹாராய ச லோகஸ்ய உபதா ஶ்ராவநாய ச ‖ ஷியாய ஜத்

தையே 'உபாயதாம்' என்று விஸ்தரித்திருக்கிறபடியினாலே 'விவரிக்கையாலே'என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ப்ராகஸ்வாதிஶயம்'என்பதற்கு ஶாஸ்திரமும் பகவானிடத்தில் ப்ரீதியும் நித்யநைமித்திககாமங்களில் இவ்விரண்டும் ப்ரேரணம்செய்தபோதிலும் ப்ரீதியே முக்யம் என்று தாத்பர்யம் அப்படிக்கில்லாமல் ஶாஸ்திரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'நிஜகாஷ' ஶப்தத்தாலே' என்று ஸ்வரூபத்துக்கு - காமங்களினுடையவும் பக்தியினுடையவும் ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு 'நிஜகாஷ' இத்யாதிக்கு 'நிஜகாஷ' என்பதினால் தன வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு உரியகாமங்களென்றாகத மாகையினால் இது தன்னுடைய தாமம், இது தன்னுடையதலை, என்றறிவதற்கு ஶாஸ்திரமே ப்ரமாண மாகையினால ஶாஸ்திரம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்றதாயிற்று என்று தாத்பர்யம் ஸ்ரீஇல 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி:' இத்யாதி வசனங்களை பகதர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறது என்று ஸங்கேதஹமுண்டாரலா மாகையினால பாபன்னர்களைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இச்சாஸ்த்ரீய' என்றாரம்பித்தது **உதீஷீ** - புத்திமான், இங்கு பாபன்னன் என்றபடி, **யசூரணாம்** - தா மங்களுக்கு, **அவிஷ்வாய** - நாஶமுண்டாகாமல் விருப்பதற்காகவும், **காரூஷம்வு** - ஶிஷ்ய புத்திராதி பரம்பரைகளின, **வாஹநாய** - ரக்ஷிப்பதற்காகவும், **லோகஸ்ய** - லோகத்தின, **ஸம்ஹாராய** – சோகத்துக்கு சொரானுவதற்கும், அதாவது தன்னனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து லோகத்தாரும் சேருவதற்காகவும், **உபதாஶ்ராவநாயச** - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மார்ப

1 ஸ-த-17-93, 94

விஷ்ணோஶ்ச தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண: । ப்ரீத்யர்த்தம் வைதிகாசாரம் மநஸாபி ந லங்கயேத்॥' என்று ப்ரபத்த்யத்யாயத்திலே ப்ரமாணம் இதுதவிர்ந்தபோது வரும் நிஷ்டூரம் 1 'யதாஹி வல்லபோ ராஜ்ஞோ நதீம் ராஜ்ஞா ப்ரவர்த்திதாம்। லோகோபயோகிநீம் ரம்யாம் பஹுஸஸ்யவிவர்த்திநீம்॥ லங்கயந் ஶூலமாரோஹேத் அநபேக்ஷோऽபி தாம் ப்ரதி। ஏவம் விலங்கயந் மர்த்த்யோ மர்யா

த்தையை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும், **தேவதேவஸ்ய** - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாயும், **ஶார்ங்கிண:**-ஶார்ங்கமென்னும் வில்லைத் தரித்தவனாயுமிருக்கிற பகவானுடையவும், **ச**-என்னுடையவும், **ப்ரீத்யாய** - ப்ரீதி உண்டாவதற்காகவும், **வைதிகாசாரம்** - வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களின் அநுஷ்டானத்தை, **மநஸாபி** - மனதினாலும், **ந லங்கயேத்** - அதிக்ரமிக்கக் கூடாது, அநுஷ்டானத்தில் சேர்க்க வேண்டியதில்லை என்றபடி 'ப்ரபத்த்யத்யாயத்திலே' என்பதினால் இப்ரமாணம் ப்ரபன்னனைப் பற்றியது என்பது த்யோதிதம். **யதாஹி** - எப்படி, **ராஜ்ஞ:** - ராஜாவுக்கு, **வல்லப:** - மிகவும் ப்ரீதி விஷயமாயிருக்குமொருவன், **ராஜ்ஞா** - ராஜாவினால், **ப்ரவர்த்திதாம்** - உண்டாக்கப்பட்டதாய், **லோகோபயோகிநீம்** - லோகங்களுக்கு உபயோகமுள்ளதாயும், **ரம்யாம்** - அழகானதாயும், **பஹுஸஸ்யவிவர்த்திநீம்** - அநேகம் பயிர்களை வருத்தி செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிற, **நதீம்** - நதியை, **தாம் ப்ரதி** - (தான்) அதைக் குறித்து, **அநபேக்ஷோऽபி** - அபேக்ஷையில்லாதவனாயிருந்தபோதிலும், **லங்கயந்**-அதிக்ரமம் செய்தவனாய்க்கொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றுமலாபமில்லை என்று அதிக்ரமம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறித்தால், **ஶூலம்** - சூலத்தை, **ஆரோஹேத்** - ஏறுவனோ, **ஏவம்** - இப்படி, **வேதநிர்மிதாம்** - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, **மர்யாதாம்** - எல்லையை, **விலங்கயந்** - அதிக்ரமித்து நடக்கிற,

1 ல-த-17-95, 96, 97

ஷாம் வேதநிஷ்டாம் ॥ த்ருஹ்யோஷி ந த்ருஹ்யோவஸ்ய ஜெ
ஷ்டாஜ்ஞா வ்யதிவர்த்தநாத்।’ என்ற நக்ஷணு சொல்லப்
பட்டது இந்த ஸம்வஷ்ரீதிக்கு க்ஷமைகொண்டி
லனாகில் உகத்துவதற்கு முன்னே அபிசாராநுரூபவ
மாக வேதேனுமொரு வநிஷ்டத்தை விளைப்பிக்கும்
அது நிற்க ஸர்வஜ்ஞராகியான இவனுக்கு ஸம்வஷ்
ரீதிக்குமேற்பட்ட நாசமில்லை அந்த ஸம்வஷ்
ரீதிஸஹிப்பதும் பின்பு க்ஷமைகொள்ளில் 1 ‘ஸா

உதக்ஷ்ய: - மனிதன், த்ருஹ்யோஷி - (இதற்கு முன்) என்னைக்
இஷ்டனாயிருந்தபோதிலும், ஜ்யேஷ்டாஜ்ஞாவ்யதிவர்த்தநாத்-என்
னுடைய உத்திரவை மீறி நடந்ததினாலே, அஸ்ய - இவன்,
மே - எனக்கு, நத்ருஹ்ய: - (அது தொடங்கி) பரியனல்லன், இத
ற்கு முன் அவனிடத்திலிருந்த ப்ரீதியும் நசித்துவிடும் என்றா
தாத்பர்யம் இத்தால் பகவானுடைய அப்ரீதியாகிற அநிஷ்ட
பலம் சொல்லப்பட்டது இதுவும் அந்த பாபத்தின் அத்யாயத்
திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது
‘அஙஜாம்’ என்னும் பதம் இந்த அப்ரீதியே அநிஷ்ட
மென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இந்த’ என்றாரம்பித்து
க்ஷமைகொண்டிலனாகில் - பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை
மென்று பார்த்திக்காவிட்டால் ‘அபிசாராநுரூபவமாக’
என்பதற்கு காலம் குறித்த பாபத்தில் பண்ணுமவனுக்கு ஜன்ம
மாந்தர விளம்பாதிகளும், காலம் குறிக்காத செய்திருப்பானுக்கு
அந்தக்காலத்திற்குள்ளேயே துக்காதிகளும் அவரவர்களின் அதி
சாரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் மேலாஷ்
மாகிற பலத்திற்கு விரோதமாகாமையினாலும் ஸம்யக்ஞானி
ஜ்ஞானமுள்ளவன் துக்காதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றருளு
ளிச் செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாதென்னில்?
அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—‘அது’ என்றாரம்
பித்து நிற்க - இருக்க, அதாவது அதை அநாதரித்து என்ற
படி, ஸஹிப்பதும் - ஸாந்தமாவதும் அப்ரீதியே நரக துல்யமென்
பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார்—‘ஸாஹ்ருதம்’ என்

---

1 கீதை-5 29

ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்’ என்னும்படி நிஸர்க்க ஸௌஹ்ருதத்தான ஈச்வரனுடைய அப்ரீதி ஸம்பவிக்குமளவுமிவனுக்கு துஸ்ஸஹமாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் ஸ்ராவணமும் செக்ஷய்யபூர்வமான மோக்ஷத்தில் ருசியும் ஶங்கிக்கவடுக்கும் இவவாஜ்ஞாதிலங்கனம் 1 ‘ஸ்ரீஹர்ஷயிஷ்யாமி’ என்று

ஆரம்பித்து ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஸுஹ்ருதம் - ஸுஹ்ருத்தாக (என்னைத் தெரிந்துகொண்டால் ஶாந்தியை யடைகிறான்) இந்தவசனத்தில் ஶாந்திக்குக் காரணம் பகவானை ஸுஹ்ருத்தாக அறிவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே அப்படி ஸர்வஸுஹ்ருத்தான பகவானைத் தன்னிடத்தில் அப்ரீதியையுடையவனாக அறிந்தால் ஶாந்தி உண்டாகாது என்பது தேறப்படுகிறது நிஸர்க்க - ஸ்வபாவத்திலேயே துஸ்ஸஹமாயிருக்கும் - மாம்ஸகாணத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு – இப்படிப் பகவத்ப்ரீதி அநுகூலமாயத் தோன்றாதவனுக்கு, ஶங்கிக்கவடுக்கும் - இல்லையென்று ஸந்தேஹிக்கத் தகுந்ததாகும் அதாவது பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகவன்றோ கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அப்ரீதியில் இவனுக்குப் பயமில்லை என்னில் மோக்ஷத்தில் வாஸ்தவமான ஆசை இல்லை என்று நினைக்கலாம் என்று தாத்பர்யம் இந்த ஶாஸ்த்ரீய நியமம் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகையினாலே பலத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் இடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு உபாயத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருப்பதினாலே உபாயத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கும் இடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும் ஶங்கை உண்டாகலாமாகையினால் இதை அநுஸந்திக்கும் இடத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவவாஜ்ஞாதிலங்கனம்’ என்றாரம்பித்து ஶாஸ்த்ரீய நியமனம் பகவானுடைய அப்ரீதி ரூபமான விரோதிக்கு நிவர்த்தகமாயிருக்கையினாலே விரோதி நிவ்ருத்தி

---

1 ஆள-ஸ்தோ-46

உத்தேஶ்யமான ஸம்வஸ்ருதிக்கு விரோதியானபடி மந்திரத்தில் அநுஸந்திக்கும் படியாலே இச்சாஸ்த்ரீய நியமம் இடம் ஸம்ஸ்ருதியத்தில் விரோதி நிவ்ருத்தியை யநுஷ்டிக்கு மிடங்களிலே யநுஷ்டிக்கப் ப்ராப்தம் இந்த நியமாநுவர்த்தநம் ஸ்வநிஷ்டா வாயரல்லாத வதிகாரிகளுக்கு ஸ்வாயவநிஷ்டை விரோதியை ஸம்பித்துக்கொண்டு ஸம்வஸ்வஸ்வாதந்த்ரமா யிருக்கும் ஸ்வநிஷ்டராயருக்கு கதிருஷ்டநிஷ்டாநுகா ஸ்ருதி பிறவாதபடி பண்ணிக்கொண்டு ஸம்வஸ்ருதிக மாயிருக்கும்

ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா விஹாநேந ஸ்ரீயா: ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா: |
நிஶ்ஶாநாஷாயாஷ்ரா வஶா தத்த்ஸ ஹஸ்தவயே ||

யைச் சொல்லுமிடத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று தாத்பாயம். ஆக இத்தால் உபாயத்திற்கு முன்பு உபாய விரோதியான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும், உபாயாநுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான பகவத்ப்ரீதிக்கு விரோதியான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும் விரோதி நிவ்ருத்தி யென்று ஒன்றுகச் சேர்த்து அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது தாத்பர்யம். இப்படி ஒரே மாதிரியான அநுஸந்தானம் ஏற்படாமையினால் கீழ்க்கூறிய சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. விரோதி நிவ்ருத்தி என்கிற ஆகாரத்தினால் க்ருதோபாயன், அக்ருதோபாயன், ஆகிய இருவர்களுக்கும் ப்ரயோஜனமாகும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இந்த' என்று ஆரம்பித்து. **ஸம்வாதகம்** - ப்ரஸாதத்திற்குக் காரணம். **அதிருஷ்டநிஷ்டாநுக** - மீறிநடந்ததனால் உண்டான

இப்படி சாஸ்த்ரீய நியமனம் ஆஜ்ஞாதி லங்கனத்தினாலுண்டாகிய அப்ரீதி உண்டாகாமல் தடுக்கிறதென்னில் அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களாகிய மாலாகாரணாதிகள் செய்யவேண்டியதில்லை என்றேற்படுமே என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா' என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] **ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா:** - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட 'மார்க்கம், அதாவது காமங்களைப் பற்றிய விதி, **ஆஜ்ஞாநு**

அநுஜ்ஞயா ப்ரவ்ருத்தேபி க்ருச்ச்ரகர்மாதிஸம்பவே |
ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷஸ்ஸ்யாத் நியமோதா து³ஸ்த்யஜ: |
ப்ராயஸ்சித்தபரீஹாரே ஹ்யாஜ்ஞாவஸஸம்ப்ரவ்ருத்தே |
தத்ஸம்வ்ருத்தம் ப்ராஹு ரயிகாரம் விசக்ஷணா: ||

ஜ்ஞாவிஹாமேஹ - ஆஜஞை, அநுஜஞை, எனகிற பிரிவுகளி ஞல, **த்³வியா**-இரணடுவிதமாக (பிரிககபபடடிருககிறது) அவைக ளில), **ஆஜ்ஞா**-முதலாவதான ஆஜஞை, **நிக்³ரஹாநுத³யாய** நிகரஹம உணடாகாமலிருபபதறகுக காரணமாக (சொலலபபட டது) அதாவது நிகரஹம உணடாகாம லிருபபதறகுக கார ணஙகளாகிய காமஙகளைப பறறிய விதி ஆஜஞையெனறு சொல லபபடுகிறது எனறு தாதபாயம, **பரா** - மறறொனருகிய அநுஜஞை, **தத்ஸம்ஹா³வ்யே** - அநதநதப பலஙகளை யடை வதறகாக (சொலலபபடடிருககிறது), அதாவது அநதநத பரீதி விஶேஷஙகளுககுக காரணமான மாலாகரணம முதலிய காமஙக ளைபபறறிய விதி அநுஜஞை எனனபபடுகிறது அபபடிபபடட விதிகளினுல விதிககபபட டிருபபதிஞல காமஙகளும ஆஜஞை யெனறும, அநுஜஞை யெனறும சொலலபபடுகிறது இபபடி யாகிலும அநுஜஞா கைஙகாயஙகளையும தனனிஷடபபடிசெயய முடியாதெனறு நிருபிததருளுகிருா—'**அநுஜ்ஞயா**' எனறு ரமபிதது **அநுஜ்ஞயா** - அநுஜஞை எனறு சொலலபபடுகிற விதியினுலே, **ப்ரவ்ருத்தேபி** - பரவருததி செயதிருநதபோதி லும, **க்ருச்ச்ரகர்மாதிஸம்ப⁴வே** - (ஶாஸதிரததில விதிககப படடிருககும) கரமததிறகு விரோதம முதலியவைகள உணடா ஞல, '**ஆதி**'ஶபதததிஞல காதரு தேஶகாலாதி வைகலயஙகள குறிககபபடுகினறன, **ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோ³ஷ:**- ஆஜஞையையதிக ரமிததகோஷம, **ஸ்யாத்** உணடாகும, **அத:**- ஆகையிஞல, **நிய ம:**-(ஶாஸதிரபபடி நடககவேணடுமெனகிற)நியமம, **து³ஸ்த்யஜ:** தாணட முடியாதது ஒரே காமததுககு உபாய விரோதி பாப ததை நிவருததிககக கூடிய தனமையும பகவானுடைய பரீதிக குக காரணமா யிருககும தனமையும ஸமபவிககும பரகாரததை நிருபிததருளுகிருா—'**ப்ராயஸ்சித்த**' எனறாரமபிதது **ப்ராயஸ் சித்தபரீஹாரே** - தோஷததின பரிஹாரம (நிகரஹததின

நித்யகாம்யே ஸ்வரூபைக்யே விநியோகப்ருதக்த்வத: |
ஸாத்யம் க்ரியமாணேऽபி நித்யம் ஸக்ருத் பவதி ஸ்வத:||[ப்ரமாண:]|
ஸாங்கர்யாத் ஸம்ப்லவே தேஷ்வேவ ப்ருஷ்டே விசக்ஷ-
ணா: க்ருதஸ்தத்ர ஸாஹோ மத்ய தோஷ ஊதீரிதம் ||

நிவ்ருத்தி), ஸாங்கர்யஸம்ப்லவே(ஸதி) - வேறு பலத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது, தத்ர அந்தக் காமத்தில், **விசக்ஷணா:**-பண்டிதர்கள், **அதிகாரம்**-அதிகாரத்தை, **ஸம்வலிதம்** - சேர்ந்திருப்பதாக, அதாவது நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியிலும், அந்தந்த பலங்களிலும் ஆசைகள் சேர்ந்திருப்பதாக, **ஆஹு:** - சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜாதேஷ்டி முதலிய காம்யங்கள் நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிக்காவிடில் உண்டாகக் கூடிய நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியும், புத்திரனுடைய பரிசுத்தியும் பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இரண்டு பலங்களும் உண்டானாலும் அதே காமத்தை அந்தந்த பலத்திற்காகத் தனித்து அனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய்கிறார்—'**நித்ய**' என்றாரம்பித்து **நித்யகாம்யஸ்வரூபைக்யே**-நித்யமாயும், காம்யமாயும்இருக்கும் காமங்களின் ஸ்வரூபம் ஒன்றாயிருக்கும் பக்ஷத்தில், **விநியோகப்ருதக்த்வத:** - ஒரு காமத்தையே இரண்டுவிதமான பலங்களுக்காக ஶாஸ்திரங்களில் விதித்திருப்பதினால், **ஸாத்யம்** - பலத்திற்காக, **க்ரியமாணே** - செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், **ஸக்ருத்:**- பலார்த்தமாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, **நித்யம்**-நித்யமும், **பவதி** – (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது நித்யமாக அனுஷ்டித்ததில் காம்யம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் தத்காலத்தில் பரிசுத்தனாய் உயிரோடிருப்பது அது காம்யானுஷ்டானம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது காம்யத்தில் அதிகாரம் அந்தப் பலங்களில் ஆசை, அது பலத்திலாசையில்லாமலனுஷ்டிக்கப்படும் நித்ய காப்தத்தி லில்லை என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸமவிதாதிகார ஸ்தலத்தில் அனுஷ்டிக்காமல்போனால் நிக்ரஹமுண்டான போதிலும் கேவலம் காம்ய காமங்களில் அப்படி நிக்ரஹமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—'**ஸங்ஜ்ஞாரோத்**' என

நின்றனமனபுடைவானோா நிலயினிலமளநதான
நனறிதுதியதிதெனறு நடததியநானமறையால
இனறுநமககிரவாதலி லிமமதியிந நிலவே
அன்றியடிககடியாரிரு ளாககவடிபுளதே 24

ருாமபிதது **விசக்ஷணை:** - பணடிதாகளினுல, **அநுஜ்ஞா ஸாத்ரு விசேஷ:** - அனுஜ்ஞையினுல மாததிர மேறபடட, **கைங்கர்யேஷு** - கைஙசாயஙகளில **அக்ருதௌ** - செய யாத பக்ஷததில, **தத்பலாலாப:** - அநதப பலம சிடைககாமல போகிறது, **தோஷஸ்து** - தோஷமோவெனில, **ந** - இலலே, **இதி** - எனறு, **ஸம்ஸிதம்** - சொலலபபடடது

இபபடி ஶாஸதிரஙசளே யனுஸரிததே கைஙசாயம செயய வேணடியதாயிருநதால, பாஶுபதம முதலிய ஶாஸதிரஙகளேயும அனுஸரிகக வேணடுமே எனகிற ஶஙகையைப பரிஹரிததருளு கிருா—‘ **நினறனம** ’ எனருாமபிதது

ப - ரை] **நிலமளநதான** - (தரிவிககரமாவதாரம செயது) பூமியை யளநத பகவான, **இது** - இநத ஸதய வசனஙகள, **நனறு** - நலலது, **இது** - இநத பாதாா கமனஙகள, **தீயது** - கெட டது, **என்று**, **நடததிய** - பரவாததிபபிதத, **நானமறையால** - நாலு வேதஙகளினுலும, **அனபுடை**-அனபுடையவாகளான, **வானோா** - வானிலிருககுமவா, அதாவது பரமபதததில வஸிககும நிதய முகதாகளின, **நிலே** - ஸதிதியில, பகவானுடைய அபிபராயத தை யறிநது பரீதி வருமபடி கைஙகாயம செயவதாகிற ஸதிதி யில, **நினறனம** - நினறோம, **இனறு** - இநத ஸமஸார தசையில, **நமககு** - காம பரவஶாகளான நமககு, **இரவாதலில** - ராததிரி யாகையினுல, **இமமதியின** - இநத வேதமாகிற சநதிரனுடைய, **நிலவேயனறி** - வெளிசசததைதத தவிர, **அடிககடி**, **ஆா**-வருததி யடைகிற, **இருள** - அநதகாரததை, **தீாகக** - போககடிபபதறகு, **அடி** காரணம, **உளதே** - இருககிறதோ

‘ **அனபுடைவானோா** ’ எனபதறகு அவாகள எபபடி பரீதி யினுல கைஙகாயம செயகிருாகளோ அதைபபோல நாமும பரீதியினுலே பணணவேணடும எனறு தாதபாயம ‘ **நிலமளந தான** ’ எனபதினுல **ஸாவஜ்ஞ ஸௌஹாருதமெனபதும**, புருஷோத

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாத்மனாஜ்ஞா
ஸ்வஜதி மதிமி ஶ்ருத்வாத்வஸாரம்
ஸந்த்யக்ஷ்வோத்ஸ்வேத்யஸ்வோத்ஸ்வ்:
க்ஷுத்ரவர்ண தேஶாதிஸத்வைத: ।
நிர்தோஷோதோஷோத்யோத்யாத்மா நரம்
நியமயிது ஸாத்ரோஷிதம்
நித்யஸ்வாத்மோக்தோபி
நிர்வாணஸ்ருஷ்டி ஸர்வய: ॥

இதி ஶ்ரீ கவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகார: ஸப்தவிம்ஶ:

—

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராமானுஜப்புறத் திருவேங்கடமுடையார் திருவடிகளே ஶரணம்

த்மன் என்பதும், மற்ற தேவதைகள் இவனைப்போல ஆப்தர்கள் அல்லவென்பதும், சொல்லப்படுகிறது. 'நன்றிந்து தீயதிந்து' என்பதற்கு நல்லதாகையினால் இதைச் செய், கெட்டதாகையினால் இதைச் செய்யாதே என்கிற விதி நிஷேதங்களில் தாத்பர்யம். இத்தால் அந்தப் பகவானே அஸுரர்களை மயக்குவதற்காகச் செய்த பௌத்தாகமம் முதலியது விலக்கப்படுகிறது. 'நட்டுதிய' என்பதினால் பகவானும் வேதங்களைப் புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அனாதியாக இருந்தவைகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தானென்றாகையினால் அபௌருஷேயத்வமும் த்யோதிதம். இப்படி ஶாஸ்திரத்தைக் கொண்டே பகவதபிப்ராயத்தை யறிய வேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இன்று' என்றாரம்பித்து. 'இன்று' என்பதினால் நமக்கே இனிவரக் கூடிய முக்தி தசை விலக்கப்படுகிறது. 'நமக்கு' என்பதினால் இந்த லோகத்தில் அவதரித்திருக்கும் ஸம்ஸாரிகள் விவக்ஷிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு 'மதி' என்பது வேதம்

'நில்'லாவது அதை அனுஸரித்துண்டாகும் ஸ்ம்ருத்யாதிகள் அனதிகரே வேதாத ஞானமாகிற ப்ரகாஶமாகவுமாம் 'அடிக்கடி ஆர' என்பதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய 'வாஸ: ஶுத்ரம் நாம் ப்ரத்தி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களின்படியே உண்டாகும் அஜ்ஞானமும் சொல்லப்பட்டிறது இத்தால் ராத்திரியில் ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶத்திற்கு ஆசைப்படுவதுபோல ஸமஸாரதசையிலேயே மோக்ஷ தசையில் உண்டாகும் விகாஸம் உண்டாகாது என்பது தயோதிதம்

ஶ்ருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறிவதற்கு இன்னும் சிலகாரணங்களை யருளிச்செய்கிறார்—'ஶ்ருதி' என்று ப்ரமபித்து

ப - ரை] **ஸூரய:** - பண்டிதர்கள், **நியமயிதுர்:** - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, **அகே:** - லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய பகவானுடைய, **அபிமதம்** - அபிப்ராயத்தை, **ஶ்ருதி ஸ்மூத்யாசாரைர்:**-ஶ்ருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில்லாத ஸ்மருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், **ஸூக்தி மதிஷி:**-(ஶாஸ்திரம் விசலிபித்தவற்றில்)தன்புத்தியின்பரவருத்தியை யனுஸரித்தும், **ஶாஸ்த்ரவிரோ**-பரிஶுத்தமான மனதையுடையவர்களின், **ஸங்கல்பை:** - ஸங்கல்பங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று ரிஷிகளால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், **யதேஷ்ட:** - தாமதத்திற்கு விருத்தமில்லாத, **குலாசாரணதேஶாதிஸம்ஸ்தை:**-குலம், சரணம், தேஶம் முதலியவைகளைக் காரணமாகச் சொன்னுண்டாகிற ஸங்கேதங்களினாலும், 'குலஸமய'மாவது முன்குடுமி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், 'சரணஸமய'மாவது யாஜுஷர்கள் பௌர்ணமியிலும், ருக்வேதிகள் ஶ்ரவண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகர்கள் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகாமத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது 'தேஶஸமய'மாவது நாமதா நதிக்குத் தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஶ்ராவண மாதத்திலும், அதற்கு வடக்கில் இருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்திலும் உபாகாமம் செய்வது முதலியவை, **பெரியோர்ஶ:** – பெரியோர்களின், **நியோகை:** - நியமனங்களினாலும், **நிஷித்த**

வ்ராவிக்ஷை: - ஶகுனம பாாபபது, கனவு காணபது முதலிய வைகளினுலும, '**ஆஜ்ஞ**' ஶபதம பகவத ஸஙநிதியில நியமனம கேடபதைக குறிககிறது, **நிவாரணம்** - நனருக, **அநிவ்ருத்தி**- அறிகிருன, அதாவது இபபடிபபடட அனேக விதஙகளான காரணஙகளினுல பகவத ஸஙகலபததை யறிநது அதறகனுகுண மாகக கைஙகாயஙகளைச செயகிருன எனறு தாதபாயம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஶ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினல்

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸார வயாகயானததில

ஶாஸதரீய நியமநாதிகாரம

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அபராதபரிஹாராதிகாரம்.

[உத்தராகம் அனேகமாய் ஸம்பவியாது—ஸம்பவித்தால் நிவர்த்திக்கும் ப்ரகாரம்—யமலோக கமநமில்லை—லக்ஷணத்துடனே—ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது—புத்திபூர்வோத்தராகம லேபியாது என்பதற்குத் தாத்பர்யம்—ப்ராயச்சித்தம் அவச்யம் பண்ணவேண்டும்—ப்ராயச்சித்த ப்ரகாரம்—இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்—பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை]

ஸ்வஸ்வாதீ⁴ந ஸ்வதா⁴வதா⁴ந ஸ்வஹ்ருதா
தை³வாத்³யதி³ஹ ஹ்ருத்
த்³ராக் ப்ராயஶ்சித்தயோக்³ய
ஶாகி⁴நீம் வித³தி⁴ |
யத்³வைவ ஶஸ்த்ரவஸ்த்ர விஷய
ஶ்ரோத: ப்ராணஸ்பதே: வா ஸ்த:
வஹ்னேர்வக்த்ராத்³ நிஜத்ராணாம்
ப்ராக்³ஜ்ஞ த்ருப்தம் ஸம்ஶ்லிஷ்யதே |

|| ஸ்ரீ: ||

| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம: |

இப்படி ஶாஸ்த்ரீய நியமத்தை அநுஸரிக்க வேண்டுமா யில் அதை மீறி நடந்தால பாபமும், அதின பலமாகிய ஜன்மாந்தரம், நரகம் முதலியவைகளும் ஸம்பாவிதமாகையினால ப்ரபன்னன இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் மோக்ஷ முண்டாகிறதென பது எப்படி ஸங்கதமாகும் ? என்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகா ரத்தில பரிஹரிக்கப போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ர ஹித்து அருளுகிறார்—‘ஸ்வஸ்வாதீ⁴’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] அயம் - இந்த, தேஹப்ருத் - ஶரீரத்தோடு கூடி யிருக்கும் ஜீவாத்மா, அதாவது பத்தாத்மா என்றபடி, தைவாத் - யாத்ருச்சிக ஸங்கருதாதி காரணங்களினால், த்ராக் ப்ராயஶ - பகவானை அடைவதற்கு விரோதியான பாபங்

இப்படி ஸமவஷேதகஸ்வஹாவனுகையாலே ஶாஸ்த்ரநியதத் தக் கைங்கர்யஸனை விஶ்வஸி

ளைப் போக்குவதற்காக (தேஹத்திலிருக்கும் அழுக்கைப் போக்குவதற்காக), **ஸஹா** - ரூபகுணங்களோடு சேர்ந்ததாயும் (அழுக்கில்லாததாயும்), **ஸ்வாது** - போக்யமாகவும் (ருசியாயும்), **ஸதா** - எப்பொழுதும், **கலுஷாக** - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும் (வெளுப்பு நிறமுடையதாயும்), **ஸம்ஹாரம்** - இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடையதாயும்) இருக்கிற, **ஶௌரேஸ்** - ஶ்ரியபதியினுடைய **தயா** - கருணையாகிற, **ஶோகஸிநீம்** - கங்கையை, **விஶந்தி** - அடைகின்றன, **ஏவம்பஞ்சஷி** - இப்படி இருந்தபோதிலும், இத்தால் இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய கருணைக்கு விஷயமாயிருப்பதினால் இவனுக்கு உத்தராகமே ஸம்பவிக்காது என்பது தயோதிதம், **ஸஸ்ர** - இந்த்ரியங்களால், **ஸஸாரவிஷய** - அஸாரங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற, **ஹேராதை:** - பாவாஹங்களினால், அதாவது அவைகளை அநுபவிப்பதினாலும், அவைகளின் வாஸனையினாலும், **ப்ரஸக்தை:** - உண்டாக்கப்பட்ட, **ஸங்கை:** - சேறுகளினால், **நிஜகாத்ரம்** - தன்னுடைய ஶரீரத்தை, **வாரஶ:** - மறுபடியும், **கலங்கயந்து** - அழுக்கடைந்ததாகச் செய்துகொண்டு, **ப்ராஜ்ஞை:** - பண்டிதர்களினால், **நவம்ஸ்ப்ருஷ்யதே** - சேர்க்கப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை இத்தால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால் இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிந்தை முதலியவைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஶமில்லை என்பது தயோதிதம்

'இப்படி' என்பது '**ஶாஸ்த்ரீய நியத**' இத்யாதியோடு அந்வயிக்கிறது அதாவது மேலதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த ந்யாயத்தினாலே ஶாஸ்த்ரங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய என்று தாத்பர்யம் '**ஸமவஷேதகஸ்வஹாவனுகையாலே**' என்பது ஸாரஸ்யத்தைக் குறிக்கிறது **ஸஙாவத்தில்** - ஆபத்தில்லாத

காரிகைக்குப் பின்பத்திலே ஸாத்விகத்யாகமான
உத்தாரகம் அனேகமாய வ்யாபாரம் வருகை பற
ஸம்பவியாது றின ப்ரத்யேக நிஷே
கரு விராஜமாகையாலே ஹேயர்ண ஸம்ஹாவித
மன்று. ஹேயவத்துக்கு விசேஷ ஸத்தாலே தேச
ஸம்பவித்தால் நிவ்ருத்திசதும் காலாவஸ்தா வைகுண்ய
பரகாரம ஹேதுகமாகவும் ஹேரோஷிக
மாகவும் ஸாக்ஷாத்ப்ராப்யவஸ்துகளிலும் வரும்வ்யா
யரொம்ஸங்க ளுள்ளவை யசேஷ விஷயமாயக் கழிந்து
போம் ஸாத்விகத்யாக வ்யாபாரஸம்ஹக வ்யாபாரங்களுக

ஸமயங்களில் பற்றின-அங்கீகரித்த சாஸ்த்ரீயமான ஹேயனை-
பெரும்பாலும் ஆபத்காலத்தில் புத்தி பூர்வகமாகவும், மற்ற
காலங்களில் அபுத்தி பூர்வகமாகவும் பாபங்கள் நேரிடுமே
என்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்—
‘ஹேயஸ்வ’ என்றாரம்பித்து இத்தை ‘ஹேயஸ்வ’ என்றது தன்
னால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பாபத்தை. தேசவைகுண்
ண்யம் - தண்ணீரில்லாத இடம், காலவைகுண்யம் -
துர்பிக்ஷ காலம், அவஸ்தாவைகுண்யம் - ரோகாதிகளினால்
பீடிக்கப்பட்டிருப்பது ‘வைகுண்ய’ மாவது சாஸ்த்ரீய
மான நியமத்தை யதாவத்தாக நடத்த முடியாமைக்குக் கார
ணமாயிருக்கை ஹேரோஷிகம் - விரிந்துகொண்டிருக்கும்
பொழுது புத்தி பூர்வகமாக வல்லாமல் யாதருச்சிக ஸாக்ருதா
திகள்போல நேரிடும் யாத்ருச்சிக பாபபாராம் ஸாக்ஷாத்பதயாத
பவஸ்தைகளில் நேரிடக்கூடியது பாகவதாபசாரம் முதலியவாகா
வரும்பொழுது எழுந்திருக்காமலிருக்கை முதலியது ‘ஆதி’ஸப
த்தத்தினால் ஸ்வப்ன ஜ்ஞாசார த்ரவ்யங்கள் தொழிக்கப்படுகின்றன
ஸவ்யாயதிரோ - அல்பாபராதம் ‘அசேஷ’ மாவது இவன
விஷயத்தில் அவைகளுக்குப் பலபாகானம் பண்ணும் ஸங்கல
பமே பகவானுக்கு உண்டாகாமலிருப்பது புத்தி பூர்வ பாபம்
நேரிட்டால் அதற்குப் பரிஹார மருளிச் செய்கிறார்—‘ஸாத்வி
கத்யாக’ என்றாரம்பித்து ஸர்வாரம்பகஸர்வங்களுக்கு
பாபங்கள் புத்தியைக் கெடுத்து அதின் மூலமாய மேலே பாப

களுசியவையுங் கழிய வேணுமென்று ப்ராயச்சித்தி பண்ணாதே பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே ப்ரக்ருதியோடே கூடவிருக்கிற இவனுக்கு ஆத்மகுணவ்ருத்தியில்லாமையாலே இந்த்ரியபரவசரான ஸௌபரி களுக்குப்போலே வாஸநாவைசித்ர்யமாகவும் சில ஸ்வநிஷ்டாவிபரீதங்கள் வந்தாலும் நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீய:பதி ரக்ஷணோத்ஸவனுடைய நிறைகையாலே யிவ விபரீதாநுஷ்டானங்கள் மின்னொளி சாதுமாய நிலை நிற்குமவை யன்றிக்கே அகஸ்மாத்தில பிறந்த ஸ்வநிஷ்டாவைபரீத்யமாகிற விழவைக்கடுக்க வ்யஸநித்து யதோசிதமாக லஜ்ஜாநுதாபங்கள் பிறந்து, 1 'அபாய ஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத் | ப்ராயச்சி

ங்களை உண்டாக்குகிறபடியினாலே பாபத்திற்குப் பிற்காலத்தில் பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலேற்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தி பண்ணாதே - பாபத்தின் காலத்திலேயே இதனையும் சோதித்துப் பாராத்தியாதே கூரையிலே - க்ருஹத்திலே, பயின்றாற்போலே - வஸிப்பதைப்போலே ஆத்மகுண'மாவது விவேகம் முதலியவை இந்த்ரியபரவசரான ஸௌபரி - இந்திரிய ஜயம் செய்வதற்குத் தகுந்த த்ருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விஶ்வாமித்ரர், முதலிய ரிஷிகள் ரக்ஷணோத்ஸவனுடைய - ரக்ஷிப்பதில் ஊற்றமுடையவனுடைய 'நிறைகையாலே' என்பதினாலே அப்படிப் புத்திபூர்வமாய்ப் பாபம் நேர்ந்தாலும் அவைமேன்மேலே புத்தியைக் கெடுத்துப் பாபங்களில் தூண்டும் என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது மின்னொளி சாதுமாய - மின்னலின் வெளிச்சத்தைப்போல அஸ்திரமாய வைபரீத்யம் - விபரீதமாய் நடந்து கொள்ளுதல் அபாயஸம்ப்லவே - அபராதங்கள் உண்டாயிருக்கில், ஸத்ய: - அப்பொழுதே, ப்ராயச்சித்தம் - ப்ராயச்சித்தத்தை, ஸமாசரேத்-செய்ய வேண்டும் அத்ர - இந்த விஷயத்தில், பூய:-மறுபடியும், ஶரணம் வ்ரஜேத்-ஶரண

---

1 பாத்ம-17-91,92

த்ரியம் ஸர்வ யத்நேந ஶரணம் வ்ரஜேத் || உபாயாநாம் உபாயஸ்வீகாரேப்யேதத் ஏவஹி |', 1 **'அஜ்ஞாநாத் யதி வா ஜ்ஞாநாத் அபராதேஷு ஸத்ஸ்வபி | ப்ராயஶ்சித்தம் க்ஷமஸ்வேதி ப்ரார்த்தநைகைவ கேவலம் ||'**, 2 **'விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல: | தேந மைத்ரீ பவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி || ப்ரஸாதயஸ்வ த்வம் சைநம் ஶரணாகதவத்ஸலம் | மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூத்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி ||'** இத்யாதிகளிற் சொல்லு

சதி செய்யவேண்டும், (இதி) யத் (என்கிறது) என்றுமோ, **ஏதத்** இது, **ஸா** - அந்த, **ப்ராயஶ்சித்தி:** - ப்ராயஶ்சித்தம் **உபாயநாம்** - கர்மயோகம் முதலிய உபாயாந்தரங்களை, (அதாவது ப்ரபன்னன் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு) **உபாயஸ்வீகாரே** - உபாயமாக அனுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்கும்போதிலும், **ஏதத்ஏவஹி** இதே ப்ராயஶ்சித்தம் (செய்ய வேண்டும்) **அஜ்ஞாநாத்** - தெரியாமையினாலாவது, **யதிவா** அல்லது, **ஜ்ஞாநாத்** - தெரிந்துகொண்டாவது, **அபராதேஷு** - அபராதங்கள் **ஸத்ஸ்வபி** இருந்தபோதிலும், **க்ஷமஸ்வ** — பொறுத்துக்கொள், **இதி** என்று, **ப்ரார்த்தநைகைவ கேவலம்**-ப்ரார்த்திப்பது ஒன்று மாத்திரம் செய்ய வேண்டியது **ஸ:** - அந்த ராமன், **தர்மஜ்ஞ:** - ஶரணாகதர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற தர்மத்தை அறிந்தவராயும் **ஶரணாகதவத்ஸல:** — ஶரணாகதியைச் செய்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியையுடையவராகவும், **விதித:ஹி** - ப்ரஸித்தரல்லவா, (ஆகையினால் நீ) **யதிஜீவிதுமிச்சஸி** - ப்ராணனோடிருப்பதற்கு விரும்புகிறாயேயானால், **தேந** அந்த ஸ்ரீராமனுடன், **தே** - உனக்கு, **மைத்ரீ** - ஸ்நேகம் **பவது** - உண்டாகட்டும் **த்வம் ச** - நீயும், **ஶரணாகதவத்ஸலம்** - ஶரணாகதர்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனை அந்த ஸ்ரீராமனை, **ப்ரஸாதயஸ்வ** - உன்னிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவராகச் செய்துகொள், **ப்ரயதோ பூத்வா** பரிஶுத்த

---

1 லக்ஷ்மீ-த 2 ராமா-ஸு-21-20,21.

கிறபடியே யதாதிகாரம் ப்ராயஶ்சித்தாசரணம்பண்ணுண்
டாம ப்ராரப்தகர்ம விஶேஷவஶத்தாலே கரிதஷ்க்ரு
யமலோக கமநமில்லை க்ரியாய சக்ஷமெதெகொள்ளுகை
யுங் கைதபரினபோது 1 'ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பா
ஶஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே | பரி
ஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்ய
ந்ருணாம் நவைஷ்ணவாநாம் ||', 2 'கமலநயந!
வாஸுதேவ! விஷ்ணோ! தரணிதராச்யுத! ஶங்க
சக்ரபாணே! | பவ ஶரணமிதீரயந்தி யே வை த்யஜ

ஞய, அதாவது இனி இப்படிப்பட்ட அபராதங்களை [illegible]
கூடாதென்கிற அநுதாபத்தையுடையவனாய், ஜாம்ப- [illegible],
அஸ்ய - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, நியுக்தாயித்தும் -
திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு, அஶக்தி - போகாமல் [illegible]
ஞகிருப கர்மவிஶேஷவஶத்தாலே கரிதஷ்க்ரு க்ரியாய - ப்ரா
ரப்த கர்மத்தினாலே ப்ராயஶ்சித்தம் செய்வதில் [illegible]
காத ஸ்வபாவத்தை உடையவனாய கைதபரினபோது - [illegible]
போது யம: - யமன், பாஶஹஸ்தம் - [illegible]
வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, ஸ்வபுருஷம் - [illegible]
தானை, அபிவீக்ஷ்ய - பார்த்து, தஸ்ய - [illegible],
கர்ணமூலே - காதில், வததி - சொல்லுகிறான், [illegible]
தந ப்ரபந்நாந் - பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களை, பரிஹர -
விட்டுவிடு, அஹம் - நான், அந்ய ந்ருணாம் - [illegible]
ரயிக்காத மனிதர்களுக்கு, ப்ரபு: - யஜமானன், அவைஷ்ண வா
நாம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, ந - (ப்ரபு) அல்ல [illegible]
தாமரைப் பூக்கள் போன்ற கண்களை [illegible], வாஸு
தேவ - வாஸுதேவனே, விஷ்ணோ - விஷ்ணுவே, தரணிதர -
(ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்து) பூமியை [illegible], அச்யு
த - ஆஶ்ரிதர்களை ஒரு பொழுதும் கைவிடாதவனே, ஶங்கசக்
ரபாணே - ஶங்கு சக்கரங்களைக் கையில் [illegible],
ஶரணம் - ரக்ஷகனாக, பவ - (நீர்) ஆகக்கடவீர், இதி [illegible],

1 வாம-பு-94-31 2 வி-பு-3-7-33

ஹட உபாதமோண தாதவாவாது ॥', 1 'ஷெ லம் மாநுயுமா விஷ்ணு ஷெ ஆவனா: வாராயணம் | நதெ ஷாம் யமலாமூாகு ந வ ஷெ நாகனகவஸ்:' என்று வைஷ்ணவ வாச் சாஷிவமாணங்களில் பாகுபங்களுக்கு உசிதமான ஸ்ருதியிற்சொல்லுகிறபடியே யசவிஷய மசமன றிக்கே வேலிட்டுப்பாய வேண்டுமென்று முள் லத்ததண்டனை ளிட்டுப்பாயந்து கழி ॥ மெனகிற கணகதிலே காணன வஞ்ஜறு என்று முதலாகவோதுகிற விங்குறறை யுவஷ்ணமாசவத தாலே சிகையறுக்கும் விரகுகளை முன்னிட்டு

வெ-எவாசள, ஸாமய ஷி-சொல்லுகிறார்களோ, அவாவாது-பாபமில்லாதவாசளான, தாறு அவாசனை, உபாதமோண - வெகுநாரதகில, ஹட - ஒர் ரேவசனே, ஜ்ஜ - விட்டுவிடு ஷெவம் தேவனுகிய, மாநுயுமா - மாாநாதுதைத தரிதநுக சொலலிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, வெ-எவாசா, வாராயணம் - உபாநத உபாயமாகவும், பராபயமாகவும், ஆவனா:- அடைநதார்களோ, ஷெதஷாம் - அவாகளுககு, யசவமாலூ ஜ்ஜ - யமலோககதில வஸிபபது, ந - இலலை, ஷெ-அவாகள், நவ நாகனகவஸ்: நரகததை வாஸஸதானமாக வுடையவா களுமலல 'உசிதஸ்ருதி' யாவது 'பாசவதாசா யமலோகம போகிறதிலலை, அவாகளுக்கு அபராதம நோநதால இநத லோக ததிலேயே சில துகசகா ணடாகிறது, அவையாவன — ஒரு கண் குருடாகளாகிறாாள, ஒருகால இலலாதவாகளாகிறா கள், அஸவாதீனமுன பிளளையை யுடையவாக ளாகிறாாகள், அஸவாதீனயான பாரயையை யுடையவாக ளாகிறாகள்' எனற தததமுளள ஸருதி வாகயம யசவிஷயமசமம்-யமலோகததிற குச செலலுதல 'வேலிட்டு' இதயாதிககு ஆயுதததிலுலே வெட்ட வேண்டியதான குறறமே அறதரகளகளிடததில முளளா லே கீறுவதிலை பரிஹரிககபபடும எனகிற நயாயததிலுலே எனறு தாதபாயம காணன - ஒரு கணணிலலாதவன, வஞ்ஜறு - ஒரு கால இலலாதவன, உவஷ்ணமம - துககம 'சிகை

1 வாம-பு-94-48.

ஸர்வேச்வரன் க்ஷமோபேக்ஷாவாத்ஸல்யங்களாலே தணிந்த ஆகாரத்தை யுடையனாயிருக்கவும் தணிக்கவேண்டும் வ்யவஸாயத்துக்கு வேண்டுவன ஸாவதானன் அடையாளக்காரர் அக்ஷிவேதாவஸ்தவர்ஜநம் கூனர் குறளர் க்ரூரர்கள் விஷயத்தில் வ்யவஸாயங்களுக்கிடாகவும், அஜ்ஞாநாஸ்வாதி தாரதம்யத்துக்கிடாகவும், ஸம்வஸதா நூபஸம்வஸ்ராதிகளாலே ஸ்ரீ கி நடக்கச் செய்தே யவர்கள் தப்பினதுக்குத் க்ஷமைகொள்ளுகைக்காகவும், மேலைக்கு ப்ரதீக்ஷையாகைக்காகவும், முகங்கொடாதே யிருத்தல், சமட்டியிட்டடித்தல், தள்ளுவித்தல், வாசலிலே தகைவித்தல், சிறிது நாள் ஸேவையை விலக்கிவிடுதல் செய்யுமாப்போலே காகாஸ்ரயத்தாலே பெருங்கண்ணழிவாலே யிவ்

யறுக்கும்' இத்யாதி - கணக்குகளில் பாக்கி யில்லாதபடி கழிக்கும் ப்ரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாக்ச் சுமந்த காமங்களின் கணக்கு தணிந்த - ஸாந்தமான, அடையாளக்காரர் - குடை, முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவர்கள் குறளர்-குள்ளமானவர்கள், ஸம்வஸதா நூபஸம்வஸ்ராதிகளாலே-ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தினாலும், கருணை முதலியவைகளினாலும், க்ஷமைகொள்ளுகைக்காகவும் - பொறுப்பதற்கு ஒரு வியாஜமாகவும், 'மேலைக்கும்' இத்யாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதஞ்செய்யாம லிருப்பதற்கும், முகங்கொடாதே யிருத்தல் - பராங்முகனாயிருத்தல், சமட்டி - பழுனை சாட்டை, தள்ளுவித்தல் - அயலாரைக்கொண்டு தள்ளும்படி செய்தல் இது கேவலம் லோக ந்யாயமாகையினாலே ஸாஸ்திரத்தில் லேறப்பட்ட த்ருஷ்டாந்தத்தை உபலக்ஷணமாகக் காட்டியருளுகிறார்—'காகாஸ்ரயத்தாலே' என்றாரம்பித்து மஹாபராதியான காகத்துக்கு ஒரு கண்ணை வாங்கினாப்போலே என்றபடி இப்படி மேல்பாரதம செய்யாமைக்காக கண்ணழிவு செய்ததாரென்பது 'க்ருவெக்ஷ் மெஷ்யகம் ஹிக்ஷி ஹிதவிஷநயதம்' என்று ஸ்ரீதயா ஸதகத்திலும், 'காவம்பினி பெமக்கெங்கும் கடலென்ன றெண்ணலிக கண்ணில யிலராசின யனறிட்ட வளரல' என்று ஸ்ரீ அப்யபர தான ஸாரத்திலும் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது 'கண்ணழி

வாஶ்ரிதரை ரக்ஷித்துவிடும். இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி களை க்ஷமைகொள்ளப் பண்ணுவித்தல், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளுக்கு ஶிக்ஷார்த்தமான தண்டவிஶேஷம் பண்ணுதல் செய்கிறவிடமும் வத்ஸலஸ்வபாவத்வமான க்ஷமையின் ஆகாரஹேதுமென்று ஶிக்ஷகர்களை ஶோஷிப்பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞதை நடக்கைக்காக ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் க்ஷமிக்குமென்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆராஸ்யுகத்தில் ஸர்வஸ்வம்

வாலே' என்பதினால் லகுஶிக்ஷையினால் அபராதங்களுக்குப் பரிஹாரமேற்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது. இப்படியாகில் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கும் அஞ்சவேண்டா என்று சிலர் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. தண்டவிஶேஷம்-லகுதண்டம். 'ஆகாரஹேது'மாவது அனேக ஜன்மங்களில் அனுபவிக்க வேண்டிய பாபங்களுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல், பரபத்தியினால் உண்டான கருணையின் பலமென்பது. ஶிக்ஷகர்களை ஶிக்ஷிக்கிறபோதிலும் க்ருதஜ்ஞதை—க்ருதஜ்ஞர்கள் அனுஸந்தானம். 'க்ஷமிக்கும்' என்பதற்கு அதற்கு அனுரூபமான ஶிக்ஷையைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாத்பர்யம். இப்படிச் சொல்லாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாக வேண்டிவரும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுமென்னில் பக்தனுக்கு ப்ராரப்த காமங்களில் வித்யைக்கு உபயோகியல்லாதனவாயும் ப்ரபல காரணங்களினால் தடைபட்டிருப்பதுமான புண்யங்களின் பலம் சேர்க்காமல் போனபோதிலும் இதைப்போல ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் பரிஹரிக்க வேண்டியதான அந்த ப்ராரப்தமான பாபம் ஜன்மாந்தர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று ஸித்தித்திருப்பது போல ப்ரபன்னனுக்கு இதுவும் ஜன்மாந்தராதிகளைக் கொடுப்பதினாலே ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாதோ என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'ஆராஸ்யு' என்றாரம்பித்து. உபாஸகனுக்கு என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'ஸர்வஸ்வம் போலே' என்றது ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவதில் ஸாமர்த்யமிருப்ப

போலே பாபவிமோசநார்த்தமாம் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணும்போது ஸஹஜமான

பரபத்தி

நிஷ்பலமாகாது

லும் பண்ணின ப்ரபத்தி ஸோக்ஷங் கொடாதொழியுமோ வென்று ஶங்கிக்க வொண்ணாது. பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு ஊஷராதி விஶேஷங்களாலே வாட்டத்துக்கு காலதாரதம்ய முள்ளதாம் இங்கும் இவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்தி பிறக்கைக்கு விளம்பா விளம்ப விஶேஷமே யுள்ளது. இத்தேஹாநந்தரம் பெறவேணுமென் றபேக்ஷித்தாலும் நியதாயுஸ்ஸுக்களாய விளம்பாக்ஷமரா யிருப்பார்க்கு ஆயுர்வ்ருத்தியாலே

பதில் த்ருஷ்டாந்தம் பக்தனுக்கு, அது ஸபலமாவதைப்போல ப்ரபந்நனுக்கும் இது ஸபலமானால் பக்தனுக்குப்போல ஜந்மாந்தரங்கள் வருமே என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'பெருங்காயம்' என்றாரம்பித்து. பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப்பது வழக்கம். 'ஊஷராதி' இத்யாதி - நீர் தாழ்ந்த பூமி, வரண்டபூமி முதலியவை 'ஆதி' ஶப்தத்தால் விஶேஷத்தைக் குறிக்கிறது. நீர்தாழ்ந்த பூமியிலும் வர்ஷா காலத்திலும் விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளதாம் - உள்ளதைப்போல இத்ருஷ்டாந்தத்தினால் பக்தனுக்குப் பக்தியோகம் ப்ராரப்த கர்மத்தை நஶிப்பிக்கக் கூடியதில்லாமையினால் அது அனுபவித்தே தீரவேண்டியது. ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் நாஶம் செய்யக்கூடியதாகையாலே ஜந்மாந்தராதிகள் வரவேண்டுமென்கிற ப்ரஸக்தியில்லை. பெருங்காயம் வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷம் நஶிப்பது நிஶ்சயம். விளம்பாவிளம்ப மாத்திரமே உள்ளது என்பது தாத்பர்யம். 'விளம்பாவிளம்ப' என்பது ப்ரபத்தியில் காலத்தைக் குறிக்காமல் பண்ணினவர்களுக்கு அதன் பலத்திற்கு விளம்பாவிளம்பங்களாகிற தாரதம்யம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது. காலங்குறித்துப் பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹரணீயம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இத்தேஹாநந்தரம்' என்றாரம்பித்து. 'நியதாயுஸ்ஸுக்க'ளாவது இவ்வளவு காலம் ஆயுஸ்ஸு

விஷம்ஸமவரும், நிபதாபராதர்களுக்கு உள்ள வாய்ப்ப்வஸரங்களுள்ளே மறைந்துவிடும் 1 'ஸர்வேஷாம் ஸரணம் ஹி வ:' என்ற பின்பு முன்புள்ள ராக்ஷஸி களுடைய பாபவ்யவஹாரங்கள் 2 'ஸுஷ்ருயாநீ ஹர்யவஸ்ரா', 3 'பாபாநாம் வா ஸுபானாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம' என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு க்ஷமா விஷயமாயிற்றில்லையோ வென்னில்? அவ் விடத்திலு மவர்களுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிற றென்கிற பயம் விளைந்து மிவுக்கு விலக்குண்டான படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே தண் டனமும் க்ஷமையும் ஸித்தம் ஆகையால் பூர்வஷ புத்திபூர்வோத்தராகங்களிலேயாது னுக்கு பாபவ்யவஹா

என்பதற்குக் காரணம் ஸ்ராவம் ஜெஷியாதென்று விசேஷித்துச் சொல்லுவதொரு பூர்ண மன்றிக் கேயிருக்க இவனுக்குப் பின்பு பாபவ்யவஹாரஸம் பிறந்தாலும் க்ஷமை கொள்ள வேண்டா வென்றும், க்ஷமை கொள்ளாவிட்டாலும் ஸிக்ஷார்ஹதண்ட

என்றேற்படுத்தப் பட்டதவர்கள் 'ஆர்யவ்ருத்தியாலே' என்றதற்கு இந்த ச்நேஹத்திலேயே ஆயுஸ்ஸை யருத்தியமை யும்யொழிய ரேகம் ஹாஸராம் வராது என்று தாத்பர்யம் என்றபின்பு - என்று பிராட்டியருளிச் செய்தபடி; தண்டவ்யா - இவர்களுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து ஸஹிக்கும்படியான பாபமில்லாத, ஸஹமாநான, ஸுஷ்ருயாநி - பொறுத்துச் சொல்லுகிற்றன வங்ஸதோ ஹநுமானே, பாபாநாம் வா - பாபிஷ்டராயிருந்தாலும், ஸுபாநாம் வா - புண்ணியபாபிகளாயிருந்தாலும், வதார்ஹாணாம் - கொல்லப்படத்தக்கவர்களாயினும் (பெரியோர்களின் னலதையெய்யத்தக்கது) அவ்விடத்திலும்-அபாயப் பிராட்டி பொறுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும் விளைந்து - உண்டாகி, விலக்கு - நிவர்த்தி 'ஓங்கிவிடுமோபபோல' என்பதினால் அருப்பமைய இருக்கும் உண்டென்பது விவக்ஷிதம் ஜெஷியாது - ஒடாது 'விசேஷித்து' என்பதற்கு 'ஸர்வாபேக்ஷ:' இத்யாதி

1 ராமா-ஸு-58-91 2 ராமா-யுத 116-40 3 ராமா-யுத-116-44

விசேஷமில்லை யென்றும், விளம்பாக்ஷேபருக்கும் ஸாஹஸத்துக்கு விளம்பம் வாராதென்றும், அநா ஸ்யுவஸ்யக்ருத விசேஷாதிகளாலே வருமிங்குற்ற ஸெகெ ஷய்ச்சத்துக்கு விச்சேத ஸம்சேஷங்கள் வாராதென்றுஞ் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஶரண்யனுடைய குணங் களையும் ஶரணாகதியினுடைய ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை இப்படியல்லாதபோது ப்ரபந்நரான வஸிஷ்டாதிகளுடைய வக்ஷ்யமாண ஸம் வாதங்களும், ப்ரபந்நரைப்பற்றவே ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், மோக்ஷம்பெறுகைக்குக் காலங் குறித்து ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதே யதாவ்ருத்தவஸிஷ்டவசன ஸாதனருமாய விளம்பாக்ஷேபருமாயிருப்பார்க்கு விளம்

ப்ராயச்சித்தம் அவச்யம் ஸஞ் சொல்லுகிற ப்ரமா
பண்ணவேண்டும் ணங்களுக்குஞ் சேராது

1 ‘ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி’ என்று ஸாமா

வசனங்கள் பொதுவாக இருந்தாலும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைக் குறித்து ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்லை என்று தாத்பர்யம் **ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக வத்தனை** - ஸ்தோத்ரகதிரம் பண்ணுவதற்காக மாத்திரம் இப்படி ப்ரபன்னனுக்குப் புத்தி பூர்வோத்தகராகம் பலத்தைக் கொடுக்காது என்பதற்கு ஸாதகமான ப்ரமாணங்கள் இல்லை என்பது மாத்திரமில்லை, **விருத்தமான** ப்ரமாணங்களும் இருக்கின்றன என்கிறார் ப்ரயகிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து **யதாவ்ருத்தவாஸிஷ்டாதி**-பூர்வாசார்யப்ரஸித்தப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்துக் கொண்டுவருதல் ‘**ஶாஸ்த்ர**’மாவது ஸீம ‘**ஸர்வாய ஸம்ஸ்தவே**’ என்று உதாஹரிக்கப்பட்டது **காலங்குறித்து** - மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு ‘**யதாவ்ருத்த**’ இத்யாதி - புத்தி பூர்வோத்தராகம் பண்ணி அதற்கு அனுதாபாதிகள் உண்டாகாமல் துடாசியாய அபராதம் செய்து கொண்டு வருபவர்களுக்கு ‘**விளம்பம் சொல்லுகிற**’ ப்ரமாணமாவது ‘**தஸ்மிந்க்ருதக்ருதாவிளம்பம் ஶரீரவியோகிஸமயேந ந்ருஸிம்ஹ**’

1 கீதை-18-66

ஶ்லோகம் சொல்லச் செய்தேயும் 1 'ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம் வ்ரஜேத்' என்று விஶேஷிக்கையாலே புத்திபூர்வாபராதத்துக்கு ப்ரப த்த்யந்தரம் ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ராப்தமாயிற்று புந ஶ்ஶரணாகதியை விதிக்கிற வசநத்தை அடியிலே புத்திபூர்வாபராதத்துக்கும் பரிஹார மாகப் ப்ரபத்திபண்ணுதல் விஷயத்திலே நியமித்தா லோ வென்னவொண்ணாது, புத்திபூர்வாபரா தத்தையும்பற்ற ப்ரபத்திபண்ணலாமென்று விஶே ஷித்து கண்டோக்திபண்ணுவதொரு வசநமுண்டாகி

(எல்லாப் பாபங்களையும் காலாந்தரத்திலே நாஶம் செய்துவிட்டு என்னை யடைகிறான்)' என்றிவை முதலியது 'ஸாரஶ்லோக' என்பதிலே ஸாவஶபக்ஷத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லக் காரண மில்லாமையினாலே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் இதில் சோக்துப் பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றுபேக்ஷ பம் அனுவதிக்கப் பட்டதாகிறது ஸாவஶபக்ஷத்தி லே எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம் **விஶே ஷிக்கையாலே** - தனித்து விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது ஸாமாந்ய வசனம் இந்த புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைத் தவிர மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றொப்புக்கொள்ள வேண்டும், அப்ப டிக் கொள்ளாவிடில் இந்த வசனம் வ்யர்த்தமாக வேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம் **நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது** - இதை ஸாமாந்யமாகக் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பொருந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சோதத்து பராத திக்காதவர்கள் அதற்காகப் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் என்று சொல்ல முடியாது **விஶேஷித்து கண்டோக்திபண்ணுகிற வசநம்**-ப்ராயஶ்சித்தப் ப்ரபத்தியை விதிக்கும் இவ்வாக்யத்தை மற்றொரு விஶேஷ வசனத் தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமேயல்லாமல் கேவல யுக்தியைக் கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது, அப்படிப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பற்றி முன்பு செய்த பாபத்திபி

---

1 588-ம் பக்கம் பார்க்க

விறே யிபபடி நியமிககலாவது இப்ரூவத்தீஸ்வாஜீவசு வெடராத்தூஸாயததுககும வரிஹார மென்றறிநதால இசசெட்டை விடுவாரையுங கிடையாமையாலே ஸாமஃவூவத்திவவசம நிவிஷயமாம ஸாசோநருவவசத தளவைபபறற விஶேஷவசநததை வாயிககவொண ணாது இபபடி விஶேஷவசநததை வாயிககி லுவா ஸநநிஷூனுககும ஸாஷிவசெவெடராத்தூஸாயததுககும

மேயே சோநது பராாததிசநலாம என்று வசனமிலலை என்று தாதபாயம **நியமிககல**-(சிலவறறைச சொலலுவதாக) கடடுப படுததல இபபடி பரமாணம இலலாமை மாததிரமனறு, இநத வசனம வபாததமாகுமபடி வரும என்று அருளிச செயகிறார—'**இபரூவத்தி**' என்றாரமபிதது **அறிநதால** - பரமாணததினலாவது யுகதியினலாவது தெரிநதுகொணடால **இசசெட்டை** - இநத சதுரமான காயததை **நிவிஷயமாம்** - பரபததி பணணுகிறவராக ளெலலோரும புர பரபததி பணணுவதை விட ஸாலபமாகையினலே பரபகதி காலததிலேயே புததி பூாவோததராகததையும சோதது பராாததிதது விடுவாாகளாகையினலே இநத வசனம யாரைக குறிததுச சொலலுகிற தென்று நிருபிகக முடியாதாகையினல இநத விஷயத்துக்கு ஓ நுவரும விஷயமிலலாமல போகுமபடி யாம '**ஸவபூவாவெஷ்யூ:**' என்கிற வசனததைச சோாடு புந பரபநததை விதிககிற வசனததை அநுப பரமாகச முடியாதெனபதை நிருபிததருளுகிறார—'**ஸாசோநரு**' என்றாரமபிதது **அளவைபபறற**-அதிக விஷயஙகளில வயாபிகக வேணடும எனகிற பரயோஜனததிறகாக, **வாயிகக** - பரவருததிககாமலிருககுமபடி செயய, அதாவது ஸாமானயவசனததை விசேஷ வசனபலததினலே சில இடஙகளில சுருககினல இரணடு விதவசனஙகளும பரமாணமாகினறன இபபடிககிலலாமல ஸாமாநய வசனததிறகு சுருககமிலலாமலாததம சொலலில விசேஷ வசனததிறகு இடமிலலாமலபோகும என்று தாதபாயம அபபடிபபாதிககில தோஷம வருவதை நிருபிததருளுகிறார—'இபபடி' என்றாரமபிதது **உபாவஸநநிஷூன** - பகதன 'இலலையாம' எனபதறகு அஙகும 'எலலாபபாபஙகளும நெருபபிலபோடடபபடட ஊகுமுளபோல கொளுததபபடுகிறன'

தோஷமில்லையாம். ஶாஸ்த்ரவிருத்தாசாரத்திலும் ஸாபேக்ஷாதிகளான விவர்களிருவர்க்கும் யமவஶ்யதாதிகளில்லை யெனனுமிடம் [1] 'யஸ்மிந் கஸ்மிந் குலே ஜாதா யத்ர குத்ர நிவாஸிந:। வாஸுதேவரதா நித்யம் யமலோகம் ந யாந்தி தே॥' என்றிவையான ப்ரமாணத்தாலே வஸிஷ்டம் ஒரு ஶாபந்தானே ஜாதிப்ரணாஶப்ரகார தோஷத்தாலே ப்ராயஶ்சித்தாஸம் தோஷத்தாயிருக்கு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம். ப்ரபன்னனுக்கு நரக ப்ராப்தி இல்லை என்று 'ஶேஷம்ஸாஜ்ஞாபரம்' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமான்யமான ஸாவ யபத்தில் புத்தி பூர்வோத்தரார்கத்தையும் சேர்த்து அர்த்தம் சொல்லவேண்டும், பக்தனுக்கு அப்படி இல்லாமையினால் இல்லை என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஶாஸ்த்ரவி ருத்' என்றாரம்பித்து **யஸ்மிந்கஸ்மிந்** ஏதாவதொரு, **குலே** குலத்தில், **ஜாதா:** - பிறந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும், **யத்ர குத்ர** - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், **நிவாஸிந:** - வஸித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், **நித்யம்** - எப்பொழுதும், **வாஸுதேவரதா:** - பகவானிடத்திலேயே ப்ரீதியை யுடையவர்களாயிருந்தால், **தே** - அவர்கள், **யமலோகம்** - யமலோகத்தை, **ந யாந்தி** - அடைகிறதில்லை. இந்த வசனத்தில் '**நித்யம்வாஸுதேவரதா:**' என்று பக்தர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள். '**ஜாதிப்ரம்ஶ**' மாவது ப்ருமஹத்தி பாபத்தை ப்ரமாணம் செய்தானேயாகில் பன்னிரண்டு வருஷம் செய்யக்கூடிய ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக் கூடியதென்றும், மற்றவர்களுக்கு அதைவிட நாலுமடங்கு அதிகமான காலத்தினளவையுடைய ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக்கூடியதென்பது '**ப்ராணஹேது**' மாவது '**விதேஶோஷாதி த்ரைகுண்யஸம்பவம்**' என்கிற ந்யாயத்தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஶிக்ஷை செய்ய வேண்டுமென்பது. '**ப்ராணா**' இத்யாதி - பெரிய பலத்தையும், சின்ன பலத்தையுமுடையதாயிருக்கை **ஸர்வஸம்ப்ரதிபன்னம்** - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது வை

1

மென்னுமிடம் ஸ்வல்பஸம்ஸ்க்ருதிவசனம் இவ்வர்த்தம் ராஜபுத்ராபராதாதிகளிற் போலே லோகந்யாயத்தாலும் வ்யக்தம்

ப்ராக்வத் புத்திபூர்வே நாத்யந்தம் அனுக்ரஹ: |
லகுர்தண்ட: ப்ரபந்நஸ்ய ராஜபுத்ராபராதவத் ||

ஆகையால் அதிகாரானுரூபமாக லகுவும் ப்ராயச்சித்த ப்ரகாரம் வாராமைக்காக ஶாஸ்த்ர

க்ஷமையாதிகள் உண்டாகாது என்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வர்த்தம்' என்று ஆரம்பித்து. ராஜ புத்திரன் அபராதம் செய்தால் லோகத்தாரைப்போலே சிக்ஷிப்பதில்லை என்பது லோகத்திலும் ஸித்தம். ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரபத்தி காலத்திற்கு முந்தின பாபங்களுக்குத் குருசிக்ஷையும் பின்னால் செய்த பாபங்களுக்கு லகுசிக்ஷையும் எப்படி உபபன்னமாகுமென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒருகாரிகா ரூபமாய் அருளிச் செய்கிறார்—'ப்ராக்வத்' என்று ஆரம்பித்து.

ப-ரை] ப்ரபந்நஸ்ய - ப்ரபன்னனுக்கு, புத்திபூர்வே - புத்தி பூர்வகமான பாபத்தில், ப்ராக்வத் - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்புபோல (குருசிக்ஷையில்லை), அத்யந்தம் - மிகவும், அனுக்ரஹ: அனுக்ரஹமும், ந-இல்லை (ப்ராயச்சித்தாதிகளில்லாமல் பொறுத்து விடுவதுமில்லை), ராஜபுத்ராபராதவத்-ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, லகுர்தண்ட: - லகுவான சிக்ஷை, அதாவது ராஜ குமாரனை இருவர்களும் வேடனாக ப்ரமித்திருந்த காலத்தில் க்ரமமான சிக்ஷையும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுசிக்ஷையும் நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம். 'அதிகாரானுரூபமாக' என்பது 'லகுவும்' என்பதிலும், 'விதிக்கப்படுகிறது' என்பதிலும் அந்வயிக்கிறது. நியதாயுஸ்ஸு அநியதாயுஸ்ஸு என்கிற அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி பலத்தில் விளம்பமும் இதுசில துக்கமும் உண்டாகும். ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட யதாவத்தான ப்ராயச்சித்தத்தையும், அஶக்தனும் [illegible] புநஃப்ரபத்தியைப் பண்ணவேணு

படிகார யிபிக்கப்படுகிறது ஶிஷ்டஂஹயா வ்யவஶ
ஸ்ரான ஸமேஷ்ருக்கு லோகஸங்க்ரஹ...
க்காகவும் ஆவஶ்ய நிமித்தங்களில் யதாஶக்தி ஆவஶ
ப்ராயஶ்சித்தம் அது தவிருகையும் ...
சொன்ன வாஜ்ஞாதிலங்கனமாம் ஸௌஶீல்ய ...
ஸேவைதப்பினபோது தாத்காலிகமான வ்யஸ...
களையுமிழந்து ஸாம்ஸ்பவமுமுண்டாமாபோ...

என்று ஸாதப்பாயம் இதில் விசேஷ மருளிச்செய்கிறார்—'ஶிஷ்டயா' என்றாரம்பித்து ஶிஷ்டயா வ்யவஶ்ராண...டாகவொன்று பரவஶித்தரான 'யதாஶக்தி' என்பதினால் ... வஶித்தனானாலும் அஶக்தனாயிருந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் செ...தும் என்பது தத்யோதிதம் ஶக்தராய் அபரவஶித்தரா...வர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிப்படி ப்ராயஶ்சித்தா...ஷ்டிக்கவேண்டுமானாலும் அது லோக ஸங்க்ரஹத்திற்கா... ஆகையினால் இரண்டும் சேர்த்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்... 'லோகஸங்க்ரஹத்துக்காகவும்' என்பதினால் இதுவும் ... யோஜனமென்பது தத்யோதிதம் 'ஆவஶ்ய நிமித்தங்களில்' ... பதினால் அபரவஶித்த நிமித்தங்களில் இது வேண்டியதி... என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அது - இப்படி லோக ஸங்...த்திற்காக பரவஶித்தமான ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டி...பது ப்ரபன்னர்களுக்கு இந்த ஆஜ்ஞாதிலங்கனம் அபா...ளைக்காட்டிலும் அதிகமான அநிஷ்டத்திற்குக் காரண...றருளிச் செய்கிறார்—'ஸௌஶீல்யைக்கு' என்று... ஸௌஶீல்ய...ராஜஸதிகளுக்கு அலங்காரம் செய்...கள் தாத்காலிகமான - அக்காலத்திலுண்டான 'வ்யஸ...' இதயாதியினால் தத்காலத்தில் உண்டாகும் ...வத ...மில்லாமையும், 'ஸாம்ஸ்பவம்' இதயாதியினால் ...டைய அப்ரீதிமேல் உண்டாகும் ஶிக்ஷாதிகளுக்குக் காரண...பதும் சொல்லப்படுகிறது இந்தாவ ஆஜ்ஞையைச் ...லொழிவது இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித அநர்த்த...காரணமல்ல என்பது தத்யோதிதம் வசனங்களில்லாமற்...போதிலும் ப்ராயஶ்சித்த ஸ்தலபர்யந்தமையும் ...என்று ஏற்படுகிறபடியினால் கேவலம் யுக்தியைக் ...

யாஜ்ஞாதிஷு மிரணடுபடி **யதோக்தம். ஸௌஹார்த்**தத்தாலே **வாத்ஸல்யத்தையும்** பறறவடியிலே **ஆவேதனம்** பணணிறறோ வெனனில ? இது **உபாலம்ப**த்தையும் **வாத்ஸல்யத்**துக்கும் **வர்ஷார**மாகப பணணிறறோ, **ஸ்ஸம்வத்தி**யுமதுககுச சேரபபணணிறறோ வெனகிற **ஆகிஞ்சி**யாலே **நிர்வஹம்** இருவருககும மிபபடியாகிடுகவெனகை **ஸாக்ஷாத் விரோத**மாகையாலே **யவஷிக்ஷணம் உஷ**

புததி பூர்வோததராசகதுககும பராயஸசிததமாக அனுஷடிககலாமெனகிற ஸஙகையைப பரிஹரிககிறாா—'**ஸௌஹா**' எனறுாரமபிதது பரமாணஙகளிலலாமயிருகக தனனுடைய இஷடததிலை மாததிரம எனறபடி '**ஆரஸ்யவஸ்ர்ஷ ஸம்பவீ**' எனறு பராரபத பாபததைககூடப போககடிககககூடிய மஹிமை பரபததிககு இருககிறபடியிலை இநத ஸமாதானம ஸரியானதலல எனனில? அருளிச செயகிறாா—'**ஸம்ஹஆவத்தி**' எனறுாரமபிதது பகதியோகம நிறைவேறுவதறகு விரோதியான பாபததை நிவருததி செயவதறகாக அஙகபரபததி செயயுமபொழுது புததி பூர்வோததராகததையும நிவருததிபபதறகாக ஸஙகலபிககலாமே எனறு திருவுளளம இபபடியாகிடுக-புததி பூர்வோததராகம பரபததியிலை போசசடிககபபடடும, எனகை-எனறெருபுர கொளளுகை '**ஸாக்ஷாத்**' எனகிற இடததில '**ஸ்ருதி**' ஸபதம அதறகு மூலமான ஸருதிகளைககுறிககிறது **அவஷிக்ஷணம்**-பூர்வாகளுடைய ஸிததாநததிறகு விருததமானது அபபடியே ஸ்ரீமத நயாயபரிஸுததியில '**வ்யாஹ்ருவதஷிக்ஷணம் விரோஸாஹ்ருவ ஜகோவஷிக்ஷணம்**' எனறருளிச செயயபபடடிருககிறது '**உஷஸ்தி**' இதயாதி-உஷஸதி எனபவா மிகவும துர்பிக்ஷததிலை வருநதிககொணடிருககும குருதேஸததில புதிதாய விவாஹம பணணிககொணட தனனுடைய பதனியுடன ஆஹாரமிலலாமல வருநதி தேஸாநதாம போய தரவயம ஸமபாதிபபதறகு வெளிபபுறபபடடுப போகுமபோது சில யானைககாராகள வஸிததிருநத குடிசைகளில தஙகி பசியின கொடுமையினால சொள ஸாபபிடுகிற

ஸ்ம்ருதிகளான ஸூஹ்ருந்நிஷ்டருடைய வசனத்
துக்கும் விரோதம் ஆகையாலே விசேஷவசனமில்லா
மையாலே 1 'க்ருதே வாபேऽநுதாபோ வை' உதாஹ்ரு
திகள் கணக்கிலே நிஷித்தமுஷித்ததாலல்லது நைமித்திகம்
பூர்வமன்றென்கிற ந்யாயம் ஸாவகாசோபேக்ஷா
வத்தில் ஸாவகாசமாகாது ஆனபின்பு ஆகாசிவாஸி
வசிஷ்டுவாவத்துக்க ஏழுந்திலும் அதுக்குக் காரண

அந்த யாசகர்களிடமிருந்து பொருளைக் கொள்ள வேண்டு
மென்று யாசிக்க, அவர்கள் தாங்கள் ஸாபமிட்ட மித்திரன்
இருக்கிறதென்று சொல்ல, அந்த மித்திரனைப் பெய்ய வாங்கிக்கொண்டு
ஸாபமிட்டார் பிறகு அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்க அது எச்சி
லாகுமென்று மறுக்க அவர்கள் சொன்ன மாத்திரம் எச்சிலல்லவோ
என்று கேட்ட அதை ஸாபமிடாத பக்ஷத்தில் பிராணன் போய்
விடும், இப்பொழுது பிராணன் நின்றுவிட்டது, இனி தண்ணீர்
முதலியதை உட்கொண்டால் தோஷமாகும் என்று ஸமா
தானம் சொல்லியிருப்பதாய் சாந்தோக்யத்தில் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது இதனால் பிராணாபத்து காலங்கள் தவிர புத்தி பூர்
வோத்தரங்களைச் செய்யக் கூடாதென்பது தெரிகிறது **க்ருதே-**
வாபெ - பாபம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **அநுதா**
வ: - பச்சாத்தாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிறதோ அவனே பிரா
யச்சித்தத்தில் அதிகாரி) **ஸாவகாசமாகாது** பொதுவாய்ப் பாபம்
உண்டான பிறகு அனுதாபாதிகள் பிறந்து பிராயச்சித்தத்தில்
அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லியிருப்பதைத் தடுக்கும்படி
புத்தி பூர்வோத்தரத்தில் அப்படி வேண்டியதில்லை என்கிற
வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமான்ய ந்யாயம் தடுக்கப்பட்
டதாகாது இப்படியாகில் ஸோரஹோதுசகளை யெல்லாம் பிர
பத்தி கழித்து விடுமென்று **'ஸர்வாஜூம் ஸாபநாஜூலோ:'** என்
கிற வசனங்களிலும், **'ஸாக்ஷாத்க்ஷெண'** என்றிவர் தாமும்
அருளிச் செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்?
இங்கே ப்ரபத்தி அந்தந்த துக்கத்தையும் போக்கடிக்கும்
ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என்றாரம்

---

1 வி-பு-2-6-40

மான ப்ராரப்தவாவத்துக்கு ப்ரவடிகாலே ப்ராயச்சித்தம் பண்ணப் ப்ராப்தம் । 'ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ ।' என்றார்களிறே

ப்ரிதத்து **ஸூசீ** - இனி வரப்போகிற அஜ்ஞானங்களை உண்டாக்கி அதன் வ்யாபாரக் காரணமான 'பண்ணப் **ப்ராப்தம்**' என்பதற்குக் காரணம் ரவிதத்துவிட்டால் கார்யம் நேரிடாதாகையினாலும், காரணம் ஏற்கனவே ஸித்தமாகையினால் அதற்காக ப்ராயச்சித்தம் செய்யலாமாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். கீழ 'இச்செட்டையும்' இத்யாதி அருளிச்செய்தபடியே ப்ராயச்சித்த சாஸ்திரங்களுக்கு வையர்த்யம் வருமே என்கிற சங்கையும் 'அஞ்சிநெஞ்சில்' என்பதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. துச்சம் அநிஷ்டமாயிருப்பதினால் அதில் நின்று பயம் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்படும். பாபம் ஸ்வயமே அநிஷ்டமில்லாமையினால் அதைப் பற்றிய பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமாயுண்டாகாது. அப்படிப் ப்ராரப்த பாபம் தனக்கில்லையென்கிற எண்ணத்தினாலும் பயமில்லாமலிருக்கலாம். ஆகையினால் ப்ராயச்சித்தத்தை விதிக்கிற சாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்ப்ரயோஜனத்வம் ஏற்படாது என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் போக்குமென்பதில் ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்— '**ஸாத்யபக்தி:**' என்றாரம்பித்து. **ஸா** - அந்த, **ஸாத்யபக்தி:** - ப்ரபத்தி, **ப்ராரப்தஸ்யாபி** - ப்ராரப்த கர்மத்துக்கும், **பூயஸீ** - அதிகமான, அதாவது அதிக சக்தியுடைய என்றபடி, **ஹந்த்ரீ** - நாசத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது ப்ராரப்த கர்மங்களைப் போக்குவதில் அதிக சக்தியையுடையது. **ஸ்ரீ**மந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ப்ரபத்தியும் பக்தியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் '**ஸக்ருத் க்ஷுடந்யா**' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றருளிச்செய்தது. அதற்கு ப்ரமாணமாக இந்த வசனமும் மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்படுகின்றன. ஆகையினால் '**ஸாத்யபக்தி:**' என்பதற்குப் பக்தியைப் பலமாகவுடையது என்று அர்த்தம் சொல்லுவது யுக்தமானதல்ல. மேலும்

1

1 ‘ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநக்ருதம் பாபம் வ்யாதிரூபேண பாததே |
தச்சாந்திரௌஷதைர்தாநைர்ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி:||’
இத்யாதிகளில் தாநஜபாதிகளிலும் அகப்பட ப்ராயஶ்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டதிறே. ஆகையால் ப்ராரப்த பாபத்துக்கஞ்சி ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணினாலும் அப்போது ஸஞ்சிதங்க பாபமொழியாது 2 ‘தாஸ: ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:’ இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரத்யக்ஷமவதிஷ்டராகவும் ஸாத்விகாவதாரனும்

‘ஸாயந்தம் ஸர்வக ப்ராத்ய ஸஹவேதிஷ்யிராதிபி: | ஸாயுஜ்ய
ஸ்தி: தயாசைவ ப்ராயஶ்சித்திரிதி ஸ்ரீயதே ||’ என்று இதற்கு நிர்வசனம் பண்ணும் ப்ரமாணமும் விரோதிக்கும் (குநபாயமான பக்திக்கில்லாத ப்ராரப்த காயத்தை நிவ்ருத்திக்கக் கூடிய ஶக்தி லகூபாயமான ப்ரபத்திக்கு ஸம்பவிக்குமோ என்னில்? நிரூபிக்கருளுகிறார்—‘ஜ்ஞாநாஜ்ஞாந’ என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநக்ருதம் முன் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட, பாபம்-பாபமானது, வ்யாதிரூபேண - வ்யாதியாக இருந்து, பாததே - பீடிக்கிறது, தச்சாந்தி: அதற்கு நிவ்ருத்தி, ஔஷதை:-மருந்துகளாலும் தாநை: - தானங்களினாலும், ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ஜபம், ஹோமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உண்டாகிறது) ‘தாநஜபாதிகள்’ என்று ஔஷதத்தை எடுக்காதது, அது ப்ராரப்த பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்யாமல் அதினாலுண்டாகிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை மாத்திரம் நிவ்ருத்தி பண்ணுகிறபடியினால் சொல்லப்பட்டதிறே - என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அல்பமான தானாதிகளுக்கு ப்ராரப்த நாஶம் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இது ஸம்ப்ரதிக்ஷ ந்யாய ஸித்தம் என்று திருவுள்ளம் இவ்வளவு மஹிமையுடைய ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகம் தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதற்கு ந்யாயமருளிச் செய்கிறார்—‘தாஸ:’ என்றாரம்பித்து. தாஸ: - தாஸபூதன், ஸகா - ஸ்நேஹிதன், வாஹநம் - ஆஸநம், த்வஜ: - கொடி ‘இத்யாதிகளிற்படியே’ என்பது ‘அஷ்டஸ்ஸூரிகளும்’ என்பதற்கு விசேஷணம் ஸஸ்ஸூரா-

1 விஹ-ஸம 2 ஆள-ஸ தோ-41

மும் ஸத்வாசார்யனென்னுமிடம் ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்தா திகளிலே ப்ரஸித்தம். ஸர்வேச்வரனைப்போலே ஸூரிகளும் அவதரித்தால் க்ஷேத்ரவாஸாதி நியமம் பண்ணி ஶாஸ்த்ரஸித்தவ்யவஸ்தாயமாக வ்யவஹாரபரிஹாராதிகளை நடத்திப்போருவார்கள். ஆகையால் ஸமவஸ்ரீதியிழவாமைக்காகவும், அதுக்காக ஸ°ஙஃ ஸஹவர்த்தியா

அந்தரங்கமான சைவராயபர **ஸாக்ஷிகாவஸாயனுஸ்மும்** - பாகவதர்களிடத்தில் செய்யப்படுகிற அபராதமும் '**ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்**' மாவது ஶாண்டிலீ என்கிற ஒரு பாகவதோத்தமை வேடுவச் சேரியில் வழிப்போக்காக வரும் பாகவதர்களை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந்தாள். ஒரு ஸமயத்தில் வைநதேயன் ஆகாஶமார்க்கத்தில் செல்லும்பொழுது கீழ் இவள் இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோத்தமை இங்கு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வஸிக்குமிடங்களுக்கும், யஜ்ஞமுதலியவைகள் நடக்கும் பரிஶுத்தமான இடங்களுக்கும் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று மனதில் நினைத்தவுடன் இறக்கைகள் உதிர்ந்து போயிற்று. பிறகு அவளிடத்தில் அபசாரக்ஷமாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுக்ரஹத்தினால் முன்போல் சப்பட்டை முளைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில் உத்யோக பர்வத்தில் நூற்றுப் பதினொன்றாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர் நித்ய ஸூரியாகையாலே அபராதமும் அதற்கு பரகபவாயமும் எப்படி ஸம்பாவிதமாகும் என்னிலருளிச் செய்கிறார் — '**ஸர்வேச்வரனைப்போலே**' என்றாரம்பித்து இந்த த்ருஷ்டாந்தம் '**அவதரித்தால்**' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இத்தால் தங்களுக்கு அஸாதாரணமான ஸங்கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவதரிக்கிறார்கள் என்பது த்யோதிதம். இதற்குப் ப்ரயோஜனம் '**ஶாஸ்த்ரஸித்தவ்யவஸ்தாயமாக**' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது. இதனால் பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாரக்ரமத்தையும் தங்கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவித்தார்கள் என்பதும், அபசாரப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினாலல்ல என்பதும் த்யோதிதம். '**ஆதி**' ஶப்தம் துக்காநுபவ அபிநயத்தைக் குறிக்கிறது. **அதுக்காக** - அபீதி ஸம்பத்தற்காக **ஸஹவம்ஶியாமைக்கு**

தல ஸுவாதந்த்ர்யமாதல ஊஹஸ்ஜியாமைக்காகவும், மேல் வரும் அபராதங்களை வேரறுக்கும் விரகு பார்க்கவேண்டும் அபராதங்களெல்லாத்துக்குமடி அவிவேகம் அதில ப்ரதானமான அவிவேகம் அசித் ஸம்பந்தமான ஜன்மவிகாராதிகளைச் சுமக்கையும், ஸம்ஸார ஸம்பந்தமான ஸ்வநிஷ்டத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய அந்யசேஷத்வாதிகளைச் சுமக்கையும் இவ்வவிவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச் சுருக்கமற்ற தன்னளவிலுண்டான தெளிவு

அவிவேக ஊஹஸ்வாதே நிஷ்டா ஸம்ஸ்ருதி வர்த்தகாஸ் |
அபசாராவஸாரணா யதேத்ரா ஹநூஸம் ஹவேக் |

காகவும் - நேரிடாமைக்காகவும் வேரறுக்கும் - காரணங்களுடன் நிவருத்தி செய்யும் இங்கு ஸரீரம் முதலியவைகளும் அபராதங்களுக்குக் காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவருத்தி செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிச்செய்கிறார்—'அவிவேகம்' என்று அடி - அஸாதாரண காரணம் ஸரீரம் தாமாஸுவுடனிருந்தாலும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸாதாரண காரணமல்ல என்று தாத்பர்யம் முக்யமாய நிவருத்திக்கவேண்டிய அம்ஸத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார்—'அதில' என்றாரம்பித்து சுமக்கையும் - தனக்கு இருப்பதாகப் பரமிக்கையும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆத்மா என்று பரமிப்பது 'சுமி' ஸப்தம் விநாஸத்தைக் குறிக்கிறது ஸ்வநிஷ்டத்வம் - தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது தனக்கு வேறு ஆதாரமில்லை என்றிருப்பது அந்யசேஷத்வம்-ஸ்வபாவத்தினாலேயே வேறொருவருக்கும் சேஷபூதனாயிராமை 'சுமி' ஸப்தம் நியந்தருத்வத்தைக் குறிக்கிறது தெளிவாள - ஞான சக்தி, தன்னளவில - தன் விஷயத்தில, அதாவது ஆத்மாவைப்பற்றிய, தெளிவு - நிஸ்சயரூபமான ஞானம் அவிவேகம் நிவருத்தித்தாலும் ஆத்த காமங்களில ஆசையினாலுண்டாகிற அபசாரங்கள் நிவர்த்திக்குமோ என்னில? அருளிச்செய்கிறார்—'அவிவேக' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] அவிவேக - தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரியாமை, ஊஹஸ்வ - ஸ்வதந்திரனாயிருக்கை,

இவை யெல்லாத்துக்குமடி ஸஹஜாஜ்ஞாநோத்பவமா யிருப்பதொரு அவிவேகமாகையாலே யதினுடைய நிவ்ருத்திக்குமாக வடியிலே ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதல், இது க்கென்று பின்பொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதல் செய்தா க்கிவை யெல்லாம் பரிஹ்ருதங்களாம் இப்படி யிவனுக்கு பரிஹரணீயங்களான வற்றில் ராஜஸா ஸாவநாயம் போலே ஸாமவதாவசாநம் ப்ரயாத

அதாவது தேஹாத்ம ப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமமும், ஆதி: - முதலியவைகளாகிற, நிதானஸ்ய - காரணத் தின், நிவ்ருத்தாஸ் - நிவ்ருத்திப்பதினால், அர்த்த காம வ்யாபாராணாம் - அர்த்தம், காமம், இவைகளில் ஆசை யினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, அயத்நோந்மூல நம் ப்ரயத்நமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஸம்பவ- உண்டாகும்

அவிவேகத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டுமாகில் அது ஆத்ம ஜ்ஞானத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாகையினால் அதுவரா மைக்காக ப்ரபத்தநம் பண்ணவேண்டு மென்றது ஸங்கதமாகு மோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'இவை' என்றாரம்பித்து உத்பவ- ஆரம்பித்த அதாவது ப்ராரப்தம் தவிர மற்றதும் ப்ரா ரப்தங்களில் இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததும் ப்ரபத்தியி னாலேயே நிவ்ருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச் செய் யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுக்கப் வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அப்யுபகத ப்ராரப்தமென்றபடி ஸர் வபூர்வம் - ப்ரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாபம் அடியிலே - ப்ர பத்தி காலத்திலே இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்ப ப்ராப விநாசத்திற்காக ஆகையால் அபசாரங்களுக்குக் காரணமாகிய அவிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூர்வாகத்தை நிவ்ருத்தி செ ய்யவேண்டு மென்று ப்ரபத்தி காலத்திலாவது தனித்தொரு ப்ர பத்திசெய்தாவது ப்ரார்த்தித்தால் இவையொன்றும் உண்டா காது என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் வாஜ்ஞாரம் தாங்களை விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க ஸமுப்தவதாப்ராரத்தை மாத்திரம் 'ஸாவநாவஸாயமெனுமதை' என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி'

மென்னுமிடத்தை 1 'ஏவம் முக்திஃப²லாநியம: தத³வஸ்தா²வத்⁴ருதே தத³வஸ்தா²வத்⁴ருதே:' என்கிற ஸூத்ரத்திலே பா⁴ஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ஆனபின்பு ஜாதிகு³ணவ்ருத்தாதிகளாலே யுத்க்ருஷ்டரான வ்யாஸ பராங்குஶ பரகால நாத²முனி ப்ரப்⁴ருதிகளுக்கும் தனக்கும் ஸாத⁴நத்வாதிகளும் ப்³ரஹ்மப்ராப்த்யாதிஃப²லமும் துல்யமாயிருந்தாலும் ஸத்³வ்ருத்திஹீனமான ஶௌர ஶௌரவஜாதிகளுடையவும், தா³ஸீ வம்ஶகாதிக

என்றாரம்பித்து ஆயாஸம் - (பகவானுக்கு அதிகமான நிகர்ஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறபடியினாலே) முக்யமானது ஈ௨ முக்திஃப²லம் - மோக்ஷத்தையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு, அநியம: - (சீக்கிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்து உண்டாவதற்கும்) நியமமில்லை, தத³வஸ்தா²வத்⁴ருதே: - அப்படிப்பட்ட அவஸ்தை உண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் ஏற்படுகிறபடியினாலே, பாக³வதாபசாரம் முதலிய பற்பல காரணங்களினாலே நிவ்ருத்தி காலங்கள் தடுக்கப்படுமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே என்று தாத்பர்யம் 'ஸத்³ஸேவ்யஜிஹ்நோதி³த ப்ரஸக்தாம் ஸிம்ஹாஸனே நிவ்ருத்திஸேய ஃபுநஸ்த்வத் தக்விஷ்ணு ப்ரஸாத³:' என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'தத³வஸ்தா²வத்⁴ருதே:' என்றிரண்டாம்தரம் சொல்லியிருப்பது அத்யாயத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது அருளிச்செய்தார்' என்பதோடு 'க்ஷாத்ர விப்ர ஸஹவிவர்ணாநாம் வைஶ்ய ஶூத்³ராணாம் ப்ரவ்ருத்தாநாம் ஸம்ஹாரஸ் ப்ருதிவ்யாஸம்ஸவ: இதி' என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் இப்படியாகில் இப்பொழுதிருக்கும் பாக³வதர்களுக்கும், ஸ்ரீமந் நாத²முனி ப்ரப்⁴ருதிகளுக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பூஜ்யத்வம் ஸம்பவிக்குமோ? இப்பொழுதுள்ள பாக³வதர்களை அவர்களை விடத் தாழ்ந்தவர்களாக எண்ணினால் பாக³வதாபசாரம் நேருமோ? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஆனபின்பு' என்றாரம்பித்து 'ஆதி³' ஶப்³த³ம் ப⁴க³வானுடைய பரிக்³ரஹாதிஶயத்தைக் குறிக்கிறது பசுவுக்கும் துளஸிக்கும் கோமயத்துக்கும

---

1 ப்³ர-ஸூ-3-4-50

ளுடையவும், சௌரவ ரோமஹர்ஷாதிகளுடையவும், ஜ்வே ஷ்ஷ்மம்போலே ஸ்வஜந்ம விசேஷ ப்ரயுக்தமான த்ருஷ்ட்யவாயி ஸ்வபாவத்தாலே ஸிலங்களான வ்ருக்ஷ-ர லக்ஷ்ணங்களை ஸம்ப்ரதாய ப்ரதர்ஷ பூர்வ ப்ரகாரணத்தி லாத்தமானபடியே திரஸ்கரிக்க நினையாதொழிய வும், ஜாத்யாதிவாயிகளாலே ஸாம்யதாதிறத்தில

உத்கர்ஷமும், கோபர்களுக்கும், சம்பகத்துக்கும், கஸ்தூரி முதலியவைகளுக்கும் நிகர்ஷமும் ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம் **உபாயிஸ்வபாவத்தாலே**-ஜாதி, குணம், முதலிய காரணங்களின் ஸ்வபாவத்தினலே பசுஜாதியாகிற காரணத்தினும், துளஸி பகவானுக்கு அதிக ப்ரீதிகரம் என்கிற குணத்தினலும் கோமயம் பரிசுத்தம் செய்யக் கூடியது என்கிற காரணத்தினலும் உத்கருஷ்டங்கள் சம்பகம், கஸ்தூரி முதலியவைகள் வேறு காரணங்களினல் உத்கருஷ்டங்களா யிருப்பதினலே பகவானல் அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளா யிருந்த போதிலும் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினல் நிகருஷ்டங்கள் அதைப்போலவே பூர்வாசார்யர்களுக்கும் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவாயிருந்தாலும் பகவதனுக்ரஹ விசேஷத்தினல் உண்டான உத்கர்ஷமும் நிகர்ஷமும் உண்டு என்று தாத்பர்யம் '**ஸம்ப்ரதாய ப்ரதர்ஷ பூர்வ ப்ரகரண**' மாவது ரஹஸ்யாம்நாயத்தில் ப்ராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைஸ்ய, சூத்திரர்களுக்கு சிற்சில கர்ம விசேஷங்களைப் பிரித்து ஏற்படுத்தியிருக்கக் க்ருதயுகத்தின் முடிவிலும், த்ரேதாயுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் இவர்களொருவர்க்கொருவர் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்யமாட்டோமென்று அஸம்மதியினல் ஆக்ஷேபித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது இது ஸ்ரீ கீதை 18வது அத்யாயத்தில் 44வது ஸ்லோகத்தில் ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது **திரஸ்கரிக்க** - மறைத்துவிட, இப்படியாகில் தாழ்ந்தஜாதி பாகவதர்களிடத்தில் நிகர்ஷபுத்தியைப் பண்ணக்கூடாது என்கிற '**பஸ்ஸ்யோ**' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில் அருளிச் செய்கிறார்— '**ஜாத்யாதி**' என்றாரம்பித்து **ஸமாஜ்ஞா** - சில காரியங்களில்

1 ‘அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாஜ்ஜ்யோதிராதி-
வத்’ என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விசேஷ-
ங்களுக்கு யதாசாஸ்த்ரம் நியமமுண்டானாலும், 2 ‘ஸா-
துரேவ ஸ மந்தவ்ய:’ என்றும், 3 ‘ஸ்ருதஸ்ஸம்பாஷிதோ
வாபி’ என்றும், 4 ‘யஸ்ஸூத்ரம் பகவத்பக்தம் நிஷாதம் ஸ்
வபசம் ததா | வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரக
ம் நர:||’ என்றும், 5 ‘தஸ்மாத்விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ண
வாந்பரிதோஷயேத்| ப்ரஸாதஸுமுகோ விஷ்ணுஸ்தே

செய்யலாமென்று சாஸ்திரங்களில் அநுஜ்ஞை செய்திருப்பதும், பரிஹாரௌ - சில காரியங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதும், தேஹஸம்பந்தாத் - சுத்தமாயும் அசுத்தமாயுமிருக்கிற தேஹத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், ஜ்யோதிராதிவத் - அக்னி முதலியவைகளைப்போல அதாவது அக்னி ஒரே ஸ்வபாவமுடையதாயிருந்தபோதிலும் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களின் வீட்டிலிருந்து க்ரஹிக்கலா மென்றும், ச்மசானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து க்ரஹிக்கக் கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து சுத்தியும் அசுத்தியும் சொல்லியிருப்பதைப்போல நியமம் - வ்யவஸ்தை ஸ: - ‘அபிசேத்ஸுதுராசாரோ’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அவன், ஸாதுரேவ - ஸாதுவாகவே, மந்தவ்ய: - எண்ணத்தக்கவன், ஸ்ருத: - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஸம்பாஷிதோ வா - பேசப்பட்டிருந்தபோதிலும் (பாகவதன் பரிசுத்தம் செய்கிறான்) ய: - எவன், பகவத்பக்தம் - பகவானிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டிருக்கிற, ஸூத்ரம் - சூத்திரனையும், நிஷாதம் - வேடனையும், ததா - அப்படி, ஸ்வபசம் - சண்டாளனையும், ஜாதிஸாமாந்யாத் - அந்த ஜாதியான மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, வீக்ஷதே - பார்க்கிறானோ, ஸ: - அந்த, நர: - மனிதன், நரகம் - நரகத்தை யாதி - அடைகிறான் தஸ்மாத் - ஆகையினால், வைஷ்ணவாந் - வைஷ்ணவர்களை, பரிதோஷயேத் - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் தேநைவ - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

1 பா-ஸூ-2-3-47 2 கீதை-9-30 3 இ-ஸ-33-57
4 இ-ஸ 27 26 5 இ-ஸ-27-27,

கஸ்ஸ்வயம் நஸம்ஶய: ||' என்றும், 1 'பயிலுஞ்சுடரொளி', 2'நெடுமாற்கடிமை'களிலும் விஶேஷித்தபடியே ஆத்மவ்ருத்தியில் குறையற்றிருக்கவும், இவ்வாத்மவ்ருத்தியாலும், 3 'தஸ்யேதம் இதி தீரேஷா ஸர்வோபகாரீ' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் ஶேஷஶேஷித்வ ஜ்ஞாநமான கைங்கர்ய ஸம்பன்னென்றிருக்கவும், இந்நிலைகளிலொன்று

விஷ்ணு: - பகவான், ப்ரஸாதஸுமுகஸ்ஸ்வ-அநுக்ரஹத்தினால் ஸன்முகனாய், ஸ்வயம் - தானே, நஸம்ஶய:-ஸந்தேஹமில்லை ஆத்மவ்ருத்தியில்-மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையற்ற-குறையில்லாமல் இதம்-இந்த வஸ்து, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுக்குச் சேஷபூதம், இதி - என்கிற, தீரேஷா-ப்ரதிபத்திக்குக் காரணமான சேஷத்வம், அன்றிக்கே அப்படி ஶாஸ்த்ரத்தினால் அறிவதும் அதாவது ஶாஸ்த்ரத்தினாலே ஸர்வமும் பகவானுக்குச் சேஷபூதமென்றறிவதினால் பாகவதர்களைப் பார்த்தவுடன் பகவத் சேஷபூதர்களென்று நாம் தெரிந்துகொள்ளுகிறோமாகையினால் அந்தப் பரவத சேஷத்வமும் அதை ஶாஸ்த்ரத்தினாலறிவதும் இவனுக்கு, உபகாரீ-உபகாரம் செய்கிறது அனுஷ்டானம் செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி ஸர்வேஶ்வரன் - பரிபூர்ணனான பகவானுடைய ப்ரஜைமாதிகள் செய்யத்தக்க பாகவதர்கள் விஷயத்தில் இவர்கள் பகவானுக்குச் சேஷபூதர்கள் என்றனுஸந்தானம் செய்வதே பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமான கைங்கர்யம் என்று தாத்பர்யம் 'பழுதிலா' என்றாரம்பித்துக் கீழ் உதாஹரித்த வசனங்கள் நரக ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறபடியினால் ப்ரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை மீறி நடப்பது பகவானுடைய அப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினாலே ப்ராயஶ்சித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்தபோதிலும் பாகவதாபசாரம் ப்ரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்தையும் உண்டாக்காதாகையினால் அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டா என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'இந்நிலைகளில்' என்றாரம்பித்து பாகவத ப்ரதிபத்தி முதலிய

1 திரு-3-7. 2 திரு-8-10, 3

கோணினபோது 1 '**ஸர்வம் ஜிஹ்மம் ம்ருத்யுபதம் ஆர்ஜவம் ப்ரஹ்மண: பதம்**' என்கிறபடியே ம்ருத்யுவின் கடைவாயிலே அகப்பட்டாற்போலே நடுங்கி, 2 '**க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் | அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ||**' என்றும், 3 '**யதி கிஞ்சித் அதிக்ராந்தம் விஶ்வாஸாத் ப்ரணயேந வா | ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஶ்சிந் நாபராத்யதி ||**' என்றும், 4 '**ஸு ஶோகாபிஹதஸ்ய ப்ரா**

நிஷ்டைகளில், **கோணினபோது** - ஸரியாய் நடக்காதபோது, **ஜிஹ்மம்** - க்ரூரமான, **ஸர்வம்** - எல்லாம், அதாவது ஶாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம் என்றபடி, '**ஸர்வ**' பதத்தினால் 'இந்நிலைகள்' என்பது ஸங்க்ரஹிக்கப் பட்டதாகிறது, **ம்ருத்யுபதம்** - ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம், **ஆர்ஜவம்** - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது ஶேஷத்வத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், **ப்ரஹ்மண: பதம்** - பரமாத்மாவை யடைவதற்குக் காரணம் **க்ருதாபராதஸ்ய** - அபராதங்களைச் செய்தவனாகிய **தே** - உனக்கு, **அஞ்ஜலிம் பத்த்வா** - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, **லக்ஷ்மணஸ்ய** - இளைய பெருமாளுடைய, **ப்ரஸாதநாதந்தரேண** - பொறுத்துக்கொள்ளும்படி ப்ரார்த்திப்பதைத் தவிர, **அந்யத்** - வேறு, **க்ஷமம்** - உசிதமான காரியத்தை, **அஹம்** - நான், **ந பஶ்யாமி** - பார்க்கவில்லை **விஶ்வாஸாத்** - நம்பிக்கையினாலாவது, **ப்ரணயேந வா** - ப்ரீதியினாலாவது, **கிஞ்சித்** - கொஞ்சம், **அதிக்ராந்தம்** - மீறி நடந்தது, **யதி** – இருந்ததேயானால், **ப்ரேஷ்யஸ்ய** - தாஸபூதனாகிய, **மே** - என்னுடைய (அந்த அபராதம்), **க்ஷமிதவ்யம்** - பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கது, **கஶ்சித்** - ஒருவரும், **ந நாபராத்யதி** - அபராதம் செய்கிறதில்லை என்பதில்லை அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள், பெரியோர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் **ஶோகாபிஹதஸ்ய** - துக்கத்தினால் வருத்தப்பட்ட, **ராஜ**

---

1 பார-ஶா-79 21
2 ராமா-கிஷ்-32-17
3 ராமா-கிஷ்-36-11
4 ராமா-கிஷ்-36-28

ஸீதா ராமஸ்ய மஹிஷீதம் | மயா த்வம் பருஷாண்யுக்தஸ் தத் த்வம் க்ஷந்துமர்ஹஸி ||' என்றும் மஹாராஜருடைய வும் இளைய பெருமாளுடையவும் ப்ரத்யாத்ய ப்ரஸாத ப்ரகாரஞ்சொல்லுகிற ச்லோகங்களைப் பார்ஸவப்படுத்தி அப்படியே பிரகதவாய் தெரியாமல் வஜ்ரலேப வடிதமானுறபோலே பொருந்திப் போரும் ப்ரஸ்தும்

ஜ்ஞானவானவன் ப்ராதிகூல்யத்திலே ஸாங்ஷி வடிவுகமாக ப்ரவ்ருத்தனானாலும் ப்ராங்க ப்ரபத்தியா

இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் லே ஸவெவ்வுமான யுக்திக்கு மெனனுமிடம் ஸ்ரீவசநிகாரஸ்ரீத்திலே கொடியாந்து ய ஈரூாதஜனை ஸஃவாமேறேடே யெதிராயுதோ தரஜ்ஜனை ஸஹாதெளிவித்து விலகக, அவனும்

1 'ப்ரஸாதயாஸாஸ ஸவோ தெவம் நாராயணம் ப்ரபும் | பாராணஜமஜம் வரேண்யம் வரதம் ஹரிம் ||' என்கிற

ஸ்ய-ஸ்ரீராமனுடைய, மஹிஷீதம் - பாரியையை, பருஷவா - [illegible], மயா - என்னால், த்வம் - நீ, பருஷாணி - [illegible] வார்த்தைகளை, உக்த: - சொல்லப்பட்டாய் (ஆகிறாய்), யத் - எதுவோ, தத் - அதையும், த்வம் - நீ, க்ஷந்தும் - பொறுப்பதற்கு, அர்ஹஸி - யோக்யனாகிறீர் ஹரிராஜா - [illegible] நீவன ப்ரத்யாத்ய ப்ரஸாத ப்ரகாரம் - ஒருவர் [illegible] க்ஷமித்துக் கொள்ளும்படி ப்ரார்த்திக்கும் கொண்ட [illegible] ராததவாய்-பிளந்தஇடம், அதாவது இரு [illegible] [illegible] ஸங்கதி என்னும்படி வஜ்ரலேபவடிதமானுறபோலே - [illegible] என்கிற [illegible]

ஜ்ஞானவான - [illegible] வனை யஜ்ஞாதஜனை-தாமஸப்ருத்தரான ஆவதரித்த எதிரம்பு கோதத-[illegible] எதிரியா [illegible] தெளிவித்து-கோப ஸமனம் செய்து ஸவ: - ருத்திரன், தேவம்ப்ரபும் நாராயணம் - தேவனும் ப்ரபுவாயு மிருக்கிற நாராயணனை,

1 பார-மோ-352-94

படியே ப்ரவாஹ க்ரமமான ஸம்ஸாரத்தினால் பண்ணி
1 'தக்ஷிண பாஹு ... ஜித ... ஜிதே
ந்த்ரிய: । ஸ்ரீமத் ... மஹத் ... ஸம்பந்த: ॥
எனகிறபடியே ஸம்பந்தமான ப்ரஸங்கத்தாலே
... யத்ருச்சயாக ... தான் குற்ற
வாளனாகவுமாம், தானிப்போது குற்றஞ் செய்யாதே
யிருக்க ஜன்மாந்தர ... தத்தாலே யாகவுமாம், ஸ
ர்வஜ்ஞனான தன்னை வெறுக்கில ஏதேனுமொரு வ்யா
ஜத்தாலே யவர்களை க்ஷமித்து கொள்ளுகிற ஈச்வரனாலே
... க்ஷமித்து கொள்ளவேணும் மென்னுமிடம்
2 'ந ... க்ஷராணி ... தயாஸாமவத்தேசி

ப்ரவாஹ ... - அனுஸரணம் செய்யும்படி ...,
... - லோகங்களுக்குக் காரணமாயும், ... -
... ஸ்ரேஷ்டமாயும், ... - ...
... ரும், ஸாமி - ...
... ஜனாச - அடைந்தார், ... - ..., ... -
... ஸம்பந்தமில்லை, ... - ...
ஜிதக்ரோத: - போகப்பட்ட கோபத்தை ...
ஜிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயிருக்கிற, ...
பரமான, ... - அவ்விடத்தில், ஸ்ரீமத் - ...
யவராய, ஸஹவஸ் - ஆனது ... ஸம்பந்த: - ...
..., ... - சேர்ந்தார் ... - ...
பரமனார்கள் விஷயமாக ... செய்யவரை ...
திருவுள்ளம்பற்றுகிறது இவ்விய பொருளை ஒரு குற்றமும் ...
... அபராதம் ...
... அஸாதாரண ... ...
'தான்' ... இப்போது ... ...
பாகவதன் விஷயத்தில் ...
வதாரம் வெறுக்கமாட்டான் ... 'ஜந்த்வா ...'
... அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஈச்வரனாலே - ...
மாக... கொண்டு தயா-அப்படியே, ஸாமவத்தேசிதாரு ...

1 பார ஸா 852 95 2 ...

தாது | ப்ரணாமேவ லுப்தம் க்ஷாந்த்யா யோ வை ஸ வைஷ்ண வோ ஹி ஸ: ||' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணஞ் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே ப்ரஸித்தம் இப்படி செய்யாதபோது 1 'ப்ராஹ்மணாத்தஹ மஸம்ஸயம் த்ருவ தேஷ்வித்தேஷ்வித்தோஹம் யதாவத் | தேஷ்வ பாகவதாபசாரத்தின் மேன்மை தவிஷ்டம் ஹமே வ ஸு ம விஷ்டா வேகஸ்ய தேயத்வஸ் ஸ்ரோஷி வேஷம்,' 2 'ஷ்க்கேம்ஸ ஸம்வர ஷம் வத்ஸம் யோ ப்ராஹ்மணம் ந ப்ரணமேத்யா

தாரினால் சொல்லப்பட்ட, ரக்ஷாக்ஷராணி - (நாமான வார்த்தைகளை, ஸ்ருணது - கேட்டு, க்ஷாந்த்யா - பொறுமையினால, ப்ரணாமேவ லுப்தம் நமஸ்காரம் செய்யாதை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ய: - எவன், வர்த்தேத - (பரிஹாரம்) செய்து அவனை, ஸ: - அவன், வைஷ்ணவ: - வைஷ்ணவன் அந்தப்பா பாகவத நிரஸனத்துக்கு காரணமாகிய பாபம் பாகவத நிரஸனமாயிருந்த போதிலும் இந்தப் பாகவதாசாரத்துக்கு மூலமாகப் பரிஹரித்துக் கொள்ள வேணும் என்கிற மற்றப் பாபங்களைப்போலே பகவானை நேரில் ப்ராயச்சித்தத்தினால் போக்கப் படுத்தப் பொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். த்ருவ - ஸ்ரீ ராஜாவே, ப்ராஹ்மணா: - ஏ பாவன ப்ராஹ்மணர்கள், தே - அவர்கள், அஹம் - நான், அஸம்ஸயம் - ஸந்தேஹமில்லை, தேஷ்ட - அந்த ப்ராஹ்மணர்கள், அர்ச்சிதேஷ்ட - பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது, அஹம் - நான், யதாவத் - ஶாஸ்த்ர ப்ரகாரம், அர்ச்சிதஸ் - பூஜிக்கப்பட்டேன், தேஷ்ட - அவர்கள், தவிஷ்டஷ்ட ஸந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கும் பொழுது, அஹமேவ துஷ்ட: - நானே ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவன், யஸ்ய - எவனுக்கு, தே த: - அந்த ப்ராஹ்மணர்களுடைய, தேவம் - தேவ ஸ்தானம் (அதுவே), ஸ்ரோஷி என்றுடைய தேவம் ய: - எவன், ஹத்வம் - அடித்துக்கொண்டும், ஶபந்தம் - ஶபித்துக்கொண்டும், பருஷம் - க்ரூரமான வார்த்தைகளை வதந்தம் - சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிற, ப்ராஹ்மணம் - ப்ராஹ்மணனை, யதா

1 ஷ்ணு (?) 2 ஓ (?) 3) -100

ஸம் | ஸ்வாபக்ருஷ்ட ஸம்ரக்ஷணார்த்திஷ்வசயிது வத்ஸ்யஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய
ந வாஸ்தீய: ||’ என்கிறபடியே ஸர்வஷஹிஸ்ராந வா
த்ஸல்யமாய், வைலக்ஷண்ய ஆக்ருதியாயிருக்கிற தன்னுக்கு
ஸாம்யமென்னலாம்படி அஸாதாரணமான ஸர்வத
லேக்ஷண்யத்தையும், ஸ்வபாவமாய் நிற்கிற ஸௌசீல்யங்களை
யும் விழுங்காதும் இவற்றை யிழக்கைநாமே யினாம்
க்கு வயமும் க்ஷணமும் ஸர்வஷஹிஸ்ராந வாத்ஸல்யத்தை
யின் கொடுமையை 1 ‘அளிய நம்மையுமென்னும் பைய
லவோ கொடியவாறே’ என்று ஸர்வத லேக்ஷண்ய
மே தமக்கு நிர்வாஹகமாக ரக்ஷித்து தொண்டரடிப்பொடி

ஸம் என்னப்போல், அதாவது நான் பண்ணும் ப்ராயச்சித்தங்களை எப்படி அபசாரங்களையும் [illegible] அநுஸந்தேஹம், ஸர்வாபக்ருஷ்டக்கு ஸ்வீகர்த்துமானான், ஸம்: - [illegible], ஸ்வாபக்ருஷ்ட-பாபி, ஸம்ரக்ஷணார்த்திஷ்வசயிது - [illegible] காட்டுகிற [illegible], வத்ஸ்ய: - கொல்லத்தக்கவன் க்ருஷ்ணஸ்ய - [illegible], ந வாஸ்தீய: - [illegible] வாத்ஸல்யமாய - [illegible] மாதாவானவன், வைலக்ஷண்ய ஆக்ருதியாய - [illegible] அஸாதாரணமான [illegible] ‘வயம்’ [illegible] ஸ்வரூப [illegible], க்ஷணம் ’ [illegible] பொருந்தாத [illegible] பாசம் [illegible] ஸம்பந்தம் ‘வயம்’ [illegible], [illegible] க்கு அஸாதாரணமான ஸம்பந்தமாகில் இருப்பது, ‘க்ஷணம்’ என்றும் சொல்லப்படுகிறது அளிய - [illegible] கூடிய, நம - நம்முடைய, பையல - சிறுவன், என்னும் - [illegible] அபிமானிக்கிறீர்களே, அம்மவோ ’ என்பது [illegible] மிகுதியைக் காட்டுகிறது, கோடியவாறே - ([illegible] மக்களுடைய) கரூரமான ஸ்வபாவம் நிர்வாஹகமாக-[illegible] தை திருப்பிச்சுப் ரக்ஷித்த- [illegible] திருநாமமே இவ்வாதத்தைக் காட்டுகிறது என்று [illegible] பதங்கள் ‘தொண்டரடிப்பொடி’ என்று [illegible]

1 திருமாலை-37

பொய்யாழ்வார் அருளிச்செய்தார் இச்ச்லோகங்களில் ப்ராஹ்மணஸ்வம் 1 'விஷ்ணும் க்ராந்தம் வாஸுதேவம் விஜாநந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சதே தத்வதர்ஶீ' என்கிற ஸூக்தியாலே விசேஷ விஷயம் ஸாமாந்ய விஷயமானாலும் ஸாமாந்ய விஷயத்திலபசாரம் ஐகாந்திகமாயத்தாலே ஸீக்ரம்

ஸந்தாவா தேவானரான் ப்ராயஶ்சித்தாந்யவஸ்தித: |
தஸ்மாச்சரணாகதானாம் ஸர்வேஷு ஸம்ருத்தி வாத்மன: ||

க்ராந்தம் - எல்லா லோகங்களையும் ஆக்ரமித்தவனையும், **விஷ்ணும்** - எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருப்பவனுமிருக்கிற, **வாஸுதேவம்** - பகவானை, **விஜாநந்** - அறிந்தவனும், **தத்வதர்ஶீ** - தத்வங்களை அறிந்தவனுமிருக்கிற, **விப்ர:** - ப்ராம்மணன், **விப்ரத்வம்** - ப்ராம்மணன் என்று சொல்லப்படும் தன்மையை, **கச்சதே** - அடைகிறான். **விசேஷ விஷயம்** - தத்வதர்ஶியான ப்ராம்மணனைக் குறிக்கிறது. **ஸாமாந்ய விஷயமானாலும்** - பொதுவிலே எல்லா ப்ராம்மணர்களைப் பற்றியதாயிருந்தாலும் ஸாதாரண ப்ராம்மணர் விஷயத்திலேயே அபசாரப்படக்கூடாதென்பது 'வைஷ்ணவோ விப்ர: கேஶவஶ்லோகஸாமி:' இத்யாதி வசனத்திலிருக்கிறபடியினால் பகவானுக்கு அந்தரங்கர்களென்கிற காரணத்தினால் அப்படியிருக்கப் ப்ராம்மணர்கள் மிகவும் ப்ரியமான பாகவதர்கள் விஷயத்தில் சொல்ல வேண்டியதில்லையென்றபடி. கேவலம் அநுதாபமாத்திரம் பாபத்தை நாசம் செய்துவிடுமென்று 'க்ஷாந்த்யா ஸம்ஹார தஷிவஸ்வி ராத்ரோ ...', 'ஏதத்ர ஸ்யாத்கம் யஷ்டு ஷமியமே' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லியிருக்க ப்ராயச்சித்தமே செய்ய வேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையே என்ன அருளிச்செய்கிறார் — '**ஸந்தாவா:**' என்றுமபித்து

ப-ரை] **ஸந்தாவா:** - அநுதாபப்படுவதினாலும், **உபரோக:** - அபராதம் பிறந்து நிவ்ருத்தி யடைவதினாலும், **ப்ராயஶ்சித்தாந்யவஸ்தித:** - ப்ராயச்சித்தம் செய்ய ஆரம்பிப்ப

---

1 பார-ஆனு-16-2

[illegible] ஸ்வபுஷ்பாணி [illegible] நிர்குணோ தேவதாம்
[illegible] ப்ரீத்ய [illegible] விஶிஷ்யதே ||
[illegible] வா [illegible] |
ஸக்ருத் [illegible] ஸத்ய: [illegible] ||

உள்ளதான [illegible] வருவிப்பதுகள் [illegible]
[illegible] மறையினை [illegible]
[illegible]
இன்றாதிலே [illegible] ரானருடனே [illegible]

[illegible]

[illegible]

பரபக்தியைத் தவிர மற்றுப் பாபவிமோசனங்கள் இப்படிப் பாபாரம்பப் பாபங்களைப் போக்கா தென்று அருளிச்செய்கிறார்—'உளதான' என்று ஆரம்பித்து.

[படை] உளதான - அநாதி ஸம்பந்தமான ப்ரவாஹ்யபடைப்பைத் தாகையினாலே இதற ஸமுதாயமான ஸ்ருஷ்டியில், வல-தருடமாகயான அதாவது பரிஹரிக்கப் போகாதபடியான ப்ரபலமான, வினைக்கு-பாபங்களுக்கு, அதாவது பாபாரம்பமான பாப ப்ரவாஹத்துக்கு என்றபடி, உளம்-மனது, வெருவி-பயந்து இருப்பவர்களுக்கு அதிகாரமான மோக்ஷத்துக்குக் கருமங்களை உலகளந்த - லோகங்களையெல்லாம் காலிலேயாக்கி அளந்த, வளா-வளர்ந்தவன், லோகங்களை யெல்லாம் வாமனனாய் ஆதிகாலம் சிறியதாயிருந்த திருவடியாலே வளர்ந்து அளந்த தாமரை இணை-திருவடிகளாகிற இரண்டு தாமரைகளை, புஷ்பங்களைப் போலே இவற்றின் தாமரைகளை ஸமர்ப்பணமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வன-கருடமான, சரண-மரணமாக, வரித்தவா தாம - பராகத்தின் பராபரஸம் வரித்தவராக, களைதானென (இவை ப்ரபத்தி ஸ்வரூபமான புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதனமான) என்று சொன்னபடி, எழும் - வருகின்றவையாகிற, கன்மம் - பூர்வாபராதங்களை, துறப்பா - விட்டு விடுவாராய் 'உளதான வலவினைக்கு' என்பதால் பராரம்பமாக பாபங்களுக்குப் பாபக்ஷயம் பண்ணியவர்கள் உத்தர கைங்கர்ய விரோதியான புத்தி பூர்வாபராதங்களைச் செய்யமாட்டார் என்றும், அப்படிப் பிராயச்சித்தம் காமல பொறுவாக பரபக்தியை யின்றிக் கேட்டாலும் பராபரிக்கிரஹத்தினாலே பரிஹரித்துக் கொள்ளுவார் என்றும் காட்டியது, துறந்திடினும் - அப்படி ப்ராயச்சித்தங்களைப் பராபரிக்ரஹம் செய்யப்பட்டும், இனைகாம - ஆயினாலும், வ்ருத்தவங்கப் பந்தியாயிருப்பிறது, நிலை - ஸ்திதி, செக - ஸமித்தம் படி, அதாவது அபராதம் செய்தவர்கள் திருந்தி அவிரோதித் தமை பற்றியும், எங்கள் பிரான் - எங்களுக்கு உபகாரகன், 'எங்கள்' என்பதால் பராபரனாயிருப்பவனாயும் குறிக்கிறது, அதாவது எம்பெருமான் பரபன்னர்களுக்கு உபகாரகன் என்றபடி, அருள் - கருணையாகிற, தேன், 'தேன்' என்பதினால் ஸ்வயம் பரியோஜனம் என்பதும் அறிவுடன் நிறுத்தி செய்யாத

ப்ராரப்தேதர பூர்வபாபமகிலம்
ப்ராமாதிகம் சோத்தரம்
ந்யாஸேந க்ஷபயந் நநந்யவஶத:
ப்ராரப்தம் ச ஶநைர் ந: |
தீபூர்வோத்தரபாப்மநாம் அஜநநாத்
ஜ்ஞாதே தவித்நிஷ்க்ருதே:
க்ஷிப்ரம் ஸம்ஶமயந் நிஜேஷ்டகமயந்
தே கோபீஶோ ந ப்ராஜ்ஞ: ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அபராதபரிஹாராதிகாரோஷ்டாவிம்ஶ:

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: |
சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கூடிய தென்பதும் கபோதிதம், எழும் - வருந்தி யடையும், பரபத்தி வஶீகருதனான பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் நடுவில் அபசாரங்களாலே தடுக்கப்பட்டிருக்கது, இப்பொழுது ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் முன்போல ப்ரஸரிக்கு மென்றபடி.

ஶரீர பதி ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னனாலே புத்தி பூர்வோத்தராகங்களைச் சொன்னபடி கைவிடான் என்று நிர்ணயிக்கிறார் — 'ப்ராரப்த' என்று ஆரம்பித்து.

ப - ரை] **ப்ராஜ்ஞ:** - ஸர்வஜ்ஞனான பகவான், **ந:** - நம்முடைய, **அகிலம்** - எல்லா, **ப்ராரப்தேதரபூர்வபாபம்** - (ப்ரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட) ப்ராரப்தம் பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்களையும், **உத்தரம்** - ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, **ப்ராமாதிகம்** - புத்தி பூர்வகமில்லாத பாபத்தையும், '**ச**' என்பதினால் தேஶகாலாதி வைகுண்யத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூர்வக

பாபமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **அநஹ்வமத்ஹா ரஸ்வல்பம்ச** - நம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத பாபத்தின் ஒரு பாகத்தையும், **ந்யூநேஷு** - பாபத்தினாலேயே, **க்ஷபயது** - போக்கடித்துக்கொண்டு, **யீவ ஏவ பூர்த்தரவாப்தா** - புத்தி பூர்வகமான உத்தராகங்களின், **அஜ்ஞாநாத்** - உண்டாகாமையினாலும், **ஜாதேஷு** - உண்டான போதிலும், **தந்நிஷ்க்ருதௌ** - அவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்வதினாலும், **கடோரே** - கடூரமான ஸ்வபாவம், **ஸதி** - இருந்ததேயாகில், அதாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திசக்தியில்லாத கடின ஸ்வபாவம் இருந்ததேயானால், **ஶிக்ஷயாபி** - (லகு) ஶிக்ஷையினாலும், **க்ஷபயந்** தோஷமில்லாதவனாகச் செய்துகொண்டு, **ஸ்வீகரோதி** - அங்கீகரிக்கிறான்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

அபராதபரிஹாராதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்.

[வாஸஸ்தானம் நாயகர் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படுமிடம் வாஸஸ்தானம்—கலியுகத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை மாத்திரம் தவிர்ந்திருப்பதற்கு காரணம்—பகவத் க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமை—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ரம்]

யத்ர ஸ்வைரம் ஸ்திதிர் ஹரிபத
ஸேவாதிஸேவாபராஷே
யத்ர ஸ்வைரம் ஸம்வஸிதயியோ
ஜநஸ்ஸகலவிநோதஸ: ।
வாஸஸ்தாநம் தமிஹ க்ருதிநாம்
ஸாதி வைகுண்டகல்பம்
ப்ராயோதேசா மநிஷிதா:
ப்ராயிகாவிதவ்ய: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இந்தக் கலியுகத்தில் தேசகால வைகுண்யங்கள் அவச்யம் நேரிடுமாகையினால் அவைகளினால் உண்டாகும் புத்திபூர்வோத்தராகம் இவனிடத்தில் லேபியாதாகையினாலும், புந: ப்ரபதனத்தை விதிக்கிற சாஸ்திரம் வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— 'யத்ர ஸ்வைரம்' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஹரிபதஸேவாதிஸேவாபராஷே:** - பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது, முதலிய கைங்கர்யங்களுக்கு, **யத்ர** - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், **ஸ்வைரம்** - ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கை, **ஸ்திதி** உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நிரவ ராயராசக்ஷேத்ர வ்ருத்தியிலே ராஜியும் ஸுக்ஷேத்ய முடையவனாய், 1 'ஸகார்த்ரவ்ஸ வசேஷ்டவ்ஸா

யத்ர - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், ஸகாரஸ்த்வஸ்வவலிதயிய:- பாண்டுராந்திதாமத்தில் ஸ்ராயசுரோடகூடின புத்தியையுடைய, புவஸ்வஸ்வாலி- யாராவது ஒருவனுடைய, ஹ்ருதி - கிடைப்பது (உண்டாகிறதோ), அதாவது ஜாதயாதி நியமங்களின்றிலே, திருக்கச்சி நம்பிபோலவாருண்டாகில் அவரையும் என்று தாத்பர்யம், தனித்தனியாக 'யத்ர' என்றருளிச்செய்திருப்பதினால் இரண்டும் சேர்ந்து கிடைக்காவிட்டால் ஒன்றாவது அமையும் என்பது தாத்பர்யம், தத்ர- அப்படிப்பட்ட இடம், க்ருதிநாம்- க்ருதக்ருத்யர்களான ப்ரபந்நர்களுக்கு, இஹ - இந்தப்பூலோகத்தில், வைகுண்டஸதர்ஶம் - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான, வாஸஸ்தானம் - வஸிக்கும் இடமாக, பகவதநுபவ கைங்கர்ய வ்ருத்தி மாத்ரத்தாலே வைகுண்ட ஸதருஶமென்றபடி. பாதி - ப்ரகாசிக்கிறது, ரிஷிபிர்ஜுஷ்டா: - ரிஷிகளினால் சொல்லப்பட்ட, புண்யக்ஷேத்ரா: - அநேகமான புண்ய க்ஷேத்ரங்கள், ப்ராயிகயோக்யதா: - பெரும்பாலும் யோக்யதையை யுடையவைகள், அதாவது சிறந்த ஸதாசார்ய ஸந்நிதிகள் செய்வதற்கு யோக்யதையுடையவைகளாக, அநேகமாய் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம் இதனால் ரிஷிகள் அந்தக்காலத்தில் வஸித்தமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னதாக என்பது தாத்பர்யம்

'இருந்த நாள்' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் இவைகளின் அர்த்தமும், 'இப்படி' என்பதினால் ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரார்த்தமும், 'ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக' என்பதினால் உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், 'நிரவராய' இத்யாதியினால் அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தமும், 'க்ஷேத்ரவ்ருத்தி' என்பதினால் புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரார்த்தமும் அநுபவிக்கப்பட்டதாகிறது ராஜியை, ஸுக்ஷேத்ய - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

1 விஷ-ஸம,

ஶைவ ஶ்ரா³ கா³ணா ஷிஹி: । விஷ்ணுனா வ்ஸ்வ தெஷ்டவ்யஸ்தஸ்ய ஸர்வம் ஸர்வஹி ॥’ என்னும் படியா யிருக்கிற ஸர்வேசுவரனுக்கு வ்ருத்திக்கா ரணமாக ஸர்வஸ்யாத விசேஷ மெதென்னில் — சூத்ரவதரதி வர்ணாஶ்ரமங்கள் யதாஸ்வாவஸ்த தாலே யிப்போது ஸ்ராக்ஷணுங்க ளானபடியாலே

வர்ணாஶ்ரம கர்மங்கள் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்

வாதுர்வர்ண்ய யஷ்டம் ஷ்ருதி ஷ்டமான விடத்திலே வஸிப் பா னென்கிறதுவே யிப்போதைக் குபாதேயம் அவ்விடங்கள் தன்னிலும் [1] ‘கருந்தடமுகில் வண் ணனைக் கடைக்கண்டு கை தொழும் பத்தர்களிருந்த வூரிலிருக்கு மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார்கொ லோ’ என்கிறபடியே ஸாமவதோத்தரமான தேசம்

பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்

யான உபாயத்திலே த்வரைப்படுதல் ஸாகாங்க்ஷ - பரமைகாந்தி, ஶாஸ்த்ரகா³ணாஷிஹி: - ஶா ஸ்த்ரம், முதலியவைகளினாலே, தவ்ஸ வஷெஷ்டவ்ய: - சொல்லிக்கொள்ளத்தக்கவனல்ல, விஷ்ணுனா - பகவானாலே, அதாவது அவனைக்கொண்டு, வ்ஸ்வஷெஷ்டவ்ய: தஸ்ய - அவனுக்கு, ஹி - என்கிற காரணத்தினாலே, ஸர்வம் - எல் லாம், ஸர்வன் - அப்தப பரவானேயோ இத்தால் பரவித்தமான க்ஷேத்திரங்களிலேயே வஸிக்க வேண்டுமென்கிற நியமம் இவன் விஷயத்தில் அபேக்ஷிதம் என்று அபேக்ஷபா ஸம்ஶெய்கப்பட் டது ‘சூத்ரவதி’யாவது ஹிமவத்பர்வதத்திற்கும் விந்த்ய பர்வதத்திற்கும் மத்யத்திலுள்ள தேசம் ஸ்ராக்ஷணுங்களானபடி யாலே - வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் கலந்திருக்கிறபடியினாலே என் கிறதே - என்று ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லி யிருக்கிறதே, கரும் - கறுத்த, தட - விஶாலமான, முகில்வண்ணனை - மேகத்தைப் போன்ற வர்ணத்தையுடைய பகவானை, கடைக்கண்டு - ஆராத திவ்யே பார்த்து, அன்றிக்கே கடைக்கொண்டு—கடை - கட ாம், ரக்ஷகன் என்றபடி, ரக்ஷகனாக ஆஶ்ரயித்து, கைதொழும் - ஸேவிக்கிற, பத்தர்கள், இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர் எத் தவம் (ஜந்மாந்தரத்தில்) செய்தார்களோ ஸாமவதோத்தரமான-

1, பெரி-தி 4-4 7

ஶாஶ்வதர்க்கு பரிக்ரஹம் 1 'ஸுரஜகத்திம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | பாபக்ஷிதிவிமுக்த்யர்த்தம் வாஷ்ணோபஹதாஜநா:||' என்னச் செய்தே 2 'ஸுரவர்ஹவிஷ்ணு நாராயணவாராயண: | ஸ்வர்க்கநிவாஸாஹாமாத்ருவிஶேஷவஹரிஶ:|தர்ஶநீய த்ருத்யஸ்வாய வயவஸிதீ | காவேரீ ஶஹாஹாமா ஞ்தீவீவஸஹாநதீ || மேஷித்ரஜம் தாம்ஸாம் ஶநாஜ ஶநாஜேஶ்வர | ஷ்ரேயோஹ்க்ஷா ஹமவதி வாஸமேவேஷ ஶூராஸ்யா:||' இத்யாதிகளிலே கலியுகத்தில் ஹாமவதா வஸிக்கும் தேஶவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகையாலே இந்த யுகத்தில் இப்படி தேஶங்களில் ஹாமவத வரிஷ்டமான ஸ்ஜநங்களே பரிக்ரஹங்கள் திருநாராயணீயத்தில் 3 'ஏகபாதஸ்திதைஸ்ஸம்யக்த்வக

அநேகமான பாபங்களை வஸிக்கிற ஸுரா - கலியுகத்தில், ஜகத்திம் லோகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயும், ஸர்வஸ்ரஷ்டாரம் - எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனையும், ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாயு மிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, ஶேஷ்ட்ய!, வாஷ்ணோ பஹதாஜநா: - பாஷண்டர்களினால் கெடுக்கப்பட்ட ஜனங் கள், பாபக்ஷிதிம் - ஆராதிக்கப் போகிறதில்லை என்னச் செய்தே-என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே ஶநாஜேஶ்வர - ஓ! ராஜாவே, யே எவர்கள், தாம்ஸாம் - அந்த நதிகளுடைய, ஜலம் - ஜலத்தை, பிவந்தி குடிக்கிறார்களோ (அவர்கள்), ஸுஶூராஸ்யா: - நிர்மலமான மனத்தையுடையவர்களாய், ஹமவதி - பகவானிடத்தில், ஷ்ரேயோஹக்தா: - பெரும்பாலும் பக்தர்களாகிறார்கள் மற்றையிடங்களினால் சொல்லப்பட்ட தேஶவிஶேஷங்களைவிட்டு பரசவஸ்திஷ்டிதமான தேஶவிஶேஷத்தை அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—' திருநாராயணீயத்தில்' என்றாரம்பிக்கும் மஹாபாரதத்தில் ஶாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷதர்மத்தில் பதரிகாஶ்ரம நாராயணன் ரிஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாகத்திற்கு 'திருநாராயணீயம்' என்கிற பெயர் ஏகபாதஸ்திதை - ஒரு காலில் நிற

1 வி-பு 6-1-50 2 88-ம் பக்கம் பார்க்க 3 பார ஶா-349-85

மாதிநி | கதம் வஸ்தவ்ய மஸ்மாபி: ஸர்வம் தத்வக்துமர்ஹஸ ந: ||' என்று தேவர்களும் ருஷிகளும் விண்ணப்பம் செய்ய ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படும் ய‌ய 1 'குரவோ யத்ர பூஜ்யந்தே ஸாத்வவ்ருத்தா: ஸமாஹிதா: | வஸ்தவ்யம் தத்ர யுஷ்மாபி: யத்ர க்ஷேமம் ந ஹீயதே || யத்ர வேதாஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச தபஸ்ஸத்யம் தமஸ்ததா | ஹிம்ஸா ச யுக்தஸம்யுக்தா ப்ரவர்தந்தே ஸுரோத்தமா: || ஸவை தேசோ ஹி வஸ்ஸேவ்யோ மாவோ(அ)யுக்த: பாதஸ்ப்ருசேத் ||' என்று பகவான் அருளிச் செய்தான அவ்விடங்கள் தன்னில் உகந்தருளின திவ்யதேசங்களிலே தனக்குக் கைங்கர்யத்துக்கு ஸௌகர்யமுள்ள விடத்திலே நிரந்தரவாஸம் பண்ணு கிற, யத்கூ தாமமானது, யத்... - அதாவது ...த்தில, மாதிநி - போர யத்தனம் செய்து ... கலியுகத்தில் என்றபடி, அஸ்மாபி: - எங்களால், கதம் - எப்படி, வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, பகவந், தத் - அதை, ந: - எங்களுக்கு, வக்தவ்ய - சொல்லும் ஸாத்வவ்ருத்தா: - நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவர்களாயும், ஸமாஹிதா: - ஸாந்தியோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற, குரவ: - ஆசார்யர்கள், யத்ர - எங்கு, பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ, தத்ர - அவ்விடத்தில், யுஷ்மாபி: - உங்களால், வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, யத்ர - எவ்விடத்தில், க்ஷேமம் - ..., ந ஹீயதே - குறையவில்லையோ, யத்ர, வேதாஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச தப: - வேதங்களும், யஜ்ஞங்களும், தபஸ்ஸும், ஸத்யம் - ஸத்யமும், தம: - இந்திரிய ஜயமும், யுக்தஸம்யுக்தா - ...தோடு சேர்ந்ததான, ஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யாகங்களும் என்றபடி, ப்ரவர்தந்தே - ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ, ஸுரோத்தமா: - தேவஸ்ரேஷ்டர்களே, ஸ: - அந்த தேசம், வ: - உங்களுக்கு, ஸேவ்ய: - ஸேவிக்கத்தக்கது, வ: - ...கள், அயுக்த: - அக்ரமமானது, பாத: - கால், ஸ்ப்ருசேத் - தொடாது இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கத்தைத் ...

1 பா-மோ 349 86, 87, 88

உத்தமம் இத்தை [1] 'யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே கத்யத்தில ஸ்ரீரங்கத்தைமாத்திரம ஸுகமாஸ்ஸ்வ' என்று ஸர்வேச்வர குறித்திருப்பதற்கு காரணம் ஸ்தாநங்களான ஸமஸ்த க்ஷேத்ரங்களுக்கும் ஔபலக்ஷணிகமாகவருளிச் செய்தார். ஸமஸ்த க்ஷேத்ரங்களே விவேகிக்கு வாஸயோக்யமான மென்னுமிடத்தை [2] 'யத்ர நாராயணோ தேவ: பராத்மா பகவத்க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை ஸநாதந: । தத்புண்யம் தத்பரம் ப்ரஹ்ம தத்தீர்த்தம் தத்தபோவநம் ॥ தத்ர தேவர்ஷயஸ்ஸித்தா: ஸர்வே சைவ தபோதநா: ॥' என்று ஆரண்ய பர்வத்தில் தீர்த்த யாத்ரையிலும், [3] 'சோரகா: ஸர்வதோ ராஜேந்த்ர ஸுமஹாந்த ஸர்வபாதகாந்த । நச்யந்தே ஸமஸ்தாஸ்து யத்ர ஸ்ரீதரோ கமலலோசந: ॥ ஸாக்ஷிஹிஸம்ஸ்தோ நித்யம் ப்ரஹ்மாதிஸுராய

த்யத்தில அருளிச்செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபிக்கிறார்— 'இத்தை' என்றாரம்பித்து. யாவச்சரீரபாதம் - சரீரம் விழுமளவுமிலே, அத்ரைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸ்ரீரங்கே - ஸ்ரீரங்கத்திலேயே, ஸுகம் ஸுகமாக, ஆஸ்ஸ்வ - வஸி, ஔபலக்ஷணிகமாக எல்லாத் திவ்ய தேசங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக யத்ர - எவ்விடத்தில், தேவ: - தேவனும், ஸநாதந: - அநாதியாயும், பராத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவுமாகிய, நாராயண:, (வஸிக்கிறாரோ), தத் - அந்த இடம், புண்யம் - பரிசுத்தமானது, தத், பரம்ப்ரஹ்ம - எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்தது, தத், தீர்த்தம் - புண்ய தீர்த்தம், தத், தபோவநம் - ரிஷிகள் தபஸ்ஸு பண்ணும் இடம், தத்ர - அவ்விடத்தில், தேவர்ஷய: - தேவ ரிஷிகளும், ஸித்தா: - ஸித்தர்களும், ஸர்வே - எல்லா, தபோதநா: - ரிஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்) ராஜேந்த்ர! ஸுமஹாந்த - மிகப் பெரியதாகிய ஸர்வபாதகாந்த - எல்லாப் பாதகங்களையுமுடைய, சோரகா: - சோரகம் என்கிற பாவங்கள் (இருக்கிறது), யத்ர - எந்தப் ப்ரதேசத்தில், ஸ்ரீதரோ - லக்ஷ்மியோடு கூடினவராயும், கமலலோசந: தாமரைப் பூக்கள் போன்ற

---

1 கத்யம் 2 [illegible] ஆர 84 27-28 3 [illegible]-12-8,9.

ணோ ஹரி:||' என்று ப்ரச்னோத்தரத்திலும் மஹர்ஷி யருளிச்செய்தான ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானாலும் 1 'ஸ மஹாபாக: சித்ரகூட: ஸோ கிரிராஜோபமோ கிரி:| யஸ்மின் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே||' என்கிற இடத்திலும் பகவதத்யுஷித க்ஷேத்ரத்தினுடைய ஸர்வாபிகம்யத்வ மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸூசிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ஸாத்வதாதிகளிலும் ஸ்வயம்வ்யக்த தைவ ஸைத்த வைஷ்ணவங்களென்கிற க்ஷேத்ர விசேஷங்களையும் அவற்றின் எல்லைகளிலேற்றச் சுருக்கங்களையும் பிரித்துச் சொல்லி 2 'த்ருஷ்டம் ப்ரியவசாச்சித்தம் ந்ருணாம் யத்ர

கணங்களையுடையவராயும், ப்ரபு: - யஜமானனுமாய், ஹரி: - பாபங்களைப் போக்குபவராயுமிருக்கிற, பகவாந் நாராயண: - பகவானாகிய நாராயணன், மோக்ஷிபி: - மோக்ஷத்தை இச்சிப்பவர்களால், ஸம்ஸ்துத: - ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவராய், நித்யம் - எப்பொழுதும், வஸதே - வஸிக்கிறாரோ, மஹர்ஷி - வ்யாஸர் யஸ்மின் எந்தப் பர்வதத்தில், காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமன் குபேர: நந்தநே இவ குபேரன் இந்திரனுடைய நந்தன வனத்தில் போலே, வஸதி - வஸிக்கிறாரோ ஸ: - அந்த, கிரிராஜோபம: - ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு ஸமமான, சித்ரகூட: கிரி: - சித்திரகூடமென்கிற மலை, மஹாபாக: - விசேஷ மஹிமையையுடையது அபிகம்யதமோ - எல்லோராலும் அடையக்கூடியதாயிருக்கை இங்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் வஸித்த இடங்களைச் சொல்லியிருப்பதினால் அர்ச்சாரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம் என்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸ்ரீ ஸாத்வதாதி' என்றாரம்பித்து ஸ்வயம்வ்யக்தம் - பகவான் தானே ஆவிர்ப்பவித்த ஸ்ரீரங்கம் முதலியது தைவம் - தேவர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புராண ஸ்தலங்கள் வைஷ்ணவம் - பக்தர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது யச்ச - எந்த, ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, சித்தம் - மனது, த்ருஷ்டப்ரியவசாச்ச -

1 ராமா-அயோ 78 12 2 ஸ்ரீஸாத்-ஸம-7-120

ல்மிஷைர்வ்ருதம் | ததந்தகாலே ஸம்ஶுத்திம் யாதி நாராயணாலயே ||’ என்றவோ க்ஷேத்ரங்களி லெல்லைக்குள்ளே வஸித்தவனுக்கு தேஹாந்த்யகாலத்திலே வரும் விசேஷமும் சொல்லப்பட்டது ஆகையால் 1 ‘ யத்கிம்சித் குர்வாணோ விஷ்ணோ ராயதநே வஸேத் | ந கிம்சித் அகுர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் ||’ என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே வல்ல கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸமவ ஜ்ஞரவதாஸிர விஷயமான ஸச்சாஸ்த்ர க்ஷேத்ர

க்ஷேத்ரத்தோடு கூடிய இந்திரியங்களுக்கு ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், கல்மிஷை: - பாபங்களினால், வ்ருதம் - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, தத் - அது, நாராயணாலயே - பகவானுடைய க்ஷேத்ரத்தில், அந்தகாலே - மரணமடையும் ஸமயம் (சிதைந்ததேயானால்), ஸம்ஶுத்திம்-பரிஶுத்தியை, யாதி-அடைகிறது. அந்த்யகாலம் - விடுங்காலம் விசேஷம் - பரிஶுத்தி, ஆதி ஸம்ருதி முதலியது பகவத்க்ஷேத்ரவாஸம் இப்படிப்பட்ட அதிசயத்திற்குக் காரணமாகில் பரவான முதலியவர்களுக்கு விரோதம் செய்வதற்காக அங்கு வஸிக்குமவர்களுக்கும் இந்த பரிஶுத்தி ஸம்பவிக்குமே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்— ‘ ஆகையால் ’ என்றாரம்பித்து. யத்கிம்சித் - தன்னால் செய்யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைங்கர்யத்தை, குர்வாண: - செய்துகொண்டு, விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, ஆயதநே - கோயிலில், க்ஷேத்ரத்தில் என்றபடி, வஸேத் - வஸிக்கவேண்டும், (அதுசக்தியில்லையாகில்) கிம்சித் - ஒருவித வ்யாபாரத்தையும், அகுர்வாண: - செய்யாதவனைக் கொண்டு, விஷ்ணோ: ஆயதநே வஸேத் ‘ப்ரவ்ருத்தி’யாவது கைங்கர்யங்களில், ‘நிவ்ருத்தி’யாவது அபசாரங்களில் பாகவதர்கள் அபிமானித்த பகவத்க்ஷேத்ரமே உசிதமான வாஸஸ்தானமென்று நிஷ்கர்ஷம் செய்திருப்பது சில வசனங்களில் எந்த இடங்களிலும் பாகவதர்கள் வஸிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதுடன் விரோதிக்குமே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்

1

திறே. வஸிக்கை யுக்தம். 1 ‘நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ரா
பாவநமாக வஸிக்கும்படியே மோ யத்ர யத்ர வஸேந்நர:।
புண்யக்ஷேத்ரம். தத்ர தத்ர குருக்ஷே
த்ரம் நைமிஶம் புஷ்கரம் ததா ॥’ என்று சொல்லுகிற
வித்யநுஜ்ஞமில்லாதபோது ஏதேனுமொரு தேஶ
த்திலே வஸித்தாலும் இவன் வாஸஸ்தானமே அத்தே
ஶம் புண்ய ஆஶ்ரம மென்கைக்காக இதுக்கு ஶாண்டிலீ
வ்ருத்தாந்தம் ப்ரமாணமாகக் கண்டுகொள்வது ஆகை
யால் 2 ‘ஜ்ஞாநஸமகாலமுக்த: கைவல்யம் யாதி கத
ஶோக:। தீர்த்தே ஶ்வபசக்ருஹே வா நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி
பரித்யஜந் தேஹம்॥’ என்று ஶரீரபாதத்துக்கு மொரு
தேஶவிஶேஷ நியமமில்லையென்றதுவும் எப்படிக்கும்
ஸுத்திலிறவில்லை யென்கைக்காக

செய்கிறார்—‘நிக்ருஹீத’ என்றாரம்பித்து நிக்ருஹீதேந்த்ரிய க்ராம: - ஜயிக்கப்பட்ட இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை யுடைய, நர: - மனிதன், யத்ர யத்ர - எந்தெந்த இடத்தில், வஸேத் - வஸிப்பனோ தத்ர தத்ர - அந்தந்த இடத்தில், குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் - நைமிஶாரண்யம், ததா - அப்படியே, புஷ்கரம் - புஷ்கரதீர்த்தம், வித்யநுஜ்ஞமில்லாதபோது - விதிக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களையுடைய உசிதமான வாஸஸ்தானம் கிடைக்காதபோது இப்படியே மரணகாலத்திலும் தேஶ நியமம் வேண்டியதில்லை என்கிற வசனத்திறகும் கதி யருளிச் செய்கிறார்—‘ஆகையால்’ என்றாரம்பித்து ஜ்ஞாநஸமகாலம்- ஜ்ஞானமிருக்கும் ஸமயத்தில், உக்த:-சொல்லி, அதாவது நீயே ஶரணமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, தீர்த்தே - பரிஶுத்தமான இடத்திலாவது, ஶ்வபசக்ருஹே வா - சண்டாளனுடைய க்ருஹத்திலாவது, நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி - ஜ்ஞானமில்லாதவனாவது (ஜ்ஞானத்தோடு கூடினவனாகவாவது), தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜந்-விட்டவனாய்க் கொண்டு, கதஶோக: - போயிருக்கிற துக்கத்தை யுடையவனாய், கைவல்யம் - மோக்ஷத்தை, யாதி - அடைகிறான் எப்படிக்கும் - மரணகாலத்தில் நேருகிற க்ஷேத்ரங்கள் முதலிய வ்யத்யாஸங்களில

1 இ-ஸ-27-18. 2 வராஹபு

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயில்
அம்புயத்தோனயோத்தி மன்னர்க்களித்த கோயில்
தோராத தனிவீரன் தொழுத கோயில்
துணையான வீடணற்குத் துணையாங் கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில்
தீராத வினையனைத்துந் தீர்க்குங் கோயில்
திருவரங்கமெனத் திகழுங் கோயில் தானே

என்கைக்காக - பலம் விசேஷம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விசேஷம் பண்டாமென்பதில் இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமில்லை.

கீழருளிச் செய்தபடியே ப்ரபந்தத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேசங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில ப்ரதானமான திவ்ய தேசங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச் சேர்க்கி அதில் பதினமாமங்களாசாஸநம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார் — **ஆராத வருளமுதம்** ' என்றாரம்பித்து

ப[ரை] **திருவரங்கமென** - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லும்படி, **திகழும்** - ப்ரஸித்தமான, 'அறிவிலாமனிசரெல்லா மரங்கமென்னுமைப்பராகில் பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே' என்றும், 'ரங்கம் ரங்கமிதி ப்ரூயாத்' என்றும் சொல்லுகிறபடி மிக ஒப்பற்ற க்ஷேத்ரமாக ப்ரஸித்தமான, **கோயில்தானே** - பகவானுடைய வாஸஸ்தானமே, **ஆராத** - த்ருப்தி வராத, **அருள** - கருணையையுடைய **அமுதம்** அம்ருதரூபரான ஸ்ரீரங்கநாதன், **பொதிந்த** - [illegible] சேர்ந்திருக்கிற, **கோயில்**, **அருள் அமுதம்** - கருணையாகிற அம்ருதம், அதாவது க்ருபை அதிகமாயிருக்கிறபடியிறே பகவானைய அம்ருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது. அன்றியே 'அருளும் அமுதமும்' என்று சேர்த்து இவை இரண்டும் சேர்ந்த பின்னருக்கவுமாம் 'அருள்' என்பதினால் உபாயத்வமும், 'அமுத' மென்பதினால் உபேயத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. **அம்புயத்தோன்** - ப்ருமா, **அயோத்தி மன்னர்க்கு** - இக்ஷ்வாகுக்கு, **அளித்த** - கொடுத்த [illegible] பிறகு [illegible] ஸ்ரீரங்கநாதன்

விமானத்துடன் இக்ஷ்வாகுக்குக் கொடுத்த வ்ருத்தாந்தம் இங்கு அநுஸந்தேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபஜயத்தை யடையாத, தனி — 'ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே' என்கிறபடியே தன்னாதரா களில் ஒப்பில்லாதவனை, அன்றிக்கே அஸஹாய ஶூரனை, இதுவரை யெழுத்துக் கொண்டதாயிருக்கிறது ஆனால் லோக வ்யவஹார பதம் 'தோலாத' என்பது இலக்கிய பதம் வழி யெழுத்து அவஶ்யம் இருக்கவேணுமென்கிற நியம மில்லாமையினால் 'தோலாத' என்று பாடாந்தரம், வீரன்- ஸ்ரீராமன், தொழுத கோயில், 'கிஞ்சித் விஶிஷ்டம் நித்யம் ... ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்' இத்யாதியின் அநு ஸந்தேயம் துணையான - 'ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம் கரிஷ்யாமி யதாபலம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸஹாய மாகவந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ரக்ஷகமான, கோயில், 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற படியே தன் கடாக்ஷத்தினால் ஸதா ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்றபடி, 'விபீடணற்கு நல்லானை' என்பதின் கருத்து அநுஸந்தேயம், சேராத - நமக்கு துர்லபமான, அன்றிக்கே ஒன்றோடொன்று சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷார்த்தங்களெல்லாவற்றையும், அதாவது ஐச்வர்ய கைவல்யத்தையும், நித்யமுக்தர்களின் கைங்கர்யத்தையும், சேர்க்கும் - நமக்கு ஸுலபமாகச் செய்யும், கோயில், செழு - ஸகலப்ரமாணங்களுக்கும் உத்க்ருஷ்டமானதும், பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் அவனுடைய ஆராதனாதிகளையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுமான, மறையின்- வேதங்களின், முதலெழுத்து-ப்ரணவத்தை, சேர்ந்தகோயில், அந்த ப்ரணவமானது பகவானுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தைப் ப்ரகாசம்செய்வதைப்போல இந்த ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரமும் ப்ரகாசம்செய்கிறது, 'ப்ரணவே ப்ரணவாகாரம் ஹர்ம்யம் ரங்கஶாயிந: | வர்ஷ்யாஹணாய த்ருஷ்டிகம் ஸாக்ஷீக்ஷ்யதே ||' என்பது அநுஸந்தேயம் அன்றிக்கே 'விமானம் ப்ரணவாகாரம்' என்கிற படியே ஆகாரத்தில் அதற்கு ஸத்ருசமான என்றபடி தீராத- காமம் செய்யமுடியாத, அன்றிக்கே ப்ரஹ்மஞ்ஜுதியாதாநா ஸைவ்யாநாம்யான 'ஶங்காக்ஷண ஸம்ஶ்ரித்தே த்வாரித்வாரி ... நிஷ்க்ருதி: ஸவஷி ஸாஷி ஷோஷவிஶா'

கண்ணனடியிணை யெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெற்புத்
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்த பெருந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்புப்
பொன்னுலகில்போகமெல்லாம்புணர்க்கும்வெற்பு
விண்ணவரு மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே

என்கிறபடியே, ப்ராயச்சித்தாதிகளாலும் நாசம் செய்யமுடியாத என்றுகவுமாம், **வினையனைத்தும்** - காம்யங்கள் எல்லாவற்றையும், **தீர்க்கும்** - போக்கடிக்கும், **கோயில்**

'**அருளமுதம்**' என்பதிலே நாராயண ஸப்தார்த்தமும், '**போந்த**' என்பதிலே அது உள்ளே இருப்பதென்றும், '**செழுமறையின்**' இத்யாதியாலே ப்ரணவ ஸாமர்த்யமும், '**தீராத வினை**' இத்யாதியாலே நமஸ் ஸப்தார்த்தமும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதிலே ஸ்ரீரங்கம் திருமந்த்ரத்திற்கு ஸத்ருசம் என்றதாயிற்று

ப - ரை] **வேங்கட வெற்பென** - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லும்படி, **விளங்கும்** - ப்ரகாசிக்கிற, 'வேங்கடங்கள்' இத்யாதிகளிற்படியே அன்வர்த்தமான ப்ரஸித்தியையுடைய, **வேத வெற்பே** - வேத ப்ரதிபாத்யமான மலையே, அதாவது ருக்வேதத்தில் 'நொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்த தோஷங்களிருந்த போதிலும் மலையைக் குறித்துச் செல்லுங்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, **கண்ணனடியிணை** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - நமக்கு, **காட்டுமே** - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, **வெற்பு** - மலை, அன்றிக்கே **கண்ணன்** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகிற ஸ்ரீநிவாஸன், **அடியிணை** - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - அகிஞ்சனரான நமக்கு, **காட்டுமே** - '**மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ**' என்று உபதேசித்த அர்த்தத்தை நேரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுத்திரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களை கீழே திருப்பிக் காட்டிக்கொண்டிருப்பதிலே தம்முடைய திருவடிகளை ஸர்வருக்கும் காட்டிக

கொண்டிருக்கிற இத்தால் இது சரமச்லோக துல்யம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடு - க்ரூரமான, வினையார் - பாபங்களை யுடையவர்களின், இருவினையும் - புண்ய பாபங்களென்கிற இரண்டு விதமான பாபங்களையும், கடியும் - போக்கடிக்கிற, வெற்பு - இது, இந்த மலைக்கு, வீடு - மோக்ஷம், திண்ணம் - நிச்சயம், என்னை என்று சொல்லும்படி, இப்படி ஸகலவித ச்ரேயஸ்ஸுக்களையும் செய்வதற் குக்காரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ பெரியதிருவந்தாதியில் திருவேங் கடத்து எழில்கொள்சோதி எந்தை தந்தை தந்தைதந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய ஆழ்வார் பேசிற்று, திகழும் - ப்ரகாசிதமான, வெற்பு, தெளிந்த - கலக்கமில் லாத, அதாவது ஸர்வபாபோஹாரிணியைப் போல ஸ்வஸ்வாதூதக தாநி ஸஹஸ்ரங்கள் என்றபடி, பெரும் - மஹாமஹிமையுடைய, தீர்த்தங்கள் - ஆகாசகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள், சேர்ந்த - நிறைந் ததான, அன்றிக்கே நெருங்கிவர்த்திக்கிற, 'விமாநஹரிதரூபே ஷைஷாம் ஸீதலாம்ஸாரஸாஸதீம் । ஸ்ரீநிவாஸாய மொவாயி வரீவாஹவாம்வரம் ॥' என்கிறபடியே குருபரம்பரைக்கு மூலகாரணம் என்பது தயோதிதம், வெற்பு, புண்ணியத்தின், புகல் - உபாயம், என்ன, புகழும் - ஸ்தோத்ரிக்கப்படும், வெற்பு, அதாவது புண்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு திருமலை வாஸமே அமை யுமென்றபடி 'ஊன்றும் செல்வமும்,' அதன் காதபாய ஸங்க ரஹமான 'ஸ்ராஜஜ்வ க்ருஷ்ணாஹவ்யதிவிஹவம் வ்ருஷ்ண்யயபுரயஷ்சிஃ வம் ஜந்தாகாக்ஷத்து வ்ருஷகிரிதடே ஜங்கஷாம் தஸ்யஷாம் வா' என்கிற ஸ்ரீ தயாசதகச்லோகமும் இதற்கனுஸந்தேயம். பொன்னு லகில் - ஸ்வர்ணமயமான பரமபதத்தில், போகமெல் லாம் புணர்க்கும் - உண்டாக்குகிற, வெற்பு, அன்னிடத்தில் வஸிக் கிறவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் ஸர்வ போகங்களையும் கொடுக் கக்கூடியது என்றபடி, அன்றிக்கே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அனுபவங்களையெல்லாம் இங்கேயே கொடுக்கக்கூடியது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், 'நானும் வருவனே கொண்டு நல்வழி போனவானு ரினம்பின்றுவருதி' என்பது அனுஸந்தேயம். விண்ணவரும் - நித்யஸூரிகளும், மண்ணவரும், இந்த லோகத்திலிருக்கும் மனு க்களும், விரும்பும் - ஆசைப்படுகிற, வெற்பு, அதாவது 'வானவர் வானவர் கோனொடும் சிந்து பூமகிழும்', 'கண்ணா யானென்றும் பணிந்தே விண்ணோர்க்கு' என்கிறபடியே இந்தமலையிலே திரு

உத்தம வமர்த்தல மமைத்ததோ
ரெழிற்றனு வுயர்த்த கணையால்
அத்திர வரக்கன் முடிபத்து மொரு
கொத்தென வுதிர்த்த திறலோன்
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த
வெண்ணெய் வைத்ததுணு மத்தனிடமாம்
மத்தகிரி பத்தர் வினை தொத்தற
வறுக்கு மணி யத்திகிரியே

ந்து எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ண வேண்டுமென்றாசை படுகிற, 'த[illegible]' என்று ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேசத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நித்ய ஸூரி களும் எப்பொழுதும் பரவாசுதேவனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் நியந்தர்களும் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற ஸௌலப்யாதிசயத்தை அனுபவிப்பதற்காக இந்த மலையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பது கருத்தாம்.

97 'தோராத தனிவீரன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீ ராமாவதாரமும், 'கண்ணன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரமும் தனித்தனியே வஸிக்கிற இரண்டு திவ்ய தேசங்களை யருளிச் செய்து இவ்விரண்டவதாரங்களும் வஸிக்கிற ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியை அருளிச் செய்கிறார்—'உத்தம' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **உத்தமம்**-ச்ரேஷ்டமான, '**ராமோ ராவணயோர் யுத்தம் ராம ராவணயோரிவ**' என்கிறபடியே ஸத்ருசமில்லாத என்றபடி, **அமர்த்தலம்** யுத்தம் செய்யுமிடத்தில், **அமைத்தது** அமைந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம், போதுமானதுமான அதாவது சத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்கப் போதுமான ஸாமர்த்தியத்தையுடைய, **ஓர்**-அத்விதீயமான, **எழில்** ப்ரகாசத்தையுடைய, **தனு** - தனுஸ்ஸினால், அன்றிக்கே '**உத்தமமமர்த்தலம்**' என்றது ருத்ரனுக்கும் பகவானுக்கும் பரஸ்பர பரீக்ஷைக்காக உண்டான யுத்த ஸ்தலத்தை, அப்பொழுது **அமைத்தது** - ஸாபலமாக

மனத்தினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, அப்படி இருந்த போதிலும் 'ஜ்யோதிஷீகம் தஷ்ந:' என்கிறபடியே முறிந்துவிட்டபடியினாலே வைஷ்ணவதனுஸ்ஸு அத்விதீயமாய் நின்றபடி 'ஓரெழில' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவோ அசாதாரணமாயிருந்ததில் கேசவத்தினால் வைக்கப்பட்டு பரசுராமனால் அதிகரிக்கப்பட்டது என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'எழி' என்பது பகவானைத்தவிர மற்றொருவரால் ஒரு வியாபாரமும் செய்ய முடியாமை, அப்படிப்பட்ட தனுஸ்ஸினை, **உயர்த்த** - உயர்த்தப்பட்ட, **கையால்** - தன் கையினால், **அத்திரவரக்கன்** - அஸ்திர பலத்தினால் சிறந்த ராவணன், அறிக்கேர '**அத்திற**' என்று பாடமானால் அப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தியத்தை யுடையவனை, என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், **முடி பத்தும்** – கலைசார் பத்தையும், **ஒரு கோத்தென**-ஒரு கூலை என்று சொல்லுமாப்போல், 'வானரர்களை வலிமையால் நிறுத்திப் போர் மூண்டு பின் நோக்கிப் பாரு கோல் சாக்காலன் பின்போல் பட்டு முடிவுகிற விலவில்லைக் கோண்' என்று சொல்லுகிறபடியே ஒரு கொத்திலிருக்கும் பனங்காய்களைப்போல் ராவணனின் பாணம் பாயோகம் வேண்டாமே ஒரு பாணத்தினால் அறுத்துத் தள்ளின படி சொல்லப்படுகிறது, **உதிர்த்த** - கீழே விழும்படி செய்த, இது அநாயாஸேந செய்தபடியைக் குறிக்கிறது, **திறலோனை** - ஸாமர்த்தியத்தை யுடையவனையும், **மத்துறு** - மத்தினால் கடைந்த, தயிர் மிகவும் கடைந்ததாய் தோன்றுகிற மத்து உள்ளே செல்வதற்காக உறைக்கப்பட்ட, **மிகுத்த** - அதிகமான, **தயிர்** - தயிரில், **மொய்த்த** - நிறைந்திருக்கிற, **வெண்ணெய்**, **வைத்தது** - உறியில் வைக்கப்பட்டதும் **உண்ணும்**-ஸ்வபாவமும், **அத்தன்** - ஆபத்திலே பந்துவானவனும், 'அஹம் நாரு நாராயணம் பாடி சீரார் கவையலம் நாடி செந்தாமரையாள் மாராய் வாழ்பூலையாள் மத்தாரப் பற்றிக் கொண்டு ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோ போதுமாய் சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை வேரார் நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு நாரார் உறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனைப் போராவே கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம் ஓராதவன் போலுறங்கி யறிவுற்றுத் தாராத்தடங்கோள்கள் உள்ளளவும் கைநீட்டி ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கினவனாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்

தேனார் கமலத் திருமகளுந் தனுந் திகழு
வானுகந்தவா வையத் திருப்பிடம் வனத்துருமக
கானுரிமயமும் கங்கையுங் காவிரியுங் கடலும
நானு நகரமு நாகமுங கூடிய நன்னிலமே

என்றபடி 'அத்தன்' என்பதற்கு ஆஶ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள பரம வாத்ஸல்யத்தினால் அவர்களுடைய த்ராணத்தைத் தனக்குத் தாரகமாக நினைத்தப்படிச் செய்தான், இதுவும் அவர்களுடைய நன்மைக்காகஎன்று தாத்பர்யம் 'ஆர்தேஷு தஸ்ய வ்யஸநேஷு ஸர்வேஷு தேஷு ஹர்ஷகேஷு | ஶோகோத்ஸவாதிஷு கார்ஷ்ணேஷு பௌரவம் ஸதாஸங்ஸ ||' என்கிறபடிப் பெற்ற தகப்பன் என்றுமாம் ஆஶ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள நிரவதிக வாத்ஸல்யத்தினால் ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ரஹமான ஸ்ரீ கீதையை யுபதேஶித்தவன் என்றுமாம், இடமாம் - இப்படி இரண்டு அவதாரங்களையும் செய்த பரம புருஷன் வஸிக்குமிடமாகிய, அத்திகிரி - ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியே, பத்தர் - தன்னிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுடைய, வினை - கர்மத்தை, தொத்தற - இவர்களோடு ஸம்பந்தமில்லாமலிருக்கும்படி, அறுக்கும் - போக்கடிக்கும், அத்திகிரி - 'அறமுயலாழிப்படை' இத்யாதிகளிற்படியே அப்படிப்பட்ட ஸர்வ பாபங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்வபாவமுடைய சக்கரம், அணியே - அலங்காரமே அது செய்யும் பாப நிவ்ருத்தியை ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியே செய்துவிடுகிறபடியினால் கேவலம் அலங்காரம் மாத்திரமாக இருக்கிறது இதற்குமுன் ஆயுதமாகவும் ஆபரணமாகவுமிருந்தது இப்பொழுது ஆபரணமாக மாத்திரமிருக்கிறது என்றபடி 'ஶங்கம் சக்ரம் ச ஹஸ்தாப்யாம் பிப்ரதம் ஸ்ரீவத்ஸ உபாயஶோபிதம் ஸுப்ரஸந்நம் வரம் தேவம்' என்று ஸ்ரீ யதோக்தகாரி ஸ்தோத்ரத்தில் இவரே யருளிச் செய்திருக்கிறபடியே இந்த திவ்ய க்ஷேத்ரம் பலமாயும் உபாயமாயுமிருக்கிறஶ்ரிய பதியை ஏககாலத்தில் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறபடியினால் தவ்யத்திற்கு ஸந்தர்ஶம் என்பது த்யோத்யம் இத்தால் இந்த மூன்று திவ்யதேஶங்களையும் தனித்தெடுத்ததற்கு இவைகள் அடைவே ரஹஸ்யத்ரய ஸந்தர்ஶங்களானபடியினால் அமைகிற காரணமும் த்யோதிதம்

ஸாகாஶீதி ததா காஶீதிஹ ஸவி
ஸாமோக்ஷ்ய திஷ்டார்த்தஸ்ய தே
ஸாவஷ்டம்பி தத்வஷ்டாபவதி
ஸாகாங்க்ஷீதி பதாபத்ததி।
யத்தத்ஸாதய மாரேதி பதாத்ரயார்த்தம்
பாத்ராவிசாத்ராவர்ஷ
யா வேதாந்தகாயா ஸாயார்த்த ஸஹஜாம்
சாரே தத் பரா வேதவே ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ நவிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

இப்படிப் பரத்வமாக உரைத்த பகவான் பேரருளால் வாஸஸ்தானமென அருளிச் செய்தது, இரண்டுமே சொல்லத் தகும் என்கிற பக்ஷத்தில் அநந்ய ப்ரயோஜனர்களான ப்ரபந்நர்கள் வாஸிக்குமிடமே வாஸஸ்தானமென்று அருளிச் செய்கிறார் — 'தேனார்' என்று தொடங்கி.

[பதவுரை] தேனார் - தேனால் நிறைந்திருக்கிற, கமல - தாமரைப் புஷ்பத்தில் அவதரித்த, திருமகள் நாதன் - லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவான், திகழ்ந்து - ப்ரகாசித்துக்கொண்டு, அதாவது 'வீற்றிருந்தேழுலகம் தனிக்கோல் செல்ல வீவில்சீர் ஆற்றல் மிக்காளுமம்மான்' என்கிறபடி உபய விபூதியையும் ஆளும்படி தோற்றும்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாய் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வானநாடு - ஆகாசத்திலிருக்கிற தேசத்தை, அதாவது பரமபதத்தை, உகந்தவர் - ஆசைப்பட்டவர்கள், அநந்ய ப்ரயோஜனர் என்றபடி, வையத்து - இந்தப் பூலோகத்தில், இருப்பிடம் - வஸிக்கும்படியான இடம் இந்த ஸம்ஸார

த்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் வசிப்பது அல்பம் என்று தாத்பர்யம், வண-தருடமான, அதாவது பாபங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடிய உறுதியையுடைய, தரும - நிவ்ருத்தி தர்மம் நிறைந்த, கான - காடுகளால், ஆர - பூர்ணமான, இமையமும் - ஹிமவத் பர்வதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும் - ஸமுத்ரமும், நாநா நகரமும - அநேக விதங்களான புண்ய க்ஷேத்ரங்களும், நரக மும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய - சேர்ந்த்தான, நலநிலமே-நல்ல வாஸஸ்தானம் 'நிஷூத்' இத்யாதி இங்கனுஸந்தேயம்

இப்படி ரிஷிகளினால் புண்ய க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்தலங்களும் பாகவதர்கள் வஸிப்பதற்கு யோக்யமாகப் பரிக்ரஹித்தாலன்றி பரமைகாந்திகளுக்கு வாஸயோக்ய மாகாதென்ன ருளிச் செய்கிறார் — 'வாசகாப்தீ' என்று தொடங்கி

ப - ரை] யா - எந்தப்பட்டணம், லெவசு - பகவானுடைய, ஈஶா - திவ்ய சரித்ரங்களாகிய, ஸாயாரஸ - அம்ருதத்தினுடைய ருசியை, ஸ்ஜரம் - அநுபவித்து கொண்டிருக்கிற பாகவதர்களுடைய, ' தவகதாம்ருதம் தப்தஜீவநம் ' என்றும், ' எம பெருமான தன சரிதை செவியால் கணணால பருகுவோ ரினனமுதமதியோ மென்றே ' என்றும் பகவத் கதையானது ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதியை நிவ்ருத்தி செய்கிற அம்ருதமாகவும் போக்யமாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, லெவத லெ - ' திருவுள்ளத்தால், ஜொஷவத - ருசிக்காதோ, அதாவது வாஸயோக்யமாக ஏற்கொள்ளாதோ, ஸா - அப்படிப்பட்ட பட்டணம், காபீதி - நாசியென்கிற காரணத்தினால், ஸ்வாகபீதி - (வாஸ யோக்யமாக) ப்ரகாசிக்கிறதில்லை, ஹாவி - இந்தப் பூலோகத்தில், ஸா - அது, அயொத்யேதி - அயோத்தியென்கிற காரணத்தினால், ஸாஜ்ஞாஸதெ - (பரமைகாந்திகளினால்) வஸிக்கப்படுகிறதில்லை, ஸா - அது, அவந்தீதி - அவந்தி என்கிற காரணத்தினால், அஜ்ஞ ஜநபாபத்திலிருந்து, நாவதி - ரக்ஷிக்கிறதில்லை, பாப நிவ்ருத்தி செய்கிறதில்லை என்றபடி, ஸா - அது, காஞ்சீதி - காஞ்சீபுரம் என்பதினால் மாத்திரம், ஜொதவதி உத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிறதில்லை, ஸா - அது, மயுரேதி - மதுரை என்கிற காரணத்தினாலே, உத்தமோபாரம் - உத்தமமாக இருக்கிற பாரத்தை, தயவிது -

கரிக்கிறதில்லை, அதாவது உத்தமமாகிறதில்லை, **அந்ரூபி**-வேறு **வாரி** – (மாயா முதலிய) பட்டணம், **அசூத்ரா** - பொண்டாட்டத் தகுந்ததல்ல பாகவத பரிக்ரஹமில்லாவிட்டால் கேவலம் பெயரினால் மாத்திரம் இப்பட்டணங்கள் ஸாலோசயங்களாகாது என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ।

நிர்யாணாதிகாரம்.

[நிர்யாணத்துக்கு விளம்ப அவிளம்பங்களுக்குக் காரணமும் அதன் பரிஹாரமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேசகால நியமமில்லை—நிர்யாண க்ரமம்—ஆழ்வான் வருத்தாந்தம்—சரம வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—அந்திம ஸ்ம்ருதி]

உசிதவிகரணம் ப்ராப்ய ஹார்தே
உபாஸ்ய வாஸுதேவம்
ஸுஷும்நயா மூர்த்தந்யயா நாட்யா
வர்த்மனா த்வாரேண ஹ்ருதி ।
ஸவிதுவிதுர் ஷோடஶீம் ஸோமலோகாயாரோஹணே
ஸ்வாரோஹணே ப்ரயத்நேந
ப்ரயாதி வாரிதே தாமாஸி ஹிஹிதே
யாக்ஷேயாவிதஸ்ரேஷ்ட: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ।

இப்படி இவன் கருத்துக் கருதயனுகையிலே தானசங்கோசினை பலத்துக்குக் காத்தவ்யாம்சம் இல்லை என்றும், 'பெருங்காயம் வைத்தமரம்' இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தத்திலே ஜன்மாந்தரம் இல்லை என்றும் அருளிச்செய்திருப்பது 'யம் யம் வாபி ஸ்மரந்' இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற்படியே அந்திம ப்ரத்யயம் ஸரியாக உண்டானவிடத்தில் ஜன்மாந்தரம் வருமென்று சொல்லுவதோடு விரோதிக்குமோ? மரணத்திற்குக் காலவிசேஷங்களும், தேசாதிகளும் பரமாவஸரமும் இவனுக்கு ஆவஶ்யகமன்றோ? என்றிவை முதலிய சங்கைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'கவி' என்றுபடித்து

இப்படி 1 'லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ' என்றிவன் காலைப்பிடிக்க, 2 'ஹ்ருதாவ

ப-வை] கரணக்ராமம் - இந்திரியங்களின் ஸமூஹத்தை, மநஸி - மனதிலும், மந: - (அப்படிப்பட்ட) மனத்தை, ப்ராணே - ப்ராணவாயுவிலும், தம் - அந்த ப்ராணவாயுவை வா ரூவேஷு ச - ஜீவாத்மாவிடத்திலும், ஜநம் - இந்த ஜீவாத்மாவை, ஸூக்ஷ்மேஷு - ஸூக்ஷ்மமான பஞ்சபூதங்களிலும், தம் - (இந்திரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாத்மாவை, ஸர்வ பலவாரையும்விட மேற்பட்டவனான, ஆத்மநி - பரமாத்மாவினிடத்திலும், ஸ்திதி - சேர்க்கிறதில், வ்யவஸ்ய - ப்ரயத்நப்பட்டுக்கொண்டு, ஜநம் - இவ்விதமாய், ஸவிதவிதசேஷா: - அனன்ய ப்ரயோஜனத்தவன், அதாவது பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை அனுஷ்டித்தவன், அதைச் செய்யாதவன், இவர்களுக்கு, ஶரணே: - ஶரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிறதாகிற நிர்யாணம், ஜவே- ஆரம்பம், ஶயாரணே(ஸதி) - போகவிருக்கும் பொழுது, அதாவது ஹார்த்தனிடத்தில் விஶ்ரமித்திருந்த ஸகலமான ஜீவாத்மாக்களுக்கும் நிர்யாணம் போவதானது, இதற்குப் புறம் பேதமுண்டு, என்று தாத்பர்யம், பரம்: - பிறகு, ஸயோஜிதம் - அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி, ஶம்ஹாஸ: - பரவான, நாடீஷேஷு: - வெவ்வேறான நாடிகளில், நயதி- அழைத்துக்கொண்டு போகிறான் 'ஶரணேத்ஜவேஷு:' என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினியில் பாடம், அப்பொழுது, ஜதம் - இப்படிப்பட்ட நிர்யாணம், ஶயாரணே(ஸதி)-போகவிருக்கும்பொழுது, ஶரணே: - அவரவர்களை போகிறபாதத்திற்கு, ஜவேஷு: - ஆரம்பமாகி, நாடீஷேஷு: - வெவ்வேறு நாடிகளிலே என்று அர்த்தம்

விபோ-ஓ விபுவாகியபகவானே, தே - உன்னுடைய, லோகவிக்ராந்தசரணௌ - லோகத்தை அளந்த திருவடிகளை, ஶரணம் - உபாயமாக, அவ்ரஜம் - அடைந்தேனென்று காலைப்பிடிக்க - ஶரணாகதிபண்ணின ஹத்த்ருதாத: - பக்தியினால் ஸ்வாதீனமாக்கப்பட்ட, ஜநார்த்தந: - பகவான், ஏக: - ஒருவரே, ஹ்ருதாவஸ்

ஆம்பவதொஹா ஹக்கீ தொஜாடி ஜ: ' என்கிற
நிர்யாணத்துக்கு விரம்பா படியாயிவனகைபிடிக
விரம்பர்களுக்கு காரணமும் த 1 'ராஜாயிராஜ வெ
அதன் பரிஹாரமும் ஷா ' எனகிறபடியே உபய
விபூதிநாயனான ஸவெடர் தானுகநதொரு
நிலததிலே வைகக அபிஷிக்தயான உஷியைப
போலே பஹுதனுயத தன் வரகொரதிக்குதக
கஜமான வாத்தியோடே போருமிவ்வயிகாரி
இப்படிப்பட்ட வயிகாரிகளிலே ஆரவுக்ஷூத
விஶேஷ வைசித்ரியாலே வருமவ ராசகாரணக
ளென்ன, அவையடியாக வருமவாரணகளென்ன,
ஆயொஜாஹா ராவியென்ன, அதடியாக ஸம்ஹா
விதமான வெவதாரா ஸுஷியென்ன, ஷவிஷ
வஷுவென்ன, அதடியாக வருமுவாயாசர
ஆதரவெனன, இவ வைசிக்ரம் பிறநதவா
களுக்கும் இவைபிறவாதே ஆரவுஷூத விஶெ
ஷததாலும் பவஷு ஆவததியில ஹுவஸங்கு விஶெஷ

வுஸம்வ ஜ: - நமமுடையகைநதுப பிடிக்குக்கொளாகுமாதா
ரம, அனறிககே நமமுடைய கையைபபிடிததுத தூககுகிறவன
ஸவெஷா - எலலாருக்கும், ராஜாயிராஜ: - ராஜாககளா
னவாகளுக்கும் ராஜா 'வைகக' எனகிறவரையிலாக ஸதாந
விஶேஷாதிகாரம வரையில ஸஙசரஹிசசபபட்டதாகிறது
அபிஷிக்தயான - பட்டாபிஷேகம செயயபபடட, உஷீ -
ராஜஸதிரீ போரும்-ஈடககிறுன இததால கருதககருதயாதிகாரம
முதல அபராக பரிஹாராதிகாரம வரையில ஸஙசரஹீதம
• இப்படி இவவயிகாரி போரும்' எனறநவயம இநத தருவ
டாநததகதிலே ஈநயதாநகரஸபாஸம முதலியிலலாமையும பக
வானுடைய அபிமான விஶேஷமும தயோதிதம ஆரவு -
அபயுபகத பாராபதம வைசித்ரீ - விசிதரமா யிருககை
• ஷவஷு' மாவது மஹா விஸவாஸததின் குறைவு
ஆதரவெ - ருசி, ஹுவஸங்கு விஶெஷம - பாபாரமபக

1 பார-ஆஸ 48-13

ந்தாலும் விஶ்ரமமில்லாத க்ஷேத்ரத்திலே ப்ரதிஷ்டி
தராய்ப் போந்தவர்களுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
நிர்யாணத்துக்கு விளம்பாவிளம்பங்களிலே நிலை
யிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் —இவ்விடத்தி
லிவர்களுக்கு ப்ராரப்தாதிகளுக்குப்போலே நிலை
நின்ற ஸஹகாரி ஸமவதானங்களைப்புகிறாது அவஹித
ராய் நடப்பாரிட்டுமாப்போலே யென்றேனுமொரு
க்காலவரு மஹா ஸஹகாரி ஸமவதானங்களை விவேகாவயிகளாய
பின்புற்ற தெளிவாலே கழிந்துபோம் அபராதங்
கள் பிறந்தால் க்ஷாவணாவயியாயும் ஶிக்ஷாவயியா
யுங் கோலின காலத்துக்குள்ளே அபராத நிஸ்தாரம்
பிறக்கும்படி யபராத பரிஹாராயிகாரத்திலே
சொன்னோம் ஶோகம் பெறுகைக்குக் காலவிஶே
ஷங்குறியாதே ஸர்வஜ்ஞராநுரைப்பற்ற 1 'அபராத

பாபத்துச் சும் சேர்த்து ஸங்கல்பித்துக் கொள்வது ப்ரதிஷ்டிதா-
நிலை நின்றவர் நிலை - ஸ்திதி, அதாவது மேற்சொன்ன அஹங்
காரமமகாரங்களையுடையவர்களுக்கு விளம்பத்திற்குக் காரண
மும், அவைகள் இல்லாதவர்களுக்கு அவிளம்பத்திற்குக் கார
ணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் ப்ரகாரமும்
என்றபடி 'எங்ஙனே' என்பதினால் ப்ரபன்னர்களெல்லாருடை
யமமாகப் பகவானுடைய அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருக்க
அப்படிப் பேதமிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அனு
வதிக்கப்பட்டதாகிறது கழிந்துபோம் - நிலை நிற்காமல் நசித்து
விடும் நிஸ்தாரம் - பரிஹாரம் புத்தி பூர்வாபராதம் பண்
ணினவர்களுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற
வசனங்களுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் —'ஶோகம்'
என்றாரம்பித்து ஶரம் - என்னை, ஶரணம் கத: - ஶரண
மாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸஸூஜ் - அடிக்கடி, அபராத
வான் - அபாயத்திலிருந்து ஓய்வை அடையாவிட்டால்,
ஸஸேத் - விளம்பித்து, அபி - எல்லா, பாபம் - பாபத்

1 ல-த 17-102

விரக்தஸ்ய ஸ்யூநாம் தேவைவ ஶரணம் கத: | தத்க்ஷணாத் க்ருதக்ருத்யா ஸ்ஸோபவம் ஸாஸ்வதேர்த்தி ஸம்ஸ்கதை:||’ என்று சொல்லுகிறது. ஸாக்ஷாத்வா பிறந்தவனைப்போலே ப்ரயோஜநாந்தரருசி நிலைநிற்கவுண்டாகாது. உபயஸாவநாகத்தைப் போலே மோக்ஷருசியோடே கூட ப்ரயோஜநாந்தரருசியுங்கலந்திருந்தால் இவனுக்கு ஹிதவாரணை யீஸ்வரன் 1 ‘யாசிதோபி ஹரிர்பக்தைர் நாஹிதம் காரயேத் க்வசித்’, 2 ‘யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தநம் தஸ்ய ஹராம்யஹம்’ இத்யாதிகளிலும் ஸாந்த்யயாமோ

ந்தயும், தத்க்ஷணாத் - தானடுவிய பதினோரே போக்யபுத்தும் தொண்டு ஸாம், ஆப்னோதி - அடைகிறான் ஸாக்ஷாத்வாய - இதர புருஷார்த்தங்களில் தோஷதர்சநத்தினாலே வைராக்யமுண்டாய் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுடைய நிலை நிற்க - ஸ்திரமாக இருக்கும்படி உபயஸாவநா - காமபாவனை, தர்மம பாவனை, ஆகிய இரண்டு பாவனைகளையுடைய தர்மமார்க்கம் முதலியவர்கள் ஹிதவாரணை - ஹிதபரனையாலே ஹரி: - பகவான், பக்தை: - பக்தர்களினாலே, யாசிதோபி - ப்ரார்த்திக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அஹிதம் - அநிஷ்டமான காரியத்தை, நகாரயேத் - செய்விக்கமாட்டான் யஸ்ய - எவனுக்கு, அநுக்ரஹம் - அநுக்ரஹத்தை, இச்சாமி - விரும்புகிறேனோ, அதாவது அநுக்ரஹம் செய்ய விரும்புகிறேனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, தநம் - பணத்தை, அஹம் - நான், ஹராமி - அபஹரிக்கிறேன் ‘ஸாந்த்யயாமோவாஸ்யத:’ மாவது ஒரு க்ஷத்ரியன் பாபமான யஜ்ஞாதிகளைச் செய்ய வேண்டியதற்காக காவ்யம ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே அநேக தேவதைகளை ஆராதித்தும் தன்னிஷ்டம் கிடைக்காமையினாலே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது முண்டகாசர் என்கிற தேவதையைக் குறித்துத் தன்னிஷ்ட பலத்தை யடையக்கருதி ஆராதனம் செய்தான் அந்தத் தேவதை பகிரங்கமாக வாக்யமாகவேண்டுமென்று கேட்டது பாபமனைய கிரோ, நமக்கு வேண்டுமென்று

1 வி-த   2 பாக

வாவ்ருத்தாழிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே சில ஆயோஜனங்களைக் கொடாதே கண்ணழித்தும் சிலவற்றிலே அஸூர்யாவீர்யவஞ்சனைவேதியரு, அவரிஷீவிசேஷக தாலே ஈர்வினைகளைக் கரைத்திடவெ விஜ்னேபாரித்தும் ஸ்வ ஷமிகளுவெமுர்ழிகளுக்குப்போலே சில ஷோமங்களைக் கொடுத்துத்தானே பலமாந்து விட்டபண்ணியும் விடுகையாலே சௌக்ஷகாருங்குறித்து ஆவத்திபண

பாராத்தித்தான் ஒருநாள் எல்லாத் தேவதைகளையும் இந்த் பராமமணனுக்கு ஸ்வபாநத்தில் அழைத்துக்காட்டி, குபேரனு டைய பரிவாரமான மாணிபத்ரன் என்கிற தேவதை வேண்டிய தரவயம் சொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தடுத்துத் தா மத்தில் ஸ்திரமான புத்தியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரம் வேண்டிச்கொண்டது பிறகு பராமமணன் வெறுப்பினால் காட் டிற்குச் சென்று தபஸ்ஸு செய்து கொண்டிருக்கையில் இவ னுக்கு விதிநிர்மாண திருப்பதைச் சண்டு ஸந்தோஷப்படும் பொழுது அங்கக் குண்டகாரன் நேரில் வந்து அப்பொழுது பராம வேண்டினையே, இப்பொழுது உன்னை யாஸாரிக்கவா கனுக்கும் வேண்டின வித்திமாச கொடுக்கும்படியான மகதி வந்திருக்கிறதே, ஆசையினால் ஸ்வாமான பலத்தைத் தேவதைக ளிடத்தில் விரும்பக்கூடாது, இதைத் தெரிந்து கொண்டே நான் உனக்கு அப்பொழுது அந்தத் தேவதைகளிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னது, பராம மணனும் தனனுடைய புத்தியில்லாமைக்காக அபசாரக்ஷமா பணம் பண்ணிக்கொண்டான், என்று மஹாபாரதத்தில் ஸாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷ காமத்தில் இருநூறெழுபத தேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண ணழித்தும் - தட்டிங்கலைப்பண்ணியும் இவன் தனக்கு - இவ னுக்கு அலமாந்து - விசேஷ ஸங்கங்களை அனுபவிப்பதினாலே மிகுந்த பரயாஸப்படுவதினால் நிர்வேதத்தை யடைந்து விட்ட பண்ணியும் - அவாசனை விட்டு விடும்படி செய்தும் அதாவது சில காம்ய காமங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பதில்லை சில காமங் களில் அதினால் உண்டாகும் பலத்தில் தோஷங்களைக் காண்பித்து ஸ்வயமே விரக்தராகும்படி பண்ணுகிறான் சிலருக்கு விசேஷ

ணினவனுக்குக் காலத்துக்குள்ளே **ப்ரயோஜநாந்தர வைராக்யம்** பிறந்துவிடும். மறையவனுக்கும் 1 '**அத ஸ்வர்காதிஸக்தோ'பி ஹுத்வா போகாநநாமயாந்| அந்தே விரக்திமாஸாத்ய விசதே வைஷ்ணவம் பதம்||**' என்கிறபடியே வைராக்யமாவதே விளம்பமாயிருக்கும். **தேவதாந்தர ஸம்பந்த**முண்டாயிருக்கிலும் **ஸக்ருத் ஸம்பந்த**மான ஏதேனுமொருநாளிலே **ஸ்ருத்யர்த்த**மானபடியே **பரமைகாந்தி**களோடே சேர்த்து **ஆஜ்ஞாவசி**யாகத் திருத்தி யிவனுடைய **வ்யபிசார**த்தைத் தீர்க்கும். சிலர்க்கு **தேவதாந்தர ஸம்பந்த**ம் நிலைநிற்குமாகில் முன்

ஸுகத்தை அனுபவிக்கும்படி பண்ணி, அதில் நிர்வேதத்தை உண்டாக்கி விடும்படி செய்கிறான் என்றதாயிற்று. **மறையவனுக்கும்** - காலம் குறித்துப் பண்ணுமவனுக்கும். **அத** - பிறகு, **ஸ்வர்காதிஸக்தோ'பி** - காம்ய காம்யங்களில் ஆசையுடையவனாக இருந்தானேயாகிலும், **அநாமயாந்** - ஒரு உபத்திரமுமில்லாத, **போகாந்** - காம்ய ஸுகங்களை, **ஹுத்வா** - அனுபவித்து, **அந்தே** - கடைசியில், **விரக்திம்** - வைராக்யத்தை, **ஆஸாத்ய** - அடைந்து, **வைஷ்ணவம் பதம்** - விஷ்ணுவினுடைய பரம பதத்தை, **விசதே** - அடைகிறான். **ஸம்பந்தம்** - ஸம்பந்தம் *பகவ
'**ஸ்ருத்யர்த்த**மானபடியே' என்பதற்கு 'எவனொருவன் பரமாத்மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானோ (அதாவது சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டுப் ப்ரபத்தி செய்து கொண்டானோ), அவன் அந்ய பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி உடையவனாயிருந்தபோதிலும், அப்படிப் பக்தி இல்லாதவனாயிருந்தபோதிலும் அவன் மரணமடைந்த பிற்பாடு இதற்கு முன்புபோலே பகவானை விட்டுக்கொடுக்கிறதில்லை' என்றாற்போலுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றர்த்தம். **ஆஜ்ஞாவசி**யாக-(தேவதாந்தரஸ்பர்சத்துக்கு ஆளானதைப் பற்றி) வெட்கப்படும் வரையில். '**வ்யபிசாரத்தை**' என்பதினாலே பதிவ்ரதா ஸ்திரீயைப்போன்ற இவனுக்குத் தேவதாந்தர ஸ்பர்சம் வ்யபிசாரதுல்யம் என்பது த்யோதிதம். நிலைநிற்கு

---

1 லை-க-17 103

புபாயஸ்வரூபமில்லை, மேல் நரகாதிகளுமுண்டென்
றறியலாம். இவ்வர்த்தம் ஸமவிஷயத்தில் கூரத்தா
ழ்ம என்றேனுமொருநா ளுபாயநிஷ்டியைப் பண்
ணிக் கார்யகரமாம் க்ஷமாவிஸ்வாஸம் வேண்டுமாகப்
பிறந்து ஆவ்ருத்தி பண்ணினார்க்கு ப்ரஜ்ஞாதளவுண்டாமும்
உபாயாந்தர ஆதராமெல்லாம் பிறவாது இவை பிறந்
தவர்களுக்கு முன்பு பிறந்த விஸ்வாஸம் த்ருடமாயிருக்
கும். இவர்களையும் ஸர்வஜ்ஞான க்ஷமா விஸ்வாஸ
வயியாகத் திருத்தி வேண்டும் ஆவ்ருத்தி நிஷ்டராக்கும்.
இவ்வவஸ்தைகளொன்றும் பிறவாதே நடந்த
வர்களுக்கு ஸர்வ ஸாபேக்ஷயுங் கூடவில்லை.
இவர்களுக்கு ஊர்த்வவயி விளம்பம் இவர்கள் கோ
லின வெல்லையில் மோக்ஷஸவி காலமேதம் இந்நிஷ்டை
யைப் பெற்ற விவயிகாரி 1 'கடைத்தலையிருந்து

பாகில் - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில், உபாய ஸ்வரூபமில்லை - பரதேவதா நிஶ்சயத்தைத் தெரிந்து மஹா விஶ்வாஸ பூர்வகமாகச் செய்யவேண்டியதான ப்ரபத்தி செய்யப்படவில்லை. அதாவது 'எவனொருவன் தான் ஆஶ்ரயித்திருக்கும் தேவதையை விட்டு இதர தேவதையை ஆராதிக்கிறானோ அவன் இதுவரை முன்னால் ஆஶ்ரயித்திருந்த தேவதையாலே விடப்பட்டிருந்தும் (அதாவது ரக்ஷிக்காமல் கைவிடப்படுவான்) மற்றொரு தேவதையையும் ஆஶ்ரயித்தவனும் ஆன பாபியாக ஆவான்' என்றதற்குள்ள ஸ்ருதி வாக்கியத்தின்படியும், 'ஈஶ்வமேஜத நிராமயி த்யுவதாரத்மயதஶ்வதே ஜந்ஷ தெவ்யம்' என்ற ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் பாபம் நேரிடுகிறது, பலமும் இல்லை என்று சொல்லி இருப்பது, இவ்வாறு பற்றியது என்று திருப்பார்... கூரத்தாழ்வான் - பராசரபட்டரின் ஆசார்யரும் ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரர் வைகளில் முன்னோர் அனுஷ்டித்தபாட்டை 'க்ஷமாவசர' இத்யாதி ஶ்லோகம் அருளிச்செய்ததைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'என்றேனும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறந்து - ப்ரபத்தி காலத்

1 திருமா? 38

வாழும் சோம்பரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வாதிகத்வ மிருக்கும்.

இவன்றிறத்தில் நிர்ஹேதுக ஸர்வசேஷியாய் நிர்ஹேதுகஸுஹ்ருத்தாயுள்ள ஸத்யஸங்கல்பனுமான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வாபாயங்களுக்கும் காரணமான நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை 1 'தஸ்மிம்ஸ்து உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷ விநாசௌ தத்வ்யபதேசாத்' என்கிறபடியே ஸூத்ரக

பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலத்தில் கடைத்தலை - கடைசி நிலம், அதாவது கீதையில் கடைசியில் உபதேசிக்கப்பட்ட சரமச்லோகத்தில் என்றபடி, இருந்து - (அதன் அர்த்தத்தில்) நிஷ்டை யுடையவர்களாயிருந்து, வாழும் - இங்கிருக்கும் பொழுதே கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தைப் பெற்று வாழ்கிற, சோம்பரை - சோம்பேறிகளை, அதாவது தங்களை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதற்காகப் ப்ரபத்தி செய்த பிறகு வேறு ஒரு உபாயத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்காதவர்களை, உகத்தி - ஸந்தோஷிக்கிறாய் (போலும்) இப்படி விபரீதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவர்களுக்குப் ப்ராப்தனுடைய ப்ரீதி விசேஷம் உண்டென்று தாத்பர்யம் இப்படி லகூபாய நிஷ்டனுக்கு குரூபாய நிஷ்டனைக் காட்டிலும் அதிக ப்ரீதி பண்ணுவதற்குக் காரணம் 'நிர்ஹேதுகஸுஹ்ருத்தாயுள்ள' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது ஸ்வப்ரயோஜனமாய்ப் பலம் கொடுக்கிறவனுக்கு உபாயத்தில் லகு, குரு, என்கிற வ்யாஸத்தைப் பார்க்கிறதில்லை என்று 'ஸர்வசேஷியாய்' என்பதின் தாத்பர்யம். தஸ்மிம்ஸ்து - அந்தப் பக்தி யோகத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உத்தரபூர்வாகயோ: - முன்பு செய்த பாபம், பின்னால் செய்யப்படுகிற பாபம், இவைகளுக்கு, அச்லேஷவிநாசௌ - அச்லேஷமும், விநாசமும் உண்டாகின்றன, ... என்றது ப்ராமாணிகமான உத்தராசந்தம், தத்வ்யபதேசாத் - அப்படியே ச்ருதியில் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் 'வாக்யாந்தரண' என்பதினால் மன

ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாவஸ்த ஸம்ரம்பத்திற்போலே ப்ரபத்திவாக்யோச்சாரணத்தில் அபேக்ஷணத்திலே விலக்கி, இவனையுமிவனுடைய ஸந்ததிகளையும் நிக்ரு ஷ்டர்கள் கோஷ்டியிலே கோத்தாலுமாவல்கெடா தே ஸூரிதாவராயாராமிகளில் உருக்காட்டா தே வயிறுதாரியாய ஸந்ததிகளுடைய ஸ்வபாவ வ்யாபாரங்களுக்கு மந்த்ரவாதிகளாலே நிஷ்காம பண்ணுவிக்கும்படிக்கீடான ஸந்த்ர ஸம்ஸ்காரத்தைப் பண்ணி, 1 'விண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்றா ன்' என்கிறபடியே இவனிசைந்த விளம்பத்துக்குத் தான் ஸாநுதாபனாய் க்ஷமித்து, 2 'இருள் தருமா ஞாலத்துளினிப்பிறவி யான்வேண்டேன்' என்றும், 3 'மாயஞ் செய்யேலென்னை' என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே இவனுக்கு இசைவையுண்டாக்கி, 3 'உன்

த்தில் அநுஸந்தானமில்லாமல் உச்சாரணம் செய்ய முடியாதாகை யினாலே த்வயத்தின் அர்த்தத்தை அநுஸந்தானம் செய்வது குறிக்கப்படுகிறது. ஸந்ததிகளையும் - ஆத்மீயமாக பர ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவர்களையும். ஆவல் கெடாதே - ஆசை மாறாதே. உருக்காட்டாதே - வெளியில் காட்டாமல், வயிறுதாரி யாய் - பெரிய வயிற்றையுடையவனாய், ஸ்வாராதமனோ வ்ருத்தி ஸூக்ஷ்மாய என்றபடி. விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை, தருவானாய் - கொடுக்கப் போகிறவனாய், அதாவது கொடுப்பதற் காக, விரைகின்றான் - த்வரிக்கிறான். ஸாநுதாபனாய் - ஸந் தாபத்தோடு கூடினவனாய், இனி - இப்படிப் பகவான் கருணை செய்த பிறகு. இருள் தரு - அஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிற, மா - விசாலமான, ஞாலத்துள் - பூமியுள், பிறவி, யான், வேண்டேன் - ஆசைப்பட மாட்டேன் என்னை, மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சனை செய்யாதே, அதாவது நெஞ்சில் விருத்தமாகச் சாடி பாஹ்யஸம் ஸ்லேஷாபேக்ஷை வரில் கொடாதே வஞ்சனை பண்ணுகிற படி. இசைவு - அங்கீகரித்தல். உன் திரு - உனக்கு ஸம்பத்தாய்,

1 திரு-10-6-3 2 திரு-10-6-1
3 திரு-10-10-2

திருமாபதத்துமாலே நங்கை வாசஞ்செய பூங்குழ லாள திருவாணை நினனாணை' யென்று இவன் தான கூறித்து வளைக்கும்படிபண்ணி, 1 'சரணமாகும் தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம மரணமானால வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' என்கிறபடியே இவன கோலுதலுக்கிடாக ஆராஷுமாரீரா வஸா நத்திலே வரவேடிஆதி யுண்டாக்குவதாகக்கோலி, பொன்னும் இரும்புமான விலங்குகளபோலே வஷ்க்கங்களான வுழிவெயூாத்ா வாணஂவாவங்களையும் ஆரஷு

மாபதத்து-உனனுடைய திருமாபிலிருக்கிற மாலே-மாலேபோலே அலங்காரபூதையான, நங்கை ஸாவ கலயாண குணபூர்ணையும நிறைந்தவளாய,வாசமசெய-'வஷ்மூலஂ' என்று சொல்லப்படுகிற தேவரீருடைய திருமேனிக்கும வாஸனை பக கொடுக்கிற, பூம - புஷபங்களினாலலங்கரிக்கப்பட்ட, அனறிகரே தாமமீய ஙகளான, குழலாள திருசகுழலகளை யுடையவளான, திருவாணை - லக்ஷ்மி யின் பேரில ஆணை, நினனாணை - உன பேரில ஆணை, இவன தான - இவனே, வளைக்குமபடி - பிடிபடுத்தும் செய்யுமபடி. சரணமாகும எல்லாருக்குதம் ரக்ஷகமாக இருக்கிற, தனதாள - தமமுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம - ஆஸ்ரயித்த வாகளெல்லாருக்கும, மரணமானால தேஹ வியோகம வரும பொழுது,வைகுந்தம கொடுக்கும்பிரான புணயபாபங்களிரண்டும இவனயிஷ்டமாயபோவதற்குவிரோதியாகையாலே'விலங்கு' எனபதும, அதில புணயம பாபமபோல கரூரமா யில்லாமை யாலே அது 'பொன விலங்கு' போலிருக்கிறதெனபதும விவக்ஷித தம (கூராராஜாஸாவராஙெ நிஜைபாஜை ஃ லாவஜூன ஷேஷிஜாதெ ஜெஹஂ கரஷஜாபஸா வ ஆஷெடிஷஸஷெ ஷாஜ நீபா ஸஜெஷா' என்று ஸ்ரீமத அதிகரண ஸாராவளியில அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது (வழிவஜுவாணஂ) மாவது வித்யைக்கு உபயோகமில்லாதது (உத்தரவாணஂ), மாவது பரவத கைங்காயமாகிற புருஷார்த்தத்துக்கும பகவத பரீதிக்குமகாரணமில்லாமையினாலே மோக்ஷத்திறகுப்பந்தகமான

1 திரு-ம் 65

ச்சித்தமான கர்மத்தில் இவனிசைந்த ஸம்பந்தமொழிய மேலுள்ள கூற்றையும் 1 'போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்' என்கிறபடியே முன்பே யிவனோடு துவக்கறுத்து வைக்கையால் ஶரீரபாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட ஸமயம் வந்தவாறே 2 'ப்ரியேஷு ஸ்வேஷு ஸுக்ருதம் அப்ரியேஷு ச துஷ்க்ருதம் । விஸ்ருஜ்ய த்யாநயோகேந ப்ரஹ்மாப்யேதி ஸநாதநம் ॥' என்றும், 3 'நமன்போலே வீழ்ந்து அமுக்கு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாஞ் சுமமின்றி கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே' என்றும் ஸூத்ரகாரர்கள் சொன்ன வ்யவஸ்திதத்தின்படியே

புண்யங்கள் ப்ராயச்சித்தமான ஆரம்பிக்கப்பட்டக பலமாகிற ஶரீரத்தையுடைய போய - முன்னால் செய்த, பிழையும் - குற்றமும், புகுதருவான் நின்றனவும் - இனி புகுவதற்காக நிற்கிறவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில் - நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - பஞ்சு முதலிய வஸ்துக்களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதாக) ஆகும் நினைப்பிட்ட-தான் ஸங்கல்பித்த ஸ்வேஷு - தன்னுடையவர்களான, ப்ரியேஷு - இஷ்டர்களிடங்களில், ஸுக்ருதம் - புண்யத்தையும், அப்ரியேஷு - ஶத்ருக்களிடத்தில், துஷ்க்ருதம் - பாபத்தையும், விஸ்ருஜ்ய - விட்டுவிட்டு, த்யாநயோகேந - பக்தியோகத்தினால், ஸநாதநம் - அநாதியான, ப்ரஹ்ம அப்யேதி - ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் நமன்போலே - யமனைப்போலே, 'நமன்' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இரட்டித்திருக்கிறது, வீழ்ந்து - மேன்மேல் ஏறி, அமுக்கும் - மேலே கிளம்ப வொட்டாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிற, நாட்டிலுள்ள - லோகத்தில் பரவிக்கிடப்பதான, பாபமெல்லாம், சுமமின்றே - 'சும்' என்கிற ஶப்தத்தைக் கூட செய்யாமல், கைவிட்டோடி - இவனை விட்டுவிட்டு வெகுதூரம்போய், தூறுகள் - செடி நிறைந்த இடங்களை, அதாவது அப்ரியர்களை, பாய்ந்தன - ப்ரவேசித்தன ஸூத்ரகாரர்கள் - ஸம்ருதி ப்ரபந்தம் செய்தவர்கள் [illegible]

1 திருப்பாவை-5 2 மநு-ஸ்ம்ரு-6-79, 3 பெரிய தி-5-4-3

இவனுக்கு கர்மங்களில் அதிகாரமில்லாமலிருந்ததுள்ள விரண்டு சிறகிலும் இவன் பக்கலாகர்மங்களுக்கு அதிகாரங்களுக்கு ஹேதுமாக வசனித்தேற்றுகிற தென்னும்படி பண்ணி, 1 'ஸிவாவ ஸாங்கவக்ஷு

தேஶகால ாபமீக்ஷே உத்தராயண ஶேவவ|

உக்ஷேஷுதாம் ப்ரஸஹ்யாதி' என்று ஸ்ம்ருதியும் ஜ்யோதி ஶாஸ்த்ரத்தில் நியுமான ப்ரகரணத்திலும் ஹேராஜ்ஞா ப்ரஸக்தரையும் சோக்ஷாவாய வாசி கிஷியில்லாதாரையும் பற்றச் சொல்லும் காருநியம

ஸ்ரீதர வயாசயான காதகாராசையா(ர்) பெரியபாடு(ரா)யும் இங்கு 'ஸுதர்ககள்' என்றருளிச் செய்து திருச்சி(த்)து 'உபநிஷதயஷ்'மாவது அவனுடைய பிள்ளைகள் புண்ணியங்களைப் பங்கிட்டுச் சொள்ளுகிறார்கள், இஷ்டர்கள் புண்ணியங்களைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள், சத்ருக்கள் பாபங்களைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்' என்பது சிறக்கு பசுர்யதா வது இங்கே இப்படியிகுமான ஸம்ப்ரதாயங்களில் கா... வருபவர புண்ய பாபங்களோ அவைப்பிடமத்தை ... ளில் வாரிரு—'இவன் பக்கல்' என ... அசல பிளந்தேற்றுகிறது - இவனை விட்டப் பிரிந்த ஆயாக அட் புமைாய் செய்வது 'என்னும்படி' என்பதினால் இப்படி புண்ய பாபங்களோ அவர்களை யடைவதில்லை, இதற்கு ஸமர்த்த பலங்களை யனுபவிப்பதினால் இப்படி வ்யவஹரிக்கிறது என்பது தவோா ஸ்கம இவர்களுக்கு நியமாதிரஸ் ... நியமங்கள் என்று மேல் ஸ்தாபிக்கப் போகிறவராய் ஸர்வ நியமம் சொல்லு என்று ... பிரமாணங்களுக்குச் சுதி யருளிச் செய்கிறார்—'ஸிவாவ' என்றாரம்பித்து ஸிவாவ - மகாயாறமும், ஸாங்கவக்ஷு - ஸாங்கலபக்ஷமும், உத்தராயணஶேவவ - உத்தராயணமும், உக்ஷேஷுதாம் - ம ... மடையார்களுக்கு ப்ரஸஹ்யாதி - உகதாமான ஸமயங்கள் ப்ரஸக்தா - ஆசையுடையவர் வாசிகிஷியில்லாதார் - பூர்வோபாசகஞ்செய்யாதார் 'பற்றச் சொல்லும்' என்பதினால் இந்தக் காலநியமம் பூர்வோபாயரைப் பற்றிய

---

1 பார-ஆனு 220-31

மன்றிக்கே 1 'நிஶி நேதி சேந்ந ஸம்பந்தஸ்ய யாவத்தேஹபாவித்வாத்' என்றும், 2 'அதஶ்சாயநேऽபி தக்ஷிணே' என்றும் சொல்லுகிறபடியே மநுஷ்ய பித்ருதேவர்களுடைய பகல்களிலேயாதல் ராத்ரிகளிலேயாதல் தான் ஸங்கல்பித்த ஸமயத்திலே அப்ரச்யுத வாஸநா ஸம்ஸ்காரோத்போதமும்படி பண்ணி, சிறை

நிர்யாண க்ரமம்

கிடந்த ராஜகுமாரன் திறத்தில் ப்ரஸந்நனான ராஜா விலங்கை வெட்டிச் சிறைக்கூடத்தினின்றும் கொண்டு புறப்படுமாப்போலே ப்ரஶஸ்தா ப்ரஶஸ்த நியமமற்றக்

தல் என்பது தயோதிகம். நிஶி - ராத்திரியில் மரணமடைந்தவனுக்கு, நேதிசேத் - மோக்ஷமில்லை என்னில், ந - அது உசிதமானதல்ல. ஸம்பந்தஸ்ய - கர்மங்களின் ஸம்பந்தம் யாவத்தேஹபாவித்வாத் - இந்த தேஹம் இருக்கும் வரையில் இருக்கிறபடியினால், அதாவது இந்த தேஹத்தோடு கர்மமும் நிஶ்ஶேஷமாய்ப் போய்விட்டபடியினாலே காரணமில்லாமையினால் மறுஜன்மம் வராது என்று தாத்பர்யம். அத: - மேல் கூறிய காரணத்தினாலேயே, தக்ஷிணே அயநே - தக்ஷிணாயனத்தில் மரணமடைந்தவனுக்கும் (மோக்ஷம் இல்லை என்பதில்லை) பித்ருக்களுடைய பகல் - பூர்வ பக்ஷம், தேவர்களுடைய பகல் - உத்தராயணம். க்ருஷ்ண பக்ஷமும் தக்ஷிணாயனமும் முறையே ராத்திரிகள். அப்ரச்யுத - நழுவிப்போகாத, வாஸநா ஸம்ஸ்கார - முன்னால் உண்டான வாஸனை, உத்போதமும்படி - மோக்ஷத்தில் ருசி இவைகளை உடையவனாகும்படி, அதாவது முன்னிருந்த கைங்கர்ய வாஸனையும், மோக்ஷத்தில் ருசியும் குறையாமல் செய்து, சிறையிலிருந்த - ஜயிலிலிருந்து, கொண்டு புறப்படுமே - அழைத்துக்கொண்டு போகும். 'ப்ரஶஸ்த' இத்யாதி—ஶரீரம் விடுவதற்கு வ்யாஜமான ரோகாதிகளில் இது ப்ராஶஸ்த்யம், இது அப்ராஶஸ்த்யம், என்கிற வ்யவஸ்தையில்லாமல், உபாஸ்திமாயிருப்பது - ஶரீரத்தில் வ்யாஜமாக நேரிடுகிற, விஶேஷ

---

1 ப்ர-ஸூ 4-2-18   2 ப்ர-ஸூ-4-2-19

காரணோபஸ்திதமாயிருப்பதேதேனுமொரு ஶரீர விஶேஷ நிமித்தத்தை யுண்டாக்கி, வாகாதிகளான பாஹ்யேந்த்ரியங்களை பத்தையும் மனஸ்ஸிலே சேர்த்து, இப்படி கர்மஜ்ஞாநேந்த்ரியங்க ளெல்லாத்தோடுங்கூடின மனஸ்ஸை ப்ராணவாயுவோடே சேர்த்து, இப்படி பதினொருமிந்த்ரியங்களோடுங்கூடின ப்ராணவாயுவை ஜீவனோடே சேர்த்து, ப்ராணேந்த்ரியஸம்யுக்தனான ஜீவனை த்ரிவ்ருத்கரணக்ஷீராஹமிஶ்ரத்திலே ஸூக்ஷ்மதேஹ த்தினின்றுங் கடாக்ஷித்தெடுத்த பஞ்சபூதஸூக்ஷ்மங் களோடே சேர்த்து, இப்படி இந்த்ரியப்ராணபூதஸூக்ஷ்ம ஸம்யுக்தனான ஜீவனை நிஶ்வாஸமாத்ரமுடை ய ஸ்வாத்மாவை தன்பக்கலிலே யிளைப்பாற்றி, இப்படி ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தினின்றும் விபஶ்சிதஸ் ஸாதாரண மான உத்க்ராந்தியை நடத்தி, 1 ‘அநந்தா ரஶ்மயஸ் தஸ்ய தீபவத் யஸ் ஸ்திதோ ஹ்ருதி । ஸிதாஸிதா: கத்ருநீ

ஷ நிமித்தத்தை - விடுவதற்குக் காரணமான ரோகாதிகளை, த்ரிவ்ருத்கரணம் - முத்திறப் பாகமாயிருக்கும் என்பது இதற்கு வழக்கம் என்று பெயர். ஸூக்ஷ்மதேஹம் - இப்பொழுது ஸ்தூல படுகிற ஶரீரம் ‘க்ஷீராஹ’மாயது அதனுண்டாகும் ஸூக்ஷ்ம முதலிய ரிடை இந்த ஶரீரத்தினின்றும் பூதஸூக்ஷ்மங்களைச் சேர்த் தெடுப்பது அந்த வழிக்குக் காரணம். நிஶ்வாஸமாத்ரம் - ஸ்வாத்ம தையே செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம், இளைப்பாற்றி - தேஹத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஶ்ர மத்தை ஆற்றி. விபஶ்சிதஸ் - ப்ரும்மவித்யா நிஷ்டர்களுக் கும், கேவலர்க்கும் ஸாதாரணமான ப்ரயாணமாகிறதும். உத்க்ராந்தி - ஶரீ ரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புதல். தீபவத் - தீபத்தைப் போல, ய: - எந்த ஜீவாத்மா, ஹ்ருதி - ஹ்ருதய கமலத் தில், ஸ்தித: இருக்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, அநந்தா: - எண்ணிறந்த, ரஶ்மய: - நாடிகள், ஸிதாஸிதா: - வெளுத்திரு ப்பவையாயும், கறுத்திருப்பவையாயும், கத்ருநீலா: - ...

1 [illegible]-4 166 - 169

ணா꞉ கபிலா꞉ பீதலோஹிதா꞉ ॥ ஊர்த்⁴வமேகஸ்ஸ்தி²தஸ்தேஷாம் யோ பி⁴த்த்வா ஸூர்யமண்ட³லம் । ப்³ரஹ்மலோகமதிக்ரம்ய தேந யாந்தி பராம் க³திம் ॥ யத³ஸ்யாந்யத்³ரஶ்மிஶதம் ஊர்த்⁴வமேவ வ்யவஸ்தி²தம் । தேந தே³வஶரீராணி ஸதா⁴மாநி ப்ரபத்³யதே ॥ யே நைகரூபாஶ்சாத⁴ஸ்தாத்³ரஶ்மயோঽஸ்ய ம்ருது³ப்ரபா⁴꞉ । இஹ கர்மோபபோ⁴கா³ய தை꞉ ஸம்ஸரதி ஸோঽவஶ꞉ ॥' என்கிறபடியே கள்ளர் கொண்டுபோம் வழிகள்போலே க்ஷுத்ராதிகாரிகள் ஸஞ்சாரங்களுக்குப்போம் ஊர்த்⁴வமார்க்கங்களுக்கு உசிதங்களான நாடீ விஶேஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலக்கி, ஶுக்லாதி⁴

நிறமாயும் நீலநிறமாயும், **கபிலா꞉** - பொன் நிறமாயும், **பீதலோஹிதா꞉** - மஞ்சள் நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதாயும் (இருக்கின்றன), **தேஷாம்** - அவைகளுக்குள், **ய꞉** - எந்த, **ஏக꞉** - ஒருநாடி, **ஊர்த்⁴வம்** - ஊர்த்⁴வ நோக்கினதாய், **ஸ்தி²த꞉**, இருக்கிறதோ, **தேந** - அந்த நாடியினாலே, **ஸூர்யமண்ட³லம்** - ஸூர்ய மண்டலத்தை, **பி⁴த்த்வா** பிளந்துவிட்டு, **ப்³ரஹ்மலோகம்** - ஸத்ய லோகத்தை, **அதிக்ரம்ய** தாண்டி, **பராம் க³திம்** - பரமபதத்தை, **யாந்தி** - அடைகிறான் **அஸ்ய** - இந்த ஜீவனுக்கு, **யத்** - எந்த, **அந்யத்** - வேறு, **ரஶ்மிஶதம்** - நூறு நாடிகள், **ஊர்த்⁴வமேவ** - மேல் நோக்கினதாகவே, **ஸ்தி²தம்** - இருக்கிறதோ, **தேந** - அதினாலே, **ஸதா⁴மாநி** - அந்தந்த தேவதைகளின் லோகங்களோடு கூடிய, **தே³வஶரீராணி** - அந்தந்த தேவதைகளின் ஶரீரத்தை, **ப்ரபத்³யதே** - அடைகிறான், **யே** - எந்த **நைகரூபா꞉** - அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய, **ம்ருது³ப்ரபா⁴꞉** - அல்பமான காந்தியையுடைய **ரஶ்மய꞉** - நாடிகளை, **அஸ்ய** - இந்த ஜீவனுக்கு, **அத⁴ஸ்தாத்** - கீழ் நோக்கினவைகளாய் இருக்கின்றனவோ, **தை꞉** - அவைகளினாலே, **அவஶ꞉** - கர்மத்துக்கு வஶப்பட்டவனாய், **ஸ꞉** - அந்த ஜீவன், **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **கர்மோபபோ⁴கா³ய** - கர்ம பலங்களை யனுபவிப்பதற்காக, **ஸம்ஸரதி** - ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறான்

கொண்டுபோம்வழி - திருடர் கொண்டுபோகும் மார்க்கம், கள

சாமூத்ததுககு சுவமான ஸதாயிஜெகயான ஸுஷுநா டியிலே ஆவெஸிபபிதது, ஸூர்யகிரணாவலமபியாயக கொணடு புறபபடுமபடி பணணும

ஆழவான ஸஙகேஷபெயிலே விடாயிலேநாக கொட்டி எமபெருமானார திருவடிகளைபபிடிகக, இவ ரபபோதாழவானசெவியிலே அயததை யருளிசசெயய, இபபேறு நமககு வருகை யரிது, நாமெனசெயயககடவோமெனறு அபபோது ஸேவிததிருநத முதலிகள கலஙக, இவாகளவி ஆாயததைத திருவுளளமபறறி 'ஆழவான ஆகூதி யறியீரகளோ? இவவஙகெஷயி லிவருககிது கைஙூரததையும வணுஸகூடெரயையுமிட்ட சாதுமன

ஆழவான வருததாநதம்

னவாசல எனறபடி வழிவிலககி - வழிகளிலிருநது விலககி ஸதாயிஜெகயான-(மேல நோககிப போகிற) நூறு நாடிகளைக காட்டிலும வேறுபட்ட, கிரணாவலமபியாய - கிரணஙகளைப பிடிததுககொணடு

பரபனனனுககும அநதிமஸமருதி அவஸயமெனப பது ஸ்ரீ பாஷயகாரருடைய அனுஷடானததினு லேறபடுகிற தே? ஆசையினுல அதிலலாதவனுககு விஸமபம வருமே? என கிற ஸநதேஹததை நிவருததி செயவதறகாக அநத வருததாந ததை ஸஙகரஹிததருளுகிறா—'ஆழவான' எனறுரமபிதது இபபேறு - அநதிம ஸமயததில நவயோபதேஸததைபபெறும படியான பாககியம, புருஷாரததததுக காரணமாகையினுலே புருஷாரததமெனறருளிச செயயபபட்டிருககிறது ஸ்ரீ பாஷ யகாரருடைய ஸாநநிதயம கிட்டாதது எனபதினுல 'அரிது (துரலபம)' எனனும பதம 'ஆகூதி' யாவது 'ஸஙகல ஜாபதவஸமஃ வஸிவதிதவஷீய' எனகிறபடியே எலலா பரகாரத திலும அநிஷட நிவருததி இஷட பராபதிகளில ஆசாரயனுககுப பாரதநதிரராயிருககும ஸவபாவம இததால இநத நவயோசசார ணததைத தானுசசெயயாமல ஆசாரயோசசாரணத்தை எதி பாாததிருநதமைம தோதிகம வணுஸகூடெர - கலககணடு, இட்ட சாதுமனனவாயில போட்டதைபபோல மட்டும 'நிஷூர

ரே 2 நாமிது உவாயததுககுப வாரிகரமாகச செய தோ மலலோம' என்றருளிசசெயபய முதலிகள தெளி நதது ஸிஷாஜாராஞாகள ஆகையால 1 'நஷ்டஷூரதி ரஷி வரிதூஜது ஷெஷம்' எனறும, 2 'ஷுஶிதெஜஸவி ஸாஷூவெஷு' எனகிற ஶ்லோகஅயததிலும, 3 'துபபுடை யாரையடைவதெலலாம' எனகிற பாடடிலும சொல லுகிறபடியே ஷவஞனுககஷீஜ ஷூரதூாஷிகளில

கருயவாரயகதுக்தத ராகபாயம்

ஸிஷாஜஸமிலலே 4 'ஸாஸீரவாத ஸஜெயதா ஷெகவலும் ஜீயஷெவ ஷயயாதி ஷஸஷெஜா ஜாஜேவாவஞாகய

ராஞாகள எமபதினால ஸ்ரீ பாஷயகாரருடைய ஸமாதானத் தினுல அநதிமஸமருதயாதிகள பரபததிககு அஙகமலல எனபது தயோதிதம 'ஷுஶிதெஜஸவி ஸாஷூவெஷு' இதயாதி - எம பெருமபிககும ஸ்ரீ வராஹசரம ஶ்லோகததில எனறபடி, அதில 'தஜிஶ்ரம் ஸ்ரீ பரீாணம் தாஷாஷூவாஷாணஸஹிஷம்' எனறு சொல லியிருபபது இஙகு விவக்ஷிதம 'துபபுடையாரை' இதயாதி இநதப பாடடில 'எயபபெனனைவநது நலியுமபோது அஙகேது நானுனனை நினைககமாடடேன அபபோதைக கிபபோதே சொலலிவைததேன' எனபது விவக்ஷிதம, அதாவது அநத சரமன ஸமயததில உணடாகும ஶ்ரமததினுல வருநதபபடும பொழுது நான உனனை நினைககுமபடியான ஶக்தியுடையவனல லேன, அபபோதைககாக இபபோதே உமமை பராாததிக தேன எனறபடி 'ஷூரதூாஷி'—'குஷி' ஸபதம திருநாம ஸங கீரதனததைக குறிககிறது ஸிஷாஜஸமிலலே - பரபததிககு அஙகமாக இவவ ஶ்ரமபபடடு ஸமபாதிகக வேணடுமெனபதி லலல இபபடிபாகில கதயததில அநதிம ஸமருதியை ஸ்ரீ பாஷயகாராருளிச செயதிருபபதறகு இது விருததமாகாதோ வெனனவருளிச செயகிறா—'ஸாஸீரவாத' என்றாரமபிதது ஸாஸீரவாத ஸஜெயதா - ஶரீரம விடுகிற காலததிலோ வெனில, ஷெகவலும் - நீாவஶயான, ஜீயஷெவ - எனனுடைய

1 ஆரயா 2 வரா-புரா

3 பெரி-திரு-1-10-1 4 உபாய

ஸத்புஷ்பவஸிவசம்ஸாரசக்ராஸ்ரய:’ என்றருளிச்
செய்ததும இவ்வர்த்தங்களுக்க அவிரோதமாக ஒரு
ப்ரகாரத்தாலே நிர்வாஹமும எஙஙனேயென
னில — ஶ்ருதியிலருளிச்செய்கிற வஸிஷ்டஸூக்தி இவ
வஸிஷ்டஸூக்தியையு முபாபஸமுமாகக்கொலி ஆ வ ஸ
ரானவர்களுக்கு வரக்கடவதென்று சில வ்யவஸ்தா
கள் நிர்வஹிப்பார்கள் இப்படியாகில் ஒரு ஸ்லோகத்
திலு மஹாமான ஆபாஸம நிர்விஷயமாயிராமை
யால இது ஸாவகாசக்ருதிவிஷயத்திலே போமாகில
1 ‘யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம்’ என்கிற கணக்கிலே
விபரீதமுமாம ஆனபின்பு ஶ்ருதி லருளிச

ராகவே இருக்கிற, ஜயயா தயையினால், அதிஜ்ஞாவான் - அதிக ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய, ஈஶ்வர - என்னையே, அவலோகயந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸம்ப்ருத்த - நழுவாமல் இருக்கிற, பரிவ்ருத் முறைகளுடாகிய, ஸம்ஸார - ஸம்ஸாரமென, சக்ராஸ்ரய: - ஆசை, இவைகளை யுடையவனுபகொண்டு (ப்ரியமான கைங்கர்யம செய்பவனாக ஆக்கப்போகிறேன்) நிர்வாஹம் நிரூபிக்கச்சொல்லு உபாயமுமாக - ப்ரபத்திக்கு பலமாக ‘யம் யம் வாபி’ இத்யாதி ஸ்லோகம பக்தர்களைக் குறிச்சிறது என்று தாத்பர்யம யம யம - எதெதைக் பாவம் - வஸ்துவை, ஸ்மரந் - நினைத்துக்கொண்டு (ஶரீரத்தை விடுகிறு ரோ அந்த வஸ்துவின ஸ்வபாவத்தை மறு ஜன்மத்தில அடைகிறான்) இதை ஸாமான்யமாகச் சொல்லியிருப்பதினால இது எல்லாரையும் பற்றியது என்று திருவுள்ளம ‘யம்யம்வாபி’ என்றாரம்பிக்கும பொதுவான வசனங்களைப் பக்தர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறதாகவும, ‘ஷட்ஸூக்தி:’ இத்யாதி வசனங்களை அந்திம ஸம்ருதியைப் பலமாகச் சேராமல ப்ரபத்தி பண்ணி னவர்கள் விஷயமாகவும, சதய வாக்யத்தை அந்திம ஸம்ருதி யைப் பலமாகச் சேர்த்து ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் விஷயமாக வும எல்லா இடங்களிலும சுருக்கிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல

1 கீதை-8-6

செய்தபடியே ஸ்தஞ்ய வ்ருத்தி நிஷ்டனுக்கு ஹமவிஷயத்தில் லக்ஷ்மீவ்ருத்த்யம்வஸ்யம் வரும் 1 'தஷ்டவ்ருத்திரவி' இத்யாதிகள் ஸ்ரீகீதையில் அஷ்டாதஶாத்யாயத்திலும், 2 'யம் யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேஶயந்தி' இத்யாதிகளிலும் ஸ்வயத்நஸாத்யமாக விதித்த கட்டளையிலே உபாயமாக அந்திமஸ்ம்ருதி வேண்டாவென்கிறதென்று சிலர் வாய்க்கரைகள் ஸாதிப்பார்கள் 3 'கேவலம் மதீயயைவ தயயா' என்றிறே யிவர் அருளிச் செய்தது அந்திமஸ்ம்ருதியாவது

அந்திம ஸ்ம்ருதி

வாசிக ஞானஸாக்ஷமானால் உத்ஸ்ருஷ்ட உபஸாக்ஷமாவதற்கு முன்பே பிறப்பதொரு ஸ்ம்ருதி இது அருகிருந்தார்க்குத் தெரியாது 4'த்ருஶ்யதே ஹி வாங்மந்த்ரிய உபரதேவி உத: ஸ்ம்ருதி:'

வாக்கையினால் கல்பாந்தர மருளிச்செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என்று தொடங்கி. ஆனபின்பு - ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச் செய்திருப்பது எல்லாரையும் பற்றிய தாகையினால் பிரார்த்தனைக்கும் சங்கல்பத்துக்கும் ஸங்கோசமில்லாமல் ஆத்தம் ஏற்படுகிறபடியினால் இது வேஸ்வரஸமானது என்றுதிருவுள்ளம் யாவெனக்கப்பார மாத்மாவை, யோகிந:-பக்தியோகம் செய்கிறவர்கள், ப்ராண வியோககாலே-ப்ராணன் ஶரீரத்தை விட்டுப்பிரியும் ஸமயத்தில், யத்நேந - தங்களுடைய ப்ரயத்னத்தினாலே சித்தே-மனதில், விநிவேஶயந்தி-வைத்துக்கொள்ளுகிறார்களோ 'அஷ்டாதஶாய' இத்யாதிக்கு ஈநந்யசேதாஸ் ஸததம்' என்று தொடங்கும் ஶ்லோகத்தில் என்று தாத்பர்யம் கட்டளையிலே-ப்ரகாரமாக உபாயமாக - மோக்ஷோபாயத்தில் அந்தர்பூதமாக 'கேவலம், மதீ' என்கிற பதங்களினால் ஸ்வயத்னத்தின் அபேக்ஷையில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது உபஸாக்ஷமானால் - லயத்தை யடைந்தால், வாங்மந்த்ரிய வாக் இந்திரியம், உபரதேவி - லயத்தை யடைந்திருந்த போதிலும், உத: ஸ்ம்ருதி:-

1, 3 654 ம் பக்கம் பார்க்க 2 பார ஶா-46-139
4. ஸ்ரீ பாஷ்யம் - 4-2-1

என்கிற ஸாக்ஷ்யமும் ஏதேனுமொரு ஸ்ருதியாலே ஒரு ஊக: ப்ரவ்ருத்தி யிவனுக்குண்டென்றறிகிற வளவைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு ஸர்வ ஸாக்ஷித்வ மெழுத்துகளிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஆனபின்பு ஹ்ருதயவிஷயத்தில் ஸத்ப்ரவ்ருத்தி உபதேசிக்கிறவர்களும் ஸாக்ஷ்ய கொடுக்கிறவர்களும் தெரியுமித்தனை. இந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸ்ருதிகளோடு மற்ற ஸ்ருதிகளோடும் வாசியற ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனான பக்கலிலே விருத்தமளவும் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாயிருக்கும். இவ்வவஸ்தையைப்பற்ற 1 'ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்குண:' என்றும், 2 'ஸ்வப்ரதீபம்' என்றும்,

மனத்தின் ப்ரவ்ருத்தி ஸ்ருதிஸித்தம் - சொல்லப்படுகிறதல்லவா இந்திரியமாத்திரம் ப்ரவ்ருத்தி அடைந்திருக்கும் தசையில் இவனுடைய சேஷ்டை முதலிய காரணங்களைக் கொண்டு மனதில் ஏதாவதொரு நினைக்கிறான் என்று ஊகித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் 'ஸ்ருதித' என்பதற்குப் பொதுவாக அறியப்படுகிறது என்றர்த்தம். எனகிறவளவை — என்பது மாத்திரத்தை 'தெரியாது' என்பதற்கு பாதகமாகத்தில் அறியப்படுகிறதில்லை, மற்ற இந்திரியங்களும் ப்ரவ்ருத்தி அடைந்திருப்பதினால் ஊகித்தறியவும் முடியாது என்றாதுமாகையினால் விரோதமில்லை வயாதியினால் வாக் இந்திரியத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தி இல்லாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய மனத்தின் அநுஸந்தானம் இவனாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியப்படுகிறது இந்தப் பக்ஷத்தில் தனக்கே தோன்றுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் ஸ்ருதிகள் - ப்ரும்மவிகாஸ நிஷ்டாகள் 'இவ்வவஸ்தையை' இத்யாதி—இந்தவசனங்கள் அந்திம ஸ்ம்ருதி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறதாக வைத்துக்கொண்டு சத்ய வாக்ய விரோத ஸங்கையும் பரிஹாரமும் செய்யப்பட்டது இந்த வசனங்கள் ஹார்த்தவிஷயத்தில் விஸ்ரமிக்கும்பொழுது ப்ரஹ்மஜ்ஞான ஸம்ஸ்காரத்தை அடைந்திருக்கும் தசையைக் குறிக்கின்றன என்று சொல்லிவிட்டாலோ ஒருவித விரோதமுமில்லை, அந்திம ஸ்ம்ருதியும் அவசியம் வேண்டுமென

1 வாயு-புரா 2, 654 ம் பக்கம் பார்க்க

1 'நினைக்கமாட்டேன்' என்றும் சொல்லுகிறதென்று ஸர்வாதிகாரிக்கு விஶேஷித்தோர் அதிஶயஞ் சொல்லிற்றாகாது. இதுக்குமேல் 2 'மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச' என்கிற ஸர்வஜ்ஞனுணர்த்த ஸ்வாபாஶ்ரிதஸாரஸ்யங்கொண்டு ஸுஹ்நாடியிலே ஸந்நிவேஶித்தால் பின்பு ஸாதகமுள்ளதனையு மொருபகலா யுணர்த்திப்போம்.

நன்றிலையாமது நற்பகலாமது நன்னறிமிக்கும்
என்னலுமாமதியா தாமரங்கரடியவர்க்கு
மின்னிலைமேனி விடும்பயணத்து விலக்கில்லதோர்
தன்னிலையா நடு நாடிவழிக்கு நடைபெறவே 27

றேற்படும், என்று ஸங்க்ஷேபத்தின் கருத்து. **அதிஶயம்** - மற்றவர்களைவிட மேன்மை ஹார்த்தனிடத்தில் விஶ்ராமிக்கும் தசை எல்லாருக்கும் பொதுவாகையினாலே '**தஸ்மிந் ப்ராயணகாலே**', '**ஜ்ஞாநஸங்கோசரஹிதர்**', 'அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்' இத்யாதிகளில் ப்ரபந்நனுக்குச் சொல்லப்பட்டதோர் அதிஶயம் இல்லாமல் போகவேண்டி வரும். **மத்த:** - என்னாலேயே, **ஸ்ம்ருதி:** - நினைப்பதும், **ஜ்ஞாநம்** - ஜ்ஞானமும், **அபோஹநம்** - மறந்து விடும்படி செய்வதும் (உண்டாகிறது) **ஸர்வஜ்ஞனுணர்த்த** - (அப்பொழுது தனக்கு ஜ்ஞானம் மிகவும் ஸங்குசிதமாகையினாலே) ஸர்வஜ்ஞனை பகவான் ப்ரார்த்தனம் செய்ய **ஒரு பகலாய** - ஒரே மத்யாஹ்நமாய், ஜ்ஞான ஸங்கோசாதிகளில்லாமல் என்றபடி, **உணர்த்தி** - எல்லா பறைநையும் அறியும் தன்மை

பதவுரை] **அரங்கர்** - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, **அடியவர்க்கு** - தாஸர்களானவர்களுக்கு, இத்தால் மேல் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய க்ஷேத்ரங்கள் வாஸஸ்தானமென்றும், அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் அவஶ்யம் கர்த

1 பெரி-திரு-4-10-1 2 கீதை-15-15

தவயம எனறும நிஷகாஷிசசபபடட படியினாலே அபபடி இருக
கிறவாநகளுககு எனறாததமாகையினாலே சிழ அருளிச செயயப
படட அரததம ஸஙகாஹீதம அரஙகம' எனறது மறற திவய
க்ஷேததிரஙகளுககுமஉபலக்ஷணம,விலககிலதோா,நனனிலையாம-
நலல ஸவபாவததை யுடையதான,மறற எலலா நாடிகளைக காட
டிலும விலக்ஷணமாய ஆரசிராதி மாாககததைக அடைவிககக
கூடியதான, நடுநாடி-நடுவிலிருககும நாடி, அதாவது மேலநோககி
யிருககும நூறறொரு நாடிகளில நடுவிலிருககும நாடி, அதாலே,
வழி-வழிககு, அனறிககே, நடுநாடிவழி – நடுநாடியினாலே செலலக
கூடிய ஆரசிராதி மாாககததுககு, நடைபெற - நடபபதறகாக,
அதாவது அது வழியாகப போவதறகாக, மினனிலை - மினன
லுடைய ஸதிதிககு ஸதருஸமான ஸதிதியையுடைய, அதாவது
நஸவரமானஎனறபடி,இததாலகாரணமாகிற காமமகழிநத பிறகு
க்ஷணமகூட நிறகாது, ஆகையினாலே ஸூபஸகுணதிகளைப பாாப
பது அஸமபாவிதம எனறபடி,பீஷமாதிகள அபபடிககாலததை
எதிாபாாததிருநதும அவாகளுடைய வராபலததின மஹிமையி
னாலே எனறுபடடது எனபது நயோதிதம, மேனி-ஸரீரததை,விடே-
விடுவதாகிய, பயணமது - பரயாணததுககு, உதாரமஸதானதுககுத
எனறபடி,யாது ஆம எநதப பூமி ஸமபாவிதமாகுமோ, அது, நல
நிலமாம-பரஸஸதமான இடமாகும, அதாவது இவனுககு நிாயா
ணமநேரும இடமே பரஸஸதமான இடம,அதறகு வேறு பரஸ
ஸதயாதிகளை எதிாபாாககவேணடியதிலலை எனறு தாதபாயம,
(யாதாம - எநதப பாகம ஸமபவிககுமோ அதுவே), நறபகலாம -
நலல பகலாகுமாம, (யாதாம - எநத காலம ஸமபவிககுமோ
அதுவே), நனனிமிததம - நலல ஸகுனம, எனனவுமாம - எனறு
சொலலபபடுகிறதுமாகும

ஹாாதத்தனை எமபெருமான ஹேயமான இநத ஸரீரததிற
குள வஸிபபதுமும இதிலிருநது உதகரமணம செயவதறகும
காரணததை நிரூபிககிறாா—' ஷஹாா ' எனறு
பிநது

தஹரகுஹரமத்யே தேவஸ்திஷ்டந் நிஷண்ணாஸீபீடிகா
நிவஸித நிஜவத்ஸாஜிஹீர்ஷாவதீர்ணா வித்ருதக்ரோட: |
யஸ் தந்நிஷ்க்ராமகாலே ஸ ஏவ ப்ரதாயிகா
த்ருதகவாடஸ்ரஸ்தா நாடீம் ப்ரவேஶயதி ப்ரபு: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிர்யாணாதிகாரோ விம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராமபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ப-ரை] நிஷண்ணாஸீபீடிகா - சேர்ந்து நிறைந்த இணைப்பில், நிவஸித - விழுந்திருக்கிற, நிஜ - தன்னுடைய, வத்ஸ - பிள்ளையை, ஆஜிஹீர்ஷா - தூக்கிவிட வேண்டுமென்கிற ஆசையினால், அவதீர்ணா (அதில்) இறங்கி இருக்கிற, வித்ருதக்ரோட: - தகப்பனுருடைய கரமத்தினால், அதாவது தகப்பனைப்போல், இந்தால் இந்த சரீரம் அபோக்யமாயிருந்தாலும் ஆஶ்ரிதர்களை அநுஸரித்துப் பிரியாசப்பட்டவான உள்ளே இருக்கிறான் என்பது தாத்பர்யம், தஹரகுஹரமத்யே - ஹ்ருதயகமலத்துக்குள் இருக்கும் ஸூக்ஷ்மமான ஆகாசத்தில், திஷ்டந் - இருக்கிற, ப்ரபு: - ஶக்தனான, ஸ: - அந்த, தேவ: - தேவனாகிய நாராயணன், தேவ ஶப்தத்திற்கு லீலை செய்து கொண்டிருப்பவன் என்று தாத்பர்யம், இதனால் ஜீவ லீலா ரஸத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு படியிருப்பதில் உத்க்ரமணம் ப்ராயஸில்லை என்பது தாத்பர்யம், தந்நிஷ்க்ராமகாலே - அந்த காலத்தில் அதாவது நிர்யாண காலத்தில், பரபக்தி முதலிய வ்யாஜத்தினால் லீலா ரஸத்தை அநுபவிப்பதில் ஆசையில்லாததால் பலகாலத்தில் என்றபடி ந: - நம்மை, அஜ்ஞ

தத்வாரஸ்யஸாதாயஷ்டிம் 'ஸமேத்யதிவ்யநாரவஜாயஜுஷை யேநத்யஷதிவ' என்கிறபடியே ஒருவராலும் செய்யப்படாத தான், திவ்ய நகரமாகிய வைகுண்டத்திற்கு ப்ரயாணம் புறப்படுவதற்காக, ஸதாயிகரம் - நூறுக்கு மேற்பட்ட நூற்றொருவ தான, காலிம் - நாடியை, ஆவேஶயதி - ப்ரவேஶிக்கும்படி செய்கிறான்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
நிர்யாணாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஹிகர்களின் நிரூபணம்—மார்க்கத்தில் நடக்கும் ஸத்கார விசேஷங்கள் — மார்க்காந்தரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்—கத்யநுஸந்தானம் அவஶ்யம்]

அர்ச்சிர்திவஸஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷோத்தராயணவத்ஸராந்

வாதந்தபநஹிமாம்ஶுமந்தம் க்ஷணாதசிரத்யுதிம் |

அம்புராஜம் தேவாதீஶம் ப்ரஜாபதிமாப்த

ஸரித்தி விரஜாம் தரதி ததஸ்த: பரஸ்தலம் ||

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ப்ரும்மநாடியில் பிரவேசித்த பிறகு ஆதிவாஹிகர்கள் இவனை அழைத்துக்கொண்டுபோகும் ப்ரகாரத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — **அர்ச்சி**' என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] **அர்ச்சி** - அக்நி, **திவஸ** - பகலபிமாநி, **ஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷ** - வெளுப்புடைய (ஸுக்ல) பக்ஷம், **உத்தராயண**, **வத்ஸர** - வருஷம், இவைகள் இவைகளின் அபிமானி தேவதைகளாகச் சொல்லப்படுகின்றனர், **வாத** - காற்று, **தபந** - ஸூரியன், **ஹிமாம்ஶுமந்தம்** - பனி நிறைந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரன் இவைகளையும், **க்ஷணாத்** - க்ஷணமாக, **அசிரத்யுதிம்** - மின்னலையும் **அம்புராஜம்** - மேகங்களுக்கு ராஜனான வருணனையும், **தேவாதீஶம்** தேவேந்திரனையும், **ப்ரஜாபதிம்** பிரஜாபதியையும், **ஆப்த:** - அடைந்தவனாகக் கொண்டு, **விரஜாம்** விரஜா நதியை **தரதி** - தாண்டுகிறான், **தத:பரம்**

இப்படி மூர்த்தந்யநாடியிலே ப்ரவேசித்தவனை
ஸூர்யரச்மிகளை ஸுஷும்நையாகிற ஸஹவாரத்தி
அதிவாஹிகர்கள் அர்ச்சிராதி ஸஹவாஹியாகிற
ப்ரபந்நம் தலைவாசலாலே வக்ஷஸ்ஸனை
ஸூர்யன் வார்த்தை சொல்லுகிற ஆவரணத்தை
ஸார்ஜகாலத்தின் ராஜா வெடுத்துக்கொண்டு லாவுமாப்
போலே கொண்டு புறப்பட்டு, 1 'மன்னுங் கடுங்கதி
ரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் அன்னதோரில்லியி

ஆத்மாப்பபடியான (அண்டான), ஆதாரம் - ஆச்ரயமானது, வா
ஹ: - வாகனத்துக்கு, உசிதம் - தாரகத்தில் (இருக்கிறது), அதாவது
பலத்தின் பெருமை வாயால் சொல்லி முடியாது என்று தாத்
பர்யம் அன்றிக்கே ததஃபரம் - அதற்குப் பிறகு, வாஹ: -
வாகனத்துக்கு, உசிதம் - தாரகத்திலிருக்கிற (பட்டாததான), ஆதா
ரம் - குணவிபூதயாதிகளிலே ஆச்ரயமான பரமாத்மாவை,
ஆசக்தி - அடைகிறான்

'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து 'புறப்பட்டு' என்னுமளவாக
அர்ச்சிராதிகாரர்களுடைய அவதாரிகைபடுகிறது ஸஹவாஸம் - பர
மாத்மா வஸிக்கும் ஸ்தானம், தலைவாசல் - நடுவிலிருக்கும் வழி,
பரமாணமாய் வழியாகவுமாம் 'வார்த்தை கற்கிற' என்பதினாலே
பருவத்தினாலே அயலாருக்கு ப்ரீதி உண்டாகக் கூடிய பனைப்ப
தும், 'ஆவரணத்தை' என்பதினாலே ரூபத்தினாலே அயலாருக்கு
ப்ரீதி உண்டாகக் கூடிய பனைப்பதும் சொல்லப்படுகிறது
ஆவரணம் - முகத்தினாலே எல்லாரையும் வசம் பண்ணக்
கூடியவன், உலாவுதல் - மெதுவாக நடத்தல் 'பராந்தமாவினாலே
நாடிச்சொன்னபடியான ஸ்ரீரத்தை விட்டுக் கிளம்புகிறான்'
என்றாத்பர்யம் ஸ்ருதி இங்கு விவக்ஷிதம் மன்னும் - ஸ்திர
மான, கடுங்கதிரோன் - ஸூர்யனான கிரணங்களையுடைய ஸூர்ய
னுடைய, மண்டலத்தின் - மண்டலத்தினுடைய, நன்னடுவுள் -
நல்ல மத்யத்தில், ஸரியான மத்ய ப்ரதேசத்தில் என்றபடி,
அன்னது - அப்படிப்பட்ட, மோக்ஷமார்க்கமென்கிற பாதையில்

1பெரிய திருமடல்-16

னூடுபோய்' என்றும், 1 'தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு' என்றும், 2 'சண்டமண்டலத்தினூடுசென்று' என்றும், 3 'இருள்கற்றும் எரிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி' என்றுஞ் சொல்லுகிற தேவயாநமார்க்கத்திலே வழிப்படுத்தி, 4 'அமரரோடுயர்விற்சென்றறுவர்தம் பிறவியஞ்சிறையே' என்கிறபடியே அர்ச்சிஸ்ஸென்றும், அஹஸ்ஸென்றும், பூர்வபக்ஷமென்றும், உத்தராயணமென்றும், ஸம்வத்ஸரமென்றும், வாயுவென்றும், ஸூர்யனென்றும், சந்த்ரனென்றும், வைத்யுதனென்றும், அமாநவஸஞ்ஜ்ஞனை விவநுக்கு ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற வழிநடத்தும் முதலிகளையிட்டு

மையுடைய என்றபடி, இலங்கின் - த்வாரத்தின், ஊடுபோய் - நடுவிலே சென்று தேரார் - ரதத்தில் நிறைந்தவனை, நிறைகதிரோன் - லோகமெங்கும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிற கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தை, கீண்டு-பேதித்து, புக்கு-அதற்குள்ளே ப்ரவேசித்து சண்டமண்டலத்தினூடு-ஸூர்யமண்டலத்தின் மத்யத்தில், சென்று இருள்கற்றும் - இருட்டைப் போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - எரியும்படியான கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு, ஏற்றிவைத்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது புநராவ்ருத்தி இல்லாமல்செய்து தேவயாநமார்க்கத்திலே அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திலே அமரரோடு - ஆதிவாஹிகர்களான தேவர்களோடு, உயர்வில்-பரமபதத்தில், சென்று, தம், பிறவி - ஜந்மமாகிற, அஞ்சிறை - அழகிய (அதிக்ரூரமான) ஜயிலை, அறுவர்-போக்குவார்கள் அர்ச்சிஸ்ஸு-அக்நி, அஹஸ்ஸு - மத்யாஹ்நம் அமாநவ ஸஞ்ஜ்ஞனை விவநுக்கு-அமானவனென்கிற மற்றொரு பெயரையுடைய வைத்யுதனுக்கு, முதலிகள்-முக்யமான தேவதைகள் நித்ய ஸூரிக

---

1 சிறிய திருமடல்-7 2 திருச்ச-67
3 பெரி-திரு-4-9-3. 4 திரு-1-3-11

1 'அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்' என்கிற படியே தான் ஆநயித்து நடத்தி, அவ்வோ எல்லை களில் ஸம்வஸ்துஹ்ருத்திலே பரக்கப் பேசின ஸ்லோகங் களையு மநுஸந்தித்து, 2 'ஸூரகம் வைகுண்ட நாமா நம் திவ்யம் ஷாட்குண்ய ஸம்யுதம் | அவைஷ்ணவாநா மப்ராப்யம் குணத்ரய விவர்ஜிதம் || நித்யஸித்தைஸ் ஸமாகீர்ணம் தந்மயை: பாஞ்சகாலிகை: | ஸபாப்ராஸாத ஸம்யுக்தம் வநைருபவநைஸ் ஸுபம் || வாபீகூப தடாகைஸ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஸ் ஸுமண்டிதம் | அப்ராக்ருதம்

(லென்றுசவுமாம மத்பக்தம்-என்னிடத்தில் பக்தியையுடையவனை, அஹம் ஸ்மராமி-நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், பரமாம் கதிம் - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு நயாமி- அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன் திவ்யம்-பரசருதி ஸம்பந்தமில்லாததாயும், ஷாட்குண்ய ஸம்யுதம் - ஜ்ஞான ஸக்த்யாதி ஆறு குணங்களையுடையதும், அதாவது ஆறுகுணங்களை ப்ரகாஸம் செய்யக்கூடியதாயும், அவைஷ்ணவாநாம் - வைஷ்ணவரல்லாதவர்களுக்கு அப்ராப்யம் - அடைய முடியாததாயும், குணத்ரய விவர்ஜிதம் - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களில்லாததாயும், தந்மயை: - அந்தப் பகவந்மயர்களான அதாவது பகவத் கைங்கர்யத்தையே வ்யாபாரமாகவுடையவர்களான, பாஞ்சகாலிகை: - ஐந்து காலங்களிலும் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட பாகவதாராதனம் செய்து கொண்டிருக்கிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராதனம் செய்து முக்தியை அடைந்தவர்களினாலும், அன்றிக்கே பரமபதத்திலே தங்களுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பகவதாராதனம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களாலும், நித்யஸித்தை: - நித்ய ஸூரிகளினாலும், ஸமாகீர்ணம் - நிறைந்ததாயும், ஸபாப்ராஸாத ஸம்யுக்தம் - ஸபா மண்டபம், பகவானுடைய திவ்யாலயம் இவைகளோடு சேர்ந்ததாயும், வநை: - பெரிய காடுகளோடும், ஸுபம் - ரம்யமான, உபவநைஸ் - உத்யான வனங்களோடும், வாபீகூப தடாகைஸ்ச - நடவாபீ, கிணறு, குளங்கள் இவைகளினு

1 வரா-சரம 2 கவிநீயஷீதந்த்ர-18-21.

84

ஸுரைர்ஜுஷ்டம் ஸர்வதாகாமஸம்ஹ்ருஹம் || ஸாக்ருஷ்ட ஸங்க
ராபிதம் தம் கதா த்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா ||' என்று நெடுங்
காலம் காமவாசைப்பட்டுக்கொண்டு தேசவிசேஷத்தி
லே சென்றவாறே கச்சேஹம் விசேஷ ஹோமாய
மாக வன்றிக்கே விதேயமாலே ஸூசிதமாய மதி
ராஜ்ஞாகமாக ஸர்வவ்ருத்தமான ஸூக்ஷ்மசரீரத்தை
ஆற்றுக்கட்டங்கைக்குப்பற்றின தெப்பம் போகவிடுமாப்
போலே போகவிடுவித்து, விரஜைக் கக்கரைப்படுத்
மார்க்கத்தில் நடக்கும தி, அப்ராக்ருத சரீரத்தைக்
ஸ்தூல சேஷங்கள் கொடுத்து, வைஸ ஜீய
மென்கிற ஸ்வரஸலினளவுஞ் சேர்த்து, வைராக்யவக

ஞ்ர, வ்ருக்ஷஷண்டேஷு - மரங்களின் தொகுதிகளினாலும், ஸம்வ்ருதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், அப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதியின் கார்யமான ஸத்வ குணங்களில்லாததாயும், ஸுரை: - தேவதைகளினால், ஜுஷ்டம் - ஸேவிக்கத் தகுந்ததாயும், ஸர்வதாகாமஸம்ஹ்ருஹம் - ஸர்வ ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான ப்ரகாசத்தை உடையதாயும், ஸாக்ருஷ்டஸங்கராபிதம் - உயர்ந்த தேவருக்கு இருப்பிடமாயுமிருக்கிற தம் - அந்த, வைகுண்டாபிதம் - வைகுண்டம் என்கிற பெயரையுடைய, லோகம் - லோகத்தை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணாலே, த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன். 'கச்சேஹம்' இத்யாதி - சரீரம் விட்டவுடன் காமங்கள் நிசேஷமாய் நசித்து விட்டபடியினாலே அதின் பலமாக ஸுகதுக்கங்களை யநுபவிப்பதற்காக அப்பொழுது சரீரமிருக்கிறதில்லை. பின்னை எதற்காகவென்னில்? காமத்தினால் ஏற்பட்ட சரீரத்தை காமமாகிய காரணம் நிவருத்தித்த பிறகு நாம் நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கப்போகிலும் பருமம வித்யையின் பலமாகிய அர்ச்சிராதிகதிகளையும், அங்கு நடக்கும் ஸத்காரங்களையும் நடத்துவதற்காகத் தான் இருந்து கொள்ளுகிறதென்று தாத்பர்யம். 'மதிராஜ்ஞாகமாக' என்பதினால் அங்கு பலம் அநுபவிக்கிறதற்காக அல்லவென்பது நியோதிகம். 'ஸூக்ஷ்மசரீர' மாவது ஸ்தூல சரீரத்திலிருந்து நிர்யாண காலத்தில் ஸூக்ஷ்மமாய் உண்டானது. கட்டைக்கு - காரணமாகிறதாக, போக

மென்கிற வஸ்துத்தைக் கிட்டுவித்து, ஸாமாஜ்ய ஸம்வர்ணகம் வாஸோஹரிணீ வண்ணமடைந்த வர்களான வைகுந்த திவ்ய ஸ்த்ரீகளை யிட்டெதிர்கொள்வித்து, ஸ்வாமாத்ய ஸாரத்தாலே யலங்கரிப்பித்து, ஸ்வதேஜஸ்ஸுகளை ப்ரவேசிப்பித்து, குடியடியாரிவர் கோவிந்தன் றனக்கென்று முடியுடைவானவர் முறை முறை யெதிர்கொள்ள கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரங் குறுகுவித்து, ஐரம்மத் ஐராவதிகளென்று பேருடைய ஆரமோரவரைக் கிட்டுவித்து, 1 'வைகுந்தம் புகுதலும்' என்று தொடங்கி மேல் மூன்று பாட்டிலுஞ்

விஶேஷித்து -(கதிக்காக மாத்திரம் ஏற்பட்டபடியினால் அந்தக்கதி ஆனவுடன்) அதை விடும்படி செய்து 'ஸௌரம் ஜ்யோதிஸம்' இத்யாதி சாந்தோக்யத்தில் எட்டாவது ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வர்ணகம் - சந்தனப்பொடி, வாஸஸ் - வஸ்த்ரம், ஐவ்வைவான மதுயம் நூறு நூறு அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஆகமிக்கிறார்கள் என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வாமாத்யகாரம் - பரமாத்மாவைப் பிரானுபவ ஸாரம். இவர் இந்த முக்தர், கோவிந்தன் தனக்கு பரவாநுக்த குடியடியார் - நம்மவர் தாஸர், அல்லது பரம்பரையாக தாஸர், என - என்று சொல்லிக்கொண்டு, முடியுடை வானவர் - கிரீடங்களையுடைய நித்ய ஸூரிகள், முறைமுறை - வரிசை வரிசையாக, அணிதிசைக பரவகாராதனை விதிப்ப, எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டுவர, கொடி - த்வஜங்களால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, நெடு - மிகவும் உயர்ந்த, மதிள் - மதிலையுடைய, கோபுரம் - கோபுர வாசலை, குறுகுவித்து - கிட்டும்படி செய்வித்து, பேருடைய' என்பதினால் கேவலம் இருக்கிறதல்ல, அப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடைய நித்ய ஸூரிகள் என்பது தோற்றுகிறது, மூன்று பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர் வைகுந்தன் தமரெமர் எமதிடம் புகுதென்று வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும் வியந்தனர் வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே', 'விதிவகை புகுந்தனரென்று நல்வேதியர் பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்

1 திரு-10-9 9

சொல்லுகிறபடியே அஸங்க்யாதங்களான ராஜோப சாரங்களைப் பண்ணுவித்து, ஆஶ்சர்யமான மண்ட பத்தி லழகோலக்கத்திலே புகிரவிட்டு,[1] ‘அநயாஹம் வஶீக்ருத: காலமேதமபுத்தவான்| உச்சநீசாந்தராம்

பாதங்களைக் கழுவினார் நிதியும் நற் சுண்ணமும் நிறைகுடம் விளக்கமும் மதிமுக மடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே’, ‘மந்தவ ரெதிர்கொள்ள மணிமண்டபத்து அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை கொண்டல் பொழில் குருகூர்ச் சட கோபன் சொல் சந்தங்களாயிரத்திவை வல்லார் முனிவரே’ என்று பூர்ண பாட்டு ‘வைகுந்தம் புகுதலும்’ இத்யாதிக்கு நித்ய ஸூரிகள் இவனை ஆராதிப்பதற்காகத் தங்கள் க்ருஹத் திற்கு எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திப்பதும், தங்கள் தங்கள் திரு மாளிகை வாசல்களில் திருவடிகளுக்குப் பாத்யம் சேர்ப்பது முதலிய உபசாரங்களை நடத்துவதும், பெரியபிராட்டியார் தனக் கு நிதியான ஸ்ரீ சடகோபனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டு வருவதும், ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீபதி, தன்புத்திரனுடைய மஹோத்ஸவத்தைக் காண்பதற்காகப் புறப்படும் பிதாவைப் போலே தானே வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவது முதலிய உபசா ரங்களை என்றர்த்தம். பகவான் தானே எதிர்கொள்ளும்போது ‘பண்ணுவித்து’ என்பது பரிசுட்டு அழைத்துப்போகிற விஷயமும், எதிர்கொண்டு வருகிற விஷயமும் வெவ்வேறாகையினாலே இந்த பேதத்தைக் கொண்டருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **அழகோலக்கத்தில்**-அழகு பொருந்திய ஓலக்கத்தில் (கோஷ்டியிலே) **அஹம்**-நான், **அநயா**-இந்த ப்ரக்ருதியினால், **வஶீக்ருத:**-வஶப் படுத்தப்பட்டவனாய், **ஏதம் காலம்**-இவ்வளவு காலம், **அபுத்தவான்** - தெரிந்துகொள்ளவில்லை **உச்சநீசாந்தராம்** - உயர்ந்தான தேவஜாதி, நடுவான மனுஷ்ய ஜாதி, தாழ்ந்த தான பசு முதலிய ஜாதி, இவைகளோடு கூடிய ப்ரதேசத்தை யுடைய, **தாம்** - இந்த ப்ரக்ருதியை, **அஹம்** - நான், **கதம்** - எப்படி, **ஸம்வஸே**-வஸிப்பேன், அதாவது இந்த ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமான ஶரீரத்தில் எப்படி வஸிப்பேன் என்றபடி,

---

1 பார-மோ-312-30, 38, 39

தாஹம் கமலாவஸே ॥ அவிதூராஹ இமம் ஹித்வாஸம்ஶ்ரயிஷ்யே நிராஶ்ரயம் । அநேந ஸாத்ம்யம் யாஸ்யாமி நாநயாஹமவேதஸா ॥ க்ஷமம் மே ஸஹாநேந ஹ்யைக்யமநயா ஸஹ ॥’, 1 ‘க்ரீடந்தம் ரமயா ஸார்த்தம் ஶ்ரீக்ருஹோத்யானேஷு கேஶவம் ॥ மேகஶ்யாமம் விஶாலாக்ஷம் கதா த்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா ॥’,2 ‘மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸ்திரஸத்த்வம் த்ருடவ்ரதம் । கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜகதஶ்ஶோகநாஶநம் ॥ த்ருஷ்ட ஏவ ஹி நஶ்ஶோகமபநேஷ்யதி

அஹம் - நான், இமம் - இந்த ப்ரக்ருதியை, ஹித்வா - விட்டு, அவிதூ - வெகு தூரமென்று, நிராஶ்ரயம் - ஆச்ரயமில்லாத பகவானை, ஸம்ஶ்ரயிஷ்யே - அடையப் போகிறேன், அநேந - இந்தப் பகவானோடு, ஸாத்ம்யம் - ஸமமாயிருக்கையை, யாஸ்யாமி - அடையப்போகிறேன், அவேதஸா - ஜ்ஞானமில்லாத, அநயா - இந்த ப்ரக்ருதியோடு, ஸாத்ம்யம், ந - அடையப்போகிறதில்லை, மே - எனக்கு, அநேந ஸஹ - இந்தப் பகவானுடன், ஸாத்ம்யம் - ஸமமாயிருக்கை க்ஷமம் - உசிதமானது, அநயா ஸஹ - இந்த ப்ரக்ருதியோடு கூட, ஐக்யம் - ஸமமாயிருக்கை, ந-(தக்கது) அல்ல ரமயா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடு கூட, ஶ்ரீக்ருஹோத்யானேஷு - விளையாடுமிடங்களில், க்ரீடந்தம் - விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற மேகஶ்யாமம் - மேகம் போல கறுத்த நிறமுடையவராயும் விஶாலாக்ஷம் - விஶாலமான கண்களையுடையவராயிருக்கிற, கேஶவம் - பகவானை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணால், த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன் மேகஶ்யாமம், மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவராயும், ஸ்திரஸத்த்வம் - உறுதியான பலமுடையவராயும், த்ருடவ்ரதம் - த்ருடமான வ்ரதத்தையுடையவராயும், ஜகதஃ - லோகத்துக்கு ஶோகநாஶநம் - துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவராயிருக்கிற, ராமம் - ராமனை, கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராகவஃ – ராமனை, த்ருஷ்ட ஏவ -(நம்மால்) பார்க்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு தானே, நஃ - நம்முடைய

---

1 கவிதயாதிசதகம் ?1 2 ராமா-அயோ-83-8,9.

ராவஸ:| தத்ஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸந்திஹாவஸர:||' ஜந்மாதிகளில் கட்டுண்ணியிலே யிவன் ஸங்கோசித்த படியே இழந்த விழவெல்லாந்தீர நிரதிசயஜ்ஞா னன் தன்னைக் காட்டித் தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க்கொண்டு தன்னோடு ஸாம்யாபத்தி லக்ஷணமான ஸாயுஜ்யத்தாலே யிவனுக்கு ஸஜாதீய ரான வந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருத்தி, இப் படி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வகமாகவும், ஸ்வஸ்வரூபாவிர்ப்பாவ பூர்வகமாகவும், தேஶகாலா வஸ்தா ஸங்கோசமில்லாதபடியாகவும் தன் ஸங்கோசித் துக்கதர்ஶமாக விவன் ஸங்கோசித்த கைங்கர்ய ங்களையெல்லாம் யாவதாத்மபாவியாகக் கொண்டருளி, 1 'ஸர்வஸ்ய ஜகதோ நித்யநிர்வாஹகோத்யக்ஷ:' என்கிற படியே தனக்கு மநோரதமொரு வ்யக்தியில் தோழ னமாரைப்போலே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளோடு இனவந்த விவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி

ஶோகம் - ஏக்கத்தை, ஸமுத்ஸ்ருஜ - உதிக்கக் கொண்டிருக் கிற ஹாஸ்ய:-ஸம்ஸாரயன் தத்ஜ்ஞ-இருட்டைப்போல, அவநதி ஷ்ட்ஸி - போக்கிறசப் போகிறா ஜந்மாதிகளில் கட்டுண்ணி யிலே - அவதார நமஸ்காரிவ இருக மாதிரி பராபத்தித்திரு த்தைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடைப்பட்டா யிருந்த பகவத் துபாயத்தின நஷ்டப தன்மைபெறுத்தி-பரமஸாம் யத்தைக்கொடுத்து ஸாம்யாபத்திலக்ஷணமான-ஸமாநமா ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கக் கூடியதை ஸ்வபாவமாக, டைய, அந்தமில் - நாஶமில்லாத, பே - பெரிய, இன்பத்து - ஆநந்தத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற, அடியரோடு - தாஸபூதர்களான நித்ய முக்தர்களோடு இருத்தி - இருக்கும்படி செய்து 'ஸ்வஸ்வ ரூபாவிர்ப்பாவ' மாவது ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவமான மறைப் பட்ட கர்ம ஸம்பந்தமில்லாதவனு யிருக்கை முதலான குணங் களின் ப்ரகாஶம் தேஶ' இத்யாதி - தேஶம் முதலியவை களினுண்டான ஸங்கோசம் புரையற - வ்யத்யாஸமில்லாமல்,

1 ...

ஸாத்த்வதத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலும் அருளிச்செய்த ப்ரகாரத்தின்படியே ஐகாந்திகாத்யந்திக நித்யகிங்கரனை விவக்ஷிக்கப்பாலே தான் நிரதிசயா னந்தனாயிருந்தது.

மார்க்காந்தரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்

ஸத்வாதிவத்வஸ்த்வவிசேஷ ஸாக்ஷாத்காரமான ஜயாக்யஸம்ஹிதைகளிலும் 1 'ஸத்வம் வஹதி ஸம்ஸாராத் தேவம் நாராயணம் வ்யூஹம் | வ்யூஹோ வஹதி ஸம்ஸாராத் ஸாத்தாநாம் ஜ்ஞாநம் ||', 2 'யத்ராஷ்டௌ நராகா வர்ணா

பரிமளம் - ஸம்ஸ்லேஷித்து 'ஸாத்த்வதத்திலும்' என்பதற்கு 'ஐகாந்திகாத்யந்திக நித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற ஶ்லோகத்திலும் என்றும், 'ஸ்தவத்திலும்' என்பதற்கு 'ஐகாந்திக' என்று ஆரம்பித்து 'நித்ய கிங்கரோ பவாநி' என்கிற வரையிலான ஶ்லோகத்திலும், என்றும் தாத்பர்யம். ஐகாந்திக - வேறொரு ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையில்லாத, ஆத்யந்திக - அழிவில்லாமலிருக்கிற, அன்றிக்கே இதற்கு வேறுபட்ட புருஷார்த்தம் இல்லாத இவைகளின் ஸாஸ்திர வசித்தபோதிய மாக்கராத் இருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னனுக்கு ஜ்ஞானம் அபேக்ஷிதமல்லாமையினாலே இங்கு அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அப்படிப்பட்ட மார்க்காந்தரம் உண்டென்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் — ஸத்வாதி' என்று ஆரம்பித்து 'ஸத்வாதி' இத்யாதி - அவர்களுக்கு அனுபவிக்க வேண்டிய வஸ்துவில் ஆதித்யன் சேர்ந்திருக்கிறபடியினாலே அவன் மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு போவதாகிய அர்ச்சிராதிகதி அஸம்பாவிதம் என்று தாத்பர்யம். ஸம்ஸாராத் பரிஸாத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடைய, ஸத்வம் - ஸத்வகுணமானது, வ்யூஹம் - ப்ரத்யும்நனையும், தேவம் - தேவனாயிருக்கிற, நாராயணம் அநிருத்தாதி அவதாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற நாராயணனை, வஹதி - அடைவிக்கிறது, ஸம்ஸாராத், வ்யூஹ: - அநிருத்தன் முதலிய அவதாரங்களையுடைய [illegible], ஆத்மா நானே, வாஸோதா

1 பா-ஸ 90/77 2 பா-ஸ-354-18-20

பாபவிவர்ஜிதா:| தேஷாம் வை க்ஷேமமத்வாநம் கச்சதாம் த்விஜஸத்தம || ஸர்வலோகதமோஹந்தா ஆதித்யோ த்வாரமுச்யதே | ஜ்வாலாமாலீ மஹாதேஜா யேநேதம் பூர்யதே ஜகத் | ஆதித்யதக்தஸர்வாங்கா அத்ருஶ்யா: கேநசித் க்வசித் | பரமாணுபூதாஸ்து தம் தேவம் ப்ரவிஶந்த்யுத | தஸ்மாதபி விநிர்முக்தா அநிருத்ததநௌ ஸ்திதா: | மநோபூதாஸ்ததோ பூய: ப்ரத்யும்நம் ப்ரவிஶந்த்யுத|

ம் - பரவாஸுதேவனை, வஹந்தி யே - எவர்கள், லோகே - இந்த லோகத்திலேயே, புண்யபாபவிவர்ஜிதா: - புண்ய பாபங்களில்லாதவர்களாய், தக்த - கொளுத்தப்பட்ட, ஏநஸ: - ஸம்ஸாரமாகிற நெருப்புக்கு விறகுபோலே வருத்தி செய்யக்கூடிய கர்மங்களையுடையவர்களோ, க்ஷேமமத்வாநம் - க்ஷேமமான மார்க்கத்தை, கச்சதாம் - போகிற தேஷாம் அவர்களுக்கு, த்விஜஸத்தம - ஓ! ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டனே, யேந - எந்த ஸூர்யனால், இதம் - இந்த, ஜகத் - லோகம், பூர்யதே - (ப்ரகாஶத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதோ ஜ்வாலாமாலீ - அநேகம் கிரணங்களை யுடையவனும், மஹாதேஜா: - மிகுந்த ப்ரகாசத்தையுடைய ஸர்வலோகதமோஹந்தா - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருட்டைப் போக்கடிக்கிற, ஆதித்ய: - ஸூர்யன், த்வாரம் - வழியாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான் ஆதித்ய: - ஸூர்யனால், தக்த - கொளுத்தப்பட்ட ஸர்வாங்கா: - எல்லா அவயவங்களையு முடையவர்களாய்க் கொண்டு, கேநசித் - ஒருவனாலும், க்வசித் - ஒரு இடத்திலும், அத்ருஶ்யா: - பார்க்கத் தகாதவர்களாய், பரமாணுபூதாஸ்து - பரமாணுவைப்போல ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, தம் தேவம் - அந்த அநிருத்தனை, ப்ரவிஶந்தி - ப்ரவேசிக்கிறார்கள் அநிருத்ததநௌ - அநிருத்தனுடைய ஶரீரத்தில், ஸ்திதா: - இருந்து, தஸ்மாத் - அந்த அநிருத்த விக்ரஹத்திலிருந்து, விநிர்முக்தா: - விடுபட்டவர்களாய், மநோபூதா: - மனஸ்ஸை மாத்திரம் மிகுதியாயுடையவர்களாய்க் கொண்டு, தத: - அதிலிருந்து, பூய: -

ப்ரத்யும்நாச்ச விநிஷ்க்ராந்தா ஜீவம் ஸங்கர்ஷணாத்மகம் | விஶந்தி விப்ரஶார்தூலா ஸாங்க்யா யோகாஶ்ச தேந ஹ || ததஸ்த்ரைகுண்யஹீநாஸ்தே பரமாத்மாநமஞ்ஜஸா | ப்ரவிஶந்தி த்விஜஶ்ரேஷ்டா: க்ஷேத்ரஜ்ஞம் நிர்குணாத்மகம் || ஸர்வாவாஸம் வாஸுதேவம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் வித்தி தத்த்வத:| ஸமாஹிதமநஸ்காஶ்ச நியதா ஸம்யதேந்த்ரியா: || ஏகாந்தபாவோபகதா வாஸுதேவம் விஶந்தி தே ||' இத்யாதிகளான **மஹாபாரதாதி** வசநங்களிலும், '**ஶ்வேதத்வீபமித: ப்ராப்ய விஶ்வரூபம் ஹரிம் | தத்ராபி நிர்மல**

மேலே, **ப்ரத்யும்நம்** - ப்ரத்யும்நனை, **ப்ரவிஶந்தி**, **ப்ரத்யும்நாச்** – ப்ரத்யும்நனிடத்திலிருந்து, **விநிஷ்க்ராந்தா:**, **தத:**, **ஜீவம்** - ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமாநியாகிய, **ஸங்கர்ஷணம்** - ஸங்கர்ஷணனை, **விஶந்தி** - ப்ரவேசிக்கிறார்கள், **தேந ஸஹ** - அவர்களுடன், **ஸாங்க்யா:** - ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயும், **யோகாஶ்ச** - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **விப்ரஶார்தூலா:** - ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டர்கள் (ஸங்கர்ஷணனை யடைகிறார்கள்) **தத:**, **தே** - அவர்கள், **த்ரைகுண்யஹீநா:** - மூன்று குணங்களும் இல்லாதவர்களாய்க் கொண்டு, **அஞ்ஜஸா** - சீக்கிரத்தில், **நிர்குணாத்மகம்** - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவராய, **க்ஷேத்ரஜ்ஞம்** - க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிற, **பரமாத்மாநம்** - பரவாஸுதேவனை, **ப்ரவிஶந்தி**, **ஸர்வாவாஸம்** - எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அந்தர்யாமியாகிய, **வாஸுதேவம்** - வாஸுதேவனை, **தத்த்வத:** - உண்மையாக் **க்ஷேத்ரஜ்ஞம்**, **வித்தி** – அறி, **நியதா:** - நியமத்துடன் கூடினவர்களாயும், **ஸம்யதேந்த்ரியா:** - விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாயும், **ஸமாஹிதமநஸ்கா:** - ஸாவதாநத்துடன் கூடிய மனதுடன் கூடிய, **தே** - அவர்கள், **ஏகாந்தபாவோபகதா:** - அநந்ய ப்ரயோஜனமான மனதையுடையவர்களாய், **வாஸுதேவம்**, **விஶந்தி** **இத:** - இந்த லோகத்திலிருந்து, **ஶ்வேதத்வீபம்** – ஶ்வேதத்வீபத்தை, **ப்ராப்ய** - அடைந்து, **விஶ்வரூபம்** - விஶ்வ

ஆஸாத்³ய ஶ்ரீமத்க்ஷீரோதா³ர்ணவே ஹரிம் ॥ தத꞉ ப்ரத்³யும்நம் ஆஸாத்³ய தே³வம் ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் ॥ ததஸ்ஸங்கர்ஷணம் தி³வ்யம் ப⁴க³வந்தம் ஸநாதநம் । அயமேவாபரோ மார்க³꞉ ஸதா³ ப்³ரஹ்மாநந்தை³ஷிணாம் ॥ பரமைகாந்திஸ்தி²தாநாம் பஞ்சகாலபராத்மநாம் ॥' என்றிப்படிகளிலே ஜயத்ஸம்ஹிதாதிகளிலும், 1 'விப⁴வார்ச்சநாத் வ்யூஹம் ப்ராப்ய வ்யூஹார்ச்சநாத் பரம் ப்³ரஹ்ம வாஸுதே³வாக்²யம் ஸூக்ஷ்மம் ப்ராப்யத இதி வத³ந்தி' என்று ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராதிகரணத்திலும், சில அதிகாரி விஶேஷங்க

ரூபத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, ஹரிம்-(அவ்விடத்திலிருக்கிற) பகவானை, ப்ராப்ய-அடைந்து, தத꞉, ஶ்ரீமத்க்ஷீரோதா³ர்ணவே - காந்தியுடன் கூடிய க்ஷீர ஸமுத்திரத்தில், அநிருத்³த⁴ம்- அநிருத்தனென்கிற பகவானை, ஆஸாத்³ய-அடைந்து, தத꞉ - அவ்விடத்திலிருந்து, ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் - எல்லா ஈஶ்வரர்களுக்கும் ஈஶ்வரனை, ப்ரத்³யும்நம் - ப்ரத்யும்னன் என்கிற, தே³வம் - தேவனை, ஆஸாத்³ய, தத꞉, ஸநாதநம்-அநாதியான, தி³வ்யம் - அப்ராக்ருதமான, ஸங்கர்ஷணம் - ஸங்கர்ஷணனாகிய, ப⁴க³வந்தம் - பகவானை (அடைகிறார்கள்), ஸதா³ - எப்பொழுதும், ப்³ரஹ்மாநந்தை³ஷிணாம் - ப்ரும்மானந்தத்தை ஆசைப்படுகிற, பஞ்சகாலபராத்மநாம் - ஐந்து காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடையவர்களாயும், பரமைகாந்திஸ்தி²தாநாம் - பரமைகாந்தித்வத்தில் ஸ்தித்தியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு, அயமேவ - இதுவும், அபர꞉ - வேறொரு, மார்க³꞉ - வழி. இப்படிகளிலே - இந்த விதங்களிலே. விப⁴வார்ச்சநாத் - விபவத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வ்யூஹம் ப்ராப்ய - வ்யூஹாவதாரத்தை அடைந்து, வ்யூஹார்ச்சநாத் - வ்யூஹத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வாஸுதே³வாக்²யம் - வாஸுதேவன் என்று பெயரையுடைய, ஸூக்ஷ்மம் - ஸூக்ஷ்மமான, தத் - அந்த, பரம் ப்³ரஹ்ம - பரப்ரும்மமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது. அதிகாரி விஶேஷங்களை -

1 ஸ்ரீ பாஷ்யம்-2-2-41,

ளைப்பற்றச் சொல்லுகிற க்ரமோக்திவசனத்திலும், ஸத்ருணோகாதிகளிலிருந்து உத்க்ராமவர்களுக்கு முள்ள மதிவிஶேஷாதிகளிருக்குங் கட்டளைகளவ்வோவதிகாரிகளுக்கே ஜ்ஞாதவ்யங்களாகையா லிங்கவைவகுத்துச் சொல்லுகை யபேக்ஷித மன்று. இக்கத்யா

கத்யநுஸந்தானம் அவஶ்யம்

நுஸந்தானாதிகள் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனான இவனுக்கு ஸாங்க ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்குப்போலே உபாயாங்கமாக நாள்தோறும் கர்தவ்யங்களன்றே யாகிலும் இவ்வுபாயத்தில் இழியும்போது அதிகாரிஸம்பத்திக்காக ஸம்ப்ரதிபந்ந மபேக்ஷிதமாகையாலே ஸாத்த்வவிஶேஷாநுஸந்தானமாய்ப் புகிரக்கடவன். பின்பு, வரப் புகுகிற கண்ணாலத்துக்கு நாளெண்ணி யிருக்குமாப்போலே ஸர்வவிதப்ராப்ய ப்ராப்யம் ஶரணாகதியாய இப்ராப்யம் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஹர்ஷாதிஶயத்தை விளம்பித்துக்கொண்டு ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாயிருக்கும். ஆகையாலிங்கு ஸம்ப்ரதாய

அநந்த ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உபாஸன நிஷ்டர்களை க்ரமோக்திவசனம் - விபவ வ்யூஹக்ரமமாக மோக்ஷத்தை யடைவது ‘ஸத்ருணோகாதிகளிலிருந்து’ என்பதோடு பருமமாவுடன் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் இது புராணாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ‘ஸூசி’ ஶப்தம் பலானுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு கத்யானுஸந்தானம் அங்கமென்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்ணீதம். அன்றேயாகிலும்-இல்லாமற்போனபோதிலும் ‘இவ்வுபாயத்தில்’ இத்யாதி-அங்கமாகா விட்டாலும் இந்த உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது பலத்தில் ஆசை அதிகாரத்தில் சேர்ந்திருப்பதினாலும் பிறகு வரப்போகிற புருஷார்த்தத்தை சேர்ந்ததாகையினாலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாகவும் இக்கத்யானுஸந்தானம் அபேக்ஷிதம் என்று தாத்பர்யம் ‘ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந’மாவது ந்யாய விசாரத்தினால் க்ரமாதிகளில் நிர்ணயமில்லாமல் பொதுவாகத் தெரிந்து கொள்ளாது ஸம்ப்ரதிபந்நவித்யுண்டு - அநுஷ

ஜநாதாவாலே தத்தாலும் இவனுக்கு கவேகஷிகவிலியுண்டு
1 'ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மந:| ஸங்கல்ப
ஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீவ மநோரதை:||' என்னும
படி பிராட்டி யிருந்த விருப்பு இவனுடைய மஹா
ஸநாதத்துக்கு திருஷ்டாந்தம்

நடைபெறவங்கிப் பகலொளிநாளுத்தராயணமாண
டிடைவருகாறறிரவியிரவின்பதியினவருணன [ால
குடையுடைவானவர் கோமான் பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகங்களெய்தி யெழிற்பதமேறுவரே

டான காலத்தில பல பராத்தனையாகிற அங்கமும், பிறகு புரு
ஷார்த்தத்திலதவரையும ஆநந்தானுபவமும உண்டாகிறது விதி
தாத்மந: - ஸர்வஜ்ஞனு யிருக்கிற, ராஜஸிம்ஹஸ்ய - ராஜ
ஸ்ரேஷ்டனான, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, ஸமீபம் - ஸமீபத
தை, ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தை: - (இப்பொழுதே போக
வேணடுமென்கிற) நிஶ்சயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, மநோர
தை: - மநோரதங்களாகிற ரதத்தினுல, யாந்தீவ - போகிற
வளபோ லிருக்கிற ' இருப்பு ' எனபதோடு அஶோகவனிகையில
என்று சோதத்துக கொளளவும

அர்சிராதி மார்க்கத்தில போகங்களை யனுபவித்தாலும
அதனையே நீடித்து அனுபவிப்பதில ஆசை யுண்டாகி அதனால
விளமபாதிகளுண்டாகாது என்றருளிச செயகிறார—' நடை
பெற ' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நடைபெற - நடையைப் பெறும்பொழுது, அதா
வது மூர்த்தந்ய நாடியாலே வெளிக் கிளம்பி ஸூர்ய கிரணத
தைப் பிடித்துக்கொண்டு போகும்பொழுது, அங்கி - அக்னி,
பகல - அஹஸ், ஒளிநாள - ஶுக்ல பக்ஷம, உத்தராயணம,
ஆண்டு - வருஷம், இடை - நடுவில, வரும - வருகிற, அதாவது
உபநிஷத்தில வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸூர்யனை அடைவதாகச
சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும பரமேஶாநதரத்தில சொல்லப
பட்டிருக்கும நயாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில சேர்க்கப்பட

1 ராமா-ஸு-19-7

ஷ்த்ரவயுவடீயம் த்ராணொஹாவணொஹ வஹ்நிஹ்ஸே
ந்ரூபயவிஷிவீயாதாயாதக்ருதெஷ்வநிரஙெணா: ।
அபிமதவரிஷ்ராந்தீ நாஜ்ஞாயமொநதிவாஸ்ஹ்ந
ஸ்வைவயதிநிஜஷ்வாஷாதாயீ ஸ்வயம் ஹரிசவஷா: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
கதிவிசேஷாதிகாரஸ்த்ரிம்ஶ:.

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராமாநுசபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

—

டிருக்கிற, காற்று, இரவி சூர்யன், இரவின்பதி - ராத்திரிக்கு யஜமானனாகிய சந்திரன், மின் - மின்னல், வைத்யுதன் என்றபடி, வருணன், குடையுடை (த்ரைலோக்யாதி ராஜ்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிற) குடையையுடைய, வானோர் - தேவதைகளுக்கு, கோமான் - யஜமானனாகிய இந்திரன், பிரசாபதி - ப்ருமமா, என்றிவரால் - என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆதிவாஹிகர்களினால், இடையிடை - அந்தந்த மார்க்கங்களின் நடுவுகளில், போகங்கள் - போகங்களை, எய்தி - அடைந்து, எழில் - தேஜஸ்ஸையுடையதான், அதாவது எல்லா இடத்தைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட தேஜஸ்ஸையுடைய, பதம் - பரமபதத்தை, ஏறுவரே - ஏறுவார்கள் இத்தால் இந்தப் பலன்கள் இவன் ஆசைப்படாமலிருக்க நடுவில் வந்ததாகையினாலும், பரமபதம் எல்லாவற்றையும்விட மேற்பட்டதாயிருக்கிறபடியினால் இவைகளில் இச்சையும், அத்தால் விளம்பமுமுண்டாகாது என்பது த்யோதிதம்.

ஸம்ஸாரத்தில் துக்கப்படுகிறவர்களுக்கு இந்தக் கதியனுஸந்தானம் ஸுகரூபமாயும் த்வரை உண்டாக்கக் கூடியதாயு

மிருந்த போதிலும் ஸம்ஸாரத்தில் துக்கத்தை யனுபவியாதவர்க ளுக்கு இது ஸுகரூபமாயத் தோன்றுமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமாகவும், இப்படியே ஒவ்வொருவரும் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று கொண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் ஸுகமே இல்லை என்று ஸ்வானு ஸந்தான ரூபமாக வருளிச் செய்கிறார்— ‘ வித்ரவ்ய ’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **வித்ரவ்ய** - தூமாதி மார்க்கமாகிற, **வட்யேஷு** - ஏற்றத்தில், **ஆரோஹாவரோஹ** - ஏறுவது இறங்குவதாகிற, **வர்ஹிஷு** - ஸற்றுவதிலும், **நிரங்குஶ** - இடை விடாமலிருக்கிற, **நிரயவத்ம** - நரக மார்க்கத்தில், **யாதாயா தகேஷு** - போவதும் திரும்பி வருவதுமாயிருக்கிற கர்மங் களிலும், ஒழுக கூறப்பட்ட பிதருயான மார்க்கத்தில் சில இடங்களில் ஸுக துக்கமில்லாமல் கொஞ்சகாலம் விளம்பித் திருக்கக்கூடிய யோகயதையுண்டு, நரகங்களிலோ ஒரு நரகத் திலிருந்து மற்றொரு நரகத்துக்குப் போகிறபடியினாலே இந்த விஶ்ரமமும் இல்லை என்பது ‘ நிரங்குஶ ’ என்பதினால் ஸூ சிப்பிக்கப்படுகிறது ‘ நானே நானாவித நரகம் புகுபாவம் செய் தேன் ’ இத்யாதி இங்கனு ஸந்தேயம் **அயிமத** - அடையப் பட்டிருக்கிற, **வர்ஷா ஸ்ரீஷு** - அதிக ஶ்ரமத்தையுடைய, **நமமை**, **ஆஜ்ஞாயமோ** - தன ஆஜ்ஞையை வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற அக்னி முதலிய ஆதிவாஹிகர்களினால், **அதிவாஹ** - ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவதற்குக் காரணமான வழி யிலே நடத்தி வைத்து, **ஹரிர்வத** - பகவானாகிய ஹரிசந்த னவருக்ஷம், அன்றிக்கே ஹரியாகிற சந்தன வருக்ஷம் என்றுக வுமாம், **ஸ்வயம்** - தானே, **நிஜவராயதாயீ** - தன்னுடைய நிழலைக் கொடுத்து, **ஸ்வயதி** - ஸுகப்படுத்துகிறது ‘ ஹரி வத ’ என்பதினால் பரிஶுத்தமாயிருக்கை, போக்யமாயிரு க்கை, ஸம்ஸார தாபத்தை நிவருத்தி செய்யக்கூடியதாயிருக் கை முதலியது சொல்லப்படுகிறது ‘ ஹரி ’ ஶப்தம் ஸ்வ யாப நிவருத்தியைக் குறிக்கிறது ‘ நிஜவாயாதாயீ ’ என்பதி னால் தனக்கே அஸாதாரணமான ஶரீய பதித்வாதி சின்னங்களை த்தவிர மற்ற தன்னுடைய எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் உண்டாக் குவது சொல்லப்படுகிறது இங்கு ‘ வரவஸுசெவதரஹ்ராபா நா திஶீதாநவா்ர ! நாகாம்மாரா ஶநீ ஸாக்ஷி தய்ம் நவெ

ஷுதே ॥', 'காதமபலவும திரிநதுழனறேறகு அஙகோர நிழ லிலலை நீருமிலலை உனபாத நிழலலலால மறறோ உயிாபபிடம நானெஙகும காணகினறிலேன' இதயாதி அநுஸநதேயம லோகததில மறற வருக்ஷஙகள நிழலைக கொடுதது தாபததை மாததிரம போககடிககினறன, சநதன வருக்ஷம வாஸனை முத லியவைகளையும கொடுதது போகததையும உணடுபணணுகிறது ஆகையினால பகவானை இஙகு சநதன வருக்ஷமாக நிருபிததிருக கிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸவ மிகளினால்
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
கதிவிஶேஷாதிகாரம
முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

பரிபூர்ண ப்ரும்மாநுபவாதிகாரம்.

[பரிபூர்ண ப்ரும்மாநுபவ ப்ரகாரம்—லீலாவிபூதி போக்யமாகும் ப்ரகாரம்—பலம் முக்தனுக்கு ப்ரதிபாதிக்கப்படும் இடம்—அபுநராவ்ருத்திக்கு ப்ரமாணம்—முக்த தசையில் ஸாதனமில்லை—ஐக்யவாத நிரஸனம்—புநராவ்ருத்தி சங்கா பரிஹாரம்]

விதமஸி பதே லக்ஷ்மீகாந்தம் விசித்ரவிபூதிகம்
ஸவிதமஜிதஸ்ஸ்வம் பத்ராவிர்புவந் ஸஹஜாக்ருதி:|
ஸ்புடதநுஸ்ஸம்யக் ஸ்வஸ்வஸ்வகுணாஷ்டகஸ் தத்ஸமோ
பஜதி பரமம் ஸாம்யம் போகே நிவ்ருத்திகதோஜ்ஜிதம்||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று பின் வருகிற ப்ரும்மாநுபவத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அது ஆநந்தரூபமென்பதையும், ஐக்யம் முதலியவைகள் அஸம்பாவிதமென்பதையும், அந்த அநுபவம் ஸ்வத: ப்ராப்தமான கைங்கர்யபர்யந்தமாகையினாலே கைங்கர்யமும் புருஷார்த்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும், பிறகு திரும்பி வருவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் புநராவ்ருத்தி இல்லாமலிருப்பதையும் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'விதமஸி' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] விதமஸி - தமோகுணமில்லாததான, பதே - பரமபதத்தில், இது ரஜோகுணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்றபடி, விசித்ர - ஆச்சர்யகரங்களான, விபூதிகம் - விபூதிகளையுடையவனான, லக்ஷ்மீகாந்தம் - ஸ்ரிய:பதியான பகவானை, 'காந்த' சப்தத்தினால் அவனுடைய போக்யதாதிசயம் த்யோதிதம், ஸவிதமஜித: - (பகவானுடைய உத்தரவை நடத்துகிற) ஆதிவாஹிகர்களினால் அடைவிக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு,

இத்தைத் திவிஶேஷத்தாலே சொன்னவனுடைய வர்ணாஶ்ரமாசாரமிருக்கும்படி யெங்ஙனே பரிபூர்ணப்ரஹ்மானுபவபரரான் என்னில் — 1 'அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனைத் தினைத்தனையும் விடாள்' இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரங்களான விஷய ஸமாதி விஶேஷிதங்களிலான பங்க்துறை யாமே நிரதிஶயபோக்யமாக விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வாஸ்ரமம் ஸம்ஸாரனுக்கு மிவனுக்கு மத்யஸ்தமுமாகையாலே பரஸ்வாதீநன்று சொல்

ஸம்வித்ய - அடைந்து, அதாவது பரிபூர்ணமான பகவானை ப்ரத்யக்ஷமாய் அனுபவித்து என்றபடி. ஸ்விவர்த்தஸ் – ப்ரகாஶிக்கிற, ஸஹஜ ஸ்வபாவத்தாலேற்பட்ட, ஸுகஜ்ஞாதிஸ் - ஸா ஜஞத்வாதி ஸ்வபாவங்களை புடைபவனுபக்கொண்டு, ஸர்வ - ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகிற தீவ்ரமஹிமாதி - (தன்னுடைய அவனை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படியான விஶேஷத்தை யுடையவனு பக்கொண்டு, ஸர்வஜ்ஞ - ப்ரகாஶிக்கிற ஜ்ஞானாத்யக்ஷ - அப றைகப்பாபமதவம் முதலிய துணைகளின் கூட்டமான தஸ் - அந்தக் குணங்களுடைய மர் - ப்ரயோஜனகமென்ன, அதாவது தனனிஷ்ட ப்ரகாரம் அநேகம் ஶரீரம் முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயம் முதலானவைகளைச் செய்கிறது, இவைகளை யுடையவனுபக்கொண்டு, நிவ்ருத்திகவியோஜிதம் - திருமேனிப்பருத்தியின் ப்ரகாஶமாகவே இல்லாமலிருக்கிற, ஸ்வாநுபவ அனுபவத்தில், வர்த்தம் மிகுந்தகான, ஸாத்யம் - ப்ராப்தமாவுடன்) ஸம்மாயிருக்கையை, வ்ரஜதி - அடைகிறான்

அனைத்துலகம் - எல்லா லோகங்களையும், உடைய - தனக்கு விபூதியாக உடைய, அரவிந்த லோசனனை - தாமரைப் புஷ்பங்கள்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பகவானை, தினைத்தனையும் - 'தினை' என்பது அத்யல்பமான தான்ய விஶேஷம், அதாவது ஸ்வல்ப ப்ரமாணமும், விடாள்-அனுபவியாமல் விட மாட்டாள் சொல்லுகிறது' என்பதோடு ஶ்ருதி முதலியவைகளில்

1 திரு-6-7-10

லுகிறது 1 'உணர்முழுநல'மெனறும், 2 'நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ||' எனறுஞ் சொலலுகிறபடியே பகவத்ஸ்வரூபம் போக்யமாகப் ப்ராப்தம் மறறுமுளளவை போக்யமாம் படி யெங்ஙனே யெனனில — ராஜமஹிஷிக்கு ராஜபோக்யத்தாலே அவனுக்கலங்காரங்களாய அவனுடைய போகத்துக்கு உறுப்பான போகோபகரண போகஸ்தாநாதிகளும் இவளுக்கு போக்யமாமாபபோலே இவனுக்கும் பகவத்ஸ்வரூபாநுபந்திகளானவை யெல்லாம் போக்யமாகக் குறையிலலை இப்படி ஸவிஶேஷ ப்ரகார விஶிஷ்டனாகக் கொண்டு ஸர்வபூர்ண போக்யனெனனுமிடம் ஸ்ருதிஸூத்ராதிகளிலே ப்ரஸித்தம் இவவர்த்தத்தை பூமாதிகரணத்திலே ஸாதித்தருளினார் இவற்றில

எனறு சேர்த்துக் கொளளவும் நிரஸ்த - போக்கடிக்கப்பட்ட, அதிஶய - தனனில மேனமையையுடைய, ஆஹ்லாத - ஆநந்தத்திற்குக் காரணமான, ஸுகபாவைகலக்ஷணா - ஸுகமாயிருக்கையொனறையே லக்ஷணமாகவுடைய, ஏகாந்த - அநந்ய ப்ரயோஜனமாயும், ஆத்யந்திகீ - நித்யமாயுமிருக்கிற, பகவத்ப்ராப்தி: - பகவானை யடைவது, பேஷஜம் - (ஸம்ஸாரமாகிற வயாதிக்கு) மருந்தாக, மதா - எணணப்பட்டது உறுப்பான-உபயுக்தங்களான ஸ்வரூபாநுபந்திகளான-ஸவரூபத்தைச் சேர்ந்தவைகளான 'ப்ரகார'மாவது குண விக்ரஹாதிவிஶேஷணங்கள 'ஸ்ருதி'யாவது 'அவனபரமாத்மாவுடன எல்லாக் கலயாணகுணங்களையும் அநுபவிக்கிறான், எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான்' எனறாத்தமுளளது 'பூமாதிகரணத்திலே' எனபதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில 3 'ஸபரிவ்ருட: அநவதிகாதிஶய ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகல்யாணகுண நித்யஸித்த ஸ்வாநுரூப்ய ஸ்வாபாவிகாதிஶய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணகண ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸத்யஸங்கல்பஸ்ய, ஸர்வேஶ்வரஸ்ய

நிரதிஶயாநந்தரூபத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகையா
லே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ஸர்வோத்தமமென்கிறது இப்
ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஸர்வஸாக்ஷாத்காரம்
பெறுவது ப்ரஹ்மத்திமாய ஸர்வோத்தமமா யிருப்ப
தொரு ஸ்தாந விஶேஷத்திலே சென்றலாகையாலே
அந்த ஸ்தாந விஶேஷத்தையும் ஸர்வோத்தமமென்கிறது
இவ்வனுபவத்துக்கு காரணமாய்க் கொண்ட ஜ்ஞாநமாகைபாலே ப்ரஹ்மவிஷயத்திவிஷயமாய ஜ்ஞாநாத்
ருஷ்டமான தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஸர்வோத்தமமென
கிறது இவை மூன்றுக்கும் மற்றுள்ளவற்றுக்கும்
ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் இப்படி ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்வரூபகுண விபூத்யாதிகளும் ஸாக்ஷாத்காரமான
லீலாவிபூதி போகயமாகும் நித்யவிபூதியும் ஸ்வஸ்வரூப
ப்ரகாரம். வரும் ப்ரஹ்மானுபவம்
ப்ரதிகூலமாக ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணவிஷயமாய ...

ப விஹதி ஞானவிஶிஷ்டம் நிரதிஶய ஸர்வோத்தமம் ப்ரஹ்மா
நந்தம் தத்விதிக்த ஸ்வஸ்ரு நிர்ஸாவாசேவ கிஞ்சித்
ஞானவஸ்தி, ஆநந்தஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய ஸர்வோத்தமமவஸா
நேவ ஞானம் ப்ரவஸ்தி (எல்லா வஸ்துக்களிலும் பரமாத்
மா ...... அப்ப ...... ஸ்துக்களையும்
பரமாத்ம ...... அனுபவிக்
கிறான்)' என்று சோத்துக் கொள்ளவும் ஸாதித்தருளி
னா - ஆ...ப ஸமாதானத்துடன் ஸித்தாந்தத்தை ஸதா
பித்தருளினார் இப்படி எல்லாம் பாடயமாகில் சிலவற்
றைமாத்திரம் பரமபதமென்று ப்ரமாணங்களில் சொல்லி இருப்
பதற்கு தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்—'இவற்றில' என்றும்
பதத்து 'வர்த்தே (அடைப்படுகிறது) ஏதம் (இது)' என்கிற
வாக்யத்திலே 'ஏதம்' என்னும் பதம் ஸ்வஸ்வரூபமும்-
ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமும் 'ப்ரத்யக்ஷாதி' என்பதற்கு முந்தி
பதத்தையில் என்று சோத்துக் கொள்ளவும் ஸமாதாநத்தி
லேறு ...... காரணமாகிய வபாதியினுடைய மறைசாபபட

க்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாக சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீவிபூதியில் விஷயங்கள் முமுக்ஷுவுக்கு போக்யமாகக் கூடுமோ வென்னில்? அதிலுங் குறையில்லை. பித்தோபஹதனுக்கு த்யாஜ்யமான பால் பித்தம் சமித்தால் போக்யமாமாப் போலவும், ஸாபராதனான பிதாவினுடைய சிறைக்கூடம் சிறைகிடக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு அப்போது த்யாஜ்யமாய் ராஜா சிறைக்கூடத்தினின்றும் புறப்பட விட்டுகந்து த்யாஜ்யமாக வைத்தவளவில் சிறைக்கூடமான கோப்புக்குலையாதிருக்கச் செய்தே பிதாவின் விபூதியென்று போக்யமாமாப்போலவும், [1] 'யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்கோ நிரயோ யஸ்த்வயா விநா' என்றும், [2] 'நஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை:|

டிருப்பதற்கும், சரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே காமம் நிவர்த்தியடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போக்யமாகத் தோன்றுமென்றிருப்பதற்கும், விரஜாஸ்நானத்தின் பிறகு ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூர்ணானுபவம் வருகிற வரையில் இந்த விபூதி போக்யமாகத் தோன்றுமென்றிருப்பதற்கும், முறையே மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைக்கூடம் அவிழ்த்துவிட்டவுடனே போக்யமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன பிறகு தோன்றுகிறது என்பது 'வைத்தவளவில்' என்பதினால் த்யோதிதம். யஃ எது, த்வயா ஸஹ - உன்னோடு (இருப்பதோ), ஸஃ - அது, ஸ்வர்கஃ - மோக்ஷம், யஃ, த்வயா விநா - உன்னைவிட்டிருப்பதோ (அது), நிரயஃ - நரகம். மஹாரதம் - மஹாரதிகனை, ராமம் விநா - ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே - ராக்ஷஸிகளின் நடுவில், வஸந்த்யாஃ - வஸிக்கிற, மே எனக்கு, ஜீவிதேந - ப்ராணனால், அர்த்தஃ - ப்ரயோஜனமில்லை. அர்த்தைஃ - பணங்களினாலும், நைவ (ப்ரயோஜனம்) இல்லை, பூஷணைஃ - ஆபரணங்களினாலும், ந ச இல்லை

1 ரா-அயோ-30-18 2 ரா-ஸு-26-5

ஸலிலஸ்தா²னராக்ஷஸீ ஸ்நேஹாத் விகாராந்ச ஸஹாராயம் ||'

என்றும், 1 'ஏருளுமிறையோனி'லும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸ்ஸம்ச்லேஷமின்றிக்கே தான் நின்றபோது கர்மாதீநமாகத் தனக்கு ஆதிக்ஷேபமாய் மற்றோர் தேஹமாய்த் தோற்றின் ஸ்ரீராவிஷத்தியில் ஸர்வாயுதங்கள் ஶஸ்த்ருப நிராகரண ஸம்ஸ்ஸம்பந்தம் பண்ணுகிறவனுக்கு நிரதிசயபோக்யமான ஸ்தானத்திலே சொருகையுமவளும் இப்படி ஸம்ருக்த ஆதிக்ஷே பமாய் மற்றொரு கைமாயும் கர்ம ஸ்பர்சமில்லாததாக தனக்கு ஸ்வபாவமாய் இருக்கை அபஸ்ஸர்வாயுதங்களுக்கு ஸம்ஸர்க்காவிக்ஷம் இப்படி வைஷ்ணவவிஷமான பலம் மந்திரத்தில் ஸாரகீர்த்தத்தை யுடைத்தாகப் பாதிபாதிக்கப்படும் இடம் தான் தன் ஆகாரங்களெல்லாத்தோடுங் கூடின ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஆவனென்னுமிடம் திருமந்த்ரத்திலும் அதிலும் ஸர்வாயுதங்கள் ஸ்தங்களிலே ஸித்தம் முன்பு சொன்ன ஸக்ஷேபம் இப்படி ஸர்வஶரீரஸ்வ ஸத்தாலே பிறந்த ஸ்ரீ விஶேஷத்துக்கு ஸர்வாஹமென்னுமிடத்தை ஸூத்ரத்திலே பலகாலு மருளிச் செய்தார் ஶாஸ்த்ரஶேஷத்தில் ஸ்ரௌதவிஷமான ஜக்ஷ

'ஏருளுமிறையோன்' என்றுமிச்த தம் திருவாய்மொழியில் பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தினால் தமக்கு ஒன்றும் பரம்போகமில்லை என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருக்கிறார். சொருகை - உடம்பு இருக்கை ஸர்வாயுதங்கள் - நானா ரூபமுடைய பதங்கள் அதாவது திருமந்திரத்தில் 'நாராயணாய' என்பதும், த்வயத்தில் 'ஸ்ரீமதே,' 'நாராயணாய' என்பதும் முன்பு - உத்தர க்ருத்யாதிகாரத்தில் புருஷார்த்தமாச ஸூத்ரத்திலே - ஸாரஞ்ஞக்தி த்வயத்திலே 'கந்ஸவஜநித ஸ்ரீகாரிதாஶேஷஶேஷதகாதிரூ ஸந்த்யைக்கஸ்யாந்த்வேக்ஷபா' இத்யாதிவாக்யங்களிலே ஜக்ஷணம் - ஸாப்பிடுதல் 'ஆழ்' என்பதம் சிரீடையைக

1 திரு-1-3

ணாதிகளும் ஜாதரூபாதி ஸம்பாதநங்களு மெல்லாம் வர்ணாச்ரமோசித கைங்கர்ய நிரபேக்ஷ ஸுவர்ஷ்ணுவர்ஷ்ண ஸௌவர்ணாதிகளாகையாலே கைங்கர்யமென்றிக்கே அநாதர ஸ்வீகாரமான தேவர் போக்யத்திலே யஜ்ஞங்களை ஆகையாலே ஹாவஹ்யாயற்றது யதாஹித போக்யபாவய ஸ்வீகரணம் ஹாநுஹவமென்றதாயிற்று இவ்வநுபவமுண்டானால் அபுநராவ்ருத்தியாகும் ப்ரமாணம் ஒருகாலத்திலும் மழியாதென்னுமிடம் [1] 'ஹாவாத்தே யாகம் யாத யதோ நாவர்த்ததே யதிஃ', [2] 'மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம

குறிக்கிறது 'ஜாதரூபாதி' இத்யாதி—'இவன் பிதாமஹர் விரும்பியிருந்தாலும் இவனுடைய ஸம்பந்தத்தினாலே பிறவிகள் உண்டாகின்றன, அந்தப் பிதாக்களுடன் சேர்ந்து ஸுகத்தை யனுபவிக்கிறான்' என்றாகமுள்ள ஸ்ருதி ... இப்படிப்பட்டதாய், பார்யை முதலியவர்களையும் ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறது அநந்ய ப்ரயோஜநம் - காமத்தை எதிர்பாராமல், அநந்ய ப்ரயோஜநங்கள் - ... ஏடங்கி இருக்கின்றன பசுக்களுக்கு ... முதலியவர்களோடு இருந்து கைங்கர்யம் செய்ய ... கிற ஸங்கல்ப முண்டாய அதை அநுஸரித்து ... பித்து இப்படிச் சைங்கர்யங்களைச் செய்கிறபடியினால் ... லாம கைங்கர்யமாகிறது 'ஸாக்ஷாத் ஸ்வஸம்வாதாம் ... விசேஷங்களைக் கொண்டு குடிப்படிமை செய்து ... யும்' என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்தருளியிருக்கிறது அற்றது - நிஷ்காஷிதப்பட்டது கைங்கர்ய ப்ரயோஜநம் - கைங்கர்யத்தில் முடிவு பெறுகிற, அதாவது கைங்கர்யத்துக்குக் காரணமான ப்ரீதியைப் ... வாசம் யாத உயர்ந்ததான ஸ்தானம், ஆவ்ருத்தே ... யப்படுகிறது யதஃ - எந்த இடத்திலிருந்து, யதிஃ - யத்நம் உள்ளவன், ந நிவர்த்ததே - திரும்பி வருகிறதில்லையோ அந்த என்னை, உபேத்ய - அடைந்து, துஃகாலயம் - துக்க ...

1 அஹிர்-37 20 2 கீதை-8-15-16

தார்த்தே வாயுச் சாச்வதம் | நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா: || ஆப்ரஹ்ம புவநால் லோகா: புநராவர்த்திநோ(அ)ர்ஜுந | மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ||', 1 **'யதா ஸ கேவலீபூதஷ் ஷட்விம்சமநுபச்யதி | ததா ஸ ஸர்வவித் பூத்வா ந புநர்ஜந்ம விந்ததி ||'**, 2 **'கத்வா கத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ரஸூர்யாதயோ க்ரஹா: | அத்யாபி ந நிவர்த்தந்தே த்வாதசாக்ஷரசிந்தகா: ||'**, 3 **'வா**

நிறகு இருப்பிடமாயும், **அசாச்வதம்** - அஸ்திரமாய் இருக்கிற, **புநர்ஜந்ம** - மறு ஜன்மத்தை **நாப்நுவந்தி** - அடைகிற தில்லை, (எத்தாரணத்திலும் அடையார்) **மஹாத்மாந:** - மஹாத்மாக்களோ, அதாவது **'ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:'** என்கிறபடியே எனக்கு மிச்சம் தாள்பாகளோ, **பரமாம்**-உயர்ந்த தான, **ஸம்ஸித்திம்** ஸித்தியை, **கதா:** - அடைந்தவர்களோ **ஆப்ரஹ்மபுவநாத்** - ப்ருஹ்மாவின் லோகம் வரையிலுள்ள, **லோகா:** - லோகங்கள், **புநராவர்த்திந:** - திரும்பி வருகிற ஸ்வபாவமுடையவைகள், **கௌந்தேய!** கும்தீ புத்ரனே, **மாம் உபேத்ய**-அடைந்தாலோவெனில் **புந:** மறுபடியும் **ஜந்ம** - பிறப்பு, **ந வித்யதே** - இல்லை **யதா** - எப்பொழுது, **ஸ:** - அந்த முக்தன், **கேவலீபூத:** - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த மில்லாதவனாய, **ஷட்விம்சம்** - இருபத்தாறாவது தத்வமான பரமாத்மாவை, **அநுபச்யதி** - அநுபவிக்கிறானோ, **ததா** - அப்பொழுது, **ஸ:, ஸர்வவித் பூத்வா** - எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் ஸித்தியை அடைந்தவனாயினும், **புநர்ஜந்ம** - மறு பிறப்பை, **ந விந்ததி** - அடைவதில்லை **சந்த்ரஸூர்யாதய:** - சந்திரன், ஸூர்யன், முதலிய, **க்ரஹா:**-க்ரஹங்கள், **கத்வா கத்வா** - போய் போய், **நிவர்த்தந்தே** - திரும்புகின்றன, **த்வாதசாக்ஷரசிந்தகா:** - த்வாதசாக்ஷரத்தை சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், **அத்யாபி** - இப்பொழுதும், **ந நிவர்த்தந்தே** - திரும்புவதில்லை, வாயினால்,

---

1 பார-மோ-378-81   2 வி-பு-1-6-40
3 பெரி-திரு 4-5 2

யிலே நமோ நாராயணாவென்று மத்தகத்திடைக் கை களைக்கூப்பிப் போயினால் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணை கொடுக்கிலும் போக வொட்டாரே' என்று ஸூத்ரங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்வச்சந்த விஹாரத்தாலே முக்தி பெறும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ப்ரவ்ருத்தியாலே புகுந்தா லும் இவ்வநுபவத்துக்கு ஸங்கோசாதிகள் பிறவா மையாலே யதாவ்ருத்தியில்லை யென்கிறது. இப் படி உத்தராவதியில்லாத இவ்வநுபவம் பெறுவார் கத்திசைஸ்ரீம் தேவநாஷ்டாதிகளி லின்னதென்று தெரியாது ஸ்வஹாதிகளுக்கும் சொல்லுமுண்டு அப் படியே 1 'யச்சுவ்யாதயோவ்ருத்ர வஞ்சசஹா ஸாஜ்ஞாஸ்ஸ்ஞீதி। வண்டாவாசேவ ஸம்ஸ்ராஸ்தா ஸம்ஸ்வி ஸம் ஸஸ்ணீயஸா॥' என்று மஹர்ஷிகள் சொன்னார்கள்.

நமோநாராணவென்று (சொல்லி), மத்தகத்திடை - தலையின் மேல், கைகளைக் கூப்பி அஞ்ஜலி செய்து, இவ்வு ராஜிர வாசிச நமஸ்காரங்களைச் சொல்லியிருப்பது மானஸ நமஸ்கார மான பரபத்தியையும் குறிக்கிறது, அதாவது பாபத்தியை செய்து, போயினால் - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினால் சென்றால், பின்னை - மறுபடியும், இத்திசைக்கு இந்த ஸம்ஸார பக்கத்துக்கு, என்றும் - ஒருபொழுதும், பிணைகொடுக்கிலும் - பரதிபூவாச கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட் டார், ஸ்வச்சந்த விஹாரம்-கர்மத்திற்கு வசமாயல்லாமல் பகவதி சைச் கனுகுணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டா கும் விளையாட்டு 'சூழ்' என்பதம் காஸ்த்தைக் குறிக்கிறது 'என்கிறது' என்பதினால் பகவதனுபவ கைங்கர்யத்திற்கு விச சேதகமான கர்மத்தினாலுண்டான ஜன்மம் இல்லை என்பதில் புனரா வ்ருத்தி இல்லை என்கிற பலன் பகவானுக்கும் ஸ்தாபிதம் என்பது ஸூசிதம் உத்தராவதியில்லாத - மேல் எல்லை இல் லாத, அதாவது நாஸமில்லாத, ஸஞ்சித ஸரீரம் - பராசரு நமா ஸரீரத்தில் கிடைப்பது ஸநகர் - மற்றவர்களான, யச்சு வ்யாதயோவ் - தாமறியாத முதலிய வாசனும், ஜாஞா

ஆகையால ஸாக்ஷாத்மோக்ஷத்தில ஔபாதிகங்களான வ்ருத்தி ஹ்ராஸங்களைக்கொண்டு ஸாக்ஷாத் மோக்ஷத்தில் முகுந்தனையில் மணிவதாரதம்யம் முண்டு என்ற தாரதம்யமில்லை வாதிகர்த்தியா ஸாக்ஷ ருகளெல்லாம் ஸர்வஜ்ஞர்களே வர்ஷேஸு சொல்லுகிற ஸுத்ரங்களை மற்றதாகள் ஆவார் வெகுளுமுடைய ஸாக்ஷாத்கணுக்கு ஆமதஸ்ர முண்டாமென்று சிலர் சொல்லும் வைஷம்யமானு வும் ஸாக்ஷாத்துவதற்கு முன்னேவரும் ஸம்ஸாரத்தில் ஸஞ்சிதத்தைச்சொல்லிற்று மற்றனை பிறபட

வித்தை - அநுஷ்டானபட்டதான, வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் - தாழ ந்த வர்ணத்தை உடையவராக பிறருகாச(இருக்கும்பொழுது), வர்ஷாந்தரஸஞ்சிதங்கள் - முன் ஜன்மத்தில் செய்த பக்தியோகத தின் அப்யாஸத்தினாலே, ஸம்ஸித்திம் - மோக்ஷ ஸித்தியை, ஶுதர்மயா மபரியைப்போல, ஸம்ப்ராப்தா: - அடைந் தார்கள் ஔபாதிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களினு ண்டான 'ஆஸ்திகள்' என்பதினால் 'ஆலயஸம்ஜ்ஞோமதா:' இத்யாதி ஸம்ருதிகளும் யுக்தி விரோதமும் குறிக்கப்படுகிறது மோக்ஷத்தில் தாரதம்யம் மிருக்கிதயானல் அதற்குகாரணமான ஸாதாரண உபயுக்தமான வேணுமொகையினால் காமமாக்ஷித்தவா (ரு) மோக்ஷமும் அநித்யமாக பாஸங்கிக்கும் மோக்ஷமஸ்வாபாவிக மாகி எல்லா ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவமான நுபமாகையி னால் மோக்ஷத்தில் மாபதாஸம் வருவதற்கு காரணமில்லை என றுதாற்பாயம் 'ஸாக்ஷாத்ரஹிதாணாம்ஸஹாவாசர்மெக்ஷ்யோபாவஷாயம் ஷம் | ஸர்வாத்ரி ஷ்டாதிக்ருத்யே நிதரம் ஜநஸை ய ஸவம்' என றிவை முதலிய வசனங்களில் ஆசார்ய வைலக்ஷண்யமுண்டாயிருப பவைகளுக்கு ஆநந்ததில் ந்யூனமுண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் குக்ஷ த்தாரதம்யம் மாதிரி செய்கிற — ஆவார்' என்றாரம்பித்து ஸாரஸம் - குறைவு 'ஆஹ்மானுவம்' என்பதினால் பாரஸாம யம் சொல்லுகிற ஸுருதிகளுக்கு விரோதமாகையினால் இது ஆப்தவசனமென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதல்ல என்பது தயோதி தம் ஆப்தவசனமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

த்ருப்தராகும் நாளிழவே போக்கிய பொருளிழவில்லை. ஸ்ரீ விஷ்ணுலோகாதிகளிலே ஸாலோக்ய ஸாரூப்யாதிகளும் பெறுமாகத் த்ருப்திவ்யவஸ்தையும் அநதிப்ரகர்ஷத்தாலேயாம் மதத்தை இவ்வர்த்தம் 1 'லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே | அந்யே து ரூபம் ஸத்ருசம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த:||' என்று நியமிக்கையாலே விசதம். இது ஸர்வோபநிஷத்திலே என்றும் வரும் ஸாயுஜ்யமே மோக்ஷமென்றிறுத்து அதுக்குள்ளே ஸம்ஹிதையில் ஸ்வர்க்காதிகளைப்போலே ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் மஹோபலக்ஷங்களாகையால் அங்கொரு

ஸமாதானம் 'த்ருப்தனாவதற்கு' இத்யாதி நாளிழவு-காலத்தினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு - வஸ்துவின் நஷ்டம் முற்றி என்று சொல்லப்பட்ட ஸாலோக்யாதிகளான பலன்களில் தாரதம்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய தவசியமன்றோ என்ற பூர்வபக்ஷ ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'ஸ்ரீ விஷ்ணுலோகாதிகளிலே' என்றாரம்பித்து ஸாலோக்யம் - (பகவானுடன்) ஒரே லோகத்தில் வஸிப்பது, ஸாரூப்யம் - (பகவானுக்கு) ஸத்ருசமான ரூபத்தை யடைவது அநதிப்ரகர்ஷத்தாலே - ஸ்வர்க்காதிகளைப்போல அதிக தாரதம்யமில்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு மிகவும் ஸமீபத்திலிருக்கிறபடியினாலே கேசித் - சிலர், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, லோகேஷு - லோகங்களில், நிவஸந்தி - வஸிக்கிறார்கள், அந்யே - வேறு, கேசித் - சிலர், ஸமீபம் - (பகவானுடைய) ஸமீபத்தை, ருச்சந்தி - அடைகிறார்கள், அந்யேது - மற்றவர்கள், ஸத்ருசம் - (விஷ்ணுவின் ரூபத்துக்கு) ஸத்ருசமான, ரூபம் - ரூபத்தை, பஜந்தே - அடைகிறார்கள், அந்யே - மற்றவர்கள், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை (அடைகிறார்கள்), ஸது - அதுவே, மோக்ஷ: - மோக்ஷமாக, உக்த: - சொல்லப்பட்டது நியமிக்கையாலே - 'து' என்ற பதத்தினால் மற்றவைகள் மோக்ஷமல்ல வென்று ஸ்தாபிக்கிறபடி

1 ஸ்ரீ பாகவதம்

வாகும் வைஷம்யமில்லை. [1] 'மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந| இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத||' என்கிற விடத்தில் விவக்ஷிக்கப்பட்டுக் கொள்வது ஸாயுஜ்யமாவது ஸயுக்கினுடைய பாவம்; ஸயுக்காவானொருவனோடொத்ததிலே போக்தாவாய்க் கொண்டு கூட வர்த்திக்குமவன்; இங்கு ஸர்வகாரணமாகிற ப்ரஹ்மத்திலே ஸ்வரூபம் முக்தனுங்கூட போக்தாக்களாய் வர்த்திக்கைகயாலே முக்தனை ஸயுக்கென்கிறது. இப்படியால் இந்த ஸ்ரூதியில் ஸாயுஜ்ய ஸப்தமும் ஸாஷ்டிதா ஸப்தமும் சேர ப்ரயோகிப்பானேன் என்னில் —

ஸாயுஜ்ய ஸஹயோரத்ர போக்தவ்யஸ்யாவிசிஷ்டதா|
ஸாஷ்டிதா தத்ர போகஸ்ய தாரதம்ய விஹீநதா||

ஜினே ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் - ஸாலோக்ய ஸாரூப்யமாகிற, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, கதாசந - ஒரு பொழுதும், ந ப்ரார்த்தயே - ப்ரார்த்திக்கவில்லை, ஸுவ்ரத - ஆச்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதாகிற நல்ல வ்ரதத்தையுடைய, மஹாபாஹோ - நீண்டகைச்சிலையுடைய பகவானே, தவ - உம்முடைய, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, அஹம் - நான், இச்சாமி - விரும்புகிறேன்

பாவம் - ஸம்பந்தம். 'ஸயுக்' என்கிற வ்யுத்பத்தி அபிப்ரேதம். ஸயுக்காவான் - இதயத்திற்கு இரண்டு பேர்கள் ஒரு வஸ்துவை ஒரே காலத்தில் அநுபவிப்பது போல அநுபவிப்பவர்களையும் ஸயுக் என்கிறது. ஸமான தாத்பர்யம் அதாவது கூடச்சேர்ந்திருப்பவன், இங்கு ஒரு வஸ்துவை அநுபவிப்பதில் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். வர்த்திக்கையாலே - ஸம்பந்தப்படுகையாலே.

ப - ரை] அத்ர - இந்த மோக்ஷத்தில், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யமாவது, ஸஹயோ: - இருவர்களுக்கும், போக்தவ்யஸ்ய - அநுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவின், அவிசிஷ்டதா - ஒன்றாயிருக்கை, தத்ர - அந்த வஸ்துவினிடத்தில், போகஸ்ய - அநு

1 ம பித்யுதீர் 36

முக்தனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரமில்லையேயாகிலும் ஸ்ருஷ்டி பண்ணின விதாவும் நிவ்ருத்தராஜ்யரான வாமதேவாதி களும் ஸ்ருஷ்டிஸுகத்தை ஸம்ஜீகதம் போலே ஜகத்வ்யா பாரத்தால் வரும் ரஸம் அநுபவிக்கிற ஈச்வரனுக் னுக்கும் பார்த்திருக்கிற முக்தனுக்கும் தாரதம்யம் ஸூத்ர காரரும் [1]'ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்' என்று தொடங்கி [2]'போக மாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச' என்றருளிச்செய்தார். 'ஸாதர ஸ்யம் ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதிந:' என்று ஸாம் யத்தையே சொன்னது ஸக்தியன்றிக்கேயிருக்க போக ஐக்யவாத நிரஸனம் ஸ்ருதிகளும் விரோதிக்க ஸாயுஜ்ய ஸப்தத்துக்கு போக்யம் பொருளாக நினைத்திருப்பார்

பவத்தினுடைய தாரதம்யே விவக்ஷிதே ஸ்வபத்யாஸமில்லாம லிருக்கை, ஸாக்ஷித்வதா, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஒரே வஸ்துவை அனேகம் பேர்கள் அநுபவித்த போதிலும் அந்த ஆனந்தத்தின் தாரதம்யமிருக்கலாமாகையினாலே அப்படி ஆனந்தத்திலும் தாரதம்யமில்லை என்பது இந்த பதத்தினாலே சொல்லப்படுகிறது

ஸ்ருஷ்டிஸுகத்தை - ஸ்ருஷ்டியினாலே உண்டாகும் தாஸ்யாதி களை **ரஸம்** - ஆனந்தம் **ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்** - (முக்தனு க்கு) ஜகத்தைப்பற்றிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரமொழிந்த (மற்றவைகளில் பரமனுடன் ஸாம்யம்) **போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச** - அநுபவம் மாத்திரம் ஸமமாயிருந்தும் என்பதில் ஸ்ருதி முதலியவைகளிருக்கிறபடியினாலும் (ஜகத்வ்யாபாரமில் லையேயாகிலும் ஆனந்தம் துல்யமானது) **ஸாயுஜ்யம்** - ஸாயுஜ்ய மாவது, **ஸாதர்ஸ்யம்** - ஸமமான போகத்தை உடையவனாயிரு க்கை, **ஹி** - என்றல்லவோ, **ப்ரஹ்மவாதிந:** - ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர்கள், **வதந்தி** - சொல்லுகிறார்கள் **ஸக்தியன் றிக்கேயிருக்க** - ஸாயுஜ்யம் என்கிற ஸப்தத்துக்கு ஒன்றாயிரு க்கை என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடிய ஸக்தி இல்லாம லிருக்க **'பேதஸ்ருதி'** யானது பரமாத்மாவிற்கும் ஜீவாத்மா

---

1 ப்ர. ஸூ. 4. 4. 17 2 ப்ர. ஸூ. 4. 4. 21

க்கு ஈச்வர ஸாதர்ம்யத்தையடையுமென்றும் தாத்ருக்காமென்றுஞ் சொல்லுகிற ச்ருதிகளும் விரோதிக்கும். 1 'மம ஸாதர்ம்யமாகதா:' என்று ஸ்ரீ கீதாசார்யனு மருளிச்செய்தான் இவ்வர்த்தத்தை. 2 'பரேண ப்ராஹ்மீ பவத்யேஷ ஸமேத்யைவ | விரஜஸ்கோ விரஜஸ்கேன ஸர்வஜ்ஞேன ஸர்வவித் || விமுக்தேன விமுக்தஸ்ச ஸமேத்ய பரதர்ஷப | விசோகேன விசோகாத்மா விசோகீ விசோகிணா ததா || விசோக்ஷிணா விசோக்ஷீ ச ஸமே

விறகும் பேதத்தைச் சொல்லும் ச்ருதிகள். தாத்ருகாம - அதைப்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவனும் 'ஜலத்தில் மற்றொரு ஜலத்தைச் சேர்த்தால் எப்படி ஒரே ஸ்வபாவத்தை உடையதாகிறதோ அதைப்போல' என்பதாகவுள்ள ச்ருதி விவக்ஷிதம் ஸ்ரீ எனக்கு. ஸாதர்ம்யம் - ஸமானமான ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களாயிருப்பதை ஆகதா: - அடைந்திருக்கிற இவ்வர்த்தத்தை - மோக்ஷத்தில் பேதமுண்டு என்கிற அர்த்தத்தை. ஏஷ: - இந்த முக்தன், பரேண - பரமாத்மாவுடன் ஸமேத்ய - சேர்ந்து, ப்ராஹ்மீ - பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவங்களையுடையவனாக பவதி - ஆகிறான், மேல் இதை விவரிக்கிறது, விரஜஸ்கேன - அவித்யை முதலிய தோஷங்களில்லாத (பரமாத்மாவுடன் சேர்ந்து), விரஜஸ்க: அவித்யாதி தோஷங்களில்லாத ஸ்வபாவமுடையவனாக (ஆகிறான்), ஸர்வஜ்ஞேன - ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுடன் (சேர்ந்து), ஸர்வவித் - ஸர்வஜ்ஞனாகவும், விமுக்தேன ஸம்ஸார பந்தமே இல்லாதவனான (பகவானுடன்), ஸமேத்ய - சேர்ந்து, விமுக்தஸ்ச - ஸம்ஸாரமில்லாதவனுமாக(ஆகிறான்) பரதர்ஷப-ஓ'பரத வம்சத்தில் பிறந்த ராஜச்ரேஷ்டனே விசோகேன - துக்கமில்லாத ஸ்வபாவமுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), விசோகாத்மா-துக்கமில்லாதவனாக, பவதி - ஆகிறான், ததா - அப்படியே, விசோக்ஷிணா - மஹானந்தத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற (பகவானுடன்), ஸமேத்ய, விசோக்ஷீ - மஹானந்தத்தை

---

1 கீதை-14-2   2 பார-மோ-318-26-31

ஸேத்யஷ தயாஹ்வேஷ | ஸர்வகர்மணா ஸர்வசேஷ்ட ஹவத்யமிததீப்திமாந்| விசுத்தாத்ம ஹவதிஸமேத்ய விசுத்த தநா| கேவலத்வதயா ஸேஷ கேவலேந ஸமேத்யவை| ஸ்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரேண ஸ்வதந்த்ரத்வ சவாப்நுதே| ஏதாவதேதத் கதிதம் மயா தே தத்யம் மஹாராஜ யதா யதார்த்தத்வம் | அமத்ஸரஸ்த்வம் ப்ரதிக்ருஹ்ய வாக்யம் ஸநாதநம் ப்ரஹ்மவிஶுத்தமாத்யம் |' என்று வஸிஷ்ட கராள ஸம்வாத த்தில் பரக்கப்பேசி இதுவே ஸாரம் யமென்று மஹர்ஷி நிர்ணயித்தான் இந்த சாஸ்த்ர ஸ்வதந்த்ரனென கிறது கல்பஸூத்ர னென்றெனறபடி சாஸ்த்ரவிஷயமான

யனுபவிப்பவனாய், ஹவெஷ, ஸர்வகர்மணா - பரிபூர்ணமான காரியங்களையுடைய, அதாவது கர்ம மூலமாக வராத வ்யாபாரங்களையுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), ஏஷ: - இந்த முக்தன், ஸர்வ: - கர்ம மூலமில்லாத வ்யாபாரத்தை யுடையவனாகவும், அமிததீப்திமாந் - அளவில்லாத காந்தியை யுடையவனாகவும், ஹவதி, விசுத்தாத்மா - ஸம்ஸார ஸம்பந்த மில்லாத பரமாத்மாவுடன் ஸமேத்ய, விசுத்தாத்மவதுவதி, ததா, ஏஷ:, கேவலேந - ப்ராக்ருதங்களான தேஹாதிகளில்லாத பகவானுடன், ஸமேத்ய, கேவலாத்மா (ஹவதி), ஸ்வதந்த்ரேண - கர்மங்களுக்கு வசப்படாதவனுடன் (பகவானுடன் சேர்ந்து), ஸ்வதந்த்ர: - கர்மங்களுக்கு வசப்படாதவனாய் கொண்டு, ஸ்வதந்த்ரத்வம் - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தை, உபாப்நுதே - அடைகிறான், மஹாராஜ! ஏதாவத் - இவ்வளவு, மயா - என்னால் யதாதத்யம் - யதார்த்தமாக உண்மையை யனுஸரித்து, தத்த்வம் - உண்மையான, ஏதத் இந்த வார்த்தை, கதிதம் - சொல்லப்பட்டது, த்வம் - நீயும், ஸநாத- நம் - முன்சொல்லிய அர்த்தத்தை, அமத்ஸர: - பொறாமையில்லாதவனாய் கொண்டு, ப்ரதிக்ருஹ்ய - அங்கீகரித்து, ஸநாதநம் - அநாதியாயும், விசுத்தம் - பரிசுத்தமாயும், ஆத்யம் - வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயுமிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமான வேதத்தை, (உபாஸி) மஹர்ஷி - வஸிஷ்டர் ஸாராம்வேதந்தை - ஸாரமான

ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை 1 'அகர்மவஶ்ய:' என்று பாஷ்யகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணியருளினார். இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸூத்ரங்களிலே ஸாம்ய ஶ்ரவணமாகையால் முக்தனுடைய ஸாம்யம் தோற்றின இடங்களெல்லாம் 2 'ராம ஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத' இத்யாதிகளிற்படியே போகஸாம்யவிஷயமாக கண்டுகொள்வது. இங்ஙனல்லாதபோது 3 'யதா த்வந்யத்தேந்த்ரஹ ஏஷோऽந்ய ஏதி த்விஜ: | ததா ஸகேவலீபூத: ஷட்விம்ஶம் அநுபஶ்யதி | அந்யஶ்ச ராஜந் ஸ அவர: ஸ்ததாந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: | தத்ஸ்தத்வாத் அநுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாதவ: || அந்யஶ்ச ராஜந்நவர

ஸ்வாராட் ஆகிறான்' என்றதுக்கு மேல் ஶ்ருதி வாக்கியத்தில் இருக்கும் ஸ்வராட் என்கிற பதத்தை 'அஶ்ரௌதமாகையாலே' என்பதற்கு இதற்கு அந்யதாஸித்தி சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம். தேவீ - ஸீதாப்பிராட்டியே! ராம ஸுக்ரீவயோ: - ராமனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் ஐக்யம், ஏவம் - இப்படி, ஸமஜாயத - உண்டாயிற்று. இங்கு 'ஐக்ய' என்பதற்கு ஸ்நேஹத்துக்களின் ஸாம்யத்தை என்று தாத்பர்யம். 'ஏவ' காரத்திற்கும் இப்படியே அபேதம் தவிர வேறு அர்த்தம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண்டு கொள்ளத்தக்கது. அஹம் - நான், அந்ய: - வேறு, ஏஷ: - இந்த பரமாத்மா, அந்ய:, ஏதி, யதா, த்விஜ: - பரமாத்மாவை, உந்தே, ததா, ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா, கேவலீபூத: - ப்ராக்ருத ஸம்பந்தமில்லாதவனாய்க் கொண்டு, ஷட்விம்ஶம் - இருபத்தாறாவது தத்த்வமாகிய பரமாத்மாவை அநுபஶ்யதி - (முக்தி தசையில்) பார்க்கிறான், ராஜந் ஸ: - அந்த பரமாத்மா, அந்ய:, ததா, பஞ்சவிம்ஶக: - இருபத்தைந்தாவது தத்த்வமாகிய ஜீவாத்மா, அந்ய:, ஸாதவ: - பெரியோர்கள், தத்ஸ்தத்வாத் - அந்த ஜீவாத்மாவிடத்தில் அந்தர்யாமியாக பரமாத்மா இருப்பதினால், ஏக ஏவ - ஒன்றே என்று,

1 ஶ்ரீபாஷ்யம் 2 ராமா-ஸு 35-51 3 பார-ஶா 328 77-80.

த்வயா த்ருஷ்ட: பஞ்சவிம்சக: | தேபி ந ஜாநந்தி பஞ்சவிம்சகஸ்வரூபம் || ஜந்ம ம்ருத்யு பயாத் பீதா ஸாங்க்ய யோகாஸ்ரிதாச்ச | ஷட்விம்சமநுபச்யந்தி சுசயஸ் தத்பராயணா: ||', 1 'உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:', 2 'தத்ர ய: பரமாத்மா ஹி ஸ நித்யம் நிர்குணஸ்ம்ருத: | ஸ ஹி நாராயணோ ஜ்ஞேய: ஸர்வாத்மா புருஷோ ஹி ஸ: || ந லிப்யதே கர்மபல: பத்மபத்ரமிவாம்பஸா | கர்மாத்மா த்வ

அநுபச்யந்தி 'அநுபச்யந்தி' இதயாதி ரீம் பபாதயாதம், தேபி - அதினுலே, ஏதம் - இந்த, அவ்யக்தம் - பரமாத்மாவை, பஞ்சவிம்சகம் - இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மாவாக, நாபிஜாநந்தி - அறிகிறதில்லை. ஸாங்க்ய - ஜ்ஞாநயோகமும், ஜந்மம்ருத்யு பயாத் - பிறப்பு, மரணம், இவைகளிலிருந்து துணையாகும் பயத்தினால், பீதா: - பயந்தவர்களாயும், ஸாங்க்ய யோகா: ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயும், சுசய: - கர்மயோகத்தினால் பரிசுத்தமான மனத்தையுடையவர்களாயும், தத்பராயணா: - அந்தப் பரப்ருஹ்மத்தையே அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அவர்கள், ஷட்விம்சம், அநுபச்யந்தி உத்தம: புருஷ: - உத்தமனாகிய புருஷன், அந்ய: - ஜீவாத்மாக்களைவிட வேறுபட்டவன் தத்ர - அந்த ஜீவாத்மாவிடத்தில், ய: - எந்த பரமாத்மா இருக்கிறானோ, ஸ: - அவன், நித்ய: - நித்யன், நிர்குண: - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவன், ஸ: நாராயண: (என்று), ஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன், ஸ:, ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய, புருஷோ ஹி - புருஷனல்லவா, அம்பஸா - ஜலத்தினால், பத்மபத்ரமிவ - தாமரை இலைபோல, கர்மபலை: - கர்மத்தின் பலன்களாகிய ஸுக து:கங்களினால், ந லிப்யதே - சேர்படுகிறதில்லை. கர்மாத்மா - எந்த ஜீவாத்மா, கர்மாத்மா - கர்ம ஸ்வரூபியாயும் அதாவது கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவனாயும், அபர: - காமந்தவனாய் இருக்கிறானோ ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா,

---

18 கீதை-15-17 2 பார-மோ 361-14-15

ணோ யோஷஸ்ஸ ஶரீரேஷு வைஷம்ய ம்ருஜ்யதே ||', 1 'அய:
பிண்டே யதா வஹ்நி விபிந்நேஷ்வபி திஷ்டதி | ததா
விஶ்வமிதம் தேவோ வ்யாவ்ருத்ய அபி திஷ்டதி ||' இத்யாதி
ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் விரோதிக்கும் ஆகையால் க்ஷேத்ர
ஜ்ஞனுக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளால் வந்த வைஷம்யமே
யுள்ளது ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸத்யாதிகளைப்போ
லே லக்ஷணமாகச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வ மோக்ஷ
ப்ரதத்வ ஸர்வாதாரத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸர்வஶேஷி
த்வ ஸர்வஶரீரித்வ ஸர்வஶப்தவாச்யத்வ ஸர்வவேத
வேத்யத்வ ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வ ஸர்வ ஸங்கல்ப
வாஸ்யத்வ ஸர்வமுமுக்ஷூபாஸ்யத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநாநந்த
ஸ்வரூபத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வாதிகள் ப்ரதிநியதங்கள்
க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு ஜ்ஞேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வாநந்யத்வாதி
கள் வ்யவஸ்திதங்கள் இப்படியால் 2 'ஸர்வத்ர

ஶரீரேஷ்வவஸ்த: ஶரீரங்களிலே இருப்பவருடைய வைஷம்ய
தே - பேசப்படுகிறது, யதா எப்படி அய: பிண்டே - இரும்பு
உருண்டையில், விபிந்ந: வஹ்நி: - வேறுபட்ட நெருப்பு, அபி
ந்நவத் வேறில்லாததைப்போல திஷ்டதி - இருக்கிறதோ,
ததா, ஏவம் விஶ்வம் - இந்த ப்ரபஞ்சத்தை, தேவ: - பரவான்,
வ்யாவ்ருத்ய - வ்யாபித்துக்கொண்டு, அபி திஷ்டதி - இருக்கி
றான் ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் - அனேகம் ப்ரமாணங்கள்
ஸர்வவ்யாப்தஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் - எல்லா இடத்திலும்
வ்யாபித்திருக்கிற ஜ்ஞாநமாக ஸ்வரூபத்தை யுடையவனாயிருக்
கை, இது முதலான ஸ்வாதிகள் இவனுக்கு அஸாதாரணம் ப்ரதி
நியதங்கள் - அஸாதாரணமாக ஏற்பட்டவைகள் ஸர்வத்ர-
ஸர்வத்தினுடைய, ஸர்வஹாரே தேடும்பதிலும், விப
த்ரம்-ஆபத்தில், விநிவர்த்தநே - போக்கடிப்பதிலும், அந-
ந்த, வாஸுதேவாதிநாம - பராவரதத்வ, ஸம்யக்
கர்மிஷ் - ஸமாநதிப்புதையவன் ஒருவனும், ந இல்லை

---

1 ஜயாக்ய ஸம்ஹிதை 2 பாத்ம ஸம்ஹிதை

ஸஜாஹாபெ விவஷாம்வி நிவதூபெ| ஸமீயெபூாவிஷூதெ

புநராவருத்தி ஶங்கா பரிஹாரம் கஷ்ப்தம் விதா வா

ஷொத்ஷம்॥' என்கிற நிலையாய ஸ்வதந்த்ரரல்லாத ஈச்வ

ருக்கு ஏதேனுமொரு ஹேதுவாலே ஆவ்ருத்திஸங்கெ

வாராதோ வென்னில் ' அது வாராது 1 'ஸாயு

ஜ்யம் ப்ரதிபந்நாயே தீவ்ரஹக்தாஸ்தபஸ்விந꞉ | கிங்கரா

மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா꞉॥' என்று தானே

யருளிச்செய்தானிறே ஈச்வராக்ஷாதிமெபிலெ ஜீவ

ஸ்வாமிநதையும் ஜீவஸ்வதந்த்ரதையு மந்வேஷிகதையாகிற

வெளஹாயபூதெஜீவஸ்வ ஙகளில வெவாரஹும் பிறந்தவிது

ஈச்வரனுக்கு ஸ்வரூபாத்மமாக ஸ்வபத்தையும் காணகை

யாலே ஜீவனுக்கு ஸ்வஸ்வ மில்லாமையாலும்

அநந்த வாஸநாஷாமதாஜ்ஞ ஙகளினுடைய தோஷம

மேல் நித்ய ஸ்வத்வக்ஷித மாகையாலும் ஸ்திஷ்டிதமா

ஸ்வதந்த்ரரல்லாத - ஸ்வதந்த்ரரல்லாமையாலே பகவா

னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினாலாவது, இதர புருஷார்த்தங்களின

தவாருதூசை உண்டாவதினாலாவது தனனுடைய அ,

ஞானத்தினாலாவது, பரனுடைய அபரீதியினாலாவது,

புநராவருத்தி உண்டாகுமென்கிற ஶங்கை அஸம்பாவிதம

என்று திருபிசருளுகிறார்—' அது ' என்றாரம்பித்து ஏ

எவர்கள், தீவ்ரஹக்தா꞉-பரமபக்தியுடையவர்களாய்க்கொண்டு,

தபஸ்விந꞉ - விசேஷமான தபஸ்ஸைச் செய்து, அனறிசேே

விளம்பாக்ஷமர்களாய உத்க்ருஷ்டமான த் ஸ்ஸாகிற ப்ராயா

ஸத்தைச் செய்து, ஸாயுஜ்யம், ப்ரதிபந்நா꞉ - அடைந்

தார்களோ, தே - அவர்கள், மம - என்க்கு, நித்யம் - எப்பொழு

தும், கிங்கரா꞉ - கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களாக

வும், நிருபத்ரவா꞉ புநராவருத்தி ஶங்கை முதலிய உபத்ரவ

மில்லாதவர்களாயும், பவந்தி ஆகிறார்கள் இத்தால் முதல

ஶங்கை பரிஹருத்கம 'தோஷமெல்லாம்' என்பதற்கு முமுக்ஷு

த்வதஶையில் பார்க்கப்படாத தோஷங்கள் கூடப் பார்க்கப்பட்டது

என்னம், 'ஸ்வத்வக்ஷிதமாகையாலும்' என்பதற்கு முன

1 பரம ஸம்ஹிதை

பிறது ஆகையால் தன்னிலெல்லையடியாக ஆவ்ருத்தி
ஸஹஸ்ரயிலில்லை விதிவிஹிதஸ்வரூப விஷயமாகவும்
ஸோபோவோஷ்ய விஷயமாகவும் முன்பு பிறந்த ஜ்ஞா
னமிப்போது விசேஷ ஸம்ஸ்காரங்களில்லாதபடி விக
ஸிதமாயிறது ஆகையால் தன் ஜ்ஞானமடியாக
ஆவ்ருத்தி ஸஹஸ்ரங்கள் பண்ணுகிறது ஸமஸ்தவிஷய வைலக்ஷ
க்ஷண்யஜ்ஞானத்தாலே முன்பு பிறந்த ஹர்ஷஸ்வபாவ
மான ப்ரீதிரூபாபன்னஜ்ஞானமிப்போது ஸாதரங்க
ளுக்கு நிலமல்லாத ஸமஸ்தவைலக்ஷண்யமெல்லாம்
ப்ரத்யக்ஷமானபடியாலே நிரதிசய ப்ரீதிரூபா
பன்னமாய்த் தலைக்கட்டிறது இப்படி இருக்கையாலே
1 'ஸர்வ ஏஷ ஸிம்ஹ:' என்ற ஸ்வரூபனுடைய ப்ரத்யக்ஷ
ஸமயம் அவன் தன்னுடைய நிரதிசய பண்ணும்படி
கரைபுரண்டிவற்றோடு பர்யவஸாயமான ஸம்பந்தமுடைய
திடா நிலங்களிலு மேற்பட்டபடியாயிறது ஆகை
யால் கைகழியிலுமே பாதிறும் ஸ்வதந்த்ரமான ஸ்வரூப

ஸாஸ்திரத்தினுடைய வ்யாபாரத்து ஆரம்பம் ... பாட ...
கிறதுஎன்றுமத்தை ஆத்ம ப்ரதிஷ்டிதமாயிறது ...
டது தன்னிலெல்லையடியாக - இந்த புருஷார்த்தமாக ஆர
ம்பணாபாதி அதன் ஸ்பர்சம் இத்தால் ஆரம்பித்த ...
ஸதம் விகஸிதமாயிறு - ... வருத்த ... கதிக்க...
ஜ்ஞானமடியாக இப்படி - ஹேமபோபாத ...
லா ... ஸமஸ்தன்னைப்போல ... அத்ர ...
... முன்பு - ...
தலையில், பிறந்த - ஸாஸ்திரத்தினுடைய, ஸமஸ்தவிஷய
வைலக்ஷண்யத்தாலே - ஸமஸ்த விஷயங்களைவிட பரமான
விலக்ஷணமென்கிற ஜ்ஞானத்தால் நிலமல்லாத - அறிய
முடியாத, தலைக்கட்டிறது முடிந்தது "ஸர்வ ஏஷ ஸிம்ஹ: -
அவன் எனக்கு மிகவும் ப்ரியன் திடா நிலங்கள் -
மேட்டுப்பாங்கான இடங்கள் ... ஸ்வதந்த்ரம்
மாயப் பாவாதம் பரிதிபண்ணுகிறபடியினாலே இவன் ப்ரதிஸய

1 கீதை-7-17

னுடைய விஜேயாலே வாஸநாவஶாத் புண்டாகிற தோஷமென்று ஸூக்ஷ்மக வொண்ணுது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதி காரம் கழிகையாலே ஈஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்ஙம் இல்லை அவனுக்குப்பேதனக்குப்பாகையாலே ஶாஸ்த்ராஹிதத்துக்கு விவரீதமான வர்த்தனமில்லை ஆகையால் ஶேஷமுவயுஞ்ஜ வரீரவர்ணமு ஸூத்ர ஸூவ ஸ்வமான ஶோக்ஷாவ வாஸனமும் மேல யாவதாத்மாவியாயிற்று இவைமெல்லாதனை யும் நினைத்து [1] 'ஸ்வாவஸ்த்ரீஸூவார்த நாவஸ்த்ரீஸூவார்ச' என்று ஸூத்ரகாரர் மருளிச் செய்தார்

ஏறியெழிறபதமெல்லா வுயிர்க்குமித முக்ககுய
நாறுதுழாயமுடி நாதனே நணணியடிமையினம
கூறுகவாநத குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழறகீழ
மாறுதலின்றி மகிழ்நதெழும்போகத்துமன்னுவமே

பரீக்ஷையைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீக்ஷையைப் பண்ணு கிறபடியிலே அபரீக்ஷியுண்டாவது அஸ்யரமன் பைதுர்யோக்ஷிய ஶாஸ்த்ரவஶ்யதிகாரம் ஶாஸ்த்ரத்துக்குவஶப்பட்டு ... ண்டுமென்கிற அதிகாரம் நினைத்து விஹிதாமாரமன் ... கொண்டு (மோக்ஷத்தைப் பெறுதவனுக்கு) ஸ்வாவஸ்த்தி:- திருமாலி ... ஸூவார்ச - ஸூருஷியிலே ... திருவாய் ... லே ஸூத்ரகாரத்தைத் திருப்பிச் சொல்லி இருப்பது ஶாஸ்த்ரத் தின முடிவைக் குறிக்கிறது

'ஸ்வயஸ்ஸூத்ரீ ஸூரஸ்யம் ... ஸுவரூஜ்ஞம் ...' ... ஆசார்ய ... திருச்சிற்றெனறு ... ... முதனமைபெற்ற ... அருளிச் செய்த —' ... பிறது

...] எழில் - '...' ... பதம்-பரமபதம், ஏறி, எல்லா

1 ஶா-ஸூ 4 4 22

வுயிராககும - ஸகல ஜீவாத்மாககளுககும், இதம - ஹிததகதை, உககக்கும - ஸங்கோஷிககிற, அதாவது ப்ரீதி பூர்வமாக நினைதது கொணடிருககிற, அனறிசசே எல்லா ஜீவாதமாககள் வீஷய கதிலும அல்ப வயாஜமான பாபதகிபாகிற உபாயததை பரியமாய அங்கீகரிததுக கொணடிருககிற, 'உகநேதறகு முபாய மொனறுல' என்றிவா த்ரமே அருளிச செயதிருபபது அனுஸந்தேயம், நாறு நலல மாலைமயையுடைய, தழாய - திருததுழாய மாலையை முடி - மிரஸஸில தரிதது கொணடிருக கிற, இது போகயகவோப யுகதஙகளான மறற எல்லா ஆகாரங களுககும உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நணணி - கிட்டி, அதாவது அனுபவிதது, அடிமையில - கைஙகாயததில, நம் - நமமுடைய, கூறு - பாகயமாத், தாய ப்ராபதமான பாகததை எனறபடி, கவாநத - காயரமே அங்கீகரிததுக கொணடிருககிற, அதாவது இநதக கைஙகாயமாவது நமககும கிடைகக வேணடு மெனறு எணணிக கொணடிருககிற, குருககள - ஆசாாயாக ளுடைய, குழாஙகள - ஸமூஹததின, குரைகழலகீழ - மபதித துக கொணடிருககிற திருவடிகளினகீழ 'ஸ்வதேஷாவநூரவ ஸ்ரீஸ்ரீவபகொ ... ' என்று பரவாஸுதேவன ஸபஹுமானமாக பரஸாதிகக பபதாபமான ஸ்ரீபாதக்ஷலகளை யுடைய திருவடிகளினகீழ, மாறுதலினறி - புநராவருதகி இல லாமல, எழுமே - மேல மேல வநததிபடியாய நிறகிற, போகதது - அனுபவததில, மகிழநது - ப்ரீதி பூர்வகமாக, மனனுவோம்-ஸதிர மாய இருபபோம இநதாவ ஆசார்ய கைங்கர்ய பர்யநதமான பகவத் கைஙகர்யம் புருஷார்தததில சிறநதெனறும், மிகவும ஆகாதரமெனறும், இநத விபூதியிலே போலே நித்ய விபூதியி லும உநதேமமாகம என்றும் தெரிவிககபபட்டதாகிறது 'நேதவமறறறியேன', 'ஸ்ரிய ஸேர்வத திருவருக காணபன நான பெரிய வணருருகூர் நமபிகு பாவுநரியனுடைய 'ஸதவாதிநர ... ' இதயாதிகள இஙகு அநுஸநதேயம

பெருவிடாய்பபட்டவன ப்ரீணிநது தெளிநது நிறைநத ... ... சண்டாறபோலே இவவதிகாரததில

அவிஶ்ராந்த ஶ்ராந்தா ஶதகுஹந கோலாஹலகதா
ஜராவிஹ்ருதியாவஸ்தா ஜ்வலதிவி ஶ்ரீநிவஸிஸாதி ஸாஹஸா:|
ஶ்லோகஶ்ரீமத்ப்ராய ஸ்வருணா விஹவா ஸெளஹ்ருத்தக்ஷ
த்ஷமா ந: ப்ரஹ்மாநுபவ பரிவாஹாபஹாவியா:||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராமாநுஜபுரம் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

நிரூபிக்கப்பட்டபடி புருஷார்த்த விஶேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன் த்வராதிஶயத்தினாலே இந்த விபூதியிலே க்ஷணகாலமும் விளம்பமில்லாமல் உடனே பெறவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறனென்கிற அர்த்தத்தை ஸ்வாநுஸந்தான முகத்தாலே நிரூபித்தருளுகிறார்—'அவிஶ்ராந்த' என்றாரம்பித்து இதில் ஸர்வாகாரத்தினாலும் பரிபூர்ணமான பகவானை அநுபவித்து ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெறவேண்டுமென்று, மிகுந்த பசியுடன் இருப்பவன் அன்னத்தைப் புஜிக்கப் பார்க்கிறாப்போலே பார்க்கிறார்.

ப-ரை] **அவிஶ்ராந்த** - ஓயாமலிருக்கிற, **ஶ்ராந்த** - நவரையுடைய, **ஶத** - அநேகமானவருடைய, **குஹந** - கலக்குகிற, **கோலாஹல** - ஆலோலியினாலே, அதாவது ஒரு கைங்கர்யத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மற்றக் கைங்கர்யங்களையும் அப்பொழுதே செய்யவேணுமென்றும், 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியின்படியே ஓரொரு இந்த்ரியமும் மற்ற இந்த்ரியங்களுடைய வ்யாபாரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் உண்டாகிய அநேகவிதமான ஶப்தத்தை [illegible] முன்னே என்று ஓரே ஸமயத்தில் உண்டா[illegible]கிறதாலே அந்தந்த ஶப்தங்களை தங்கள்

தங்கள் மாசத்தைச்கு விஷயமான கைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்ற ஆசைப்படுவதினால் புகுதி கலசந்தை யடைகின்றது 'ஸம்ஸாரோப்த ப்ரக்ருதிவ்ருத்தப தஃ ஸாமவாதிகோயம் க்ருதஃ' என்கிறபடியே சாமங்கள தெரியாமல் நடக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இதனால் முமுக்ஷுவான தசையில் ஜ்ஞானாநந்தாதிகளின் குறைவினால் மாதகைகள் பரிமிதங்களாகவும் விகாரத்தை உடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலக்கப்படுகிறது ஊதிஷி ஸூரிஷு ஹாஃ மஹாருஷிகள், ஷிந்தியடைந்தவர்கள் முதலானோர்க்கு ஸுலபங்களான, 'மந்த்ந்த தமரும் முனிவரும் வியந்தனர்' என்கிறபடியே 'ஊதி' என்றது அனுபவ பராசனான நித்ய முக்தர்களை, 'ஷிஸ' என்றது ஐச்வர்ய பராநனான நித்ய முக்தர்களை, அன்றிக்கே 'ஊதி' என்றது 'ஏவஷி டத்தில அநாதியான ருஷிகள் இருக்கிறார்களோ' என்றதை முள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படும் நித்யர்களை, 'ஷிஸூரி' என்றது 'ஸம்ஷிஸம் வாமோமதஃ' என்கிறபடியே உபாஸனுஷ்டானத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைந்த முக்தர்களை, இது மற்ற வாக்யங்களுக்குத் துல்யமென்பதாக 'ஸூரிஹாஃ' என்னும் பதம், ஊஹாஷியாஃ - அநேகம் விதமான, ஊயா - தேன், க்ஷீர - பால், இவைகளிலுடைய, ந்யாய ந்யாயத்தினால், அதாவது 'தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமொத்தே' என்கிறபடியேதனமுகமிய ஸ்வாத்மமான பகவாதங்களை ஒன்று சேர்த்தாப்போலே, ஷ-தானென்ன, இதுஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, ஓணை ரலயான குணங்கள், ஷிஹவ - விபூதிகள், இது விசாதைகம்பரும உபலக்ஷணம், இவைகளின், ஆஸம்ஜதா-மோபாயனால், நி கூடிஃ பரகாசிக்கிற அதாவது மிகவும் போக்யமாகத் தோன்றுகிற, ஊஹாஷ- அதிக ஆநந்தமயமான, ஷுஹு-பாமாதமாவினுடைய, கஷஹவ - அனுபவத்தின், வஷிவாஹாஃ - பெருக்குகளா யிருக்கிற, அதாவது அப்படிப்பட்ட பாமாங்களாவபவத்தினால் உண்டான ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் கைங்கர்யரூபமாக வெளியில் புறப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம், இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யங்கள், ஊ - எனக்கு, ஆஷிஹுரி ஷரவஃ - உண்டாக வேண்டும், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கைங்கர்யமென்று உண்டாக வேண்டுமென்று பாரார்த்திக்கிறார்.

ஸ்ருஷ்ட: ஸ்வஸ்வாமிபாவ: ஸ்வபர நிரவதி
ஸஞ்ஜிதேஷ்வப்யஸங்க்ய:
ஸ்வேஷ்டாபோதீசிவிஸ்ஸ்வாமிகா
ஹ்ருஷ்டாத்மநிஷ்டாக்ருத்ய: ।
ஸர்வஸ்வாஹம் ஸ்வயம் ந விபஜிஹ நியதம்
ப்ராப்ய ஸம்ஸ்காரவிஸ்மி
நிர்பூர்த்தஸ்வயம் ஸக்ஷ்மஷ ப்ரக்ருதி
ரநாஹவத்ப்ராப்தம் நித்யைஸ்ஸக:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகார: த்ரயஸ்த்ரிம்ஶ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

அன்றிக்கே அந்தக் கைங்கர்யங்களின் ஸ்வபாவாதிகள் அதைப் பற்றிய ஸந்தேஹம் முதலிய இல்லாதபடி ஸ்பஷ்டமாகப் ப்ரகாசிக்க வேண்டும், அதில் கலக்கம் உண்டாகவொண்ணாது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இத்தால் 'சூழ்விசும்பணிமுகில்' என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்கு, ஸர்வேஶ்வரன் பல பாவங்களைக் காட்டியருளினபோலே தனக்கும் காட்டவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறபடியாகவுமாம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவாதிகாரம்
முற்றிற்று

இப்படி இந்த சாஸ்திரத்தில் அர்த்தாநுசாஸந பாகமாகிய முதல் பாகத்தை முடித்து இப்படிப்பட்ட சரமத்தோடு கூடிய மோக்ஷ புருஷார்த்தம் மஹாபாக்யசாலியான ஒருவனுக்குக் கிடைக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்— **ஸத்ருஷ்ட:** ’ என்றாரம்பித்து இதில் கீழ் இருபத்திரண்டதிகாரார்த்தங்களையும் ஸங்க்ஷேபமாய் அநுஸந்திப்பதற்காக முறையே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ப - ரை] **ஸக:** - ஒருவன், இது மேலே சொல்லப்படுகிற அதிகாரி துர்லபன் என்பதைக் குறிக்கிறது. ஜாதி குணாதி வ்யவஸ்தையில்லாமல் எவனாவதொருவனைக் குறிக்கிறதாகவுமாம், **ஸத்ருஷ்ட:** - நன்றாய் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், அதாவது கருணையுடன் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், முதலில் ‘விஷ்ணோ: கடாக்ஷம்’ என்கிற பகவானாலும், பிறகு அத்வேஷாதி பரம்பரையால் ப்ராப்தனான ஆசார்யனாலும் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், இது உபோத்காதாதிகாரார்த்தம், **ஸாரவித்** - ஸாரமான அர்த்தத்தைத் தெரிந்தவனாய் அதாவது ஸர்வ சாஸ்திரங்களிலும் ஸாரதமமானது ரஹஸ்யத்ரயம் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உடையவனாய், இது ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்தம், **ஸ்வபரவிஷயதீ:** - தன்னைப் பற்றியும் பரமாத்மாவைப் பற்றியும் கூர்மையான (நிஸ்சயரூபமான) புத்தியை யுடையவனாய்க்கொண்டு, இது ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ர, அர்த்தபஞ்சக, தத்வத்ரய சிந்தந, பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரங்களின் அர்த்தம், **ஸம்ஜிதேச்ச:** - இதர புருஷார்த்தங்களில் உண்டாகும் ஆசையை ஜயித்தவனாய், இது முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தம், **[illegible]** - அநேகவிதமான ஸ்திதியை யுடையவனாய், அதாவது அநேகம் விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய், இது அதிகாரி விபாகாதிகாரார்த்தம், ‘**ஸம்வித்**’ என்பது ஜ்ஞானத்தைக் குறிக்கிறது, **ஸ்வேஷ்டோபாய:** - ப்ரகாசமான பக்தி ப்ரபத்திரூபமான உபாயத்தை உடையவனாய், இது உபாய விபாகாதிகாரார்த்தம், **அதிவிசக:** - மிகவும் துக்கத்தையுடையவனாய், அதாவது ஸம்ஸாராதிகளில் தனக்கு அபிராமமில்லாமையாலே துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனாய், இது ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரார்த்தம், **ஸபரிகர:** - அங்கங்க

ளோடுகூடிய, **ஸாத்ரவ** - பரந்யாஸத்திலே, **நிஷ்ண** - பூர்த்தியாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, **க்ருதக்ருத்ய:** - தான செயயவேண்டிய காரயத்தை யுடையவனாய, இது பரிகர விபாக, ஸாங்க ப்ரபத்தன, க்ருத க்ருத்யாதிகாரங்களின் அர்த்தம், **ஸ்வரவஸ்ய ஹம்** - தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு தகுந்ததான, அதாவது ஸவரூபோபாய புருஷார்த்த நிஷ்டைகளுக்குத் தகுந்ததான, இது ஸவநிஷ்டாபிஜ்ஞானதி காராரத்தம, **ஸவய்யாராதனம்** - பகவானுக்கு ஆராதனம செயவதை, இது உத்தர க்ருத்யாதி காரார்த்தம, இதில பாகவத கைங்கர்யமும பகவதாராதனமாகையினால புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரமும சேர்த்தருளிச செயயபபட்டிருக்கிறது, **ஊஹ** – இந்தப பூமியில, **நியதம்** ஶாஸ்திரங்களில வயவஸதை செயயபபட்டிருக்கிறபடி, இது ஶாஸதிரீய நியமநாதிகாரார்த்தம, **வ்யாமலம்** - அபராதங்களிலலாமல, இது அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தம, **க்வசித**-ஏதாவது ஓரிடத்தில, **விஹ்ருத்ய**-தரித்துககொண்டு, அதாவது செயதுகொண்டு, இது ஸ்தாந விஶேஷாதி காரார்த்தம, **நிர்யாத்** - விடப்பட்ட, **ஸ்தூல** - ஸதூலமாயும, **ஸூக்ஷ்ம** - ஸூக்ஷமமாயு மிருக்கிற, **ப்ரக்ருதி:** - ப்ரக்ருதியின பரிணாமமாகிய ஶரீரத்தை உடையவனாயக கொண்டு, இது நிர்யாண, கதி விஶேஷாதிகாரங்களின அர்த்தம, **நித்யம்** - எபபொழுதும, புநராவருத்தி இலலாமலென்றபடி, **அவ்யாஹதம்**-பகவானை, 'நவித்யதே வ்யாஹதம் யஸ்ய' என்கிற வயுதபததியினால ஸகலாகாரத்தினாலும பரிபூர்ணனான பகவானை என்றர்த்தம, **அநுபவதி** - அநுபவிக்கிறான, இது பரிபூர்ண ப்ரும்மாநுபவாதி காரார்த்தம

திருவஹீந்திரபுரம சேட்லூர விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸவாமிகளினால
செயயபபட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில
ஆத்தாநுஶாஸநபாகம

முற்றிற்று ,

